

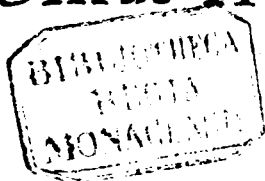
Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

LVCIANI SA-
MOSATENI OPERVM
Tomus III.

CVM GILBERTI COGNATIO IO-
ANNIS SAMBVCI Annotatione
*nibus, ad finem cuiusq; Dialo-
gi adiectis.*

B A S I L E A E.

DEORVM DIA- LOGI.

ΔΙΟΣ ΚΑΙ ΙΟΥΙΣ ΕΤ ΓΑ-
γανύμευδss.
nymedis.

Iacobo Micyllo interprete.

I V P I T E R.

Α Γε, ὦ Γανύμευδss, ἡ
 κεμλῆγδ ἐνθα ἱχρῶ,
 φίλῃss μί ἤδε, ὅ
 πῃ ἀδῆς ἐνίτε ρῆμφss ἄγο
 νῆμ μί ἱχρῆss, ὅδ' ἔνυχss
 ἱξῆς, ὅ πῶρᾶ, οἷss ἱφανόμεν
 σῃ πῶρῃss ἀναι δεικῶρ.

Γα. αἰδρῶμ, ὅπ' αἰτῆss ἀρῆ
 ὅδss, ἡπ' ἡπ' ἡπ' ἡπ' ἡπ' ἡπ'
 πῶρῃss μί ἀπὸ ρῆμφss πῶρῃss
 τῷss; πῶρῃss ἀναι τῷss μῆδ' πῶρῃss ἱ
 κῆνᾶss σῃ ἡπ' ἡπ' ἡπ' ἡπ' ἡπ'
 ὅδ' ἡπ' αἰτῆss πῶρῃss; Z.
 ἡπ' ἡπ' αἰτῆss πῶρῃss, ὅπ' ἡπ' ἡπ'
 ἡπ' ἡπ' ἡπ' ἡπ' ἡπ' ἡπ' ἡπ'
 πῶρῃss βασιλῶss τῷss διῶρ
 ὅτῃss ἡμ, πῶρῃss τῷss ἡπ' ἡπ' ἡπ'
 ἡπ' ἡπ' ἡπ' ἡπ' ἡπ' ἡπ' ἡπ'
 σῇ γῆ ὅ πῶρῃss ἡπ' ἡπ' ἡπ'
 πῶρῃss σῇ γῆ ὅ πῶρῃss, ὅδ' ἡπ' ἡπ'
 ρῆσῃss,

ad Pan ille est deinde quomodo fistulā non habes, neq; cor-
aaaa
nua,

Α GE δ' Ganyme-
 des (peruenimus
 enim quod oportebat) osculare me iam: ut uideas nō amplius rostrum aduncum me habere, neque unguēs acutos, neque alas, qualis uidebar tibi modò cū uolucris esse apparebam.

GA. Mi homo, an non aquila modò fuisti, ac deuolans rapuisti me à medio ouili? Quo pacto igitur alae illae ablatae tibi sunt, tu uero ipse alius quispiā subito appares? IVP. Sed neque homo quem uides, adolescens tule, neq; aquila, sed omnium rex deorum ego ipse sum, qui me ipsum ad tempus ita trāsformauī. GAN. Quid ais

γὰρ, ἔδὲ λέει· ἂ τὰ σκή-
 λη: Ζ. μόνον γὰρ ἱκάνοντο
 γῆ διόν: ΓΑ. καὶ καὶ ὅμοιόν
 γινώσκω ἱερογῶν τράγον ὡς τὸ
 σπῆλαιον ἄγρον, ἵνα ἴσκα-
 πῇ, σὺ δὲ ἀδραποδίζεις τις
 ἀνά μοι δονᾷς. Ζ. ἀπὸ μοι,
 Διὸς ἢ κ' ἕκαστος ὄνομα, ἔδὲ
 ὅμοιον ἄδω ἐν τῷ Γαργάρο
 ὄντες, καὶ θρονῶν, καὶ ἀ-
 τραπᾶς ποιοῦντες: ΓΑ. σὺ,
 ὦ βίλτισι, φῆς ἄνας, δε πρῶτον
 καὶ ἵχτας ἡμῶν πῶν πολλῶν
 χάλασαν, ὁ οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος
 γόμην, ὁ ποῖον τὸν ψέγον,
 ὃ τὸν κελὸν ὁ παῖς ἰδύσθαι:
 ἀταρτὶ ἀδινῆσαι με αὐτὸν
 πασας, ὦ βασιλεῦ τῶν θῶν:
 τὰ δὲ πρόβατα ἴσως εἰ λυκοὶ
 διυρπάσσωσι ἔδω, ἱερῶν ἐπὶ
 πιστῆς. Ζ. ἴτι γὰρ μὴ σὺ
 τῶν προβάτων ἀθανάτω γι-
 γνησκόντων, καὶ ἰσταῦθα σω-
 σόμενοι μὲν ἡμῶν: ΓΑ. τί
 λίγαι: ὁ γὰρ καὶ ἴσθαι με ἔδω
 ἐς πῶν ἰδῶν τέμερος: Ζ. ὁ
 λαμῶς, ἐπὶ μάττω αἰὶς εἰλω
 αὐτὸν βῆ γιγνησκόν. ΓΑ.
 me tandem in Idam hodie?

nua neq; hirsutus es cruras
 IVP. Solū enim illū existi-
 mas Deum? GA. Etiam:
 atq; adeo sacrificamus ipsi,
 coleatum hircū ad speluncā
 agētes, in qua ipse positus est.
 Tu uerò plagiarius quispiā
 uideris, mihi esse. IVP. Dic
 mihi, Iouis uerò nomen non
 audisti? neq; etiā b aram uis-
 disti illius in Gargaro, pluen-
 tis scilicet atq; tonantis, &
 fulgura facientis? GAN.
 Tu te optime uir ais esse, quē
 paulò antè effudisti nobis co-
 piose grandinem, qui habi-
 tare supra nos diceris, faciēs
 strepitum, cui arietem pater
 sacrificauit? Deniq; quidnā
 improbè tentantem me sur-
 sum rapuisti rex Deorū? Iā
 uerò et oues fortassis lupi di-
 ripuerunt, desertas illas in-
 uadendo. IVP. Adhuc eo-
 nim cura est tibi ouium, im-
 mortali factō, & hic cōuer-
 saturo nobiscum? GAN.
 Quid dicis? An' non deduces
 IVP. Nequaquam, quo-
 niam frustra aquila fuisset pro deo factus. GAN.
 Igitur

ἐπεὶ ἰδὼν ἵπτις με ὁ πατήρ,
 ἢ ἀγνωκίῃσει μὴ εὐρίσκω,
 καὶ πλεῖστος ὕστερον λάψομαι,
 καταλιπὼν τὸ ποίμνιον. Ζ.
 πῶ γὰρ ἰκάνεις ὀφθαλμοί; ΓΑ.
 μάλα μὲν. ποθὼ γὰρ ὕδωρ αὐτόν.
 ἀλλ' ἀπάξας με, ὑπὸ χροῦ μά-
 σοι καὶ ἄλλων παρ' αὐτὸν κροῖον
 πυνθισάσαι λύτρα ὑπὲρ ἐμῶ.
 ἐχρὴν γὰρ τριετὴ τὸν μῆ-
 γας, ὅς ἐγαῖται πρὸς τὴν νο-
 μόν. Ζ. ὡς ἀφιλῶς ὁ πῶς
 ὄψι, καὶ ἀπλοῖνός, καὶ αὐτὸ
 δὴ τῷ, πῶς ἐτι. ἀλλ' ὦ Γανυ-
 μέδω, ἐκείνα μὲν πάντα χα-
 ραίνα, καὶ ὅτι λάβω αὐτῶν,
 ἔπειθ' ἐμὴν, καὶ τῆς ἰδέας. σὺ γὰρ
 (ὅσον γὰρ ἐπυράναι) πῶς
 λάβω πειθήσιον ἐν τῷ οὐδὲν ἢ
 πατόρα, καὶ τὴν πατρίδα,
 καὶ αὐτὴ μὲν τυρὴ καὶ γάλακ-
 τος ἀμβροσίαν ἰδὼν, καὶ νύκ-
 τας πῶς. τῷτο μὲν τοι καὶ τοῖς
 ἄλλοις ἐμὴν αὐτὸς παρῆξας
 ἐχέων, τὸ γὰρ μέγιστον, ἐκί-
 αὐτὸς παρῆξας, ἀλλ' ἀθάνατος, γε-
 νήσῃ καὶ ἀσθὲρ σε φαίνεσθαι
 ποιῶν ἐκείνιστον, ἢ ὅπως οὐ-
 εἶ, non amplius homo, sed immortalis eris, atque etiam sy-
 dus c tuum apparere faciā p u' eberrimum: & omnino fe-

Igitur inquit et me pater, et
 indignabitur non inueniēs,
 uerberaq; postea capiam, re-
 linquens ouile. IVP. Vbi
 ille uidebit te? GAN. Nequaquam? desidero uerò iā
 ipsum. Quod si uerò dimit-
 tes me, promitto tibi & a-
 lium hircum ab ipso immo-
 latū iri, redēptionis precium
 pro me uidelicet. Habemus
 autem triennem illū, & ma-
 gnū, qui praeit ceteris in pa-
 scua. IVP. Quā simp-
 lex hic puer est, & mini-
 me malus: atq; id ipsum solū,
 puer adhuc. Verūm ὁ Ga-
 nymedes, illa quidē omnia
 ualere sine, et obliuiscere ip-
 sorum, ouilis uidelicet, & i-
 dae. Tu autē (iā enim cœ-
 lestis es) multa benefacies
 hinc & patri & patriā. Ac
 pro lacte quidem & caseo
 Ambrosiam edas, et Nectar
 bibas. Hoc tamē & alijs no-
 bis ipse infundendo prabe-
 bis. Quod autem maximum

δάμωρ ἰσθ. Γα. ἢν δὲ παί-
 ζω ἐπιθυμῶσιν, τίς συμπαίξει
 ταί μοι; ἢν γὰρ τῇ ἰδῇ πολλοὶ ὀ-
 λικιῶται ἤμην. Ζ. ἔχεις καὶ
 πλῆθος τῶν συμπαίξεμεν ἡμῶν
 τῶν ἐρωτῶν, καὶ ἀστραγάλους
 πολλὰ πολλὰς. θάρρα μόνον, καὶ
 φειδρὸς ἰδί, καὶ μηδὲν ἐπὶ πό-
 θει τῶν κάτω. Γα. τί δὲ ὅ-
 μιν χρῆσιμος, ἂν γηροίμην; ὃ
 ποιμάνωμ διῶσαι ἑκὼν ταῦτα;
 Ζ. ὅκ, ἀλλ' εἰσὶν χοροὶ, καὶ
 ἐπὶ τ' ἑνὶ κρητῇ τράξῃ, καὶ ἰδί
 μέσῃ τ' συμποσίῳ. Γα. ἔτι
 μὲν ὃ χαλιπρὸν, οἶδα γὰρ ὡς χρὴ
 ἐγχεσθὲ γάλα, καὶ ἀναδύναι
 τὸ λιανύδιον. Ζ. ἰδὲ πάλιν
 ἄλλοι γάλακτες μυμημονύα, καὶ
 ἀνδράποισι διακονήσονται εἰ-
 ναι, ταυτὲ δ' ἑταῖρος ὅστι, καὶ
 πίνεμεν, ὡς πορτοφῶν, τὸ νῆ-
 τας. Γα. ἴδμεν, ὃ Ζεῦ, τὸ γὰρ
 λακίος; Ζ. ἔσθ' ἡμῖν ἄλγιστον,
 καὶ γούσθ' ἡμῶν ὃ ἐκ ἱερωθῆ
 ὅστις τὸ γάλα. Γα. λοιμὸς ὅ-
 μαι ἢ πῶ τ' νυκτὶς, ὃ μετὰ τῷ
 ὀλικιῶτι ἐρωτῶ; Ζ. ὅκ, ἀλλο-
 τὰ διὰ τῶν σιμῶν πασσα, ὡς
 GAN. Porro ubi dormiam nocte? An cum coetaneo
 Cupidine? IVP. Non, sed ob hoc te rapui, ut

lix eris. GAN. Si uero
 ludere cupiam, quis colludet
 mecum? In Ida enim multi coe-
 tanei eramus. IVP. Ha-
 bebis et hic collusorem tibi
 hunc Cupidinem, et astraga-
 los ualde multos. Confide
 solum, et laetus sis, et nihil
 desideres inferiorum. GAN.
 Quid uero uobis utilis ero?
 An oues pascere oportebit
 et hic? IVP. Non, sed
 ministrabis uinum, et ad ne-
 ctar paulo post ordinaberis,
 et procurabis conuiuium.
 GAN. Hoc quidem non dis-
 ficile. scio enim ut oporteat
 effundere lac, et coronare
 poculum pastorale. IVP.
 Vide, rursus hic lactis memi-
 nit, et hominibus se minis-
 trare putat. Hoc uero cœli
 est, et bibimus (quæadmo-
 dum dixi) nectar. GAN.
 Dulcius o Jupiter lacte?
 IVP. Scies post pusillum;
 et cum gustaueris, non amo-
 plius desiderabis lac.
 simul

ἄμα καθύδοιμεν. ΓΑ. μέ-
 γ' ἔκ' αὖ δύναιο, ἀλλ' ἢ
 διορ σοι καθύδοιμεν μετ' ἡμῖν;

Ζ. ναὶ μετὰς τοῖσιν, οἷός
 εἰ σὺ, Γανύμηδες, ἔτι λα-
 λῶς. ΓΑ. τί γὰρ σι πρὸς τὸν
 ὕπνον δύνει τὸ κάλλος; Ζ.
 ἔχει τί βελγυριον ὅδ' ὡς, καὶ μα-
 λακώτερον ἰσχυρεῖ αὐτόν.

ΓΑ. καὶ μὲν ὅτι πατέρ' ἔχει
 ἐνὶ μοι συγκαθύδοντι, καὶ
 διγῶτος ἔωσεν, ὥς ἀφ' αὐτοῦ αὖ-
 τὸ τὸν ὕπνον σφιγρόμεν, καὶ
 λακτίσω, καὶ τὴν φθιγγόμενον
 μετὰ ἐπὶ καθύδοιμι, ὥς
 παρὰ τὴν μητέρα ἐπιμπίμι
 κοιμηθόμενον τὰ πολλὰ, ὥς
 παρὰ σοί, καὶ διὰ τῆς, ὥς φῆς,
 αὐτοῦ πατρὸς με, κατὰ θάνατον αὐ-
 τοῦ ἐς τὴν γῆν, ἢ πρὸς γὰρ
 ἔξω ἀγρυπνῶν. ἰσχυρὸς γὰρ
 σι σωχῶς σφιγρόμεν.

Ζ. τὸ αὐτό μοι τὸ ὕπνον
 πεινάς, καὶ ἀγρυπνέσαιμι με-
 τὰ σὺ. φιλῶν γὰρ διατιλίω
 πολλὰς, καὶ πορπίσσω.
 ΓΑ. αὐτοῖς αὖ ἀλάς, ἢ ὅ

Αἰ

σερῆς, σὶ tecum uigilare cogas.

simul dormiremus. GAN.
 Solus enim non possis, sed
 suavius dormire tecum?

IVP. Profectò, cum
 tali qualis es tu Ganyme-
 des, sic pulcher. GAN.
 Quid enim te ad somnium
 iuuabit pulchritudo?

IVP. Habet quoddam
 incitamentū suauē, quod facio
 lius inducit ipsum. GAN.

Atqui pater me indignaba-
 tur mihi cōdormiētī, et nar-
 rabat mane quomodo turba-
 rem ipsius somnū, uolutatus
 per lectum, calcitrās, et ali-
 quid loquens interea quan-
 do dormire: quare propter ad
 matrem remittebat me dor-
 miturum sæpiuscule. Quare
 si ob hoc, ut ais, rapuisti me,
 tempus tibi est ut me denuo
 in terram deponas, uel mole-
 stia afficeris nihil dormien-
 do. Turbabo enim te con-
 tinuē, huc atque illuc me reo-
 uolens. IVP. Atqui hoc
 ipsum suauissimum mihi fe-

feceris, si tecum uigilare cogas. Osculabor enim interea te
 eo sæpius, et amplectar. GAN. Ipse uideris, ego

δι' κρυψομένα, σὺ καὶ κρηλῶν
 τῷ. Ζ. εἰσέμθε τότε τί
 πρακτέον γυνὴ δι' ἀπαγὴ αὐ-
 τόν, ὃ Ἑρμῆς, καὶ πτόντα τῆς
 ἀθανασίας, ἀγχι εἰνοχούσονται
 ἡμῖν, διδάξας πρότερον ὅς
 χρὲ ὄρεσιν τὸν
 σκύφον.

uerò dormiā te deoscu' ante.
 IVP. Videbimus tūc quid
 agendum. Nunc uerò abduc
 ipsum Mercuri, & postea-
 quam de immortalitate bi-
 berit, duc ut ministret nobis,
 docens prius quemadmodū
 oporteat porrigere scyphū.

GILBERTI COGNATI AN-

notationes.

a Ganymedes fuit Troiis regis Dardanorum filius, & ob
 admirandam pulchritudinem à Ioue in forma aquilæ raptus,
 quem Iuppiter pincernam suam fecit, amota Hebe Iunonis fi-
 lia, eo quod dū Ioui apud Aethiopas comessanti ministraret,
 cadens, corporis sui obscæna omnibus superis monstrauit. Xe-
 nophon in Symposio docet, Ganymedem in cælum à Ioue per
 latum, non corporis, sed animi gratia, & si Iouem pungat Lu-
 cianus. Silius Italicus ad Ganymedis & Europe fabulas respi-
 cit, quum sic loquentem uoluptatem introduxit. lib. 15.

Illa ego sum, uerti superum quæ sæpe parentem

Nunc auis in formam, nunc torna in cornua tauri.

b Aram uidisti in Gargaro.) Græci Iouem ἑμβριον uene-
 ratī sunt, ut testatur Strabo, & Pausanias: & ὕβριον, ut Arrianus
 & Phurnutus, Latini Pluuium uerterunt. Tibullus:

Arcti nec pluuiū supplicat herba Ioui.

Seneca lib. natur. quæstionum 4. hoc carmen Ouidio tribuit,

c Sydus tuum.) Aquarium notat, quem Ganyme-
 dem esse perhibent. Licet ἄσπερ λυγρὸς sit, non

ἀστὴρ, aquarius.

DEORVM DIALOGI.
 ΗΡΑΣ ΚΑΙ ΙΥΝΟΝΙΣ ΕΤ
 ΔΙΘ. ΙΟΥΣ.

Iacobo Micyllo interprete.

ΙΥΝΟ.

ΕΞ ἡ τὸ μὲν ἄριστον τῶτο,
 ὡς Ζεὺς, τὸ φεγγύσιον ἀπὸ
 θιιδας ἀρπάσας, δὸν
 ραῖν ἔγαδος, ἐλαττῆρ μοι προ
 σίχης τὸν νῦν. Ζ. καὶ ἔτε
 ρῶ, ὡς Ἡρα, βυλὸς υπᾶς, ἔδν ἀφι
 λῆς ἔτω καὶ ἀλυπότακτον; ἰγὰ
 ἧ ἔμην ταῖς γυναιξὶ μέναις
 χαλκῆρ σε εἶναι, ἐπὶ σφρ αὐ
 ἑμιλίσσωσιν ἱμοί. Ηρ. ἔδ
 ἱκᾶνα μὲν, οὐ ποιεῖς, ἐδὲ πρὶο
 ποντα σιαοτῶ, ὅς ἀπάντων
 διῶν δισπότης ὢν, ἀπολιπὼν
 ἱμὶ πλὴν νύμφῃ γαμιτῶν, ἔπῃ
 πλὴν γλῶ ἱάται μοιχόσων,
 χρυσοῖον δὲ ταῦρ θ γυνήμελος.
 πλὴν ἀλλ' ἱκᾶναι μὲν σοι
 κᾶν ἰν γῇ μέλῃσαι, τὸ δ' ἰδαῖ
 ον τῇ παλαιῶν ἀρπάσας,
 αὐτῇ

ΕX quo adolescentull
 hunc Iupiter, Phrya
 gium istū dico, ab Ida
 raptum huc adduxisti, mi
 nus aduertis mihi animum.
 IVP. Etiam ob hunc, Iu
 no, zelotypa iam es, simpli
 cem adeo, & minime mole
 stiū? Ego uerò putabā mulie
 ribus solis difficilem te esse
 quacumq; conuersantur meo
 cum. IVN. Neque illa
 quidem rectè facis, nec cono
 uenientia tibi ipsi, qui om
 nium deorum dominus exis
 tens, relinquens me legiti
 mam uxorem, in terram de
 scendis, ibiq; adulteria exer
 ces in aurum uel taurum cō
 uersus. Veruntamē illa mu
 lieres tibi in terra manenti

ideo autem hoc puero rapto, etiam in cœlum subuolasti,

aaaa 5

Deos

αὐτίκα, ὃ γυναιότατι διῶν,
 καὶ σωσιπᾶ νῦν ἐπὶ λιφαλῆρ
 μοῖ παχέην, οἶνοχόῳ δὲ ἴῳ λᾶ
 γρ. ἄτωρ ὑπέραι οἶνοχόῳ; καὶ
 ἀπυγορδύκασιν ἄρα ἦτε Ἡβῆ
 κὴ ὁ Ἡραστῶ, διακινύμενοι;
 σὺ δὲ καὶ τὴν λύλικα δὲ αὖ
 ἄλλως λάβεις παρ' αὐτῆ, ἢ φι-
 λῶντας πρότερον αὐτὸν, ἀπ' αὐ-
 τῶν ὁρώτων, καὶ τὸ φίλημά
 σοι ἦδιον τῷ ἑκίχρῳ; κὴ διὰ
 τὸ δὲ διψῶν πολλάκις αἰ-
 τῆς πῖθιν, ἐνίστι δὲ καὶ ἀπο-
 γυσσάμεν ὅ μόνον, ἱλυνκας
 ἐκάνθ. καὶ πίνετ' ἀπολα-
 βῶν τὴν λύλικα, ὅσον ἰκόλοι
 που ἐν αὐτῇ, πίνεις, ὅθεν καὶ
 αὐτὸς ἔπιε, καὶ ἔνθα προσέρο-
 μοσι τὰ χέλη, ἵνα καὶ πίνης
 ἅμα καὶ φιλήῃ. πρῶτον ἢ ὅδε
 σιλεύς, καὶ ἀπ' αὐτῶν πατήρ,
 ἀποθιμὸν τὴν αἰγίδα, καὶ
 τὸν λιραυνὸν, ἐκείνοσ' ἀτρα-
 γαλίζον μετ' αὐτῷ, πώγωνας
 τυλιγμένον λαβειμένους. πάν-
 τα δ' ἐν ὁρῷ τῶντα, ὅτι μὴ
 εἰς λαυλάουμ. Ζ. καὶ τί δὲ
 νῦν

barbam ipse tantam & tam promissam habens. Omnia
 igitur uideo hæciquare ne te putes latere. IVPIT. At
 quid

Deorum generosissime: &
 nunc ille nobiscum habitat,
 ante oculos mihi adductus
 quasi amulus, scilicet ut po-
 cillaretur tibi, sic enim aiūt.
 Itā ne uerò carebas pocilla-
 toribus aut desessis adeò sunt
 & Hebe & Vulcanus mi-
 nistrandi? Tu uerò etiam ca-
 licem non aliter ab eo acci-
 pis, quàm simul & oscula-
 tus fueris ipsum antea, omni-
 bus aspicientibus: & deoscu-
 latio ista suauior ubi est ipso
 Nectare. Atq; ob id sæpenu-
 mero neq; sitiens petis bibe-
 re. Interdum autem etiā ubi
 degustasti solum, porrigere
 ipsi soles: deinde bibente ip-
 so arripis calicem, & quan-
 tum in illo reliquum restat,
 omne ebibis, ea etiam parte,
 unde ipse bibit, et ubi appli-
 cuit labia, ut & bibas simul
 et osculeris. Nuper uerò rex
 ille atq; omnium pater, de-
 positis ægide ac fulmine, se-
 disti talis ludendo cum illo,

DE ORVM

ὄν, ὦ Ηρα, μῆράκιον ἔτω κα-
 λον μῆλαξὺ πίνουσα καταφι-
 λᾶν, καὶ ἔδιδαι, ἀμφοῖν, καὶ
 τῷ φιλόματι, καὶ τῷ νύκταρι·
 ὅν γὰρ ἐπὶ βίβῳ αὐτῷ ἔκιν ἄ-
 παξ φιλοῦσά σε, ἐκίτι μίμνη-
 ραι, πρὶν μὲν τόσον ἢ τὴν ἑλ-
 αίσιν τὸ φίλημα εἶναι. Ηρα.
 παιδραστῶν ἔτοι λόγοι. ἰγὼ δὲ
 μὴ ἔτω μανείω, ὡς τὰ χέλε
 πρὸς γυνῆν τῷ μαλθακῷ τῷ
 τῷ φρυγὶ ἔτῳς ἐκτιθυμίνω.
 Ζ. μὴ με λειδοῦ, ὦ γυναιξὶ ἀ-
 τα, τοῖς παιδικαῖς. αὐτοῖς γὰρ ὁ
 θυλδρίας, ὁ βαρβαρῶν, ὁ μαλ-
 θακῆς, ὁ δῖον καὶ πειθανότορος.
 ὁ βόλομαι δὲ ἀπῆν, μὴ σε πα-
 ροξύνῃ ἐπιπλῆν. Ηρα. ἄ-
 δι καὶ γαμέσσαις αὐτὸν ἱμῶ
 ἔτι κα. μίμνησαι γὰρ, οἷά μοι
 διὰ τὸν οἶνοχόον τῶτον ἱμῶ
 ρυιᾶς. Ζ. ἔκ, ἀλλὰ τὸν Η-
 φαιστον ἔδει τὸν σὺν γῆν οἶνο
 χόον ὁμῖν χωλόνουσα, ἐκ τῆς
 παμίνης ἤκουσα, ἔτι τῶν σπιν-
 θήρων ἀνὰ πλῆν, ἄφτι πλῆν
 πν-

DIALOGI.

π

quid adeò graue hoc, ὁ Ιου-
 νο, adolescentem adeò pula-
 chrum inter bibendum deos
 sculari, oblectariq; utroque
 illo, & osculo uidelicet, &
 nectare? Quid si igitur uel
 semel cōmittam ipsi quò &
 te osculetur? nō amplius ac-
 cusabis me quòd osculum il-
 lius praestantim nectare pu-
 to. IVN. Pædiconum uero
 haec sunt. Ego uerò non
 ita insanuero, ut labia mea
 applicē molliculo isti Phry-
 gi, adeoq; effeminato. IVO
 PIT. Ne conuiciaris, gene-
 rosissima tu, amores meos.
 nā mulierofus, & barbarus
 et molliculus iste, suauior et
 desiderabilior, nolo autē dice-
 re amplius, ne te magis irrito-
 tem. IVN. Utinam uerò
 & in uxorem illum duxisses
 mei gratia. Memineris igi-
 tur qualibus mihi propter e-
 gregium istum pocillatorem
 temulenter insultas. IVP.

Imò uerò Vulcanum istū fio-
 lium tuum oportebat nobis pocillari, claudicantem uideli-
 cet, & à fornace uenientem, plenum adhuc fauillæ,
 depo-

lium tuum oportebat nobis pocillari, claudicantem uideli-
 cet, & à fornace uenientem, plenum adhuc fauillæ,
 depo-

πωράγῃσι ἀπὸ τῶν ἰβήνων, καὶ
 ἀπ' ἑκείνων αὐτῶν τ' ἀκνύ
 λην λαμβάνειν ἡμᾶς τῶν ἰβή
 νων, καὶ ἐπὶ σπασσάμενους φι
 λῆσαι μεταξὺ, ὃν ἔδ' αὖθ' ἡ μὲ
 νερὸν ἡδέως φιλέσεις, καὶ
 ἐλθὼν βόλῃ καὶ δαλαμνέειν τὸ
 πρὸς οὐρανόν· ἡδέως ταῦτα. ἡ γὰρ
 καὶ παρὰ πολὺν ἡ εἰνοχόῃ
 καὶ ἡμπρὶς τῇ συμποσίῳ
 τῶν βῶν, ὁ Γανυμήδης δὲ κα
 ταπιμπῆσθαι αὐτὸς ἐς τὴν ἰο
 δὸν καθαρός γὰρ, καὶ ῥοδοδάκ
 τυλος, καὶ ἐπισταμνέως ὀρίε
 γα τὸ ἱκνομα, καὶ ὅς τις λυπα
 μάστιγα, καὶ φιλήει δὲ τὸν τ' εἶναι
 παρ'· Ἡρα. νῦν καὶ χω
 λός, ὦ Ζεῦ, ὁ Ἡφαιστῶς, καὶ οἱ
 διάκτυλοι αὐτ' ἀνάξει· τ' οὐκ
 ἀνύκει, καὶ ἀνέβωλ' ἀπὸ τοῦ
 καὶ νυκτιῶς ὁρῶν αὐτὸν, ὅθεν
 πρὸς τὸν καλὸν κομῶν τὸ τοῦ
 ὁ ἰδὼν ἀνέβη· πάλαι δὲ ἐχ
 ῖοντες ταῦτα, ἔδ' οἱ σπινθῆ
 ρες, ἔδ' ὁ ἑλάνειν ἀπὸ τοῦ
 ποιοῦσι μὴ ἐχθ' πίνων παρ' αὐ
 τῷ. Ζ. λυπαί, ὦ Ἡρα,
 σικνότηρ· ἔδ' ἄλλο, ἑλ
 μὲν ἡδίστατος τὸν ἔρτα
 τῶν, ἱμνο, τοῖς ἰψαμ ἀφίς,

deposit opaulò ante forcipe,
 & ab illis ipsis digitis accipe
 re nos calicē, attrahēq; ip
 sum interea osculari: quem
 neq; mater tu libèter oscula
 ta fueris, præ fuligine quasi
 tota illius exusta facie. Ni
 mirum suavia hæc, adeoq;
 multum etiam pocillator i
 ste cohonestat deorum con
 uivium, nonne? Ganymedes
 autem hic iterū in Idā hinc
 ablegandus est: quippe pu
 rus ac candidus est, et digi
 tos habet roseos: etiam scitè
 porrigit poculum: & quod
 te omnium mordet maxime,
 osculatur dulcius ipso neēta
 re. IVN. Nunc tibi &
 claudus, ὁ Iupiter, Vulca
 nus est, & refertus fuligine,
 atq; nausea afficeris cū aspi
 cis ipsum, ex quo formosum
 & capillatum istum Ida eo
 nutrit. Olim autem non vis
 debas ista, neq; tum fauilla,
 neq; fornax ipsa absterre
 bat te, quò minus biberes il
 lo porrigēte. IVP. Agri
 tudine, Iuno, te ipsam afficis, nihil aliud, & mihi amorem

ἴσμεν ποῖα, εἰ δὲ ἄχθῃ παρὰ
 παλαιὰς ἰσχυρὰς διχομενῶν τὸ ἐν
 ποταμῷ, οὐ μὲν ὁ ἕως οἰνηχότα.
 σὺ δέ, ὦ Γανύμηδες, ἡμοὶ μέ-
 γα ἀνὰ δίδω τίω λύληκα, καὶ
 ἱφ' ἱκάστη, δὲ φίλει με, καὶ ὅτε
 πλεονέχῃς: καὶ αὐτοῖς ὁπό-
 τε παρ' ἡμῶν ἀπολαμβάνοις.
 τί τὸτο δακρύεις; μὴ δίδω-
 ῖ μοι ξέται γδ, ἵν' τις σε λυ-
 πῶν ἰδῇ.

metue. Malum enim feret, si quis tibi molestius esse uoluerit.

eo magis incendis, quia ze-
 lotypa es. Quod si uero gra-
 uaris à puero formoso ac-
 cipere poculum, tibi qui-
 dem filius ministret potum.
 Tu uero Ganymedes mibi
 soli imple calicem, & cum
 quolibet bis osculare me, et
 cum plenum porrigis, & cū
 rursum à me illum accipis:
 Quid ita lachrymaris? Ne

ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ
 Ερωτῶ.

ΚΑΙ

VENERIS ET
 Cupidinis.

Erasmus Roterodamo interprete.

V E N U S.

ὦ τέκνον Ερως ὦρα, οἷα
 ποιεῖς, εἰ τὰ ἐν τῇ γῇ
 λέγω, ὅτι ποῖα τὸς ἀν-
 θρώπους ἀναπάθει, καὶ αὐτῷ
 ὅ κατ' ἀλλήλων ἐργάζονται.
 ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν τῇ ἑρηνῇ, ὅς
 τιν' μὲν Δία πολέμοισιν ἐπι-
 δαμεύεις, ἀλλὰ τῶν ἰσχυρῶν

C Vpido gnate, uide
 quæ facis flagitia.

Non iam de his lo-
 quor, quæ te impulsore mor-
 tales in terra, uel in se quis-
 que, uel inuicem alij in alios
 faciunt: uerum de his ago,
 quæ apud superos quo-
 que designas, qui quidem

Iouem ipsum cogis uariis assumere formas, in quodcumq;
 tibi

σοι ἡδὲ τῷ καιρῷ δοκῇ. τίς σι-
 λήνῃς ἢ καὶ αἰσῶς ἐκ τῷ ἔρα-
 νῷ, τὸν ἥλιον δὲ παρὰ τῷ κλυ-
 μένῃ βραδύοντι νίσσι αὐτοῖο
 κάσεις ἐπιελισσόμενος ἢ ἰππῶ-
 σίας. ἃ μὲν γὰρ ἐς ἐμὴν τῶν μη-
 ρῶν ὑβρίσεις, θαρρῶν ποιεῖς. ἄλ-
 λὰ σὺν, ὃ τελευτῶνταί, καὶ τῶν
 εἴσο ἀντὶ τῶν γράμμεθ' ἐκ, καὶ μὴ
 πρὸς τὸν σῶντων θῶν, ἀνίσσας
 παύεισθαι, καὶ τὸ φεύγειν με-
 γάλιον ἐκείνο ποιεῖν. καὶ νῦν ἔ-
 κειν μίμνησθαι καὶ σὺ, καὶ ἴδ-
 ξαμέντες λήντας, παρὰ λα-
 βῆσαι καὶ τὰς Κορύβαντας, ἃτι
 μανικὸς καὶ αὐτὸς ὄντας, αὐτὸν καὶ
 ἑαύτῳ τῶν ἰδῶν ποριπολῶσιν.
 ὃ μὲν ὁλολύφσας ἡδὲ τῷ Ἀτρί, οἱ
 Κορύβαντες ἢ, ὃ μὲν αὐτῶν τίμ-
 νηται ξίφος τὸν πῆχυν, ὃ ἢ αὐ-
 αῖς τῶν κέμελιν, ἵεται μίμνησθαι
 διὰ τῶν ὀφθῶν. ὃ ἢ αὐτῶν τῷ λῆ-
 γατι, ὃ δὲ ἡδὲ δομῆν τῷ τυμ-
 πῶν, ὃ ἢ πικρῶν τῷ λυμβῶ-
 λῳ. καὶ ὅλως, θέρων καὶ μα-
 νία τὰ ἐν τῇ Ἰδῇ ἀπαυλῶ δει-
 λῆ δὲ αὐτοῖς ἅπαντα. δὲ

tibi protēpore uisum fuerit,
 eū uertēs. Tum a Luna c' cœ-
 lo deuocas. Quin e' b Solē
 aliquoties compellis lentum
 apud Clymenem cessare, au-
 rigandi muneris oblitum. nā
 quicquid iniuriæ in me ma-
 trem etiam committis, auda-
 cter ac tanquam tutò facis.
 Verum tu quidem ô deorum
 omniū cōfidentissime, c' Rbeā
 insuper ipsam iā annū, præ-
 terca deorū tam multorū pa-
 rentem, eò perpulisti, ut puo-
 sionē adamet, atq; d in Phry-
 gium illum adolescentulum
 depereat: ac tua iam opera
 insanit, iunctisq; leonibus,
 adhibitis itē Corybantibus,
 (quippe qui e' ipsi furore
 quodā sunt afflati) per Idā
 montem sursum ac deorsum
 oberrat, ipsa quidē Aitis a-
 more ciulans: ceterū Cory-
 bantum alius suum ipse peo-
 nem ense delectat, alius de-
 missa coma per montes fero-

δικὰ τοῖσδε, ὃ τὸ μίγναι σὶ καὶ
 αὐτὴν τιῦσα, μὴ ἀπομακρῶσαι
 πρὶν ὅτι Ρίαν, ὃ καὶ μάλλον ἔτι ἐν
 αὐτῇ ὄσα, λιλῶσθαι τῶν κερύ
 βαυίας συλλαβήντας σὶ δια-
 σπάσαι, ὃ τοῖς λίγαι παρὰ
 βαλῶν. ταῦτα ὃ διακινδυνώ-
 οὔσα σὶ ἱρῶσα. Εἰ. δὲ ῥῆ-
 μῶτα, πᾶσι καὶ τοῖς λίγαι αὐ-
 τῇ ὄσα ξυνῶσθαι αὐτῇ, καὶ πολ-
 λῶς ἰπαναβάσαι ἡδὲ τὰ τῶν
 εἰ, καὶ ὃ νόμος λαβὼν, ὃ
 ἐν αὐτῇ αὐτῇ. οἱ δὲ σάτυροι
 μὲν, καὶ τῶν χῆρα διχομήτοι,
 ἐς τὸ τίμα πρὸς τοὺς μισῶ-
 ναι, ἀποιδίκασι μοι. αὐτὴ μὲν
 γὰρ ὅτι Ρίαν, πᾶσι αὐτῇ αὐτῇ
 λαβὼν αὐτῇ ἐν αὐτῇ, ὃν ὄσα
 ἐν τῇ Αττῇ; καὶ τίς τίς αὐτῇ
 καὶ, δὲ αὐτῇ τὰ κατὰ οἰάσθαι;
 ὑμᾶς δὲ μὴ ἐφίκασι τῶν κα-
 λῶν, μὴ τοῖσιν αὐτῇ αὐτῇ
 τίτωρ. ὃ θίλας οὐ, ὃ μῶτα,
 αὐτῇ μὲν αὐτῇ ἐφίκασι, μὲν οἱ
 τῇ Αττῇ, μὲν ἡ αὐτῇ οὐ;

Αἰ. ὡς αὐτῇ αὐτῇ, καὶ
 ἀπαύται ἀπαύται. ἀλλὰ μὲν
 re bis de rebus ne in me crimen conferte. Num vis ipsa tu

tu ne tale quid accidat,
 quandoquidem te produxi,
 ut siquādo resipiscat Rhea,
 uel potius si pergat insanire,
 Corybantibus imperet, ut te
 correptum discerpant, aut
 leonibus obijciant. Hic me
 sollicitat metus, quod uideā
 tibi periculum imminere.

CVP. Ocioso animo esto
 mater: siquidem leonibus eo-
 tiam ipsis iā familiaris sum
 factus, ita ut saepenumero
 consensu eorum tergis, pre-
 bensaq; iuba, equitis ritu in-
 fidens illos agitem. At uerò
 illi interim mihi caudis ab-
 blandiuntur, ac manum ori
 insertam receptant, labūtq;
 deinde mihi reddunt inno-
 cuā. Porro Rhea ipsi quan-
 do tandem uacauerit ut me
 ulciscatur, quum in Attē sit
 tota? Postremo quid ego pec-
 co, quū res pulchras ut sunt
 offero ac demonstros? Vos ne
 appetite res pulchras, qua-

¶ E. N. Vt es perniciosa, & nulla in re non superas? Atta-
 men

οὐκ ἔστι μὲν ποτὶ τῶν λόγων. *men borum quæ dixi, aliâ
quando memineris.*

GIBERTI COGNATI AN-

notationes.

A R G U M E N T U M.

Eiusdem ferè argumenti Dialogus sequitur Veneris quoque & Cupidinis, quæ poetæ Martis & Veneris filium, atque ingentis potentis amoris esse deum uoluerunt. Pingitur imberbis, alatus, cæcus, & facem gestans atque sagittas. de eo extant carmina Marulli & Pij pontificis.

a Iouem ipsum cogis uarias assumere formas.) Erasmus noster Chiliad 1, Centuria 3, adagio primo: Aut regē aut fatuū nasci oportet: Quis nepos inquit, quis balatro unquā nugatius est nugatius, aut nequius nequā fuit, quā Iupiter cui regnū mundi dederunt poetæ. Technis fallit uxorem, nunc cygnus, nunc taurus, nunc aurum factus, insidias struit mulierculis. Subornat Ganymedes, ac cælum nothis implet. Hactenus Erasmus. Amoris impatientia se uertit in cuculum, in aquilam, in olorem & Satyrum, in Amphytrionem, in ignem, in pastorem, in serpentem, ut scribit Ouid. in 6 Metamorph.

b Rheam.) Hoc nomine Cybele uocata est. Hæc poetæ Iouis, & aliorum plurium deorum matrem dixerunt, ei que quadrigam à quatuor leonibus tractam assignauerunt & capiti eius turritam coronam & sceptrum manibus addiderunt. Et cum incederet, sacerdotes dicti Galli & Corybætes, sacro correpti furore, præcedebant cymbala pulsantes, alios item ad similem agentes rabiem.

A P O L

ἈΠΟΛΛΩΝΟΣ ΚΑΙ ΑΡΟΛΛΙΝΙΣ Ε Τ

Ερμῆ.

Mercurij.

Hodem interprete.

ΑΡΟΛΛΟ.

Τι γιγᾶς, ὦ Ερμῆ: Ερ.
 ὅτι γιγᾶς εἶσαι, ὦ Α-
 πόλλων, εἶδον. Απ.
 ἀπὶ τοῦ, ὅς καὶ αὐτοὺς ἀκύνει
 ἐχθρὸν γιγᾶν. Ερ. ὃ ἀφοδῖται
 ἡμῶν τῷ Ἀρῇ κατέλαπται,
 καὶ ἡφαιστὸς εἶδον αὐτοὺς
 συλλαβῶν. Απ. πῶς; ὁδὸν γὰρ
 πῆλυν ἔλασεν. Ερ. ἐν πολο-
 ῶ, εἶμαι, τὰ αὐτὰ εἰς τὸν
 οὐρανὸν αὐτοὺς. καὶ πρὸς τὴν οὐ-
 νὴν ἀφανῶς διέμεν ὁρῶντες, ὅς
 γὰρ ἐπὶ ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ καὶ
 οὐρανῶν, εἶτα ὁ μὲν Ἀρῆς ἀσείρχει
 τὰ λαβῶν, ὡς ὤρετο, καὶ ὁ δὲ
 αὐτὸν ὁ ἡφαιστὸς, καὶ λίγαι πρὸς
 τὸν ἡφαιστὸν. ἡπὶ δὲ ἐπὶ τὴν οὐρανὸν
 ἐλθὼν, καὶ ἐν ἐργῷ ὄντων, καὶ
 ἐν τοῖς ἐργασίαις τῶν ἀρκύων,
 πρὸς τὴν οὐρανὸν αὐτοὺς τὰ δει-
 κνῶν, ἡφαιστὸς δὲ αὐτοὺς ὁ ἡφαι-
 στὸς. καὶ αὐτὸν μὲν εἶδον (καὶ γὰρ ἐν τοῖς
 γυμνο

Quid rides Mercu-
 ri? MER. Quo-
 niam maxime ri-
 dicula, Apollo, uidi. APO.
 Dic igitur, ut & ipse audia-
 tis illis tecum ridere possim.
 MER. Venus cum Marte
 cōcumbens deprehensa est,
 ac Vulcanus cōprehensos
 illos uinculis constrinxit.

APO. Quomodo? Suae
 ue enim quiddam dicere uia-
 deris. MER. Longo iam
 tēpore, opinor, cognitis his
 quæ agebantur, expiscatus
 est illos, et lecto occultis qui-
 busdam uinculis circunda-
 to, abiens ad fornacem opus
 faciebat. Post hac Mars in-
 greditur secretò, ut quidem
 ipse putabat. Videt autem
 ipsum ex alto Sol, & rē ad
 Vulcanū deserit. Vbi igitur

lētum conscendissent, & in opere essent, & iam intra-
 rena tenerentur, circumuoluuntur ipsis quidem uincula,
 astat autem Vulcanus. Illa igitur (nam & forte tunc
 b b b b nuda

γυμνὴ ὄσα) ἐν αἵῳ ἵπω
 ἔγκλυψατο αἰδεμένη . ὁ δὲ
 Ἄρης τὰ μὲν πρῶτα διαφυγῆν
 ἱππάρτε, καὶ ἔλπει ῥῆξαι τὰ
 διαμά. ἵπτα ὃ σωμαίῳ ἐ-
 φῶντῳ ἰχέμενον ἱαντὸν, ἰνί-
 ται. ΑΠ. τί ἔν; ἀπίλυσον
 αὐτὸς ὁ Ἡφαιστῶς; ΕΡ. ἔδι-
 πω· ἀλλὰ ξυγκλίσεις τὸς
 θύς, αἰδιδάκνυτῃ τῷ μοχλῶν
 αὐτοῖς, οἱ δὲ γυμνοὶ ἀμφότεροι
 κάτω ὑποκρίνεται, ξυλλογι-
 μένοι ἱπποδρόμοι. καὶ τὸ θια-
 μα ἔδιστον ἡμῶς ἰδοῖ, μόνον
 καὶ αὐτὸ γιγνόμενον τὸ ἔργον.

ΑΠ. ὁ δὲ χαλκὸς ἰκάνῃ
 ἐν αἰδῇ καὶ αὐτοῖς ἔπεισαν
 πύμῃ τῷ αἰσχύνῳ τῷ
 γάμῳ; ΕΡ. μὴ Δί', ὅς γε καὶ
 ἔπειτα αὐτοῖς ἱφίστας . ἰγὼ
 μέτοι, ὃ καὶ τὰ λυθὲς ἀπὲρ,
 ἱπποδρόμον τῷ Ἄρει, καὶ μόνον μοι
 χόσασαί τι καλλίστῳ θύῳ,
 ἀλλὰ καὶ διδιδόμεναι μετ' αὐ-
 τῷ. ΑΠ. ἐκὼν καὶ διδιδόμεναι
 αὐτὸν ἰκάνοντας αὐτὸν τέτῳ;

Ego uero, si opus est uerum dicere, inuidebam Marti,
 non solum quod cum formosissima dea adulterium ex-
 ercuisset, sed etiam quod colligatus cum ipsa unā esset.
 ΑΠΟ. Proinde & tu ligari hoc pacto sustineres?

nuda erat) pudore affecta,
 nō habebat quo se tegeret.
 Mars uero ab initio fugere
 tentabat, sperabatq; se uin-
 cula illa disrupturū esse: ca-
 terū posteaquam intelle-
 xit se undique captum teneo-
 ri, neq; effugere quoquā pos-
 se, supplicare cœpit. ΑΠΟ.
 Quid igitur? soluitne ipsos
 Vulcanus? ΜΕΡ. Nondū,
 sed conuocatis dijs spectan-
 dum ipsis exhibuit adulte-
 rium. Illi autē nudi ambo,
 & colligati mutuò, inclina-
 tis deorsum capitibus erube-
 scebant. Atque adeò specta-
 culum hoc dulcissimum mi-
 hi uisum est, cum tantum nō
 ipsum opus exhiberent. ΑΠΟ.
 At faber ille an nō pu-
 dore afficitur etiam ipse cū
 spectandā ita exhibet cōiu-
 γῇ sui turpitudinē? ΜΕΡ.
 Non per Iouem, quippe qui
 etiam arrideat ipsis astant.

ΜΕΡ.

MARINORVM DIALOGI. 19

Ερ. οὐ δ' ἔκ αὖ ὦ Ἀπολλων:
 ἰδὲ μόνον ἐπιβῶν. ἰπαινέσει
 μα γὰρ σι, ὅν μὲν τὰ ὅμοια καὶ
 αὐτὸς δὲ ἰδὼν.

MER. Tu uero non, Apol-
 lo? Aspice modò et accedens
 (coſſaudabo enim te) ſi non
 eadem ipſe quoque optabis
 ubi uideris.

GILBERTI COGNATI

annotationes.

ARGUMENTVM.

Martis & Veneris concubitus ab Homero Odyſſ. 8 & Ouidio Metamorph. 4 narratur. Luciano in Demonacſte.

MARINI DIALOGI.

ΑΩΡΙΔΟΣ, ΚΑΙ ΔΟΡΙΔΙΣ ΕΤ

Γαλατῆας.

Galatæ.

Eraſmo Roterodamo interprete.

DORIS.

ΚΑΛὲρ ἱρασιῶν, ὦ Γαλα-
 ταια, φασὶ τὸν σικυ-
 λὸν ἔστω πιμλῆαι.
 πιμλῶνται σοι. ΓΑ. μὲν
 οὐκ ἔστι Δωρὶς· ποσειδῶντος γὰρ
 ἦν ἔστιν, ὅποιος αὐτῇ Δω. τί
 ἔν, εἰ καὶ τῷ Διὸς αὐτῇ παῖς
 ἔν, ἄγχι οὕτω καὶ λάσει
 ἡμίονος, καὶ τὸ πάσι τῶν ἄλλων
 φῦτατον, μονόφθαλμος· οἷον
 τὸ γινῆσθαι αὐτὴν αὐτὸν
 πρὸς τὴν μορφήν. ΓΑ. ἰδὲ τὸ
 formosissimum, uncusculus? An uero credis genus illi quic-
 quam profuturum ad formam? GAL. Ne isthuc

FORMOSVM αὖ
 mâtem, Galatæa, nē-
 pe Siculum istum pda-
 ſtorem aiunt amore tui de-
 perire. GALA. Ne ride
 Doris: etenim qualis qualis
 est, Neptuno patre progener-
 tus est. DOR. Quid tū po-
 ſtea, ſi uel Ioue ipſo ſit pro-
 genitus, quum uſq; adeò a-
 greſtis atque hiſpidus appa-
 reat, quodq; eſt omnium de-
 quidem

Πάσιον αὐτ', ἢ ὡς φησὶ ἄγερον,
 ἀμορφὸν ὅστιν αὐδρῶδ' οὐ γάρ.
 ὅ τι ὀφθαλμοῖς ἐπιπρίπει τῷ
 μετώπῳ, ἔδ' ἐν ἰνδίσθορον ὁ
 ρῶν, ὃ ἂν δὴ ἦσ' αὖ. Δω. ἰοί-
 κας, ὦ Γαλάτεια, ἐκίρασ' ἰνῶ,
 ἀλλ' ἰρῶμενον ἔχον τ' Πελύ-
 φημον, οἷα ἰπαινᾷς αὐτέρ.
 Γα. ἐκίρῶμενον, ἀλλὰ τὸ πᾶ-
 ρον ἐνεδίγμων τὸ τοῦ ἐφίρω ὕ-
 μων. ἰαί μοι δοκᾷ τι καὶ φθό-
 νη αὐτὸ ποιᾶν, ὅτι ποιμαίνων
 περὶ, ἀπὸ δὲ σκοπιᾶς παύσ-
 σαι ἡμᾶς ἰδῶν ἰδὲ τ' ἠϊόνθ',
 ἐν τοῖς πρόποσι τ' Αἰτνυς, κα-
 θ' ἡμεταξὺ τῶ ὄρεος καὶ δὲ θα-
 λᾶς τῆς αἰγιαλὸς ἀπομακρύν-
 ται. ὡμᾶς μὲν ἔδ' ἐπὶ προσέβλη-
 ψιν, ἰγὼ δ' ὃ ἀπασῶν ὃ καλ-
 δίον ἰδ-ξαι, ἢ καὶ μόνῃ ἡμῶν ἰα
 πᾶχι τὸν ὀφθαλμῶν. ταῦτα
 ὡμᾶς αὐτῶν δ' αὖ γὰρ ὡς ἀ-
 μείνων αἰμῶν, καὶ ἀξίρασθ',
 ὡμᾶς δὲ παρώσθαι. Δω.
 αἰ ποιεῖς καὶ ἰνδία καλὴ τῶν
 ὄψιν

quidē ipsum, quod bispidus
 est atq; agrestis, ut tu uocas,
 illū deformat: qn uirile ma-
 gis est. Porro oculus media
 in fronte, decet etiā, quo qui-
 dem nihilo segnius cernit,
 quā si duo forent. D O R.
 Videris Galatea non aman-
 tem habere Polyphemum,
 sed illū potius adamare: sic
 eum prädicas. GAL. E-
 quidem haud adamo, sed ta-
 mē insignem istam uestram
 insultandi opprobriūq; pe-
 tulantiā ferre non queo. Ac
 mihi nimirū inuidētia qua-
 dam isthuc facere uidemini,
 propterea quod ille quū for-
 tē aliquando gregem pascea-
 ret suū, nosq; ē littoralis spe-
 cula in littorre ludentes cer-
 neret in prominētibus Aet-
 nae pedibus, quā uidelicet in-
 ter montem & mare litus
 sese in longum porrigit, uos
 ne aspexerit quidem: at ego

omnium una uisa sim formosissima, eoq; in unam me con-
 iecerit oculum. Ha res uos malē habet: nam argumentum
 est me forma praestantiorē esse, ac digniorē quā amari:
 uos contrā fastiditis esse. D O R. An istud tibi putas in-
 uident

ἦν ἰδεῖσθαι, ἐπιφθονῶς οἷα
 γυγίναι; καὶ τί τί ἄλλο ἐν
 οἷ παύσασθαι ἄχρη, ὃ τὸ λου-
 λὸν μόνον; καὶ τῷτο οἶμαι, ὅ-
 τι ξυῶθαι ὅτι τυρῶ καὶ γὰρ
 λακί. πάντα ἔν τὰ ὁμοια τῷ
 τοῖς ὕδασι καλὰ. ἐπὶ τά γε
 ἄλλα ἐπὶ τ' αὖ ἐθελήσῃς μοι
 δᾶν οἷα τυγχάνσας ἔσσι πλὴν
 ἴψῃ, ἀπὸ πείρας τινὸς ἢ πο-
 τι γαλῆναι ἔκ, ἐπικύψασαι ἐς
 τοῦ ὕδατος, ἵδαι σικαντὶν ὅτιν ἄλ-
 λυ, ὃ χροῖον λουλὸν ἀκροῦσθαι.
 ἐκίπαινατ; ἀλλ' οὐκ, ἦν μὴ
 ἐκίπαινα αὐτῷ καὶ τὸ ἐρύθνη-
 μα. ΓΑ. καὶ μὴν ἰγὼ μὲν
 ὃ ἀπρᾶτος λουλὸν, ὁμοῖον ἱρα-
 τλὸν ἡμῶν τῷτο ἔχον. ὁμῶν δὲ
 ἐκίπαινα ἔστιν καὶ ὃ ποικίλῳ, ὃ
 ἰαῶντι, ὃ ποικίλῳ ἐκίπαινα. ὃ
 δὲ πολύφθμῳ, τᾶτι ἄλλῃ, καὶ
 ποικίλῳ ὅτι. ΔΟ. οἷον, ὃ
 γαλᾶτῃ. ὃ κῆσα μὲν αὐτῷ ὅ-
 τοῦτο, ὃ πότι ἐκίπαινα πρὸς
 ἐπὶ οἷ. Αφροδίτη φίλη, ὅτιν αὖ-
 τοῖς ὀγκᾶσαι ἵδαι, καὶ αὐτὸ
 δὲ ὃ ποικίλῳ, οἷα ἡρανοῖο ἱλά-
 φη

uidendū uideri, si primum,
 pastori, deinde lusco formosa
 uisa sis? quanquam quid
 aliud ille potuit in te probare,
 præter candorem? Is illi
 placet opinor, quod caseo et
 lacti assueuerit: proinde quo
 quid his sit simile, id protinus
 pulchrum iudicat. Alio
 qui ubi libebit scire quæ sis
 facie, de scopulo quopiam in
 aquam, si quando tranquilla
 steterit, despectans, temeti-
 sam contemplare: uidebis al-
 liud nihil nisi perpetuū cano-
 dorem. uerum is quidem nō
 probatur, nisi rubor admix-
 tus illi, decus illi iunxerit.

GAL. Atqui ego illa im-
 modice candida, tamē eius-
 modi habeo amantem: quū
 interim ē uobis nulla sit, quā
 uel pastor, uel nauta, uel por-
 titor aliquis miretur. cate-
 rum Polyphemus (ut alia ne
 dicam) etiam canendi peri-
 tus est. DOR. Tace ὃ Ga-
 latea: audiuius illū canen-

tem, quum nuper pruriret in te: sed ὃ sancta^b Venus, a-
 sinum rudere dixisses. nam lyra corpus simillimū erat cer-

φε γυμνὸν τῶν σαρκῶν. καὶ
 τὰ μὲν ἑσθλὰ, πῶς ἐστι
 ὁμοῖον, συγγνώμης δὲ αὐτὰ, καὶ
 ἐνέψας τὰ νοῦνα, ἐπὶ πολλὰς
 περὶ πρὸς τρέφας, ἐμὲ δὲ δὲ
 μεσοῖν τι, καὶ ἀπὸ δὲ, ἄλλο
 μὲν αὐτὸς βοῶν, ἄλλο ἢ ἑλ-
 γα ὑπὸ χεῖ, ὅστις ἐπὶ κατὰ χεῖ
 τὴν γέλωτα ἐδυνάμειβα, ἡδὲ
 τῷ ἱρωτικῷ ἱκάνῃ ἄσματι.
 ὁ μὲν γὰρ ἦχός, ἐπὶ ἀποκρίνι
 ἀπὸ αὐτῷ ἦν ἔλγν, ὅτι δὲ ἄλλο
 ὅσον, ἐρυχόμενός, ἀλλ' ἡσυχίᾳ
 το, ὁ φανέμεν μὲν τρα-
 χῆσαν ὁδῶν, καὶ ἡσυχίᾳ
 στον. ἱσθρὸς ἢ ἐπὶ πρὸς ὡ
 ταῖς ἀγνάμῃς ἀδυσμάτιον,
 ἀφ' ἑκτὸς ἀνάλυσα, καὶ τὸ λῶσιον
 αὐτῷ προσεικνῶτα. τίς ἐκ αὐ-
 φρονήσεσσι, ὡς γὰρ ἀπὸ τῆς, τοῖς
 τοῖς ἱσθρῶν: Γαλ. ἡκὸν οὐ,
 Δωρὶ, δὲ ἄξον ἡμῖν τὸν σιαν-
 οῦ. ἡ καλὴν ἀνελόντι ὄντα, καὶ
 ὡς ἀπὸ τῶν, καὶ ἡ δὲ ἀρῖσαν
 ἄμεινον ὅππῃ ἀμεινον. Δω.
 ἀλλ' ἱσθρὸς μὲν ὁδὸς ἐστὶ
 μοι, ἐπὶ σιμνύομαι ἐπὶ πρὸς
 ἄντα.

DOR. Mihi quidem nullus est amator, neq; me hoc no-
 mine iacto, quasi sim vehementer amabilis: ueruntamen
 istius-

uino capiti ossibus renuda-
 toium cornua perinde qua-
 si cubiti prominēbāt, ἡς iun-
 ctis inductisq; fidibus, quā-
 ne collope quidem circum-
 torquebat. agreste quiddam
 & absonū cantillabat, quā-
 aliud interim ipse uoce cane-
 ret, aliud lyra succineret: ita
 ut temperare nobis nequi-
 uerimus quin rideremus a-
 matoriam illam cantionem.
 Nam Echo ne respōdere qui-
 dem illi uoluit balanti, quā-
 sit adeo garrula: imo pudus
 esset si uisa fuisset stridulum
 illius & ridiculum cantum
 imitari. Ad hæc gestabat
 in ulnis amasius iste delicias
 suas, urfi catulum pilis bir-
 tum, ipsi non dissimile. Quis
 autē non inuideat tibi ami-
 cum istum Galateæ? GAL.
 Quin tu igitur Dori tuum i-
 psius amicum nobis commō-
 stra, qui meo sit formosior,
 quāq; doctius ac melius uel
 uoce canat, uel ciithara.

MARINORVM DIALOGI. 23

ἀναι, τοῦτ' ἔστι δὲ, οἷ' ὁ ἐλ-
κας ὅς ἐστι, λευκάρας ἀπόρων,
ὡς περὶ τὸ τράγ' ὁ ὑμεφάγ',
ὡς φασί, καὶ σιτῶν καὶ τὰς
ὠδὲ λευκὰς τῶν ξίνων, οἷ
γίνετο, καὶ σὺ αὐτὴ-
ρῶς αὐτῷ.

istiusmodi amicum, qua-
lis est Polyphemus, nempe to-
tus hircum olens, tum cru-
dis uictitans carnibus, et bo-
sspitores, si qui appulerint, de-
uorās, tibi habeas, eumq; tu
mutuum ames.

GILBERTI COGNATI AN- notationes.

ARGVMENTVM.

Marini dei ἰνάλιοι à Luciano uocantur, à quibusdā θαλάσσιοις
lagentis horum turba fuit, quorū princeps Neptunus & eo an-
tiquiores Nereus & Oceanus.

a Qua sit facie.) Negat quidem Seruius ex Mari effigiem
ullo pacto posse reddi, sed Lucianus hūc aliter sentit, & in Al-
cyonae: Nonne uides inquit, ut superiora sint serenitate con-
spicua, fluctibus autem sedatum mare ac tranquillum, ὁμοίον,
ὡς ἡμεῖς καὶ τὸ πῦρ id est speculo (ut sic dicā,) cōsimile. Theo-
critus in Bucoliastis Idyllio. sexto :

καὶ γὰρ θυρ' οὐδ' εἶδ' ὅτ' ἔχω καὶ κερ' ὅσμι λίγονι
ἢ γὰρ παρὰ τὴν ἐκ πύργου ἐκβλητομένης δι' ἡλάναι·
καὶ καλὰ μὲν τὰ γένεια, καλὰ δ' ἡμὴν χμῖα κῆρα, &c.

Quod est huiusmodi:

Nec tam sum forma turpis quān dicor: in unda

Nuper enim uidi ipse meos de littore uultus,

Cum nulli flarent tranquilla per aquora uenti.

Hinc illud Maronis sumptum est:

— Nuper me in littore uidi.

Quam placidum uentis stare n. are. —

Sed & nos ex Seneca paulo plura in Alcyone
annotauimus.

1 bbb b 4

ZEPHY.

Iacobo Micyllo interprete.

ZEPHYRVS.

ΟΥ πάποτε πομπὴν
 ἐγὼ μεγαλοπρεπεί-
 εω ἔδωκ' ἐν τῇ θα-
 λάτῃ, ἅφ' ἧ ἑμὶ, καὶ πύλα·
 εὐ' ἣν ἔδωκ', ὦ Νότι· Νό.
 τίνα τυχύνω λίγας, ὦ Ζέφυ-
 ρι, τίς πομπήν; ὃ τίνος οἱ
 πύμπεντες ὄσαν; Ζί. ἡλίστα
 θιάμῃ· ὅτι ἀπιδάφθης, οἶον
 ἢ ἄλλο ἴδεις ἐτι. Νό. παρὰ
 πλὴν Ερυθραίων γὰρ δάλασσαν ἐρ-
 γασμένω, ἐκίπνουσα λί τι καὶ
 μίρ· ὅτι τῆς Ἰνδικῆς, ὅσα παρὰ
 λια πλὴν χώρας. ἔδωκ' ὅν οἶδα,
 ὅν λίγας. Ζί. ἀλλὰ τὸν Σε-
 δώνιον Ἀγένορα ἔδωκ'; Νό.
 ναί, τὸν πλὴν Εὐρώπης παῖδ' ὅρα.
 τί μόν; Ζί. πόρῃ αὐτὸν ἐκί-
 νης διυγέτομαί· σοι. Νό.
 μὲν ὅτι ἐ Ζεὺς ἱρατὸς ἐκ πολ-
 λῶ πλὴν παίδος; τὸτο γὰρ καὶ πᾶ-
 λαίη πιστάμω. Ζί. ἐκὼν
 ἦο τῷ. ΝΟΤ. Num quod Iupiter iam olim amare puel-
 lam cepit? Nam hoc etiam pridem sciui. ZEPH. Igi-

NUnquā equidē pom-
 pam magnificētio-
 rem uidi in mari, ex
 quo ego sum et spiro, uero
 an nō uidisti Note? NOT.
 Quānamnam banc dicis Ze-
 phyre pompam? aut quānam
 sunt qui illam duxerunt?
 ZEPH. Suauissimo spe-
 ctaculo caruisti, et quale nō
 facile aliud unquam uideris.
 NOT. Iuxta Rubrum ma-
 re occupatus fui, afflavi au-
 tem & partem Indiæ non-
 nullam, quantū uidelicet e-
 ius terræ mari adiacet. pro-
 inde nihil eorum noui quæ
 tu dicis. ZEPH. Quid? Si-
 donium illum? Agenorē κί-
 disti? NOT. Etiam, Euro-
 πα patrem scilicet. Quid tū?
 ZEPH. De illa ipsa narra-
 uim

τὴν μὲν ὄρωτα εἶδα, τὰ μὲν
τὰ ταῦτα ἢ ὅδε ἀκροῖον. ἢ μὲν
εὐρώπῃ κατελευθεῖται ὑπὸ τῶν
ἑνὶνα παύσας, τὰς ἡλικιώτε
δας παραλαβῶσα· ὁ Ζεὺς δὲ
ταύτῃ ἐκάσας ἑαυτὸν, σωί-
ται· οὗτοι αὐτὰς κάλλιπται· φαι-
νόμεθα· λελυμένος τι γὰρ ἔν
ἀκροῖον, καὶ τὰ λείρατα εὐ-
κλεῖς, καὶ τὸ βλέμμα ἡμῶν
ἐκείνῃ· οὗτοι αὐτὸς ἐπὶ
ἐκείνῃ, καὶ ἐμνησάτο ἡδ-
ον, ὅτι τῶν Εὐρώπῃν τοιο-
ύτων καὶ ἀναβλῦσαι αὐτὸν.
ὡς ἢ τὸτ' ἐγένετο, δρομαῖον
μὲν ὁ Ζεὺς ὤρμησεν ἐπὶ τῶν
βάλατῶν, φέρον αὐτὸν, καὶ
ἐνέχθη ἐμπιστῶν. ὁ δὲ πάνυ
ἐκλαυγῆσα τῷ πρῶτῳ, τῷ
λαῷ μὲν εἶχετο τῷ λείρατῳ,
ὡς μὲν ἀπολιθῶνται, τῷ ἑτέρῳ
δὲ ὑπὸ μωλύνει τὸν πῆλον
ξυῶντι. Νό. ὅδ' αὖ τὸτο βία-
μα, ὃ Ζέφυρε, εἶδες, καὶ ἐρω-
τῶν, τοχόμενον τὸ Δία, φέροντα
τῶν

tur quod ad amorem atti-
net, nosti : quæ uerò postea
consecuta sunt, ea nunc au-
di. Descenderat Europa ad
littus ludendi gratia, assum-
ptis secum æqualibus suis. Im-
piter autem in formam tau-
ri assumulatus, ludebat unā
cum ipsis, pulcherrimus uē
apparens. Nam & candidus
erat, ut nihil suprā, & cornua
habeat reflexa pul-
chrē, uultumq; præse fere-
bat admodum mansuetū ac
placidum. Saltabat igitur et
ipse in littore, & mugiebat
suauissimē, ita ut Europa et-
tiam cōscendere ipsum iam
sustineret. Caterū ubi hoc
factum est, citato cursu lupi
ter quidem unā cum illa in
mare prorupit, atq; ibi, uti
inciderat, natabat. illa uerò
admodum perculsa animo
ex hac re, sinistra appren-
dit ac tenuit cornua, ut ne
delaberetur : altera autē ma-

nu diffluentem uento uestem continabat. NOT. Dula-
ce hoc spectaculum, Zephyre, uidisti, & amatorium,
natantem uidelicet Iouem, & ferentem secum amo-

τῶν ἀγαπωμένων. Ζί. καὶ
 μὴ τὰ μετὰ ταῦτα ἴδω πα-
 ραποῦ, ὡς Νότι. ἢ τι γὰρ θά-
 λαττα δούδς ἀνέμωρ ἐγένετο,
 καὶ τῶν γαλήνῳ ἐπισπασα-
 μένῃ, λείαν παρ᾽ ἑξῆς ἑαυτῶν.
 ὅμως ἢ πάντῳ ὑσυχίαν ἄ-
 γοντόν, ἴδω ἄλλο, ὅ θιατὰς
 μόνον τῶν γυναικῶν παρ᾽
 κολαβόμεν. Ερωτόν ἢ παρ᾽
 πτόμενοι, μικρόν ἢ τῶν
 θάλατταν, ὡς ἰνίετι ἀκριε
 τοῖς ποσὶν ὑδιφάσων τῷ ὕδα-
 τῳ, ἡμέλειας τὰς ἀλῆδας φέ-
 ροντόν, ἡδὼν ἅμα τῇ ὕμελειαν.
 αἱ Νυμφίδες ἢ ἀναδύσας, πα-
 ρίπτοντο ἐπὶ τῇ δελφίνωρ ἰσι-
 κροῦσας, ἡμίγυμναι αἱ πολ-
 λαί. τό, τι τῇ Τελώνωρ γίνετο,
 ἅτε ἄλλο μὲν φοβόμεν ἴδω τῇ
 θαλαττίῳ, ἀπαντα πόριχί-
 ρον τῶν πᾶνδῶ. ὅ μὲν γὰρ πῶς
 δῶν ἐπιβυκὸς ἀρματῶ, πα-
 ροχόμενος τι, καὶ τῶν Ἀμφι-
 τριτῶν ἔκωρ, προῦγι γινεσθῶς,
 προσδοιπορῶν νηχεμένῳ τῷ ἃ
 δελφῶ. ἐπὶ πᾶσι ἢ τῶν Ἀφρ-

mores suos. ZEPH. At ue-
 rò quæ cōsecuta sunt, suauis
 ra multo, Note. Nam et mas-
 re statim compositis flucti-
 bus quietū fuit, & trāquil-
 litate ultro attracta, placidū
 ac planū seipsum præ-
 buit. Nos autem omnes si-
 lentium agentes, nihil aliud
 quàm spectatores tantū eorū
 quæ fiebant, quasi quid-
 dam comites sequebamur.
 Cupidines uerò iuxta uolū-
 tantes, paulum supra mare,
 ita ut interim summis pedi-
 bus contingerent aquā, aco-
 census ferentes faces, Hyme-
 næum cantabant. Nereides
 autem emersæ undis, delphis
 num tergīs insidentes obe-
 quitabant applaudentes, se-
 minudæ pleræq;. Præterea et
 Tritonum genus, & si quid
 aliud marinorū aspectu me-
 tuendum non est, omnia illa
 circum puellam quasi cho-
 ream ducebāt. Nam ipse quā-
 dem Neptunus conscenso curru,
 & quasi pronubus ince-
 dens, unā cum Amphitrite lætus præibat, ueluti ulam
 aperiens natanti fratri. Supra omnes autem Veneremur
 duo

ὅτι τῶν δύο Τριττωνῶν ἰσόρρονον,
 ὡς ἀρχῆς καὶ ἀπαρχῆς, αὐ-
 τὸν πατοῖα ἐπιπάτησαν τῇ
 Νύμφῃ. ταῦτα ἐκφοινίσκει ἄ-
 ρχη ἐν Κρήτῃς ἐγείνητο. ἐπὶ δὲ
 ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὁ μὲν ταύρων
 ἐκτετράφθη, ἐπιλαβόμενον
 δὲ τὸ χάρις ὁ Ζεὺς ἀπήγα-
 γὼν Εὐρώπῃ εἰς τὸ Δίκτημον
 ἄρρον, ἰσχυροῦσάν, καὶ κάτω
 ἦρσαν. ἐπίστατο γὰρ ἔδω, ἐφ' ὅ,
 τι ἔγνωτο. ἡμῶς δ' ἐμπιστοῦνα-
 τὸν, ἄλλο ἄλλο τ' ἐπιδάγχε-
 ναι, ἀστυμαχόμενον. Νό-
 ῳ μακάρι Ζεῦ φρονεῖ τ' Δίας· ἰ-
 γὰρ ὁ γρύπας καὶ ἐλπίφροντας,
 καὶ μάλανας ἀνδρώπας ἰσ-
 τῆν.

duo Tritones uehebāt in cō-
cha recubantē, ac flores om-
nis generis aspergentē spō-
se. Atque hæc à Phœnicia
usq; in Cretam fiebāt. Post-
quam autem in insulam ascē-
dit, ipse quidem taurus non
amplius apparebat: Iupiter
autem apprehensam manu
Europā, in antrum Dictæū
abduxit, erubescētem, at-
que oculos demittentem: in-
telligebat enim iam ob quā
rem ita duceretur. Nos au-
tem incumbentes mari, alius
aliā illius partē fluctibus
agitabamus. NOT. O'
beatum Zephyre te, qui ist-

*hec uideris: ego uero interea Gryphas & Elefantos
& nigros homines aspiciebam.*

GILBERTI COGNATI

annotations.

4 Agenorē.) Europa Agenoris regis Phœnicum filia, à Iove sub tauri specie raptā, & in Cretam aucta dicitur. Atque ex ea postea Ioui nati feruntur Minos, Rhadamanthus, & Sarpedon. Ovid in fine 2. libri Metamorph. eandem fabulam exponit. Et Herodotus libro primo statim ab initio. Ab ea tertiam mundi partem denominatam ferunt. Theocritus in Europa siue Eidyllio 20 suo more hanc fabulam depingit: à quo Ovidius quædam sumpsisse videtur. Herod. lib. 4. ait, nesciri, nec

nec proditam esse à quoquam, unde dicta sit Europa, nisi quod
ab Europa Tyria dictam referant.

I O A N N I S S A M B V C I

annotationes.

μῆλα μ' ῥωσῶς Iouis in Taurum.

Indutus faciem tauri deus ille coruscus,

Auexit pulchram, de grege Mercurij.

Hac fuerat Cadmæ soror, alto & Agenore nata,

Efficiunt sedum uina Venusq; pecus.

Nunquam.) αἰξῶς.

Tu uero non uidisti.) ἰσῶς.

Quam nam hanc dicis.) ἀντὶ ῥώσῶς. Iuxta rubrum mare.)

Causa τῆς ἀπολιτίως. Proinde nihil eorum.) Conclusio.

Quid? Sidonium illum.) παρασκηνίῳ. De illa ipsa narrabo.)

ὑποχρῶς. Que uero postea.) ἀφῶς ad προσοχήν. De-

scenderat.) Narratio. Nam & candidus.) ὑποσώπῶς.

At uero quæ consecuta sunt.) ταμῖα ταῦτα. Cupidiues ue-

ro.) Descriptio pompæ. Postquam autem in Insulam.) το-

πορχαφία. Iupiter autem.) ταῖς ἑβ-νῆα. Nos autem incum-

bentes.) πρῶλτις. O' beatum Zephyre.) Conclusio.

ΠΑΝΟΠΗΣ ΚΑΙ ΠΑΝΟΠΕΣ ΕΤ

Γαλένης.

Galenes.

Iacobo Micyllo interprete.

ΠΑΝΟΠΕ.

Eἰδὼς, ὦ Γαλήνη, χθὲς,
οἷά κε ἰκέμενον ὃ ἐρεῖς πα-
ρὰ τὸ δαῖπνον ἐν Θιτ-

ταλίᾳ, δέσπε μὴ καὶ αὐτὴ ἰ-
κέμεν ἐς τὸ συμπόσιον; Γα.

ὃ ξωφροσύνην ὑμῖν ἐγγενὲς γὰρ
πασιν ὄντων ἐκείθεν σὶ με, ὦ Πα-

νόπε, ἀνύμωτον ἐν Ἰσούτῃ φη

Neptunus iusserat tranquillum interea, Panope, seruare

Vidisti ne, Galene,
heri qualia fecit Ba-
ris ad cenam in

Thessalia, propterea quod
non & ipsa uocata fuerat

ad conuiuium? GAL.

Haud conuiuata equidem
uobiscum tum fui: nam me

repe-

ἀπὸ τὸ πῆλαγος. τί ἔμ
 ἰκίμεσθ' ὁ Εἰς μὴ παρῶσα;
 ΡΑ. ὁ Θέτις καὶ ὁ Γαλιὺς
 ἀπὸ τῆς θαλάσσης εἰς τὸν θάλα-
 μνον, ὅτε ἂν Ἀμφιτρίτης καὶ
 τὸ Ποσειδῶν παρὰ πρυμνίον
 τῶν. ὁ Εἰς δ' ἐν τοσούτοις λα-
 βῶσα πάντας (ἰδὼν δὲ ἡ Ῥα-
 δίας, τὴν μὲν πινούσων, ἐνίωμ
 ἡ ὑπὸ τῶν Ἀπόλλωνος
 ὑπὸ τῶν Ἀπόλλωνος, ὅτε τῶν Ἀπόλλωνος
 ἐξίσταται προσεχόντων τὸν
 νῆον) ἐνίβαλον εἰς τὸ συμπόσι-
 ον μῆλον τι πᾶσι καλόν, χρυσ-
 ον δὲ, ὃ Γαλιὺς ἐπιγύρα
 πρὸς ἡ καλὸ λαβίτω. ἑλκεν-
 δὲ μὲν ἡ ἔτο, ὅσπερ ὅτε
 πῖτα δὲ ὅτε ἐνθα Ἡρατι καὶ
 Ἀρριδιτι καὶ Ἀθηνᾶ καὶ κλέ-
 νοντο, ἑλκεν δὲ ὁ Εἰς μὲν ἀνι-
 μῶν ἐπιγύρα τὰ γυγρὰ
 μῖα, αἱ μὲν Νηρηίδες ὅτε
 ἀπὸ τῆς θαλάσσης. τί γὰρ ἴδαν
 πῶς, ἐκείνων παρὰ πρυμνίον; αἱ
 ἡ ἀπὸ τῆς θαλάσσης, ἐκείνων καὶ αὐ-
 τὰ ὅτε τὸ μῆλον ὅτε. καὶ ὁ
 μὲν ὁ Ζεὺς δέσποιν ὅτε, ὅτε
 silentio sedebamus: (quid enim agendum erat illis præsenti-
 bus?) illæ uerò inter se contende-
 bant, ac qualibet suum il-
 lud esse uolebat. Et nisi Iupiter se ipsum interposuisset,

re pelagus. Sed quid fecit
 Eris, cum præsens non ad-
 esset? PAN. Thetis ac Pe-
 leus concesserant intro in
 thalamum, deducuntibus i-
 psos Amphitrite ac Neptu-
 no. Interea autem Eris, cū
 cæteris omnibus (id quod fa-
 cile illi tum fuit, alijs bibeno-
 tibus, quibusdam autem ap-
 plaudentibus uel Apollini cæ-
 tharam personanti, uel Ma-
 sis ore modulantibus adbi-
 bendo animum) proiecit in
 conuiuium pomum quoddā
 admodum pulchrum, atq;
 aureum, Galce, totum. In-
 scriptum autem erat his uer-
 bis: Formosa accipiat. Dum
 igitur uoluntatur hoc, tan-
 quam ex composito iactum
 peruenit eò loci, ubi Iuno
 & Venus & Minerva ac-
 cumbebāt. Deinde ubi Mer-
 curius sublato illo legit eā
 quibus illud inscriptū erat
 nos quidem Nereides cum
 etiam

ἡγεῖ ἄχρι χειρῶν πρὸς χέρσιν
τὸ πρῶγμα, ἀλλ' ἰκάνῃ, αὐ-
τὸς μὲν ἐκρινῶ, φησὶ, πρὸς τὸ
πρῶτον, ἵνα τοὶ ἰκάνῃ αὐτὸν δικά-
σαι ἡξίον. ἀπὲρ δὲ τὸν ἰ-
δὼν, πρὸς τὸν Πριάμην πᾶν δα,
ὅς τις αὖτε διαγινώσκει τὸν καλ-
λίονα, φιλόκαλόν ὦν, ἡγεῖ ἐν
αὐτῷ ἰκάνῃ ἐρίναι κακῶς.

Γα. τί δ' αὖ αἱ θεαί, ὦ Πανί-
πυ; Πα. τύμορον, εἶμα, ἀπία-
σι πρὸς τὸν ἰδὼν. Γα. ἡγεῖ
τίς ἔφα μὲν τὰ μικρὸν, ἀπαγο-
γίλλων ἡμῖν τὸν κρατῆσαν;
Πα. ἔδωκε, φημὶ, ἐν ἄλλῃ
κρατῆσει, τ' Ἀφροδίτης ἀγωνι-
ζομένης, ἢ μὴ τι πάντ' ἐδωκε
ταῦτ' ἀμυδρῶς.

nunc tibi affirmo, quod nulla alia uincet, ueniente in certa-
men Venere, nisi arbiter ipse omnino cecutiat.

IOANNIS SAMBVCI

Annotationes.

Δικηγῆτορ, de pomo contentionis ab Eride tri-
bus formosissimis deabus obiecto.

Hic narrat Panopes Erides pomumq; dolumq;

Ut lites illo mouerit atq; graues

Priamides legitur iudex, malumq; reportat,

Blanda Venus: tantum caeca libido potest.

Audistine. ἡρώδης ἀντὶ τοῦ προομίου. Propterea quod
non.) διηολογία. Haud conuiuata.) ὑμνήσις. Sed quid fe-
cit.) παρὰ σκηνὴν ἡρώδης. Thetis ac Pelcus cōcesserāt.) ἀντιθέσις.
Interea autem.) occasio. Id quod facile.) ἡ ἀνάγκη. Pro-
iecin

etiā ad manus usq; res hae
processisset. Verum ille, ip-
se quidem, inquit, non ferā
iudicium de hoc (tamen si il-
le ipsum iudicare uellent)
sed in Idam ad Priami filiū
abite, qui & discernere no-
uit quā nā nam formosior
sit, utpote elegantiae studio-
sus & ipse: & non facile,
talis cum sit, iudicauerit ma-
le. GALE. Quid igitur
ad hanc Dea illa, Pano-
pe? PAN. Hodie, arbi-
tror, in Idam abeūt. GAL.
Et quis ueniet paulò post
qui nobis renūciat eam quae
uicerit? PAN. Atiam

MORTVORVM DIALOGI. 32

Iecit in conuiuium.) τὸ πρῶτον ἡγοούμενον. Dum igitur.) τὰ
 μέσα. Ille uero.) ἡ ἑξῆς. Et nisi Iupiter.) τὸ ἄβυσσόμε-
 νον ἡ ἀπὸ πλάσιν. Non feta iudicium.) Recusat Iupiter iu-
 dicio. Sed in Idam ad Priami filium abite.) Iudicem aliū
 constituit. Quid igitur.) Deo ad iudicem abeat. At
 iam nunc tibi.) τὸ μᾶλλον ἡ ἀπὸ προκριμα.

MORTVORVM DIALOGI.

ΣΙΜΥΛΟΥ ΚΑΙ ΣΙΜΥΛΙ ΕΤ

ΠΟΛΥΣΤΡΑΤΗ.

Polystrati.

Brasmo Roterodamo interprete.

SIMYLVS.

Η καὶ ποῦ, ὦ Πολύστρα-
 τε, καὶ σὺ παρ' ἡμῶν,
 ἔτι αἶμα, ὅτι πλὴν αὐ-
 τοῦ ἡλικίας τῶν ἑκατὸν, βίβω-
 νας. ΠΟ. ἀπὸ τῶν ἐπὶ τοῖς ἐν-
 νεήκοντα, ὦ Σίμυλε. ΣΙ.
 πῶς ἔτι τὰ μετ' ἡμῶν ταῦτ' ἵδμε
 τριάκοντα; ἐγὼ γὰρ ἀμφὶ τὰ
 ἑξήκοντα σου ἔτι, ἀπὸ
 θανάτου. ΠΟ. ὑπερῆλθες, ἀ-
 καί σοι παράδοξον ἔτι δέξαι.
 ΣΙ. παράδοξον, ἀ γάρ σου τι
 καὶ ἀδρόν, ἀπὸ τῶν τι προ-
 οῖτι, ἡλικίας τοῖς ἐν τῷ βίῳ
 δύναντο. ΠΟ. τὸ μὲν πρῶτον
 ἡλικίας ἰδὼν ἡμῶν, ἔτι καὶ πᾶν
 αὐτὸ ὡραῖον ἔσται πολλοῖς, καὶ
 rat esse in uita sua? POL. Principio nihil erat quod
 non possem: prater ea pueri formosi cōplures aderant, tum
 mulier-

V Enisti tandem
 tu Polystrate ad
 nos, quum annos uā
 xeris haud multo pauciores
 centum opinor. POL.
 Nonaginta ἔτο Simyle.
 SIM. Sed quā nam trigina
 ta istos annos egisti, quibus
 mihi fueras superstes? Nam
 ipse perij te ferme septuagē-
 genario. POL. Quam
 suauissime profectō, etiam
 si hoc mirum tibi uidebitur.
 SIM. Mirum uero, si quis
 dem tibi primū senī, deo
 inde inualido, postremo et
 tiam orbo quicquam poteo

ζωαῖν δὲ ἀβροτάσαι, καὶ μύ-
 ρα, καὶ εἶναι αὐτοσμίαι, καὶ
 φάρισαι καὶ τὰς ἐν Σικι-
 λίᾳ. Σί. καὶ τὰ ταῦτα, ἐγὼ
 γὰρ σὶ πάντων φαιδόμενον ἔπι-
 τάμην. πο. ἀλλ' ὑπέρβη μοι
 ὡ γρονῶν, παρ' ἄλλων τὰ γὰρ
 θά, καὶ ἐν ὅθῳ μὴ δούδῳ ἰδὼ
 θύρας ἱερῶν μάλα πολλοί.
 μετὰ δέ, πάντοια μοι δῶρα
 προσέγγιστο ἀπαυλαχίδου ὅτι
 ἡ ἀλλοτρία. Σί. ἐτυράνυσας,
 ὡ πολυτράτῃ, μετ' ἐμὶ· πο.
 ἔκ, ἀλλ' ἐραστὰς ἔχον μυρίας.
 Σί. ἐγίλασα. ἐραστὰς σὺ τι καὶ
 πᾶσι ὅν, ὁδούτας τίτληρας
 ἔχων; πο. νῦν δὲ αὖτε ἀρία
 ἔτε γιγνόμεν τῇ πάλαι καὶ γί-
 γνομαι καὶ, καὶ φαλακρὸν, ὡς ἐ-
 ρῶς, ὄντα, καὶ λευκῶντα προσ-
 ῖτι, καὶ κορυφῶντα ὑπερβόον-
 το θόρακας οὐδὲν, καὶ μασ-
 τὰς ὅν αὐτῶν ὀρυττα
 αὐτὸ καὶ μόνον προσέβλεψα.

Σί.

mulieres nitidissimæ, unguē-
 ta, uinum mirè frangrās, po-
 stremodò mensæ uel a Siculis
 illis lautiores. SIM. No-
 ua narras: nam ego te pla-
 nè sordidum ac parcissimū
 esse sciebam. POL. Atqui,
 uir præclare, ex alienis ar-
 cis bopes mihi subscatebāt.
 Tum diluculo protinus quā
 plurimi mortales ad fores
 meas uentitabant, simulq;
 ex omni rerum genere, quæ
 terrarum ubiuis pulcherri-
 mæ reperiuntur, munera de-
 portabantur. SIM. Num
 me defuncto regnum gestio
 sti? POL. Minime: ue-
 rùm amantes habebam in-
 numeros. SIM. Non
 possum non ridere. tunc a-
 mantes, tantus natus quum
 esses, uixq; tibi dentes su-
 pereffent quatuor? POL.
 Habebam per Iouem equi-
 dem optimates ciuitatis;

quumq; essem tum senex, tum caluus, sicuti uides, præte-
 rea lippiens etiam, ac senio cæcutiens, postremò naribus
 muccosi, tamen cupidissime mihi inferuiebant, adeò ut
 & felix uideretur, quemcunque uel aspexissem modò.

SIM.

Σί. μῶν καὶ οὐ τινα, ὥσπερ ὁ
 φάου. τὴν Αφροδίτην, ἐκ χίμ
 διπρόθυμους, εἰτά σοι σύξα
 μέν ἰδοὶ τίον εἶναι, καὶ ἡσα
 λον ἢ ἰαρχῆς, καὶ ἀξίωμα
 τόν; ΠΟ. ἔκ, ἀλλὰ τοῖς τῶ
 ὦν, πορτοῦ τῶν. Σί.
 αὐτίμα ἀλίγας. ΠΟ. καὶ
 μὴ πρὸς τὸ γινώσκω οὐτο
 σί πρὸς ὅν, ὁ παρὰ τὸς ἀ
 τίας καὶ πρὸς τὸς γινώσκας.
 Σί. νῦν μακροτέρως οὐ τὸ κάλ
 λῶ, ὃ βαρύνει, ὅτι παρὰ τῶ
 χυρῶς Αφροδίτης ἔν. ΠΟ.
 ἀτὰρ, ὃ Σίμουλι, ἔκ ὀλίγα τῶν
 ἰαρχῶν ἀπετέλεσεν, μόνον
 καὶ προσηνέμεν ὅν αὐτῶν.
 καὶ ἰδρὸς μὲν δὲ πολλαῖς,
 καὶ ἀπὸ κλειῶν αὐτῶν τινα
 ἰαρχῶν δὲ ἑταίρων, καὶ ἀλ
 λὰς ὑπερβαλλούσης ἐν τῇ π
 ριμὶ φιλοτιμίᾳ. Σί. τίλῶ
 δ' ἔρ, πῶς ἰδρὸς οὐκ ἐστὶ
 ἐκ τῶν; ΠΟ. ἐκ τῶ φαν
 ρόν

nonnullos eorū. interim illi inter sese decertabant, & in
 ambiendis primis apud me partibus alium alius anteire
 nitebatur. SIM. Sed age, de facultatibus tuis quid
 tandem statueras? POL. Palam quidem affirmabā,

SIM. Num tu quoq; quē
 admodum c Phao ille, Ven
 nerē aliquā ē d Chio trans
 uexisti, ut ob id optanti tibi
 illa dederit rursus ad iuue
 tam redire, ac denuo forme
 sum atque amabilem fieri?
 POL. Haudquaquā: quin
 magis quum talis essem, qua
 lem dixi, tamē supra modū
 adamabar. SIM. Aeni
 gmata c narr. ΠΟ. L.
 Atqui notissimus est hic a
 mor, quē uulgo sit frequens,
 nempe erga senes orbos dio
 uites. SIM. Nunc tua for
 ma unde tibi profecta fue
 rit, intelligo, uir egregie,
 nimirum ab aurea illa Ven
 nere. ΠΟ. L. Veruntamen
 nō parum multis commo
 ditates ab amantibus tuli,
 Simyle, propemodū etiam
 adoratus ab illis. Porro se
 pius etiam quasi procax illis
 illudebā, excludens interdū

ρὸν μὲν, ἵνα τὸν αὐτὸν ἡλιον ἐνέ-
 ρου ἀπολιπὼν ἱφασκεν· ὁ δ'
 ἱπείσοί τι, καὶ ἡλοκαυδῶς ἰκνῶ-
 σθ' ὅν παρὰ σκόδ' αἶσαν τὸν.
 ἄλλας δὲ τὰς ἀλγεῖς διαβύ-
 κας ἱκάνας ἔχον παύλιπον,
 εἰμύζων ἄσπασι φράσας. Σί.
 Τίνα δ' αἱ τελευτάται τ' ἡλι-
 ρονόμον ἔχον; ἔπν τίνα τῶν
 ἀπὸ τ' γίνου; Πό. ἔμὰ Δί', ἀλ-
 λὰ νῶν τῶν τίνα τ' μετὰ κίον
 τ' ὡρίων φέρει. Σί. ἀμφὶ πό-
 σι ἔτι, ὦ Πολύστρατ'; Πό. σχι-
 δὲν ἀμφὶ τὰ ἄνθρωποι. Σί. ἔδν
 μετὰ κίον αἱ τίνα σοι ἱκνῶ-
 ἔχον ἔτι. Πό. πλὴν ἀλλὰ
 πολὺ ἱκνῶν ἀφ' ἑωτέρου ἡλι-
 ρονόμον, εἰ καὶ βαρβαρὸν ἔν,
 καὶ ὁλιθροί, ὅν ἔδν καὶ αὐτοὶ
 οἱ ἀρίστοι θέραιοντο. ἱκνῶ-
 τ' τοίνυν ἡλιρρονόμοι μὲν,
 καὶ νῦν ἐν τοῖς ἀπαρίθμους
 ἀριθμῶν, ὑπερυμνῶν μὲν
 τὸ γένος, καὶ βαρβαρῶν, κέ-
 δν ὃ ἀνθρώπων, καὶ Νι-
 ρίους παλίων, καὶ Ὀδυσσεὺς
 σωτήτορες λιγυμῶν ἄνθρωποι.
 inter patricios numeratur,
 cultu ac lingua: quin cum
 reo, i formosiore, m Vlyſſe prudentiore esse prædicat.

me unumquemque illorum
 relicturum heredem: idē
 illi quum crederent futurū,
 certatim se quisq; obsequē-
 tiorē atque adulantiorē
 præbebat. Ceterū alteras
 illas ueras tabulas, quæ ap-
 pud me seruauerā, reliqui,
 in quibus omnes illos explora-
 re iussi. S I M. At postre-
 mæ illæ tabulæ quem pro-
 nunciabant heredem? num
 ē cognatis quæpiā? P O L.
 Non per Iouem, imò noui-
 tium quendam ex formosis
 illis adolescentulis, natione
 ē Phrygē. S I M. Quot an-
 nos natū Polystrate? P O.
 Viginti ferme. S I M. Iam
 intelligo quibus obsequijs il-
 le te demeruerit. P O. At
 tamē multo illis dignior qui
 scriberetur heres, etiam si
 Barbarus herat ac perditus,
 quem iam ipsi etiā optima-
 tes colunt, captantq;. Is igitur
 mihi exiit heres, iāq;
 subraſo mento, barbaroq;
 Codro generosiorē, Ni-
 reo, i formosiore, m Vlyſſe prudentiore esse prædicat.

S I M.

21. ὦ μοι μέλα καὶ τραῖτα
 οἴκῳ τ' ἑλλάδι, ὦ δούκα.
 αἶνι δὲ μὴ λυγρομέαται
 σαρμένον.

SIM. Non laboro, uel teo-
 tius Gracia sit imperator,
 si libet, modò ne illi potian-
 tur hereditate.

GILBERTI COGNATI

Annotationes.

a Mensæ Siculis lautiores.) Ea semel de Siculorum
 delicijs in animos hominum impressa opinio, perpetuò
 inualuit, quibus olim nihil inquinatius, nec mollius. Plato
 hanc dictionem usurpauit *πολλικῶν* γ. Athenæus libro duo-
 decimo copiosè de illis. Macrobius libro Saturnalium se-
 ptimo: Modum cum seruat qui sui potens est, & in mensa Si-
 cula uel Asiana. Hæ pro lautis & opiparis leguntur. Lucian.
 in Demosthenis encomio uocauit Syracusanas, immodicè lan-
 tas & opiparas. Syracusani enim opibus adfluentes, conuiuio
 rum luxui nimum indulgebant. b Ex alienis arcis

opes mihi subscatebant.) Quibus rebus sibi comparauerit di-
 nitias, exponit. c Phaonem à Venere iuuentuti resti-
 tutum, extat epistola Sapphus inter Ouidianas. Is trajcien-

dis uiatoribus de ripa in ripam uicium sibi quæritauit. Cumq;
 semel Venerem, nulla promissa mercede transuexisset, igno-
 rans quòd dea esset, ab ea unguenti alabastrum dicitur acce-
 pisse mercedis loco, eoq; oblitus omnium formosissimus eua-
 disse, eximiaq; pulchritudine cùm alias mulieres Mityleneas,
 tum præcipuè Sappho poetriam ad sui amorem allexisse.

d Chio.) Insula maris Aegæi, quæ habet 28. milliaria in
 circuitu, unde & laudatissima mastiche adfertur. & Homerus
 uates Chius est dictus. e Aenigmata narras.) obscu-

re loqueris. Nam ænigma, autore Quintiliano, nihil aliud est
 quàm obscura allegoria. Scrupos ueteres appellarunt.

f Plorare iussi.) Ita autem Græcos loqui solitos, ut plora-
 re inberent eos quos à se contumeliosè dimitterent, notum
 est. Idem in Tragopodagra: *ὦ γω ὅ τούτοις πάσιν οἰμῶδες ἔστι λίγω.*
 Id est, sed omnibus illis nil nisi plorare impero. Idem in pri-
 mo Necricorum dialogo: *ὦ δὲ οἰμῶδες ἔστι τοῖς πάντεσσι μοῦ λίγω.*

de est: Tu uerò plorare illos meo nomine iube. De hac autem Ipruagata uoce fusius à nobis scriptum est in collectaneo Adagiorum. g Phrygem.) *φρ* gentile, à Phrygia deductum, cuius sceminum est Phrygia. Virg. 9. Aeneid. O uerè Phrygiè, neq; enim Phryges. Phrygia minoris Asiæ regio, Caria, Lydia, Mysia & Bithynia finitima. Cic. pro Luc. Flacco in testes Asiaticos: Asia uestra constat ex Phrygia, Mysia, Caria, Lydia. Vtrum igitur nostrum, an uestrum est hoc prouerbiu: Phrygem plagis fieri solere meliorem? Barbarus.) Phryges pro barbaris habiti fuerunt. Ioan. Trezes in historia omnigena, *ὁ βαρβαρὸς ποιοῦν τὸν φρυγιαντὸν ἀνὰ πῖτα*, id est: & factus es barbarus tanto tempore apud Troianos commoratus. In Phrygia autem est Troia prouincia, cuius caput Ilium fuit, olim regio Priami. i Inter patricios.) Senatorum progenies, quibus plebei opponerantur, *ἐπασι* *ἄλ*. k Codro generosiorum.) *ἵνα ἀπὸ νόβ*, id est Codri genus dicuntur, qui antiqua prosapia nobilitate illustres sunt: ut Themistius refert. Codrus enim singulari in patriam pietate præcipue nobilis fuit. Nam quum Atticis bellum esset aduersus Doros, proditumq; esset oraculo, uictoriam penes Atheniensem populum futuram, si rex illorum ab hostibus fuisset occisus: Codrus patriæ gloriam sua incolumitate chariorem habens, ignota specie hostem prouocauit, & interemptus est. hæc etiam apud Zenobium interpretati sumus. Hanc rem latè describit oratione aduersus Leocratem Lycurgus, & Velleius Paterculus.

l Nireo formosiorum.) Erat omnium Græcorum qui ad Troiam nauigauerunt speciosissimus: infra tamen Achillem, sed erat imbecillis. m Vlyssæ prudentiorum.) Fingitur ab Homero uir multa præditus prudentia & facundia: egregius bello, & laborum patientissimus.

ΑΙΑΚΟΥ, ΠΡΩΤΕ-
σιλάου, Μενελάου, καὶ Πά-
ριδος.

AEACI, PROTE-
silai, Menelai, ac
Paridis.

Iacobo Micyllo interprete.

AEACVS.

Tὴν ἀγγελίαν, ὡς πρῶτισίλαϊ,
τὴν ἐλπίσιν προσι-
σῶν: Πρω. ὅτι διὰ
ταῦτά, ὡς Αἰακῇ, ἀπέθανον,
ὁμοίως μὲν τὴν Δόμον ὑπὸ Ἰάλοιο
πατρὸς, χόρασιν τὴν νύμφαν
γυναικα. Αἰ. αὐτὴν τίνων τὴν
Μενέλαον, ὅστις ὑμᾶς ὑπὲρ τοι-
σὺν γυναικὶς ἡδὲ Τροίαν
ἔγωγον. Πρω. σὺ λέγεις, ἡ
ὥρμησι αὐτοκτείνων. Μι. ἐν
ἡμῶν βίλτισι, ἀλλὰ δικαίως
μετὰ τὸν Πάριον, ὅς ἐστιν ἡ
τὴν γυναικα, παρὰ πάντα τὰ
δικαία, ὡς ἡμεῖς ἀρπάσαι· ἔστι
ἡ δὲ ὑπὸ μόνου, ἀλλ' ὑπὸ πάν-
των ἑλλήνων τι καὶ βαρβάρων
ἔμελλεν ἀγχιῶν, τοσούτοις θα-
λάσσι αὐτῇ γινόμενῃ.
Πρω. ἀμείνων ἔγωγε· σὶ τειγα-
ρῶν, ὡς Δύσπαρι, ἐκ ἀφύου πο-
τίσῃ τὴν χαρῶν. Πά. ἀδ-
ελφοί, ὡς πρῶτισίλαϊ καὶ
ταῦτα,

quibus. PARIS. Iniuriam adeonum facis Protefilac, id
cccc 3 que

Quamobrem Pro-
tesilac in Helenā
irruens, strangu-
lus illam? PRO. Quia huius
causa, Aeace, imperfe-
cta quidem domo relicta,
ex vidua uxore, quam nup-
per duxi, reddita, mortuus
sum. AEA. Accusa igitur
Menelaum, qui uos omnes
pro tali coniuge recupera-
nda contra Troiam duxit.
MEN. Nequaquam me, sed
multo iusti⁹ Paridē, qui
hospiti mibi uxore contra
omne ius eripuit. Hic enim
non modo abs te, uerum
ab omnibus tum Graecis tum
Barbaris merito strangula-
ri debebat, ut qui tam mul-
tis mortis causa extiterit.
PROT. Melius hoc. Proinde,
malē nominato Paris, nunquam
te dimittam e manibus.

ταῦτα, δούτεχρον ὄντα σοι. ἰ-
 ρῶνικὸς γὰρ καὶ αὐτὸς εἰμι, καὶ
 τῷ αὐτῷ βίῳ κατίζουμαι. οἷο
 διαδί, ὡς ἀνέστημι τί ἔστι, καί
 τις ὑμᾶς δαίμων ἄγος, ἔνθα
 αὐτὸν ἴδω, καὶ ἀδύνατον ὄψιν
 αὐτὸν ἰδεῖν αὐτῷ. Πρω. ὦ
 λίγος ἄνθρωπε ὅρ μοι τὴν ἔρτα ἰρ
 ταῦτα λαβὼν δυνάστημι ὅρ.

Λι. ἰγὼ σοι καὶ παρὶ τὴν ἔρτα
 ἀπεικονίζουμαι τὰ δίκαια. φύ-
 σεις γὰρ αὐτὸς μέγας, καὶ ἱερὸν τῷ
 παρὶ δὲ ἴσως γινώσκου αἰ-
 τι. τὸ βασιλεὺς εἶσαι ὁ δὲ
 ἄλλος, ὃ πρωτεύει, ὃ σιωπο-
 τέρ, ὃς ἐκλαβόμενος ὅτι νιογὰ
 με γυναικὸς, ἐκὰς προσεφίρι-
 δι τῇ Τρωάδι, ὅτι φιλοκινδύ-
 νους καὶ ἀπεικονίζουμαι πρὸς
 πέδους καὶ ἄλλων, δόξας ἱρα-
 δαίς, διὸ ὅρ πρὸς ἰρ τῇ ἀ-
 ποβάσει ἀπὸ τῆς Τρω. ὅρ.
 ἔρ καὶ ὑπὲρ ἱμῶν σοι, ὃ Λία
 πῆ, ἀπεικονίζουμαι δικαιοσύνη. ὅ
 γὰρ ἰγὼ ὅτι αὐτὸς αἰτίας, ἀλλ' ὅρ μοι
 lut desperatus ante reliquos omnes in litus exilijsti, gloriae
 nimirum cupidus, propter quam et primus in egressu na-
 uium occisus fuisti. PROT. Proinde et ego pro me
 ipso tibi Aeace respondeo multo iustiora quam tu. Neque
 enim ego mihi horum causa fui, sed fatum, et quod iam

que eo magis, quodd eandem
 tecum artem exerceo. Nam
 et amori etiam deditus ip-
 se sum, et ab eodē deo quasi
 uinctus teneor. Nosti autem
 quodd quadam sunt, quae in-
 uitis nobis geruntur, et ne-
 scio quis deus nos ducit quo-
 cunque ipsi placet, atque im-
 possibile est illi repugnare.
 PROT. Recte dicis. Vi-
 nam igitur Cupidinem ip-
 sum hic comprehendere mi-
 bi liceat. AEAC. At ego
 etiam pro Cupidine tibi re-
 spondebo quae iusta uiden-
 tur. Sic enim ille dicet, sese
 quiddē Paridi fuisse fortassis
 causam amandi: sed mortis
 causam tibi fuisse neminem
 aliū, quā teipsum Prote-
 lae, qui clam uxore nuper
 ducta, postquam appropin-
 quabatis Troadi, ita omni
 contempto periculo, et uea-
 inde

MORTVORVM DIALOGI 39

μ, καὶ τὸ δὲ ἀρχῆς ἔτις ἰδὼς inde ab initio ita prædestina-
καλῶς. Αἰ. ὁρῶς, τί ἐμ- tum fuerat. ABAC. Pro-
νῆς αὐτῆς; βέ. quid ergo istos accusas?

IOANNIS SAMBVCI

Annotationes.

De Protefilao, primo Græcorum, interfecto.

Atride ripiens Helenam Priameia proles,

Amisit regnum post duo lustra suum.

Protefilas erat cecidit qui primus Achivum:

Ardoris Paridis causa Cupido fuit.

Quamobrem.) Inuestigatio facti. Quia huius.) causæ red-
ditio. Accusa igitur Menelaum.) Culpam in Menelaū reijcit.
Multo iustius Paridem.) Verior causa. Hic enim.) ἀποσοφοί,
strangulatur Paris. Mortis causa extitit.) ὁδὸν μὲν. Iniu-
riam adeo.) Ratio. Idē: eo magis.) Confirmatio μετὰ σαλινὴ ὡς
τὸ ἀναγκαῖον σωκῶς. Rectē dicis utinam.) ἰπικρισίς καὶ ἰνχῆ.
At ego pro Cupidine respondebo.) ὑπόχρησις. Sic enim ille
dicet.) ἀπολογία τοῦ ἑρωτῆ ὡς ἄσφρησεν. Ita omni contem-
pto.) τὸ αἶσιον κύειον. Gloriz nimirum.) τὸ αἰτιατῆρ. Proin-
de.) ἐπιλογῆ μετὰ σαλινὴ ὡς τῇ τῶν σωκῶν μοίρῃ.

ΜΕΝΙΠΠΟΥ, ΑΙΑ ΜΕΝΙΠΠΙ ΕΤ

α, Πυθαγόρου καὶ Σω-
κράτους.

Acaci, Pythagoræ
Socratis.

Iacobo Micyllo interprete.

ΜΕΝΙΠΠΟΥ.

Πρὸς τὸν Πλάτωνα, ὁ
Αἰανί, πορίσασθε
μοι τὰ ἐν Αἰε πάν-
τα. Αἰ. ὁ ῥῆθρον, ὁ Μένιπ-
πος, ἀπὸ τῆς ἰσῆς μελέτης ἡσυχ-
ασίας

PER Plutonē, ὁ Acaci
ce, expone mibi qua-
so hic quæ apud infer-
ros sunt omnia. ABAC.
Haud facile, Menippe, ome-
nia: uerum quæ summatim,

λαΐδα, μάθαι. οὔτοι μὲν
 ἔτι Κέρβερός ὄσση, εἶδα, καὶ
 τὴν πορθμῖα τῆτον, ὅς σε διαπί-
 ροι, καὶ τὴν λίμνην, καὶ τὸν
 πυρρηνόγιστον ἤδη ἰώρην
 ἰοῖν, Μί. ἴδ' αὖταῦτα, καὶ
 σὶ, ἔτι πυρρῆς, καὶ τὸν βα-
 σιλίαν ἰδὼν, καὶ τὰς Εἰρινύς.
 τὸς δ' αὖθις μοι τὸς πα-
 λαὶ δῶρον, καὶ μάλιστα τὸς
 ἔπιστ' αὖτ'. Αἰ. ἔτ' ἔλ-
 Αγαμέμνων, ἔτ' δ' Ἀχιλ-
 λεύς, ἔτ' ἢ Ἰδομενεὺς πλε-
 σίον ἱππεῖα ὀδονῶν, ἦτα Αἰ-
 ας καὶ Διομήδης, καὶ οἱ ἄρι-
 στοι τ' ἑλλήνων. Μί. βαβαὶ
 Ὀμηρ, οἱ αἶσσι τ' βαψφιδῶν τὰ
 λιπαλάα χαμαὶ ἱρρίπτ', αὖ-
 γνητα καὶ ἀμορφα, κόνις πάν-
 τα, καὶ λῆρ' ὅλως, ἀμνη-
 σάως ἀλυσθῆς κέρην. ἔτ' ἔ-
 δὲ, ἢ Αἰακί, τίς ὄσση; Αἰ.
 Κύρ' ὄσση, ἔτ' ἢ Κρόισ',
 καὶ παρ' αὐτῷ Σαρδανάπα.
 λ'. ὅδ' ὑπὲρ τόντος Μίδας,
 μι προιεκτα ἱαcent, ignobilia atque obscura,
 cinis ac pul-
 vis omnia, ὅν' nuge meræ: denique (uerè ut abs te dictum
 est) capiti infirma ὅν' caduca. Sed hic, Aeace, quis-
 nam est? AB A C. Cyrus est, ille autem Cræsus, ὅν' in-
 κτα ipsum Sardanapalus. Vlt. hos autem Midas, ὅν' de-

et ueluti per capita indica-
 ri possunt, hæc accipe. Hic
 quidem quod Cerberus sit,
 nosti. Deinde et portitorē
 hunc nosti, qui te traiecit:
 præterea et lacum, et Py-
 riphlegethontem iam uidi-
 sti cū ingressus es. MBN.
 Noui hæc, et præterea te
 quoq; quod hic in uestibulo
 sedes, atque aditum obser-
 uas. Etiam regem ipsum uidi,
 et Furios. Homines ue-
 rò priscos quaeso ostende, et
 maximè eos qui inter cate-
 ros nobiliores fuerunt. AB A.

Hic quidem Agamemnon
 non est, ille autem Achilles.
 Rursum hic Idomenæus qui
 propius assidet post hunc, Vo-
 lysses: deinceps Ajax, et Dio-
 medes, et ceteri Græcorū
 præstantissimi. MBN. Pa-
 πα Homere, ut tibi Rbapso-
 diarum tuarum capita bu-
 mi proiecta iacent, ignobilia atque obscura,
 cinis ac pul-
 vis omnia, ὅν' nuge meræ: denique (uerè ut abs te dictum
 est) capiti infirma ὅν' caduca. Sed hic, Aeace, quis-
 nam est? AB A C. Cyrus est, ille autem Cræsus, ὅν' in-
 κτα ipsum Sardanapalus. Vlt. hos autem Midas, ὅν' de-
 inceps

ἡνὶ ὃ ἔειπες. Μί. ἄτα
 ρί, ὦ ἡσάθαμα, ὦ ἑλλὰς ἱφαι-
 τή, ἰδὺ γυνῶτα μὲν τὸν ἑλλὰς
 παῖτα, διὰ ὃ τ' ὄρω πλῆρ
 ἐπιθυμῶντα; εἰ ὃ ἡγεῖ ὁ κροῖ-
 σός ὄτα; τ' ἑσπέραια παλαιά, ὃ
 ὦ Λίκα, παλάξαι μοι ἡσά-
 παρρησίῃς. Αἰ. με-
 δαμοῖ; διαβύφεις γὰρ αὐτῶ τὸ
 ἑσπέραια, γυναικῶν ὄτα. Μί.
 ὄτα, ἀλλὰ προσπύξομαι γι-
 πάντας ἀδελφῶν ὡς ὄτα. Αἰ.
 ἡσά σοὶ ἐπαλάξω καὶ τὸς σο-
 φῆς; Μί. νὺ Δία γι. Αἰ. πρῶ-
 τος ὅτος σοὶ ὁ Πυθαγόρας ἔστι.
 Μί. χαῖρ' ὦ Εὐφορβί, ὦ Ἀπολ-
 λῶ, ὦ ὅ, τοι καὶ ἰθιλας. Πυ. νὺ,
 καὶ σύ γι. ὦ Μένειππι. Μί. ἐκ-
 ἰτι χροῦς ὁ μέγας ἔστι σοι;
 Πυ. ὦ γὰρ. ἀλλὰ φίριδ' ἔτι
 οὐδ' ὡς Διόμορον ὁ πύραρχος. Μί.
 ἡνὶ μὲν, ὦ γὰρ, ὡς ἔτι τὸ
 οὐδ' ὡς Διόμορον. Πυ. δὲς μὲ-
 ν' ἄλλα παρὰ νεκροῖς δόγμα

τα

atque Menippe. MEN. Quid? an non amplius aureum
 istud femur habes? PYTH. Nō: sed age cedo siquid man-
 ducabile tibi habet pera ista. MEN. Fabu habet,
 quare nihil hic est quod tu manducare queas. PY-
 THAG. Da modo. Nam hic apud manes alia dogma-

cccc 5 ta atq

incept ille Xerxes. MEN. Et te, ὁ scelestē, tota exhor-
 ruit Græcia, iungentē pon-
 tibus Hellespontum, & per
 ipsos montes nauibus traj-
 cere affectantem? Qualis
 uerò et ipse Cræsus est? Cæ-
 terum Sardanapalo quæso
 huic, Aeace, permitte ut deo
 mulceā caput, inflicto coo-
 lapso. ABAC. Nequa-
 quam: comminueres enim
 ipsi caluariam, muliebris ac
 fragilis adeo cū sit. MEN.
 At certē tamē amplexabor
 illum, utpote semiuirum ac
 mulicrosum planē. ABAC.
 Visne tibi ostēdam & do-
 ctos illos? MEN. Per le-
 uem etiam. ABAC. Pri-
 mus en hic tibi Pythago-
 ras est, MEN. Salue Eui-
 phorbe, siue Apollo, siue de-
 nique quodcunque uoles.

PYTH. Ita sanē, & tu

τα (ἐμαυτοῦ γὰρ) ὡς ἐδὲν ἴσμεν,
 ἐνθάμει καὶ λιφαλαὶ τοῦ ἄνθρωπου
 ἐνθάδε. Αἰ. ἔτι δὲ Σό-
 λων, ὁ Ἐφεσσιδὸς, καὶ Θαλῆς
 ἐκὼν, καὶ παρ' αὐτὸς Πι-
 τανῆς, καὶ οἱ ἄλλοι. ἔτι δὲ
 πάντες αὐτοὶ, ὡς ἴσῃ. Μί.
 ἄλλοι οὗτοι, ὦ Λικκί, μέντοι,
 καὶ φαιδρὸι τῶν ἄλλων. ὁ δὲ
 σποδὺς πλήρης, ὥσπερ ἰγνυ-
 φίας ἄρτι, ὁ ταῦς φλυκταί-
 ναις ἐλθὼν ἔλθου, τίς ἴ-
 σιμι; Αἰ. Εμπιδοκλῆς, ὦ Μή-
 νιππι, ὁ μίσηθ' ἀπὸ τοῦ Αἰτ-
 ναις παρών. Μί. ὦ χαλκίον
 βίλτιγι, τί πῶτον σκοτὸν ἴ-
 σῃς ἱερᾶς ἐνθάδε; Εμ.
 μιλαγχολία τίς, ὦ Μήνιππι.
 Μί. ὦ μὰ Δία, ἀλλὰ λιγυρο-
 ξία καὶ τὸ φθῆναι, καὶ πολλὰ κέ-
 ρυσα, ταῦτά σε ἀπλωθράνω-
 σθαι αὐτὰς λιγυρίσι ἐν ἄξιον
 ἔτι. πλὴν ἀλλ' ἔδωκεν σε τὸ σό-
 φισμα ὠνεσθαι, ἰφικράτης γὰρ ἴ-
 σθίης, ὁ Σωκράτης γ', ὦ Λικκί,
 ὦ

ta atque instituta didici-
 nempe quod nihil hic inter
 se similes sunt fabæ & pa-
 trantiū testiculi. & A C.
 Porro hic Solon est, filius
 Execestidis. præterea ille
 Thales, & iuxta ipsos Pit-
 tacus, & ceteri illi: septem
 autem omnes sunt, ut uides.
 M E N. Læti hi sunt, Aea-
 ce, soli, atque alacres præter
 ceteros. Sed hic oppletus ei-
 nere, tāquam subcinericius
 panis aliquis, hic crebris pu-
 stulis quasi sufferuefactus,
 quis nam est? & A C. Em-
 pedocles, Menippe, semico-
 ctus ab Aetna monte huc
 profectus. M E N. O æ-
 ripes optime, quid obsecro
 acciderat tibi, cur te ipsum
 in cratères Aetnæ injceres?
 E M. Insania quædā, Mea-
 nippe. M E N. Non, per
 Iovem, sed inanis quædā
 gloriæ affectatio, et fastus,

& multa dementia: hæc te conflagrare fecerunt unā cum
 ipsis crepidis, cum dignus minimè esses. Veruntamen ni-
 hil tibi commentum istud profuit. deprehensus enim es &
 ipse mortuus. Ceterum Socrates ille, Aecæ, ubi loco-

ὡς περὶ ἄρ' ἔστι; Αἰ. μὴ τὸ
 δίς ἐστι καὶ Παλαμίδος ἐκὼ
 ὡς λαβὼν τὰ πολλὰ. Μί. ὁ-
 μως ἰσχυρόν ἐστιν αὐτὸν, ὡς
 περὶ ἰσθμὸν ἔστιν. Αἰ. ὁρᾷς
 τὸν φαλακρόν; Μί. ἅπανοι
 τὸν φαλακροὶ εἰσιν, ὥς τὸ πᾶν
 τῶν αὐτῶν τὸ γινώσκω. Αἰ. τίς
 οὖν εἰμὶν λέγων. Μί. καὶ
 τίς ἴμην, σιμοὶ γὰρ ἅπαν-
 τες. Σω. ἐμὲ ἴσταίς, ὦ Μένιπ-
 πε; Μί. καὶ μάλα, ὦ Σώκρα-
 τες. Σω. τί τὰ ἐν Αθύαις;
 Μί. πολλοὶ τῶν νέων φιλοσο-
 φῶν λέγουσι καὶ τὰ γινώσκω
 τα αὐτὰ καὶ βαδίσματα εἰς βί-
 σκετό τις, ἅπλοι φιλόσοφοι μά-
 λα πολλοί· τὰ δ' ἄλλα ἰώρα-
 κας, ἡμᾶς, οἷος ἦν παρὰ σοι
 Ἀρίστιππον καὶ Πλάτων αὐ-
 τῶν, ὁ μὲν ἀποπνέων μύρον, ὁ
 ἕτερος ἐν Σικελίᾳ τυράννους ἐ-
 κπαύων ἐκμαθῶν. Σω. περὶ
 ἡμῶν τί φρονέουσιν; Μί. ἐν-
 δάμωρ, ὦ Σώκρατες, αὐθρο-
 νος δ', ἅγχι τοιαῦτα. πάν-
 τες

rum tandem est? & A C. cū
 Nestore ac Palamede ille
 plerumq; nugatur. MEN.
 Cuperem tamen uidere ip-
 sum, sicubi locorum hic jo-
 ret. & A C. Vidēsne cal-
 uum illum? MEN. At om-
 nes hic calui sunt, quare om-
 nium aequē notatio hac fue-
 rit. & A C. Simum istum
 dico. MEN. Etiam hoc
 simile omnium est: nam &
 simi omnes sunt. SOCR.
 Mene queris Menippe?
 MEN. Te ipsum Socrates.
 SOCR. Quo pacto res
 Athenis se habent? MEN.
 Multi iuniorum philosopha-
 ri se profitentur: ac habitu
 certē ipsum & incessum si
 quis aspiciat, meri philoso-
 phi uidētur, admodum mul-
 ti. Ceterum autem uidisti
 opinor qualis et Aristippus
 huc ad te uenerit, & Plato
 ipse, alter quidem olens una-
 guenta, alter autem in Sici-
 lia tyrannis adulari doctus.

SOC. At de me quid sentiunt? MEN. Beatus, So-
 crates, quispiam es, quod ad huiusmodi res utique perti-
 net.

τὸ δ' ἢ σὶ θαυμάσιον εἶνται
 αὐτοὶ γιγνῆσθαι, καὶ πάντα
 ἔγνωκέναι τὰντα (ἀὖ γ', οἷο
 μαι, τὰ λυθὲς λίγην) ὅτι αἰν
 ὁλοτα. ΣΩ. καὶ αὐτὸς ἴσα-
 σκεν τὰντα πρὸς αὐτὸς, οἱ δὲ
 ἀρνησάμενοι ὥντο τὸ πρᾶγμα
 εἶναι. ΜΕΝ. τίνας δ' ἔστωι ἴσιν,
 οἱ πρὸς σί; ΣΩ. Χαρμίδης,
 ὁ Μίνιππι, καὶ Φαίδριος, καὶ
 ὁ τε Κλινίος. ΜΕΝ. ὡ γὰρ ὦ Σώ-
 κρატες, ὅτι ἔκκενταῦθα μέγα
 πλὴν σαυτὶ τίχην, καὶ ἐκ ὁλι-
 γωρέων τῶν καλῶν. ΣΩ. τί
 γὰρ ἄλλο ἔστιν πρᾶντοίμι;
 ἀλλὰ πλεονέκτημα ἡμῶν κατέκα-
 σε, ἢ δίκην. ΜΕΝ. μὰ Διὶ ὡδὲ
 ἢ Κροῖστος γὰρ καὶ Σαρδανάπα-
 λος ἀπαιμὶ, πλεονέκτημα οἰκίσαν
 αὐτῶν. τοιαῦτα γὰρ ἐκ ὁλίγων γι-
 γνῆσθαι, οἰκίσαντων ἀνέκων.
 Αἰ. ἔκκεν ὅτι ἀπαιμὶ, μὲν ἔκκε-
 ναι ἡμᾶς νεκρῶν λάβη διαφυ-
 γῶν τὰ πολλὰ δ' ἰσαυδὲς ἔ-
 ψα, ὁ Μίνιππι. ΜΕΝ. ἀπὸ θι,
 καὶ ταυτὶ γὰρ ἰκανὸν, ὁ Λιανί.
 ραντες illos audiā. ABAC. Et ego quoque iam abeo,
 ne quis mortuorum clam nobis subducatur sese. Pleraque aut
 alia uidebis, Menippe, quando iterum conueniemus.
 MEN. Abeas licet; nam & hac Aeace uidisse sufficit.

net. Omnes itaque te admira-
 bilem fuisse uirum existia-
 mant, atque omnia cognos-
 uisse hac (deceat enim opi-
 nor uerum hic dicere) cum
 nihil scires. SOC. Et ipse
 se dicebam hac ad illos, sed
 illi tum simulationem quā-
 dam eam rem esse putabāt.
 MEN. Sed quānā isti sunt
 circa te? SOC. Charmi-
 des, Menippe, & Phaedrus,
 et Clinia filius ille. MEN.
 Euge Socrates, quoniam &
 hic artem tuam exerceas, ne
 que formosos istos negligis.
 SOC. Quid enim aliud
 quod quidem suauius sit, a-
 gerem? Sed hoc propius nos
 bis cum recumbe, si uidetur.
 MENIP. Non, per Iouē;
 ad Cræsum enim & Sarda-
 napalum redeo, prope illos
 habitaturus. Videor quippe
 mihi non pauca habiturus
 ibi esse quæ rideā, quādo plo-

ANNOTATIONES. IOANNIS SAMBVCI

45

Annotationes.

Διαιτητὴς, Δαιτυνὴς, καὶ ἀρτυνὴς.

Aeacus ostendit qui sunt in Ditis averno

Obscurus manes, sulphureosq; lacos

Dei etiam bello fortes, multosq; sophorum,

Quorum aliquot ridet ipse Menipe miser.

Perplutonem.) ἀξίωσις. Haud facilè.) προσοχή, ἑλπίς.
 τῶν αἰώνων. Hic quidem.) Λυσσολικὴ ἀφῆγησις. Noui hæc.)
 μυθολογία. Homines uerò.) ἀξίωσις. Agamemnon est.)
 ἀδύφης: commonstrat illi primum duces, reges & imperato-
 res. Papæ Homere.) θαυμασμός. Ibi rhapsodiarum.) Ho-
 merus pater fabularum. Capita humi proiecta.) ἀμύνων
 ἀρτύνων capita sine robore, clausula frequens apud Homerum.
 Deinde ille.) ἀποστροφή ad Xerxen. Cæterum.) Petitio de Sar-
 danapalo, nequaquam recusatio. Comminueres enim.)
 σπύμμα. Vis me tibi.) Transito ad doctos. Aerpes opti-
 me, id est, Empedocles, qui se in Aetnam ex melancholia con-
 iecit. Inanis quædam.) Ἀ' causis. Hæc te conflagrare.)
 Alludit ad id, quod Empedocles dicitur æreis crepidis usus
 fuisse, ut est apud Diogenem. Simum istum.) ἡφαίστος à notis
 uel signis. Me'ne quæris.) ἰσχυρισμῶν. Quo pacto.) ἡπα-
 τήσας. Beatus.) Iudicium superiorum de Socrate. Sed
 qui nam.) οἱ περὶ τὸν σωκράτην. Ad Cræsum.) Redit ad Cræ-
 sum & Sardanapalum. Video quippe.) ἐπισφραγίσας
 τὴν Λαλῶσαν.

ΠΡΩΤΕΣΙΛΑΟΥ, PROTASILAI,

Μέτωνος καὶ Πόρσι-
 φόνους.

Plutonis & Pro-
 serpinae.

Iacobo Micyllo interprete.

PROTESILAVS.

Ω Δίοπατα, καὶ βα-
 σιλῶν, καὶ ἑμῆτερι
 ζῶν, καὶ σὺ Δέμωριε

O DOMINE, &
 rex, ὁ ἡμεῶν Iupi-
 ter, & tu Cereris
 filia,

θύγατρός, μὲν ὑπερίδατ' ἄλλοις
 ἱεραικόν. ΠΛΣ. οὐ δὲ τίνας
 δὴν παρ' ἑμῶν; ὃ τίς ὦν τυγο
 χάους; ΠΡΩ. εἰμὶ μὲν Πρωτι-
 σίλας, ὁ Ἰφίκλος, φυλάκιος,
 συστρατιώτης τῶν Ἀχαιῶν, καὶ
 πρῶτος ἀποθανὼν τῇ ἱ-
 λίῳ· δέχομαι δ' ἄφ' ἑσέως πρὸς ἐλί-
 γον ἀναβιβᾶναι πάλιν. ΠΛΣ. τῇ
 τὴν μὲν τῇ ὀρφύῃ, ὡς Πρωτισίλας,
 πάντες νεκροὶ ἱρῶσι, πλὴν ὅ-
 στες αὐτῶν τύχη. ΠΡΩ.
 ἀλλ' ὅτ' ἔγωγ', Αἰδωνόω, ἱρῶ ἐ-
 γώγ', τῇ γυναικὶς δ', ἥν νύγα-
 μου ἔτι ἐν τῷ θαλάμῳ κατὰ
 λειπὼν, ὡς ἔμελλεν ἀποπλέων, ἅ-
 τα ἐκαστοδαιμόνων ἐν τῇ ἀποβά-
 σει ἀπὸ θανάτου καὶ τῇ Εὐκλείῃ.
 ὃ δ' ἐν ἱερῷ τῇ γυναικὶς δ' ἐμ-
 τρώως ἀποκινῶμαι, ὡς δέχομαι.
 τὰ καὶ βόλομαι ἑμὲν πρὸς ἐλί-
 γον ὀφθεῖς αὐτῇ, κατὰ βλῶσαι
 πάλιν. ΠΛΣ. ἐν ἱππῶν, ὡς
 Πρωτισίλας, τὸ Λόθης ὕδατος;
 ΠΡΩ. καὶ μάλα, ὡς δέχομαι.
 τὸ δ' ὅτ' ὡς γὰρ ὑπερίδατ' ἑμὲν.
 ΠΛΣ.

loq; si uel paululum ab ipsa conspectus fuero, rursum hac
 descendere. PLVL. Non bibisti, Protefilae, aquam Le-
 theam? PRO. Bibi equidē, sed haec res praeualuit pon-
 dere.

filia, ne despicite preces a-
 maioris. PLV. Tu uerò
 quid precaris à nobis, aut
 quis denique es? PROT.
 Equidem Protefilaus sum,
 filius Iphicli, patria Phyla-
 censis, qui cū reliquis Grae-
 cis in expeditione ad Troiā
 profectus, ac primus omniū
 contra Ilium pugnando oc-
 cissus sum. Precor autem, ut
 dimissus hinc, modicum tē-
 poris in uitam redire denuò
 permittar. PLVT. Hunc
 amorem, Protefilae, omnes
 mortui amāt: sed nullus tao-
 men ipsorum potitur eo.

PROT. At non uitam ὁ
 Pluto tātopere amo, uerūm
 equidem uxorem, quam nu-
 per ductam, domi reliqui,
 atque in bellum nauigando
 profectus sum: deinde infes-
 lix in egressu nauis ab Hecto-
 re occisus sum. Amor itaque
 iste uxoris non mediocriter
 me, ὁ Domine, enecat: uo-

Πλ. ἔκιν' ἀφ' ἡμῶν, ἀφίξι
ἢ γὰρ ἰκένοισι, καὶ ἐδὲν
καὶ λαλῶν διέσσει. Πρω. ἀλλ'
ἔφην τὴν διατριβὴν, ἢ πλὴν
τοῦ ἀράδου ἢ καὶ αὐτὸς ἦδεν,
καὶ οἶδα αὖτις τὸ ἐξέμ' ὄντιν.

Πλ. ἀταξί σε θυέσσει, μίαν
ἡμέραν ἀναβιῶναι, μετ' ἐλί-
γον τὰ αὐτὰ ὀδυρμαθίων;

Πρ. οἷμα πάσαις κῆκάντων
ἀκλῆτον παρ' ὑμῶν, ὥστε
αὐτ' ἰνὸς, δύο νεκρὸς λήψη
μετ' ἐλίγον. Πλ. ἐβίμεις
γροῖσαι ταῦτα, ἐλὶ ἰγνύσσει
πύκνους. Πρω. ἀναμύθου

σι, ἢ πλῆττον. Ορφῶ γὰρ δι' αὐ-
τὴν ταύτην τὴν αἰτίαν τὴν
Εὐρυδικὴν παρίδουσι, καὶ τὴν
ὁμογενῆ μετ' Ἀλκυστὴν παρ-
τίμασσι, Ἡρακλῆ χαρίσμε-
ναι. Πλ. θύλασσε ἢ ἔτι
κρασίον γυμνὸν ἄν, καὶ ἄμερ-
ρον, τῇ καλῇ σε ἰκένοισι νόμῳ
φαίωαι; πᾶς ἢ λυγρὸν προ-
σέφεται σε, ἐλὶ διαγνῶναι δυ-
νατόν; φοβέσεται γὰρ, εὐ οἶδα,

dere. PLVT. Igitur ex-
pecta: adueniet enim ☉ il-
la quandoq; neque nunc o-
pus quicquā erit iterū ascen-
dere te. PROT. Sed morā
hanc ferre nequeo. Amasti
autem tu quoque aliquādo,
ac nosti qualis res amor sit.

PLVT. Et quid adeo inua-
bit te unum diem reuiuifce-
re, deinde autem paulo post
eadē hac lugere? PROT.

Spero me etiam illam addu-
cturū esse, ut huc ad uos se-
quatur me: quare pro uno
mortuo paulo post duos re-
cipies. PLVT. Haud fas
est ista fieri: neque etiam si-
mile unquam factum est.

PROT. At ego in memo-
riam tibi reuocabo, Pluto.
Nā ἂν Orpheo ob ipsam hęc
causam Eurydicen uxorem
reddidisti: et cognatā μετ'
Alcestem emisisti, Herculi
gratificantes. PLVT.

Optatis autem, cum ista nuda atque deformi caluaria,
formosæ illi sponsæ tuæ in conspectum uenire? Quo pa-
cto autem illa etiam aspiciat te, quæ ne dignoscere quis
deus amplius te poterit? Terrebitur enim, sat scio, atque
ausim

καὶ φεύγειταί σοι, καὶ μάττω
 ἔσθ' τοσούτῳ ἰδὼν ἀνέλαλυ-
 θῆς. ΠΟΡ. ὅνῃ, ὦ ἀνὴρ, σὺ
 καὶ τὸτ' ἴσθαι, καὶ εὖν Ερ-
 μῆν ἰδίῳ σου, ἰπιδανὺν τῷ
 φωτὶ ἔδω ὁ Προσειλάῳ ἦ,
 παθιόμηνον ἔν τῇ ῥάβδῳ,
 πεινῶν σὺν δὲ καλὸν ἀπὸργά-
 σασθαι αὐτ', οἷον ἔν ἰν ἑτα-
 ρῷ. ΠΛΣ. ἰπὰ Προσειλὸν
 σῶσθαι, ἀναγαγὼν τῶτον
 αὐδὲς, πείσων νυμφίον, σὺ δὲ
 μίμνησθαι, μίαν λαβὼν ἡμέραν.
 tibi hoc uidetur, age perductum hunc iterum ad superos,
 Mercuri, sponsum facito. Tu uero memineris, non amplius
 quam unum diem tibi permissum esse.

aufugiet, tuq; frustra tantū
 iter exanilaueris. PRO-
 SERPINA. Proinde mi
 uir, tu isti quoque rei medi-
 cinam aliquā adhibe, ac
 Mercuriū iube, ut postquā
 ad lucem peruenerit Proteo-
 filaus, cōtactum uirga, mox
 in adolescentem formosum
 conuertat illum, qualis uide-
 licet antea fuit cū ex spōsa
 thalamo prodiret. PL V:
 Quoniam, Proserpina, &

GILBERTI COGNATI

annotationes.

a Orpheo.) Fabula de Eurydice uxore Orphei, satis ex quar-
 to Georgicon Vergilij nota est.

ΜΕΝΙΠΠΟΥ ΚΑΙ ΜΕΝΙΡΡΙΕΤ

Τειρεσία.

Tiresia.

Iacobo Micyllo interprete.

ΜΕΝΙΡΡΥΣ.

Ω Τειρεσία, εἰ μὴ καὶ τυ-
 φλὸς εἶ, ἐκίτι δια-
 γνῶναι ῥάβδῳ, ἅπα-
 ρσι γὰρ ἡμῖν ὅμοια τὰ ὄμματ' αἰ-
 νῶν,

A N uero & cæcus
 sis Tiresia, non am-
 plius cognitu faci-
 le est: nobis enim cunctis æ-
 que sunt uacui oculi, ac fo-
 te illa.

ἔσθ' ἄν, μένον ἢ αἰ χῶραι αὐτῇ,
 τὰ δ' ἄλλα, ὅκ' ἐστ' αὖ ἀπ' αὐρ
 ἔχεις, τίς δ' οἴνους ὅρ, ἢ τίς δ'
 Λυγκεύς· ὅτι μὲν τοι μάλιστα
 ὁδὸν, καὶ ὅτι ἀμφὶ τὸρὰ ἔγινε,
 μὲν αὐτὸρ καὶ γυνὴ, τῶν ποιεῖ
 τῶν ἀνέσας, οἷδ' αὖ πρὸς τῶν
 ἑὼν ταχέως ἀπὲς μοι, ὅποτι
 γε ἱσαμένους ὁδὸν αὐτῶν τῶν
 βίαν, ἵπτε αὐτὸρ ὁδὸν, ἢ ὁ γυ-
 ναῖκα. Τὰ. ἀμάνην ὅρ
 παραπλὺν, ὃ Μένιππι, ὁ γυναι-
 κᾶ αὐτῶν ἀπράγμονος τὸρ γὰρ,
 καὶ δασπείους τῶν αὐτῶν αἰ
 γυναικῶν. καὶ ὅτι πολὺ μᾶλλον
 αὐτῶν αὐτῶν, ὅτι παρ' ἑ-
 παλξιν ἔσθ' αὐτῶν, ὅτι ἐν ἑκλυσ-
 οῖς διαφύριδαι, ὅτι ἐν δίκῃ
 ταρίους ὁδὸν ἀφίσταται. Μί. ἢ
 γὰρ ἀνέσας, ὃ Τειρεσία, ὃ
 ἑὼν πίδα Μυδίας, οἷα ἄπρ,
 οὐκ ἔμελλε τὸν γυναικῶν, ὃς
 ὁδὸν ἔσας, καὶ ἀφ' ἑκλυσ-
 τιν τὸν ἑὼν ὁδὸν πόνον
 ἱρταμένους; ἀτὰρ ἐπὶ μοι (ὃ
 πίμπουσι γὰρ μετὰ τῇ Μυδίας
 λαμβάνει) καὶ ἑκλυσ-
 τιν γυνὴ ὁδὸν; ἢ τὰρ καὶ ἄγ-
 στήναι; Verum dic mihi (

la illorū sedes reliet; quod
 autem ad cetera attinet, nō
 facile dixeris, qui Phineus,
 aut qui Lynceus fuerit. At
 uerō quod uates fueris, &
 quod utrumq; solus teipsum
 perhibueris marem ac fœ-
 minam, auditis aliquando
 poetis noui. Proinde per
 deos dic mihi, utram uitam
 expertus es suauiorem, utr-
 ne quando fuisti, an cum fœ-
 mina? TIRE. Potior mul-
 to fuit, Menippe, muliebrū
 uitæ expeditior enim, et do-
 minantur quoque uiris mu-
 lieres: neque ipsis necesse est
 in bellum proficisci, neq; ad
 propugnacula stare, neq; in
 cōcionibus dissidere, neque
 in foro atque iudicijs contē-
 dere. MEN. Quid? an
 non audisti Tiresia Euripi-
 dis Medeam, qualia dixerit
 cum mulierum genus deplo-
 rando commemorat? quā
 miseræ sint, & intolerabi-
 lem parturiendo laborē su-
 dd d d d mulier

οὐκ ἀντίληπας ἐν ἱκανῷ τῷ
βίῳ; Τει. τί τῷτο, ὦ Μένιπ-
πε, ἰρώτῃς; Μί. ἰδὲν χαλι-
πὸν, ὦ Τειρσία, πλὴν ἀπί-
πειναι, εἰ σοι ῥᾶδιον. Τει. ἔ-
σθ' ἂν ᾗ ἡμῶν, ἐν ἑταίρῳ δ'
ὁμῶς. Μί. ἱκανὸν τῷτο. εἰ
γὰρ καὶ μύθῳ εἰχέρ, ἰδὲν ὁμῶν
εἰδέναι. Τει. εἴχον διηλασθῆ.
Μί. χρόνῳ δὲ σοι ἡ μύθῳ εἰ-
φανίσθην, καὶ τὸ μόριον τὸ γυναι-
κῶν ἀπιφράγην, καὶ οἱ μαῖοι
ἀπὶ ἡδυσσαν, καὶ τὸ ἀνδρῶν
αἰσφύς, καὶ πώγωνα βένιγ-
κας; ἢ αὐτίκα ἐν γυναικὶ
αὐτῇ ἀειφάνης; Τει. ἔχ' ὁ-
γῶ τί σοι βελίτῃ τὸ ἰρώτημα.
Δονεὶς δ' ἔρ μοι ἀπιστῶν, εἰ
παῦδ' ἔτως ἰγύνισθ. Μί. ἢ χρὴ
γὰρ ἀπιστῶν, ὦ Τειρσία, τοῖς τε
ἑτοῖς, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῶν βλά-
κας, καὶ βιτάζοντα ἔτι διύα-
τᾶσθαι, εἴτε καὶ μὴ, παραδί-
χιδαι; Τει. οὐδ' ἔρ δὲ τὰ λ-
λαπιστῶν εἴτε γυνίδαι, ὁ.

πέρ

mulier esset; an uerò sterilis
et absq; semine uitam illam
degisti? TIR. Quid hoc,
Menippe, interrogas?
MEN. Nihil acerbe, Ti-
resia; uerùm responde, si tibi
molestum non est. TIR.
Non fui sterilis quidem, sed
neq; peperit amē. MEN.
Sufficiat hoc. Vtrum enim et
uulnam habuisses, scire uo-
lebam. TIRE. Habui sci-
licet. MEN. Successu au-
tem temporis uulnane illa
euanuit, et membrum mu-
liebre obturatū est, mamila
laq; iterum complanata, de
inde uirile succreuit, et baro-
bant produxisti, an uerò re-
pentē ex muliere uir factus
prodyisti? TIRE. Non uis
deo quid sibi uelit interro-
gatio hæc. Videris autem
mibi pro dubio habere, fa-
ctūne hoc ita sit, an non.

MEN. Quid? an non dubio

tare, Tiresia, de huiusmodi rebus conuenit, sed perin-
de ac fatuum aliquem, non perpensis, fieri ne possint, an
non, protinus pro ueris recipere? TIR. Tum tu igitur
neque cætera credis hoc pacto contigisse, puta quum au-

dieris

M O R T V O R V M D I A L O G I. 51

τίτ' αὖ ἀνδρῆς, ὄρνις ἢ γυναικῶν ἢ γένος ὅτινός τινός, ἢ δινδρα, ἢ θηρία, τίω Λυδόναν, ἢ τίω Δάφνιν, ἢ τίω Ἐλυνάαν ἢ Λυκαονίδα; Μί. ὡς περὶ ἀνάναν ἐν τυχῶ, ἄσσομαι ὃ, καὶ ἀλίσσοι. σὺ ἦ, ὦ βέλτιον, ἢ ποτὶ γυνὴν ὅδεα, καὶ ἡμῶν τόνε τότε, ὅσπερ καὶ ὕπνομον, ἢ ἅμα αὐτῇ καὶ μάντις ἡμῶν ὦναι; Τει. ὅς περ, ἀγχιεὶς τὰ πόρτι μὲν ἀπαιτῶ, ὡς καὶ ἀλλοτρά τινὰ ἔσιν τῶν διῶν, καὶ ὃ μὲν ἡρὰ ἐπ' ἄρσιν μί, ὃ δὲ κινῶς παρ' ἐμὸν δέσαστο τῇ μαντικῇ τίω συμφορᾶν. Μί. ἔτι ἔχει, ὦ Ταιρσία, τῶν ψευδισμῶν; ἀλλὰ καὶ αὖ τὸς μάντις τῶν ποιεῖς, ἔδ' ὅ γὰρ ὕμιν μὴ ἀνὴρ ὡς ἀλίσσοι.

ἡμὶν δedit? MEN. Adhucne Tiresia mēdacys istis capeas? Sed facis hoc more uatum. Consuetum enim uobis hec est, nihil iam sani dicere.

dicis ut quaedam ex mulieribus auct factae sint, aut arbores, aut ferae, Philomela uidelicet, aut Daphne, aut Lycæonis istius filia?

MEN. Quod si quando et in illas incidero, tū quid ipsae dicant quoque scibo: tu uero, o optime, ecquid cū mulier esses, uaticinatus quoque es tum, quemadmodum postea? an uero pariter et uir et uates didicisti esse?

TIR. Vides ut cuncta ea quae de me feruntur, ignoras? puta quo pacto et litte quendam Deorum diremi, et Iuno uisu me priuauit: Iupiter autem in solatiū dāni citus, uaticinandi artem

GILBERTI COGNATI

Annotationes.

1 Cæcus.) Tiresias fuit Thebanus uates, captus luminibus, quod Minervam lauans in speciem mutauit. Fabulantur quoque poëtae, eum in feminam à mare fuisse mutatum, de quo uide Ouid. Metamorph. apud quem, utriusque sexum expertus, muliebrem pronunciat suauiore.

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ Η CATAPLVS SI
 τύραννος. ue Tyrannus.

ΧΑΡΩΝΟΣ, ΚΛΩ	CHARONTIS,
θης, Ερμῆ, Κυνίσκου, Μιγυθρίνο	Clotho, Mercurij, Cynisci,
θης, Μικύλλου, Ραδισίου, Τισι-	Megapenthi, Micylli, Diuo-
φόντου, Ράδαμαάνθου,	tis, Tisiphonis, Rhadaman-
Κλίντου καὶ Λύου	thi, Lecti, & Lue-
χης.	cernæ.

Petro Mosellano interprete.

ARGUMENTVM.

Vti suprà in Menippo, diuitum exitus ac pœnas descripsit, recitato etiam decreto, quo animæ illorum in asinos migrare iubentur, ita hic sub Megapenthis persona, Tyrannorum uitam, mores, exitus, & quæ tandem post hanc uitam, animorum supplicia & cruciatus illos maneat, exponit : amplificatis etiam his antithesi quadam, dum futorem Micyllum, & philosophum Cyniscum, utrumque pauperem, alterum etiam uirtuti ac sapientiæ deditum, cum illo componit. Illud uidelicet innuens, quodd qui potentiam & diuitias sectantur, & uitam plerumque pessimam atque nequissimam agant, mortem quàm grauissimo animo patiantur. Contra autem qui à rebus istis mundanis, iisdemque malorum omnium principiis & causis, animum remotum ac liberum habent, quique uirtutem præ ijs quæ uulgi appetit & miratur, colunt, illos & mortem contemnere solere, neque ullis conscientie flagris faciliè perterrerent. Tractat autem hæc pro more ac instituto suo, fabuloso rursum dramate quodam ficta umbrarum transfretatione apud Acherontem: in qua dum & tyrannus hic traijciendus foret, mora cæteris, renitente ac mortem deprecante illo, iniicitur. Quam rem Charonte atque alijs grauiter ferentibus, tandem Mercurius collo attractu illum in nauem compellit, adiuuantibus ad id pauperibus illis Cynisco & Micyllo. Porro ubi iam traiectum esset, rursus apud Rhadamanthum eodem pacto iudicium subterfugere uelle idem fingit : sed tamen & ibi

in me-

MORTVORVM DIALOGI. 3

in medium protractus, & à Cynisco accusatus, extremo tantamdem supplicio damnatur.

CHARON.

EΙΣΘ' ὦ Κλυθδί, τὸ μὲν
σκάφῃ τὸτο ἡμῖν πά-
λαι δύριπις, καὶ πρὸς
ἀγκυλῶν ἢ μάλα παρὰ
σκάσεμεν, ὅ, τι γὰρ αὐτὸς
ἐκείνῳ, καὶ ὁ ἴσος ὠρῶσαι,
καὶ ὁ ἴσος παρακίερασθαι, καὶ
τὴν ἡσυχίαν ἐκείνῳ τέρπει-
ται. καὶ ἐν τῇ ὁδῷ, ὅσον ἐπ'
ἐμὴ, τὴν ἀγκυρίον ἀνασπᾶσαν
ταὶ ἀποπλῆν. ὁ δ' Ἑρμῶς βρα-
δυῖα, πάλαι παρῆναι ὁδόν.
ἡμῖν γὰρ ἐπιβατῶν, ὡς ὁρᾷ,
τὴν περιμᾶν, τρεῖς ἔδωκε τόμους
ἀναπλοῦν κίνας διωάμι-
νη, καὶ σχεδὸν ἀμφὶ βυλὸν
ἔην, ἡμῶς δὲ ὁδὸν ἔδωκε
ἢν ἐμπιποῦμεν. εἴτα ὁ
πῶς, ἢ οἱ δ', ὅτι ἐμὴ βᾶν-
μῖν τῆς τοῦ ὑπολύφειδ' ἢ
τῆς παρ' ἄλλῳ ὅσους τ' αἰ-
τίας ὃ καλῶς ἡμῖν ἐξγαθῶς
παρῆναι, ὡς παρὰ τῆς ἄλ-
λῃ, καὶ αὐτὸς αὖτε τὸ δὲ Λά-
τω, ἰδὲ quum apud alium sit negocij culpa. Ille autem bo-
nus & egregius umbrarum dux, quemadmodum & a-
liis quispian ex umbris, hausto apud superos obliuionis

AGE uero ὁ Cloy-
tho, nauis quidem
hac iamdudū nos
expectat parata, & ad na-
uigationē commodē admo-
dum instructa, siquidem et
sentinam exhausimus, &
malum ereximus, tū & ue-
lum est passum, ac remi suo
loco collocati omnes, ita ut
(quod in me est) obstet pla-
ne nihil quin anchora sub-
tracta iam huic soluamus.
Verūm Mercurius, qui iam
diu adasse debuisset, solus est
in mora. Itaq; quum hodie
iā ter traiecisse licuisset, ue-
storibus, ut uides, adhuc ua-
cuum est nauigium, & iam
ad uesperā uergit dies: nos
autem nondum ne obolum
quidem demeruimus. Por-
rò Pluto, sat scio, me huius
moræ auctorem suspicabi-
tur.

θης ὁδὸν πιπνὼς, ἀναστρί-
 ψας πρὸς ὁμᾶς ἐπιλέλυσται. καὶ
 ὅτοι παλαίει μετὰ τῶν ἰσθα-
 θῶν, ὃ ἡεσπρίστῃ, ὃ λέγεις τινὰς
 διεξίρχεται, ἐπιδουπόμει·
 τὸν λῆρον τὸν αὐτῷ· ὃ τάχα
 πῦρ καὶ ἑλωπιδία ὁ γερνάδας
 παρελθὼν, μία γὰρ αὐτῷ καὶ
 αὐτῇ τῶν τεχνῶν. ἰδὲ ἔν ἱλθὲν
 ἑσπρίασα πρὸς ὁμᾶς, καὶ ταῦ-
 τα, ὃς ἐμίσηται ἐμὲ τὸν ὄν.
 κλω. τί δὲ εἶπας, ὦ Χάρων,
 εἴ τις ἀσχελία προσέπιοι αὐ-
 τῷ, ἢ Διὸς ἰδὲ πλείον διεδί-
 τῃ ἀποχέσθαι πρὸς τὰ
 αἶν᾽ ἀγάμεττα, δισπότης δὲ
 ἡφ᾽ ἁνός ὄσιν. Χά. ἀλλ'
 ἔχῃσι, ὦ Κλωθεῖ, πῶρα τῷ μί-
 σῃ δισπότην ποιεῖν ἐνέμαχος,
 ἵππ᾽ ἰδὲ ὁμᾶς ποῖσι αὐτὸν ἀ-
 πείναι δέον ἑλπίσθαι καμῆν.
 ἀλλ' ἐγὼ οἶδα πῶς αἰτίαν,
 παρ' ἐμὴν μὲν γὰρ ἀσφάδην
 μένον, καὶ χοαί, καὶ πῶπανα,
 καὶ ἰναγίσματα, τὰ δ' ἄλ-

fonte, ad nos redire oblitus
 est: et ut conijcio, cum ephe-
 bis luctatur, aut cibaram
 pulsat, aut fabulas aliquas
 denarrat, scilicet quàm sit
 bellus nugator ostentâsi uel
 etiam interim dum regredi
 tur, inter uiam furandi stu-
 dio forsân occupatur. nam
 ex artibus quas proficitur,
 hæc uel præcipua est. Ad
 hunc ergo modum pro suo
 arbitrio liberè nobiscum a-
 git, nihil etiâ ueritus quod
 media ex parte est nôster.

CLOTHO. At quid no-
 sti ὁ Charō, an negotio ali-
 quo detineatur, Ioue uideli-
 cet postulante ut in procu-
 randis Superûm rebus plus
 quàm iustum tempus insu-
 mat? HERUS autem est et il-
 le. CHAR. At non ita, ut
 ultra iustum modum com-
 muni mancipio debeat im-
 peritare: quando nos, cum abeundi tempus esset, ne unquâ
 quidem eum detinuimus. Sed ego rei causam propemo-
 dum conieciuris assequor: nempe apud nos malua tan-
 tùm est cum libamentis, et placentula, silicerniaque: cate-
 ra uero caligo et nebula, tenebræque: in cælo aut, præterquâ
 quod

ἡ, ἴσθες ἢ ὁμίχλη ἢ σκότος.
 ἢ τῷ ἔρασῳ φαδρα πάντα,
 καὶ ἔτι ἀμβροσία πολλή, καὶ
 τὴν κτλ. ἄφθονον, ὥστε μὴ
 διαρῶν ἔκείνοις βραδύνειν
 ἔοικε. καὶ πρὸς ἡμῶν μὲν αὖτις
 πλῆθι, καὶ ἀπὸ τοῦ ἐκδοσμοῦ
 τίς τις ἀποδιδράσκων, ἵνα
 δὴ αὖτις καὶ ἐκείνους, σχε-
 λῆ καὶ βάδιον, μόγις ποτὶ κα-
 τὰ χεῖρα, κτλ. καὶ, μὴ κτετιχα-
 λίσσῃ, ὡς Χάρων· πολλοὶ
 γὰρ αὐτὸς ἔτι, ὡς ἴσθες, πο-
 λὺς τις αὖτις ἄγων, μᾶλλον
 δὲ, ὥστε καὶ τὴν ἀπόλοιον, ἀβύσσον
 αὐτὸς τῇ ῥάβδῳ σπῶν. ἀλλὰ
 τί τῷτο; διὰ τί μὲν τινὰ ἐν
 αὐτοῖς, καὶ ἄλλων γινώσκοντα,
 ἵνα αὖτις καὶ πᾶσι δῶκε
 μέδον, καὶ εὖλογον ἐν τῇ χειρὶ
 ἱερῇ ἐχούσα, δριμύνην ὡνύα, καὶ
 τὴν αὖτις ἐπισπένδοντα. ἔχ-
 ῃ αὖτις καὶ τὸν Ερμῆν αὐτὸν
 ἱερῶν ῥέομενον, καὶ τὸν πόδιν
 ἐκρομῆτον, καὶ πνέοντι
 καὶ, καὶ τὸν γῆρ ἀδματὶ αὐ-
 τῷ

quod clara ac lucida sunt
 omnia, ambrosia multa pa-
 riter & nectar affatim sup-
 petit, adeo ut mihi quoque
 hoc nomine suavius luben-
 tiusq; apud illos cunctari
 uideatur. quin & à nobis
 subuolare consuevit, perino-
 de ac si è carcere aliquo au-
 fugeret. ubi uerò descenden-
 di fuerit tempus, lentè ad-
 modum & pedetentim uix
 tandem accedit. CLO-
 THO. Mitte iram istam
 ô Charon, siquidem hic pro-
 pè adest, complureis secum
 adducens: imò, ut cernis, de-
 sam turbā uelut gregē uirga
 præ se agit. Sed quid hoc?
 Vincitum hercle quēdam in
 ipsis conspicio, tū alium ri-
 sū diffluentem, porro alium
 quēdam pera succinctum,
 ac baculum manu gestan-
 tem, asperumq; ac toruum
 quiddam obtuentem: deni-
 que alijs, ut gradum addāt,

à tergo imminentem. An non & Mercurium ipsum uides
 sudore perfusum, pedibus puluere conspersis, tum &
 crebro anhelantem, adeo ut os ei suspirijs sit distentum?

τῷ τῷ θεῷ; τί ταῦτα ὦ Ερμῦ;
 τίς ἡ σπουδή; τί ἀρα γέλω γδ
 ὑμῖν ἰοίκαται. Ερ. τίς ἄλλο,
 ὦ Κλωθεῖ, ἢ ταυτοὶ τὸν ἀλιτῶ
 ρον ἀποδράσασθαι μετὰ δόλο
 κων, ὁλίγη δὲρ λεπτόνως ὕ
 μῖν τέμνον ἰγνέμελως; Κλω.

τίς δέ ἐστις; ἢ τί βαλόμενος
 ἀπιδίδρασκεις; Ερ. ταῦτ' μὲν
 πρὸ δαλον, ὅτι βῶ μᾶλλον ἰδέσθαι
 λίθο. ἔστι δὲ βασιλεύς τις ἢ τύ
 ρανν, ἀπὸ γὰρ τ' ἰδρυμῶν,
 καὶ ὧν ἀνακτικῆς, πολλὰς τι
 ν' οὐδ' αὖ μινίας ἰσχυρῶς ἀλ
 γων. Κλω. οὐδ' ὁ μάλιστα
 ἀπιδίδρασκεις, ὡς ἐπιβῆναι
 δυνάμενος. ἰπικιστοῖς ἢ
 δε τῷ ἰπικιστοῦ μελὸς αὐτῷ
 νόμας; Ερ. ἀπιδίδρα
 σκεις, λέγεις; ἢ γὰρ μὴ ὁ γενναῖος
 ταῖς ἐστῶ, ὁ τὸ φύλον, σωφ
 ρονοί μοι, καὶ συλλαβόντος αὐ
 τὸν ἰσχυρῶς, ὡς ὅτι ὡς ὁ
 μᾶς ἀποφυγῶν. ἀφ' ὃ γὰρ μοι
 παραδίδωκε αὐτὸς ὁ Ἀτρός,

παρ'

Aufugit narras? Quod si
 non generosissimus hic, qui baculum manu gestat, mihi
 fuisset auxilio, sicq; ipsum comprehensum uinculis al
 ligassemus, e nostris profectò manibus egregie effu
 gisset. Etenim ex quo eum mihi tradidit Atropos, per om

nem

Quid hoc rei est ὁ Mercuri
 Hem, quæ est hæc trepida
 tio? Nobis certè uehemen
 ter perturbatus uidere.

MER. Quid aliud, ὁ Clo
 tho, quàm quòd dum scelestū
 hunc aufugientiē prosequor,
 penè acciderit ut ego ad hæc
 nauem hodie nō fuissē reo
 diturus? CLOTH. At
 quīnam est? aut quid sibi
 quærens, conatus est trans
 fugere? MERC. Hoc qui
 dem est uel cuius manife
 stū, quòd diutius uiuere co
 gitauit. Est autem uel rex
 quispīa, uel tyrannus, quā
 tum ex eius eiulatu conijce
 re licuit. nam ingenti quadā
 ex felicitate se deiectū que
 rebatur. CLO. Et quum
 filum, quod ei erat innexū,
 iam defecisset, stultus tamē
 ille, quasi superuiuere, que
 at, aufugit? MERC V.

Aufugit narras? Quod si

παρ' ἄλλω τῷ ὁδῶν αὐτίτα-
 η καὶ αὐτίσπα. καὶ τὸ πόδι
 αὐτῶν πρὸς τὸ δαφνίον, ὃ
 παλαιῶς δαφνογύον. ἐν ἰσ-
 τι δὲ καὶ ἰκίτῃ, καὶ λατρίᾳ
 παρὰ, ἀφ' ἑλῶν πρὸς ὀλίγον
 ἀφ' ἑλῶν, καὶ πολλὰ δόσιν ὑπὲρ
 σφύμενον. ἐγὼ δὲ, ὡς πορ-
 τῆς, ἐκ αὐτῶν, ὅρων ἀδυνάτων
 ἰφίμενον. ἐπεὶ ὅτι λατ' αὐτὸ
 ἔστι τὸ σόμιον ἑμὲν. ἐμὲ τὸς
 νεκρῶν, ὡς ἐθ' ὅτι, ἀπαρθεμῶν-
 ὅτι τῷ Λιακῷ, λατρίᾳ νογι-
 μεν αὐτὸς, πρὸς τὸ παρὰ
 ἃ οὗς ἀδελφῆς περιθῆναι αὐ-
 τῷ σύμβολον λαβῶν, ἐκ οἷα ὁ-
 πως ὁ φισκατάρῃ ὅτι ἀπὸν
 ἔχει, ἰνίδα ἑμὲ νεκρῶν ὡς τῷ
 λογισμῷ, καὶ ὁ Λιακὸς ἀδελφῆ-
 νας τὰς ὁφρῶς, μὴ ἰδὲ πᾶν-
 τιν, ὡς Ἐρμῆ, φρεσὶ, χρῶ τῇ λα-
 τρίᾳ. ἄλλοι σοὶ αἱ ἐν ἑρμῶν
 λατρίᾳ, τὰ νεκρῶν, ὅτι ἀνεκ-
 ῖτα μὲν λαβῆναι ἀδυνάτην.
 τίτῃρας, ὡς ὁρᾷς, πρὸς τοῖς
 χυλίοις ἔχει τὸ σύμβολον ἰκί-
 τῃ τῷ fit, quod eiusmodi ludos in cælo reddere conce-
 ditur: umbrarum autem res omnino sunt planæ, neque
 quicquam nos aliqua uia fallere potest. Quatuor supra
 mille, ut uides, summa habet inscriptos, tu uerò uno

nem uiam retrahere atque
 obniti nunquam destitit.
 Quin pedibus solo oppositis
 ita se offirmauit, ut inter du-
 cendum nobis non parū ne-
 gocij exhibuerit. Aliquoties
 autem supplicabat ac depre-
 cabatur, ingentia daturum
 se pollicens, si uel paululum
 dimitteretur. Ego uerò cum
 hominem ea quæ continge-
 re non possent, ambire uide-
 rem, ut ὅτι me decuit, mini-
 mē dimisi. At ubi iā ad ip-
 sum ostium usq; peruenisse-
 mus, ipseq; umbras, ut moris
 est, Aeaco^b adnumerarem,
 ὅτι ille uniuersas ad summā
 à sorore tua transmissam re-
 censeret, perditissimus hic
 nescio quomodo clam nobis
 aufugerat. Itaque quā sum-
 ma unus deesset, Aecus ad-
 ductis supercilijs: Nō in im-
 nibus, inquit, passim tu fu-
 randi artificij intende. Sae-

χαράγμινε· σὺ δὲ μοι παρ' ἑνα ἤκεις ἄγων, εἰ μὴ τῷτο φῆς, ὡς παραλιόγεται σι ὁ Ἀροπ^Θ. ἰγὼ δὲ ἰεὺς θιάσας πρὸς τὸν λόγον, ταχέως ὑπὸ μνήδῳ τῶν κατὰ τὴν ἰδέαν, ὑπερὶ τὸν περιβλήσαν ὑδαμῶν ἔτορ ἄδον, σωῶς τὴν ἀπόδρασιν ἰδίωκεν, ὡς ἄχον, τάχως καὶ τὴν ἄγυσαν πρὸς τὸ φῶς. εἰπέτο δ' αὐθάριτος μοι ὁ βίλιτις^Θ ἔτο^Θ, καὶ ὡσπερ ἀπὸ θοπλαγί^Θ δύντο^Θ, ὑπερταλαμβάνομεν αὐτὸν ἔδον ἰν Τανάρῳ, παρὰ τοσούτον ἦλθεν διαφυγῶν. κλω. ἡμῶς ἦ, ὦ Χάρων, ὁ λιγυρίαν ἔδον ἔεργμῶ κατ' ἰγνῶσκομεν. Χά. τί ἔν ἱτι διαμείλωμεν, ὡς ἔχῃ καὶ ὡς ἡμῶν γιγνηκένους διατρεῖς; κλω. ὦ λίγας, ἡμῶς βανίτωσκον. ἰγὼ ἦ προχαιροσαμεν τὸ βιβλίον, καὶ παρὰ τὴν ἀπεβάθραν καθίζομεν, ὡς ἔβ^Θ, ἰπερὶ αὐνοῖα ἱκασον αὐτῶν διαγνώσομαι, τίς καὶ πῶθεν, καὶ ἢν τινὰ τεθνεὺς τὸν τρέπον. σὺ δὲ παραλαμβάνων φείδαι. καὶ σωτὴρ, ὦ Ερμῆ. ex more dignoscant. Tu autem ὁ Mercuri, ipsos exci-

minus adducis: nisi forsā excusas quod te circumue-
nerit Atropos. Ad hunc ego sermonem rubore persusus, quæ in uia acciderāt, in meo-
moriā reuocare cœpi. Et cum oculis in orbem ductis, hunc nusquam cernerē, fa-
cile animo collegi eū trans-
fugisse. quare uiam quæ re-
ctā ad Tænarum reducit, quā potui celeriter reme-
tior: hic autem optimus uir sua sponte me comitabatur. Itaque uelut ē carceribus e-
missi, celeri cursu uolātes ip-
sum iam in Tænaro deprec-
bendimus. usque adeo parū absuit quin effugisset.
CL O T. Et nos, ὦ Charō, Mercurium adhuc ignauie dānamus? CH A R. Quid ergo diutius cūctamur, quæ si non satis sit moratum?
CL O. Probè dics. inscena-
dant. Ego uerò, sumpto in manus libello, ingredientēs singulos, qui, ὅθεν nati, quoq; modo uita functi sint, pe, ὅ

οὐδὲ τὰ νιογὰ τανυτὶ πρῶτα
 ἔβαλῃ, τί γὰρ αὖ καὶ ἀποκρί-
 ναιτὶ μοι; Ερ. ἰδὲ δέ σοι,
 ὁ πιεθμῶν, τὸν ἀριβμῶν, ὅτοι
 οἱ τριακῆσιν μετὰ τῶν ἐκτε-
 θαμνῶν. Χά. βαβαὶ ὅ
 δυνάμεις, ὁμφανίαις ἡμῖν νιο-
 κῆς ἡκας ἄγων. Ερ. βόλω,
 ὁ κληῖν, τὰς ἀκλαύτους ἰδὲ
 πῶτοι ἡμῖν βασιμῆθαι; Κλω.
 τίς γένους λήγης; οὐτω ποίς.
 τί γὰρ με δὲ πρᾶγμα ἴα ἔχῃ,
 τὰ πρὶ Εὐκλείδῃ πως νῦν ὄν-
 τὰ ἴσθαι; οἱ ὑπὲρ ἐξήκοντα ἡ-
 μῶν παρῆτε ἔσθ. τί τῶτο; ὅκ
 ἱπανέσοί με, βιβυσμῶν τὰ
 ἡτανυτὶ τῶν ἐτῶν. Δίδοι τὰ
 χα καὶ τῶτες ἀράμην πα-
 γαγαῶν. Ερ. ἰδὲ πάλιν
 ἔτοι ἀνῶν δέον ὅς τι τρανό-
 σιν, τανόροι πᾶσι τοῖς, καὶ πῶ-
 παρῖ, καὶ ἰαθ' ὥραν τιτυ-
 γημῶν. Κλω. νῦν δ' ἴ, ἐπὶ
 ἑταρίοις γε πᾶσι τοῖς ἔσθαι
 οἱ, τὰς βραχυμάχας ἰδὲ ἴστοις,
 ὁ Ερμῶ, παράγαγε, καὶ πρῶ-
 ορπεῖβι. ΜΕΡCΥ. Εἰς duodequadragenta flaccidi
 omnes, & apprimè maturi, ac in ipso planè tempore
 decerpti. CLOTH. Per louem; quandoquidem iam
 omnes sunt uuae passæ. Saucios ὁ Mercuri nunc addu-

pe, et omnes suo ordine colo-
 locato. Verum tu infantulos
 istos primùm iniice. quid eo-
 nim mihi interroganti quia
 uerint respondere? MER.
 En tibi ὁ portitor, sunt hi nu-
 mero trecenti, præter eos
 qui à parentibus sunt expo-
 siti. CHAR. Παρὰ, quæ est
 hac soli fertilitas? egregius
 es umbrarum ductor: uuae
 immaturas nobis adducis.
 ΜΕΡCΥR. Vin tu ὁ Cla-
 tho, ab his indefletos intro-
 ducamini? CLOT. Vetu-
 losistos dicis? maxime. Quid
 enim attinet, ut quæ ante
 Euclidem bucusque contige-
 runt, sciscitando ipsa mihi
 negocia faceßsam? Vos qui
 plus sexaginta annos nati es-
 stis, adeste. Sed quid hoc?
 Itan? corū aures annis sunt
 obturatæ, ut me non exau-
 dian? inclamantem? Forsan
 & hos sublato importare
 cūo.

τίμῳ μὲν ἄπατι, ἵππῳ ἀποδα-
νόντων ἕκαστῳ, μᾶλλον ἢ αὐτῷ
πρὸς τὰ γυγρὰμμένα ὑμᾶς
ἐπισκίψωμαι. πολλοὺς δὲ ἀπο-
ποθεῶν ἰδοὺ χεῖρ ἐν Μελίῳ
τίτλαρας ὑπὲρ τοῖς ὀφθαλμοῖς
τα, καὶ τὸ ὄψαρτε ἔην μὲν
αὐτῶν Γωβάρῳ. Εἰ. Πάρεα
σι. Κλω. Δι' ἱστοῖα αὐτῶν
ἀπίσφαξαν ἐπ' αὐτῶν, καὶ ὁ φίλος
σοφῶς διαγίνεσθαι, διὰ τὴν ἰσ-
τοῖαν, τὴν Μιγαρέσῃ. Εἰ.
ὑποπλησίον. Κλω. πῶς δὲ
δε πορὶ τὴν βασιλείαν ὑπὸ ἀλ-
λότῳ ἀποθεῶντων; Εἰ. πα-
ριστάσιν. Κλω. ὅς ἐστι ὑπὸ τῷ
χρῶσι καὶ τῷ γυναικὶ φανερόν;
Εἰ. ἰδοὺ σὺ πλησίον. Κλω.
τὸς ἐν Δικαστηρίῳ αὐτὰ πα-
ράγει, λίγῳ δὲ τὸς ἐν τυμῷ
πάντες, καὶ τὸς ἀνιστολοπι-
στοῖς. οἷός ἐστι ὑπὸ τῶν ἀπὸ
θανόντων ἐκαστὸν πῶς ἂν
σιν, ὅς ἐστι. Εἰ. παρῶν
οἷός

cito. Vos quo mortis genere
vitam clauseritis, mihi pri-
mum dicite. Sed cur non ip-
samet, quæ cuique uestrum
sunt inscripta, inspicio? O-
ctogintain prælio cadere he-
ri apud Medos decretum e-
rat, atq; unà cum his et O-
xyartæ filium Gobarem.

MER. Adfunt. CLOT.
Præ amoris impatiētia sibi
ipsi mortem consciuere se-
ptem: in primis autē Thea-
genes philosophus, propte-
rea quod scorto Megarēsi,
cuius amore flagrabat, po-
tiri nō posset. MERCV.
En tibi propē adfunt.

CLOT. Porro ubi illi qui
de imperio certando, mu-
tuis se cadibus confecerat

MERCV. Hic adstant.

CLO. At quem adulter,

in hoc iuvante uxore, necē

dedit, is ubi est? MER.

En tibi hic adest. CLOT.

Quos iudicum sententia capitis damnauit, tandem ad-
sint, eos inquam qui carnificinam senserunt, quib; in
crucem sunt adacti. Tum sexdecim illi qui à latroni-
bus sunt iugulati, ubi sunt ὁ Mercurius MERCV. Ad-
sunt

οἱ δὲ οὐ φανματίαι, ὅς ἐστιν ὄψας.
 τὰς ἡ γυναικάς ἀμα βόλας,
 παραγάγω: Κλω. μάστιγα,
 καὶ τὰς ἀπὸ ναυαγίων γιν' ἀ-
 μα γὰρ τιθῆναι, καὶ τὸν ὁμοίον
 ῥόπον, καὶ τὰς ἀπὸ πυρὸς ἡ,
 καὶ τότες ἀμα, καὶ τὸ ἰατρὸν
 μὲν αὐτῶν Ἀγαθοκλῆα. πῶς ἡ
 ἰφίσιον Κυνίσκον, ὃν ἱ-
 λαθ' ἐλάττω τὸ δῶπνον φα-
 γήτα, καὶ τὰ ἐκ τῆς λαθαρ-
 σίης ἡ, καὶ πρὸς τέτοις γε-
 νεσίαις ὁμῶς, ἀποθανῶν:
 Κω. πάλαι σοι παράσημα,
 ὁ βελτίστη Κλωθοῖ. τί δὲ μὲν ἀ-
 δικήσας, τοσούτον ἔλασας
 αὐτὸν χρόνον: σχολὴν γὰρ
 ἴδωμι τὸν ἄτρεκτον ἐπί-
 κλωσας. ἡ δὲ τοι πολλάκις ἐ-
 παρόβλω τὸ νῦμα διακρίψας
 ἰδῶν, ἀλλ' ἔκ θ' οἷός ἐστιν ἄρ-
 ῖον ὅν. Κλω. ἰφορὸν σὺ
 καὶ ἰατρὸν εἶναι τῶν ἀνθρώ-
 πων ἀμαρτυμάτων ἀπιλὶμ-
 πων, ἀλλ' ἐμβαίνει ἀγένη
 τύχη.

sunt sauci illi, quos uides.
 Mulieres porro non ex eas
 una uis adducit CLO. Ma-
 xime, pariter et eos qui nau-
 fragio perierunt. Simul enim
 ex eadem mortis ratione ui-
 tam exiuerunt. Sed ex quos
 febris interemit, hos simul
 adducito. Tū Agathoclem
 medicum. Sed ubinam phio-
 losophus Cyniscus, quē He-
 cates cœna ac ouis lustrali-
 bus, cumq; his sepia cruda
 deuoratis uitā finire decre-
 tum erat CYN. Iamdudū
 hic tibi assisto, o tu præcla-
 rissima Clotho. Verum hoc
 interim mecum admiror, quo-
 nam iniuriæ genere maie-
 statem tuam læserim, quod
 me tam longo tempore apud
 superos errare permiseris.
 Nam uniuersam colum ferē
 uni mihi adglomeraasti. Ipse
 certe quanquam filium ip-
 sum dirumpere sæpe sum co-
 natus, tamen quum nescio quomodo infragile esset, quod
 moliebar, efficere non potui. CLOT. Equidem te
 humanorum peccatorum uelut inspectorem ac medicum
 relinquebam. Iam autem quod felix faustumq; sit, ino-
 scende.

τύχη. Κω. μὰ Δι', ὅρ μὲ
 πρότερόν γε ταυτοὶ τὸν διδύ-
 μόν μ' ἐμβιβασώμεθα. δίδυμα
 γὰρ, μή σι παραπλάσῃ δίδυμα
 ὅ. Κω. φέριδω τίς ὅστι.
 Ερ. Μεγαπένθης ὁ Λακύνδης,
 τύραννος. Κω. ἐπίβαινε
 ὅ. Μι. μηδ' αὖτως, ὃ δίσποι
 να κλαυθεῖ· ἀλλὰ μὲ πρὸς ὀλί-
 γον ἴασιν ἀνελθῶν, εἰτά σοι
 αὐτίκα μολῶ ἤξω, βαλὼν] μὲ
 ἀφ' ἑσέως. Κω. τί δ' ἔστιν, ὃ χά-
 ριν ἀφικιάσαι δίδυμοι; Μι.
 τίς οἰκίαν ἐκτελίσσαι μὲ πρὸς
 τὸν ἐπίβητον. ἡμίτελος γὰρ
 ὁ δίδυμος] βαλὼν] ἀλλ' ἐπ' αὐτῷ. Κλ.
 ἀφ' ἑσέως, ἀλλ' ἐμβαίνει. Μι. ὃ
 πολὺν χρόνον, ὃ Μαίρα, αὐτῷ,
 μέγα μὲ ἴασιν μένει τὴν δι-
 δύμω, ἄχρις αὖτε ἐπισπῶ-
 ψω τῇ γυναικὶ πρὸς τῶν χρη-
 ματίων, ἵνα τὴν μέγα ἐχόν
 θεσάυρημ βαλὼν] ἐν γυμνασίῳ.
 Κω. ἀφ' ἑσέως, ἐκ αὐτῆς.
 Μι. ἀπολείπεται ὁ χρυσὸς το-
 σῶν;

tem mihi apud superos agendum concede, quo tempuscu-
 lo de pecunijs nostris uxori nonnihil iniungam, atque
 ubi defossum thesaurum habuerim, demonstrem. CLO.
 Frustra laboras, stat sententia, MEG. Ergo tantum
 auri

scende. CYN. Minima
 gentium, priusquam uinctū
 hūc inscendere compuleri-
 mus. uereor enim, ne te pre-
 cibus suis a sententia dimo-
 ueat. CLOTH. Age,
 uideam quis est. MER.
 Megapenthes Lacydæ fi-
 lius, tyrannus. CLO. In-
 scende tu. MEGAP. Nis-
 bil minus ὁ regina Clotho,
 potius autem ad superos me
 remeare paulisper finito.
 Quod si feceris denuo, ultro
 me huc recipiam, uel nullo
 uocante. CLO. At quidnā
 est cuius graia tantopere in
 uitam redire gestis? ME.
 Equidem domum semper-
 fectam reliqui, quā ut prius
 per te liceat ad fastigiū per-
 ducere, uehementer oro.

CLO. Nugas agis. quin
 mox inscendis? MEGA.
 Non multum temporis fla-
 gito ὁ Parca: diem hūc sal-

MORTVORVM DIALOGI. 63

οἷτο· κλω. ἐκ ἀπολύται,
 ἄρρη τάτωγ ἱνικα, μεγα
 αἷς γδ αὐτὸν δ σὸς αὐνψὺς
 παραλύψης. Μι. ὦ ᾗ ὅ
 βρωε ὁ ἰχθρὸς, ὅμ ὑπὸ ῥαθυ.
 μίας ἰγυγί ὃ προαπίπτευνα;
 κλω. ἰκᾶν ὃ αὐτὸς, καὶ ἰπι
 βιάπιάσει ἱτα τιτῶράκον
 τα, καὶ μικρόν τι πρὸς, τὰς
 παλαμίδας, καὶ πλὴν ἰδῶ
 τα, καὶ τὸν χρυσὸν ὅλην σε
 παραλαβῶν. Μι. ἀδικῆς, ὦ
 κλωβοί, τὰ μὰ τοῖς πολέμοι
 νάτοις διανέμωσα. κλω. σὺ
 γδ ἔχῃ Κυδιμάχῃ αὐτὰ ὄντα,
 ὦ γρηαύτατε, παρὰ λῦφας, ἀ
 ποκτάνας τι αὐτὸν, καὶ τὰ
 παιδία ἱτα ἱμπνίουσι ἱπισφά
 ξας. Μι. ἀλλὰ νυνὶ μὰ ἦρ.
 κλω. ἐκῆρ ὁ ζῶναι σοι ὁ χρίνος
 ὅδε ᾗ ἱετόσιος. Μι. ἀκ
 σιν, ὦ κλωβοί, ἄ σοι ἰδίᾳ, μ
 ἀφῆς ἀκόντῃ ὃ ἀπᾶν βέλο
 μα. ὡμῆς ὃ ἀπὸ τῆς πρὸς ὀλί
 γον. αὐ μὲ κῆφῃς ἀποδράναι· χ
 λῆς σοι τὰ λαυτὰ χρυσὸν ἰπι
 σόμῃ δώσῃ ὑπὸ ἰσχῦμα σῶ
 μόν.

uos hinc paulisper abscedite. Si me effugere permise
 rit, auri puri mille talenta me tibi hodie daturum repro
 mitto.

auri peribit? CLO. Quin
 tu hac gratia animo es ocio
 so. nam Megacles potietur,
 tuus consobrinus. MEG.
 O insignem contumeliā. ille
 mibi inimicus, quē ego prae
 segnitia nō occidi? CLO.
 Ille ipse, qui non modò non
 paulo plures quàm tu uinet
 annos, uerum ὃ pellices
 tuas, ὃ uestes, et quicquid
 est auri, nanciscetur. ME.
 Præter æquum facis ὃ Clo
 tho, quòd hominibus inimi
 cis, et hostiliter infestis meas
 fortunas attribuis. CLO.
 Quasi uerò tu non eadē hac
 uia quæ Cydimachi erāt, na
 tius esses, non solum ipso occi
 so, sed ὃ liberis eius in con
 spectu spirantis adhuc ὃ
 palpitantis maceratis. ME.
 Sed iam tum mea erant.
 CLOT. Itaque tui domi
 nij tempus iam effluxit.
 MEGAP. Ausculta ὃ
 Clotho, quæ tibi priuatim
 semotis arbitris dicere uolo.

μοδον. Κλω. ἔτι γὰρ χρυ-
 σόν, ὃ γιγνέται, καὶ τάλαντα διὰ
 μνήμης ἔχεις; Μι. καὶ τὸς
 δύο ἢ ἑκατὼν, εἰ βύλη, πρὸ
 αἰῶνος, ὅς ἐλαθον, ἀπεικόναντες
 κλιόμεντον, ἑλκύναντες ἑκάτε-
 ρον χρυσὸν ἀπὸ τοῦ τάλαντος
 ἑκατέρω. Κλω. ἑλκύνει αὐτὸν, ἵσι.
 καὶ γὰρ ὅτι ἐπιμβύσειδάι ἡμῖν
 ἑκάτον. Μι. μαρτύρομαι ὑμᾶς,
 αἰτίαις μέλει τὸ τᾶχϞ, καὶ τὰ
 σιῶρια, ὅτι τίλισσα γὰρ αὐτὸν αὐ-
 τὰ, ἐπιβύς πίντιμνας ἡμί-
 ρας. Κλω. ἀμύνουσιν, ἀλλ' ὅ-
 ταχιῶ. Μι. καὶ μὴν τότε γε
 πάντως δύγνομαι αὐτῷ. Κλ.
 τὸ ποῖον; Μι. ἐς τοσούτον ἐ-
 πιβῶμαι, μέχρις αὐτοῦ ὑπαγᾶ-
 γμαι πεσίδας, καὶ Λυδῶν
 ἐπιβῶ τὸς φόρους, καὶ μνημα-
 ἑαυτοῦ παμμίγιστον ἀναστή-
 σαι, ἐπιγράψω ὅποσα ἑπραξα
 μεγάλα καὶ τρατυγνὰ, πα-
 ρὰ τὸν βίον. Κλω. ἔτι, ὅτι
 ἔτι μίαν ἡμίραν αὐτῶς, ἀλλὰ
 σχεδὸν ἑκατοῖν ἱτῶν διατε-
 βλῶ.

to erecto, inscripsero quaecunque in uita gessi uel ma-
 gna, uel egregij Imperatoris uirtute digna. C L O T.
 Quid? tu non unam postulas diem, sed ferme uiginti an-
 norum

mitto. CLO. Ridiculum
 caput, adhuc aurum & ta-
 lenta habes in memoria?
 MEGAP. Sedenim, quā-
 do ita uix, duos cratēras ad-
 dam, quos occiso Cleocrito
 mihi uendicaui. Eorum u-
 terque auri puri defecatiq;
 cētum aequat talenta. CL.
 Corripite hominem: neque
 enim apparet eum sua spōte
 ingressurum. MEGAP.
 Testor uos, murus manet
 imperfectus, & nauium sta-
 tio inchoata: quæ omnia, si
 quinq; saltem dies amplius
 uiuere licuisset, ad fastigiū
 perduxissem. CLOT. Sec-
 curus es, alium extruet. ME.
 Atqui hoc saltem equū pos-
 tulare uideor. CLOT.
 Quid hoc? MEGAP. Ut
 tantisper superessetliceat, dū
 Pisides sub iugum misero,
 & Lydis tributum impera-
 uero, dumq; mihi ipsi ma-
 gnificentissimo monumen-
 to

Μι. ἀγὼ μὲν ἰγγυητὰς
 ἡμῖν ἵτοιμασθ' παρασχέσθαι τ'
 τοῖς, καὶ τὴν παρόδον. εἰ βέβα-
 λω ἤ, καὶ αὐτὰς τὰς δόρυ ὑμῖν
 εἰς ἡμῶν παραδώσω τὸν
 Ἀγαπτόν, Κλω. ὦ μοῖρα,
 ἵν' ὅτις πολλὰς ἐκέρχῃς
 καὶ κακῶν; Μι. πάλας
 τῶν ἐν γῆν. νυνὶ δ' ὁρῶ
 βλήν, Κλω. ἔξω καὶ ἐκείνους
 οὐ μὲν ὀλίγον, καὶ τὸ νῦν
 καὶ ἐκείνους ἀνερκεῖται.
 Μι. ἵκῃ, ἀλλὰ τὸ τό γινώσκω
 τὰς ὁμοῖα μοῖρα. Κλω. τὸ
 νῦν; Μι. ἀδύναται βδολομαί,
 τὸ μὲν ἡμῖν ὅτις τινὰ ἔξει πρό-
 πτε, Κλω. ἀκού, μάλλον γὰρ
 αὐτὸς μακάριον, πλὴν μὲν γινώσκω
 καὶ ἐκείνους ὁ δὲ καὶ ἔξει, καὶ
 τὴν αὐτὴν ἐμοὶ χέου.
 Μι. ὁ καὶ ἀφ' αὐτοῦ, ὅν ἐγὼ πρὸ
 καὶ αὐτοῦ, ἀφ' αὐτοῦ καὶ ἐκείνους
 καὶ Κλω. ὁ θυγάτηρ δὲ
 οὐκ ἐστὶν παλλακίς τ' νυνὶ τυ-
 ραννίδος ἰγκυαλὴ χέου.
 ἀπὸ uxore tua Midas servus potietur, quam iam ante
 quos non semel constuprauerat. MEGAPBN.
 Ille ne scelerotus, quem equidem dum uxori gratificari stu-
 deo, manumisi? CLOT. At filia tua in pellicum gre-
 gem, cuius iam tyrannidem exercet, adnumerabitur.

norum moram. MEG.
 Atqui sponsores vobis exhibere sum paratus, & tā brevis mora, & mei reditus.
 Quinetiam, si cordi fuerit, obsidem pro me relinquam
 Agapetum. CLO. O sceleratum: eum ne, quem relin-
 quere in terris superstitem semper tibi in votis erat?
 MEGAP. Olim is erat animus: nunc autem, quod melius est, uideo. CLO.
 Veniet & ille tibi haud ita multo post, ab eo qui nunc regem agit, e medio subla-
 tus. MEGAPBN. Ceterum illud saltem non negabis o Clotho. CLO.
 Quid hec tandem est? ME. Equidem scire gestio, ut sese res mea habitura sit post me. CLO. Ausculta, tametsi ubi audieris, sat scio, animo magis angeris. Prin-

e e e e

Porro

αἰώνις ἢ καὶ αὐδριάζοντες, ὅς
 ὁ πόλις αὐτίσσοι σοι πάλας,
 πάντες ἀνατρεφόμενοι, γί-
 λωτα παρίξουσιν τοῖς θιωμένοις.
 Μι. αἰεὶ μοι, τῷ φίλῳ ἢ δαίς
 ἀγαπαιῶν τῷ δραπετῷ;
 Κλω. τίς γὰρ ἦν σοι φίλος,
 ὃς ἐν τίνῃ αἰτίας δικαίας γι-
 νόμενος; ἀγνοῶς ὅτι καὶ πάν-
 τες εἰ προσκυνοῦντες, καὶ τῷ
 λιγυροτέρῳ καὶ πτωχότερον
 ἵνασαι ἱπαινοῦντες, ὃ φόβῳ ἢ
 ἐλπίσει ταῦτ' ἰδόντων, ὃ ἀρχὴς
 ὄντες φίλοι, καὶ πρὸς τὴν κα-
 ρὴν ἀποβλέποντες; Μι. καὶ μὴ
 σπένδοντες ἐν τοῖς συμποσίο-
 σιν, μεγάλη τῇ φωνῇ ἐπὶ θυχον-
 τί μοι πολλὰ καὶ ἀγαθὰ, πρὸς
 πρὸς αὐτῶν ἵνασαι αὐτῷ ἵτοι-
 μος, ὃ οἶδ' ἂν εἶναι, καὶ ὅλως
 ὄρεται αὐτοῖς ἢ ἰγώ. Κλω.
 τοιγαρὶν παρ' ἐνὶ αὐτῷ χθρὶς
 ἀπενύσας ἀπιδανός. τὸ γὰρ
 τολομαῖον σοι πῶν ἐν χθρὶν,
 ἱκανὸν δούρι καὶ ἐπιμύσει.

Μι.

rabant. CLOT. Propterea ex cena quam heri cum
 quodam eorum cepisti, statim mortem appetisti. Nam
 poculum tibi postremo temperatum, huc te demisit.

M E

Porro imagines & statuas
 quas olim ciuitas tibi crexit,
 iam euersae omnes, spectan-
 tibus risum mouent. M B.
 Hoc mihi expedias uelim.
 nullus amicorum meorum
 illis qui hoc faciunt obsistit

CLOT. At quis nam tibi
 amicus erat? aut ex qua cau-
 sa iusta quempiam tibi cona-
 ciliaris? Nescio, quod qui
 uos uelut deos adorant, &
 quaecūq; uel feceritis, uel di-
 xeritis, laudant: aut timore,
 aut certe sui compendij spe
 ea omnia faciunt, nimirum
 imperij ipsius amici, ac in-
 terim tempori seruiantes.

MEGAP. Atqui si quan-
 do in conuiujs ex more uio-
 num libarent, magna uoce
 omnia mihi bona precabā-
 tur, adeo ut si fieri posset, u-
 nusquisque eorū etiam pro
 me mortem subire paratus
 esset. In summa, per nihil al-
 lud quā nomē meum iu-

Με. τῷτ' ἀρ' ἀπικρῷ τῷτ' ἢ
 δῶμῳ, τί βυλόμηνος ᾗ, ταῦτ'
 ἱεραφεῖ; κλω. πολλὰ μὲν ἀνὰ
 κριναι, ἱμβλῶναι δὲ οὐκ. Με.
 ἢ μὲν πύργῳ μάλιστά, ὦ κλω
 θῆ, δὴ παρ' ἐπιδόρῳ καὶ πρὸς
 ὀλίγον ἐς τὸ φῶς ἀνακύνει
 πάντων. κλω. τί δὲ τῷτ'
 ἐπιτίμῃ γάρ τε παμμίγν-
 ἴθ' ἀνὰ, Με. Καρίων ὁ
 μὲν οἰῶται, ἐπεὶ τάχιστα μὲν
 ἀπὸ τῶντα εἶδε, παρὶ δ' ἄλλῳ
 ὅπως ἀνελθὼν ἐς τὸ οἶκον,
 ἱσταμένη μὲν, σχολῆς ἔσται (ὅ
 δὲ δὲ δὲ ἐφύλαττε μὲν) γλυ-
 κέρῳ τῷ παλακίδῳ μὲν (ὃ
 πάλαι ᾗ, οἶμαι, ἡμοινῶνται)
 ἡσπασσάμεν τῷ βύρῳ,
 ἡσπιδί, ἡσπιδί παρ' ὀδῶν ἐν
 δὲ παρόντ'. εἴτα ἐπὶ δὴ
 ἄλλῃ εἴχῃ ἐπιθυμίας, ἀπο-
 βύσας ἐς ἐμὴν, σὺ μέντοι, φη-
 σιν, ὃ μισθὸν ἀνθρώπων, πλη-
 γὰς μὲν πολλὰς δὲ δὲ ἀδ-
 ῖται ἐν ταῖς καὶ ταῦτ' ἄ-
 μαλὶ γὰρ, παρὶ τί μὲν τί μὲν, καὶ
 uerò cum iam animum uoluptate expleffet, oculis in
 me defixis: Tu quidem, inquit, homuncio sceleste, sæ-
 pe mihi nihil commerito uerbera non pauca influxisti.
 Et cum dicto, comam mihi uelliebat, ac caput tuberi-

MEGAP. Hoc illud est,
 quod amarum quiddā gu-
 staram. Sed quid ex eo sce-
 lere sibi uoluit? CLO. Ni-
 mis multa percunctaris, quā
 iam dudū in scendendi tēpus
 fuisset. MEGAP. Vnus
 adhuc restat scrupulus, qui
 me omnium maxime solici-
 tat, cuiusq; gratia in uitam
 uel tantillum respicere ge-
 stiebam. CLOT. Quid
 hoc tādem est? ingens enim
 aliquod scire apparet. MB.
 Carion famulus meus sta-
 tim ut me mortuum aduer-
 tit, circa uesteram conclauē
 in quo iacebam, ingressus,
 cum deserta omnia offen-
 disset (neque enim quisquā
 mei curam gerebat) attra-
 xit foribus, tanquam nemo
 adesset, pollicem meam Gly-
 cerium subegit, cum qua, o-
 pinor, iam multò antè rem
 habere consueuerat. Postea
 eeee 2 bms

ἡσυχία κέρρεις ἔπαι. τίλῃ δέ,
 πλατὺ χερμφάμεν, καὶ ἡσυχία
 ταπύσας με, καὶ ἰς τὴν τῶν
 ἀσέβων χώρον ἀπὸ τῆς ἐπιπῶν,
 ὡς ἔστι. ἐγὼ δὲ ἐν ἐπιπῶν
 μέν, ἐν ἡσυχίᾳ δὲ ὁμοῦς ὅ, τι καὶ
 δράσαιμι αὐτὸν, αὐτὸν ἢ καὶ
 ψυχρὸς ὢν. καὶ ὁ μισθὸς ὃ πάσι
 δίδωκε, ἐπὶ ψέφῃ, προσδόντων
 τινῶν, ἢ δὲ οὐ, σίλω χρίσασα
 τὸς ὀφθαλμοὺς, ὡς λακύνουσα
 σαῖπ' ἐμοί, λακύνουσα, καὶ τὸ
 σιμαῖπιν αὐτὸν μέν, ἀπελάτ
 τῆς. ὢν ἐκ λακύνου. κλω.
 παύσαι ἀπειλῶν, ἀλλ' ἐμὴ
 θεῖ, λακύνου ἢ καὶ σιμαῖπιν ἡδὲ
 τὸ δικάζον. Μι. καὶ τίς
 ἀξιάσαι κατ' αὐτὸς τυράν
 νου ψέφῃ λαβῆναι. κλω. ἡσυχία
 τὰ τυράννου μὲν ὁ δὲ ἡσυχία
 τινὲς ὃ ὁ Ραδάμανθυς, ὅν αὖ
 τίνα μάλα ὄψαι δίκαιον, καὶ
 κατ' ἀξίαν ἐπὶ ἰδίῳ ἡσυχία
 τῶν δίκων. τὸ νῦν δὲ ἔχον, μὴ
 διαβῆναι. Μι. καὶ ἰδίῳ τῶν
 με πείσσω, ὦ Μοῖρα, τῶν πει
 νῶν ἐνα, ἡσυχία δὲ αὐτὸν
 δὲ μοι ἀκρίβητος. Quare in praesentia non
 amplius cunctare. MEG. Primum saltem, & unum
 ex pauperibus istis facias licebit: imò pro rege servum, mō
 dō res

bus opplebat. Tandem autē
 quum rictu ampliter didu-
 cto in me despuisset, ac ut in
 impiorum regionem face-
 serem iussisset, abiit. Ibi e-
 go, quanquam ira succen-
 debar, tamen quia iam fri-
 gidus & exanguis erā, ho-
 minem ulcisci nō potui. Por-
 rō scelerata famula, cum ad-
 venientium quorundam stre-
 pitū sensisset, scilicet ut me
 lugere uideretur, oculis spu-
 to inunctis, eiulando, no-
 menq; meū lugubri uoce in-
 clamando, abscedebat: quos
 si prehendero. CLOT.
 Quin tu minis omis sis cele-
 riter in scendis. Iam dudum
 enim tempus, ut in iudicium
 evocandas. MEGAP. At
 quis cōtra hominem regem
 pronunciare audebit? CL.
 Contra regē quidem nemo:
 uerū cōtra umbram Rha-
 damanthus, quem in senten-
 tijs pro cuiusq; merito ferēo

πῶς βασιλείῃς, ἀναβιβῶναι
 μίσην μόνον. Κλω. πῶς
 ἐπὶ ξύλον; καὶ σὺ ᾧ Ἐρμῇ
 σὺν αὐτὸν ἔσω; ἢ ποδὶς; ἢ
 γὰρ ἀνὰ πόδας ἐκώμῃ. Ερ. ἴσ
 πενὴ δραπῖτα. Δίχρ. τὸ τοῦ
 σὺ παρ' ἐμῷ, καὶ τὸν δαίμονα, καὶ
 ἵππεσσι ἀποκαλῶς, ἀμείλῃ πρὸς
 τινὲς ἀλλοθῶς. Μι. καὶ
 μὴ ἐν τῇ προεδρίᾳ λαβίξῃς
 δαίμονα. Κλω. ὅτι τί; Μι.
 ἐπὶ τῇ Δίᾳ τὸ γὰρ ἐν τῇ ᾧ, καὶ
 ἀνὰ πόδας ἐκώμῃ. Κλω.
 ἢ ἐν δαίμονι σὺ παρ' ἐμῷ
 καί σου, ἢ τὸ σκαῖον ὄντα;
 πικρὰ δ' ἔρ. τίς τυραννίδα
 ἔχει, γὰρ σὺ μὲν ἔρ. ξύλου.
 Μι. τὸ μὲν γὰρ καὶ Κλωσὶ καὶ ἰ
 πικρὰ δ' αὖ μοι ἰδὲ δαίμονα;
 ἐπὶ γὰρ σὺ παρ' ἐμῷ, ὅτι ἰδὲ δαί
 μων ἔρ. καὶ τὸ γὰρ ἐν τῇ ᾧ, καὶ
 ἐπὶ τῇ Δίᾳ τὸ γὰρ ἐν τῇ ᾧ, καὶ
 ἀνὰ πόδας ἐκώμῃ. Κλω.
 τυραννὴ μὲν γὰρ καὶ σὺ, τῷ ἰ
 τῷ παρ' ἐμῷ καὶ τῷ δαίμονι.
 Μι. ἀπὸ μοι ᾧ Κλωσὶ, ἢ μὲν
 ἰδὲ δαίμονα

dò reuiuiscere finis. CL.
 Vbis qui baculo armatus
 est? Tu Mercuri? Quin
 hominem correpto pede ino
 trò trahitis? Neque enim uo
 luntarius inscēderit unquā.
 M E R C V. Sequere nunc
 fugitiue, cape hunc portitor
 unā cum illo altero, atq; ut
 malo fortiter adalligetur cu
 ra. M E G A P. Atqui cō
 uenit honestissimo me sedeo
 re loco. C L O T. Quid ita
 uerò? M E G A P. Quòd
 rex fuerim, per Iouem, &
 satellites habuerim complu
 reis. C L O. Et iniuria te
 mellicabat Carion, hominē
 scæuum adeò, ac intractabi
 lem? Iam certè tyrannidem
 admodum acerbam experie
 ris, nimirum huius gustato
 baculo. M E G A P. Et Cy
 niscus mihi baculum illideo
 re audebit? Non ego te nus
 per, quòd liberius & aspero
 rius, quàm pro maiestate,
 obiurgasses, tantum nō cru

ci adfixi? C L O T. Propterea & tu nunc hic ma
 nebis malo adstrictus. M I. Dic mihi ô Cloibo, quandò

ἐπιγαῖα καὶ σὺ μίρεται, αἰνός
 ἐπὶ νῆατο, καὶ ἀποσπώμε
 οὗ αὐτῶν ἤχρητο ὃ γὰρ οἶον ἐα
 ποι, λαβὰ πόρ' ἔξω τινα, προσέ
 χται τοῖς ταύτοις ὃ ψυχὴ, καὶ
 ἐκιδίλει ἀπαλλάττειν αἰ βᾶ.
 δίνε, αἰ αὐτοῖς πάλαι προσ
 τιτῆα. μάλλον δὲ ὅσπορ
 ἔφηκτι τις ἐπ' ὃ δεισμε
 ὄν, ὃ δεισθῆναι ξυμβέβηκε
 πῶτι, ἀμίλει καὶ ἀπαγῇ τις
 πῶτι, μὴ βίαις, αὐτοκτονέσι.
 καὶ τὰλλα οὐτόδε θρασυῖς, δει
 λὴ πρὸς ταύτην ὑρίσκειν
 τῶν ὡδὶ τὸν Ἀβλῶ φέρουσαν ὀ
 δῆρ. ἐπιστρέφοντα γὰρ ἐς τὰ
 πῖον, ὅσπορ οἱ δουρίων, καὶ
 πῶρ' ὄντων ἀποβλίπεν τὰ ἐν
 τῇ φησὶ βύλον τῇ, οἷα ὁ μάταιος
 ἐκείν' ἐποίει, καὶ παρὰ τῶν
 ἰδὼν ἀποδεδράσκων, καὶ νῆα
 θέσι καὶ αἰσπαρῶν. ἐγὼ δὲ,
 ἐπὶ μετὰ ἐχέω ἐνέχυρον ἐν
 τῇ βίῳ, ἐπ' ἄγρον, ὃ σωματι
 σμ, ὃ χρυσὸν, ὃ σκόνος, ὃ δό
 ξου, ἐπὶ αἰόνας, αἰότως ἐβί
 ον ὢν, καὶ πᾶσι δὲ μένεν
 non domum magnificè extructam, non aurum, non su
 pellectilem, non nominis gloriam, non imagines, ad moro
 cem expeditus merito eram. At statim ut mihi solum ino

mulieribus formosis post
 se relictis, eorum desiderio
 non iniuria cruciatur, ac à
 tot cōmodis se abstrahi fert
 grauter: quibus, nescio quo
 modo, anima ipsa uelut glu
 tino hæret affixa, neq; se fa
 cile finit auelli, ut quæ eis id
 diu inhaerit: quin magis tā
 quam uinculum aliquod est
 infragile, cui ipsos illigari ir
 retiriq; cōtingit, adeo ut ubi
 quispiam eos abducere pa
 rarit, plorent. Ac cum in cæ
 teris sint feroces, in hac ta
 men uia quæ ad inferos du
 cit, meticulosi deprehēdun
 tur. Itaque subinde dant ter
 ga, & ad ea quæ procul in
 luce apud superos gerūtur,
 respicere gestiunt: sicut stul
 tus hic faciebat, qui non so
 lum in itinere aufugere co
 nabatur, uerum etiam hic
 mortē frustra deprecatur.

At ego, ut qui in uita pignus
 haberem nullum, non agrū,

ὃ Ἀβροπῶ ἐνδοσεῖ μοι, ἄσμε-
 νῶ ἀπορρίψας πῶς σμιλλῶ
 καὶ τὸ ἑαυτῆς, ἱερυπιδάττω
 ναῖν ἐν ταῖς χερσὶν ἔχων, ἀσκα-
 πιδόσας οὐθὺς ἀνυπόδιστον,
 ὅστις πῶς μιλαῖ ἡρίαν ἀποσι-
 ψαμένη, ἀπόμην, μᾶλλον ἢ
 ἡγέμενός ἐστι τὸ πρὸς αὐτῶν, ὅ-
 σιν δέ μοι τὴν ἑαυτοῦ ἐπίστυ-
 φιν, καὶ μὴ ἐκάλει. καὶ νῦν Δι
 ὅρῳ ἑαυτὰ τὰ παρ' ὑμῖν πάν-
 τα ἔρω, τί, τί γὰρ ἰσοτιμίαν ἡ-
 πασιρ ἂναι, καὶ μηδὲνα τῶ
 πλοσιρ διαφίγειν, ὑποδύ-
 διτον ἔμοιγ' ἐν δοκῶν τι καὶ
 ρομαίᾳ δέ, μηδ' ἀπαιτῆσαι
 χρεῖα τὸς ὀφθαλμοῖς ἐν ταῖς
 θαλάσσι φορὸς ὑποβλήν· τὸ
 ἢ μίγιτον, μηδὲ ῥιγῶν τὴν χρεῖ-
 μῶν, καὶ νῦν, καὶ νῦν, καὶ νῦν
 πῶς δυνάμει ὀφθαλμοῖς ῥαπιδά-
 σιρῶν δέ πᾶσα, καὶ τὰ πράγ-
 ματα ἐς τὴν μεταρρῶν ἀνιστράμ-
 μεθα. ἡμῶς μὲν γὰρ οἱ πῶν
 τῶν γυλῶμεν, ἀνιστῶν δέ

nunt Atropos, abiectis
 subula, & loro geniculari,
 tantum crepidam quandam
 manu portans uolūtarius se
 quebar, usq; adeo haud gra-
 uatim, ut dum præfestinans
 di studio subsulto, neque cal-
 ceos subligarim, neq; atra-
 mentum absterferim: imò
 merò præcurrebam, quæ an-
 te me essent spectare gesti-
 ens. Neque enim à tergo mi-
 hi erat relictum quicquam,
 quod me uel conuertere, uel
 reuocare potuisset. Et per
 Iouem, quæcunq; hic apud
 uos uideo, mirum quàm mi-
 bi placeant: nam pares bo-
 norum gradus hic dari, nec
 quenquam uicino præstare,
 res mihi omnium lōgè sua-
 uissima uidetur. Deinde cō-
 iecturam facio, ne æs quidē
 alienum hic à creditoribus
 repositi, neq; tributum cuius
 quam pendī, neq; quod omnium maximum est, byber-
 no tempore quenquam rigere, neque egrotare, neque po-
 tentiores in humiliores pugnōs ingerere. Postremò pæ-
 ce consistunt omnia, & in contrarium tota uita ratio
 uersa. Siquidem nos pauperculi ridemus, discruciantur
 autem

ἢ αἰμύσσουσιν αἱ πλῆττοι. ΚΛ.
 πάλα δ' ἔμ' σι, ὦ Μίνυλλε, γε-
 λῆλα ἰώρων, τίδ' ἔμ' ὁ σε μα-
 λιστα κίνα γιγῆς; ΜΙ. ἀν-
 σι, ὦ τιμωτάτη μοι βίῳ.
 παροικῶν αἴω Τυράννω, πάν-
 τελευτῶς ἰώρων τὰ γινόμενα
 ἐπ' αὐτ', καί μοι ἰδόνῃ τότε το-
 σίδν' ἐτι εἶναι. ἄλ' τι γὰρ πορφύ-
 ρας ἢ αὐτὸς ὄρων, ἡμακάριον
 ἢ τ' ἀπαιθύνῃωμ τὸ πλεῖστον,
 καὶ τ' χρυσόν, καὶ τὰ λιθολέ-
 λ' αἰκνύματ' αἰ, καὶ τὰς ἐλ-
 κας τὰς ἀργυροπόδας. ἔτι δὲ
 καὶ ὁ κνίσσα ὦ τ' σκευαζομί-
 ναις τὸ δάπνον, ἀπέναι-
 μι, ὥς τι ἰσθρὰνθρώπος τις
 αὐτῇ, καὶ φισόλβις καὶ τιφά-
 νις, καὶ μόνον καλλίω, καὶ
 ἰφελότ' ὅλ'ω πῶχα βασι-
 λικῶ, ἡ παρὸ μὲν τῇ τύχῃ,
 καὶ σιμνῶς προβάων, καὶ ἰαν-
 τὴν ἔμ' π' ἰάσω, καὶ τὸς ἐσ' ὑ-
 γῶντας ἐκπλῆτ' ωμ. ἡπεὶ δὲ
 ἀπὸ βασιλῆος, αὐτὸς τ' παρ' ἑλίοις
 iestate in publicum prodiret, & se ipse subinde erigens
 uelut resupinaret, obuijsque stuporem inijceret, ceteris
 mortalibus pulchrior, & fortunæ beneficio toto penē
 regio cubito sublimior uidebatur. Sed ubi iam uita fun-
 ctus esset, ipse quidem istis delicijs exutus, ridiculo fuit

autem & plorant diuites.
 CLO. Ergo quum iamdu-
 dum ridentem te conspexer-
 im, quid tandem sit quod
 potissimum tibi risum mo-
 uerit, audire percipio. MI.
 Ausculta, dearum mihi ma-
 xime uerenda. Cum apud
 superos propter tyrannum
 habitarem, quæ apud eum
 fierent, nimis quàm accura-
 te inspectabam. Ac tum qui-
 dem feliciter ex æquo cum
 dijs uiuere mihi uidebatur.
 Nam cum purpuræ florem
 spectarem, et comitantium
 turbam numerarem, aurū
 ac pocula gemmis distincta
 mirarer, lectos argenteis pe-
 dibus suffultos superē: bea-
 tum planē hominem prædi-
 cabam. Ad hæc, eorum quæ
 in cœnam apparabantur, ni-
 dor sæpe me prurire facie-
 bat. Iam uerò quum pro ma-
 eeee § omni-

σιλήσω τὰ μετ' ἄλγος ἐ-
 λυσίμενα πρὸς τῷ μακά-
 ρῳ Ροδοχάρῳ. Ἄλλα τί ἐν ἁ-
 πόρῳ μεθεῖν ; καὶ μεταξὺ
 γὰρ πλίσσῃς, τὰ λοιπὰ γέλα-
 σίμεθα, οἰμώζοντες αὐτὸς ἰ-
 γνῶν. Κλω. ἔμβαινε, ἵνα
 καὶ ἀοιμάσῃαι ὁ πορθμὺς τὸ
 ἄγχιον. Χά. ἔτ' οὐκ οἶ-
 ρι; πλῆρες ἦν τὸ σκάφος.
 αὐτ' ἐπὶ μένῃ, ἐς αὐρίον ἑω-
 κῇ σε διαπορθμύσομεν.
 Μί. ἀδικῶς, ὦ Χάρων, ἔωλον
 ἦν νεκρῶ ἀπολιμπάνων. ἁ-
 μίλει γράφομαι σε παρὰ νό-
 μων ὡς τ' Ῥαδαμανθύνῃ. οἶ-
 μαι τῶν κακῶν, ἦν πλίσσιν,
 ἰγὼ δ' ἐμὲν ἔνταῦθα πρὶν ἰ-
 λύσθαι. λέγεται τί ὁ διανύχο-
 ραι ἔσται αὐτὸς; ὁ γὰρ δίδω.
 μὲ ἀπαγορεύσας ἀποπνιγῶ,
 ἦν τεθνήσκῃς, ἄλλως τί ἐδὲ τ'
 ἦν ἔχω τὰ περὶ θμῖα καὶ ἄ-
 βαλῃ. Κλω. τί τὸ τοιοῦτον;
 μανερ, ὦ Μίκυλλε, ὁ δέ μιν ἔ-
 τω σε διελθεῖν. Μί. καὶ μὴν
 λωε

tatim corradendo, quæ for-
 tunatissimus Rhodochares
 haud ita multò pòst fuerat
 egregiè distractus. Sed
 quid iam, nò hinc solvimus?
 Etenim siquid reliquum est,
 hoc inter nauigandum ride-
 bimus, quando hos plo-
 rantes uidere licebit. C L.
 Inscende tandem, ut ancho-
 rà portitor subtrahat. C H.
 Quid hic? quò fertur? Inibi
 opperire. Cras te prima lu-
 ce traiciemus. M I C. Ini-
 quus es, ô Charon, qui me
 umbram iam penè exoletā
 relinquis. Age age, ut lubet
 equidem tibi diè dicā apud
 Rhadamanthum. Hei mise-
 ro mibi, iam nauigant, at eo
 go hic solus relinquo. Ato
 qui cur non ad eos natando
 contendo? Neque enim cum
 iam antè sim mortuus, peris-
 culum est ne denuò submer-
 sus præfocari queam. Deina-
 de, ut maximè nauigare li-

ceat, ne obolus quidem est quo naulum reddam. C L O.
 Quid hoc rei ô Micylle? quin isthic manes? haud fas
 est Micylum ista ratione transfretare. M I C. Et quid si
 citius

ἴσως ὑμῶν καὶ προκαταχθῆσομαι.
 Κλω. μηδαμῶς, ἀλλὰ προσλάβασθ' αὐτά, καὶ ἄλλοις
 αὐτῶν, καὶ σὺ ὦ Εὐμῆ σὺ ἀνέπα-
 στον. Χά. πῶ νῦν καθιδέ-
 ται; μετὰ γὰρ πάντα, ὡς ὄρεται.
 Ερ. ἰδὲ τὴν ἡμῶν, αἱ δονᾶ, ἔ-
 πυράνουν. Κλω. καλῶς ὁ Εὐ-
 μῆ ἐνερπίσσει, ἀνὰ βῆτιν ὅν, καὶ
 τὴν τίνοντα ἔ' ἀλιτρίν ἡαῖα.
 πᾶτες, ὅ μιν δ' ὀπλοῦμεν.
 Κυ. ὦ Χάρων, ἡαλῶς ἔχει σοι
 τὰς ἀλυσθᾶς ἐνταῦθα εἰρήν.
 ἰγὼ δ' ὀβολὸν μὲν ἐν αὐτῷ ἔχειμι
 δύναι σοι κατὰ πλοῦσαι, πλὴν
 γὰρ ὁ δὲν ὅτι πᾶρας, ὅν ἐ-
 ρᾶς, καὶ τῶν τ' ἐξ ἡλῆ; τᾶλλα
 δὲ, ὅν αὐτῶν ἰδὲ ληγ, ἵτοιμος
 καὶ πρόσκειμαι ἵναι. μίμψη
 δὲ ὁ δὲν, ὅν δυνῶν καὶ καρτε-
 ρόν μου ἱρὶ μόνον δῶς μόνον.
 Χά. ἱρὶ τῆς, καὶ τυτὶ γὰρ ἵνα-
 σὸν παρὰ σὺ λαβᾶν. Κυ. ὦ
 καὶ ἰσχυρῶς δύναι; Χά.

citum quam uos, ripam attē-
 gero! CLOTHO. Ne-
 quaquam: potius naue ada-
 ἔτα εὐ recipiamus. Tu Mer-
 curi corripe hominē. CH.
 At ubi nunc sedebit, cum, ut
 cernis, plena sint omnia?
 MERCUR. Si uidebitur,
 Tyranni humeris insidat.
 CLOTHO. Quam hoc
 appositē Mercurio uenit in-
 mentem. Ascende ergo, atq;
 scelesti huius dorsum forti-
 ter proculca. Nos autem
 prosperiter nauigemus.
 CYNISCVS. Aequum
 fuerit, ὦ Charon, ut iam hic
 tibi, quod uerum est, dete-
 gam. Equidem obolum quē
 pro traiectu debebo, solue-
 re non potero, quando prae-
 ter peram quam uides, &
 baculum, habeo planē ni-
 bil. Caeterum si uel sentina
 sit exhaurienda, uel agen-
 dus remus, en tibi adsum pa-

ratus. Porro Charontem Cynisci non paenitebit, dummo-
 do agilem & firmum dederis remum. CHARON.
 Remiga. Nam a te uel hoc lucri facere, fuerit satis.

CYNIS. Non & cantu remiges accendere profuerit?

CHAS

ΣΑ. ἢ ΔΙ΄, ὡς πρὶς ἰδῆς λί-
 λωμά τι τῇ ναυτικῷ. ΚΥ.
 ἦλκ' καὶ πολλὰ, ὦ Χάρων,
 τῶν ναυτικῶν, ἀλλ' ὄργῃς ἀν-
 παχεῖσιν ἔτοιμα κρύουσίν τε,
 ὥστε ἑμὶν τὸ ἄσμα ἐπιταραχ-
 ῆσαι. ΠΛΣ. οἶμοι τῶν ἡψ-
 μάτων, οἶμοι τῇ ἀργῷ. ἐπὶ τοῖ
 τῶν οἰκίαις οἶον ἀπέλιπον, ἴσα
 τέλατα δ' ἡλπευδύμῳ σπα-
 λῶ λαβῶν· αἰ, αἰ, τῇ νεγῶν
 μετακίω. τίς ἄρα τὰς ἀμα-
 πύας τρυγίσεις, ἃς πόρυσιν
 ἰντισυαίμων; ΕΡ. Μίκυλλε,
 οὐδ' ἔστιν οἰμώξεις; καὶ μὴν
 ἐβρίμης ἀδακρυτὴ διαπλοῦσαί
 τινα. ΜΙ. ἄπαγε, ἔστιν ὅστις
 ἰφ' ἑτῷ αὖ οἰμώξωμαι δύπλο-
 ῶν. ΕΡ. ὅμως αὖ μικρόν τι
 πρὶς τὸ ἔθ' ἐπιτίναξον.
 ΜΙ. οἰμώξωμαι τίνω, ἰπιδό-
 σοι, ὦ Ερμῆ, Διοκῆ· οἶμοι τῶν
 κατ' ὑμάτων, οἶμοι τῶν ἡρη-
 κίων τῶν παλαιῶν, ἐπὶ τοῖ
 τῶν σαβῶν ἡχοδαιμάτων. ἔκ-
 ῖτε δ' ἡλιοδαιώμων ἰωθῶν ἔς
 ἰσπίαν ἄσιλ' ἀμαρηνῶ, ὃν
 τῷ

CHARON. Per Io-
 nem, si quidem nauticam a-
 liquam cantilenam tenes.

CYNIS. Teneo, & qui
 dem multas. Verum, sicuti
 tute uides, obstrepunt hi plo-
 rando, sic ut canis ipse in-
 tertur betur. DIVES. Hei
 mihi, quæ reliqui prædia.

ALIVS. Heu quàm fero-
 tiles agros. Me miserum, qua-
 lem reliqui domum. ALI.
 Ve, ne infantulis meis.

AGRICOL. Quis nunc
 uuas decerpēt euntibus, quas
 hoc anno plantavi? MER.
 Tu uerò Micylle, nihil plo-
 ras? Atqui fas non est quen-
 quam citra lachrymas per-
 nauigare. MIC. Bona

uerba. Nam cū secundo fla-
 tu nauigem, quid plerē non
 uideo. MERCV. Atta-
 men pro more paulisper ino-
 gemito. MIC. Quin hac
 gratia, quando ita uis, plo-
 rabo: Hei mihi, quos tora re-
 liqui, hei crepidas antiqua-

tas. Eheu marcidos calceos. Non ego infelix posthac à
 mane ad uesperam usque sine cibo peragam, nec hyemis
 tempore

ἔχαιμῶν ὁ ἀνυπόδότης τι καὶ
 ἐμὶ γυνῶν ὁ πρῶτος ὅσω, τὸς
 ὁ δόντας ὑπὸ τῆς ἑρῆς συγχο-
 τῶν. τίς ἄρα μὴ πῶς σμῆλιν
 ἔξει, καὶ τὸ κρηνηθῆσιν; ἰνα-
 ρῶς τὴν ἑρῆν, σχηλὸν ἢ ἕδν
 καὶ ἡλιαταπιπλῶνα μὲν. Χά.
 αἶγι δὲ τὰ πορθητὰ πρῶτον
 ἐμὶν ἀπὸ δόξῃ, καὶ οὐ διὰ δόξῃ.
 παρὰ πάντων ἕδν ἔχω, δόξῃ
 καὶ οὐ τῇ ὁβολῷ, ὡς Μικύλλῃ.
 Μί. παῖσις, ὡς Χάρων, ἢ καὶ
 ὑδατός, φασιν, ἕδν γράφει,
 παρὰ Μικύλλῃ ἕδν τινὰ ὁβολ-
 ῶν προσδοκῶν. ἀρχὴν ἢ οὐτε
 οἶδα, ἀτρίβωνιν ὅστις ὁβολ-
 ῶν, ἢ στρογγύλῃ. Χά. ὡς ἡ-
 λῆς ναυτιλίας, καὶ ἡλικίας
 τῆς ἡλικίας, ἀποβαίνει δὲ ὁμοῦ.
 ἐγὼ δὲ ἔπικος καὶ βῆς καὶ λῦ-
 σης, καὶ τὰ λοιπὰ ἵστα μὴ τιμῇ.
 διαπλῶσαι γὰρ ἡλικίαν δὲ.
 Κλ. ἀπαγὶ αὐτὸς, ὡς ἔρμῃ, πα-
 ραβαλὼν ἢ ἐγὼ δὲ αὐτὸν ἐς
 τὴν αὐτῆς ἀπεπλῶσαι,
 Ἰνδία πᾶσι καὶ Ἡραμίθρῳ τὸς
 Σῆρας διαξῆσαι. τὴν αἰσὶ γὰρ
 δὲ

tempore sine calcei & se-
 minudus oberrabo, dentes
 præ frigoris acerbitate com-
 plodēdo. Quis tandē meam
 habebit subulam? quis acicu-
 lam? Satin lamentatum ὁ
 Mercuri? Iam enim iam ri-
 pā ferme attigimus. CH.
 Age uerò prius naulum red-
 dite. Tu redde. ab alijs om-
 nibus habeo. Obolum redo
 de Micylle. MIC. Ioca-
 ris ὁ Charon, aut, quemad-
 modum aiunt, in aqua scri-
 bis, qui à Micyllo obolum ex-
 pectes. Ipse certè antequam
 buc uenissē, quadrangu-
 lusne esset obolus, an rotun-
 dus, ne noueram quidem.
 CHARON. Egregiam
 uerò & quæstuosam nau-
 gationem hodiernam. Ab-
 scedite tamen. Ego uerò ad
 equos, boues & canes, reli-
 qua; id genus animalia me
 recipiam: nam & ea traj-
 cere oportet. CLO. Mer-
 curi, tu hos exceptos abdu-
 cito. Equidem in aduersam ripam renauigabo, Indopa-
 ten & Heramithren aduectura: quandoquidem hi de
 agro.

ἀλλήλων, παρὶ γῆς
ἱερῆς μέλαιναι. ΕΡ. προΐω
αὐτῶν, μάλλον δὲ παύ-
σαι ἵππους ἐπιδόξω μοι. ΜΙ. Ἡρά
καὶ τὸ ἵφις, πῶς οὐκ ὁ καλὸς
Μεγίλλος; ἢ τῷ Δισαγνῷ τὸ
ἵππῳ, ὃ καλῶν φέρων
συμμίχῃ; πάντα γὰρ ἴσα, καὶ
ἱμῆρα, καὶ ὁ δὲν ἔτι καλὸν,
ἔτι καλὸν. ἀλλ' ἔστι καὶ τὸ
ἐπὶ τῷ, πρότερον τίς ἄ-
μην ἀνὰ δολῶν, ἰσότητι
ρηγνῶ τῷ πορφύρεϊ τῷ βα-
σιλεῖ. ἀφασὶ γὰρ ἄμφω, καὶ
ἐπὶ τῷ αὐτῷ σκότῳ κατὰ δι-
δυνάτα, κυνίσκῃ, οὐκ ἔστι πῶς
τι ἄρα ὦν τυγχάνουσ; ΚΥ. ἴσ-
τῶδα λίγας σοι Μίκυλλε, ἀλλ'
ἄρα ὃ δολῶν βαλίσσεται. ΜΙ.
ὃ λίγας, ἐμβαλέ μοι πῶς δι-
ξιάς. ἀπὲς μοι, ἐταλίδας γὰρ, ὃ
κυνίσκῃ, τὰ Ελευσίνια ἔχῃ ὁ-
ρια τοῖς ἱππῶν τὰ ἰνδράδῃ σοι
δολῶν; ΚΥ. οὐ λίγας. ἰδὲ ὅν
προσέχεται δαδὲχῃ σάτις, πο-
ρφόρῃ τι καὶ ἀπειλητικὸν προσ-
βλίστα-

agrorum finibus rixando,
mutuò se confecerūt. ME.
Hecus uos, progrediamur. i-
mo uerò omnes uno agmine
me sequimini. MIC. O!
Hercules, quæ est hæc cali-
go? Vbi nunc formosus ille
Megillus? Aut quónam indi-
cio quis Phryne formosiorẽ
Symmachem hic dignosce-
ret? Hic enim paria et eius-
dem coloris omnia, adeò ut
nihil sit neq; formosum, ne-
que formosius. Quin pallia-
strum meum, quod antehac
fœdũ uidebatur, æquẽ nunc
est in precio, quàm ipsa re-
gis purpura: nempe quòd
ambo sint obscura, ac eis dẽ
tenebris obducta. Tu autẽ
Cynisce ubi tandẽ es? CY.
En tibi Micylle hic adsum:
sed si commodum uideatur,
pariter eamus. MICYL.
Probẽ dicis: dextram mibi
injice. Dic mibi, quando E-
leusinis sacris initiatus es, nõ
tibi hæc similia uidentur illis quæ istic fiunt? CYNIS.
Rectẽ confers. En adeò, quædam facem gestans accedit,
obtuens terrificum quiddam & minabundum. An non
est

ἐλπίσσαι, ὃ ἄρα περὶ ἐριννύς ἐ-
 στίγιν· Μί, ἔστω ἀπὸ γιγῆ σχή-
 ματ'· Ερ, παραλαμβάνει τὸ
 γυνε, ὃ Τισιφόνι, τί τ' ἄρας ἰδί-
 τοίς χιλίοις. Τι, καὶ μὴν πᾶ-
 λαι γιγὶ ὁ Ραδάμανθους ἔστ'
 ὑμᾶς ποριμῆσα. Ρα, πρόσ-
 θι αὐτὸς, ὃ Εριννύ, σὺ γ', ὃ Ερ-
 μῦ, ἑρπύλλῃ, καὶ προσκάλει.
 Κυ, ὃ Ραδάμανθου, πρὸς τὸ
 παρὸς, ἐμὶ πρῶτον ἐπίσκει-
 ψαι παραγαγῶν. Ρα, τίνας
 ἔνικα; Κυ, πάντας βέλο-
 μαί καταγερῶσά τιν', ἃ σὺ
 ἐπίσταμαι πονηρὰ δρᾶσαντ'·
 αὐτῷ παρὶ τ' ἐβίον, ἐν αὐτῷ ἀξί-
 οντι'· ἔλω λίγων, μὴ ἐχὶ πρό-
 τερον αὐτὸς φανῆς οἷς ἄμιν,
 καὶ οἷον τινα ἰδίωσθαι τρόπον.
 Ρα, τίς δὲ σὺ; Κυ, Κωί-
 σκ', ὃ ἄρτι, τίς γινώσκω
 φιλόσοφ'. Ρα, δούρ' ἰλδι,
 καὶ πρῶτ' ἐς τίς δίκην
 κατ' ἄγεις, σὺ γ' προσκλήτ'·
 καταγέρεις. Ερ, ἃ τις Κωί-
 σκ' ἐστὶν καταγέρῃ, δούρ'·
 πρῶ-

est Brinnys? MICYLL.

Apparet certe ex habitu.

MERCVRIVS. Exci-

pe hos ὁ Τισιφῶνε, supra

mille quatuor. TISIP.

Atqui iamdudum Rhada-

manthus hic uos expectat.

RHADAMAN. Adduc-

ipso ὁ Brinny. Tu uero

Mercuri, ut est praecoris mi-

nus, editis nominibus singu-

los accersere. CYN. O Rh-

adamäthe, per patrem te ob-

secro, meā causam primum

omnium cognosce. RH.

Qua gratia? CYNIS.

Omnino gestit animus accu-

sare quendam de malis quae

in uita me conscio commi-

sit. Alioquin ni prius qui sum,

et quae ratione uita cursum

transegerim, fiat manife-

stum, non dignus ero cui fis

des adhibeatur. RHAD.

Quis ergo es? CYNIS.

Cyniscus sum, ὁ praeclare,

professione Philosophus.

RHADA. Huc ades, et

primum ad iudicium assiste. Tu uero accusatores accer-

se. MERCVR. Si quis Cynisci huius est accusator,

huc

ἔρπειται, ὁ δὲ πρὸς ἔρχεται.
 Ρα. ἀλλ' ἔχ' ἱκανὸν τὸτο, ὃ
 Κυνίσκι ἀπόδυσθι δέ, ὅπως ἐ-
 πισκεπύσω σε ἀπὸ τῶν σιγμά-
 των. Κυ. πῦ γὰρ ἐγὼ σιγμα-
 τίας ἐγγράμω; Ρα. ἐπὶ οὐ
 αὐτὶς ὑμῶν πονηρὰ ἐργάσασ-
 ται παρὰ τὸν βίον, ἡ δ' ἱκανο-
 τῶν αὐτῶν ἀφανῶν σιγμάτα
 ὡς ὅτ' ἡ ψυχὴ πρὸς ἐφίρει. Κυ.
 ἰδὲ σι γυμνὸς παρ' ἔστηκα, ὅ-
 τι ἀνὰ ἔσται ταῦτα, ἀπὸρ σὺ
 φῖς, τὰ σιγμάτα. Ρα. ἡ βασι-
 ρίς ὡς ἐπίπασσ' ἑτοσί, πλὴν τῶ
 των βίῳ ἢ τῇ τάρῳ ἀμυν-
 ρὺν πάντ', καὶ ἀσφαῶν σι-
 γμάτων. ἡ δὲ τοι τί τὸτο; ἔχου
 μὴ καὶ συμμῖα τῶν ἱκανομά-
 των, ὅτι οἶδα δ' ὅπως ἐβαλὴ-
 λαπῖαι, μᾶλλον ἢ ἐκκλινῶται.
 πῶς ταῦτα, ὃ Κυνίσκι, ἢ πῶς
 καί ποτε ἐκκλινῶς ἀναπί-
 πται; Κυ. ἐγὼ σε φράσω:
 πάλαι πονηρὸς δὲ ἀπαίδου-
 σίαν γράμην, καὶ πολλὰ
 διὰ τὸτο ἐμπολῶσαι σιγμα-
 ταῖς παρὰ τὰ χύστα φιλοσοφῶν
 ἔρξαι.

utiosus essem, atque hoc nomine complureis commeru-
 issem notas, sapientiæ studio me ipse dedere cœpi: cu-

buc prodeat. RHAD.
 Nullus accedit: quanquam
 hoc satis non est, ὁ Cynisce,
 sed uestimenta detrahe, ut
 de te, notis tuis inspectis,
 pronunciem. CYNIS.
 At ubi Cyniscus notis esset
 iniustus? RHADAM.
 Quot scelera quisq; uestriūm
 in uita patrarit, tot notas,
 sed quæ non facile appare-
 ant, in anima circumfert.
 CYNIS. En tibi nudus
 assisto: quare notas quas dis-
 cis, inuestiges licebit. RH.
 Hic per omnia est purus,
 præter treis quatuorūve cica-
 trices admodum oblitera-
 tas, ac uixdum conspuitas.
 At at quid hoc? uestigia cer-
 te, & iniustionum signa. Ve-
 rum haud scio quomodo
 sunt deleta, imò uerò in to-
 tum excisa. Quid hæc ὁ Cyn-
 isce? aut quid denuò purus
 es factus. CYNIS. E-
 quidem rem tibi indicabo.
 Olim cum per imperitiam

ffff

ius

ὀρξάμενος, κατ' ὀλίγον ἀπάσας
 τὰς ἡκίδους ἐν τῇ ψυχῇ ἀπι-
 λασάμενος. ΠΑ. ἀγαθὸν γὰρ ἔ-
 στω, καὶ αὖτις σιωπῶντάς τε χρὴ
 σάμεν τῷ φαρμάκῳ· ἄλλ' ἔ-
 πιθι ἐς τὰς Μανάρων νή-
 σους, τοῖς ἀρίστοις σωζομένοι-
 σιν, καὶ ἀπογρήσας γὰρ πρὸ τι-
 γον, ὃ φησὶ τυράντης, ἄλλως
 προσπάσει. ΜΙ. ἢ τὸ μὲν, ὦ
 Ραδάμανθυ, μικρόν ἔστι, καὶ
 βραχέας τινὲς ὀξυτάσιως δύν-
 αμιον. πάλαι γὰρ σὺ καὶ γυ-
 μνῆς ἄμμι, ὥστ' ἐπισκῆπαι. ΠΑ.
 τίς δὲ ὧν τυγχάνεις; ΜΙ. ὁ
 στυγερὸς Μίνυλλος. ΠΑ.
 σὺ γὰρ, ὦ Μίνυλλε, καθάρως ἀ-
 κεῖναι καὶ ἀντιγράφῃς, ἄ-
 πιθι καὶ σὺ παρὰ Κυνίσκου
 πύττω, τὸν τυράντον ἔδω προσ-
 κάλει. ΕΡ. Μιγαπῆδης
 Λακύνδου φησὶν. ποῦ εἶπες;
 πρὸς τοὺς, οἱ τὸν τυράντον προ-
 σκαλῶ. πρὸ βαλλ' αὐτὸν, ὦ Τι-
 σιφόνε, ἐς τὴν μέσον, ἡδὲ τρά-
 χηλον ὠθῆσαι. σὺ δ', ὦ Χωϊστικέ,
 κατατρέχει, καὶ δολιγῇ ἔδω,
 πάλι-

ius beneficio haud ita multo
 post uniuersas maculas ex
 animo abstersi. RHAD.
 Bono profecto & presen-
 tissimo es usus remedio. Sed
 iam hinc in Beatorum insu-
 las abito (illic enim inter o-
 ptimos locum habebis) si
 prius, Tyrannum de quo di-
 cis, accusaris. Alios aduoca
 Mercuri. MIC. Quod ad
 meam causam attinet, parū
 sane est, & brevem cognitio-
 nem indiget. Iam dudum enim
 hic tibi nudus adsum: quare
 me introspicias licebit.
 RHAD. At quis tandem
 es? MIC. Sum Micyllus
 futor. RHAD. Euge ὦ
 Micylle, purus es omnino,
 & ne punctulo quidem nota-
 tus. Concede et tu ad hūc
 Cyniscum. Accerere nunc ty-
 rannum. MERC V. Me-
 gapēthes Lacydæ filius pro-
 deat. Quorsum te agis? Ac-
 ced: ut uoco tyrannum. Quin
 ipsum, ὦ Tisiphone, in me-
 dium projicis, capite in terram statuto? Bene habet.
 Tu nunc ὦ Cynisce accusa, & hominem de sceleribus
 conuino.

πλουίον γὰρ αὐτὸν ὑποσεί. ΚΥ.
 τί μὲν ἴδμεν ἐπὶ τῶν λόγων ἰδεῖν,
 γινώσκοντες αὐτὸν αὐτὴν ἡμῶν
 λαοῦ ὄψιν, ἀπὸ τῶν τε γυμνά-
 των ἡμῶν δὲ ἡμεῖς ἀποκατα-
 λύνει τοὺς ἀνδράς, ἡ δὲ τῶν λό-
 γων ἀφ' ἧς φανερὸν ὅτι τοῦτο. ὑποσεί
 γὰρ ἡ τῶν ἀφ' ἧς ἀφ' ἧς, ὅπως
 ἐκτελέσας ὡς ἐπράξε, παρα-
 λαβόμενοι δὲ τοῦτο. ἐπὶ δὲ τῶν
 δραστήσιον πρὸς τοὺς ἡμῶν
 τοῦτο, καὶ δὲ τοῦτο τοῦτο συλλαβὰς
 γὰρ, ἡ ἀναστὰς τῇ πόλει τυ-
 ραννίδος καὶ τῇ, ἀπὸ τῶν μὲν
 ἀπὸ τῶν πλείονας, ὅ μὲν τῶν.
 τῶν δὲ ὑποσεί ἡ ἀφ' ἧς ἀφ' ἧς
 μὲν, καὶ πλείονας πρὸς τὸ ἀ-
 νήτοιον ἀφ' ἧς ἀφ' ἧς, ὅ μὲν
 μὲν μὲν ἀφ' ἧς ἀφ' ἧς ἡ ἀφ' ἧς
 παρακλίνοισιν. ἀπὸ τῶν δὲ ὡς
 μὲν καὶ ὅ μὲν καὶ τῶν ἀφ' ἧς
 καὶ πλείονας ἡ ἀφ' ἧς ἀφ' ἧς, παρ-
 οντες διαφθέρων, καὶ ἡ ἀφ' ἧς
 καὶ ἀφ' ἧς ἀφ' ἧς, καὶ πλείονας τῶν
 πρὸς τοῖς ἀφ' ἧς ἀφ' ἧς ἀφ' ἧς
 τῶν, καὶ ἀφ' ἧς ἀφ' ἧς ἀφ' ἧς
 τῶν,

convince. Iam enim hic tibi
 propter adest. CYN.

Principio quamvis in accu-
 sando ne verbis quidem o-
 pus fuisset, quandoquidem
 cuius monetæ sit, uel ab ip-
 sis notis agnoscere potes, ta-
 men quò res fiat sole clari-
 or, et ipse tibi uirum dete-
 gere, sermonesq; depingere
 conabor. Ac flagitia que
 ter scelestus nebulo tantisper
 dum priuatam agebat uitā
 peregit, equidē cenſeo præ-
 mittenda. Sed ubi par-
 tim hominum perditissimo-
 rum atque audaciſſimorum,
 quos in hoc ſibi cōciliarat,
 fauore, partim ſatellitū col-
 lecta manu, tyrānidem ar-
 ripuit, plus ſexcentos indi-
 cta cauſa trucidauit. Dein-
 de cum hac uia ſingulorum
 ciuium opes exhauriendo,
 diuitias ſummas corraſiſ-
 ſet, nullam libidinis ſpeciem
 intentatam reliquit. Quin

gent omne cum iniuria tum crudelitatis in miſeros ciues
 exercuit, uirgines uitando, adoleſcentes ſtuprando: breu-
 iter, modis omnibus in ſubditos debacchando. Iam pro

ffff

2

faſtu,

τύφῳ, καὶ ἔτι πρὸς τὸς ἐντυγχά-
 νουσιν φρονάγμα[ι]· ἔτι δὲ καὶ
 αἰτίαν δυνάμει αὐτῶν παρ' αὐτῷ
 λαβῶν τίνων δύνῃ. ῥῆδιον γὰρ
 αὐτὸς τὸ ἥλιον, ὃ ἴδεν ἀσκαρ
 διαμνητὶ προσέβλεψεν. ἔτι μὲν
 αὐτὸ τῶν ἐσθλάσιων πρὸς ὧν
 μέτα[ι] καυνομένων αὐτὸς τίς αὐ-
 τοῦ δυνάσασθαι δυνάμει, ὅς τι μὴ
 αὐτῶν οἰκιστάτων ἀπίσχι-
 τοι; καὶ ταῦτα, ὅτι μὴ ἄλλως
 ἐσθλὸς τις ὅστις κατ' αὐτὸν δια-
 βολῇ, αὐτὸν ἐξῆς, προσκαλί-
 σαι τὸν ἑαυτοῦ πρὸς αὐτὸν πρὸς
 νῦν; μάλλον δὲ ἀκλήτοι, ὡς ὁ
 ῥῆς, πάροις, καὶ πρὸς αὐ-
 τῶν ἀγχοῖς αὐτόν, ἔτοι πᾶν
 τις, ὃ Ραδάμανθυ, πρὸς τῷ
 ἀλὶ πρὸς τιθῆσιν, οἱ μὲν γὰρ
 πᾶν ἔτι καὶ σὺ μὲν ἐπιβ-
 λῶν ἐν τῷ, οἱ δὲ ἵππων πρὸς ὧν
 βρομῶν ἀπαγορεύων ἀγαθὰ ἔ-
 σθλῶν, οἱ δὲ ὅτι ἐπὶ τῶν, οἱ
 δὲ ὅτι ἡσυχίαν δέξιοι καὶ σώ-
 φρονες, καὶ ἔτι λαμῶν ὑπὸ σκῆ-
 τοις

fastu, pro superbia, proſpectus
 ius in obuios omneis fremis-
 tu, supplicium factis dignū
 sumere non possis, quando
 minori periculo in solem
 quā in hunc defixis oculis
 tueri licuisset. Porro noua
 supplicia, & ad crudelita-
 tem eius explendam recens
 inuenta, quis poterit recen-
 sere, qui ne ab intima quidē
 familiaritate cōiunctis ab-
 stinuerit? Quod si ab eo in-
 teremptos huc aduocari, fa-
 cilē cōperies hac baudqua-
 quam à me calumniandi stu-
 dio confingi. Imò uerò non
 uocati, & uoluntarij, ut ui-
 des, hic adsunt, ipsumq; cir-
 cumsistentes malē urgēt. Hi
 omnes, ὁ Rhadamanthe, hu-
 ius crudelitate uitam amise-
 runt: quorum alij formosa-
 rum uxorū gratia insidijs
 sunt circumuenti: alij, quod
 liberorum suorum, quos ad
 iniuriam uiolenter abduce-

bat, nomine stomacharentur, sunt trucidati: alij, quod
 opibus illorum insidiaretur: porro alij, quod boni essent
 & prudētes, quibus baudquaquam cum illius factis con-
 uenire

τῆς ἡμετέρας. ΡΑ. τί πρὸς
 πάντας οὗτοι, ὦ μιαιφόνος; ΜΕ.
 τίς μὴ φόνους ἐργασμαί, ὅς
 λέγεται ὁ ἄλλος πάντας, τὰς
 μηχίας, καὶ τὰς τῶν ἐφ' ἑβώ
 ἡμετέρας, καὶ τὰς διαφθορὰς τῶν
 παλαιῶν, ταῦτα πάντα ΚΥ.
 ἵσταμαι καὶ ἐφ' αὐτῶν. ΚΥ.
 ἐκ τῶν καὶ τούτων, ὦ Ραδάμαν
 θ, παρὶς σοὶ μάστιγας. ΡΑ.
 τίς τίς λίγαις; ΚΥ. προσ
 κάλῃμι, ὦ Ερμῆ, τὸν Λύχ
 νον αὐτῶν, καὶ τὸν Κλίνον· με
 τήσονται γὰρ αὐτοὶ παρελθόν
 τες, διὰ πρῶτον· ἵστω πιστὰν
 τὸν αὐτῶν, Ερ. ὦ Κλίνον, καὶ ὁ
 Λύχνος ὁ Μιγαπένθος παρὶς
 σοὶ ὡς ἐποίησαν ὑπάρχουσιν
 τῶν. ΡΑ. ἀπαῖσι δὲν ἑμεῖς, ὅ
 σῶσι Μιγαπένθας τὸν τῶν προ
 τέρων γὰρ ὁ Κλίνος λίγαι. ΚΛΙ.
 πάντα ἀληθῆ καὶ ἡγορήσιν ΚΥ.
 ἵσταμαι· ἵστω μὲν οὖν ταῦτα ἐ
 πὶν, ὦ Διόπολι Ραδάμανθ, ὅ
 σῶν ὡς ἐποίησαν ὑπάρχουσιν
 τῶν. ΡΑ. σαφί
 τας μὴ δὲν ἡσυχάζουσας,
 μὴ δὲ

uenire poterat. RHAD.
 Quid ad hæc dicis sacrile
 ge? MEGAP. Cædes
 quas dicit, equidem perpe
 travi: cætera uerò omnia,
 nempe adulteria, læsam pu
 berum pudicitiam, uirginū
 stupra, hæc omnia Cyniscus
 falsò criminatur. CYN.
 Quin & horum testes pro
 feram, ὦ Rhadamanthe.

RHAD. Quos eos dicis?
 CYN. Mercuri, eius mi
 hi Lucernam aduoca, &
 Lectum: Hæc enim in me
 diū progressa, quæ sese con
 scijs hic ter scelestus patra
 rit, testabuntur. MERC.
 Et Lectus et Lucerna Me
 gapenthis huc assint. Bene
 sanè quòd obsequuntur.

RHAD. Exponite ergo
 uos, quæ uobis testibus com
 miserit hic Megapenthes.
 Tu Lecte dic prior. LB.
 Vera planè sunt omnia de
 quibus à Cynisco accusatur
 me tamē, ὁ here Rhadamã.

the, hæc dicere sanè pudet: eiusmodi sunt, quæ supra me
 patrauit. RHAD. Itaque eum testimonio tuo apertis
 ffff 3 fime

μὲν ἀπὲρ αὐτὰ ἰκομένους α.
 καὶ σὺ δ' ὁ Λύχνος ἔδωκε μαρτύ-
 ρα. Λύ. ἰγὼ τὰ μὲν ἡμί-
 ραν μὲν ἐκ οἶδα, ὃ γὰρ παρὼν.
 ὃ δὲ τῶν νυκτῶν ἰστοῖα, καὶ
 ἰσασχερὰ, δυνὼ λίγην. πλὴν ἀλ-
 λὰ ἰθυσάμην γε πολλὰ, καὶ
 ἄρρητα, καὶ πᾶσαν ὕβριν ὡς
 παρὰ πικρὰ, καὶ τοὶ πολλὰ
 καὶ ἐκὼν ἔλασεν ἐκ ἱππεύων,
 ἀποσβῆσαι θέλων. ὃ δὲ καὶ προ-
 ἐγγί με τοῖς δρωμένοις, καὶ τὸ
 φῶς με πάντα τρέπον κατι-
 μίαινε. Ρα. ἄλλοις ἔδωκε τῶν
 μαρτύρων ἄλλα καὶ ἀπὸ Λυ-
 θι τῶν πορφύρεα, ἵνα καὶ τὸν
 ἀριθμὸν ἰδομένη τ' ἐγγυμῶν.
 Παπαί, ὅλως ὅσοι πικρὰς
 καὶ κατὰ γράφας, μᾶλλον δὲ
 λυσιπλοῖς ἔστιν ἀπὸ τῶν ἐγγυμῶ-
 νων. τίνα δὲ με λαοὶ ἀν-
 τιστάν; ἔρ' ἵς τ' πυρὸς φλογέοντάς
 ὄντας ἐμβλῆσαι, ὃ παραδοίως,
 Κρόβιρος; ΚΥ. μελαμῶς, ἀλλ'
 ὃ δὲ τοῖς, ἰγὼ σοὶ λευκὸν τίνα
 καὶ πρίπτεσθαι αὐτῷ τιμωρίαν ὡ-

ποδὲ-

est puniendus? in Phlegethontemne iniiciendus, an
 tradendus Cerbero? CYN. Minime, sed si tibi est cordi,
 novum quoddam supplicium, et hoc plane dignum indi-
 cabo.

simè damnus, cum eius faci-
 nora ne dicere quidem susti-
 neas. Et tu iam Lucerna da
 testimonium. LVCHER.
 Equidem quæ interdum sint
 facta, nescio: neque enim ade-
 ram. Verum quæ noctu uel
 in alios fecit, uel ipse est pas-
 sus, horreo dicere. Cate-
 rum nephanda multa, et
 quouis iniuriæ genere supe-
 riora sæpenumero specta-
 ui, adeo ut et ipsa quidem
 aliquoties extingui gestiens,
 oleum ultro non adbiberim.
 At ille quò mihi lucem mo-
 dis omnibus conspurcaret,
 etiam abominandis facino-
 ribus me inuitam adbibuit.
 RHAD. Satis est testimo-
 niorum. Sed purpuram hæc
 exue, ut et notarum nume-
 rum conspiciamus. Παπα
 hic totus est lividus et in-
 signis, imò præ cicatricum
 crebritate carulus. Nunc
 autem quo tormenti genere

πολλοῖς. ΠΑ. λίγῃ, ὡς ἰ.
 γυνὴ μάλιστα ἰδὼν τὸ τῷ χά-
 ρει ἄσμενα. ΚΥ. ἔθ' ὅστις,
 οἶμα, τοῖς ἀποθνήσκουσιν πα-
 ραίτημα τὸ Λήθης ὕδωρ.
 ΡΑ. πάντων μὲν εἶναι. ΚΥ. ἐκὼν
 μὲν ὃ ἀπάντων ἀποτ' ἔ-
 ἴσθαι. ΕΡ. Διὰ τί δὲ; ΚΥ.
 χαλκὸν ὅπως ὑφ' ἔξω πλὴν δέ-
 κτω, μεταμεινέτω εἰς ὅν, ἢ
 ἰσχυρὸν ἴσως ἐν τοῖς αἰῶσι, καὶ
 ἀκαταπαύστου πλὴν ἑν-
 ῶς. ΡΑ. εὖ λέγεις, καὶ κα-
 ταλειπόμενος, καὶ παρὰ τὸν
 Τάνταλον ἀπαχθεὶς ὅσοι δι-
 δίδω, μεμνημένος ὅν ἐπραξέ-
 κατὰ τὸν βίον.
 recolare coeperit. RHA.
 modum damnatus esto, &
 ad Tantalum uinculis al-
 ligator, semperq; in animis uersato, quæ dum uixit, per-
 egit iucundè.

cabo. RHAD. Dic mo-
 dō: nam ego tibi uel hoc no-
 mine magnam habebō gra-
 tiam. CYN. Mos est, ni
 fallor, ut qui moriuntur, ex
 obliuionis fonte bibant.

RHAD. Est quidem. Sed
 quid tum? CYN. Hic er-
 go solus à potu arceatur.

RHAD. At qua gratia?
 CYN. Hac nia graucis sa-
 nè et molestas dabit pœnas:
 uidelicet cum recordabitur
 & qui fuerit, quantaq; a-
 pud superos potentia præ-
 ualuerit: in primis autē ubi
 delicias illas suas in animo

Probe dicis. Itaque ad eum

GILBERTI COGNATI

Annotationes.

a Artibus. Ppoetz Mercurium furem, & surum præsidem
 constitunt. unde ἐφ' ἧς, & manibus aduncis in dialogo Apol-
 linis & Vulcani suprâ dictus est. b Acaco adnumerarem.)
 Is unus est inferorum iudex. Tres enim dicuntur esse: Rha-
 damanthus, Minos, Acacus, omnes reges Cretenses, & ob iusti-
 ciam filij Iouis dicti: ob seueritatem autem, apud inferos esse
 existimati. c Quot scelera.) Eorum animis, qui magnis se-
 facinoribus, dum uitam agerent, obstrinxerūt, maculas iniustas

esset docet, Platonem ridens, qui sic in Gorgia loquitur: Ἀλλὰ πολλὰ κίς ἢ μεγάλου βασιλῆως ἐπιλαβόμενος, ἢ ἄλλος οὐροῦν βασιλῆως ἢ Διῶστος βασιλῆως οὐδὲν ὑγίης ὅρτης τυχῆς, ἀλλὰ διαμασιγώμεναι, ὅ οὐδὲν μισήν ὑπὸ ἐπιτοκίῳν ὁ ἀδικίας. Hoc attigit li. in Ruff. 2. Claudianus: Quid demens manifesta negas? en peccus inuistæ Deformant maculæ. Solet autem is poeta diuini illius hominis sententias mutuari.

SE Q V V N T V R O R A T I O N E S,
quarum quædam adhuc inter Mortuorum
dialogos, quædam adhuc inter Saturnales
epistolas prius relatæ fuere: non-
nullæ quoq; Dramaticæ.

F E P I O P X H Σ E Ω Σ.

ΑΥΚΙΝΟΥ ΚΑΙ ΔΕ. ΣΑΛΤΑ-
Κρατῶν &. tione:
Vincentio Obsopæo interprete.

A R G V M E N T V M.

Defendit hac oratione saltandi artem Lucianus cōtra Cra-
tonem quendam, à quo studium eius rei reprehendebatur ut
effæminatum ac molle, ac uiro præsertim philosopho indi-
gnum. Colligit autem honestatē ac dignitatem artis primūm
ab antiquitate, multis ac uarijs exemplis, ostendens quantum
in usu saltandi studium ueteribus fuerit, & quantopere eo om-
nes propè gentes iam inde ab initio delectatæ sint, quib. item
laudibus eam artem cū poetæ tum alij quidam celebrarint,
confutata interim tragædiæ comædiæq; præstantia, quarum
certamina atque actiones Crato saltationibus anteposuerat.
Deinde & præstantiam artis à difficultate commēdat, docens
multarum ac uariarum rerum peritum, multisq; tum ingenij
tum corporis dotibus saltatorem præditum esse oportere.
Inter

Inter quæ & effectum ac uim artis prosequitur : docens non oblectare tantum eam, uerum & corporis agilitatem quandam decentem atque utilem inde comparari, roburque & uires augeri. Deinde & animi quandam sapientiam ac mores hominum formari. Idque exemplis tum philosophorum, tum barbarorum quorundam amplificat. Postremo & uitia saltatorum aliquot recenset, & præcipue quantum noceat, aut alias, ista uel in primis in hac arte cacozelia seu nimia affectatio, exemplis docet, quæ res & ipsa ad difficultatem artis confirmandam pertinet. Exordium ab occasione sumitur : à quo mox Cratonis reprehensio sequitur, qui studium huius rei in Luciano reprehendit, à personæ qualitate, & modo rei: addita etiam amplificatione quadam à collatione, quam antequam ad rem accedit, Lucianus ab inæqualitate refutat, ipsumque Cratonem indignè & absurdè facere ostendit, qui rem nec uisam, nec cognitam, temerè reprehendat. Atque ita ad argumentum, illo auscultandi operam pollicente, descendit.

L V C I A N V S.

Πὰ τοίνυν, ὦ
Κράτῳ, δει
νὴν τινὰ λαί
πλιον λαίηγι
ρίων ἐν πολ.

λῶ, οἷμάς, παρδουδουασιμελός,
λαίηγιόρκεας ὀρχήσιών τε, καὶ
αὐτῆς ὀρχητικῆς, καὶ προσί
τι ἑμῶν γι, τῶν χαίρόντων τῇ
πικύτη βίᾳ, ὡς ἰδὲ φαύλῳ καὶ
γυναικείῳ πράγματι μεγά
λῳ σπινθὴν ποιημένων, ἀκκο
σον, ὅσον ἔ ὀρθῶ δεικνύμεν
καί, καὶ ὡς λίαν θάλασσας αὐτὸν,
τῶ

Οἷστέα
quā a tu Cra
toniam o
lim accerba

quadam accusatione ador
nata, ac diu multumque medi
tata, in ius uocasti cum sal
tationes, tum ipsum saltandi
artificium, insuper autem et
nos reos fecisti tali gauden
tes spectaculo, quasi in re
friola & muliebri multū
ponamus operæ: audi obse
cro quantum à recto aber
raris, tum quemadmodum
ffff s dece

ἔμειψεν τῶν ἐν τῷ βίῳ ἀγα-
θῶν καὶ κρυοτέρων, καὶ συγγνώ-
μην σοι, εἰ δὲ ἀρχῆς βίῳ αὐχμη-
ρῶ συζῶν, καὶ μόνον τὸ σκελε-
ρὸν, ἀγαθὸν ὀφείλῃς, ἵνα
ἀπαρίσθῃς αὐτῶν, καὶ κρυοτά-
ξιαν εἶναι νοήσῃς. Κρῖ.
αὐτὸς δὲ τις ὢν, ὃ λῶσι, καὶ
πάντα, παιδείαν σὺν ῥοφῷ,
καὶ φιλοσοφίαν τὰ μύρια ὡμι-
λῶντος, ἀφείλῃς, ὃ Λυκίῳ,
ἔπορῃ τὰ βελτίω σπουδάζειν,
καὶ τοῖς παλαιοῖς σωαῖναι,
καὶ θύσαι καὶ αὐλόμεν, δο-
λυδρίαν ἀνθρωπομυρίων, ἰδιώ-
σι μαλακῶς, καὶ ἔσκασι
ἀκρίστοις ἱναμεινόμενον,
καὶ μιμνήμενον ἱρωικὰ γύ-
ναια τῶν πάλαι, τὰς μαχλο-
τάτας Φαίδρας ἢ Παρθενό-
πας, καὶ Ρωδίας τινὰς, καὶ
πάντα πάντα ὑπὸ ἡρέμασι
καὶ τορτίσιμασι, καὶ ποδῶν
ἑτέρω, καὶ ἀγίλαστα ὡς ἀ-
λυσῶς πράγματῃ, καὶ ὑνι-
πibus perstreptentem, tum prisca seculi mulierculas amato-
rias imitantem, nempe libidinosisimas Phædras, &
Parthenopas, & Rhodopas, & hæc omnia cum pul-
sationibus, & lasciviis & obscænis carminibus, & pe-
dum strepitu: hæc inquam res est perquam ridicula, &

deceptus per imprudentiā,
rem omnium in mortalium
uita optimam innocēter ac-
cusatis. Et equidem uenia
tibi habenda est, si statim
sub initium asperæ uitæ te-
met assuescens, & tantum
quod durum fuerat, bonum
existimans, rerū ductus im-
peritia, ista accusatione dia-
gna censueris. CR A. Cū
c uir fies, ὁ optime, & ma-
ximè disciplinis liberalibus
innutritus, nec non in Phi-
losophiæ studijs mediocriter
uersatus, possibereas autem
ὁ Luciane rerum optimarū
exercitium, & priscorum
illorum conuietum, cate-
rūm sedere sustineas in thea-
tro omnium posticas sannas
excipiens, & hominem ef-
fæminatū spectans mol-
libus uestimentis indutum,
ac cantilenis lasciuis & tur-
que

τὸ παῖν ἰάσασθαι, καὶ μηδὲ τίλιν
ἀρχὴν ὁμολογῶν τι τοιοῦτον
παραινουμένῃ δάει σοι. πρὸς δὲ
τὸ πῶν ὄρα, ὅπως μὴ λάθῃς ἡ-
μῖν δὲ ἀνδρὸς τῷ πάλας Λυ-
αίτις, ὃ Βάκχι γυνόμενος.
ἔπειθ' ὅσον αὖ ἐγκλημα ἢ μὴ
νομ, ἀλλὰ καὶ ἡμῶν, ὃ μὴ σε,
λατὰ τὸν Ὀδυσῆα, τῷ λυτῷ
ἀποσπένοντι, ὡς τὰς σου
νόθας διαβίδας ἐπαρξόμενος,
πρὶν λάθῃς τιλιν, ὑπὸ τῷ ἐν
τῷ θιάτρῳ Σαρδάνων λαίτῳ
μῖν. καὶ τοι ἐκείναι μὴ τοῖς
ῥοι μύθοις ἐπιβέλθον, καὶ διὰ
τὸ τοῦ κερῶ ἄλκις πρὸς τὴν πα-
ράπλου αὐτῶν· οὐ γὰρ καὶ δὲ
ἐφθαλμῶν ἰοικας ὅπως διέλυσ-
σάσθαι. Λυ. παπαῖς ὁ Κρή-
των, ὡς ἐάρχου τινος ἐλ-
σας ἐφ' ἡμᾶς τὸν σάτυρον Λύνα,
πλὴν τό γε παράδειγμα, τίλιν
τῶν Λωτοφάγων καὶ Σαρδάνων
αἰνῶνα, πάντων ἀνομοιοτάτῳ
μοι δοκῶν ἐρεκίνα, ὅν τι-
πονθα, παρ' ἑσὶν τοῖς μὴ τῷ
στῆναι in nos canem solutis loris concitasti? Nisi quod ex-
emplum sumptum à Lotophagis, & comparisonem
tractam à Sirenibus, parum scitè, atq; adeò ineptissimè
mibi induxisse uideris ad ea quæ mibi acciderunt. Ete-
nim

ti negatione medearis, neq;
sub initium fatearis aliquid
tale te flagitiose deliquisse.
In reliquum uerò caue, ne
nobis ignorantibus ex uiro
quem olim egisti, in Lyden
quampiam aut Bacchæ, a-
missa pristina facie trans-
muteris. Quia in re non tibi
solim, sed et nobis culpa im-
putanda foret, si non Vlyss-
is in morem à loto degre-
ssata abstractum, ad consue-
ta literarū & Philosophiæ
commercia & studia te re-
duceremus, priusquam omni-
nino deceptus à Sirenibus
in theatro excubantibus oc-
cuperis. Iam illæ solis insi-
diantur auribus, eamq; ob
rè hæc nauigio prætereun-
tibus cera opus est. Cate-
rū tu & ab oculis uidere
prorsus illarū præstigijs esse
subactus: LVC. Papæ
cō Craton, quàm uerò robu-
nim

ἡντι γασσάμενοις, καὶ τῶν
 Σαρῶν ἀνέσασιν, ὅλησθ
 ὅρῃ τι ἰδουδῆς, καὶ τ' ἀκροά-
 σαις τ' ἐπιτίμιον. ἐμοὶ ὃ πρὸς
 τῷ πλὴν ἰδουδῶ παραπολὺ ἐ-
 δίνω πικρύναι, καὶ τίλθ' ἀ-
 γαθὴν ἀποβίδαν. ὃ γὰρ ἐς λό-
 θλῳ τῶν ἰουδαίων, ὃ δ' αἰς ἀγνω-
 σίας τ' ἡμῶν ἐμοὶ τὸν πόρῃστα
 μα, αἰς ἀχρὸς μισθὸν ὀκνέ-
 σαις ἀπῆρ, μακρῶ πινυτώ.
 τῶθ, καὶ τῶν ἐν τῷ βίῳ δια-
 γατικῶθ, ἐκ τ' διάφρῃς
 παλιλῶν. μᾶλλον δὲ τὸ τ'
 ὀμῆρς αὐτὸ ἀπῆρ ἡμῶν, ὅ-
 τι ὁ τῶν ἰδουδῶν τὸ θίαμα, τῶ-
 ψάμθ' νῆται, καὶ πλάσσει
 ἀδῶς. Κρά. Ἡράκλεις, ὃ Λυ-
 κίτι, οἷα ὠπὸν θῆς, ὃς ὅθ' αἰ-
 σχῶν ἐκ' αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ
 συμνησμελῶ ἰουδαίς. τὸ γοῶν
 λαυτῶθ τὸ τὸ ὅθῃ, ὅτι μὴ
 ἰάσις τὸν ἀμῖν ὑποφάνης ἐλ-
 πίδα, ἐπαινῶν τὸν μῶν τὰ ὅθῃς
 αἰσχρὰ καὶ κατὰ τῶν. Λυ.

ἀπὶ

istorum ne pudeat quidem, sed iactanter etiam laudi tibi
 ducere uideris. Igitur quod hac in re grauissimum est, nul-
 lam spem curationis aut remedij nobis ostendisti, qui lau-
 dibus efferre audeas tam execranda & turpia. LV.

nim ijs qui lotum degustas
 uerant, ac Sirenas cantillan-
 tes audierāt, exitio fuit mā-
 ducationis et auditionis pro-
 lubium. Mihi uero prater-
 quam quod uoluptatem spe-
 ctando cepi mirificam &
 iucundissimam, etiam finis
 peruenuisse cecidit. Neque
 enim in obliuionem rerum
 domesticarum, aut negotio-
 rum presentium incognitio-
 nem delapsus sum: sed si mi-
 hi ingenuē ueritas fatenda
 est, longē sapientia excul-
 tior, ac in rebus humanis
 multo solertior atq; proui-
 detior ex theatro regressus
 sum. Magis autem illud Ho-
 meri in presentia adducere
 perpulchrum esse existimo,
 quod is cui illud uisum sit spe-
 ctaculum, Multorum gna-
 rus simul oblectatus abiuit.

CRÄ. O' Dij immortales,

Luciane, qualia pateris, quē

ἀπὶ μοι, ὦ Κράτωρ, τα-
 ρι δὲ παρὶ δεικνύσας, καὶ τῶν
 ἐν τῷ θεάτρῳ γυμνούων ἰδὼν
 πολλαῖς αὐτὸς ἱππιμαῖς; ὃ
 ἀπὶ αἰσῶν ὦν ἔβλεπα, ὅ-
 μως αἰσχροῦ αὐτὸ καὶ λαί-
 αλον, ὡς φησὶ, νεύσας; εἰ δὲ
 γὰρ εἴδω, ὅς τις ἦμιν καὶ οὐ
 γυγνύσας; εἰ δὲ μὴ, ὅρα μὴ ἄ-
 λογον ἢ ἐπιλήμους εἶναι σα-
 δέξῃ, καὶ θρασυῖα, λαλῶν-
 ρουῖν ὦν ἀγνοῖς. Κρά-
 τι γὰρ τὸτό μοι ἰδοιπὸν ὦν,
 ἐμβαθεῖς τῶν πύγων, καὶ πο-
 λὺ τῇ κόμῃ, λαβῆναι μίσου
 ἐν τοῖς γυνάκοις, καὶ τοῖς με-
 μνησμένοις θανάτοις, ἡρω-
 τιῶν τά τι προσίτι, καὶ ἱππαι-
 νος ἀπριπιδάτους ἐπιβοῶντα,
 ὁλίβρωτινὶ αὐτῶν, αἰς ὁλίμ-
 διον λαλῶν κλωμύνω; Δν.
 συγγνωσά με ταῦτα, ὦ Κρά-
 τωρ. εἰ δὲ μοι πεδῆς ποτὶ, καὶ
 ὅσοι πάρας ἔνινα παρὰ σχοῖς
 ἑαυτὸν, ἀναπιδάσας τὸς δε-
 βαλ-

Age hoc mihi respōde Crā-
 ton: istud de saltatione, tum
 ea quæ fieri in theatro con-
 suenerunt, corā mne tibi ui-
 sa sunt, ut ea ita crebrò pro-
 brosis dictis insecteris: aut
 an potius spectaculi prorsus
 expers atq; ignarus, nibilo
 secus tamen illud ut turpe
 atq; execrandum (ut ais)
 existimas? Quod si enim alio
 quando ea præsens uideris-
 iam nobis & tu hac stultia
 spectandi curiositate paria
 fecisti. Sin non, uide ne parū
 modesta & nimis temera-
 ria tua uideatur esse insecta-
 tio, ea in crimen uocans, de
 quibus nihil habes comper-
 ti. C R A. Ergo hoc mihi
 adhuc supererat, ut in tam
 profunda barba et cano ca-
 pite sederem inter muliercu-
 las, & insanientes illos spe-
 ctatores, applaudēs & præ-
 conijs ineptissimis acclamās

homuncioni cuiquam perduto, nulla necessitate lachry-
 mas profundenti? L V C. Est equidem hoc tibi igno-
 scendum, ὁ Craton: illud tamen pro certo exploratum
 habeo, si meis monitis morem gerens, tantum tempu-
 sculi

ἑαυτὸν, ὡς οἶδας ὡς ἐν αἰῶ-
σχῳ αὐτῷ, μὴ ἔχει πρὸς τῶν ἄλ-
λων βίαν ἐν ἐπιτηδεύσει καὶ λα-
μβάνει, ὅθῃ καὶ ὕψι α-
καθῶς, καὶ ἀκέραια ἀπαύγια.

Κρά. μὴ ὁραῖσιν ἄρα ἰνοί-
μων, ἢ τι τοιοῦτον αὐτοσχοί-
μων ποτὶ, ἔσ' αὖ δαδὺς το
ἄλλο τὰ σκέλη, καὶ τὸ γένειον
ἀπαρέμειλτος, ὡς νῦν γε καὶ
οἱ δούλοι, τελείως ἑμὶν ἐκ-
βάλλονται. ΔΥ. βέβαιον
καὶ, ἐφ' ἡμῶν, ὅ ἐστι τῶν, τῶν
βλασφημιῶν τῶν, ἀνδρά-
σι περὶ ὁρχήσεως λίγῃτος,
καὶ τῶν ἐν αὐτῇ καλῶν, καὶ
ὡς ἐστὶν πρὸς μένος, ἀλλὰ καὶ
ὁ φίλος ὅστις τοῖς διωμένους,
καὶ ὅσα παροδύει, καὶ ὅσα δι-
δάσκει, καὶ ὡς ῥυθμίζει τῶν ὁ-
μήων τὰς ψυχὰς, καλλίστοις
διάμασιρ ἐγγυμνάσεια, καὶ ἀ-
ρίστοις ἀκέραιασιρ ἐν διαθή-
σει, καὶ ποινόν τι ψυχῆς καὶ
σώμα-

seculi spectandis saltationi-
bus impertires, quātum uel
periculo faciēdo sufficeret,
nihil tibi posthac rebus om-
nibus fore prius aut anti-
quius, quā ut loco commo-
do occupato, seruire queas
spectaculis, unde exacte ex-
uidere, et clarē audire pos-
sis omnia. CRAT. Nun-
quā ego forma fiam ama-
bilis, si quid tale unquā pri-
dens ac sciēs fecero, semper
autem membris hirsutis, &
barba incompta atq; horri-
da, ut me nunc tui ex-animo
miseret, omnibus modis infa-
nientis. LVC. Vis ergo,
ô amice, & omīssis blasphem-
iis atq; conuicijs, arrectis
auribus attentē mibi dare
operam nonnihil super sal-
tatione, eiusq; uirtutibus dis-
serenti, tum quemadmodū
non solum oblectamento sit

spectantibus, uerum etiam emolumento: tum, quantis de
rebus hominum animos commodē admoneat, & erudiat;
præterea, quemadmodum spectantium mentes aptē com-
ponat, pulcherrimis exercens spectaculis, ac optimis præ-
ceptis imbuens: ad hæc, communem quandam corporis
& ani;

σώματος κάλλος ἐπιδεικνυμένης· τὸ γὰρ καὶ μὴ ἀμουσικῆς καὶ ῥυθμῶς τὰ πάντα πάντα ποιῶν, ἔστι γὰρ αὐτῆς, ἀλλ' ἐπαινεῖ αὐτὴν. Κράτ. ἔμοι μὲν δὲ πάντων σχολὴ μινυῖται αὐθρόως ἀκροᾶσθαι, τίς νόσον τίς αὐτῇ ἐπαινοῦται. σὺ ἦ, εἰ βέβαιον, λέγεις τινα κατὰ σκοπεῖν δάσκαί μου, ἔτοιμα φίλων ταύτων κατὰ ῥυθμὸν ὑποσχεῖναι, καὶ παρασχῆναι τὰ ὦτα, καὶ αὐτὸν κατὰ παρακῆσαν τῶν φαύλων διδάσκειν. ὥς γὰρ οὐ σιωπῶσιμαί σοι, καὶ λίγες ὁποῖα ἰθὺς τοις, ὥς καὶ ἀκούσιος τις. Δν. ὦ γὰρ ὦ Κράτῳ, καὶ τὸ τε διδάσκω μάστιγα. εἴη γὰρ κατὰ ὀλίγον, εἰ λέγῃ αὐτῇ σοι δόξα τὰ λεχθέντα, καὶ πρῶτον γὰρ ἐκείνη πάντων ὁνομαζομένη μοι δοκῆς, ὥς δὲ νῦν τὸν πρῶτον ὁρχήσιως ἐπιδείξασθαι τὸ τὸ ὄψιν, ἔστι χεῖς καὶ πρῶτον ἀρξά-

Et animæ pulchritudinē ostendens? Etenim quæ illi accedunt à Musica & modulationibus, hæc inquam omnia facere, non dedecori aut uituperio, sed illi potius laudi tribuenda sunt. CR. Quamquam mihi in præsentia ocium non est insanientem hominem auscultandi, suum ipsius morbum laudibus effluentem: attamen si nugis & inanibus fabularum commentis me opplere tibi consultum factu visum est, paratus sum in hoc tibi officio inferuire, et aures præbere, uel sine cera inutilia uerba obaudire ualēs. Quare compressa uoce hanc tibi operā dabo. Dic uerò quodcumq; animo tuo libitum fuerit, quasi nemine auscultante. L V C. Buge ὦ Cratō, istuc ipsum omnium maxime mihi egenti in optatis

fuit. Paulō enim post ipsa re comperies, num nugæ tibi censendæ sint quæ in medium producturus sum. Ac principio h quidem illud planissime mihi ignorare uidere, quàm non nouitium inuentum sit saltatio, neque heri
aut

το εὐ τήχους αὐτῶν. οἱ γὰρ πε-
 ριρχύμενοι, διωσάμενοι αὐ-
 τῇ τῶν Δία, ὥς τε καὶ σῶτρα ἰ-
 σότης αὐτῶν Ζῶς ἐφάλαμ ὁμο-
 λογοῖν αὐτοῖς, ἐκφυγῶν διὰ
 τῶν αὐτῶν ὄρχασιν τὰς πα-
 τρώας ἐδύναντο. ἐν ὁπλοῖς ἢ αὐ-
 τῶν ἢ ὄρχασιν ὅν, τὰ ξίφη μο-
 ταξὺν ἑρπυλίωντων πρὸς τὰς
 ἀσπίδας, καὶ πηδώντων ἐν-
 δύνει, καὶ πολυμήκοι. καὶ ἅ-
 δει, κρυπῶν οἱ ἑρπυλίωντες ἐν ὁρ-
 γῶς ἐπὶ ἡδυσσάμενοι αὐτῶν, ἀφί-
 σται ὄρχασιν ἐγίνοντο, ἐχὼ οἱ ἰ-
 σότης μόνον, ἀλλὰ καὶ οἱ βα-
 σιλικῶτες, καὶ πρωτότατοι
 ἀξιωματοῖ. ἰγνώσκει ὁμοῦ τῶν
 ἀντιόντων ἐν αἰσχυρῶν βαλ-
 μεν, ἀλλὰ νοσησάμενοι, ὄρχα-
 σιν πρὸς αὐτοῖς. καὶ οὕτως ἀφί-
 σται ἐπὶ σπῆμα ὅν, καὶ γνώριμῶν
 ἀπασιν ὑπὸ τῇ ὄρχασιν, ὥ-
 στε ἐχὼ οἱ ἑλλῶντες μόνον ταῦτα
 ἐπίσταται πρὸς αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ
 οἱ Τρῶντες αὐτοῖς, καὶ τοῖς πολέ-
 μοις ὑπὸ τῶν γῶν, οἶμαι, καὶ
 ναυί. itaq; in tantum claritudinis & notitiæ ob saltandi
 peritiam apud omnes uenerat, ut hæc non Græci solum
 de illo comperta tenerent, sed & Troianis hostibus non i-
 gnota forent. Videbant enim, ut mea est opinio, eius in bel-

ex illorū arte compendium.
 Quippe circumsaltantes Io-
 uem illi seruauerūt incolumē,
 ita ut Iupiter nō grauātē fa-
 teatur salutis cōtributæ præ-
 mia se illis debere, per illorū
 saltationē patrios dentes ef-
 fugiens. Porro autē hæc sal-
 tatio ab armatis desaltaba-
 tur, gladios ad scuta colli-
 dentibus, ac bellicum quida-
 dam & attonitum saltanti-
 bus. Mox uerò inter Creten-
 ses ut quisq; maximē nobi-
 litate præcellebat, summo
 studio hanc rem exercētes,
 præstantissimi saltatores red-
 debantur, non tantum ho-
 mines priuati, & humili
 loco orti, sed nobiliores quo-
 que, & regij sanguinis, &
 primates in populo. Home-
 merus quoq; Merionem nō
 suggillare, uerum pulcher-
 rimo laudis testimonio orna-
 re uolens, saltatorem nomi-
 lando

ἦν ἐν τῷ πολυμῶν αὐτῷ ἔκ-
φρασι, καὶ ἀνυμνίαν, ὅν δὲ
ὀρχήσας ἐκινετο. καὶ ὅ τῷ
ἑσθλῷ πρὸς, Μαρσίον, τὰ κα-
τὰ ἐν καὶ ὀρχήσας πρὸς ἴον-
τα, ἔρχομαι ἐμὸν κατέπαυσα,
καὶ ἴμεν δὲ κατέπαυσαν αὐ-
τῶν. ἂν γὰρ ὁσπερ ἐμὸν ἐν
τῷ ὀρχήσας, ῥαδίως, οἶμαι, δι-
δρασκίτας ἐπ' αὐτὸν ἀφί-
σαι τὴν ἀκοντίων. πολλὰς δὲ
καὶ ἄλλας τῶν ὀρχήσας ἀπὸ
ἑκαστοῦ αὐτοῖς ἐγγιγμύνας
μῦθι, καὶ τέχνῳ τὸ πρᾶγμα
πιστομένης, ἰκαμέν ὄνομα
τὴν Νισίολιμον, Ἀχιλλεύς μὲν
πᾶσα ἔνθα, πᾶν δὲ διαπρί-
ψατα ὑπὸ τῷ ὀρχήσας, τὰ ἄ-
λλοι τὸ κάλλιστον αὐτῇ πρι-
τιμότης, πυρρῆχον ἀπ' αὐ-
τῷ ἐκινετο. καὶ ὁ Ἀχιλλεύς
καὶ ταῦτα ὑπὲρ τῷ παιδὶ
πρωτομένης, μᾶλλον ἔχω
πρὸς, οἶμαι, ὅ ὑπὸ τῷ κάλλει, καὶ
τῷ ἄλλῳ ἀπὸ αὐτῶν. τοιγαροῦν
συσφίξις, ut cum speciem quoque saltandi pulcherrimam
sibi adiecisset, Pyrrhicῶν nomen ab illo acceperit. A-
chilles quoque ipse his de filio suo inauditis, maiori gaudio
suffusus est, ut ego existimo, quam propter eius formæ
præstantiam, & membrorum robur insuperabile. At-

lando agilitatem, & con-
cinnum membrorum motū,
quæ ex saltatione in usum
conuersa peculiariter possi-
debat. Versiculi Homeri ad
hunc loquuntur modum:

Te citò Merione, quamvis
saltare peritum,

Strauissem in dura confosa
sum cuspide pugna.

Tametsi eundem non strao-
uerat, ut enim in saltando se-
met magno studio exercue-
rat, sic facile, ut opinor, ef-
fugiebat iacula in eum cona-
torta atque emissæ. Iam quan-
quam & alios complures
ex heroibus enumerare pos-
sim eo ipso saltandi studio di-
ligentissime exercitatos, qui-
bus ex hac ipsa re artem fece-
rint: sufficere tamen suspi-
cor uno à me producto Ne-
optolemo in Achillis filio,
qui usque adeò hoc præcelluit

τὴν ἰλιον, τίς ἀνάλωτον ἔ-
 σαν, ὃ ἰκάνη ὀρχητικὴ λαβή-
 λι, καὶ ἄς ἰλαφῶ κατίρρι-
 ψι. Λακεδαιμόνιοι μὲν, ἀρι-
 στοὶ Ελλήνων εἶναι δοκίμους,
 παρὰ Παιονίους καὶ Κάρ-
 ρος Καρυατίζων μαδόντες
 (ὀρχήσιως ἢ καὶ τῷ ἄλλῳ,
 ὃν Καρύαις ἔλ. Λακωνικὴς δι-
 δασκόμετρον) ἅπαντα μετὰ
 Μισῶν ποιῶσιν, ἄχρι τῆς πολ-
 μῆς πρὸς αὐλὴν καὶ ῥυθμὸν,
 καὶ σὺτακτον ἱμβασιμὸν τῷ πο-
 δός. καὶ τὸ πρῶτον σὺνθεμα
 Λακεδαιμονίοις πρὸς τὴν μά-
 χην ὃ αὐλὴς ἐνδίδωσι. τοιγα-
 ροῦ καὶ ἰκράτωρ ἅπαντων,
 μουσικῆς αὐτοῖς καὶ δὺρυσ-
 μίας ἔγχευεν, ἰδοὺς δὲ αὐτὴν
 πρὸς ἰφάντες αὐτῶν ὃ μῦθον ὀρ-
 χῆσθαι, ὃ ἰπλομαχῶν μανθάν-
 ούσας. ὅταν γὰρ ἀπροχρησά-
 μῃσι, καὶ παύσαντες ἀλλή-
 λους, καὶ παύσιντες ἐν τῇ μέγῃ
 παύονται, ἄς ὀρχησιμὸν αὐ-
 τοῖς ὃ ἀγωνία τιλόντες, καὶ αὐ-
 λήσις

dis dare operam. Vbi enim iam summis colluctati sunt
 digitis, ac mutuis ictibus semet ceciderunt, quiescunt pa-
 rumper, & omne illorum certamen in saltationem so-
 lutum

qui interea semper Ilion fuit
 inexpugnabile, donec illius
 saltatione captum concide-
 deret, & directum solo a-
 quaretur. Lacedæmonij a
 quoq; qui Græcorum præ-
 stantissimi esse censebantur,
 cum à Castore & Polluce
 Caryatissare perdidicissent,
 quæ saltationis species à Ca-
 ryis urbe Laconia ducta eo-
 rat, omnia cum carminibus
 facere soliti sunt, adeo ut ad
 tiliarum quoq; modulos &
 rhythmum, & moderatum
 pedis ingressum, præliū cō-
 mittere illi genti moris fue-
 rit. Ac primum quidem con-
 ferendarum manuum signū
 Lacedæmonijs tibia dari so-
 litum est: proinde de omni-
 bus quoq; reportant victo-
 riam, musica & modulorū
 concinnitate illos ducente.
 Videres itaq; illorū ephæ-
 bos nibilo minore cura salta-
 tioni, quàm armis exercen-

ἀπὸ μὲν ἐν τῷ μίῳ ἰσάθου-
 να, ἰσχυρῶς, καὶ ἐν τυπῶν τῷ
 πῶδι, ὡς ἀπὸ τοῦ χοροῦ ἀλλὰ
 οὐκ ἐκ τῶν, σχήματ' αὖ πάν-
 τ' ἐκ τῶν ἀκρωμάτων, πρὸς ῥυθ-
 μὸν ἰσχυρῶς, ἀπὸ μὲν πο-
 λυκῶν, καὶ μετ' ὀλίγων ἢ πο-
 λυτάκων, ἃ Διονύσιος καὶ Ἀφρο-
 δίτης φίλα, τοιγαροῦν καὶ τὸ
 ἔσχατον, καὶ μὴ ἐν ὀρχήμοις ἔ-
 λθον, Ἀφροδίτης ἐπὶ κλῆ-
 σιν, καὶ Ἐρώτων, ὡς συγ-
 γράμματα αὐτοῖς, καὶ σιωπῶ-
 ντι, καὶ θάπτειν ἢ τῶν ἁσ-
 μάτων (ἀπὸ γὰρ ἔλθεται) διδά-
 σκαλῶν ἔχει, ὡς καὶ ὀρχήματα
 πῶς γὰρ, φασιν, ὡς παλαιῶν
 πῶς μὴ ἴσθαι, καὶ ἰσομῆσαι
 πῶς τινι, ταῖς τινι, ἁμῶν
 ἐκ τῶν, ὁμοίᾳ ἢ καὶ οἱ τὸν
 ἦσαν, καὶ ἁμῶν ὀρχήμοις
 τῶν. ὃ ὅρμος, ὅρμος
 ἐκ κοινῆς ἐκ τῶν τε καὶ παρ-
 ῶν, παρ' ἑνα ἡγεμονῶν, καὶ
 ὡς ἀλλοῦς ὅρμος ἰσομῶν, καὶ
 ὅρμος μὲν ὁ ἴσθαι, τὰ νῆ-
 νικα

est adolescentibus uirginibusq; commune, alternatim ad cho-
 ream dispositis, ut planè hōmū, hoc est segmentū referant.
 solet autem adolescens chorū ducere, more iuuenilis sal-

lutum conuertitur. Quorum
 in medio tibi cen locatus est,
 tibiam incinens, ac pedibus
 instrepens. Caterū illi per
 ordinem alter alterū sequen-
 tes, omnigenas figuras cor-
 poris agilitate exprimūt ad
 rhytmum ingredientēs, al-
 las quidē bellicas, alias ue-
 rō saltatorias, quæ Baccho
 & Veneri gratae sunt. Quin
 etiam cantus quem inter sal-
 tandum modulantur, Vene-
 ris & Cupidinum cognomē
 to nobilitatus est, quasi unā
 cum Venere & Cupidinio
 bus communi chorea saltā-
 tioni indulgerent. Et altera
 quidem cātēlena (duæ enim
 canuntur) rationem quoque
 & præcepta saltandi in se
 complectitur. Procul, aiunt,
 ô pueri, promouete pedem,
 & saltate perfectius. Non
 disparia faciunt quibus Hor-
 mū saltare curæ est. Hor-
 mus autem genus saltationis

νικᾷ ὀρχήμενον, καὶ ὅσοις ὑ-
 πόρου ἐν πολέμῳ χρεῖται. ὁ
 παρθένος δὲ ἐπέταλτο μῖνος,
 τὸ θύλον χροῖσιν διδάσκουσα
 σα, ὡς εἶναι τὸν ὄρμον ἐν σα-
 φροῦντος καὶ αὐδρίας πλε-
 νόμενον. καὶ αἱ γυμνοποδία
 ἦ, αὐτῆς ὁμοίως ὀρχησῶν ὅτι
 ἢ ὁ Ὀμηρος ἄλλος Ἀριάδνης,
 ἐν τῇ ἀσπίδι ποιοῖται, καὶ τὸ
 χορῶν, ἐν αὐτῇ Δαίδαλον ἔσ-
 κησεν, ὡς αὐτοῦ καὶ σοὶ πα-
 ρίμεν. καὶ τὰς ὀρχησάσας ἢ τὰς
 αὐτῆς, ὡς ἐν αὐτῇ ποιῶν ἐν ὑπο-
 τῆρι καλῶ, ὅτι μελὸς ἔχει
 ρῶν. καὶ πάλιν, αὐτῇ τῇ ἀσπίδι
 λίγα, Κῆροι δὲ ὀρχησάμενοι ἰ-
 δίναντες, ὡς τι κάλλιον τῷ
 τῷ Ἡράκλει ἐμπιπῶσιν ὅτι
 ἀσπίδι. τὰς μὲν γὰρ φαίαντας
 καὶ πάλιν ἀπὸς ἑνὸς ὀρχησά-
 χαιρον, ἀβρῶς τι ὄντας, καὶ
 ἐν πάσῃ συνδρομῇ διατρί-
 βοντες. ὁ γοῦν Ὀμηρος τῷ
 αὐτῷ μέλει βαρύνει τὴν πο-
 ποῖναι τὸν Ὀδυσῆα, καὶ τὰς
 μαρ-

tans, quo postea in adorien-
 dis hostibus usus sit. Sequens
 batur hunc puella modestia
 quadam conspicua, quæ for-
 mineum saltum decenter ad
 modū peragebat: ut hormū
 ex temperantia & fortitu-
 dine compositum rectè dice-
 re possimus. Caterum quæ
 PHomerus super Ariadne in
 clypeo memoriae prodidit,
 deq; choro quem illi Dada-
 lus instituerat, ea, ut iam o-
 lim tibi lecta, præteribo sto-
 lentio. Præterea duos illos
 saltatores, quos eodem in lo-
 co Poeta cybesteteras vocat,
 chorum ducētes. Rursus quæ
 in clypeo memorat, in me-
 dioq; duos iuvenes agitare
 choreas Cernere erat, tan-
 quam rem omnium pulcher-
 rimam, saltationem Vulca-
 nus clypeo addidisset. Ete-
 nim Phæacas saltatione, ut
 par erat, uebementer fuisse
 oblectatos, mirum uideri nō
 debet, cum tantis affluerent

delicijs, ac in omni rerum abundantia & fortunæ in-
 dulgentia uictitarent. Quare Homerus Vlyssens ex omo-
 nibus

παμφανγας τ̄ ποδῶν θιῶμι
 πυρὶ μὲν γὰρ θιασαλὶα τοσὺ
 πυρὶ δ' αὖ κιντ' ὀρχηστῆς ὁ δὲ
 σκεῖται, ὥς τ' ἴδ'ε πρὸς ἄλλας, καὶ
 πρὸς γυναικας αὐτῶν, πρὸς ὁρ-
 χηστῆρας ἐκάλει. καὶ δὲ διὰ
 σι τῶτο αἱ τῶν ἀνδριῶντων
 ἐπιγραφὰς, ὅς τοις ἀριστοῦσι
 σιν ἀρίστασαν. Ἐπὶ κρινε γὰρ,
 φασί, πρὸς ὁρχηστῆρας ἃ πῶλιν.
 καὶ αὐτοῖς, εἰλατῆσιν τὰς ἀν-
 τας δ' αὖ, δὲ ὀρχησασμένην
 τῶν μάχων. ἰὼ λέγειν, ὅτι τὴν
 πῶν ἀρχαίων ἐλεμίων ὅδ' ἐν
 ἰνῶν, αὐτῶν ὀρχήσας, Ὀρφῆος
 διὰ δὲ καὶ Μισσαίν, καὶ τῶν
 πῶν ἀρίστων ὀρχηστῶν, καὶ ἰα-
 νισαμῶν αὐτὰς, ὥς τι ἐκάλ-
 λων καὶ τῶτο νομοθετησάν-
 των, σὺν ῥυθμῶ καὶ ὀρχήσας
 μῶν δ' αὖ, ὅτι δ' ὅτως ἔχον, τὰ
 μὲν ὀργια σιωπᾶν ἄξιον, τῶν
 ἀμύμων ἔστιν. ἰκάνει ὅ παρ
 τῶν ἀνέστην, ὅτι τὸς ὁρχη-
 σῶν.

ribus, constitutas fuisse satis certè constat, qui & hoc, ut
 cætera omnia, ut honestissimum quiddam legibus sana-
 xisse videntur, initiari cum rythmo & saltatione. Quod
 autem hoc ita se habeat, reticenda erant orgia, propter
 prophanos nondum initiatos. Illud autem omnes quæ-

nib. quæ uisenda apud Phæ-
 cas conspexerat, hoc cū pri-
 mis admirantem testatur, æ-
 gilesq; pedum motiones spe-
 ctantem. Iam in Theßsalie
 eò usq; progressum est saltat-
 ionis exercitium, ut populi
 præsides, & antesignanos
 illorū, præsaltatores uocare
 non dubitarint. Cui rei etiā
 num statuarū inscriptiones
 & tituli suo suffragantur te-
 stimonio, quas ijs qui in bello
 optimam nauassent operam
 crexerunt. Pratulit, inquit,
 præsaltatorem ciuitas. Et i-
 terum, Eilationi posuit hanc
 imaginem populus, propte-
 rea quòd pugnam probè de-
 saltarit. Mitto q̄ illud, apud
 ueteres nullas unquam fuisse
 celebratas festiuitates aut ce-
 remonias citra saltationem
 quippe quas ab Orpheo &

Musæo, optimis tunc saltato-
 ribus, constitutas fuisse satis certè constat, qui & hoc, ut
 cætera omnia, ut honestissimum quiddam legibus sana-
 xisse videntur, initiari cum rythmo & saltatione. Quod
 autem hoc ita se habeat, reticenda erant orgia, propter
 prophanos nondum initiatos. Illud autem omnes quæ-

ρούστας τὰ μυστήρια, θορυχᾶ
 δαι λίγυσιμ οἱ πολλοί. ἰμ
 Δῆλῳ δὲ γι οὐδὲ αἱ θυσαί
 αὐτῷ ὀρχήσιως, ἀλλὰ σὺν ταῷ
 τῇ, καὶ μετὰ μυσικῆς ἐγίνον-
 το. παίδων χοροὶ σιωπῶν-
 τός ἰμ αὐτῷ καὶ λιθάρα, οἱ μὲν
 ἐχέοντες, ὑπαρχοῦντο δὲ οἱ
 ἀρίστοι προκρινόντες ὅς αὐ-
 τῶν. τὰ γούν τοῖς χοροῖς γρα-
 φόμενα τέτοις ἄσματα, ὑπο-
 χήματα ἱκανά, καὶ ἐμπέπλε-
 το τῶν τοιούτων ἡ λύρα. καὶ τί
 σοι τὸς Ἑλλήνας λίγω, ὅπου καὶ
 Ἰνδοί, ἱππιδαν ἰσθρῶν ἀναστὰς
 τός, προσδύχοντες τὸν ἥλιον,
 ἐχ ὥσπερ ἡμᾶς, τὴν χῆρα λυ-
 σάντες, ἐγύμνα ἐν ἱερῇ ἡμῶν
 εἶναι τὴν δύχλιν; ἀλλ' ἱκανῶς
 πρὸς τὴν ἀνατολὴν πάντες,
 ὀρχήσας τὸν ἥλιον ἀσπάζοντες
 σχηματίζοντες ἑαυτοὺς σιωπῇ,
 καὶ μιμνῆσθαι τὴν χορήγοντ' ὅτι.
 καὶ τῶν ὅσιν Ἰνδῶν καὶ δύχλιν,
 καὶ χοροὶ, καὶ θυσαί. διὸ καὶ τού-
 τοις

uerum illi ad Orientem conuersi, saltatione Solem con-
 salutant, sed cum silentio seipsos conformantes, dei cho-
 ream imitari atq; effingere conantur? Et hac Indorum
 est precatio, et chori, et sacrificium. Duabus uero ui-
 cibus

diunt, quod ii qui linguae uio-
 tio atq; incōtinentia myste-
 ria prodidissent, pleriq; eos
 desaltasse dicunt. Porro
 autē in Delo nulla sacra per-
 agebantur, quibus saltatio
 non fuisset adhibita, sed et
 cum illa et cum musica cū-
 eta persoluebantur. Ingres-
 si uero puerorum chori, ti-
 bia et cithara praecinenti-
 bus saltabant: quos subsequen-
 ti optimi, facto delectu cho-
 reis excipiebant. Itaq; et
 cantilenas illiusmodi choreis
 conscriptas hyperchemata
 nominare consueuerunt, tae-
 libusq; lyra impleta fuerat.
 Quid uero Graecorum gen-
 tes tibi commemorem, cum
 Indi quoq; posteaquam ma-
 ne e strato surrexerint, So-
 lem precibus uenarati fue-
 rint, nō quemadmodum nos
 deosculata manu perfectā
 precationē esse arbitrantur:

φαιλαμῶνται τὸν θῶρον καὶ ἀφ' ὧν
 χαλεπὸς καὶ θυμολύγος ἔσ-
 ται. Αἰθιοπὸς δὲ γι, καὶ πο-
 λιμῶντος, σὺν ὀρχήσῃ αὐτὸν
 ὀρεῖ. καὶ ἐκ αὐτῆς αἰφίη τὸ βί-
 ος Αἰθιοπῶν αὐτῆς, ἀφ' ὧν οὐ
 λιμῶντος (ταύτης γὰρ αὐτὴ φα-
 ριτρὰς χρωταί, πορτολίοντος
 αὐτῇ ἀκτινοδότην τὰ βίβλιν) ἐ-
 μὴ πρότερον ὀρχήσεται, καὶ
 τῇ σχήματι ἀπειλῆσαι, καὶ
 πρὸς τὴν ὀρχήσῃ τὸν
 πολίτην, ἄξιον δὲ, ἐπὶ τῷ
 Ἰνδιάνῳ, καὶ τῷ Αἰθιοπίαν
 ἀφ' ἑκαστοῦ, καὶ ἐκ τῷ
 γάτορα αὐτῶν Αἰγυπτιῶν ἡ-
 παύεται τῷ λόγῳ. Δοκῇ γάρ-
 μοι ὁ παλαιὸς μῦθος καὶ προ-
 τία τὸν Αἰγυπτιῶν, ἐκ ἄλλο
 τοῦ ὀρχήσῃ τινὰ γυναικαὶ ἡ-
 γαν, μιμητικὸν ἀνδρωποῦ,
 καὶ πρὸς πάντα σχηματίζ-
 ῃ καὶ μεταβάλλειν διωά-
 μνον, ὡς καὶ ὕδατος ὑγρό-
 τητα μιμῆσαι, καὶ πυρὸς ὀξύ-
 τητα ἐν τῇ ὅτι λευκῶς οφει-
 δρότητι, καὶ λευκὸς ἀγριότητι,
 καὶ

ret imitando, modò ignis celeritatem & uehementiam
 agilitate corporis, mox leonis immanitatem, ac pardae

cibus ad hūc modum Deum
 placare solēt, nempe mane
 & uesperari. Atenim Aethio-
 pes non alia quàm saltandi
 ratione illatis iam signis bel-
 lum ingrediuntur, nec quise-
 quam Aethiopum uel sagit-
 tā excussam emitteret auul-
 sam à capite (hoc enim uice
 pharetræ utuntur, radiorū
 instar tela capiti circumpo-
 nentes) nisi prius saltauerit,
 & saltatione hosti terrore
 incusserit. Cōsentaneum ue-
 rò esse opinor, posteaquam
 totam Indiam et Aethiopiā
 peragrauimus, ut in uicinā
 Aegyptum oratione diuer-
 tamus. Etenim uetus illa fa-
 bula, Proteum Aegyptium
 nihil aliud quàm saltatorem
 fuisse eximium, mihi planè
 confirmare uidetur, hominē
 effingendi imitandiq; peri-
 tum, quiq; semet in uarias re-
 rū facies demutare & trās-
 formare potuerit, ut modò
 in aquas tennes dilapsus abi-

καὶ παρδάλιος θυμὸν, καὶ
 δίνδρε δόνημα, καὶ ὅλως, ὅ,
 τι καὶ βελύσας. ὁ δὲ μῦθος,
 παραλαβὼν πρὸς τὸ παρα-
 δοξότερον τῶν φύσιν αὐτῶ,
 διηγέσασθαι, ὡς γιγνομένης ταῦ-
 τα, ἀπὸρ ἱμερῶν. ἔπειτα δὲ
 καὶ τοῖς νῦν ὀρχημεύουσιν πρό-
 ρστην, ἰδοὺς τ' αὖ οὖν αὐτοὺς
 πρὸς τὸν αὐτὸν λαὸν ἰκίως
 διαλλαττομένης, καὶ αὐτὸν με-
 μελῆς τὸν Πρωτῖα, ἀκρίβειαν
 ἢ χρὲ καὶ τῶν Εμπυσαν, τῶν
 ἐς μυρίας μορφὰς μεταβαλλο-
 μένων, τοιαύτων τινὰ αὐθρο-
 πον ὑπὸ τῷ μύθῳ παραδι-
 δαι. ὡς δὲ τέτοις δίκαιον μηδὲ
 Ἐρωμάειν ὀρχήσασθαι ἀμνη-
 μονῶν, ἢν οἱ διηγρέσασθαι αὐ-
 τῶν, τῷ πολυμορφικῶν τῶν
 θῶν Ἀρεῖ, οἱ Σάλιοι καλέμιο-
 ροι (ἱεροσύνης δὲ τέτοι ὄνομα)
 ὀρχοῦνται σιμνετάτων ἡ-
 ἡμα καὶ ἱεροτάτων. Βιβλῶν δὲ ἢ
 μῦθος

se homines. Ad hæc iustum esse opinor, ne Romanorum
 quidem saltationem præterire tacitam, quam nobilissi-
 mi quique illorum, quos uocant u Salios (est autem
 nomen sacerdotij) Marti Deo bellicosissimo saltant gra-
 uissime, & religiosissime. Neque uero Bithynica fabu-
 la como

lis impetum, deinde arboris
 motum flexibilem: postre-
 mō in summa quicquid collis-
 buisset, exprimeret. Cæte-
 rum fabula eas Protei pro-
 prietates ad inusitatiorē opī-
 nionem detorquens, eam eo-
 ius naturam fuisse commen-
 ta est, quasi ea ipsa quoq; fio-
 ret, quæcunq; saltandi arti-
 ficio imitaretur. Qua facul-
 tate & eos qui hodie saltan-
 tionibus nauant operā, præ-
 ditos esse animadertimus, uē-
 deasq; illos eodem tempore
 diuersissimis modis immutari,
 ac planē ipsius Protei es-
 se & æmulos. Et si quid con-
 iectura assequendum est, &
 Empysam & suspicor (quæ
 & ipsa in uarias rerum fa-
 cies semet transfundere dis-
 cta est) non aliam quā sal-
 tatricem fuisse, fabularum
 inuolucro significare uolui-

μέδῃ καὶ οὐτῷ, οὐ πάν-
 τῃσι καλῶσι πῶν ἀλλήτρει.
 οἱ τὴν Πρίαπον, Δαίμονα πο-
 λυμήδω, τῶν Τυτάνων οἶμα-
 ῖνα, ὃ τῶν Ἰδαίων δακτύλων,
 ἔτε ἱγερὸν πεποιθμένον, τὸ ἰνὸ
 πλεῖστα λούειν, παραλαβὸν
 τα παρὰ τῇ Ἥρας τῇ Ἀρῇ, πᾶ-
 ρα ἡ ἵτι, σκληρὸν ὅ, καὶ πῖρα
 τῇ μῦθῳ αὐδρικόν, μὲ πρὸ-
 νόρον ἱππομαχίῃ διδάξει,
 πρὶν ἴδμεν ὄρχηστῶ ἀπαρ-
 γάσαι, καὶ αὐτὴ τέτῃ καὶ μι-
 αῖς αὐτῇ παρὰ τῇ Ἥρας ἰγί-
 ναι, δικάτω αἰ τῶν ἰκτὶ πῶ-
 με πρὸς γυνομέλιον τῇ Ἀρῇ,
 παρ' αὐτῇ λαμβάνειν. τὰ μὲν
 ὅ Διονυσιακὰ καὶ Βακχικὰ
 ἡμεῖς μετὰ πρὸς μέλιον ἡμῶν
 αἰῶσαι, ὅτε ὄρχηστῃς ἰκτὶν πᾶν
 τῇ ἡμ. πρὶν γοῶν ἰσῶν τῶν
 γυναικῶν τῶν ὄρχηστῶν, ἡδὲ
 δακτῶ, καὶ σικιννίδῳ, καὶ
 ἡμῶν, οἱ Διονύσει θράπιν
 τῶν οἱ Σάτυροι, ταύτας ἰφθί-
 ρόντες, ἀπ' αὐτῇ ἰκτὶν ὠνό-
 μασαν. καὶ ταύτῃ τῇ τέχνῃ
 χρῶ-

la commentum ab Itolorum
 instituto abhorret admodū,
 perhibētium x Priapū deū
 bellicosum, unū (ut opinor)
 ex Titanibus, aut Idæis Da-
 ctylis, illud opus factum, reo-
 bus militaribus instituendum
 fuisse, quem Mars à Iunone
 offerente acceptum adhuc
 puerum, durum porro, &
 rudem, & supra modum ui-
 rilem, non prius armorū pec-
 ritum reddidit, quàm perfe-
 ctum eūdem saltatorem ef-
 fecisset. Quamobrè & mer-
 ces illi à Iunone destinata
 est, ut ab illo semper decimā
 partem spoliōrū in bello par-
 torum reciperet. Vt autem
 Dionysiaca & Bacchica ti-
 bi expediam, opinor te non
 expectaturū ut audias, cuius
 tota q̄ctio nihil aliud quàm
 saltationem complectitur.

Cum y itaq; tria sint celeberrimarum saltationum genera, Cordacis & Sicinnidis & Emmeliae, Bacchi ministri Satyri his à se ipsis inuentis, de se cuique nomen indiderunt : & hac saltandi arte

χερσὶ μὲν ὁ Διόνυσος, Τυρ-
 ρῶν δὲ καὶ Ἰνδῶν καὶ Λυδῶν
 ἱεραῖός τε, καὶ φίλον ἔστω μὲν
 χιμῶν τοῖς αὐτοῖς θιάσοις κα-
 τὰρχήσατο· ὥς τ' ὅθ' ἑκαμύσειν,
 ἔρα μὲν ἀφ' ἑσίου ἢ, καὶ παρὰ
 ἱπποπόδαυ· θάψ τ' ἄμα
 καὶ μυτικῶν, καὶ τοσούτοις θύοις
 ἱστυδασμῶν, καὶ ὑπὸ τιμῇ
 αὐτῶν ἀρκαμῶν, καὶ τῶν αὐ-
 τῶν τέρψιν ἄμα καὶ παιδαγωγί-
 ᾱ φίλιμον παρεχομένους. θαυμά-
 ζω δὲ σὺ καὶ κἄν, ἡ δὲ οὐ μὲν
 ἔρ' καὶ Ἡσιόδου μάστιγα ἱερὰ τῶν
 ὄντων· (αὐτοῖς γὰρ ὑπὸ τῶν ποι-
 ητῶν ἱππῶν) πῶς αὐτοῖς
 φθιγγεῖναι ἱππῶν τολμῶν,
 πρὸ τῶν πάντων ὀρχασθῆναι ἱ-
 ππῶν. ὁ μὲν γὰρ Ὀμηρος, τὰ
 ἔδωκε καὶ κάλλιπας κατὰ λῆ-
 γον, ὕπνον καὶ φιλόδοξα καὶ
 μολπῶν καὶ ὀρχασθῆναι, μόνον τῶν
 τῶν αὐτόνομα ἰνέμασι, πρὸς
 μαρτυρήσας τὸ Διῶν, καὶ τὸ δὲ
 αὐτῇ μολπῇ, ἀπὸ ἀμφι-
 τέρ'

uno quasi fasce coniunctim efferret, nempe somnum, a-
 morem, cantum, atq; saltationem: hanc A tamen solam
 præclaro nobilitavit encomio, inculcata eadem nomina
 nata, ascribens per Iovem cantui dulcedinem, quæ utra-
 que

arte utēs Bacchus, Tyrrhe-
 nos & Indos & Lydos de-
 uictos subiugauit, ac gentes
 adeo bellicosas ipsis saltem
 thyrsis defaltauit. Quocir-
 ca, ô admirande, uide ne pa-
 rum piū aut religiosum sit,
 in crimē uocare exercitium
 adeo diuinum et mysticum,
 & cui colendo tāti Dī na-
 uarint operam, quodq; in il-
 lorum honorem et cultū too-
 ties peragitur, insuper quod
 tantum oblectamentum si-
 mul atq; institutionem adeo
 utilem exhibere solet. Illud
 ego & demiror, non ignorans
 Homeri atq; Hesiodi te ama-
 torem esse maximum (iterū
 enim ad poetam me conferā)
 qua fronte illis contradicere
 audeas, præ omnibus salta-
 tionem summē laudantibus.
 Siquidem Homerus cum res
 mortalium longē iucūdisi-
 mas iuxta ac elegantissimas

ὅρα τὸ ὄρχησθαι καὶ πρόσσι, καὶ
 φιλὶ γλυκὸν ἔσθαι, καὶ ὄρχησθαι
 ἀκρίως, ὅν σὺ σὺ μωμᾶσαι
 ἰππῶν, καὶ πάλιν ἐν ἰσθμῷ
 κίρα δὲ ποιήσῃς, Ἀλλὰ μὴ
 ὁ δὲ λαὸς τοὺς πολέμους ὄργα,
 Ἀλλὰ δὲ ὄρχησθαι τι, καὶ ἰμνῶ
 ῥήσας ἀνδρῶν. Ἰμνολογῶσα γὰρ
 οἱ ἀνδρῶν ἡ μὲν ὄρχησθαι
 ἡ δὲ, καὶ ἄλλων θεῶν τῶντο καὶ
 λιτῶν, καὶ ἰσχυρῶν αἱ δὲ δυνάμεις
 καὶ ἰσχυροὶ τὰ πάντα πρᾶγ
 ματα, τίμιον καὶ εὐκλύνει, τοῖς
 ἑσπερίοις μὲν ταῦτα ὡς καὶ
 λιτῶν αὐτῶν ἐκείνων. ὁ δὲ ἡσίο-
 δος, ὁ παρ' ἄλλων ἀκρίως,
 ἀλλ' ἰδὼν αὐτὸς ἑωσθεὶς οὐκ
 ὄρχησθαι τὰς Μῆσας, ἐν αὐτῷ
 καὶ τῶν ἰππῶν τῶντο πρὸ αὐτῶν
 τὸ μέγιστον ἐγκώμιον διηγᾶ-
 ται, ὅτι πρὸ ἐκείνων ἰσχυρῶν
 πῶς ἀπαλοῖσιν ὄρχησθαι,
 τὴν παρὰ τὸν βωμὸν πρὸ
 χερσὺν αὐτῶν· ἀλλὰ σὺ μὴ ὡς γὰρ
 Hesiodus, qui non ab alio percensente hoc auditu perce-
 pit, sed ipse statim sub auroræ exortum Musas saltan-
 tes uiderit, in carminis sui initio de illis hoc summum &
 elegantissimum referre non est ueritus encomium, nimi-
 rum eas circa fontem floridum mollibus saltare pedi-
 bus, iuxta patris aram agentes tripudium. At tu, ó genes

que saltandi artificio adesse
 uidemus, & dulces modu-
 los, & saltationem inculpa-
 tam, quam uituperare cogi-
 tas. Rursus alia in parte sue
 Poeseos ita inquit:

Iuppiter hūc belli reddit uir-
 tute potentem,

At leuibis membris aliū sal-
 tare peritum:

Est quem dulcisona sustollit
 uoce canendi.

Suauis profectò est uocum
 modulatio, quæ saltationi

adiuncta est, ac munus quod
 à dijs immortalibus præsta-

ri potuit lōgè pulcherrimū.
 Ac mihi apparet Homerum

omnes res mortalium in duo
 tantum diuifisse, nempe in

bellum & pacem: cæterum
 rebus bellicis tantum hæc tā-

quam præstantissima studia
 pacis opposuisse. At Buerò

Buerò

pacis opposuisse. At Buerò

pacis opposuisse. At Buerò

pacis opposuisse. At Buerò

pacis opposuisse. At Buerò

pacis opposuisse. At Buerò

pacis opposuisse. At Buerò

παῖς, μόνοντι βιομαχῶν, ὑβρί-
 ζας αἰς τὴν ὀρχηστικὴν. ὁ Σω-
 κράτης δὲ, σοφώτατος αὐτῶν
 (ὃ γὰρ πιστὸν ἔστιν ἐν τῷ πορὶ αὐ-
 τῷ λέγουσι τῷ Πυθίῳ) ὁ μόνον
 ἐπὶ τῇ τὴν ὀρχηστικῇ, ἀλλὰ
 καὶ ἐκ μαθῶν αὐτῶν ἕξιν, μέ-
 γιστον εἰμῶν δυνάμει καὶ δυν-
 αμειν, καὶ λιγύτοι ἐμμελῆ, καὶ
 εὐτυχισμένον ἢ λιγυμένον· καὶ
 ἐκ τῆς αὐτῆς γόρου αὐτῶν, ἐν τῶν
 σπουδαιότατων μαθημάτων
 καὶ τῷ τῷ ἑγὼ καὶ αἶνα. καὶ
 ἐμμελὶ γὰρ ἐκ τῶν πορὶ ὀρχη-
 στικῇ ὁ μετρίως σπουδασίδας,
 ὅς γὰρ καὶ τὰ μικρὰ ἐκ ὧν αἱ
 μαθηδάνων, ἀλλὰ καὶ αἰς τὰ
 διδασκαλῶν τῶν αὐτοβρίδων
 ἐφοίτα, καὶ παρ' ἑταίρας γυναι-
 κῶς ἐκ ἀπορίας σπουδῶν τι
 ἀκούειν, ὅτι Ἀσπασίας. καὶ τοῖς
 ἐκ τῶν πορὶ ἀρχομένων ἐν-
 φα τὴν τέχνην, καὶ ὁ δὲ αἰς
 τοσούτων ἐκ τῶν διηρηθῶν
 νῦν· ὁ δὲ τὸς νῦν ἰδὼν μέγιστον
 πρῶτα γένους αὐτῶν ἰδὼν τοῦ,

rose, tantum non cum Diti
 ipsis pugnans, salutationem
 conscindis contumeliosis co-
 uicijs. Caterum C ipse Socra-
 tes, uir omnium sapientissi-
 mus, si Pythio hoc illum testi-
 monio cohonestati fides ha-
 benda est, non tantum salta-
 tionem laudibus extulit, sed
 illam quoq; discere non eru-
 buit aut grauatus est, plurio-
 rum tribuens uenusta con-
 cinnitati & elegantiae, tum
 apio motui, neq; nō mouētis
 affirmationi. Nec ueritus
 est iam natu grandior salta-
 tionem inter serias habere
 disciplinas; uidebaturq; non
 parum huius rei perdiscendae
 impensurus opera, quem le-
 uiora ac uiliora perdiscere
 non piguit: sed tubicinarum
 quoq; scholas frequentare so-
 lebat, neq; à meretrice mu-
 liere Aspasia D quiddam au-
 dire dedignatus est. Atqui
 ille artem non ita pridem na-

tam uidit, necdum tanta elegancia & pulchritudinis ac-
 cessione auctam & elatam. Qui si nunc eos quorum
 opera in summum usque fastigium euecta est, spectaret,

καὶ φεβρὸν θάμα, ὡς μῦθος
 ἄρρυθμον ἡσχυμένον ἄνθρωπον
 πόντον, ἐμβάτας ὀψυχοῖς ἵππο-
 χύμενον, πρόσωπον ὑπὲρ ἑνα-
 φαλῆς ἀναστάνοντα ἐπικέ-
 μενον, καὶ τὸμα λεχνὺς πᾶν
 μίγα, ὡς καὶ ἀπὸ μὲνον τὸς
 θιατὰς ἰὼ λίγαρον προσφύει
 διακαὶ προγατρίδια, προσδι-
 τλὼ καὶ ἐπιτεχνήτῳ παχύτη-
 τα προσποιούμενον, ὡς μὴ ἔ-
 μήκους ἢ ἀρρυθμία ἐν λιπῶ
 μάλλον ἐλίγχειτο. ἔτι ἐνδοθῶν
 αὐτὸς λευραγὼς, ἑαυτὸν ἀνα-
 κλῶν καὶ καὶ ἀνακλῶν, ἵνῃσι καὶ
 πορρίζων τὰ ἱαμβεῖα, καὶ τὸ
 δὲ ἀίσχιστον, μελωδῶν τὰς
 συμφόρας, καὶ μόνος ὅλῳ φωνῇ
 ὑπὸ θυμῷ παρέχων ἑαυτὸν.
 τὰ γὰρ ἄλλα τοῖς ποιηταῖς ἐ-
 μέλει, πρὸ πολλῆς ποτιγρο-
 μένοις, καὶ μέχρι μὲν Ἀνδρομέ-
 χη τις ἢ Ἐκάβη ὄρεῖ, φορητὸς ἢ
 ὠδὸς, ὅταν ἢ Ἡρακλῆς αὐτὸς
 ἀσιελθὼν μονοδῶν, ἐπιλαβόμε-
 νος αὐτῆς, καὶ μὲν τιῶν λεοντήων
 αἰδίο

pe & minime iucundum spec-
 tacularum, homo longitudi-
 ne deformi atq; incomposi-
 ta exornatus, altis calcea-
 mentis ingrediens, caput lar-
 ua minaci obductum habēs,
 tum per ἄπο ore hiantē, qua-
 si spectatores esset deuorao-
 turus. Mitto adscititia pecto-
 ra, & uentres fastidios, ad-
 iunctam & arte compositā
 corporis crassitudinem, ne
 longitudine discors compositio
 in tenui corpusculo ma-
 gis reprehendenda ueniat.
 Deinde indecora histriōnis
 uociferatio, iam seipsum in-
 clamantis, iam uerberantis,
 aliquando etiā tambicos uer-
 ficulos cantillantis, & quod
 turpissimum est, grauissimas
 calamitates modulantis, ac
 sola uoce semetipsum repre-
 hendendū exhibentis. Quip-
 pe alia prischorum poetarum
 industria inuenta sunt. Et
 quamdiu quis Andromae-
 chen agit, aut Hecubam, to-

lerabilis est concio: ubi uero ipse Hercules carmine lugu-
 bri in scenam ingressus est, sui oblitus, neque leoninam,
 neq;

ὡς ἰδὼς, μὲν τὸ ῥόπαλον, ὃ
 παρίσταται, σολοικίαν ἢ φρο-
 νῶν ἐκώστος φαίει αὐτὸς τὸ
 πρῶγμα. καὶ γὰρ αὐτὸ, ὅπερ ἐν
 πάσαις τῇ ὀρχήστῃ, τὸ αὐ-
 θρῆς ὄντας μιμᾶσθαι γυναι-
 κας, λεγόντων τῷ το καὶ ὅτι τρα-
 γυδίας καὶ ὅτι λεωμυθίας ἔχο-
 ντα αὐτῶν. πλῆθος γοῶν ἐν
 αὐταῖς τῶν αὐθρῶν αἱ γυναι-
 κες. ὁ λεωμυθία δὲ, καὶ τῶν
 πρῶτον αὐτῶν τὸ λεῖψαγι-
 λωτον, μίρον τὸ τρῶν αὐτῇ
 νημέρῳ, οἷα δὲ αὐτῶν καὶ τῶ
 βίον καὶ μαγείρων πρῶτον.
 τὸ δὲ τὸ ὀρχήστῃ σχῆμα, ὡς ῥῶ-
 νόμιον καὶ σύμπριπτον, ἐκ μί-
 κρον λίγα. Ἀλλὰ γὰρ τοῖς μὴ
 νομοῖς ταῦτα. τὸ δὲ πρῶτον
 πρὸ αὐτῶν, ὡς κάλλιτον, καὶ
 τῇ κακῇ μελῶν δράματι τοῖ-
 κος, ἐκ λεχνηδὸς δὲ, ὡς ἐκᾶνα,
 ἀλλὰ συμμεινκός. ἔχει γὰρ
 πολλὰς τὰς ὑπὲρ αὐτῶν βού-
 ντας. πάλαι μὲν γὰρ αὐτοὶ καὶ
 ἴσον, καὶ ὀρχοῦντο. ἄντ' ἰπαι-
 δόν

neq; clauam quæ præponi-
 tur, ueneratur: adeo ut sanæ
 mentis homo quissiam iure
 optimo talem actionem so-
 læcissimum uitiosum possit re-
 prebendere. Iam quod cum
 primis quoque in saltatione
 damnasti, uiros bistriones
 mulierū mores imitari; hoc
 equidem commune quoque est
 & tragiæ & comædiæ
 uitium. Etenim in utraq; plu-
 res introducuntur mulieres
 quam uiri. Quinetiam Co-
 mædia partem personarum
 omnium maxime ridiculam,
 & oblectationis plenā huius
 tribuit, uidelicet lampadum
 & tibicinarum & coquo-
 rum personas. Sedenim sal-
 tationis habitus quā decēs
 sit & modestus, quorsum at-
 tinet dicere, cum cæcis quo-
 que ista sint perspicua? Lara
 ua ipsa pulcherrima, & sub
 iectæ fabulæ respondens, nō
 immanē biat, ut illæ, sed sal-
 tationi per omnia conuenit.

Habet enim permultos sub illa uociferantes. Olim uerò
 ipsi quoque saltatores canebant, & unā saltabant. Des-
 b b b b inde

διὸ λινυμένων τὸ ἔαδμα τίλιν
 φιλοῦν ἐπιταράττῃ, ἄμεινον ἐς
 διεξῆν ἄλλως αὐτοῖς ὑπερδιδόν.
 αἱ δὲ ὑπερβόσεις κοινὰ ἀμφι-
 ποροῖσι, καὶ ἔστιν τι διακρινόμε-
 νός τῶν βραχυτέρων αἰσθησι-
 στικῶν, πλὴν ὅτι ποικιλωτέρων
 αὐταί, καὶ πολυμαθεστέρας, καὶ
 μυρίας μεταβολὰς ἔχουσαι. ἐ-
 στί μὲν ἰναγώνιος ὁ ὕψις.
 ἐκείνῳ φημὶ εἶναι αἰτίαν, τὸ
 δόξαι τοῖς ἀγνωστέοις μὴ-
 ζον καὶ σιμνότερον τὸ πρᾶγ-
 μα, ὅσῳ εἰς ἐξίτασιν λαλῶ-
 ῶσαι, ἡ δὲ λίγην, ὅτι πόλις ἐν Ἰτα-
 λίᾳ, τῷ Χαλκιδικῷ γένει ὁ
 ἀρίστη, καὶ τέτο, ὅσῳ τι κέρ-
 μεμα, τῷ παρ' αὐτοῖς ἀγῶνι
 προστίθειται. ἰθὺς δὲ σοὶ ἐν-
 τάλῃ ἔστι ἀπολογέσασθαι ὑ-
 πὲρ τῶν παραλειπόμενων
 τῷ λόγῳ, παμπόλλων ὄν-
 των, ὡς μὲν δόξω ἀγνοίας
 ὁ ἀμαθίας παράσχωμαι. οὐ
 γὰρ

inde animaduertentes con-
 tinuo motu grauari anbeli-
 tum, & per hunc turbari
 cantilenam, uisum est factu
 longè consuliui, ut alij sal-
 tantibus succinerent. Porro
 autem argumēta utrisq; cō-
 munia sunt: neq; ulla in re à
 tragicis distinctim separata
 sunt saltatoria, quàm quòd
 multipliciori uarietate exor-
 nata sunt illa, maioriq; stu-
 dio perdiscenda, atq; infini-
 tis mutationes habentia.

Quòd G autem saltationum
 nulla sunt certamina, hāc e-
 go causam esse opinor, quòd
 certaminum auctōribus res
 maior & grauior uisa sit
 esse saltatio, quàm ut de ea
 exactè pronounciari possit.

Vt praterream ciuitatē in I-
 talia Chalcidici generis præ-
 stantissimam, & hanc quē-
 admodum ornamentum ali-
 quod certamini quod apud

ipsos decertandum præponitur, adiecisse. Iam uerò su-
 per ijs respondere tibi stat sententia, quæ oratione mihi
 ommissa sunt, quæ non pauca esse uideo, ne quam igno-
 rantie aut imperitiæ opinionem apud te incurram. Ne-

que

γράφει λαβόν, ὅτι πολλοὶ πρὸ
 ἡμῶν πρὸ ὀρχήσεως συγγι-
 γραμένοι, πλὴν πλείων δια-
 βίβω δι' γραφῆς ἰποιέσασθαι,
 πάντα δι' ὀρχήσεως τὰ ἄλλα
 ἐπιξιόντων, καὶ ὀνόματα αὐ-
 τῶν καταλίγουσιν, καὶ οἷα ἰ-
 σάσθαι, καὶ ὅφ' ὅτε εὐρίθην, πο-
 λυμαθῆας ταύτῃ ἐπίδειξιν.
 ὁ γὰρ παρὶς ἐγὼ ἢ μά-
 λιστα μὴ πλὴν πρὸς ταῦτα φι-
 λωτιμῶς ἀπειρόκαλόν τι καὶ
 ὀφθαλμῷ, καὶ ἱκανῶς ἀπαρῶν
 ὀνομασθῆναι, καὶ διὰ τὸ τοῦ πα-
 ρίσι, ἐπεὶ ἢ καὶ ἐνδοξοῖσι ἀξίῳ
 ἰσχυρῶς καὶ μεμνησθῆναι, ὅτι μοι
 οὐκ ἔστι πάσαις ὀρχασις πρόκα-
 ται γεγραμῶν, ἀλλ' ἐπὶ τὸ
 τῶν σκοπῶν ὑπερσάμην τῷ
 λόγῳ, ὀρχήσεων ὀνόματα
 καταριθμῆσθαι, πλὴν ὅ-
 σον ἐν ἀρχῇ ὀλίγων ἰπιμνή-
 σθαι, τὰς γενομένας αὐ-
 τῶν προχρησάμενος. ἀλλὰ

τί γι

que mihi obscurum est, cō-
 plures ante nos de saltatio-
 nelibellos conscripsisse, ac
 omnem suam inscribēdo o-
 peram et industriam in hoc
 posuisse, ut omnia saltationis
 genera atq; species numero
 comprehenderent, earum
 demq; nomina percererēt,
 tum cuiusmodi unaquæque
 illarum, aut quo auctiore fo-
 ret inuenta, quo instituto ma-
 gnā multiplicis sciētiae o-
 pinionem sibi adiunēcturos
 existimabant. Ego uerò hęc
 ambitiosam super hisce re-
 bus contentionem, & ine-
 ptam, & serā cognitionis,
 & mihi ipsi in præsens mi-
 nimè tempestiuam & accō-
 modam esse arbitror, eamq;
 ob rem illa supersedeo. Dein
 de & hoc te cogitare uelim,
 ac tenere memoria, quòd ne
 que in præsentia statuerim
 omnem saltationem à pris-

ma stirpe repetitam uelle indagare: neq; hunc orationis
 meæ scopum esse propositum, saltationum nomina nume-
 ro complecti uelle, præter paucas illas quarum initio
 memini, tanquam generosioribus propositis. Verūna

bbb 2 hœ

τὸ γὰρ τῷ παρόντι μοι λιψά-
λαιον ἢ λόγος τὸτό ὄσι, πῶ-
νυ ἔρχομαι λιβετώσαν ἱπαι-
σίσαι, καὶ δῆξαι ὅσα ἔν αὐτῇ
τορπνὰ καὶ χρύσιμα πορίλα-
βῶσα ἔχει, ὃ πάσαι ἀρξαμένῃ
ἐς τοσούτον ἡάλλῃ ἡδιδό-
σαι, ἀλλὰ κατὰ τὸν σιχατὸν
μάλιστα. αἱ μὲν γὰρ πρῶται
ἡκῆναι, ὥσπερ τινὸς ῥίζαι καὶ
θιμίλλαι αἱ ὀρχήσιως ὄσαν.
τὸ δὲ αὐτῇ αὐτῆς, καὶ τὸν
τελιώτατον καρπὸν, ὅσῳ
νῦν μάλιστα ἐς τὸ ἀκρότατον
ἀποτετέλιται, τῷτο νῦν ὃ ὁμί-
τηρ ὁ λόγος διεξέρχεται, πα-
ραίς τὸ δερμαῦσσι, καὶ γὰρ
ρανον ὀρχήσθαι, καὶ τὰ ἄλλα,
ὥς μάλιστα τῇ νῦν ταύτῃ ἐτι
προσέκουσιν· ὅθεν γὰρ ἡκῆναι τὸ
φρύγιον ὃ ὀρχήσιως ἡδῇ, τὸ
παροίνιον καὶ συμποτικόν, κα-
τὰ μέθης γιγνόμενον, ἀγροί-
κων πολλάκις πρὸς αὐλημα-
γῶναι καὶ ὀρχημένων, σφο-
δρὰ

hoc H orationis meae caput
est summa futura est, ut ea
saltandi rationem quae nunc
constituta in usu uersatur, lau-
dibus illustrem planumque fa-
ciam, quantum cum uolupta-
tis, tum fructus in se comple-
ctatur: et quam non nuper
primum incepta, ad tantum
uenustatis et elegantiae cul-
men et fastigium peruene-
rit, nec minus de se exhibens
reuerentia. Quippe priores
illae, perinde ut radices et
saltationis fundamenta fue-
runt. Eius autem floridam
uenustatem, et fructum ab-
solutissimum, qui nunc om-
nium perfectissime cunctis
augmentis ematuruit, illum
nunc in praesens oratione no-
stra explicabimus, posthaec
Thermaystride, et alijs
praesenti parum conuenien-
tibus. Sed ne Phrygiam qui-
dem illam saltandi speciem,

aptam conuiujs et compotationibus, et quae tantum
ebrietate duce exerceri solet, hominibus rusticis saepe-
numero ad tibiam muliebriter saltantibus salus duos
et la-

δὲ καὶ ἡμαυτοὺς πηδύμα-
 τα, καὶ νῦν ἔτι τὰς ἀγροικίας
 ἐπιπλάσσει, καὶ ἀγνοίας πα-
 ρίσιον· ἅλλ' ὅτι μηδὲν ταῦ-
 τα τῇ νῦν ὀρχήσῃ κοινῶν. καὶ
 γὰρ Πλάτων ἐν τοῖς νόμοις, ἵνα
 μὴ τίνα εἶδη ἱπαινεῖ ταύτης,
 τὰ δὲ πάνυ ἀπαξιοῖ, διαρῶν
 αὐτὰ ἐς τὸ τέρπνον, καὶ τὸ
 χρῆσιμον, καὶ ἀπελαύνων αὐ-
 τῶν τὰ ἀσχημονέστερα, προ-
 τιμῶν δὲ καὶ θαυμάζων δέ-
 τερα, καὶ πρὸς μὲν αὐτῆς ὀρ-
 χήσεως τοιαῦτα. τὸ γὰρ, πᾶν
 ταπεινίστη, μυσικῶν τὸν
 λόγον, ἀπειρόκαλον. ἃ δὲ τὸν
 ὀρχησῶν αὐτὸν ἔχειν χρὴ, καὶ
 ὅπως δὲ ἡσυχῆσαι, καὶ ἃ μι-
 μαθεῖν, καὶ οἷς ἡρατῶν
 τὸ ἔργον, ἥδη σε διείμι, ὡς
 μάθης, ἃ τῶν ῥαδίων, καὶ τῶν
 ὀμνταχειρίων οὔσαν τιμῇ
 τίχῃ, ἀλλὰ πάσους παιδού-
 σης ἐς τὸ ἀκρότατον ἀφικνεῖ
 μέλιν, ἃ μυσικῆς μόνον, ἀλλὰ

καὶ

laboriosos, & quos etiā
 num agrestium studio reli-
 ctos uidemus, prae ignoran-
 tia obticui: sed quia à prae-
 senti saltatione omnibus mo-
 dis aliena est, nec quicquam
 cū illo cōmune habet: quan-
 doquidem ipse quoque Pla-
 to in Legibus nonnullas illius
 species cōmendat, nonnullas
 uerò in totum reprobat, di-
 uidens eas iuxta uoluptatem
 & utilitatē, exigens ex illis
 quae sunt indecentiores, an-
 teponens autem & admi-
 rans reliquas. Et de ipsa quī
 dem saltandi ratione haec di-
 cta sufficiant. Et enim sine
 gulis persequendis orationē
 extendere, absurdum mihi
 uidetur, & ineptum. Iam
 uerò ea quae saltatorem i exi-
 mium habere oportet, tum
 qua ratione ijs quae perdidit,
 recte uti, quibusq; rebus
 artem possit assequi, tibi ex-

pediam, ut cognoscas quā non ista ars omnino sit com-
 prebensu facilis, & cuiusuis ingenio obuia & exposita,
 sed omnium disciplinarum exactissime cognitarum ad-
 miniculo excolenda sit, non musices tantum, uerum etiā

καὶ ῥυθμικῆς, καὶ γωμετρι-
 κῆς, καὶ ὅτι οὗς φιλοσοφίας
 μέγιστα, ὅτι τι φυσικῆς, καὶ
 ὅτι ὑθικῆς· τίω γὰρ διαλεκτι-
 κῶν αὐτῶς ποριδρύγαν, ἅκμα
 ρον αὐτῇ νερδμικον. ἔ μὲν ἂ-
 λὶ ῥητορικῆς ἀφίστηκον, ἀλλὰ
 καὶ ταύτης μέγιστα, ἵαδ' ὅ-
 σον ὕβρις τι καὶ πάθος ἐπιδρῶ-
 νικῶ ὅσιν, ὥρ καὶ οἱ ῥήτορες
 γλίσχουσαι, ὅν ἀπέλλακται δὲ
 καὶ γραφικῆς καὶ πλαστικῆς,
 ἀλλὰ καὶ τίω ἰν ταύταις δύρυν
 μέγαν μέγιστα μιμνήμεν φαί-
 νῆσαι, ὥς μελὶν ἀμάνη μέγα
 φαιδίαν αὐτῶς, μέγα Ἀπι-
 λῶ ἔναι δονῶν πρὸ πάντων
 δὲ, Μινυμοσιώων, καὶ τίω θυ-
 γατὸρα αὐτῶς Πολύμνιαν, ἱ-
 λωρ ἔχειν αὐτῇ πρόκειναι, καὶ
 μιμνῆδαι παρῶνται ἀπάν-
 των. ἵατὰ γὰρ τῇ τὸν Ομη-
 ρικὸν Κάλχαντα, τὸν ὀρχατῶν
 αἰδῆσαι χρὸν, τάτι ἵντα, τάτ'
 ἱστέμεθα, πρὸτ' ἵντα, ὥς με-
 λιν αὐτ' διαλανθάνειν, ἀλλ'
 ἔναι πρόχειρον τὴν μνήμην αὐ-
 τῶν.

rhythmices & Geometri-
 ces, cum primis uerò philo-
 sophiæ tuæ naturalis & mo-
 ralis. Solū uerò Dialecticā
 illi tanquam superfluum &
 parum commodam existi-
 matum est. Neq; uerò abhor-
 ret à Rhetorica, sed et illius
 est particeps, quatenus mo-
 res atq; affectus demonstrat,
 quorum indicandorum cupi-
 di sunt etiā Rhetores. Sed
 nec à graphica exclusa est,
 & plastice: uerū harū in
 membris exprimendis con-
 cinhitate magnopere imi-
 tari uidetur, aded ut ne Pbio-
 dias quidem in tantum, aut
 Apelles in ea uidetur præcel-
 lere. Ante omnia uerò præ-
 sens & singularis in saltato-
 re requiritur Memoria, e-
 iusq; filia Polymnia, ut om-
 nium rerū callentissimè me-
 mor sit. Etenim iuxta Cal-
 chantem Homericum, salta-
 torem scire necesse est, quæ
 sint, quæ fuerint, quæ mox

uentura trahantur. Ne quid rerum prorsus ignoret: sed
 memoriam habeat promptam, & expeditam. } Caput
 autem

τῶν, καὶ τὴν μὲν λιφάλαον ἄ-
 κεικώς, μιμητικῶς ἵς ἔστιν
 ἰατρίῃ, καὶ λεικτικῶς, καὶ
 τῶν ἰσχυρίων θρασύρδον-
 κί, καὶ τῶν ἀφαιρῶν σαφηνί-
 στικῶς, καὶ ἐπὶ τῷ Θερυδίῳ
 πρὸς τὴν πόρτικόν ἐφύ, ἐπαι-
 νῶν τὴν αὐδρα, τὸ το καὶ τὸ τῷ
 ἔργῳ ἀνρίστατον αὐτὸν ἰγνώ-
 ρων ἢ, γινῶναι τε τὰ δεινὰ,
 καὶ ἱμῶσθαι αὐτὰς, ἱρμ-
 νίαι δὲ τῶν, τῶν σαφῶν
 τῶν σχημάτων λίγῳ, ἢ δὲ πᾶ-
 σα τῶν χορηγία, ἢ παλαιὰ
 ἱερὰ ὄντων, ὡς προῶπον, καὶ
 ἐπὶ τῶν αὐτῶν μνήμη,
 καὶ μὴ δὲ πρὸς πᾶσι ἐπίδει-
 ξι, ἀπὸ γὰρ χάρις ὄντος, καὶ
 ἀπὸ τῆς τῶν ἀσμου γοήσιος
 ἀφάμετον, καὶ αὐτὸν ἀπα-
 να δέχεται, ἄχρι τῆς ἡλίας τῶν
 Εὐπάφρων τῶν Αἰγυπτίων.
 τῶν γὰρ διατμήματι πόρι-
 ρίδον ἢ μὴ ἢ τὸ ὄρχησθαι πολυ-
 μάθῃ, καὶ τὰ διὰ μέσου μάχισ-
 τῶν, ἱρῶν τομῶν, Αφροδίτης
 γοῆς, Τῆς αὐτῶν μάχης, Διὸς
 ἱερῶν περιγραφῆς ἐστὶν ἡμῖν
 παραδεχόμενα. Media omnia perfectissime
 callcat, Caeli sectionem, Veneris partus, Titanum
 Pugnam, Io-

autem argumenti est, imita-
 tionis atq; demonstrationis
 scientia, ac rerum mente cō-
 ceptarum explicatio, neque
 non obscurorum perspicua
 declaratio. Et quod de Peri-
 cle literis ac memoria pro-
 didit Thucydides, eum uirū
 collaudans, hanc summā
 clarissimā esse saltatoris lau-
 dem, nosse quid deceat, et
 idipsum explicare posse. Ex-
 plicationem autem, habituū
 perspicuitatē ego dico. Cae-
 terum ad hanc rem potissi-
 mum facere uidetur omnis
 illa rerum priscarum histo-
 ria, ut à me prædictum est,
 cū prompta memoria, tum
 decenti gesticulatione con-
 iuncta demonstratio. Statim
 enim à Chao et prima ter-
 ra generatione factō exor-
 dio, cuncta illi ad unguē co-
 gnita esse necesse est, usque
 ad Cleopatram Aegyptiæ tē-
 pora. Hoc enim seculorū in-
 uis

γίνισιν, Ρίας ἀπάτω, λίδου
 ὑποβλήν, Κρόνυ δόρυ, τὸν
 τῶν φίλων ἀδελφῶν λεῖπον,
 αἶτα ἱξῆς Γεγαύτων ἰπποτά-
 τασιν, πυρὸς λελοπλὺν ἀνθρώ-
 πων πλάσιν, Προμηθέως λείλα-
 σιν, ἱρωτῶ ἰσχυρὸν ἱκατόρυ.
 καὶ μετὰ τχῶτα, Δῶλον πλά-
 στω, καὶ Λητῆς ἰοδίνας, καὶ
 Πύθωνος ἀνάρβου, καὶ Τι-
 τυὸς ἰπιδελῶν, καὶ τὸ μίσην ἔ-
 γῃς ὑποσημειῶν πῶσει τῶν
 αἰτῶν. Δου καλίωνα ὑπὸ τοῦ-
 τοις, καὶ τῶν μεγάλων ὑπὸ τέ-
 τε τῷ βίῳ ναυαγίαν, καὶ λάρ-
 νακα μίαν, λείψασιν τῷ αὐ-
 θιμαπῆς γένεσι φυλάττεισαν, καὶ
 ἐν λίθων ἀνθρώπων πάλιν. αἶ-
 τα ἰάχῃ σπαραγμῶν, καὶ Ἡ-
 ρας δόλῳ, καὶ Σιμίλῃς κα-
 τὰ φλῆξιν, καὶ Διονύσῃ ἀμφο-
 τέρας τὰς γονὰς, καὶ ὅσα πε-
 ρὶ Ἀθλῶας, καὶ ὅσα Ἡφαίστου καὶ
 Εὐριχθονίς, καὶ τῶν ἱερῶν ἱερῶν
 τῆς Ἀττικῆς, καὶ ἀνὰ ῥόθιον,
 καὶ τῶν πρώτων ἐν Ἀργεὶ πᾶ

uis incunabula & natiuitas
 tem, Rheæ fraudulentam in-
 posturā, lapidis suppositio-
 nem, Saturni Luincula, triū
 fratrum regna per sortem di-
 uisa. Deinde Gigantum se-
 ditiosam rebellionem, ignem
 furto Promethei substractū,
 hominum formationē, Pro-
 methei supplicium, amoris
 utriusque robur & uiolen-
 tiam. Post hæc Deli erratio-
 nem, & Latonæ ex parte
 dolores, & Pythonis cædē,
 & Tityi insidias. ac mox,
 quemadmodum medium ter-
 ræ aquilarum uolatu inuen-
 tum sit. Ad hæc Deucalio-
 nem, ac magnum illud id æ-
 tatis naufragium, tum uni-
 cam illam arcā humani ge-
 neris reliquias conseruantē.
 Præterea quemadmodū de-
 nuò ex lapidibus homines
 prognati sunt. Mox Iacchi
 dilanationem, & Iunonis
 dolum, & Semeles conflagrationem, & Bacchi utran-
 que stirpem. Tum quæcunque de Minerua referuntur
 in fabulis, quæcunq; de Vulcano, atque Erichthonio: ac
 disceptionem illam de Attica, & primum in Arcopa-
 go ius

ἢ ἡμίσιον, καὶ ὅλως τὴν Ἀττικὴν
 πᾶσαν μυθολογίαν, ὅθεν
 ῥίται δὲ, τὴν Διὸς ἱερὰν, καὶ
 ὅλως, καὶ ἑορτῆς ἑορτασμοῦ, καὶ Κι-
 λω ἑορτασμοῦ, καὶ Τριτοπόλεως
 γιορτασμοῦ, καὶ Ἰκαρίου ἀμπε-
 λουργίας, καὶ τὴν Ἡρακλέους συμ-
 φησίαν, καὶ ὅσα περὶ Βορέως, καὶ
 ὅσα περὶ Ωρεσθίδος, καὶ Θη-
 σέως καὶ Αἰγέως. ἔτι ἢ τὴν Με-
 δέως ἰκδοχίαν, καὶ αὐτὴν εἰς
 Πήσας φυγὴν, καὶ τὰς Εὐρυ-
 χιδίους λυγατορίας, καὶ τὰς Παν-
 δίωνος, ἃς ἐν ἑορτασμοῖς ἐπα-
 λιν καὶ ἐπραξάν. ἔτα δ' Ἀκά-
 μας, καὶ ἡ Φυλλίς, καὶ ἡ Περ-
 σία δὲ τῆς Εὐρώπης ἀρπαγὴ,
 καὶ ἡ τραγῳδία τῶν Διόνυσων
 ἐπὶ τὴν πόλιν, καὶ τὸ Ἰππολύτου
 πᾶν, καὶ Ἡρακλέους λεί-
 ψιδος. Ἀττικὰ γὰρ καὶ ταῦτα
 ἀπό τῶν αὐτῶν νομίσιον. ταῦτα μὲν
 τὰ Ἀθηναίων, ὀλίγα πάντων
 αἰγμάτων, ἵνα καὶ πολλῶν
 τῶν παραλειπόμενων διηλο-
 ῖται expeditio, neque non mors Hippolyti, & Hera-
 clidarum reditus. Iure enim & ista in fabulis Atticis cen-
 sebantur. Et hæc quidem ex rebus gestis Atheniensium sa-
 nè quàm pauca exempli gratia ex multis à me prater-
 missis percurri. Deinceps uerò memoria quoque tenen-

go iudicium. In summa, totū
 illum sermonem Atticum fa-
 bulosis narrationibus refer-
 tissimum. Præcipuè tamen
 memoria teneat Cereris er-
 rorem, atq; inuentam Pro-
 serpinam, & Celei hospita-
 litatem, & Triptolemi agri-
 culturam, & uitium plano-
 tationem factam ab Icaro,
 & Erigones ærumnas: præ-
 terea quæcunque de Borea,
 quæcunq; de Orithyia, &
 Theseo & Aegeo memoriæ
 prodita sunt. Adde his Me-
 deæ susceptionem, eiusq; dea-
 nuò in Persas fugam, ac re-
 gis Erechthei filias, & na-
 tas Pandionis, tum quæcun-
 que in Thracia perpeffæ
 sunt, & fecerunt. Deinde nō
 ignorandus est illi Acamas,
 non Phyllis, non primus ra-
 ptus Helenæ, tum Castoris
 atque Pollucis aduersus ur-

θυμ. ἰξῆς ἢ Μιγαρα, καὶ Νι-
 σσ, καὶ Σκύλλα, καὶ περιφρο-
 νῆς πλόκαμος, καὶ Μινω-
 πόρ, καὶ πόρι τῶν εὐφρόντων
 ἀχαριστία, εἰς ἱξῆς δ' Κιβαιρῶν
 καὶ τὰ Θερβαίων, καὶ τὰ Λαβ-
 δακιδῶν πάθος, καὶ Κάδμου
 ἐπιδημία, καὶ βοὸς ὑκλασις, καὶ
 θφους δολοφονία, καὶ Σπαρτῶν
 αὐθάδεις, καὶ αὐθις, τὸ Κάδ-
 μου δὲ δράκοντα μεταβολή, καὶ
 πρὸς λύραν τέχισις, καὶ μαρία
 τῶν τεχνιστῶν, καὶ τῆς γυναικὸς
 αὐτῆς τῆς Νιόβης ἡ μεγάλην.
 χία, καὶ ἡ ἐπὶ τῷ πίνθει σιγῇ,
 καὶ τὰ Προβίως καὶ Ἀνταίω-
 ν, καὶ τὰ Οἰλίποδοι, καὶ
 Ἡρακλῆς συν τοῖς ἀθλοῖς αὐ-
 τῶν ἄπασιν, καὶ ἡ τῶν παίδων
 σφαγή. ἄλλ' ἡ Κόρυμβος, πλῆ-
 καὶ αὐτῇ μύθων, τῶν Γλαυ-
 κῶν καὶ τὸν Κρίοντα ἔχουσα. καὶ
 πρὸ αὐτῆς, τὸν Βιλλεροφόντην,
 καὶ τῶν Σθινίβοιαν, καὶ Ἡλίου μά-
 χην καὶ Ποσειδῶν καὶ μι-
 τὰ ταῦτα, τῶν Ἀδάμαντος
 rorum per insaniam facta internecio. Deinde Corinthus,
 ἡ ipsa plena fabulis, Glaucam ἡ Creonta habens,
 ἡ ante illos Bellerophontem, ἡ Sibenebæam, So-
 λισ, ἡ Neptuni pugnam. Post hæc autem Athamantis
 furens

da est Megara, ἡ Nisus, et
 Scylla, ἡ crines prupurei,
 ἡ Minois regis Cretensium
 discessus, ac erga bene de se
 meritam ingratitudo. Qui-
 bus postea annectenda sunt
 cum Cithærone quæcunque
 Thebanis ciuibus acta sunt,
 ἡ Labdacidarum ærum-
 na, ἡ Cadmi peregrinatio,
 ἡ bouis procubitus, ἡ ser-
 pentina, ἡ dentes serpentini, ἡ se-
 minatorum ortus. Et rursus
 Cadmi in serpentem trans-
 mutatio, ἡ ad lyram præ-
 cinentem murorum substru-
 ctio, ἡ murorum instauratio
 toris infamia, ἡ uxoris eius,
 nepe Niobes sibi ac suis exi-
 tiosa iactantia, ἡ in luctu
 silentium: tum quæcunque de
 Pentheo, quæcunque de Actæo-
 ne, quæcunque de Oedipode,
 quæcunque de Hercule cū om-
 nibus illius certaminibus li-
 teris prodita sunt, eimque libe-

μαίω, καὶ τῶν Νιφίλων παῖς
 δουρὶ καὶ ῥομφαίᾳ τὴν διαίτην
 φονεύων, καὶ Μελικέρτης ὑπο-
 δελφῶν, καὶ τέτοιοι, τὰ Πιλοπι-
 δῶν, καὶ Μυκιδῶν, καὶ τὰ ἐν αὐ-
 ταῖς, καὶ πρὸ αὐτῶν, Ἰναχος καὶ ἰώ,
 καὶ ὁ φονεὺς αὐτῶν Ἀργεῖος, καὶ Ἀ-
 ρκίως καὶ Θυέστης καὶ Ἀδρόπη, καὶ
 τὸ χερσεὺς Ἰφίτας, καὶ Πιλο-
 πέας γάμος, καὶ Ἀγαμέμνωνος
 ποσειδάων, καὶ Κλυταίμνηστρας
 τιμωρία, καὶ ἴτι πρὸς τὸ πᾶν, ὃ τῷ
 ἱερῷ λαῷ τῶν στρατῶν, καὶ ὃ τῷ
 φονεῖ λαῷ γαμβρῶν τῶν Ἀδράστου
 καὶ ἰφίτου, καὶ ὃ ἐπὶ αὐτοῖς χερσε-
 μί, καὶ ὃ τῷ πινυῖν αἰσφία,
 καὶ Ἀντιγόνης διὰ ταῦτα καὶ Μι-
 νικίως ἀπώλη. καὶ τὰ ἐν Νιφί-
 λῳ δὲ, ὃ Ὑψιπύλο καὶ Ἀρχίμο-
 ρος, ἀναγκαστὰς αὐτῶν ἐρχεσθαι
 μετὰ τὴν μάχην, καὶ πρὸ αὐτῶν ἱ-
 στήναι τὴν Δανάην παρβινού-
 σιν, καὶ πόρνεως γένεσιν, καὶ
 τὴν ὑπὸ τὰς Γοργόνας ἀθλον
 αὐτῇ προσηρμεύσαν. ὃ οὐκ ἔστι
 καὶ ὁ Αἰθιοπικὸς διήγησις,

furentem insaniam, ac Nuo-
 bis liberorum in ariete fugā
 acriam, Inus & Melicertæ
 susceptionem. Ad hæc, neq;
 Pelopidarum facta saltatori
 negligenda sunt, neq; Myce-
 na, & quæcumq; in illis me-
 morabiliter gesta sunt. Et an-
 te illos Inachus et Io, & ip-
 sius custos Argus, et Atreus,
 & Thyestes, & Aerope, et
 uellus aureū, & Pelopiæ nu-
 ptia, & Agamemnonis in-
 terfectio, et Clytēestræ sup-
 pliciū. Iam adhuc ante illos
 septē principū aduersus The-
 bas expeditio, & generorū
 exulū Adrastī susceptio, &
 oraculum de illis proditum:
 præterea ducum in bello cæ-
 forum interdicta sepultura,
 & propter hanc Antigoo-
 nes & Mœnecei miserabi-
 lis interitus. Insuper quæcum-
 que feruntur in Nemea Hy-
 psipyle & Archemorus sala-
 tatori monumenta cum primis necessaria. At etiam quæ an-
 te illa tempora acciderunt, exactè callebit, Danaes uirgini-
 tatem, Persei natiuitatem, certamen quod aduersus Gor-
 gonas suscepit. Adde illis & Aethiopicam narrationem,

Cassio.

Κασσιόπεια καὶ Ἀνδρoμέδα καὶ
 Κυβώς, αἵ καὶ ἄλλοις ἱγκα-
 τίλιξεν ὁ τῶν μετὰ ταῦτα πί-
 σις. ὑπὸ καὶ τὰ ἀρχαῖα, τὰ
 Αἰγυπτίη καὶ Δαναοῖς εἰσέλ-
 καὶ τῶν ἐπιβαλόμενον ἐπιβ-
 λῶν. ἐκ οὐλίας δὲ καὶ ὁ Λακ-
 δαίμων τοιῶντα παρίχεται,
 τὸν Υἱοῦ Κλυθῶν, καὶ τὸν ἑὲς Ἀπεί-
 λων. αὐτὴν τῶν Ζήφυρον.
 καὶ τῶν ἐπὶ τῷ Δίῳ καὶ με-
 ρακίᾳ σφαγῶν, καὶ τὸ ἐκ τῆς αἵμα-
 τος αὐτοῦ, καὶ τῶν ἐν αὐτῷ
 αἰσθῆσαι ἐπιγραφῶν, καὶ τῶν
 Τρωάδων ἀνάστασιν, καὶ τῶν
 Διὸς ὑπὸ τέτῳ ἑστῶτος Ἀσκλη-
 πιδος ὄργῶν, ἵτι δὲ καὶ τὸν Πά-
 ριδον ἐξορίσμενον, καὶ τῶν ἑλ-
 λῶν ἀρπαγῶν, μετὰ, τῶν ὑπὸ
 τῷ μέλῳ κρίσειν. νομιστοῦν γὰρ
 τῇ Σπαρτιατικῇ ἱστορίᾳ καὶ
 τῶν ἱλιακῶν σωθῆναι, πολ-
 λῶν ἴσασιν, καὶ πολυπρόσω-
 πον. ἑστῶτος γοῶν ἑὲς ἐκ
 πρῶτον, δρᾶμα τῇ σκηνῇ πρῶ-
 πῆται. καὶ μετὰ δὲ δὲ τέτῳ
 αἰῶνι, μέλῳ ἀπὸ τῆς ἀρπα-
 γῆς

Castiopeam, & Androme-
 dam, & Cepheum, quos in-
 ter astra annumeravit quo-
 que hominum id ætatis cre-
 dultitas. Quinetiam illa non
 ignorabit prisca facta Æ-
 gypti & Danaï, & insidiis
 quibus petita sunt nuptiæ.
 Non pauca uerò eius gene-
 ris suppedabit & Lacedæ-
 mon, uidelicet Hyacinthum,
 & Apollinis riualem Ze-
 phyrum, & pueri exitium
 à disco illatum, enatumq; ex
 illius sanguine flosculum, &
 gementem in eodem inscri-
 ptionem α α, & Tyndarū
 à morte reducem, & Iouis
 ob hoc ipsum aduersus Æo-
 sculapium excarescentiā.
 Præterea Paridis apud Me-
 nelaum hospitium, & He-
 lenæ raptum post factū pro-
 pter pomum iudicium. Plas-
 nè enim existimet Sparta-
 næ historia & Iliacam esse
 adiunctam, copiosam pro-
 fectò & multiplicem. Itaq;

iuxta unumquemq; apud Troiam occisorum fabula agen-
 da scenæ proponitur. Consentaneum uerò est, ut horum
 subin-

ἦν δὲ αὖτις, ἄχει τῶν ἐν τοῖς
 νήτοις γιγνημένων, καὶ τῇ Λι-
 ναιπλάου, καὶ Διδῶς ὄρω
 τῇ. ὡς ἐκ ἀλλήτρια καὶ τὰ
 περὶ τὸν Ορίστῳ δράματῳ, καὶ
 τὰ ἐν Σκυθίᾳ τῷ ἥρωϊ τιτολ-
 μένῳ, ἐκ ἀπὸ δὲ Διὶ καὶ τὰ
 περὶ τούτων, ἀλλὰ τοῖς Ἰλιακοῖς
 συγγῆν, Ἀχιλλεύς ἐν Σκύρῳ
 παρθένους, Ὀδυσσεύς μα-
 τία, καὶ φιλοκτενὺς ἱερμμία, καὶ
 ἰλῶς ἐν πῶσα Ὀδύσσειᾳ πλά-
 νη, καὶ Κίρκη καὶ Τηλέγονος, καὶ
 ἡ Αἴλαιος ἀνέμων δωατρία,
 καὶ τὰ ἄλλα μέχρι τῶν μνη-
 στέων τιμωρίας. καὶ πρὸ τού-
 των, ἡ ἑλπίς Παλαμίδος ἐπιβε-
 λῇ, καὶ ἡ Ναυπλίου ὄργη, καὶ ἡ
 Διαντῆς μάστις, καὶ ἡ βατήρ
 ἐν ταῖς πύτραις ἀπώλεια. ἔχ
 πολλὰς ἀφορμὰς καὶ ἡλὲς τοῖς
 ἐρχομένοις περὶ μύθοις, τὸν
 Οἰνόμεον, τὸν Μυρτίλον, τὸν
 Κρόνον, τὸν Δία, τὸς πρώτους
 τῶν Ὀλυμπίων ἀγωνιστάς.
 πολλὰ δὲ καὶ ἡ ἑλπίς Ἀρκαδίων
 μυθολογίας

subinde memor sit, cum pri-
 mis uerò eorum quæ mox à
 raptu usq; ad Græcorū pro-
 cerum in patriam reditum
 peracta sunt. Neque Aeneæ
 erroris obliuiscatur, neq; Di-
 donis amoris. Inter quæ lo-
 cum quoq; habebunt quæ de
 Oreste circumferuntur fa-
 bulæ, tum qualia satis fidē-
 ter ausus est in Scythia. Sed
 nec illa quæ antehac gesta
 sunt, inepta putabit. Achil-
 lis in Scyro cum uirginibus
 conuersationem, Vlyssis in-
 saniam, Philoetætæ à Græ-
 cis derelictionē. In summa,
 totam Vlyssæam errationē,
 & Circen, & Telegonum,
 & Aeoli in uentos imperiū,
 aliaq; usq; ad procorum sup-
 plicia. Ante hæc uerò quibus
 sycophantijs Palamedi pero-
 niciem machinatus est, &
 ira Nauplij, & Aiæcis furē-
 tis insania, & alterius ad pe-
 tras naufragiū facientis exi-

tium. Quin etiam Elis multas occasiones præbebit sal-
 tare conantibus: Oenomaū, Myrtilum, Saturnum, Iouem,
 primos Olympiarum athletas. Atqui nec Arcadia fabu-
 larum

μυθολογία, Δάφνηςφυγὸν, Καλλι-
 στῆς θηρίωσης, Κενταύρων
 παροιμία, καὶ Πανὸς γοναί, Αλ-
 φειῶ ὄφης, καὶ Υψηλῆ ἀπειθε-
 ρίας· ἀλλὰ καὶ ἐς τὴν Κρήτιον
 ἀφίκη τῷ λόγῳ, πᾶμπολλα καὶ
 κῆρυξ ὁ ὄρχησις ἱρασιεῖται, τὴν
 Ευρώπην, τὴν Παισιφάω, τὴν
 ταύρας ἀμφοτέρους, τὴν Λαβύριν-
 θον, τὴν Αἰδιάδην, τὴν Φαί-
 δραν, τὸν Ανδρόγειον, τὸν Δαί-
 δαλον, τὸν Ικαρον, τὸν Γλαύκο-
 νον, τὴν Πολυίδαν μαυρίκην,
 τὸν Τάλο, τὸν χαλκιδῶν Φι-
 κρέτης περίπουλον. καὶ ὡς
 Αἰτωλίαν μετίλθης, καὶ πολλὰ
 ὁ ὄρχησις καταλαμβάνει,
 τὴν Αλθαίαν, τὸν Μελίαγον,
 τὴν Αταλάντην, τὸν Δαλόν,
 καὶ πῶτα καὶ καὶ Ηρακλῆος πά-
 λιν, καὶ Σηρώων γένειον, καὶ
 Εχινάδων ἀνδροσύν· καὶ με-
 τὰ τὴν μαρίαν, Αλκμαίωνος
 οἰκισιν. ἔτα Νίασον, καὶ Δία
 υἱας Ζυλῆσιππον, ἢ τὴν ἱρ-
 οίτην πυρᾶν, ἔχει καὶ Θράκη πολ-
 λὰ τῷ ὄρχησιν ἐν ἀνὰ γαῖαν,
 τὸν

larum expertus est, Daphnes
 fugam, Callistus ferinam uio-
 tam, Centaurorum temulen-
 tiam, Panos parentes, Al-
 phei amorem, & Hypsalis
 peregrinationem exhibens.
 Iam si oratione in Creta de-
 scenderit, permulta inde su-
 met saltatio, Europam, Pa-
 siphæan, tauros utrosq; La-
 byrinthum, Ariaden, Phæ-
 dram, Androgeum, Dæda-
 lum, Icarum, Glaucon, Po-
 lyidi uaticinium, Talo, æ-
 neum Cretæ custodem. At si
 in Aetoliam diuerteris, ha-
 bet & illic non pauca quæ
 mutuo sumet saltatio : Al-
 thæam, Meleagrum, Atas-
 lanten, Dalum, fluminis cū
 Hercule luctam, Sirenium
 procreationem, Echina-
 dum retributionem, & post
 insaniam, Alcmaeonis ha-
 bitationem : deinde Neso-
 sum, & Deianira zeloty-
 piam. cui applicanda est
 Herculis in Oeta monte py-
 ra, & conflagratio. Habet
 etiam Thracia nō parum multa saltanti necessaria: nemo
 pe Oro

τὸν Ὀρφεῖα, τὸν ἰκάνου σπαραγ-
 μὸν, καὶ τὴν λάλῳ αὐτῷ ἐν-
 φαλῶ, τὴν ἐπιπλίσσαν τῇ λύ-
 ρῃ, καὶ τὸν Αἴμον, καὶ τὴν
 Ρελίπῳ, καὶ τὴν Λυκέρου
 κίλαον, καὶ Θισαλίαν ἣ ἐτι-
 πλάω παρήχεται, τὸν Πύλαιον,
 τὸν Ιάσονα, τὴν Αλκυον, τὸν
 τὸν περτέκουσα νεῦν τέλον,
 τὴν Ἀργὴν, τὴν λάλῳ αὐτῷ
 τρέπαι, τὰ ἐν Λόμνῳ, τὴν Δίον
 τὴν, τὴν ἑλπίαν ἐναιον, τὸν
 Ἀφύρην σπαραγμὸν, καὶ τὰ ἐν
 τῇ περτέκουσῃ γυνάμην, καὶ
 μὴ ταῦτα τὸν Πρωτισίανον,
 καὶ τὴν Λαοδάμειον, ἡ δὲ
 τὴν Ἀσίαν πάλιν διαβῆε, πολ-
 λὰ ἡμέραι Ἀρκμαῖα. ἡ γὰρ Σά-
 μος εὐδύνε, καὶ τὸ πολυπρά-
 τει πᾶσι, καὶ ἐνθυγαφὸς
 αὐτῇ μέχρι Πόρσων πλάσσει.
 καὶ τὰ ἐν ἀρχαιότορα, ἡ τὸ
 Ταντάλῳ φλυαρία, καὶ ἡ παρ'
 αὐτῷ θύμῳ ἐστίασις, καὶ ἡ Πύλο-
 πος ἑρπεργία, καὶ ἡ ἐλπίαν
 τινος ὅμοιος αὐτῷ. καὶ ἐν Ἰτα-
 λίᾳ δὲ, ὁ Ἡεῖδωνος, καὶ Φαίδων,
 Τανταλὶ λοquaax incontinentia, tum deorum apud eun-
 dem conuiuium, καὶ Pelopis carnea de pastio, eiusq; ele-
 phātium bumerus. In Italia uero Eridanum καὶ Phaeibon,

pe Orpheū, et illius faētā
 à mulierculis dilanationē,
 eiusq; caput loquens, idemq;
 unā cum lyra natañs. Præ-
 terea Hemum καὶ Rododo-
 pen, tum Lycurgi suppli-
 cium. Porro Thessalia ad-
 huc plura his subministrā-
 bit, Peliam, Iasonem, Alce-
 stin, classē quinquaginta
 nauibus congregatā, Ar-
 go, καὶ loquacem eius cari-
 nam. Insuper res in Lemno
 gestas, Acetam, Medæ som-
 nium, Absyrti dilaceratio-
 nem, tum omnia illa quæ in-
 ter nanigandum acciderūt.
 Post hæc autem Protefilāū
 καὶ Laodamiam. Rursus si
 in Asiam postliminiō te con-
 tuleris, multam ibi inuenies
 fabularum copiam. Statinus
 enim tibi occurreret Samus,
 mox Polycratis calamitas,
 atque filiæ eius usque ad Per-
 sas erratio. Quin etiam his
 adhuc antiquiora, nimirum
 po-

καὶ αἰγασσε ἀδελφαὶ θρηνῶσαι,
 καὶ ἤλεκτρον δακρύνουσαι. ἔσι-
 ται δὲ ὁ τοιοῦτος καὶ τὰς Εσπε-
 ρίδας, καὶ τὸν φρυγὸν τῆς χρυ-
 σῆς ὀπώρας δράκοντα, καὶ τὸν
 Ἀτλαντὶ μίχθον, καὶ τὸν Γε-
 ρυόντιον, καὶ τὴν δὲ Ερυθρίαν ἑ-
 λαιον τῶν βοῶν. οὐκ ἀγνοήσει
 δὲ καὶ τὰς μυθικὰς μεταμορ-
 φώσεις ἀπάσας, ὅσαι εἰς Δίον-
 δρα, ὃ θηρία ἢ ἄνθρωπα ἠλλάττε-
 σαν, καὶ ὅσαι ἐν γυναικῶν αὐ-
 τῶν ἐγένοντο. τὸν Καννίαν λί-
 γον, καὶ τὸν Τειρεσίαν, καὶ τὸς
 τοιοῦτους, καὶ ἐν Φοινίκῃ τὸν Μύρ-
 ραν, καὶ τὸν Ασσύριον ἐκ γυναικὸς
 ὃν μισέμενον. καὶ τὰ αὐτὰ ἱ-
 στῆται, καὶ τὰ πρῶτα δὲ, ὅσα
 μετὰ τὴν Μακεδόνων ἀρχὴν
 ἐτολμήθη ὑπὸ τοῦ Ἀντιπάτρου,
 καὶ παρὰ Σελεύκου, ἡδὲ τοῦ Στρά-
 τόνικου ἱστοῦνται· τὰ γὰρ Αἰγυπ-
 τίων, μυθικώτερα ὄντα, ἔσι-
 ται μὲν, συμβολικώτερον δὲ
 ἐπιλέγειν. τὸν Επαφρόντη
 λίγον, καὶ τὸν Οσίριον, καὶ τὰς τῶν
 θῶν εἰς τὰ ζῶα μεταβολὰς·
 πρὸ πάντων δὲ, τὰ πρὸ τῆς
 ἱστορίας

et populi lugentes sorores;
 et electrum lachrymantes.
 Sciet eiusmodi quoque Hesper-
 idas, et custodem aurei fru-
 ctus Draconem, et Atlan-
 tis laborem, et Geryonem;
 tum boum ex Erythia aba-
 ctionem. Neque ignorabit
 omnes fabulosas formarum
 transformationes, quæcun-
 que in arbores aut animantes
 aut aves transmutatae sunt,
 et quot ex mulieribus uiri
 facti sunt: dico autem Ca-
 nea, et uatem Tiresiam. Su-
 per hæc in Phœnicia Myr-
 rham, et luctum illum As-
 syrium, qui geminus est. Et
 hæc habebit cognita, et ad
 hæc recentiora, quæcunque
 post Macedonum imperium
 ausus est Antipater, et Se-
 leucus ob amorem Stratonis
 ces. Aegyptiorum quæ ma-
 gis erunt arcana, cognoscet
 quidem, ea autem saltando
 representabit significatiuse
 Baphum dico, et Osirim,
 præterea Deorum in anima-

lia transmutationes. Ante omnia uerò ea quæ circa amo-
 res

μασι τὰ ἀπόμνηα δέξιν ὑπὸ
 χνῆται, αἰαγνηῶν αὐτῶ, ὁ πόρ
 κῇ τοῖς ῥήτορι, σαφῶς αὖ ἀσ
 κῶν, ὥς ἵπαστον τῶν ἀκρυ-
 μίων ὑπὸ αὐτῶ ἀλλὰ δὲ, μὴ
 ἀφ᾽ οὗς ἀνὰ γὰρ ἀνόμενον· ἀλλ'
 ὁ πόρ ἐφ᾽ οὗ πύθικος χρυσμός,
 αὐτὸν τοῦ θεῶν ὄρχησιν
 καὶ λωφῶ σιωπῆσαι, καὶ μὴ λα
 λῶν· ὅ τῶ ὄρχησθαι ἀνέειν, ὁ δὲ
 καὶ Διμήτριον τὸν λυσιπρό-
 ποντα λίγιστον, ἰπὸ γὰρ καὶ αὐ-
 τὸς ὁμοίᾳ σοὶ λαλῶν ὁρ-
 χηστικῶς, λίγιστον τῶ αὐτῶ καὶ
 τῶν συρίγγων καὶ τῶν λύ-
 πων πάσῳ γὰρ τὸν ὄρχησθαι
 εἶναι, μηδὲν αὐτὸν πρὸς τὸ
 δράμα συντελουῦντα, κινῶν-
 τον ἢ ἄλλοις ἄλλως λίνυσιν,
 καὶ μάταιον, ὅθεν καὶ αὐτὸν
 προσέειπεν· ὅ τῶ αὐθρόπῳ
 τοῖς πρὸς τὸ πρᾶγμα γου-
 τολομένοις, ἰδοῦσι Σηρικῇ, καὶ
 προσωπῆν ὀπριπῆν, αὐτῶν καὶ
 τῶν τίσμασι, καὶ τῇ τῇ ἀδούλῳ
 σύφω

tum modò insulsum & uanum adhiberet, ab omni ra-
 tione atq; intelligentia seiunctum. Caterum homines qui
 hac in re præstigijs illuderentur, uestitu serico, perso-
 natuq; apicè accommodato, tibiaq; & lasciujs cantilenis,

tionem ea quæ cantantur; se-
 met expressuram pollicetur,
 summo opere illi necessarium
 est, (quod & rhetores facere
 consueverunt) ut per-
 spicuitatem exerceat, ut unū
 quodq; quod ab illa demon-
 stratum fuerit, ita clarè, ita
 perspicuè ob oculos positum
 representetur, ut nullius e-
 narratoris egcat opera. Sed,
 quod Pythico oraculo prodi-
 tum est, oportet saltationis
 spectatorem & mutum sala-
 torem intelligere, & ni-
 hil in loquētē audire. Id quod
 Demetrio Cynico quoq; ac-
 cidisse fama est: quando qui-
 dem & ipse non secus atque
 tu in iudicium O uocare so-
 lebat Orchesticen, dicēs tis-
 bia & fistularum & stre-
 pituum superuacuum quido-
 dam esse saltatorem, quippe
 qui argumento conficiendæ
 fabulæ parum afferret, mo-

& ca.

DE SALTATIONE.

ὀφρῶν, οἷς ἡσυχάζει μελέμ
 ἐν τῇ τῷ ὀρχήστῃ πρῶγμα, ὅ τό-
 τι, ἡπῆλ' αὖ τὸν Νέρωνα δούλοι-
 μῶν ὀρχήστῃς, ἐκ αὐτῶν, ὅς
 ἔστι παρ' ἅλλ' αὖ καὶ τις ἄλλ-
 ος, ἐν τῇ ιστορίᾳς μνήμῃ, καὶ
 λινύσιος καὶ ἄλλοι δεινυγῶν,
 ἰδιότης τῷ Δημητρίῳ δούλω
 καὶ τῷ, οἷμαι, τῷ δέοντι,
 ἰδὼν ὀρχήστῃς ἐπειτα λα-
 τήν αὐτῷ. καὶ ἰσχυρό-
 τι αὐτῷ καὶ ἁσμάτων
 ἐπιστάται αὐτῷ, καὶ οὕτως
 ἐπιστάται. ἡσυχίαν γὰρ τοῖς τε
 ἑκπῶσι, καὶ τοῖς αὐτοῖς, καὶ
 αὐτῷ παραγγέλλας τῷ χερῷ,
 αὐτῷ ἐφ' ἑαυτῷ ὀρχήστῃ τῷ
 Ἀφροδίτης καὶ Ἀριᾷ μοι-
 χῶν, ἡλίου μνηστῆρα, καὶ ἡ-
 φαιστον ἐπιβουλεύοντα, καὶ τοῖς
 δούλοις ἀμφοτέρω, τῷ τε
 Ἀφροδίτῃ καὶ τῷ Ἀρσάκῃ
 τῷ. καὶ τῷ ἐπιστάται
 διὰς ἑκπῶν αὐτῶν, καὶ αὐτοῖς
 μελέμ, τῷ Ἀφροδίτῃ, ὅς
 δούλους, καὶ ἐπιστάται τῷ
 δούλω, Vulcanum mœchantibus insidias machinantem,
 ac uinculis utrosg; Martem Venerem illaquean-
 tem, Deos spectaculo assistentes, Venerem suffuso ru-
 bore pudefactam, subuerentem, meticulosius Mar-

& canentiū modulata con-
 cinnitate, quibus exornaretur,
 nequaquam saltatoris
 esse officium. Saltator P er-
 go Neronis tempestate exi-
 mius & celebris, nec, ut feo-
 rebatur, imprudens, sed si
 quis etiam alius, historiā
 memoria & mouendi ele-
 ganti artificio præcellēs plu-
 rimum, precatus est Deme-
 trium sapientissimis, ut mihi
 uideretur, precibus, ut cum sal-
 tantem spectare uelut deinde
 si uideretur, reprehende-
 ret, ac saltationem acerbissimā
 me accusatam exhiberet atque
 exploderet. Pollicebatur
 ad hæc, se nullis tibijs et
 cantilenis adhibitis saltatu-
 rum: quemadmodum & fecit.
 Etenim Q strepitib. & tibijs
 & choro imposito silentio,
 ipse per se saltauit Veneris
 & Martis adulteriū, Solem
 furtiui cōcubitus pro-
 tem

Ἀρμυρὰ δὲ αὖ τῇ ἱστορίᾳ ταύτῃ
 πρὸς αὐτὸν, ὥστε τὸν Δεμετρίον
 ὑποφωδίσαντα τοῖς γυγνομί-
 νους, τὸτον ἐπαυνοῦν ἀποδιδόναι
 τῷ μίγιστον τῷ ὀρχηστῇ· αὐτὸν
 γὰρ, καὶ μεγάλην τῇ φωνῇ ἀνι-
 σφύγξας· ἀκούων ἀνθρώπων, ἃ
 ποιεῖς, ὅχ' ὁρῶ μόνον, ἀλλὰ με-
 λοναῖς ταῖς χορδαῖς αὐταῖς λα-
 λᾶν, ἐπεὶ δὲ κατὰ τὸν Νέρων-
 αῖς ἰσχυρῶς τῷ λόγῳ, βύλομαι καὶ
 βαρβαρὸς ἀνδρὸς τὸ ἰδίῳ τῷ αὐτῷ
 ὀρχηστῇ γυγνομίον ἐπαῦν, ὁ-
 πότε μίγιστον ἐπαυνοῦν ὀρχηστι-
 κῆς γίνουσι αὐτῷ. τὸ γὰρ ἐκ τῆς πί-
 νου βαρβαρῶν βασιλικῆς τις
 ἀνθρώπων, κατὰ τὴν κρίσιν ὅ-
 κω ὡς τῷ Νέρωνι, ἰδιώτης μι-
 τὰ τῶν ἄλλων τὸν ὀρχηστῇ ἐ-
 πίνον, ὅτε σαφῶς ὀρχομένην,
 ὡς καὶ τοῖς μὴ ἰσχυροῦσι τῶν
 μελομένων (ἡμεῖς γὰρ τις
 οὐκ ἐτύγχευε) συνῆεν ἀπάν-
 των, καὶ δὲ ἀπὸ τῶν ὅδε ἐς πᾶσι
 κίαν τῷ Νέρωνι διεξιμένον, καὶ
 ὅ, τι

tem supplicantem: prater ea
 quasque alias hæc fabula
 partes complectitur, adeo
 ut Demetrius ipsa artificio
 saltatione iam exbilara-
 tus, maxima laude saltatorē
 extulerit. Exclamabat enim
 uoce quàm potuit acutissi-
 ma in hæc uerba prorum-
 pens: Audio, ô homo, cuius-
 modi facias: neque enim tan-
 tum uideo, sed mihi uidēre
 ipsis loqui manibus. Quoniā
 uerò circa Neronis tempora
 nostra uersatur oratio, ani-
 mus est uiri barbari super eo-
 dem saltatore tibi referre te-
 stimonium, quò laudem præ-
 clarissimam saltandi artifi-
 cio attributam esse cogno-
 scas. Quippe^R ē barbaris
 quidam homo regius ē Pon-
 to, cum ex negotio ad Nero-
 nem Romam uenisset, unaquē
 cum alijs hūc spectasset sal-
 tatore, adeo saltantem per

spiciē, ut quanquam nihil eorum quæ canebantur, au-
 dire poterat (erat enim lingua semigræcus quispiam)
 omnia tamen callidē intelligeret. Iam uerò cum iterum
 ad suos regressurus esset barbarus, cumque Nero benignius
 atque

ὁ πρῶτος ὁ γινεσθῶν· ἄλλ' ἐν ἑκάστῳ τούτων τὸ ἴδιον, καὶ τὸ βραχὺ δακνύσας. ἰδίῳ γοῶ σοι καὶ ἄλλος βαρβάρῃ σιμῶν ὡδὲ ταῖς ἀπαρ. ἰδίῳ γὰρ πέντε πρὸς ὅσους πατρὶς ὀρχηστῆ παρθενοσολογία (τοσούτων γὰρ μορῶν τὸ δῶμα ἦν) ἰδέται ἕνα, ὅρῃν τὸν ὀρχηστῆν, τίνες οἱ ὀρχησόμενοι καὶ ὑποκρινόμενοι τὰ λοιπὰ πρὸς ὅσους ἴσθ'. ἰπὰρ ἱμαθῶν ὅτι αὐτὸς ὑποκρινάται, καὶ ὑποκρίσεται τὰ πάσι τα, ἰλιγίστας, ἴσθ', ὡ βέλτιστι, σῶμα μὲν τὸ τοῦ ἵπ, πῶμα δὲ τὰς ψυχὰς ἔχων. ταῦτα μὲν ὁ βαρβάρῃ. ὅκ ἀπεικόνως δὲ καὶ οἱ Ἰταλιῶται τὸν ὀρχηστῆν πατόμιμον καλεῖσιν, ἀπὸ τοῦ δρωμένου σχιδόν· λαλῶ γὰρ καὶ ἡ ποιητικὴ παραινῖσις ἑκάστῳ, τὸ, ὡ πά, πῶ τίς θυρὸς περὶ αὐτοῦ νόον ἴσθων, πῶσας πολιῖσιν ὁμίλῃ, καὶ τῷ ὀρχηστῇ ἀναγκάσας, καὶ δὲ προσφύτα τοῖς πρᾶγμασι, σωσιῶ

κειρῶ

tio: O fili, Polypi V mentem obtinens in omnibus uersare urbibus. saltatori equidem pernecessaria, quem rebus adhaerentem oportet semetipsum quibusq; factis applica-

aut mendicis, aut agricolis discrepent: sed in unoquoq; illorum demonstraretur proprietas & excellentia. Vollo itaq; & alterius tibi barbari orationem ea ipsa de re percensere. Btenim scū quinque personas uidisset T saltatori apparatus (tot enim partibus seu actibus cōstabat fabula) unum uidens saltatorem, quærebat quinam reliqui essent futuri qui alias personas saltando repræsentarent. Postea uerò quàm certior factus est illū omnia saltatione sua repræsentaturū: Fefellisti nos, inquit, ὁ optime, quòd cum corpus unum tibi sit, animas plures habeas. Et hæc quidem barbarus. Non iniurià uerò & Itali saltatorē Pantomimi nomine cohonestarunt, ab ipso penè factō ad hoc introducti. Nec inelegans habenda est illa poetica cohorta-

re.

πανω ιαντόν ιμάστω τῶν δρω
 μέλων, τί δέ ὅλον, ὅθεν καὶ πά-
 ρι δάξην, καὶ ὑποκρινέσθαι
 ὁ ἱρρεῖς ἐπαγγέλλεται, σὺν
 μὲν ἱρῶντα, νῦν δὲ ὀργισίμι-
 ῆν τινα ἐσέχουσα, καὶ ἄλλο
 λω μιμνήσκει, καὶ ἄλλω λι-
 λυπημένον, καὶ ἀφαστα τῶν
 τα μιμητῶν. τὸ γοῶν
 παραδξίτασεν ὅτι αὐτῆς ὁ-
 μῆται, ὅτι μὲν Ἀθάμας μι-
 μνῶν, ὅτι δὲ Ἰνώ φοβημένη
 δάκνῃ, καὶ ἄλλοι Ἀτρεὺς
 ἰώντι, καὶ μετὰ μικρὸν Θυ-
 στί, ἅτα Αἰγιδό & ὁ Ἀφρό-
 δι, καὶ πάντα ταῦτα εἰς αὐ-
 τήν. ὅτι τὰ μὲν οὖν ἄλλα
 διὰ μέλη καὶ ἀκρόσματα, ἐνὶ
 ἐκαστῇ ἑργῇ τῶν ἐπὶ δειξίμῃ ἐ-
 χα. ὅ γὰρ αὐλὸς ὅστις ὁ λιθάριον,
 ὁ δὲ φωνῆς μελωδία, ὁ τραγί-
 κὸν ὁρμητικὴν, ὁ λεωμικὸν γι-
 λωποποιία, ὁ ὀρχηστῆς, τὰ παύ-
 ντα ἐχθρὸν συλλαβῶν. καὶ ἐνταῖς ποι-
 κίλῳ καὶ παμμιγῇ τῶν παρασ-
 κῶν αὐτῶν ἰδίῳ, αὐλὸν, σύριγ-
 γα, ποδῶν λετύπον, λευμβῶλον
 ψόφον,

quendam & mixtum ex omnibus illius uidere appara-
 tum, tibiam, fistulam, pedum strepitum, clangorē cymbali,

re. Præcipue Xuerò mores
 & affectus se demonstratu-
 ram & simulaturam polli-
 cetur saltatio, nunc quidem
 amantem, deinde irascētem
 introducens, mox alium in-
 sanientem, alium animo per-
 turbatū, ac omnia talia ual-
 de concinnē & modestē. Et
 quod omnium maxime mi-
 randū est, una eademq; die
 nunc quidem Athamanta fu-
 rentem, nunc Ino metuen-
 tem exprimit. Et alias ipse
 ille Atreus est, alias Thyeo-
 stes, post pusillū Aegisthus,
 deinde Aerope. Et omnia
 hæc unius hominis artificio
 se refert industria. Alia qui-
 dem spectacula & discipli-
 næ unam quampiam rem os-
 tendunt: aut enim tibia est,
 aut cithara, aut uocis modu-
 latio, aut fabula tragica, aut
 plausibilis aliqua comœdia.
 ceterum saltator hæc om-
 nia simul comprehensa in se
 complectitur, & est uarium

ψῶρον, ὑπερεῖς δὲ φωνίαν, φιδόντων ἰμοφονίαν· ἐπεὶ δὲ τὰ μὴ ἄλλα, δατοῦν τῶν ἐν τῷ αὐτοῦ πνεύματι ὅτι, τὰ μὴ ψυχῆς, τὰ δὲ σωματικῶν, ἐν αὐτῇ τῇ ὁρχήσῃ ἀμφότερα συμμίχονται. καὶ γὰρ διανοίας ἐκιδάξιν τὰ γυγνόμενα ἔχει, καὶ σωματικῆς ἀκούσιος ἐνέργειαν. τὸ δὲ μέγιστον, ἡ σοφία τῶν ἀρχαίων, καὶ μετὰ τὴν ἐξουσίαν λόγον. Ἀδύνατον γοῦν ὁ Μιτυληναῖος, αὐτὸς παλὸς καὶ ἀγαθός, χαλεπότερον τὸν ὁρχηστὰς ἀπικαλεῖται, ὥς καὶ αὐτὸν τὴν διαμάντων, ὡς βελτίων ἀναστρέψαν ἀπὸ τῆς βίαιας. Τιμοκράτης δὲ, ὁ διδάσκων καὶ αὐτὸν, ἰδὼν πόσι ἀπαξ, ἐπὶ θηρίων δὲ ἐπιστὰς, ὁρχηστῶν τὰ αὐτῶν ποιούμενα· οἷον μὲν, ἔχον, θηρίων δὲ ἢ πρὸς φιλοσοφίαν αἰδέως ἀπετρέφοντες· αὐτὸν ἔστιν ἀληθὲς, ἀπὸ τῆς ψυχῆς ὁ πλάτων λίγος, τὰ τρία μέρη αὐτῆς καλῶς ὁ ὁρχηστὴς

ἀεί-

σuis rebus indulgentes: Quali me, inquit, spectaculo priuavit uerecundia, quam ē philosophia hauseram? Quod si uera sunt quæ de anima Platonem differuisse constat, tres

representatoris uocem concinnam, canentium concentum consonum & unanimum. Præterea alia quidem alterutrinus in homine partis sunt opera: alia enim sunt mentis, alia corporis: ceterum in saltatione ista mixta sunt. Etenim mentis demonstrationem, corporeæ exercitiij actione, ipsis rebus quæ sunt inesse uidemus. Maximi uerò omnium ducendæ est rerum quæ geruntur sapientia, & quod nihil citra rationem committitur. Quocirca Ὁ Lesbos Mitylenæus, planè uir honestus ac bonus, saltatores Chirifophos, id est manu sapientes nominare solitus est: ibatq; frequenter ad illorū spectacula, quæ si melior à theatro subinde esset reuersurus. Timocrates autem eius præceptor, uiso quondam semel, non de industria assistens, saltatore

cum

ἀκύνει, τὸ θυμικόν, ὅταν ὁρ-
γισμένοι ἐπὶ δάκτυλοι· τὸ
ἰσχυρικόν, ὅταν ἐρῶντας
ἐκπρὶνῆται· τὸ λογιστικόν, ὅ-
ταν ἵκατα τῶν παθῶν χαλι-
νεύῃ. τὸ μέν γὰρ ἐν ἅπασ-
σι μέρει ὁρχήσας, καθάπερ
ἔστι ἐν ταῖς αἰσθήσεσι, παρί-
σχεται· καθάπερ δὲ πρὸ νοῦν,
καὶ ἐν τοῖς ὁρχήμασι συν-
μικταί, τί ἄλλο, ἢ τὸ Ἐρι-
στούει ἰσχυρὸν εἶναι, τὸ καθά-
περ ἰσχυρὸν εἶναι, καὶ μὴ
τρίτην ὁρχήσας τὰ γὰρ καὶ
ἐκπρὶνῆται· ἔκαστα δὲ τινὲς καὶ
ὑπερβαίνειν τι νεανισμῶν.
πρὸς τὸ τῶν ὁρχησικῶν προ-
σπάσσειν πῶς, ἵτι καὶ αὐτὴ
πυθαγορικὴν τι λόγον αἰνί-
σσει. ἵτι καὶ τῶν ἄλλων ἐπὶ
πλεονεξίᾳ, τὸ μὴ τὸ τέρ-
πιν, τῶν ἢ τὸ χρῆσιμον ὑπε-
ρβαίνειν, μόνον ἢ ὁρχήσας
ἄμφω ἔχει, καὶ πλεονεξίᾳ τὸ χρῆ-
σιμον ὑπερβαίνειν, ὅσῳ μᾶλλον

eius partes pulcherrimè o-
stendit saltator: uim irascen-
di, quoties iratum exprimit:
desiderandi, quoties amano-
tem representat: ratiocinan-
di, quando singulos affectus
quasi frenis quibusdam coer-
citos explicat. Et hoc in omo-
nes saltationis partes, quemo-
admodum tactus inter sen-
sus corporcos, disseminatum
est. Porro autem cū pulchri-
tudinis tantam rationem ha-
bere solcat, atque inter sal-
tandum decentis et concina-
e formositatis, quid aliud
quam Aristotelis pulchritu-
dinem confirmare uidetur,
eandem collaudantis, atque
inter bona tertio loco cono-
stituentis? Audiui uerò alium
super saltantium personarū
silentio longè iuuenilius diso-
ferentem, quòd eo Pythago-
ricæ disciplinæ dogma sub-
obscurè significari uideatur.
Præterea Z cū aliæ uitæ a-

Etiones, illæ quidem oblectationem, aliæ uerò utilitatem
exercentibus suppedient, soli saltationi utraq; hæc iux-
tā adesse uidemus, ac utilitatem longè præstantiorem, qua-

τὰ τὴ τέρπνῃ γίγνεται. πόση
 γὰρ τὴτο ὄρεῖν ἡ λίον, ἡ πε-
 τούνηται νεκρίσκει, καὶ αἷμα
 τι ριμύει, καὶ παλαίοντες
 ἄλλους ἐν νύκτι, ὅς τ' ὄρχοις
 πολλάκις ἀσφαλίσθον ἄμα
 καὶ σὺμφορίσθον, καὶ τέρ-
 πνόσθον ἐπιδάννυται; τίς
 μὲν οὖν γιγνώσκοντες λίνκοι
 ἂν ὄρχησταις, καὶ τρεφεῖς αὐ-
 τῆς, καὶ πρὸς αὐγὰς, καὶ πε-
 δύματα, καὶ ὑπὸ χρομῆς, τοῖς
 μὲν ἄλλοις τέρπναι ἔστιν συμ-
 βίβασον ὄρεσι, τοῖς δὲ ἐν ὄρεῖ
 αὐτοῖς ὑγιεινὰτα. γυμ-
 νασίῳ γὰρ τὸ ἐκάλυψον τι
 ἄμα καὶ σὺν νύκτι τὴτο
 φάτω αὐτοῖς γιγνώσκοντες, καλὰ
 τὸν μὲν τὸ σῶμα, καὶ κάμ-
 πον καὶ κερῖον, καὶ σὺν τῷ
 αὐτῷ πρὸς μεταβολὴν διδύ-
 κω, ἵσχυόν τι ἢ μικρόν πρὸς
 ποιοῦν τοῖς σώμασι, πῶς οὖν
 οὐ παρὰ κρίνον τι χρῶμα ἢ
 ὄρχοις; θήγουσα μὲν τίς
 ψυχῶν, ἀκνέσθαι δὲ καὶ τὸ σῶ-
 μα, τέρπειται ἢ τὴς ὀρεῖται,
 καὶ mediocri robore corpora solidius confirmet. Quē ergo
 saltatio res erit non omnium elegantissima, & quae & men-
 tem acuat, & corpus exerceat, & spectantes oblectet, &

tenus cum uoluptate illa ex-
 bibetur. Quanto enim hoc
 spectatu iucundius, quàm ui-
 dere pugnis decertantes iu-
 uenes, ac sanguine diffluen-
 tes, aliosq; luctantes in pul-
 uere, quos non raro saltatio
 & longē tutius simul atque
 decentius, & maiori cum uo-
 luptate demonstrat? Quē cir-
 ca apti decentesq; in saltan-
 do motus, ac corporis inuer-
 siones & circumductiones,
 insuper saltus & resupina-
 tiones quibus utitur, alijs e-
 quidem saepenumero fuerit
 oblectamento spectantibus:
 ipsis autem haec eadem exer-
 centibus saluberrima. Bte-
 nim illud ego gymnasijs pul-
 cherrimum, & maximē om-
 nium conducibile baud du-
 biē dixero, quod corpus ea
 molliant, & membra flexi-
 biliora iuxta ac leuiora effi-
 ciant, & ad omnem muta-
 tionē promptiora instituāt,
 mult. u

διδάσκουσα δὲ πολλὰ τῶν πά-
 λαίνῃ αὐλοῖς καὶ λυμβάλοις,
 καὶ μὲν δὲ ῥυθμίᾳ, καὶ λε-
 λεία, διὰ τὴν ὀφθαλμῶν καὶ
 αὐτῶν. εἰ γὰρ φωνῆς δύμοι-
 ρία ἴσθης, πᾶσι δὲ ἀλλὰ χόδι-
 ῖναι, ὅτι ποῖον πολυφωνότε-
 ρον ἄνθρωπον, ὅτι ἐμμελίτητον;
 ἀπὸ αὐτῶν καὶ σύργγος τὸ λε-
 γόμενον ὀρχήσασθαι σοι πάρις
 τινὲν λίαν, ὥς ἀμάνων τὸ
 ὄψος, ἱμῶν τῇ τοιαύτῃ βίᾳ,
 γὰρ ἴσθαι ὅρας τὸ διάστημα.
 μὴ μὲν τὰ λεονῶς γιγνώ-
 ρεις, ἐπιδεικνύου δὲ τοῖς ἀδελ-
 φοῖς καὶ ὅλως, τὰ ἔθνη τῶν
 ὀρχηστῶν παλαιολογῶν. ὅτι
 ἴσθαι μάλιστα ἡδὲ τῶν ὀρχηστῶν
 ἐκείνους, τὰ τοῦ ἔθους ἱερῶς, τὸ καὶ
 ἰσχυρῶς ἄμα καὶ ὑγρότητα τῶν
 μὲν ἐπιδεικνύου, ὅσπερ ὁ-
 μίως παρὰ δόξαν εἶναι μοι δο-
 κῶ, ὥς εἰ τις ἐν τῷ αὐτῷ καὶ
 ἡρακλείους τὸ ἁρτοδόν, καὶ
 Ἀφροδίτης τὸ ἀβρὸν δεικνύει.

multas res priscae homines
 doceat, tibijs, cymbalis, nu-
 meroso carminum concentu
 animum, quantum ad oculos
 et aures attinet, ex æquo
 demulcens? Itaque si perfectam
 etiam uocum modulationem
 requiris, ubi alibi inuenies
 aut chororum pleniorē, aut
 concinniorē? Quod si tibiæ
 aut fistulæ sono dulcissima
 caperis, sufficiens in salta-
 tione quoque fruendi tibi pa-
 rata est copia. Mitto dicere,
 quod moribus quoque emen-
 datis multo euades melior,
 crebro hisce utēs spectacu-
 lis, quoties uideris theatrum
 abominari et odio prose-
 qui malefacta, contra lachry-
 mis deflere innocentē affe-
 ctos iniuria: in summa, totam
 spectantium uitam co-
 mendari. Quod autem præ-
 cipua in saltatoribus laude
 extollendū est, illud iam di-
 cturus sum: membrorum robur atque mollitiem recte
 exercere, utrunque iuxta mihi admirandum uidetur: ut
 si quis in eodem argumento iam robur Herculeum, mox
 Veneris teneram et delicatam ostentaret mollitiem,
 Iamque

ὁβελω δὲ ὅσον καὶ ἰσοδύναμι
 σοι τῷ λόγῳ, ἐπείμην καὶ ἄνθρωπον
 τὸν ἀρίστην ὀρχηστῶν, ἐν τῇ ψυ-
 χῇ καὶ σώματι· καὶ τοι ὅτι μὲν
 ψυχῇ περιούσιον τὰ πᾶσα,
 μνημονεύειν τι γὰρ, καὶ δύ-
 σνᾶ καὶ ξυνοῖον, καὶ ὅτι ἐπὶ
 νοῦσιν, καὶ ἡμεῖς μάλιστα ἴ-
 σχυρόμεθα περὶ δὲ αὐτὸν, ἵ-
 τε δὲ ἡριτικὸν τι ποιημάτων
 καὶ ἡρώδου, καὶ μελῶν τῶν
 ἀρίστην διαγνωτικῶν, καὶ τῶν
 ἡμεῶν ποιητικῶν ἡλικίᾳ
 πᾶν, τὸ ὅτι σῶμα, κατὰ τὸν Πω-
 λυκλάτην ἡμεῖς, ὅσον ἡμεῖς
 φανῶμεν μοι δοκῶ· καὶ γὰρ ὅτι
 καὶ ἄλλοι ἴστω, καὶ ὅτι καὶ ἡμεῖς
 καὶ ἐπὶ μέγεθος, καὶ ταπεινός,
 καὶ ταπεινός τῶν φύσιν, ἀλλ'
 ἡμεῖς καὶ ἀκριβῶς· ὅτι πολυ-
 σαρκεῖ, ἀπιδανόν γὰρ· οὐτε
 λιπὼς εἰς ὑπερβολὴν, σκελε-
 τῶδες τὸ τοιοῦτον, καὶ νεκρὸν, ἵδι-
 ῶν γούνοισι καὶ δόμῳ τινὲς, ὅ-
 τι φανῶμεν τὰ τοιαῦτα ἐπισυναί-
 πομιλοῖ, sed moderatæ staturæ per omnia: neque car-
 nosus admodum, & obesus (absurdum enim est) neque
 rursus corpore impense tenui: hoc enim aridi cadaue-
 ris præ se fert imaginem. Memorabo uerò tibi populi cu-
 iusdam ad huiusmodi notanda non inertis exclamatio-

6 Iam uerò oratione tibi ostē-
 surus sum, qualē & corpore
 & animo optimū saltatorē
 esse oporteat. Et sanē mentis
 dotes iā magna ex parte exe-
 cutus sum. Quippe memoria
 præcellere, ac præcipua in-
 genij indole clarum, ad hæc
 solerti & acuta intelligen-
 tia præditum esse illum oport-
 ere aio, & qui potissimum
 temporis rationem habere
 poterit: præterea autem, ut
 poematum ingeniosus cen-
 sor sit, tum cantuum atq; car-
 minum præstantissimorum
 peritus expensor, uitiosè ue-
 rò factorum reprehensor ar-
 gutus. Cæterum corporis
 modum iuxta γ Polycleti ca-
 nonem adumbrabo, ut neq;
 impensè altus sit, neq; præ-
 ter modum crassus, neq; bre-
 vis nimium aut humilis, neq;
 natura depressus, nanus aut

τιδα, βίαις ἀπαῖν. εἰ γὰρ Ἀντιοχίαι, ὁφυντάτα πόλις, καὶ ἰχθυον μάλα στα προβόλουνα, ὅτις ἐπιτηρεῖ τῶν λεγομένων καὶ τῶν γεγενημένων ἵστα, ὡς μελεῖται μελεῖν αὐτῶν διαλασθάνειν. μικρὸν γὰρ ὀρχηστὴ ἀσπιδόβητος, καὶ τὴν ἐκτορα ὀρχημεύει, μὴ φωνῇ πάντες ἀνιβόσαν, ὡς Ἀστυνάξ, ἔκτωρ δὲ πῶ; ἄλλο τι διπύει μεκίστη τιμὴ ὑπὲρ τὴν μίτην, ὀρχησάμενος τὸν Καπαῖα ἐπιχειροῦντος, καὶ πρὸς βάλαν τοῖς Θηβαίων τάχισιν, ὑπὲρ βῆσι, ἰφασσαν, τὴν τὰς, ὁ δὲ οὐ δὲ λυλὶ μακρῶ. καὶ ὑπὲρ τῶ παχίῳ δὲ, καὶ πρὸς μελὸς ὀρχηστῶ, πρὸ δὲ μεγίστη παρμελόνου, διό μὴ, ἰφασσαν, φῶσαι τῆς θυμῶν. τὸ δὲ ἵκανοῖς τῶ πᾶν λεπτῶ ἐπιβήσαν, ἡσῶ ὡς ἔχει, ὡς νοσοῦντι. τέττωρ δὲ τῶ γυλοῖς ἐστὶ καὶ ἐπιμνήδην, ἀλλὰ

suffulciendum fuerat. Contrà, nimium arido & tenui, tanquam malè habenti, bene ualere certatim precati sunt. Horū profectò non concitandi risu gratia mentionem adduxi,

nes. Antiochia ciues habet ingeniosissimos, quibus studio est saltationem omnibus alijs anteponeere exercitijs: adeoque dictorum & factorum obseruantes sunt, ut nihil omnino earum rerū, illorū subterfugere possit iudicium. Ergo cum corpusculo admodum modiculo saltator in scenam ingressus saltaret Hectorem, uno ore omnes exclamauerunt, Astynactem uidemus: ubi autem Hectorē mansisse dicemus? Rursus alio tempore quopiā præter modum longo Capanea saltare conante, idemque Thebanorum muros adiecturus esset: Transcende, inquit, muros, nihil tibi scilicet opus est. Quinetiam imbecillum saltatorem falsè subannuntiant, qui cum ingentē saltum facere adniteretur, Theatrum nobis, inquit,

ἀλλ' ὡς ἴδῃς, ὅτι καὶ ἀνέμοι
 ὅλοι μεγάλοι σπασίῳ ποιεῖ
 παῖσι ἐπὶ τῇ ὀρχηστῇ, ὡς καὶ
 ῥυθμίσειν τὰ ἑαυτῶν καὶ τὰ αἰ
 σχροῖα αὐτῆς διύκναι. οὐκ ἴσ
 νῦν δὲ τὸ μετὰ τῷ πᾶν
 τως ἔστι, καὶ τὸ σῶμα λινο
 μέν· τι ἄμα, καὶ συμπίπτ
 γὰρ, ὡς λυγίσθαι τε, ὅπῃ ἑα
 ρὸς, καὶ σωισθῆναι ἑαυτῶν,
 αἱ τότε δίδωσι. ὅτι δὲ οὐκ ἀπῆλ
 λαίῃσι ὀρχηστῇ καὶ ἵνα γυν
 νῆς χειρονομίας, ἀλλὰ μετῆκε
 καὶ Ἐρμῆ καὶ πολυδόκους καὶ
 Ἡρακλῆος ἐν αὐλῶν ἑαυτῶν,
 ἰδοὺς αὖ, ἑκάστη τῶν μιμή
 σιων ἐπισχῶν. Ἡροδότῳ μὲν
 οὖν τὰ δι' ὀμμάτων φαινόμε
 να, πιστότατα εἶναι τῶν ὤτων
 δόξα. ὀρχήσας δὲ καὶ τὰ ὤ
 των καὶ ὀφθαλμῶν προσέ
 σθαι ὅτῳ ἢ βίβλῃ ὀρχηστῇ, ὅστι
 αὖ ἱρῶν τις εἰς τὸ διάτρον πα
 ρέλθοι, ἰσοφρονίδῃ ἱσθῶν ὅσα
 ἔρωτ' ἑαυτῶν τέλει, καὶ λυγρῇ ἰ
 χόμην, βίβλῃ τῷ διάτρο
 cium præstō est. Usque adeo
 dam miserē & perditē puellam quandam deperiens, in
 theatrū ingressus, conspectis quorum causa amor esset, ma
 lis, mentis sanitatē receperit, ac nuncupatis uocis theatro

duxit: sed ut cognosceres mul
 tas quoque gentes magno stu
 dio saltandi coluisse artifi
 cium, adeo ut & uitia &
 uirtutes in illo potuerint sa
 gaciter deprehendere. Sit
 ergo saltator corpore per o
 mnia mobili, & soluto simul
 atque firmo, ut flecti possit
 lante tempore, & firmiter
 consistere, si opus sit, possit.
 Quod autem saltatio à ma
 nuum gesticulatione in cer
 tam inibus proponi solita a
 lienā non sit, sed particeps
 sui & Mercurij & Pollucis
 & Herculis editarum in cer
 tamine uirtutum, deprehē
 dere poteris haud obscure,
 singularum imitationum pe
 riculum faciendo. Herodoto
 auctori grauiſſimo, ea quæ
 oculis apparent, certiora ui
 dentur, quàm quæ percipi
 untur auribus. Saltationi
 & oculorum & aurium iudi
 cium præstō est. Adhuc
 aērō mouet saltatio, ut quē
 dam miserē & perditē puellam quandam deperiens, in
 theatrū ingressus, conspectis quorum causa amor esset, ma
 lis, mentis sanitatē receperit, ac nuncupatis uocis theatro
 egre

φαίριτο^ς⊕, ὥσπερ τι φάρμακον
 περιβιβακνόν, καὶ κατὰ τὸν
 πινυτῶν, ἐκπυθίς τε καὶ ἄχο-
 ρον πόνον. σκῆμα δὲ τὸ πρὸς
 τὰ γυγνόμενα οἰκειότατο^ς,
 καὶ τὸ γυνρίζον ἑκάστον τῶν
 ἰούτων τὰ λακνύμενα, τὸ
 λακνέον πολλάκις τὸς θια-
 τὰς, ἰσότηαν τὶ οἰκτρὸν καὶ ἰο-
 λιπὲρ φαίνεσθαι, ὁ μὲν γὰρ Βακ-
 χικὴν ἵχθυσιν, ἐν Ἰωνίᾳ μάλιστα,
 καὶ ἐν Πόντῳ σπυδαζο-
 μένῃ, καὶ τοὶ Σατυρικὴν ἔσθῃ,
 οὕτω λυγέρονται τὸς ἀνθρώ-
 πους ἡμεῖς, ὥστε κατὰ τὸν τιταγ-
 μένον ἑκάστος καιρὸν, ἀπάνο-
 των ἐπιλαθόμενοι τῶν ἄλλο-
 των, κάλλυται δι' ἡμέρας, τὰς
 πάντας καὶ Κορύθαντας, καὶ Σα-
 τύρους καὶ Βυκέλους ὀρῶντες.
 καὶ ὀρχοῦνται γὰρ ταῦτα οἱ δού-
 γρηταῖοι, καὶ πρωτοδόντες
 ἐν ἰκαστῇ τῶν πόλεων, ὅχι ὅ-
 πως αἰδέμενοι, ἀλλὰ καὶ μέ-
 γα φρονεῦντες ὑπὲρ τοῦ πράγμα-
 τοι μᾶλλον πόρ, ἢ ἢ σὺ γυγνόμε-
 ναι καὶ λυγέρονται, καὶ ἀξιώμασι
 gulis, ciuitatib. primores atq; principes, nō reuerētia gratia,
 sed potius ob hoc ipsum magnos sese ferebāt, magis q̄ ob ge-
 neris claritudinē, ⊕ obsequia, et dignitates quæ debebātur
 no bis

egreditur fronte iam serena
 ta hilarior, quasi pharma-
 cum quoddam priorum ma-
 lorum obliuionem inducens,
 ⊕ iuxta poetam dolorē ⊕
 acerbitem omnem abstero-
 gens, hausisset. Quod autem
 ista populo fuerint familia-
 ria, ac quisque spectantium
 ea quæ inter saltandum de-
 monstrantur callidē, cognos-
 scat, argumēto sunt specta-
 torū profusa nō raro lachry-
 ma, quoties casus aliquis a-
 cerbus ⊕ miserabilis produ-
 ctus fuerit. Bacchica saltatio
 in Ionia præcipue ⊕ Ponto
 tanto certē studio celebris,
 quā ⊕ satyrā uocāt, usq; a
 deo hominib. ea detētis uolu-
 ptati esse cōsuevit, ut statutis
 temporib. cæterarū rerū obli-
 ti omniū, perpetuos dies desi-
 deāt spectātes Titanas et Co-
 rybātas, et Satyros ⊕ bubul-
 cos. Saltabātq; id genus salta-
 tiōes nobilissimū quicq; ex sin-

προνοιαῖς. ἰπὰ δὲ τὰς ἀρι-
 τὰς ἐφωτῆς ὀρχηστικὰς, αἱ κε-
 καὶ τὰς κακὰς αὐτῶν. τὰς
 μὲν οὖν ἐν σώματι ὕδρ' ἰσχυ-
 ρὰ τὰς δὲ ἐν διανοίᾳς εὐτὺς
 ἰπαιτέρων, εἶμαι, διώσω αὖ.
 πολλοὶ γὰρ αὐτῶν, ὑπὲρ ἀμα-
 θίας (ἀμείχανον γὰρ ἀπάτας
 εἶναι σοφός) καὶ σιλοικίας δε-
 νὰς ἐν τῇ ὀρχήσει ἐπιδύκνω-
 ται· οἱ μὲν ἄλογα κινέμενοι,
 καὶ μηδὲν, ὡς φασι, πρὸς τὴν
 χρῆσιν ἑτέραν μὴ γὰρ ὁ ποὺς,
 ἑτέρῃ δ' ὁ ρυθμὸς λίσσεται. οἱ δ'
 ὑρυθμα μὲν, τὰ πράγματα
 ἀμειψάχρονα, ὃ πρόχρονα,
 οἷον ἰγὼ ποτὶ ἰσθμὸν μίμνημαι·
 τὰς γὰρ Διὸς γόνυ δὲ ὀρχηστικὰς
 τὴν καὶ τὴν ἑκρόνῃ τινοφα-
 γίαν, περὶ ἡρώτα τὰς θύεσς
 συμφοράς, τῷ ὁμοίῳ παρυγ-
 γαίνεσθαι. καὶ ἄλλ' ὅτι τὴν Σιμή-
 λην ὑποκρινόμενον, βαλλομένη
 νῆα ἱεροκρινῶν, τὸν Γλαυκὸν αὖ
 τῇ ἀκλῆ, μεταγχεύεισαν οὐ-
 σαν. ἀλλ' οὐκ ἀπὶ γὰρ τῷ τοῦ-

nobilibus. Postea uerò quān-
 uirtutes saltatorias percur-
 ri, audi iam nūc deinceps et
 saltatorum uitia. Sedenim
 quæ corpus plerunq; comi-
 tantur, iam ostendi: mentis
 autem uitia ad hūc ferè mo-
 dum, ut opinor, obseruabis.
 Per multi enim illorum pro-
 pter inscitiam (fieri enim
 non potest ut omnes sapien-
 tia exornati sint) turpibus
 inter saltandum solæcismis
 delinquant. Illi quidem dum
 citra rationem mouentur,
 ac nihil, ut aiunt, ad cboardā.
 Alia quippe pes, alia rhy-
 tbmus loquitur. Caterum
 alij quidem saltando à rhy-
 tbmo non discrepant, res au-
 tem parum apte & tempe-
 stiue saltationi accommo-
 dant: quorum ego permul-
 ta uidens memini. Quidam
 enim Iouis parentes saltans,
 neq; non Saturnum deuoran-
 tem liberos, Thyestæ cala-

mitates adsaltabat. Rursus alius Semelen percussam ful-
 mine representaturus, Glaucen illi assimilabat, tempore
 longe posteriorem. Atqui nequaquam eiusmodi saltato-
 torum

κατίχαμ ἑαυτὰς οἱ ἀνδραποῖ
 ὅφ' ἔδοντες διώκοντες, ἀλλ' ἀ-
 θρόοι πρὸς τὸν ἑαυτὸν ἐκχέον-
 ται, τὰς δ' ἑαυτῷ ψυχῆς ἑκα-
 στῷ εἰκόνας ἐρῶντες, καὶ αὐ-
 τὰς γυνρίζοντες. ἀτεχνῶς γὰρ
 τὸ Διελρικὸν ἑάνει, τὸ Γυνῶσι
 σαυτὸν, ἢ π' ὅτις ἑάνει αὐ-
 τὰς περιγίγνεται. καὶ ἀπέρχον-
 ται ἀπὸ τοῦ διήκτου, ἢ τεχνῶς αἰα-
 γῶσαι, καὶ ἂ φάσθαι, μιμῶν
 κίττον, καὶ ἂ πρότερον ἔγνε-
 ουν διδασκῶντες. γίγνεται δὲ,
 ὅσπερ ἐν λόγοις, ὅτε καὶ ἐν ἐρ-
 χόσει, ὅτε πρὸς τῶν πολλῶν λω-
 γημάτων λακωνικία, ὡς ὁρῶντων
 τῶν τὸν μέτρον δ' μιμῶντες,
 καὶ πῶς τὸ δίδοντες ἰπτα-
 ῶντων· καὶ εἰ μίγα τι δῶσαι
 αἰετῶν, ὡς ὁρῶντες ἰπταίνων.
 μέτρων· καὶ εἰ ἀπαλόν, λαβὼν ὡς
 ὁρῶντων δουλομελῶν, καὶ ἰα-
 αὐδρῶν, ὡς ἔργων καὶ θυμῶν
 αἰετῶν πρὸς τὸν ὅσον ἰγὼ ποτε
 μίμνησαι ἰδὼν ποιῶντα ὅρ-
 ter modum demonstrantibus: rursus si quid molle ac te-
 nerum representandum est, illud plus satis effeminanti-

que enim tunc præ uolupta-
 te homines se cohibere que-
 unt, sed certatim ad effun-
 dendas laudes proripiunt, quæ
 sue ipsius animæ famu-
 lacra conspiciens, ac semeti-
 ipsum cognoscens. Planè e-
 nim Delphicum illud uerbū,
 Nosce te ipsum, ex eiusmodi
 reportans spectaculo, atque
 e theatro discedunt, postea-
 quam quæ expetenda quæq;
 fugienda sint. perdidicerint,
 et eorum quæ prius ignora-
 bant, periti euaserint. Acci-
 dit uerò quemadmodum in
 orationibus, sic pari quoque
 ratione in saltationibus, ea
 quæ multis uitiis datur caco-
 zelia, hoc est mala affecta-
 tio, imitationis modum trans-
 gredientibus, ac prout quam
 par fuerat, actione exceden-
 tibus, et si magnū quiddam
 demonstrandū est, illud præ
 mirum

ἀπὸ τῶν πρῶτων. οἱ μὲν συρφετῶ-
 λαις, καὶ αὐτὸ ἰδιῶται, τῷ μὲν
 εὐσχεύοντι ἐκίστασθαι, καὶ
 ἐπὶ τὸ χυρὸν ἐπὶ τὸ λεπτὸν ἐ-
 γῶντες, ἔκταν δὲ μίμησιν τῷ
 πάθει τὰ τοιαῦτα οἰόμενοι εἶ-
 πασθαι. οἱ ἀσχιόταροι δὲ, σωφί-
 τες μὲν, καὶ ἀδελφοὶ ὡς
 τοῖς γυγνομένοις, ἐκ ἐλπίου
 τῶν ἡ σωφίᾳ τὸ πρᾶγμα. τοῖς
 δὲ ἱππαίνουσιν αὐτοὶ τὴν αὐ-
 τοῦ ὀρχήσου ἐπικαλύπτον-
 τες καὶ ἀκριβῶς ὁρῶντες, ὅτι
 ἐκ Αἰαντὸς, ἀλλ' ὀρχηστῆ μα-
 νίας τὰ γυγνόμενα ἦν. ἐ γὰρ
 ἀρκιῶδες τέτοις ὁ γυνῶν,
 ἀλλὰ καὶ μακρῶς τέτε γιγνώ-
 σκοντες ἐπράξει. καταβὰς γὰρ
 εἰς τὸ μέσον ἐν τῇ βουλῇ, αὐ-
 τοῦ ὑπατιῶντος μίση ἐκείνῳ,
 πάντων δὲ ἀδελφῶν μὴ καὶ αὐ-
 τῶν, ὡς περὶ λεγόντων, ματιγῶ-
 σθαι λαβόντων. καὶ τὸ πρᾶγμα οἱ
 μὲν ἐθαύμαζον, οἱ δὲ ἰγνώ-
 οἱ δὲ ἡρώδου, μὴ ἄρα ἐκ
 τῶν ἄλλων μίμησιν αἰετὶ τὴν
 πά-

à se projciebant. Itaq; uul-
 gus, neque non idiotæ, deco-
 ri non admodum obseruan-
 tes, neque quòd bene neque
 quòd secus sit discernere que-
 untes, hæc omnia ad summā
 doloris exprimendi affecta-
 tionē pertinere arbitraban-
 tur. Ciuiliores uerò, tametsi
 rem probè callebant, ac non
 parum ob factū pudore suf-
 funderentur, neq; tamen il-
 lud reprehendebant silētio:
 ipsa porrò laude saltatoris
 amentiam honestè contege-
 bant, planè perspicitiēs hæc
 non Aiacis, sed saltatoris uo-
 sania esse perpetrata. Neq;
 uerò generosus ille hisce con-
 tentus quietè egit, sed aliud
 quiddam multo magis admi-
 sit ridiculum. Progressus e-
 nim in medium senatorum,
 inter duos Consules confedit
 medius, admodum metuen-
 tes ne unum ex illis correptū
 flagellis quemadmodum a-
 rietem caderet. Quam anda-

ciam partim ex illis admirabantur, partim ridebant: non
 nulli uerò suspicabantur, ne ex immodica insanie affe-
 ctatione

πάλιν ἀλάθειαν ὑπὸνίχθην.
 καὶ αὐτὸν μὲν τοὶ φασὶν αὐτὰ
 τήν τε, ἔγωγε μετανοῶσαι ἐφ'
 αἰσιν ἰσχυρῶς, ὥστε καὶ νοσήσαι
 ὑπὸ λῆξιν, ὡς ἀληθῶς ἰδίᾳ μα-
 τὴ καὶ γυναικὸς μελέον. καὶ ἰδίᾳ
 αὐτοῖσι γὰρ ἔστι σαφὲς αὐτοῖς. αἰσ-
 τῶν γὰρ αὐτῶν τῶν συστά-
 σιν αὐτῶν, τὸν Αἰάκτα ὅρ-
 χήσας αὐτοῖς, παρὰ τὴν ἑσ-
 μὴν τὴν ὑπερβίω, ἐφ'
 πρὸς τὴν ἑσθλότητα. ἰκανὸν ἔστι
 ἀπαξ μαλῶν· μάλιστα δὲ αὐ-
 τὸν ἰσχυρῶς ὁ αὐτὰ γυναικὸς,
 καὶ αὐτὴν γὰρ. τὸ γὰρ ὁμοῖον
 Αἰάκτι αὐτῷ γραφίᾳ, ὅ-
 τε καὶ σμῆνις καὶ σωφρονεῖς πῶ-
 ραίον ὑπερβίω, ὡς ἰκανὸν
 βῶναι, μέγας ἐν τῶν δὲ ὁρ-
 χήσας ὁρῶν, καὶ μὴ παροινύ-
 σαι αἰσιν πῶν ὑπερβίω. ταῦτά
 σιν, ὡς φιλότιμος, ὁλίγα ἐκ παμ-
 πόλων παρὰ δειξά ὁρῶν, ὡς
 ἰγὰ καὶ ἐπιστηδούμαί τε, ὡς
 μὴ

sic temperanter eius representavit insaniam, ut ma-
 gnā inde laudem reportaret, saltationis fines nusquam
 egressus, neq; representando furenter in quenquam de-
 baccatus. Hac tibi H ὁ amice, pauca sanē ex per quā mul-
 tis decerpta, ostendi saltationis studia atque exercitia, ne
 kkkk 3 prorsus

Etatione vero furoris morbo
 implicatus esset. Et sanē per-
 hibeant illum, postquam a
 tanta uesania temulentia so-
 brius esset factus, in tantum
 ob hac quæ turpiter admi-
 rat, affectum esse pœniten-
 tia, ut præ nimia mentis mœ-
 stitia ægrotus decumberet,
 reuera ita propter immo-
 dū affectatam insaniam per-
 turbatus. Atqui ne ipse qui-
 dem hoc occulte aut dissimu-
 lanter habuit, sed satis mani-
 feste declaravit. Siquidem
 postulantibus iterum æquā-
 libus, ut Aiace in illorum
 gratiam desaltaret, adhibito
 representante, inquit ad
 theatrū, Satis superq; esse se
 mel insaniuisse. Maxime ue-
 rō omnium eius animum di-
 scruciauit æmulus. Cū enim
 idem Ajax illi ex composito
 desaltandus esset, ad eō mode

μὴ πάντων ἀχθεῖς μοι, ἱρωτικῶς
 θιωμένῳ αὐτά. ἃ δὲ βουλεύεις
 λουσιν ὅσά μοι ἂν βίαις, σὺ δὲ
 λαίγῳ πάντων ἀλωσόμενός τε,
 καὶ ὀρχήσομαι σὺν ταῖς γυναιξὶ προ-
 σίτι. ὥς τ' ἂν δάσωμαι τὸ καὶ
 Κίρκης ἐκείνου πρὸς σὶ εἰπῶν,
 τὸ θαυμάζω ἔχει, ὥς ἔτι πικρὸν
 τὰ φάρμακα ἰδιόχθους. βίλη-
 θύσῃ γὰρ, καὶ μὴ Δί', ὅσα δὲ λήθα-
 ρα, καὶ οὐδὲ λυγρὰ διασέξῃς, ἀλλ'
 ὁ μὲν νόστος ἱμπτὸς ὅσῳ
 ἔσται, σὺ δὲ, ὅφ' ἔδονες, καὶ δὲ ἐνί-
 γον τὸ λυκίον ἄλλω μετα-
 δώσεις ποιῶν. ὅπερ γὰρ ὁμοί-
 ος πόρῳ καὶ Ἑρμῇ βάλλας καὶ
 χρυσῆς λίγαι, ὅτι καὶ ἀνδρῶν
 ἱμμάτα βίληται δὲ αὐτῶς, ὅν
 ἰβίλει, τὸς δ' αὖτε καὶ ἰπνῶον
 τὰς ὑγείας, τὴν αὖτε ἰπνῶον
 οἱ ποιεῖ, καὶ τὰ ὀφθαλμοῖς δι-
 γύσας, καὶ ἰγρηγρῖναι ποιεῖσας,
 καὶ ἰπνῶον τὴν διάνοιαν,
 πρὸς ἑκάστη τῶν ὀφθαλμῶν.
 καὶ. καὶ μὴν ἔστιν ἰγρῶν, ὅτι
 νῖνι,

in somnum soluat, rursus alios dormientes excitet: hoc pla-
 ne efficit saltatio, & oculos demulcens, & excubare fa-
 ciens, & mentem ad singula humanæ uitæ acta accu-
 ratiús discutienda excitans. C R A. Atqui iam tuis me
 Lucianus

prorsus indignè aut dolens
 ter patiaris, si ista libenter et
 magna cum voluptate spe-
 ctare soleās. Cæterum si ani-
 mus est te mecum eiusmodi
 participem esse spectaculi,
 sat scio illius illecebris te cao-
 ptum iri, insuper etiam tri-
 pudiaturum. Itaq; nihil opus
 est ut illud Circes dictum ti-
 bi occinam,

Obstupui quod te nil phar-
 maca nostra bibentem
 Demulsero:

Haud dubiè enim demul-
 ceberis: & per Iouem, neq;
 asini caput, neq; porci cor-
 habebis, uerùm mens tibi fir-
 mior erit & cultior. Tu uero
 præ uoluptate quam spe-
 ctando mirificam capies, nõ
 multum Oyceoni potando
 tribues. Nam quod Home-
 rus de Mercurij uirga aurea
 affirmat, quod illius admini-
 culo quorum oculos uoluerit

μιν, πάθεται τί σοι, καὶ ἀνα-
πνέμεθα ἴχθυ καὶ τὰ ὕδα-
τα καὶ τὰ ὄμμαί᾽ αἰ, καὶ μέμνησο
γι, ὃ φιλέεις, ἵππειά σου ὡς τὸ
κατὰ τὴν ἡμετέραν, καὶ ἡμεῖς παρὰ σὺν
τῷ θεῷ καταλαμβάνου, ὡς
μὴ μόνον ἐκείνου σοφώτερον
ἢ μὴ ἱππικῶν.

Luciane dictis persuasisti,
iamq; mihi patent & aures
& oculi. Et uide, ô amice, ut
memoria teneas, ut si quâdo
possis in theatrum iueris,
me tecum unâ pariter specta-
tû abducas, ne tu solus inde
nobis sapientior regrediaris.

GILBERTI COGNATI

Annotationes.

ARGUMENTVM.

Habes studiose Lector ex hoc Dialogo priscorum hominû
& ingenij, & studij, & eruditionis testimonium præclarum &
memorable, ex quo quantum à priscorum honestate & indu-
stria absumus & degenerauerimus, haud difficulter cognosces.
Priora. n. secula floruerunt saltatoribus & mimis & histrioni-
bus: quorum eruditioni & ingenio pauci nunc etiam eminen-
ter docti respondere possint. Quòd si tales id ætatis fuere sal-
tatores, cuiusmodi uerè eruditos ipsos floruisse ingenijs existi-
mandû est, nempe poetas Tragicos & Comicos, qui suas fabu-
las hisce de saltandas obtulerunt? Nostræ autè, quid in se ha-
bent aut ingenij aut honestatis saltationes, nisi ridiculam quan-
dam chordacâ? & uerè chordacâ, & complexus meretricios,
quib. animi incenduntur: ad libidinem. Imò pueri, puellæ, uiri-
que, matronæ, plebsq; patresq; profani & sacri, sæpe ad mediâ
ipsam noctem: interdum ad alterum solem choreas protrahunt,
in quibus uidere est, quanta cura obseruent ut rem omnium
stultissimam, insanizq; spectaculû, quàm scitissimè moderen-
tur: quam rem nisi tibiarum concentus temperaret, & insaniz
commendaret, nihil absurdius, nihil furenti similis spectari
posset. Et ex hac tamen laudata saltatione, castæ matronæ, in-
corruptæq; uirgines, meretrices prodeunt prostitutz.

a Posteaquam tu Craton.) Saltationis laus & origo.
Macrobius lib. 3. cap. 14. Saturnalium, ubi de saltandi & can-
tandi

tandi apud ueteres ratione scribit, sic ait: Ecce enim ubi ab illo ordiari tempore, quod fuit optimis moribus. Inter duo Punica bella, ingenui, quid dicam ingenui? filij senatorū in ludum saltatorum commeabant, & illa crotala gestantes saltare discabant: taceo quod matronæ etiam saltationem non inhonestam putabant, sed inter probas quoque earum erat saltandi cura, dummodo non curiosa, usque ad artis perfectionem. Hinc Salustius in Catilinario Semproniam reprehendit, non quod saltaret, sed quod elegantius quam necesse est probet. Aemilius Probus in uita Epaminundō scribit, cantare & saltare in Græcia laude digna fuisse, Cælius Rodig. lib. 5. lectionum antiquarum de Græco penudessumpsit, Saltationis rationem non fuisse ueteribus uulgare aut contemptibilem. b Iam olim acerba.) Sumpsit exordium ab occasione, cum docilitate. c Cum uir sis discipl.) Reprehensio saltationum, à personæ conditione. Hominem ingenuum minimè decet turpi incumbere spectaculo. Aemilius Probus in uita Epaminundō scribit, quod Romæ turpe erat cantare, & saltare. Salustius in Catilinario dixit, canere, psallere & saltare esse instrumenta luxuriæ quibus adolescentium animi ad libidinem incitantur. unde Horatius libro tertio, Ode sexta:

Motus docere gaudet Ionicos

Matura uirgo, & fingitur artibus

Iam nunc, & incestos amores

De tenero meditatur ungui, &c.

L. Murenz Seruius Sulpitius in maledicti loco obiecit, quod esset saltator. In huius defensione Ciceronis uerba sunt hæc: Nemo ferè saltat nisi fortè insanit, neque in solitudine, neque in conuiuio moderato, atque honesto: intempestiui conuiuij, amœni loci, multarum deliciarum comes est extrema saltatio. Idem lib. 3. de Oratore, saltationis duo genera esse significat: alteram Scenicam & histrionicam, quæ infamis & uiro indigna est: alteram uirilem, quæ ab armis aut palæstra sumpta est. Hanc Quintil. lib. j. cap. 11. ueteribus Romanis dedecori fuisse negat.

d Cum primis.) Saltationi opponit tragicædiarum & comædiarum certamina, quam collationem Lucianus infra refutat. e Papæ.) Confutat hanc collationem. f Istud de.) Confutatio reprehensionis, ab absurdo. g O' amice.) Propositio, & uel totius orationis. h Principio.) Argumentum ab antiqui-

antiquitate. i Siderū chorea.) Exemplo siderum. k Corybantas.) Corybantū & Curetum. Hoc idem de Curetibus & Ioue, leges apud Strabonem, & in his quæ annotauimus in Dialogo Veneris & Cupidinis. Sunt autem Corybantes, Cybeles siue Rhecæ sacerdotes, qui in sacrificijs matris deorum armati saltantes, casti & puri sunt assumpti: Corybantes appellati, quod inter saltandū capita iacent. l Homerus quoq; Merionem.) Amplificat testimonio Homeri. m Neoptolemo.) Pyrrhus ex Deidamia Achilles filius, Neoptolemus appellatus est, propterea quod admodum adolescens ad bellum Troianum fuit perductus. Is Pyrrhicum tripudij genus inuenisse fertur, quod Pollux lib. 4. Pyrrhico cuidā tribuit. n Lacedæmonij.) Lacedæmoniorum exemplo amplificat. o Videres itaq;.) Hypotyposis saltationum Laconum. p Homerus.) Alia Homeri exempla. q Mitto illud.) eorum quæ in sacris solennia fuerunt. r Proteum.) Protei fabulam notio rem arbitror, quā ut hic sit recensenda. Extat apud Homerum Odysseæ quarto, & apud Maronem quarto item Georgicon. Illam Herodotus historia prima, & post eum Diodorus aliq; plures, ad Aegyptiorum regum morem referunt. Sed præstat ut Diodori ex libro secundo uerba transcribam. Consuetudo, inquit, regibus Aegyptijs causam huiusmodi transmutationes fingendi præbuit. Nam Aegyptijs mos erat regibus, ut leonis, aut tauri, aut draconis priorē partem in capite ferrent, insignia principatus: quandoque uerō arborem, aliquando ignem, quandoque redolentia supra caput unguenta. Hæc tum ad decorem spectant, atq; ornatum: tum stuporem ac superstitionem quandam aspicientibus iniiciebant, &c. quæ breuitatis causa prætereo. Extat & de eo apud eundem Lucianum non illepidus Dialogus, quem uidere potes. Illic enim paulo plura annotauimus. s Protei esse æmulos.) Id est, ipsum referre Proteum: hoc est, in omnem speciem uertentes sc, sursum ac deorsum seipsos distorquentes. t Empusam suspicor.) Meminit huius etiam Aristophanes in Ranis:

καὶ μὲν ὄρω νῆ τὸν Δία μέγα.

τοῖον δὲ, δεινόν, παντοδαπὸν γούρ γίγνται.

τότε μὲν βους, νυνὶ δ' οὐρεὺς, τότε δ' ἄν γυνή

Ωραϊστὰν τις. ποῦ εἰς, φησὶ, αὐτῶν ἡσ.

ἀλλ' οὐκ ἔτ' ἄν γυνή εἴη, ἀλλ' ἡδὲ κύων.

kkkk

εμπό-

ἐμποῦ (ἐπὶ τῶν πρῶτων ἰσ). Id est:

At maximam profecto uideo beluam.

Qualem? Nouam, quæ in cuncta subito uertitur,

Modo bos, modo autem mula, rursus femina

Pulcherrima. Age ubi est? recta ad illam iam feror.

At rursus haud est mulier, imò iam canis.

Empusa proinde est.

Interpres ascribit, Empusam spectrum quoddam esse, quod ab Hecate soleat emitti uidentum miseris & calamitosis. Id subinde consuevit alijs atq; alijs formis exhibere sese, maximè meridianis horis, ijs qui parentat manibus. Sunt qui ipsam hæc Hecaten affirmant esse. Narrant autem, uno uideri pede. Unde & nomen inditum putant ἐμποῦ (ἐπὶ οἰονί ὑπὸ ποδῶ). In Hebræorum psalmis Αὐρινόριον dicitur meridianum. u. Salios.) Salios 12 Martis Gradiui sacerdotes Numa Pompilius legit, ut ait Liuius lib. 1. ab V. C. quorum primus præsul uocabatur. Quem numerum deinde Tullus Hostilius duplicasse fertur. Quorum sacra & festi dies cœnis sumptuosis cū cantu & symphonia oppiparè celebrare soliti sunt Romani, in quibus subtiles coronas, & alia conuiuijs oblectamenta adhibebant. Quod sacerdotium quanti fuerit, ex eo colligere licet, quodd nisi ex patricijs ad hunc honorem nemo admissus sit, nisi liber & ciuis patrinus & matrinus foret. Dicti sunt autem à saliendo, quodd facere in comitijs quotannis & solebant & debebant, uersicoloribus tunicis ornati, per urbem tripudiantes, carmina Salaria appellata canenes pergebant, succincti æneis baltheis, togis nexis fibulis, quas trabeas uocabant. in capite pileos gestabant, dictos apices, accincti gladijs: dextra lanceam aut uirgam ferebant, læua peltam Thraciam, quod Ancyle dicebatur: hoc est circumancisum. id cœlo lapsum in Numæ regiam existimatum, ad cuius formam 12 numero summa arte confecit Mamurius artifex: nulla alia mercede ex opere contentus, nisi quodd in fine sacri, Mamurij nomen accineretur. præsul in saltando primas tenebat partes: & ducem agens, duos ex alijs Salij habebat comites, quorum alterum uatem, alterum magistrum uocabant. Sanè non Romani solum in sacris quibusdam, saltationibus & hyporchematibus utebantur: sed aliz omnes ferme nationes. Nam ut scribit Athenæus, deis peculiaribus suis

res suæ fuerunt saltationes. Quin nulla sacra in Delo fie-
bant, quibus non esset adhibita saltatio. Nec ab Orphea aut
Musæ ulla instituta sacra fuisse constat, sine saltatione. Indi-
mane & uesperæ cum saltatione Solem salutabant. Longus sim,
si uelim omnes recensere. x Priapum.) Sic planius: Pria-
pum Iuno Marti dedit, puerum adhuc rudem, sed multa prædi-
tum uiriliter, qui non prius à Marte armorum disciplina pe-
rætu, quàm saltator bonus factus est. Vnde & illi merces à Iuno
ne constituta, ut ab eo decimam spoliiorum partem in bello re-
ciperet. y Cum itaq; tria sint celeberrimarum saltatio-
num genera.) Saltationum non unum fuit genus prioribus, si-
quidem Iul. Pollux lib. 4. cap. 14. inter uaria saltationum gene-
ra commemorat ἱμνῶν Tragicorum, à cantu nuncupatam:
κωμῶν Comicorum, σικυνιδῶν Satyricorum. πυρρῆχων ὁ τιλι-
σικῶν πυρρῆχων uocat, quod armati saltarent. Refert illic & alia
saltationum genera, si quis auct ea cognoscere. Deniq; Home-
ri scholiastes in Iliad. w. tria saltationum genera commemo-
rat. Vide etiam Cœlium Rodig. Lectionum antiquarum lib. 5.
cap. 3. & 4. Erasimum in adagio, Pyrrichen oculis præferens.
z Demiror.) Argumentum à laude, quæ à ueteribus celebra-
tur saltatio. A Hanc tamē.) Exempla Homeri. B At uerò.)
Hesiodi. C Ipse.) Socrates. D Socratis Aspasia.) De Aspasia
Milesia scœntina, formosissima pellice, uide 13 Athenæi, ubi de
Phryne & alijs tum temporis famigeratis scortis multa dicun-
tur. Plutarchum quoq; in Pericle. E Videris autem.) Colla-
tio tragœdiæ & comœdiæ, quibus saltationem anteponit.
F Cum cæcis quoq; sint perspicua.) Hyperbole frequens in
Luciano, de re uehementer perspicua. Plutarchus τῶν συμμο-
σιακῶν Decade secunda refert, Antigonum regem unoculum,
allato instrumento prægrandibus scripto literis, dixisse, ταυτὶ
μὲν ὁ τυφλῷ ἄλλα: Hæc quidem uel cæco perspicua sunt.
G Quod autem saltationum.) Hactenus ex antiquitate & ue-
terum usu laudauit saltationem, iam ex difficultate artis eius-
dem dignitatem ostendit. H Verum hoc orationis.) Repe-
titio propositionis, cum commonitione. I Iam uerò ea
quæ saltatorem.) Quarum rerum cognitio saltatori necessa-
ria. K Titanum pugnam.) Iouis & Titanum bellum
non minus quàm Troianum durauit, nec fuit contentio de pau-
pere regno, quæmadmodum inter Eteoclē & Polyneicē: sed de
ipso

ipſo cœlo. nec potuit abſolui, priuſquam Iupiter ſibi unoculoſ Cyclopaſ, fulmen, tonitru, & alioſ taleſ miniſtroſ, quibuſ eruentuſ ille deuſ utitur, aduocaret. L Saturni uincula.) Iupiter patrem Saturnum regno expulſiſſe, & apud inferoſ in perpetuo carcere conſcluſiſſe dicitur. Virg. 8. Aeneid.

Primuſ ab Aethereo uenit Saturnuſ olympo,

Arma Ioui fugiens, & regniſ exul ademptiſ.

Et Claudianuſ de Raptu libro primo:

— *Patefacta ciebo*

Tartara, Saturni ueteres laxabo catenas.

M Quoniam uerò imitatrix.) Agilitaſ ſaltatoriſ, & perſpicuitaſ geſticulationiſ. N Demetriuſ Cynico.) Probat exemplo Demetrii philoſophi, & teſtimonio. O In iudiciuſ.) Accuſat orcheſticeſ, id eſt ſaltationiſ artem. Superuacuū.) parergon, hoc eſt, præter rem additamentuſ. B Saltator.) Subiungit hiſtoriſ. Q Etenim ſtrepitibuſ.) Homerica fabula. R Quippe è barbariſ quidã.) Alia barbari cuiuſdam. S Etenim cum.) Aliud alteriſ barbari. T Saltatoreſ.) orcheſtea. V Polypimentem.) pro tempore alioſ atque alioſ mores, aliuſ atq; aliuſ uultuſ ſumens. Sumptuſ uide tur ex hoc diſticho incerti authoriſ, quod Clearchuſ in prouerbiis, teſte Athenæo, citat:

*παλύποδες μοι τῖνοντες ἄλλων νόον ἀμφίλοχ' ἦρωε,
τοῖσιν ἰφάρμοζων ὅτι καὶ πρὸς δῆμον ἵκημι.* Id eſt:

Polypi ingenio ſiſ nate Amphiloche heroeſ,

Ut temet populo quemcunq; acceſſeriſ apteſ.

De Polypi ingenio meminit idem Lucianuſ in ſermone Menelai & Protei. Præterea Pliniuſ libro nono, capite uigeſimono. Plutarchuſ in Cauſiſ naturalibuſ, citat ex Pindaro uerſuſ hoſ: ποντίῳ θυρὸς χρωτὶ μάλιστα τὸν νόον προσφύρων ταῖς πάσαις πολιαῖσι μιλά. Id eſt, Mariniſ beluſ coloruſ maximè mentē accommodanſ, cum omnibuſ ciuitatibuſ conſuetudinē habet. Eupoliſ apud Athenēuſ, ἄνθρωπος πολίτης παλύπους ἐς τὸν τρόπον. Id eſt, Urbanuſ homo qui moribuſ ſit polypuſ. X Præcipuè uerò mores.) Effectuſ & uſuſ artiſ. Y Leſbonax Mityl.) Sobrietateſ & prudentia ſaltatoruſ. Z Præterea cum.) A iucundo & utili. α Etenim illud ego.) Effectuſ, & quæ ſaltationē ſequuntur. β Iam uerò ura.) Haſtenuſ ingenij doteſ: iam

& cor-

& corporis recenset, in saltatione. 7 Polycleti can.) Poly-
 cleti nobilis eum primis statuarij meminit Plinius, & de eo me-
 moranda tradit lib. 34. cap. 4. A Vsq; adeo uerò.) Redit ad
 affectus artis. 6 Sed enim quæ.) Vitia saltatorum, ex quibus
 rursus dignitas & difficultas artis colligitur. 3 Hæc tibi, 3
 quic.) Conclusio, à necessitate.

ΕΥ ΝΟΥΧ ΟΥ.

E V N V C H V S, S E V

Pamphilus.

ΠΑΜΦΙΛΟΥ ΚΑΙ ΠΑΜΦΙΛΙ ΕΤ

ΛΥΚΙΟΥ.

Lycini.

Brasmo Roterodamo interprete.

A R G V M E N T V M.

Historica quædam narratio est, qua Dioclis & Bagoz Peri-
 patericorum philosophorum inter se contentionem exponit.
 Eunuchus autem inscribitur, quod potissima cōtentionis pars
 in eo uersetur, utrum Eunuchus debeat aut possit philosophū
 agere: cum alter ab indignitate rei, & ab accidentibus philoso-
 phicæ professionis hoc negaret: alter autem exemplis, & sine
 seu officio philosophi, item à cōsequentibus sese tueretur. Vbi
 interim tacitè illud quoq; indicat Lucianus, quod ea tum æta-
 te philosophi ex uitijis & sceleribus magis quàm ex doctrina
 & uitæ integritate censebantur. Exordium ab admiratione tra-
 hitur, qua attentos facit, amplificando conditionem & profes-
 sionem personarum, & rei qualitatem.

Οὗτος ὁ Λυ-
 κίνης, ὃ τί γε
 λῶν, ἐμὴν
 ἀφίξει; ἀλλ'
 μὴ γὰρ φαί-

ναις ὡν τυγχάνεις, τοῦτο δὲ
 πλείον τῷ σωτήρι εἶναι μοι δο-
 κῶντες; ἡμεῖς ἰσχυροὶ ἐσμὲν

N D E no-
 bis a aduenis
 Luciane, seu
 quid nām ri-
 des? Semper

tu quidem & aliàs consue-
 uisti nobis hilaris ac festiuus
 aliquid solito uidetur esse, de
 quo

καὶ, ἵφ' ὅτι μὴ δὲ κατέχευε δὴ
 πατὴρ αὐτὸν γέλωτα. Λυ. ὅ
 ἀγορᾶς μὲν ἦν σοι, ὃ Πάμφι
 λειτὸ γέλωτ' ὃ δὲ αὐτίκα κοι
 νοῦν ποιήσομαι σι, ὅμ α
 νήσῃς οἷα δίκῃ δικασμελὴ
 παρὶ γινώσκω, φιλοσοφῶν πρὸς
 ἀλλήλους ἰριζόντων. Πάμ. καὶ
 τὸτο μὴ ὡς ἀλυσὼς γαλοῖον λή
 γας, τὸ φιλοσοφούσας διπλᾶ
 ζῆσαι πρὸς ἀλλήλους. Δίον, οἱ
 καὶ τι μέγα ἔν, κατ' ἀρλόω
 ἐν σοίσι διαλύσασθαι ἵνα ἰγκλη
 ματα. Λυ. πόθεν, ὃ μακά
 ρει, κατ' ἀρλόω ἱκανοί, οἱ γι
 γνυμένοντες, ὅλας ἀμάξας
 βλασφημιῶν κατενέκασσαν
 ἀλλήλων, λιμναγέτον καὶ ὑ
 περδιατεινόμενοι; Πάμ. ὅ
 πε ὃ Λυκίῃ πρὸς τῶν λόγων
 διεφύροντο, τὰ συνύδῃ ταῦτα,
 ἱτόροδοφοί τυγχάνοντες; Λυ.
 οὐδ' αὖτως, ἀλλ' ἱτόροδόν τι τῶ
 το ὅμ. ὁμόδοφοί γὰρ ἄμφω, καὶ
 ἀπὸ τ' αὐτ' λόγων, δίκῃ δὲ ὁ
 μως συνειστέλει καὶ δικασαὶ φ
 ροφοί

quo risum nec compesce
 re queas. LVCIA. E
 foro tibi adsum ὁ Pamphi
 leiporro mox efficiam ut tue
 quoq; mecum rideas, simul
 atque audieris cuiusmodi li
 tis adfuerim actioni, duobus
 philosophis inter sese conten
 dentibus. P. A. M. Iam istuc
 ipsum profectò ridiculū est
 quod ais, philosophos inuicē
 lites agitare. Nam etiam sē
 quid magni fuisset negotij,
 inter ipsos modestē citraq;
 pugnam controuersia com
 positam oportuit. LVC.
 Quid antranquillē compo
 nāt illi, qui quidē solida plau
 stra conuicij onusta alter in
 alterum effuderint, uocife
 rātes, miraq; peruicacia cō
 tendentes? P. A. M. Videli
 cet de disciplinis atque opi
 nionibus Luciane, ita ut as
 solent, dissentiebant, quod e
 rant diuersæ factionis? L.
 Nequaquam, imò aliud quid
 dam erat hoc de quo dissi
 debant: nam eiusdem sectæ erant ambo, eiusdemq; scho
 le, & tamen orta inter eos lis erat. Porro iudices qui co
 gnosce

debant: nam eiusdem sectæ erant ambo, eiusdemq; scho
 le, & tamen orta inter eos lis erat. Porro iudices qui co
 gnosce

φησὶ μὲν οὖν ἡσάμ οἱ ἄριστοι,
 καὶ πρηνέτατοι, καὶ σοφώτα
 ται τῶν ἐν τῇ πόλει· καὶ ἐφ' ὧν
 αὖτις ἐδέχθη, παρὰ μάλ' ἑ
 ρηγήμην, ὅχ' ὅπως ἐς το
 σούτων ἀναισχυωτῶν τραπέ
 μην. Πάμ. ἐποιῶ λίγους αὖ
 ἔτι τὸ ἐνθάδε σὺν δίκῃς, ὡς
 καὶ αὐτὸς ἐδέχθη, ὃ, τι σοι τὸ
 κινητικὸν ἔπ' ἐν τῷ τούτῳ γί
 νεται. Δν. σωτήτα καὶ μὲν, ὃ
 ἐμφορῇ, ὡς οἶδα, ἐκ βασιλείας
 μισθωμάτων ἐφύλασσε, κατὰ
 γινε, τῆς φιλοσόφου, Στωικῆς
 λίγῃ καὶ Πλατωνικῇ καὶ Ἐπι
 κρινῇ, ἐπὶ καὶ τοῖς ἐκ τῶ Πι
 ραμῶν, καὶ ἰσάβητος ἀπασιν.
 ἰδιαι, ἀποθανόντων αὐτῶν
 τιν', ἄλλων αὖτις καθίσταται,
 δικιμαδέντα ψυφῶ τῶν ἀρί
 στων, καὶ τὰ ἀβλα, ὃ βούλει τις
 ἔπ', κατὰ τὸν ποιητὴν, ὃ δ'
 ἰδρῶν, ἀλλὰ μὲν καὶ κατὰ τὸν
 ἰσχυτὸν, ἐφ' ὅτ' οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ
 ἔστι. Πάμ. οἶδα ταῦτα· καὶ
 τίνα φασὶν αὐτὴν ἐναγγεῖ ἀπο
 θανῶν, τῶν Πιραμῶν καὶ
 πορκελλῶν : uerum singulos in annos decies mille nummum,
 quos accipiunt uti doceant iuventutē. P A M. Memini qdē ista.
 Quin auiant nuper ex illis diem obijisse quempiā, alterū (ni

gnoscebant, primates erant
 bunus Reipub. natuq; maxi
 mi, ac sapientissimi : breui
 ter, apud quos pudeat ali
 quis etiā parum apte quip
 piam eloquutus, nedum ad
 tantam prouectus inuerecū
 diam. P A M. Quin tu igi
 tur litis argumentum expo
 nis, quo uidelicet ipse etiam
 cognoscam quæ res tibi tan
 tum risum concitarit? L V.
 b Sch Pamphile, salarium,
 idq; neuiquam exiguum, ab
 Imperatore fuisse constitu
 tū singulis philosophorū ge
 neribus, puta Stoicis, Plato
 nicis, Epicureis, cūq; hic etiā
 Peripateticis : ita ut unicuiq;
 secta præmiū esset æquale.
 Caterum demortuo ex his
 quopiā, alius aliquis in eius lo
 cum subrogandus est, qui sit
 optimatum calculis proba
 tus. Porro cpræmiū illud neq;
 bubula pellis erat quæpiam,
 quæadmodū ait poeta, d nec
 fallor)

αἶμαι τὸν ἱτόρεον. Λυ. αὐτὴ, ὃ
 Πάμφιλε, ἢ Ελένη, ὑπὲρ ἧς ἰμο-
 νομάχην πρὸς ἀλλήλους. καὶ
 ἄχρι γιγνέσθαι γυλοῖον ὅστις ἦν
 ἰκάνεις, ὡς τὸ φιλοσόφους εἶναι
 φάσκοντες, καὶ χρημάτων κα-
 ταφρονῶν, ἵππιστα ὑπὲρ τοῦ-
 των, ὡς ἥτις πατρίδος λευ-
 κωσύνουσι, καὶ ἰδρῶν πατρῶ-
 ν, καὶ τάφων προγονικῶν ἀ-
 γωνίζεσθαι. Πάμ. καὶ μὴν
 καὶ τὸ δόγμα τὸτό γιγνέσθαι τοῖς
 πορριπατικαῖς, τὸ μὴ σφόδρα
 καταφρονῶν χρημάτων, ἀλλὰ
 πρῶτον τι ἀγαθὸν καὶ τὸτο οἶ-
 δαι. Λυ. ὁρθῶς λέγεις. φασὶ
 γὰρ οὖν ταῦτα καὶ κατὰ τὰ
 πάτρια ἐγίνετο αὐτοῖς ὁ πόλι-
 μος, τὰ μετὰ ταῦτα ἢ ὕδην ἄ-
 νει, πολλοὶ μὲν γὰρ καὶ ἄλλοι
 τὸν ἱππιάδιον τὸ ἀποθανόντος
 ἰκάνει ἀγωνίζοντο. Δὲν δὲ μά-
 τα ἦσαν οἱ ἀμφύριτοι αὐτῶν,
 Διοκλῆς τε ὁ πρῶτος, οἷα
 ἦν λίγος, τὸν ἱππιάδιον, καὶ Βα-
 γώας

fallor) è Peripateticis. L V.
 Hæc ipsa Pamphile Helena,
 propter quam illi inter sese
 singulari certamine confli-
 tabant. Et hætenus quidē
 nihil etiam ridendū erat in
 illis, præter hoc, quòd quum
 philosophos esse se profite-
 rentur, ac pecunias pro ni-
 hilo ducere: tamen earū gra-
 tia perinde atque pro patria
 in discrimen adducta, pro
 religione maiorum, pro mo-
 numentis progenitorum de-
 certarent. P A M. Atqui Pe-
 ripateticorum istud est des-
 cretum, non admodum esse
 negligēdas pecunias, uerū
 eas in tertio quoddam bono-
 rum ordine esse ponendas.
 L V C I A. Recte dicis. nā
 ista quidem aiunt. Proinde
 bellum hoc ex maiorum iu-
 dicio sententiāq; illis extitit:
 uerū quæ postea conse-
 quuta sint, iam ausculta. Pri-
 mum complures quidem alij in defuncti illius funebribus
 ludis decertabant, sed inter hos præcipue duo uiribus pa-
 res: puta Diocles ille senex: nosti quem dicam; conten-
 tiosum illum inquam; præterea f Bagoas, qui quidem eā
 specie

γῶας ἰδοῦχ' ὄναι δοκῶν.
 τὰ μὲν αὖ τῶν λόγων προ-
 γίνετο αὐτοῖς, καὶ τὴν ἱμπα-
 ρισιολάτρε' τῶν δογματικῶν
 ἰσχυρίζετο, καὶ ὅτι τῶν Ἀρε-
 τῶν, καὶ τῶν ἱκανῶν δο-
 κῶν αὐτῶν ἔχουσιν. καὶ μὰ τὸ Δί',
 ἰδοῦχ' αὐτῶν ἀμείνων εἶναι.
 ὅτι αὐτῶν τὴν δ' ὁ δῖος ἐστὶ
 πρῶτος ἀφ' ἑμῶν γὰρ ὁ Διὸς
 κλῆρος ἀστυνῶν τὰ αὐτῶν, μὴ
 τίσαντι αὐτῶν τὸν Βαγῶα, καὶ
 ἀνίστασθαι ἐπερᾶτο μάλιστα
 τὸν βίον αὐτῶν. κατὰ ταῦτα δὲ
 καὶ Βαγῶας αὐτὴν ἔταξε τὸν
 ἱκανὸν βίον. Πρῶτον ἀπότρεξε
 Ἀνκῆν, καὶ τὰ πλεονέχει τῶν λό-
 γων πρὸς τὸν μάλλον ἱσχυρὸν ἔ-
 νει αὐτοῖς, ὡς ἔγνω, ἀδικῶν
 ἰσχυρῶν, ἡδὲ τῶν τοιούτων τὸ
 πλεονεξεῖν ἀπαρτίσαι αὐτῶν μοι δο-
 κῶν, τὸν ἀμείνων βίον αὐτῶν μάλο-
 ν, ἢ τὸ ἐν τοῖς λόγοις αὐτοῖς
 παραστρέφον τῶν, καὶ οἰκίσ-
 τρον τῆς οἰκῆς νομίσαν. Ἀν. οὐ
 λίγας, καὶ μὴ ὁμῶς φασὶν ἐν τέττα-
 ρῃσι.

uter ad disputandum ac dicendum promptior : atq; illi
 potius quam huic uictoriam adiudicassent. LVCIA.
 Nec te dicis. Equidē isti tuæ sententiæ mecum & ipse calcu-

specie est, ut Eunuchus esse
 uideatur. Inter hos initio de
 doctrina, deq; philosophiæ
 decretis atq; opinionibus est
 decertatum. uterq; sui speci-
 men ac documentum dedit,
 quod esset Aristotelicæ fa-
 ctionis, quodq; eius placita
 sequeretur ostendit. At per
 Iouem in hoc certamine neu-
 ter altero superior erat. Lis
 igitur hac deflexit denique.
 Diocles desinens iam erudi-
 tionis suæ periculum ac spe-
 cimen ostendere, ad Bagoā
 descendit, ac uitam illius in
 primis carpere est aggres-
 sus: Bagoas itidem huius ui-
 tæ uicissim taxabat. P A M.
 Idq; meritis Lucianæ. Siqui-
 dem eius rei magis erat ha-
 bendæ ratio. Proinde si ego
 fortē iudex causæ sedissem,
 magis in hoc, ut mihi uide-
 tur, futurus eram occupatus:
 potiusq; spectassent uter mo-
 ribus esset præstior, quam

ἔχει. ἰππὶ δ' ἄλλοι μὲν ἄρχον βασι-
 φημιώων, ἄλλοι δὲ ἐλίγχομαι, τὸ
 τελευταῖον ἦδη ὁ Διοκλῆς ἐ-
 φη, μὴ δ' τὴν ἀρχὴν θεμελίον ἔ-
 ναι, τῷ Βαγιά μίσηται ἰσθῆαι φι-
 λισοφίας, καὶ τῶν ἰππῶν αὐτῶν ἄ-
 ρχῶν, οὐδὲν γὰρ ὄντι. ἀλλὰ
 πάντες τοιαύτης ὁχλοῦται τέτων ἀ-
 ποικιλῆσαι ἔξιν, ἀλλὰ καὶ ἐν
 ῥῶν αὐτῶν, καὶ περὶ ῥῶν ἀ-
 γίων, καὶ τῶν κοινῶν ἀπάν-
 των συλλόγων, δυσδοκίαν τὴν τι-
 ἀποφαίνων, καὶ δυσδοκίαν
 θίαμα, εἰ τις ἴωθον θίαμα ἐκ
 οἰκίας, ἰδοὶ τοιαύτην τινα. καὶ πο-
 λὺς ἔμ' ὁ περὶ ταύτης λόγος, ὅτι
 ἄνδρα ὅτι γυναικα εἶναι τὴν
 σύνδον λέγουσιν, ἀλλὰ τι σὺν-
 θετον καὶ μικτόν, καὶ τόρα τῷ
 δότ, ἔξω δ' ἀνθρώποις φύσιν.
 Πάμ. ἡμεῖς γὰρ τὸ ἐγκλημα
 φησ, ὃ Λυκίον. καὶ ἔστι γινώσκω
 καὶ αὐτὸς, ὃ ἱταῖοι, προάγου-
 μαί, ὃ παραδίξαι ταύτης ἡ-
 τυγῆρας ἀκῶν. τί δ' οὖν ἄ-
 τισ, ἄρα τὴν ὑσυχίαν ἡγα-
 γον,

lum addo. Verum ubi iam
 conuictus, ubi maledictis es-
 sent satiati, tandem Diocles
 illud aiebat, nefas esse uel co-
 nari aut proponere Bagoā,
 uti cum philosophia studio,
 cuiq; pulcherrimis illius pra-
 mijs commercium haberet,
 qui quidem eunuchus esse
 imò hoc hominum genus nō
 solum ab eiusmodi contuber-
 nio secludi oportere, uerum
 ab ipsis etiam sacris, ac uasis
 puris: breuiter, ab omnibus
 publicis coetibus ejci, osten-
 dēs inauspicatum quoddam
 & occursum infaustum spe-
 ctaculum fore, si quis mane
 domo egressus uel uideat i-
 stiufmodi quippiam. Atque
 hac de re multis uerbis dis-
 serebat, affirmans eunuchū
 neq; uirum esse, neque ma-
 lierem, sed quiddam uirine
 compositum & conflatum,
 planeq; monstrum ab homi-
 num natura specieq; alienū.

P A M. Nouam accusandi rationem nobis narras Lu-
 ciane. Iamq; & ipse ridere compellor, crimen au-
 diens tam inauditum. Sed aliter ille quid? Num obtice-
 bat?

γῶν, ὅτι πρὸς ταῦτα καὶ αὐ-
τοὶ ἀνταπῶν ἐτόλμησι· Δι-
ταμὴ πρῶτα, ὡς αἰδῶς καὶ
δολίαι, οἰκῶν γὰρ αὐτοῖς τὸ
κῆρυξ, ἐπιπολὺν ἰσχύοντα, καὶ
ἠρεσθῆναι, καὶ ἰδίῳ φανερὸς ἦν.
τὸ δὲ ληπτόν τι καὶ γυναι-
κῶν ἐμφυγῶν, ὅτι δίκαια
παιῶν ἴφρ τὸν Διοκλῆα, φιλο-
σιφίας ἀποκλείοντα, συνῶχον
ἴστα, ὅτι καὶ γυναιξὶ μιτῶναι.
καὶ παρὰ γένος Ασπασίαν καὶ
Διοτίμα καὶ Θαργελίαν, σιωπῶ-
ντας αὐτῶν. καὶ αἱ τὴν Ακ-
αδημαίους συνῶχον ἐκ Κιλικῶν,
ἰδίῳ πρὸς ἑμῶν συνδικη-
σαι ἐν τοῖς Ἑλλανοῖς· ὁ Διοκλῆς
δὲ καὶ πᾶν αὐτὸν, ἔπειθ' ἦν καὶ
τῶν ὁμοίων μετεπειῶτο, ἔρξεν
αὐτῶν, ὅτι καὶ ἀπαραγὰς αὐτῶν πλὴν
πρὸς τοῖς πολλοῖς δόξαν. καὶ
οἶναι καὶ αὐτὸς ἐπιμνημόνους
λόγους, καὶ πρὸς ἑκάστην, ὡς
πρὸς τῶν Κυνικῶν, καὶ Κυνικῶν μά-
λα ἐρυμνέως πρὸς τὸ γιγνώσκειν
τὸν

bat: an uicissim & ipse quid-
dam ausus est ad ista respon-
dere L V C I A. Initio qui-
dem pudore ac metu (nam
id est istis familiare) diutius
obticebat, erubescens inte-
rim, palamq; præ se ferēs id
quod erat. Tandem g au-
tem tenuē quandam ac mu-
liebrem edens uocem, nega-
bat æquum facere Dioclem;
qui se quod eunuchus esset;
ob id à Philosophia seclude-
ret, cum qua fæminis etiam
esset commercium. Allega-
bantur Aspasia, Diotima,
Thargelia, quæ causam il-
lius adiuuabant. Præterea
Academicus quidam eunu-
chus natione Gallus, qui pau-
lò ante nostram ætatem ma-
ximi nominis apud Græcos
floruisse. Porro Diocles eo-
tiam illum ipsum, si quidem
extaret, ac simili negotio se-
se misceret, prohibitorū sese
respōdit, nihil expauescētū

opinionem quam apud vulgus obtinebat. Ad hæc, quum ip-
se quedam dictæria in illum iaciebat, tum referebat in eum
quæ à Stoicis maximeq; Cynicis dicta ad risum concitan-

τῶν, ὡς τῷ ἀτλήν τὸ σῶμα.
 τῷ. ἢ τῶν τοῖς ἡν τοῖς διὰ κα-
 τὰς ὁ διακρίβ. καὶ τὸ ἐφά-
 λαιον ἢ τὸ σκίματῷ τῷ.
 το ἐνύχαιε ὅν, εἰ δοκιμα-
 σίῃ συνῶχῃ ὡς φιλοσόφου
 περιλῆν, καὶ νύων προσα-
 σίαν ἐχθροὺς ὁλοῦαι ἄξιον, τῷ
 μὴ καὶ σχῆμα, καὶ σῶματῷ
 δύμορίαν προσῆναι φιλοσόφῳ
 δῆν λέγοντῷ καὶ τὸ μίγιστον,
 πῶγοντα βαδὺν ἔχον αὐτὸν, ἢ
 τοῖς προσιῶσι καὶ μανθάνειν
 βυλομέτοις ἀξίεπιστον, καὶ πρί-
 πουτῶν τῶν μυρίων, ἃς χρεὶ πα-
 ρὰ βασιλεῖς ἀποφίρειν, τὸ δὲ
 τῷ συνῶχῃ καὶ τῶν βακχῶν
 χάρον εἶναι. τὸς μὴ γὰρ ἔχον πε-
 πρῶσθαι ποτὶ αἰδρίας, τῶν
 δὲ δὲ ἀρχῆς οὐδὲς ἀποκινί-
 φθαι, ἢ ἀμφιβόλῳ τι ἴσθον εἶ-
 ναι, κατὰ τὰς ταῖς λεγόμενας,
 αἱ μὲν πρὸς τῶν, μὲντι ἑ-
 γασθῆναι ἐναριθμοῦντο αὐτῶν. τῷ δὲ ὁ
 σωματικῶν λέγοντῷ εἶναι
 aliquando uirile quiddam expertos fuisse: at hunc ab ip-
 so statim ortu fuisse exectum, plancq; animal esse quoddam
 uarium atq; anceps, non aliter quam cornices, quæ neq;
 inter columbas, neque inter coruos numerari queant. Al-
 ter contrā responderet, eo iudicio non de corporis agē

dum erant idonea, de corpore
 re mutilo atq; imperfecto.
 Hac in re iud. cum cognitio
 uersabatur. Denique totius
 causæ iam illud caput esse
 cepit, num Eunuchus ido-
 neus esset censendus qui ad
 philosophiā admitteretur,
 quicq; iuuenibus præsici pro-
 stularet, quum alter interim
 formam etiam ac corporis
 integritatem in philosopho
 quirendam esse diceret.
 Maximè uerò uti barbā al-
 tā ac promissam gerat, quò
 uidelicet ijs qui discendi cu-
 pidi aduenirent, uir grauis
 appareat, & is cui fides ha-
 beri debeat, neque indignus
 uideatur decē illis drachmao-
 rum millibus quæ forent ab
 Imperatore capiēda. Cate-
 rùm h. Eunuchorum condi-
 tionem etiam quàm Spado-
 num esse uiliorem. Nam illos

figura.

πλοῦς ἐστιν, ἀλλ' ἀπλὴν ψυχῆς
καὶ ἀγνώμης ἐξέτασιν δὴν
γυμνάσαι, καὶ τὸ δόγμα τῶν
ἐπιστῆμης. ἃ δ' Ἀριστοτέλης ἐ-
καλεῖτο μαρτυρὸς τῶ λόγου, ὡς ὁ
πέρθελιν θαυμάσας Ἑρμῆα
τὴν οὐνοῦ, τὴν ἐν τῷ Ἀτάρ-
νη τύραννομ, ἄχρη τῶ καὶ ἐν-
αν αὐτῷ, λεπτὰ ταῦτα τοῖς
θεοῖς, καὶ τοῖς καὶ ἐσθλὰ προ-
τιθεῖται ὁ Βρυχάας τοῦτον, ὡς
πολὺν ἐπὶ τῇ ἀσότητι οὐνοῦ
καὶ τοῖς νόμοις διδάσκαλος,
ἐπὶ διαβολῇ τινὰ πρὸς αὐ-
τοῖς ἐνδιξαδαι ἀνωμάλῳ,
ἐπὶ τῷ Σωκράτει ἐπὶ ἀνο ἔγκλη
μα παθεῖν αὐτῷ, ὡς διαφθέρων
τὰ μαρτύρια, ἐπὶ δὲ καὶ ἐν τῷ
ἀγίονι μάλα τὰ ἐσθλὰ, κα-
ρίους τῶτο, ὡς γούω ὦτο, προ-
τιθεῖται. ὡ γὰρ ἀπὸ πώγωνος,
ἐπὶ, βαθὺ καὶ κρένεται ἀπὸ τῶς
μελεσοφειῶτας, τὴν τρέγον
αὐτῷ ἀδικατοῦτον προτιθεῖται
πάντων, ἐν τούτῳ τρίτῳ ἀλο-
λος παρῆτος, τὸ δὲ ἵπμα ἐν
ἀφῶν ἐπὶ ἀπὸ, καὶ μὴν, ἐπὶ,
ὡ αὐτῶν ἀδικαταί, οὐτοῖς ὁ
τὰς

figura, uerum de animi uir-
tute, precinde mentis quali-
tatem expēdi oportere, deq;
dogmatum cognitione quæ-
rendum esse. Eius rei i testis
citatus Aristoteles, qui qui-
dem Hermeam eunuchum
Atarne oriundum tyrannū
supra modum sit admiratus,
adeo ut illi perinde atq; Dijs
sacra fecerit. Ausus est
illud addere Bagoas, multo
magis idoneum esse eunu-
chum cui adolescentes eru-
diendi credantur, quod ab
hoc nulla in illos calumnia
possit habere, neq; Socrati-
cum illud crimen in hūc cō-
petat, quod adolescentulos
corrumpat. Deinde k quæ
ille potissimum in mentum
imberbe fuerat cauillatus,
ea hic facete, ut ipsi quidem
uidebatur, reiecit. Etenim si
ē barba prolixitate, inquit,
philosophos aestimare con-
uenit, nimirum bircus ante
omnibus primas tenebit. Hic
tertius quidam assistens (no-
men hominis filebitur) Atqui iudices, inquit, hic ma-
llll z. lis

τὰς γυνήτας λέει, καὶ τὸ φώ-
 νημα γυναικῶν, καὶ τὰ ἄλ-
 λα δυνάμει οἰκῶς, αἱ ἀποδύσαι
 το, παύσιν αὐδρῶν ὑμῖν φανῇ
 ταί· αἱ δὲ μὴ, ψύσασθαι εἰ πι-
 ρὶ αὐτῷ λίγυνθῶ, καὶ μοιχρῶ
 ἰάλω ποτὶ, ὡς ὁ Ἀφρων φασίμ,
 ἀφθραῖν ἀφθροῖς ἔχον· ἀλλὰ τό-
 τι μὲν ἐς τὸν δυνάμει ἀναφυ-
 γῶν, καὶ τὸτο ἐκκοφύγιον ὑ-
 ρόμην, ἀφάβη, ἀπιστοσάν-
 τωρ τῇ λατρυγίᾳ τῶν τότε
 δεικασθῶν, ἀπὸ γὰρ ὁ φασκράς
 ὀψίως. νῦν ὅ, λέων παλινφά-
 σάι μοι δοκῇ, ἢ προκαλεῖν με
 δὴ ἱερεῖα. τέττωρ δὲ λιγομί-
 νων, παρὰ πάντων μὲν γίλω-
 ἐγγίνε, ὡς τὸ εἶκος. Βαγώας ὅ
 μᾶλλον ἱταράτῃ, καὶ παν-
 τοῖς ἢν ἐς μυρία τραπίμους
 χρώματα, καὶ ψυχρῷ τῷ ἰδρῶ-
 τι ῥόμην. καὶ ὅτι συγκα-
 τατίβειν τῷ ὁ μοιχρῶς ἐγ-
 κλήματι καλῶς ἔχειν ὦντο, ὅτι
 ἀχρεῖον αὐτῷ πῶ λατρυγίαν
 παύτω· ἐς τὸν παρόντα ἀγῶ-
 να ὁ γὰρ ὦναι. Πάμ. γι-
 λωῖα,

lis leuibus, ac foeminea uoce,
 reliquaq; corporis habitu eu-
 nucho adsimilis, si quis uestes
 detrahat, egregie uir esse ui-
 debitur. Alioqui mentiuntur
 qui ferunt, eum aliquando in
 adulterio deprehensum, mē-
 bra in membris, ut legum ta-
 bula loquuntur, habentem:
 atque id quidē temporis ad
 eunuchum confugisse, eaq;
 reperta latebra absolutum
 fuisse, quum iudicibus crimē
 persuaderi non posset, ut qui
 ē specie hominem iudicaret
 eunuchum. At nunc mihi
 palinodiam cantaturus uide-
 tur, idq; propter ostentatum
 præmium. Hæc quum dice-
 rentur, omnib. ut par erat,
 risus est obortus. Porro Ba-
 gods magis etiam perturba-
 batur, omnē in speciem sese
 uarians, atq; in innumerabi-
 les uersus colores, tum frigio-
 do sudore fluens: ac neq; de-
 corum sibi existimabat adul-
 terij crimen agnoscere, neq;
 rursum eam accusationē in-

utilem ad præfens certamen arbitrabatur. P A M. Pro-
 fecit.

ὡς, ὃ Λυκίει, ὥς ἀληθῶς ταῦ
τα, καὶ ὡς ὅτι τὴν τυχεύσαν
ἡμῶν διὰ τὴν πρὸς χεῖρα.
τί δ' ἰὼν τίλθ' τί γινώτε, καὶ
πῶς ἔγνωσαν ὑπὲρ αὐτῶν οἱ
ἡλικασίαι. Λυ. ὁ χ' ὁ μέγιστος
παύσθ' ἔσαν, ἀλλ' οἱ μὲν ὅ-
τις, ἀποδύσαντας αὐτὸν, ὅ-
τις τὸς ἀργυροκότους, ὅτις κο-
πῆς, ὁ δὲ αὐτοῦ φιλοσοφῆν τὰ
γὰρ τῶν ἔργων. οἱ δὲ ἔτι
γὰρ ἡμεῖς, μεταστειλαμένους
τινὸς τῶν δ' οὐκ ἔμελλ' ὅτι γινώ-
σκον, ἐλθόντων αὐτῶν σιωπῶντι,
καὶ ὅτις, καὶ τινὰ τῶν δικα-
τῶν τὴν πρὸς βύτατόν τε καὶ
πιστάτην, ἐφιστάται ὁρᾶν, εἰ
φιλοσοφῶν, μετὰ δὲ, ἐπὶ πάν-
τας ὁ γίγνεται ἐκ τῆς, καὶ ὅτις
ἔστι οὐ τὴν γαστρίαν ὅτις, καὶ
ἐκ τῆς, καὶ αὐτῶν, ἔγνω-
σαν ἀναπέμπειμον ἐς τὴν ἰτα-
λίαν ἐκ τῆς, τὴν δὲ καὶ καὶ
καὶ αὐτῶν μὲν πρὸς τὴν τῶν
λόγων ἐπὶ δὲ, ὥς φανί, γυμ-
νάσιον, καὶ παρασκευά-
σεται,

no adestet cui non doleret alium risu concussa, uisum est
ut integra caussa in Italiam reuinceretur. Et nunc alter, ut
aiunt, ad eloquentiae ostentationem semet exercet atque

fecto deridicula sunt ista 1 u
ciane, neq; uulgarem uobis,
uti coniectandum est, uolu-
ptatem praeuerunt. Verum
quod tandem res euasit, &
quid super his pronunciarunt
iudices? L V C I A. Nō e-
rat eadem omnium senten-
tia: uerum alijs quidem ui-
sum est, uti nudato illo, quē
admodum in empticijs seruis
fieri consuevit, inspicerent,
num in ijs quae ad penē per-
tinent, philosophari posset.

Alij uerò sententiam dixere
multo magis etiam hac ridi-
culam: nempe ut accersitis &
lustris mulieribus aliquot, in-
berent illum cum illis cōgre-
di, ac uiri officio fungī: astā-
te interim ē iudicibus quoa-
piam, qui quidem esset natus
maximus, fideq; spectatissi-
mus, qui inspiceret num phi-
losophum praestaret. Haec
ubi omnium risu fuissent ex-
cepta, neq; quisquam omni-

ζῆτας, καὶ καταγορεύας συνη-
 τῆ. καὶ τὸ πρὸ μοιχάας ἱγκλι-
 μα ὑποκινῶ, ἵνα τιτύτατον αὐ-
 τῷ. καὶ οὕτω κατὰ τὰς φαν-
 λας τῶν πατέρων τῶτο ποιῶν,
 καὶ ὡς τὸς αὐδρας τὴν ἀντία
 δικονίαν τὸ ἱγκλήματ' ὑπα-
 τάλειγναι. τῷ Βαγοῦ δὲ ἱτόρα,
 ὡς φασί, μέλει, καὶ ἀνδρίζεσθαι
 τὰ πολλὰ, καὶ διὰ χαρὸς ἔχει
 τὸ πρᾶγμα. καὶ τίλ', ἑρατό-
 σαιρ ἱλπίζει, ὅρ' ἱπιδάξῃ, ὡς ὃ
 δὴν χείρων ὄγῃ τῶν τὰς ἱππε-
 ἀναβαινόντων ἱνὴν αὐτῇ γάρ,
 ὡ ἱτῆρ, φιλοσοφίας ἀρίστου
 ἑρίσειε ἰοικῆν ἄντα, καὶ ἀπιδί-
 ξει ἀναστίλκν', ὥτι καὶ τ'
 ἵον, ἵτι δὲ μοι νομιδῆν νί' ἱο-
 σῖν, σύξ' ἀμύλω αὐ, οὐ τίνω γνῶ-
 μιν, ὃ' τίνω γλῶτταν, ἀλλὰ τὸ
 αὐδίουρ ἱτοιμαρ ἰς φιλοσοφίαν
 ἔχειν.

modum adolescens, non animum & linguam, sed penam
 haberet ad philosophiam idoneum.

instruit, et accusationē quam
 elaboratissimam meditatur,
 adulterij crimen aggrediēs,
 id quod ipsi maxime aduerso-
 satur. Quod quidem & hic
 facit iuxta malorum rebetorū
 morem, quum ex ipso
 crimine aduersarium inter
 viros recenset. Contrā Ba-
 goas diuersa cura, quemado-
 modum audio, & assidue ui-
 rum agit, negociumq; prae-
 manibus habet. Postremo
 uicturum sese sperat, si mo-
 do docere possit se nibilo de-
 teriorem esse equas incun-
 tiis asinis. Id enim amice ui-
 sum est optimū philosophiae
 documentum, atq; una de-
 monstratio, quae refelli non
 queat. Proinde optarim, ut
 filius qui mihi est adhuc ad-

modum adolescens, non animum & linguam, sed penam
 haberet ad philosophiam idoneum.

GILBERTI COGNATI

Annotatores.

a Vnde nobis.) Exordium ab admiratione, qua attentos
 facit, amplificatione rei à modo & personarum professione pe-
 titā. b Scis Pam.) Narratio à causa litis. c Porro prae-
 mium illud.) Carmen est Homericum ex Iliad. x. de Achille
 & Hector.

& Hectore pro uita certantibus. Carmen integrum sic habet:

— ἵππ' οὐχ ἰσθίων, οὐδ' ἰ βούλῃ

Ἀπρίδῃ, ἀτὲ πρὸς αἰθέρα γιγνέσθαι ἀνδρῶν,

ἄλλ' ἐπὶ ψυχῆς θύρῃ κέλεσθαι ἱπποδάμοιο. Id est:

Neque enim illis uictima siue bucyla captabatur, quippe hæc præmia cursusuerum de uita currebant Hectoris. Vergil. lib. II Aeneidos hoc ita interpretatus est: Neque leuia aut ludicra petuntur præmia, sed Turni de uita & sanguine certant. Vsurpantur à Luciano, contra philosophos turpiter apud Iudices de salario contendentes. d Poeta.) Appellatiuum est, loco proprii, per excellentiam. Iustinianus in principio libri primi Institutionum suarum: Sed quoties, inquit, non addimus nomen cuius sit ciuitatis, nostrum ius significamus: sicut cum poetā, nec addimus nomen, subauditur apud Græcos egregius Homerus, apud nos Vergilius. e Primum cōplures.) Modus & persone. f Βαρύς.) Barbara lingua significat eunuchū, quo nomine Lucianus philosophum quēdam inducit, qui uultu corporisq; figura eunuchum præ se ferret. Quin Ouid. de amoribus, seruum puellæ custodē Bagoum appellat: Quem penes est dominam seruandi cura Bagou. g Tandem autem.) Defensio ab exemplis. h Ceterum.) Accusatio ab accidentibus. i Eius rei.) Defensio à fine & officio. k Deinde quæ ille.) A sequentibus. l Atqui Iud.) Noua obiectio, & occasio suspensæ sententiæ.

ΕΡΩΤΗΣ.

A M O R E S.

ΑΥΚΙΝΟΥ ΚΑΙ

L V C I A N U S ΕΤ

ΘΗΜΕΤΕ.

Theomnestus.

Incerto interprete.

A R G V M E N T V M.

Hoc dialogo de amoribus & eorum uoluptate disputatur, introductis Chariclis & Callicratidæ personis: quorum alter amorem mulierum ut antiquiorem, & naturæ magis consentaneum, deinde & diuturniorem, magisque mutuum, & utrinque oblectantem defendit: alter autem turpem istum in pueros affectum, sed honesto tamen & philosophico nomine palliatum commendat, confutato eo quod alter de naturæ ductu oppo-

fuerat, & propofita muliebrum uitiorum insolentia ac fœditate. Occafio dialogi ex repetitione & memoria antehabitis sermonis fumitur, inuitante ad hoc etiam temporis opportunitate. Exordium autem & præparatio difputationis ab attentione, & rei magnitudine. quam longa deinde narratio fequitur, continens caufam & quafi fundamentum totius negotij: in qua illa quoq; non indigna lectu funt, descriptio templi Cnidiæ Veneris, & exemplum impotentis amoris, quo quidam ipfam deæ ftatuam noctu aggreffus eft: cuius cōmemoratio contentioni ac difputationi principium & ingreffum facit. Ceterum haud fcio an & hic philofophos tacite perstringat Lucianus, dum pæderaftas efle, folis illis permittit.

Ῥωτινὸς πα-
λίας, ἰταῖρε
μη Θόμνησι,
ὅς ἐωδινοῦ πε-
πλήρικας ὑ-

μῶν τὰ λιμνηκότα πρὸς τὰς
συναχὰς σπινδαῖς ὄτα. λέει μὲν
σφόδρα διεφθόντι τοιαύτους ἀνέ-
σιναι, ὅνκαρθ' ὃ τῶν ἰσχυρῶν
σε λόγων ἱερῶν χάρις. ἀδρὸς
γὰρ ὃ ψυχὴ διελωκὲς σπελάς
ἀνίχεσθαι. ποθέσει δὲ οἱ φιλότι-
μοι πόνει, μικρὰ τῶν ἰσχυρῶν
φροντίδων χαλαδίντο, αἱ
ἰδονὰς ἀνίσθαι. πᾶν δὲ με-
τὰ τ' ὀρθρον, ὃ τῶν ἀπολάττων
σευ λόγων αἰμύλου καὶ γλυ-

καῖα

Μαλὸν ἰσο-
δαν λυσι, ἀ-
μικε Theons
νεστε, summo
statim mane

impleuisti nobis aures, con-
tinuo serioq; studio iam de-
fessus. Ac mihi uehementer
sitienti talem aliquam rela-
xationem, in tempore adeo
iucundorum istorum sermo-
num tuorum gratia affluxit.
Infirmior enim animus est,
quàm ut studia continua su-
stinere queat. Desiderāt au-
tem labores paulo contem-
tiores, ut curis grauioribus
atq; molestis paulisper rela-

xatis, in uoluptates remittantur. Admodum igitur me
iūb' αὖ rogam hodie lasciuiorum, istorum uerborum blan-
da ac

πῶς παθὼ λαστὸν φραγερ. ὥς
 ἰλίου δᾶμ, Αἰγυπίας ἐνίμι-
 ζον ἄναι, τοῖς Μιλησίου τοῖς
 γυνεῖσι καὶ καλῶς μὲν. ἄλλοι
 καί τι, καὶ τὰς σου ἐρωταί, οἷς
 πλατὺς ἐνρίθου σκοπὸς, ὅτι πῶς
 πῶς σου λευγὸν μὲν. καὶ σι
 πρὸς αὐτὴς ἀντιβολῶ μὲν Αἰγυ-
 πτίου, ὃ πρὸς τῇ μελίχρῳ ἐπι-
 πας, ἢ τις ἀρρῶν, ὃ καὶ νῦν Δία
 θῶν ἐφ᾽ αὐτῇ σοι πῶς, ὃ ἐν
 ματὶ μὲν καὶ ἐκκαλίσσασθαι. καὶ
 γὰρ ἄλλως ἰορταστικῶν ἀγῶν
 ἔμμεν, Ἡράκλειον ἐν τούτῳ. καὶ
 ἀγνοῖς δὲ δὴ πῶς τὸν Διὸς,
 ὃς ὅτις ἔμ πρὸς Αἰγυπτίῳ
 ἰδίῳ καὶ ἐν Δοκῇ μοι τῶν λό-
 γων τὰς θυσιὰς προσέειπας.
 Θι. δᾶτῳ αὖ μοι, ὃ Λυκίῳ,
 δαλὰ τῆς ἐνύμῃ, καὶ πυκνὰς
 ἀπ᾽ ἐρῶνς νιφάδας ἀριθμῶ-
 σαί, ὃ τὸς ἐμὲς ἐρωτας. ἐγὼ
 γὰρ ἔμ ἀπασαν αὐτῶν ἐν τῷ
 ἀπολιτῶν φαρμάκῳ νομίζω,
 καὶ ἐπ᾽ ἄλλῳ τῶν πῶς ἐν τῷ
 σπιν,

da ac dulcis suadela exhi-
 larauit. Quare parum ab-
 fuit quin Aristides ille uio-
 derer mihi esse, Milesijs ser-
 monibus suprâ quàm deli-
 nitus. Doleoq; per amores
 equidem tuos, quibus latus
 adeò scopus inuentus est,
 quòd narrare desisti : ac te
 per ipsam obsecramus Ve-
 nercm, si abundè mihi di-
 cere uideris siue masculum
 aliquod, siue etiam per Io-
 uem muliebri te incescit deo
 siderium, ut id paulatim
 memoria repetendo excitas
 re uelis. Nam alioqui festum
 & solennè celebramus diè,
 Herculi sacra peragētes. Ca-
 terùm haud ignoras scilicet
 deum hunc, quàm acer &
 procliuus erga Venerē fue-
 rit. proinde lubentissimè uio-
 detur mihi sermonum hæc
 sacrificiis admissurus esse.

THEO. Citius uerò mihi,
 Luciane, maris fluctus,

densas è celo delabentes niues numeraueris, quàm meos
 amores. Ego itaq; totam ipsorum uacuam reddidisse phas-
 retam me puto : ac si quando ad alium aliquem auola-

σισιν, αὐτοῖσι. αὐτῶν ὁ Λε-
 ξία γιλαδοῖσι. σχαδὸν γὰρ
 ἐπὶ αὐτοῖσι. αὐτῶν ὁ Λεξίας
 εὐεῖς ἰσθμὸς ἑλκὸς, ἀλλὰ εὖ
 ἄλλων ἐπιθυμίας βυπολῶμα.
 διὰ δὲ χεῖρ ἰσθμὸς ἄλλων, καὶ
 πρὶν ὅτι λῆξαι τὰς προτέρους, ἀφ-
 γοῦναι δούτοροι. καὶ ἰσθμὸς Λεξ-
 ῶν αὐτῶν παλιμυῖς ὕδρας πο-
 λυπλοῦντα, μὲν δὲ ἰσθμὸν βο-
 θὸν ἔχων διωμάδων. πρὶν γὰρ
 ὁ σβίνυται πῶρ, οὕτω τις ὁ-
 γρὸς τοῖς ὁμμασιν ἐνικῶ μῶ-
 νη, ὅς ἀπαν ἐλάλλῃ. εἰς αὐτὸν
 ἀρπάζων, ἐπὶ δὲ ἰσθμὸν πᾶν
 ται, καὶ σωματικὴ ἀπορῶν ἐπὶ
 χιτᾶί μοι, τίς ἐστὶν Ἀφροδί-
 τος ὁ χόλῳ. ὅ γὰρ Ἡλιάδης ἰ-
 γνῶ τις, ὁ δὲ Λημνιάδων ἱεῖς,
 ὁ δὲ ἰππολύτου ἀγροικίαν ἐ-
 φρυμάδων, ὡς ἐγὼ βίωσι. ὅς ἐστι
 τῶν ἀπαντων ταύτῳ ὁργῶ.
 Λν. πῶς αὖτε τῆς ἐπιπλάτου
 καὶ δυσχορῆς ταύτης ἐκίρ-
 σιαι, ὅ μιν νῆσι. ἀχθὲ γὰρ, ὅτι
 πᾶσι τῶν βίῳ ὁ τῶν πρὸς ἐκ-
 ροῖ

lud supercilium indutus, ut ob id irritare Dea inexpl-
 bilem banc iram in me debeam. L V C. Omitte ficti-
 am hanc Theomnesti & difficilem responsionem. An
 tu enim

re uolent, inermis ipsorum.
 dextera ridebitur. Propemo-
 dum enim ex eo cum a pri-
 ma pubertatis aetate egres-
 sus, inter adolescentes rece-
 ptum sum, alijs atq; alijs sub-
 inde concupiscentijs delusus
 pereo, alijsq; amores alijs suc-
 cedunt; ac priusquam desi-
 nant priores, incipiunt se-
 quentes, capita prorsus Lero-
 næa rediuiuæ istius Hydræ
 lōgē magis multiplicia, neq;
 etiam Iolaum aliquem auxi-
 liatorem recipere sustinen-
 tia. Neq; enim igne ignis ex-
 tingui solet. Adeo humidus
 quidā oculis inhabitat meis
 asilus, qui omnem formā ad
 sese rapiens, nulla satietate
 expletur. Ac assidue dubita-
 re in mentē uenit mihi, quæ-
 nam hæc Veneris ira sit. Nō
 enim ex Heliadis quispiam
 ego sum, neque Lemniadum
 contentio, neq; etiam Hippo-
 lyteum agreste ac durum il-

φύσει, καὶ χαλεπὸν εἶναι το-
μίσας, ἀ γυναιξὶν ὠραίαις, καὶ
μετὰ πάλλων τὸ καλὸν αὐ-
θιγῶν ἱμελῆς; ἀλλὰ σὺ καὶ
καταρσίων τάχα διόσσαι πρὸς
τὸ δυσχερὲς ἔστι νόημα. Λα-
τὶν γὰρ τὸ πάθος, ἀλλ' οὐχὶ
τῶν ἢ πολλὰ ἐκχέας λῆγον.
ἀνδράμονα σωτὸρ ἄντι νοσ-
μῆς, ὅτι σὺ ὁ θείας ἐκ κύμν-
ων γωργίαν ἐπέκλωσθαι, οὐδ'
ἱμπερὶς ἄλλας, καὶ στρατιώ-
των ἐπὶ λείας βίον. ἀλλὰ λιπα-
ρὰ παλαιὰς μίλλοι σὺ, καὶ
φαδρὰ μὲν ἰσθμῶς, μέγας πο-
δῶν τῶν τρυφῶν λαβεμένη,
διαπερδὼν δ' ἑσπερίους καί-
μας ἐπιμίλει. τῶν γὰρ μὲν ἱερ-
τικῶν ἱμερῶν καὶ αὐτὸ τὸ βα-
σανίσον σφραῖναι, καὶ γλυκὺς
ἔσθ' ὁ τῶ πόδες δάκναι. περὶ
σας γὰρ ἰλπίσας, τυχὼν δ' ἀ-
πολέωντας. ἴση δὲ ἔδον τὸ
παρῶναι, καὶ τὸ μέλλον. ἱ-
ταρχ

tu enim graviter fers, quod
per fortunam talem vitā for-
tius es: & acerbum esse pu-
tas, si cum mulieribus formo-
sis, & cum pueris suaviter
efflorescentibus subinde con-
versaris? An tibi etiam pur-
gationibus forsā opus erit
contra difficilem adeo hunc
morbum? Graue enim malū
hoc scilicet est. Quin tu po-
tius multa hac dementia abs-
te proiecta, beatum esse te ip-
sum existima, quod tibi Deus
nō squalidam agriculturam
exercendam sortitū assigna-
vit, aut mercatorum erro-
res ac peregrinationes, aut
etiam militare in armis de-
gendam vitam: sed tibi pin-
gues ac nitidæ palæstræ cu-
ræ sunt, ac splendida quidem
vestis usq; ad pedes delicatē
demissa, compositio autē co-
mæ discriminatim exercita

& apparatus. Amatoriarum uerò oblectationum etiam ip-
sa tentatio iuvat, ac dulcis desiderij dens mordet. Nam ino-
terim dum periculum facis, speras: ubi uerò voti compos-
factus es, fruëris eo quod optasti. Aequali autem uolupta-
te afficiunt, & quod adest iam, & quod futurum spe-
ratur.

παρχῶ γού διγυμελὺς σὺ τ'
 πολὺν, ὥς καὶ παρ' Ἡσιόδῳ,
 κατάλογον, ὃν ἀρχῆθεν ἡρά-
 δης, ἰλαζοῖ μὲν τῶν ὀμμάτων
 αἰ βολὰς τακτῶς ἀνυγραίνον-
 τε. τίω φωνῶν δ' ἰσὺ τῇ Λυ-
 κάμβῃ θυγατρὶ, λιπῶν ἀφ-
 ελιύων, ἀπ' αὐτῷ τῷ σχήματι
 εὐδὺς δαδῶ ἥς, ἐκ ἐκάνων μό-
 των, ἀλλὰ καὶ ὅτι αὐτοῖς μὲν
 μὲν ἔδωκ' ἀλλ' ἂν τι σοὶ, τὸ ἑα-
 τὰ τίω Ἀφροδίτῳ, πορίπλε
 λείψανον ἀφ᾽ αὐτοῦ, μηδὲν ἀπο-
 κρύψῃ, τῷ οἱ Ἡρακλεῖ τίω θυ-
 σίαν ἰντιλῇ παράσχῃ. Οἱ βρ.
 φάγεις μὲν ὁ δαίμων, ὃ Λυκί-
 σι, καὶ ταῖς ἀνάπνοις, ὥς φα-
 σι, τῶν θυσιῶν ἑκίσα τέρπ-
 μους. ἰπὰ δ' αὐτῷ τίω ἰθύ-
 σιον ἰορτῶν λόγῳ γιραίρομεν,
 αἱ μὲν μοι διαγῆσας, ὃς ἰωθινὸν
 παραβῆσαι, λόρον ἔχουσιν· ἢ
 ἢ σὺ Μῆσα ὅτι σιωχέως μίδαρ-
 μοσαμὲν σπιδῆς, ἰλαρῶς
 τῷ διῷ σιωδινμορδυσάτω.

Luci

ratur. Paulò antè igitur cū
 narrares longum istum, pe-
 rinde ut & apud Hesiodum
 est, catalogum eorum quos
 ab initio inde amasti, suaves
 quidem oculorū tuorū iētus
 moliter subinde liquecebāt.
 Vocem autem ad modū Ly-
 cambæ illius filæ tenuem ac
 dulcē emittens, ex ipso sta-
 tim habitu, præ te ferebas,
 quòd non illos solū, uerū
 etiam ipsam illorum memo-
 riam amares. Sed si quid tibi
 ex ea quam secundum Ve-
 nerem navigationem perfe-
 cisti, reliquum relictum est,
 nihil quaeso illius nos celas
 Herculi autem sacrificiū hoc
 absolutum atque perfectum
 præbe. THEO. Tauri-
 uorus a quidē Luciane deus
 iste est, et sacrificijs illis quæ
 sine nidore perficiuntur, ut
 aiunt, minimè delectatur.

Sed postquā annuam ipsius

festiuitatem sermone celebramus, meæ quidem narratio-
 nes à summo statim mane in medium allatæ, ad satietatem
 iam peruenere. Tua uerò Musa à consueto resoluta atque
 dimissa studio, bilarem cum deo diem hunc totum pera-
 gat.

ὡς μὲν γὰρ ἀπατνὲς ἴσθ', ὡς
 πᾶσι δ' αἰ ἱστοροῦσι τῷ πά-
 θει ῥιπντα ἱρῶ. ποιοῦντες ἀ-
 μάμτας ὄγῃ, τὸν φιλόπαι-
 δας, ὃ τὸν γυναικίαι ἀσμελί-
 σται; ἰγὼ μὲν γὰρ ὃ πλε-
 γαί ἱατοῦν, ἡδὲ ἀπὸ ἀκρο-
 βίαι τρυφῶν, τὰς ἐπ' ἀμφί-
 ηγα πλάστιγγιν ἰσορρήκως τῷ
 πατρίδαι; σὺ δ' ἐκ τῶν ὧν,
 ἀδικαῖα ἡριτῇ, τῷ λογισμῷ
 τίβηται ἀίρήσει, πᾶσι δὲ
 πηλοῦ ἀκκις μὲν, ὃ φιλό-
 ται, ἐν πεπίσυνκί σοι ψῆφον
 ἐπὶ τῶν ἐμῶν ἡρώτων ἡρί-
 σαι, ὅθεν φέρει. LV. πᾶ-
 λῆς, ὃ ὁ νόμους, καὶ γί-
 λωσι ὅγῃ τῶν ἀδύνατον. ὃ
 δ' ἐπαγγέλλεται τι καὶ σπου-
 δῶν. ἰγὼ γ' οὐδ' ἐπὶ τῷ τῷ
 ἱππεύσειν ἐφ' ἀμύνω, ἀλλ' ὡς
 ἴτι λῆς, ἀλλ' οὐ παλαιῶς,
 ὃ ἴτον ἀνδρῶν ἀνδρῶν ἀκ-
 κῶς, πρὸ τούτων σωτό-
 ναι, ὡς ἀμειλιχέων, ἴτι τῶν
 μνῆ-

gat. Ac mihi quaeso equus
 iudex esse uelis; quoniam in
 neutram adeo partem huius
 cupiditatis inclinatus aut pro-
 num te uideo; utrum melius
 habere putes eos qui masculos
 amant, an qui feminis de-
 lectantur. Nam ego quidem,
 qui utrinque aequè lectus sum,
 perinde atq; accurata ac pro-
 ba aliqua tratina, ambabus
 ex utraq; parte lancibus æ-
 qualiter huc atq; illuc incli-
 nor. Tu uerò, qui extra hanc
 sortem es, incorrupto iudice,
 ratione uidelicet, quod me-
 lius fuerit, dignosces ac secer-
 nes. Proinde omni recusandi
 prætectu ac simulatione des-
 posita; ὃ amice, calculū quē
 tibi commendauit ac credi-
 dit illud de meis amoribus cō-
 uocatum iudicium, iam tan-
 dem feras. LVCIA. Lu-
 dum, Theomneste, aut risum
 putas narrationem hanc. Ba-
 uerò etiam serium quoddam

promittit. Ego itaq; nuper adeo eius rei periculum facere
 cepi, sat scio, nimis, & non olim, ex quo duos quosdam ui-
 ros audiui de hac re contentiosè admodū quasi dimicantes.

μέμνη ἐναυλον ἔχον. διέρχεται
 δ' αὐτῶν ἅμα τοῖς λόγοις τὰ
 πάθη, καὶ ἔχ' ὥσπερ σὺ, κατ'
 σύνολον ψυχῆς ἀνπνέων,
 διετίθεις ἀρνήσεσσι μιᾶς, τὸν μὲν
 βασιλῆα, τὸ δ' ἄργυρα μῦλα
 περσέων. ἀλλ' ὁ μὲν ἔσθ' οὐκ
 παιδινοῖς ἴδεται, τίω θάλασσαν
 ἀφροδίτῃ βαράθρον ὑγῆμι-
 νος. ὁ δ' ἀγνόντων ἴρωτος ἄρ-
 ῖστος, ὅς γε γυναῖκας ἐπ' ἴσται. ἐν
 οἷον οὖν μαχομένους παθεῖν, ἀ-
 γνοσθέντας ἀμύλλαν, ὅδ' αὖ
 αἰπῶν διωαίμῳ ὡς ὑπὸ σφα-
 φραὺς θλῆναι. καὶ μοι τὰ τῶν λό-
 γων ἔχον τῆς ἀκοῆς ἐνδοφά-
 γισται σχεδόν, ὡς ἀρτίως ἀρ-
 μέα. πᾶσαν οὖν ὠδὴν τιμῶν
 ἀφορμὴν ἐκ ποδῶν ἀποβί-
 νος, ἢ παρ' ἀμφοῖν ἕκαστα λι-
 γόντοιν, κατὰ τὸ ἀκριβὲς ἐπὶ-
 ξαμίσει. Θι. καὶ μὴν ἔγωγε
 ἀπαντᾶς ἐνθον, ἀπαντικρὺ
 καβιδώμαί σε, δειγμένος Αἰα-
 κιδῶν, ὅπῃτε λήξας ἀείδων,
 pote quæ nuper ad eò dicta sunt. Omnem igitur obiur-
 gationis prætextum & causam ἐ medio submouendo,
 illa quæ tum ambos audiui dicere, quàm accuratè fieri pos-
 test, tibi cōmemorabo. THE. Atqui ego quidē hinc surgēs,
 occiduerum tibi sedēbo, Acacidem expectans, dum carmi-

memoriam adhuc recentem,
 & paulo antè facta repeten-
 tem habeo. Diuisi autem eo-
 rum erant cum orationibus
 etiā ipsi affectus, & non per
 inde ac tu, qui facilitate quæ
 dā animi peruigil & insom-
 nis duplicē capis mercedem;

Hanc armenta regens, pe-
 cora illam candida pascens.

Sed alter quidem puero-
 rum amore supra modum ob-
 lectabatur, muliebrem uenæ-
 rem tāquam barathrū quod-
 dam ducens : alter autem à
 masculo amore purum se ge-
 rens, in fœminas quasi atto-
 nitus ferebatur. Duobus igitur
 inter se pugnantibus affe-
 ctibus, instituto certamine,
 baud faciliè dixerò quantum
 uoluptatis ex ea recepi. At
 mihi uerborum illorum tā-
 mē uestigia propemodū au-
 ribus impressa hærent, ut o-
 na finiat

ὅτ' ἔμην τὰ πάλαι ἑλὶα δὲ
 ἱρηνικῆς διαφορᾶς, μελωδία
 πρῶτα. Λυ. ἢ ἰταλίαν
 μὴ πλὴρ διανοομένη, ἰαχυνῶ
 τῷ σκάφῃ δὲ ῥίπτιτο, τοῦ-
 τῃ τῶν δεικρότων, οἷς μάλι-
 τα χρεῖσθαι Λιβυρνοὶ δοκῶσι;
 ἰδὲ ἰωνίῳ κόλπῳ παρωκισ-
 μισιν. ὡς δ' ἐνδῷ, πάντας ἐπι-
 χεῖρας θύε προσκυῖσας, καὶ
 Δία ξυνοῖον ἔλκω σιωπᾶ φά-
 δα δὲ ἀποδύμεν στρατιᾶς ἐπι-
 καλῶ μέλιν, ἢ ἀπ' ἄστ' ὅρα
 κῷ δούγει κατῆεν ὠδὲ θάλασ-
 σαν, ἅτα τὸς παραπύμποντας
 με λειψιστάμεν (ἢ κολῶν) ἢ
 παιδείας λιπαρὸς ἔχλ, οἷ
 σιωχῆς ἔμην ἐντυγχάνοντο,
 αἰσινικῶς διεξέγιντο) τ' πρὸς
 μνησ γούῳ ἐπιβάς, ἐγγὺς ἱμαν-
 τὸν ἰδρῶσα τῷ κυβερνήτῃ. καὶ
 ῥοδῶ τῷ τῶν ἱλατέρων μετὰ
 μικρὸν ἀπὸ δὲ γῆς ἀσπᾶν.
 τῷ, ἰπασθὲν μάλα καὶ λιτόο
 πῖρ ἡμᾶς ἐκύμανον αὐρα,
 τὸν ἴσον ἐν τῷ μισοκοίλῳ,
 ἀνα.

na finiat ille. Tu uero nobis
 ueterem gloriam amatoria
 perage differentia canendo.
 LVCIA. Instituenti mihi
 in Italiam navigare; uelox
 atq; citatum nauigium appa-
 ratū erat, ex biremibus istis
 quoddam, quibus maxime
 Liburni; quæ gens ad Ioniū
 finum habitat, uidentur uti.
 Postquam autem iam nauis
 gaudi tempus erat, uniuerfos
 deos patrios comprecatus, ac
 Ioue hospitali, ut propitiis
 expeditionem peregrè susce-
 ptam coadiuuare uellet, in-
 uocato, ab urbe uehiculo iu-
 mentario ad mare descendi.
 Deinde ualere iussis ijs qui
 nos deduxerant, (sequeba-
 tur autem eruditorum turba
 sedula ac frequens; qui cum
 assidue nobiscū uersati fuif-
 sent, ægrè atque inuito à no-
 bis segregari se patiebātur)
 cōscensa puppi, iuxta guber-
 natorem assedi. Atq; impetu
 remigum paulatim à terra
 in altum prouecti, postquam
 admodum à tergo exci-
 tando fluctus prosequiebantur
 nos auræ, malo ex medio
 in in in in nauis

ἀναρχῇ παρρησίῳ τὸ ἄκρα: προσ-
 γάλαμεν. αὐτ' ἀθρόας λατὰ τ'
 κάλων τὰς ὀθόνας ἐκχάσας,
 ὄρεμα πιμπλαμένον τῷ λίνῳ,
 κατ' ἐδὲν, ἵμασι, βίβλιν ἐλάτ-
 τονι ροίῳ διηπλάμεντα, βάρυντ'
 ἡμῶν. ὁ ὑποβρυχόμενος, πρὸς
 τὴν σκίσεισάν αὐτὸ πρόωσαν·
 ἀλλ' ἄγε μὴν ἐν τῷ μεταξὺ
 παράπλῳ σπυδαῖς ἢ παιδίᾳς
 ἐχόμενα συνωλύεσθαι, ὥστε οὐ
 πάντων μακρύνειν, ὥς δὲ τῆς Κι-
 λικίας τὴν ἱσθαλὸν ἀμείψαν-
 τός, ἐχόμενα τῇ Παμφυλίᾳ νόη-
 πει, Χελιδονίας ὑπερβύοντός,
 ὅθεν ἀμοχθὰ τῆς αὐτυχῆς τῆς
 παλαιᾶς Ἑλλάδος ὄρεσι, ἐνά-
 γη τῶν Λυκαίων πόλεων ἐ-
 πιξερμένθα, μύθοις τὰ πολλὰ
 χαίροντός. ἐδὲν γὰρ ἐν αὐ-
 ταῖς σαφὲς σὺδαιμονίας δρᾶ-
 ται λέψαντον, ἄχει τῆς Ἡλιά-
 δος ἀψάμενοι Ρόδου, τὸ σωμα-
 χὸς τοῦ μεταξὺ πλοῦ διανα-
 παῦσαι πρὸς ὀλίγον ἐκρίνασ-
 μεν. οἱ μὲρ οὖν ἱρταὶ το σκά-
 φος ἱσθαλὸν ἐς γλῶ ἀνασπεί-
 Rhodum, continuum nauigandi laborem, quo buc usque
 usi fueramus, interpellare aliquantisper decreuimus. Re-
 miges itaque nauigio ἐ mari in terram subduκτο, propelite-

nauis erecto, summo catēdēs
 sio antennam adstrinximus.
 Deinde cōferta per funes ueo-
 la effundentes, sensim imple-
 tis uento linteis, nibilo mino-
 re cursu, opinor, quā sagitta
 peruolauimus, fluctibus
 grauiter frementibus infra
 circa proscindenti ipsos pro-
 ram. At uerò quæ inter na-
 uigandum seria uel etiam io-
 cosa contulerimus, longius
 hic persequi tempus nō finit.
 Postquam autem maritimā
 Ciliciæ orā praterueκti, Pā-
 phylum sinum contigimus;
 ultra Chelidoneas felices ἁ-
 los ueteris Græciæ terminos
 haud citra laborem cursu ἐ-
 lati, ad singulas Lyciæ ciui-
 tates hospitio diuertimus, ser-
 monibus ac fabulis ut pluri-
 mum nos oblectantes (neque
 enim ullum in ipsis manife-
 stum prioris felicitatis cernia-
 tur uestigium reliquum) do-
 nec ad Solis sacram delati
 tūg

ἐνταῦθα, ἰγγυὺς ἰσπλύνωσιν.
 ἔγχε, σὺ τριπλομελὲς μοι ξυῖον
 ὡς ἀπαρτινὸν τῷ Διονυσίῳ,
 κατὰ σχολῇν ἰθάδεϊον, ὑπό-
 φως ἀπολαύσεις ἐμπιπλά-
 μιν. ἔστι γὰρ ὅπως ἡ πό-
 λις ἡλίου, πρίπτον ἔχουσα τῷ
 θιῷ τὸ κάλλος. ἐκ πόρειων δὲ
 ταῖς ἐν τῷ Διονυσίῳ τοαῖς, ἐκ
 τῶν γραφῶν κατὰ πᾶσαν, ἡ μα-
 τὴ τῆς ποίης ἐλ ὕψους, ὕψι-
 κὺς μύθους αὐανύμην.
 οὐδὲ γὰρ μοι δύο ἢ καὶ τρεῖς
 προφύκωσιν, ὀλίγου διαφί-
 ρει, πᾶσαν ἱστορίαν ἀφηνό-
 ρησι. τὰ δὲ πολλὰ καὶ αὐτὸς
 ἀκασίᾳ προλάμβανον. ἔδου δὲ
 ἐλ θίαις ἅλεις ἔχουσι, καὶ διανο-
 μένῃ μοι βασιλεῖον οἰκαδὲ, τὸ
 ἐλίσσον ὑπὸ ξυῖος ἀπλώσθαι μοι
 λάρδον, αὐδρόν ἐκ παλαιῶν χρό-
 νων μοι δοκᾷ, πολλάκις ἡμῖν
 ἐλὼν ἐπιφειτῶντας ἐν ταῦτα,
 τὸν ἐκ Κορίνθου Χαρικλῆα
 ἱεροῖον, οὐκ ἄμεινον ἔχον-
 τά τι,

tus tentoria fixerūt. Ego ue-
 ro, parato mihi hospitio crea-
 gione templi Dionysij, ociose
 per urbem incedebam, im-
 mensa adeo uoluptate in-
 rim fruens. Est enim re ipsa
 ciuitas hæc Solis, conuenien-
 tem huic deo pulchritudinē
 præferens. Obambulās au-
 tem in Dionysij porticibus;
 unamquamque picturā con-
 templabar, unā cum uolupta-
 te ea quam uidendo capie-
 bam, Heroicas quoque fabulas
 memoria repetens. Statim
 enim mihi duo, uel etiam tres
 propemodū præcipuī super-
 uenere, qui mihi omnem hi-
 storiam enarrabant. Pleras-
 que autem et ipse coniectu-
 ra præcipiebam: cæterum cū
 iam contemplatione ista sa-
 tiatus essem, ac domū ire co-
 gitarem, dulcissimum pere-
 gre obtigit mihi lucrum, ui-
 ri longo iā olim tempore mi-
 bi notī ac familiares, quos ne
 que ipsum ignorare te puto;

cum sæpe ad nos itantes hic uideris, nempe Chariclē illum
 Corinthium, adolescentem baudquaquam deformem, de-

τάτι, καὶ κυμμητικῆς ἀσκή-
 σιας, ἅτι, οἶμαι, γυνάμοις ἐνω-
 ραίσι μὲνον, ἅμα δ' αὐτῷ καὶ
 Καλλικράτιδα τὸν Ἀθηνῶνα,
 τὴν τρόπον ἀπλοϊκόν, πρηνὲς γ-
 μῶνως γὰρ πολιτικῶν λόγων
 προϊστατο καὶ ταυτησὶ δὲ ἀγο-
 ραίς ῥητορικῆς. ὅν δὲ καὶ τῷ
 σώματι γυμναστικὸς, ὃ δὲ ἄλλο
 λό τι, μοι δοκῶν, τὰς παλαί-
 στρας ἀγαπῶν, ὃ διὰ τὴν παι-
 δικὴν ἐρωτᾶς ὅλως γὰρ εἰς τὸτο
 ἐπ' ἦλθε. τῷ δὲ πρὸς τὸ βῆλν μί-
 σσει, πολλὰ καὶ Προμηθεῖ λατρε-
 ρᾶτο. πόρρωθεν οὖν ἰδὼν ἐκεί-
 νος μοι, γούνης καὶ χαρᾶς πλεί-
 ων προσέειπεν. ἅδ' ὅπῃ φίλοι
 δεξιῶντά μιν, πρὸς αὐτὸν ἐλ-
 θᾶν ἐκέλευε. ὃ ξίωω με. ἡδέ-
 γων φιλοσοφῶντας ὄρω, πι-
 ραίτορ. τὸ μὲν τέμερον ἔ-
 πεν, ὃ Καλλικράτιδα καὶ
 Χαρίκλας, ἅμφω λαλῶς ἔχον
 ὅσιν ὑμᾶς παρ' ἐμοὶ ποιτᾶν,

ἵνα

ditum nonnihil comendi &
 fucādi corporis studio, ut qui
 mulieribus, opinor, forma
 atq; elegantia ista commen-
 dari affectaret. Vnā autem
 cum ipso & Callicratidem
 istum Atheniensem, moribus
 ac habitu simpliciozem. Nā
 se uelut ducem atque antefi-
 gnatum in ciuilibus oratio-
 nibus & in hoc forensi di-
 cendi genere gerebat. Erat
 autem & corporis exercita-
 tionibus deditus, ob nihil a-
 liud, ut mihi uidetur, pale-
 stras tantopere amās, quā
 ob puerorum amores: pror-
 sus enim in hoc quasi attoni-
 tus ferebatur. Ob odium au-
 tē quo fœminas omnes pro-
 sequebatur, etiā Promethēo
 malē imprecari solebat. Cū
 igitur à longē uterq; me con-
 spicatus esset, gaudio atque
 laticia pleni accurrunt. Dein

de, quemadmodum fieri consuevit, salutato atq; excepto
 me, uterq; ut ad se uenirem rogabant. Atque ego cum ui-
 derem ipsos de hac re inter se contendendo linguis pro-
 cedere: Hodie quidem, respondens inquam, Callicratida
 & Charicles, ambos uos decet apud me frequentes esse,

ut ne

ἵνα μὴ πλάω τίς ὄρῃ ἐγείρω-
 τι. τῆς δὲ ἐπιφύης ὁμίρας
 (τρῆς γὰρ ἑνταῦθα ἢ τέττα-
 ρας διγυῶνα μελέειν) ἄμοι-
 ραῖς ἀντιβιάσιντι με, ἐλευθέρῳ
 διακρίβεις ὁ πρότορος. Δοκεῖ
 ταῦτα, ἐκείνῳ μὲν τίς ἡ-
 μῶν ὑπάρχειν ἰσχύϊ, τῇ δὲ ἐ-
 πίσει Καλλικρατίδας, ἔτα-
 μεν αὐτὸν ὁ Χαρίκλεις. ἰώ-
 ρην δὲ καὶ παρὰ τίς ἐστία-
 σιν, ἵνα γὰρ ἐκαστὸς διαβί-
 σις τιμῆρα. ὁ μὲν γὰρ Ἀθη-
 ναῖος ὁμιρῶν παισὶν ἐξή-
 σκη, καὶ πᾶς οἰκίτης αὐτῷ
 σκιδὸν ἀγίνει. ἡμ, μίχρη τῷ
 πρῶτον ὑπογράφειν. αὐ-
 τοῖς γὰρ παραμυθούσθ, ἐπει-
 δὲν ἱέλοις αἱ παρειαὶ πυκα
 δῶσιν, οἰκονόμοι, καὶ τῶν Α-
 θηνῶν χωρίων ἐνδεμόνθ. ἀ-
 πιστάμοι. Χαρίκλεις γὰρ μὲν
 πολλὸς ἐρχεσθίδων καὶ μυστ-
 ρῶν χεῖρς ἔπειτο. καὶ πᾶν τὸ
 ἀμάρτιον, ὡς ἐν ὁδομοφο-
 ρίαις, γυναικῶν μισθὸν ἡμ, ἀν-
 quos ille Athenis habebat,

ut ne cōtentionem maiorem
 inter uos excitetis. Sequenti-
 bus autē diebus (nā tres aut
 quatuor etiam hic commo-
 vari constitui) per uices acci-
 pictis me mutuò, sorte inter
 uos missa uter id priore loco
 faciat. Hæc ita tum placue-
 re. Atque illa quidem die con-
 iuij præfectus ego fui: se-
 quenti autem Callicratidas,
 et post ipsum Charicles. Por-
 rò animaduvertebam etiā in-
 ter ipsos conuiuiorum appa-
 ratus, manifesta utriusq; af-
 fectionis indicia. Nam Athe-
 niensis quidē ille pueris per-
 quam formosis instructus e-
 rat, & propemodum omnes
 illius serui imberbes erāt, nō
 amplius ab illo retineri soli-
 ti, quàm dum prima lanugie
 ne inficerentur: postquā au-
 tem barba frequentiore ge-
 næ illorum addensabantur,
 dispensatores, & fundorum
 procuratores amandabantur.
 At uerò Chariclem magnus saltatricum & psaltiria-
 rum chorus sequebatur, ac tota illius domuncula, perin-
 dent in Cereris sacris, mulieribus referta erat, uiro ali-
 m m m 3 quo

τὸν ὀφθαλμὸν. ὡς ἴδεν γὰρ μὴν ὅτι
 πικρὰ καὶ ἐπιβόηα μυρ-
 ρίνης, παρὰ τὴν διοικουμένην
 αὐτῇ, λαφύλλῃς περιφύει, τῶν
 λοιπῶν δένδρων ἱκανοῦς, ὅ-
 σα ἡλέως μετέλαχον. οὐδ' αὖ
 τὰ γίνονται ὅτι ἔστι χρόνος πο-
 λὺς καθάυτης, ἀλλ' ὅτι ἀκ-
 μῆς σφρυγῶντα, νύκτις ὡς οἶ-
 ῖν ὄρεα, τότοις δ' ἀνιμνιῶ-
 νος τὰ λαφύων μὲν ἄλλως ἀ-
 γοῶν, τὴν δ' εὐμορφίαν ἔχον-
 τα λαφύων, λυπαρίτων γὰρ καὶ
 πλατανύτων αἰθέρια μύκη καὶ
 οὐδ' αὐταῖς αὐτόμοις Ἀφρο-
 δίτης, ὅτι θεὸς πάσαις φυγαῖς,
 Δάφνης, παύσι γὰρ μὴν δένδρῳ,
 ὡς ἐπὶ γένῳ δ' ἐφίλορος προ-
 σέειπεν. μετὰ δ' ἀμφιλαφῆς ἀμ-
 πιλοι πυκνοῖς καταβρῶντο βό-
 τρυσι τὸν πνεύμα γὰρ Ἀφρο-
 δίτη μετὰ Διονύσου, καὶ τὸ παρ'
 ἀμφὶν ὅτι δὲ σύγκρατον. ἃ δ'
 ἀποσπῶντο ἀλλήλων, ἔτιον
 εὐφραίνονται. ἢ δ' ὅτι τῶν αἰ-
 γων παλιννοίους ὕλας ἱλαρὰς

ἐλπίς

cum circa quasi concamerab-
 bant. Abunde uero illa fru-
 gibus densa myrtus, b apud
 dominam suam copiosa na-
 scens, effloruerat: deinde ὅ-
 aliarum arborum singula, quae-
 cunque pulchritudine prae-
 stant, neque ipsae quanquam
 longa exacta iam aetate cae-
 nae, arescentes, sed prae uigo-
 re quasi iuuenescentes, nouis
 subinde ramis formosae atq;
 integrae erant. His autem in-
 termixta erant etiam illa fru-
 ticum genera, quae alioqui
 fructum quidem feracia non
 sunt: ceterum pro fructu pul-
 chritudinem habent, cypariss-
 forum uidelicet ὅ- platanorum
 acria proceritates: ὅ- inter
 ipsas transfuga Veneris, deae i-
 psi olim fugitiua facta, lau-
 rus. Cuius uero arbori cir-
 cumuoluta studiosa illa amo-
 ris hedera c̄ obserpebat, ὅ-
 uites foecundae crebris race-
 mis dependebant. Est enim

iucundior Venus cum Baccho, ὅ- temperatum illud dul-
 ce quod ab utrisq; uenit. Quod si autem a se mutuo dis-
 iungantur, minus exbilarant. Brant autem sub umbris istis
 opacis

μυσία, τοῖς ἐν ταῖς αἰδοῖαι θέλ-
 ον, εἰς αὐτῶν μὲν ἀπεικῶν,
 ἐπὶ τοῖς ἐπιφύτοις τινὲς ὁ ἀ-
 λφῶν δ' ὁ πολυτελὲς ὄχλος
 ἐκαστὸν ἔχον, ὅντως Ἀφροδι-
 τείῃ ἐν τῷ ἐκείνῳ δ' ἐκαστὸς τοῖς
 φησὶ ἐν τῷ φθονῷ, εἰς τὸν ἑνὸς
 παρὰ μὲν ὁ μὲν ἔνθ' ὁ δὲ ἐν
 μὲν καὶ δίδρυται, παρὰ δὲ
 λίθου καὶ δακρυμα καὶ ἀλλοτρίον, ὁ
 παρὰ φανερὸν, καὶ σινοῦνται γί-
 λωι μὲν ὁ ὑπομειδῶσα.
 πᾶν δὲ τὸ καλὸν αὐτῆς ἀ-
 κλυστὸν, οὐδὲ μὲν εἰς ἐκείνῳ
 ἀμειψόμενος, γιγνόμενος, πλὴν
 ἴσα τῇ ἐκείνῳ χαρὲς τὴν αὐτῇ
 λιανότως ἐπιπρὸς πᾶν, τοσοῦ-
 τί γιγνόμενος ἀμειψόμενος ἰσχυρο-
 τίχην, ὥστε τὴν ἀντίτυπον οὐ-
 τὴν, καὶ παρὰ τὸν τὸ λίθου φύ-
 σιν ἐκείνῳ μάλιστα ἐπιπρὸς
 πᾶν. ὁ γοῦν χαρὸν καὶ ἐμμε-
 νός τι καὶ παρὰ φανερὸν ἐμμε-
 νός. ὁ δὲ τὸν καὶ τὸν ἀπὸ Ἀφρο-
 δίτης προσδραμῶν, λιπαροῖς
 τοῖς χέλεσιν, ἐφ' ὅσον ἔνθ' ὁ δὲ
 πατὴρ,

opacis & obscuris; amœna
 quædam cellæ, eorū usui qui
 intus conuiuia agitare uellēt,
 comparatæ: in quas urbano-
 rum quidem rari commea-
 bant ulli, sed populi frequen-
 tes turbæ solenniter conue-
 niebant, re ipsa Veneri indul-
 gentes. Postquam autē ab uno
 de plantis istis oblectati fui-
 mus, intrō in templū ingressi
 sumus. Ipsa igitur dea in me-
 dio posita est, ex Pario mar-
 more, opus sanè pulcherrimū
 atq; præclarum, & risu quo-
 dam simulato parum subri-
 dens. Tota d' autem pulchritu-
 tudo eius detecta, nulla ueste
 ipsam tegente, nuda conspi-
 citur, nisi quatenus altera
 manu pudenda, quasi oblita
 sui, abscondit. Tantum uerò
 artifex illa ars ualuit, ut soli-
 da adeò ac dura marmoris
 natura singula etiam mem-
 bra deceret. Charicles igi-
 tur insanum quiddam & fu-
 ribundum exclamans: O for-

tunatissime, inquit, deorum, Mars, qui e propter hanc uin-
 ctus fuisti. Et simul accurrens plenis labijs, quoad fieri po-

m m m m s

tuit

πατὴρ, ἐκτάσσω τὸν αὐχένος,
 ἑκτιφίλας. σιγῇ δ' ἱερῶς ἐ
 καλλιπραΐδας, ἑκταῖ νοῦν α.
 πιθαύμαζον. ἴτι δ' ἀμφίδυ-
 ρ. αὐτ' ὁ νῦν, καὶ τοῖς θύλ-
 σι τὴν θύρην ἰδὼν ἀποβῶς καὶ
 ἑκταῖ νῦν, καὶ ἵνα μὴ αὐ-
 τῆς ἀδούμαστον ἦ. δι' οὐ μὴ
 γίαις οὐν ἔστι, τῇ ἱερῶς πύλῃ
 παρὰ τοῖς, τὴν ἱερῶς οὐ μὴ
 φῖαν διαβρῆσαι. ἀόξαν οὐν ὁ
 λῶν τὴν θύρην ἰδὼν, εἰς τὸ ἑκταῖ
 πιν ἦ σῶνς πορεύθεμεν. ἔτ'
 αὐτογίαις ὁ θύρας ἑκτ' ἑκταῖ
 ἀποβῶς, εἶναι παρὰ τοῖς
 οὐ γυνάις, δ' αὐτῶς ἀποβῶς
 ὁ μὴς εἶχι ἦ καλλίς. ὁ γοῦν ἑκ-
 τῶν αὐτῶς, ὁ σὺν πρὸ μιν ὁ βλῖ-
 πων, ἰδὼν τὰ παλαιὰ μιν ὁ
 θύρην ἑκταῖ πιν, ἀδούμας, πο-
 λὺν τῷ Χαρικλίου ἐκταῖ
 τῶν ἀνδρῶν. Ἡρacles,
 ὁ σὺν μὴ τῶν μεταφρίων ὁ
 γυνάις, πῶς δ' ἀμφιδύας
 αἰ λαγόνος, ἀγκάλισμα χρῶ-
 παλῶς ὡς δ' οὐ πρὸ γυνάις ἦ

γλῶ

tuit extento collo, deoscula-
 batur illam. Tacite autē ad-
 stans Callicratides, secum in
 animo admirabatur. Est au-
 tē biforis ipsius aedes, ut pos-
 sint, qui uolunt deam ipsam
 diligentius inspicere, etiam à
 tergo contemplari, & ut ni-
 hil ipsius cū admiratione nō
 spectes. Facile itaq; licet per
 alteram portam accedenti-
 bus, posteriorem quoque for-
 mositatem contueri. Proin-
 de cum uisum nobis esset to-
 tam ipsam deā uidere, in po-
 steriorem templi partem cir-
 cumiimus, ac reclusa ianua
 ab aedituo, qui & ipse credi-
 tur mulier esse, repente obstu-
 puimus ad pulchritudinē il-
 lam. Atheniensis itaque iste,
 qui tacite paulò antè uide-
 bat, postquā ea quæ in pue-
 ris appetuntur partes aspe-
 xit, cōtinuò longē quàm Cha-
 ricles insanioe modo exclao-
 mauit: Hercules, inquiens,
 quanta scapularum concin-

nitās? Ut autem extuberantes nitent lumbi, amplexan-
 tis manus implentes? Quam scitè circūductæ clunij pul-
 pæ, in

οἷα τοπάζων, φύσιρ ὕμῳ τῷ
 λίθῳ, τὸ βλαπόμενον εἶναι. πᾶ-
 ϑ' γὰρ ὅδε ταύτων ὄσιν ἔξω.
 πολλὰ δὲ τοῖς λατ' ἄνθρωποι
 καὶ δωαμελίοις καλοῖς, ὃ τὴν
 παρικοδοῖαν μέλαιναν ἐν ἑ-
 σπιδῶναι φυσικῶν τινα λε-
 κτῶν νομίζων, καὶ κατὰ τὸ το-
 ῦ Πραξιτέλους ἰθαυμάζων, ὅτι τῷ
 λίθῳ τὸ δύσμορφον, ἐν τοῖς ἑτ-
 τὸν ἐλίσχεσθαι δωαμελίοις μέ-
 ρισιν ὑπέκρυπτον. ὃ δὲ παρ-
 σῶσα πλεονεξία ἡμῶν ἰσχυρὸς,
 ἀπίστῳ λόγῳ ἑσθλὴν παρ' ὁμοῦ
 ἱστορίαν ἔφην γὰρ, ὅτι αὐτὸς γί-
 νηκεν νεανίας (ὃ ἦ πρῶξις αὐτο-
 στροφὴ αὐτὸν ἰσχυρὰ) πολλὰ
 καὶ ἐπιφροσύνῃ τῷ τι μέλει,
 σὺν δαιδαίῳ δαίμονι ὄρασθαι.
 ναὶ γὰρ θεῷ, καὶ πανόμοιον αὐ-
 τῷ ἰνδιατρίβοντ' αὐτῷ ναὶ, κατ'
 ἀρχὰς ἔχων δυνιστάμονα
 ἀγιστάας δόκασιν. ἐν τῇ γὰρ
 ἰωβινῆς κοίτης, πολὺ προλαμ-
 βάνων τὸν ὄρθρον, ἐπιφροσύνῃ
 καὶ

apparebat, esse putabam. Ne-
 neq; huiusmodi rerum ca-
 sus alieni sunt. Multis autem
 quibus extreme, et uelut ad
 unguē pulchris esse licebat,
 fortuna interim aliquid, quod
 in mora sit, obijcit. Proinde
 nigram quandam maculam
 natura aspersam marmori
 esse existimās, etiā hac parte
 Praxitelē admirabar, quod
 eam lapidis deformitatem in
 illis potissimum partibus ab-
 scondisset, quæ minus coar-
 gui ac deprehēdi possent. At
 ea quæ nobis propē stabat
 templi ministra, incredibilis
 cuiusdam orationis nouā his-
 toriam narrauit. Nam ado-
 lescentē quēdam inquit haud
 quaquam ignobili genere na-
 tum (nomen autem ipsa res
 gesta taceri fecit) crebrò ad
 delubrum hoc uentitantem,
 infelici quodam genio impul-
 sum, deam ipsam amare cœ-

pisse: et quia totos plerunq; dies in templo commoraba-
 tur, à principio sanctimonie cuiusdam religiosioris speciem
 de se præbuisse. Nam statim à lecto matutino, multò au-
 roram præuertentem, huc uenire solitum fuisse: ac post
 occasum

ἑαυτῶν ἔχοντα ταῦτα μὴ ἑ-
μῶν ἔσθαι, καὶ τὸν σπῖλον ἂν
χρὶ εἴη, ὅν ἐπαθόν, ἐλιγχνον.
αὐτὸν γὰρ μὴ τὸν νεανίαν, ὡς
ὁ Διμήδης ἰσορᾷ λόγῳ, ὃ ἡ
τὰ πύρρον φασιν, ὃ κατὰ πω-
λαγίς ἡμᾶς ἐνιχθὲν αἰών, πᾶν
τιλὸς ἀφανῆ γυφίῳ. ταῦτα
δὲ ἰσχυρὸν διηγεμένους, μετα-
ξὺ τῶν λόγων διαβόησας; ἔπειτα ὁ
Χαρίκλεις ἐκινῶν τὸ θῦλον ἡμῶν
λίην ἢ, φιλεῖται· τί δ', ἢ τις
ἐνέχον ἂν τοῦτο ἡμᾶς;
ὡς ἐκ αὐτοῦ μίας νύξ τῶν ἑτάδων
σπῖλον ἰτιμᾶται; μεσιδῶσας
δὲ ὁ Καλλιπράτιδας, ὁ δὲ πῶς,
φασί, ἰσχυρῶς, ὃ Χαρίκλεις, ὃ
πᾶν ἀποσόμεθα τοιούτων
διηγεμάτων, ὅταν ἐν οἴσ-
πῳ γυφίῳ. καὶ νῦν δὲ
δὲ καὶ οὐ μὴν ἰσχυρῶς Ἀφρο-
δίτης ἰναργίς ὅτι τῶν ἀγ-
μα, πῶς ἰσχυρῶς τῶν Χαρίκλεις
εἰ, ἄγαν πῶς αὐτῶς μοι ἰσχυ-
ρίαν ὁ Καλλιπράτιδας. ἰ-
σχυρῶς, ὡς ὁ ἰσχυρῶς νεανίας,
πᾶν.

plexum uestigia hæc postre-
die conspecta sunt, & macu-
lam hanc habebat dea, indi-
cem uidelicet eorū quæ passa
fuerat. Ipsum uerò adolēscē-
tem, ut uulgo fama refert, uel
de petris alicubi aiunt, uel in
fluctus marinos præcipitem
datum omnino euanuisse. At
quæ hæc cum ministra tem-
pli ita narraret, interea ex-
clamans Charicles: Proinde
fæmininum genus, inquit, e-
tiam si saxum fuerit, ama-
tur. Quid autem si quis ani-
matâ uideret huiusmodi for-
mam, an non una nox ipsis
Iouis sceptris equiparetur?
Subridens autem Callicra-
tidæ: Nondum, inquit, scimus
Charicles, an multas auditu-
ri simus huiusmodi narratio-
nes, si quando Thespîjs quoq;
essemus. Et nunc sanè tuæ ἰ-
stius Veneris, cuius tanta æ-
mulatione teneris, manife-
stum adeò hoc indicium est.

Hic, quo pacto, interro-
gante Charicle: admodum uersimiliter dicere Callicra-
tidæ uisus mihi est. Dixit enim, quòd cum adolēscens
ille

παυνοῦχο σχολῆς λαβόμενον,
 ὡς δ' ἄλλω τῷ πάθους ἔχειν ὄψο
 οἶον λογιζομένην, παιδικῶς τῷ
 αἰσῷ προσωμίλῃσι, βυλινθεῖς;
 οἶδ' ὅτι, μηδὲ προῶδον εἶναι
 τὸ θῆλυ. πολλῶν δ' ἀκρίτων
 ἀφουλακτῶν μέλιων λόγων, τὸν
 συμμιγῆ ἡλικαπύσας ἐγὼ θῆ
 ρυτον, αὐδρὺς (ῥ' ἄπορ) ἱταῖροι, τ'
 ἡλικὰ νόσμον ἔχοντες ἱταῖσι;
 ὡς ἀνέρι πᾶσι ὅσι νόμον πα
 ρείας, ἀπαλλοτρίων δ' ἔμ τ' ἀ
 τὰ κτλ. καὶ πόδας δὲ μὲν ἔχον
 τες φιλονεικίας, ἐν μέρει τῶν
 πῶς αὐτοὺς ἰαυτῷ λόγους, ἡλικ
 τῶν δ' ἀποτέμναι. καὶ γὰρ
 δὲ ἡλικῶν ἡλικῶς ὡς καὶ ἀπὸ
 τῶν δὲ σχολῆ καὶ ἀκρηστῶν
 εἰς ἡλικίαν, καὶ μετὰ τὸν ψῆφον
 ὡς φιλοσοφῶντων ἀμείνων σπουδῶν.
 ἡλικῶν δὲ οὐκ οὐκ τῷ νῦν (πο
 λὺς γὰρ ὁ κατ' οὐσίαν ἐπὶ
 φοιτῶν ὄχλος) εἰς ἕν τι τῶν
 συμπεσίων ἀποκλίνωμεν, ὅ
 πως δὲ ἡλικίας ἀνέαν τι καὶ

λειαν, . laritatem ; & ad ea studia
 quæ cum delectatione pro

deſſe poſſint. Proinde abſcedentes hinc e templo (multa
 enim religionis gratia turba huc uentitat) in unum aliquod
 iſtorum conuiuiorum accumbamus , ut per ocium & cum
 ſilencio

ille amator ocium ac ſpaciũ
 totius noctis conſecutus fuiſſet , ut facile totam affectus
 iſtius exatiandi facultatem
 haberet, quaſi cum puero tao
 men, marmori cohaſiſſet: il
 lud nimirum uolens, neq; an
 teriore parte ſceminam ua
 lere . Multis itaq; abſq; dele
 ctu ac temere utrinq; uerbis
 effutitis, ego promiſcuo corũ
 tumultu ac turba compoſitis,
 Viri, inquam, amici , mode
 ſtam atq; ordinatam inſiſtite
 diſputationem: quoniam de
 cora ac decens lex eruditio
 nis atq; doctrinæ eſt. Subla
 ta igitur incompoſita hac, et
 nullum finem habente con
 tentione , uiciſſim pro ſua u
 terq; ſententia iuſtam ac ſoli
 dam orationem inſtituite. Ne
 que enim etiamdum tempus
 eſt ut ad nauẽ redeamus. Ac
 oſio hoc utendum eſt ad hi
 laritatem ; & ad ea ſtudia
 quæ cum delectatione pro

[illegible]

silenzio & audire & dice-
re quæ cuiq; libet, liceat. Il-
lud autē meminere, quòd
qui hodie uictus fuerit, is in
posterum nobis de iisdē re-
bus amplius molestus futu-
rus non sit. Rectē uisus sum
hæc dicere. Et eòdem cohort-
antibus etiam illis, exiui-
mus, ego quidem latus, nula
me premente curat illi ue-
rò cogitabūdi, magnam apud
se in animis disputa-
tionem sursum ac deorsum
uersantes, perinde ac si de
principatu ac ductu apud
Platæas certaturi essent.
Postquam autē uenimus in
densum quoddam atq; um-
bratum pro æstatis tempo-
re receptaculum, ubi com-
modè requiescere licebat:
Suauis hic locus, inquit
ego, (nam & supra uerti-
cem canorum quoddam re-
modum iudiciali more con-
silijs præ me ferens Bliziam.
super eo, utrum priore lo-
ciam Charicles priorem lo-
cuspicaretur orationē, hor-
nnnn latit

λουσάμην, ὃ ἢ τῇ δειψῇ τὸ πρό-
 σωπον ἀνατρέψας, ὅσυχῃ καὶ
 μικρῷ ἱπποχῶν, ἀρχίζων τῇ δι-
 πῃ. Σὶ δὲ σκοποῖσι τῶν ἡπείρου
 λόγων, Αφροδίτη, σὶ βοῦδ' οὐ αἰ-
 ῖμαί διψῶσι καλῶσιν. ἅπαν-
 τι μὲν γὰρ ὄργῃ, ἕξιν βραχὺ
 τῆς ἰδίας παιδὸς ἐπιστάξει,
 τιλαότατόν ἔστιν. οἱ δ' ἔργῳ
 καὶ λόγοι περιττῶς σε διον-
 ται, σὺ γὰρ αὐτῶν γυναικῶν
 τι μέγιστον. ἰδὲ δὲ γυναιξὶ σωή-
 γησον, ὃ θάλασσα χάρις αἰ ἡμῶν
 τῆς αὐδ' ἁπλῆς μὲν ἄρ' ἔστιν,
 ὡς ἐγὼ γινώσκω. ἐγὼ γ' οὐκ οὐ-
 θύνω ἀρχὴν λόγου, τίς προμή-
 τορα, καὶ πάσης γένεσις πρω-
 τέρη, ὧν ὁ ξυμάρτυρα ἐ-
 πιναλῶμαι. λίγω ἢ τίς ἰδὲ αὐ-
 τὸν ὅλῳ φύσιν, ἢ τὰ πρῶτα πε-
 φαμένον τοιχεῖα τῶ κόσμου, γῆν,
 αἴρα, ὕδωρ, ὕδωρ, τῇ πρὸς ἄλλη-
 λα τέττον ἐπικρέσει, πᾶν ἱ-
 σσομένον ἐμψυχον. ἐπιστα-
 μὲν δ' ὅτι θεοῦ ἐς μὲν ὅ-
 λου

tatus sum. Ille uero cum dex-
 tera faciem paulum attri-
 uisset cum silentio, & pa-
 ruper sustinisset sese, mox
 ad hunc ferme modum or-
 ditur: Te dominā orationi
 meae, Venus, te auxiliatricē
 preces meae uocant. Nam
 cum omne opus, si uel exi-
 guum propria suadeat in-
 stillaueris illi, absolutissimū
 esse solet, tū uero amatorij
 sermones prater ceterate
 indigent. Tu enim eorū ger-
 mana adeo mater es. Ades
 itaque mulieribus patrona,
 facmina nimirum ipsa. Lar-
 gire autem & uiris ut ma-
 neant mares, perinde atque
 generati sunt. Ego igitur sta-
 tim ab initio orationis pri-
 mam omnium matrem, &
 totius generationis radicem
 ac seminarium, eorum quae
 propono testem aduoco. Di-
 co autem sacram illam uni-

uersorum naturam, quae primis illis inter se conglutina-
 tis elementis mundi, terra uidelicet, aere, igne, & a-
 quā, mutua illorum & temperata commixtione omne
 procreauit animatum. Sciens deinde, quod omnes morta-
 lis

ἅτε διμίσγῃμα, καὶ βραχύς
 χρόνος ἔστιν ἡνίκασιν καθέμαρ
 τα, τὴν ἑτέρου φθορὰν ἄλλου
 γένειον ἰμυχασύσας, καὶ τῷ
 ἡνίκῃ τὸ τικτέμενον αὐ-
 τήματα, ἵνα τὰς παρ' ἄλ-
 λων διαδοχῇς εἰς τὸν αὐ-
 τήν σῶμα. ἡμεῖς δ' ἔρ' ἀπὸ
 μὲν ἡμῶν τι γένεσθαι, δι-
 κλῶν ἡνίκασιν φύσιν ἰμυχα-
 σίαν, τοῖς μὲν ἄρ' ἔρσιον ἰδίας
 καταβλῆς σποράτων χει-
 ρῶν, τὸ βάλυ δ' ὡσπερ γο-
 νίτι τοχαὶ ἀποφύνασα, καὶ
 ἢ ἔρ' ἀποτορῶ γίνασθαι πόθον
 ἡνίκῃ αὐτῶν, συνίξουσιν ἄλ-
 λῃς θυσίᾳ αὐτῶν οἷον,
 καταγέλασα μέλειν ἡδὲ πλ
 ἡνίκῃ φύσιν ἡνίκασιν, καὶ
 μὲν τὸ βάλυ παρὰ φύσιν ἀρ-
 ρῶσαι, καὶ τ' ἄρ' ἔρ' ἀπρὶ-
 πῶς μαλακίσιαι. διὰ τῶν
 αἰσῶν γυναιξὶν αὐτῶν ἡμι-
 λια, μίχρη δούρο τὸν αὐ-
 τήν πῶν βίον ἀδανείους
 διὰ

contenti, & neque femina præter naturam in marem
 transfret, neque mas indecorè ac turpiter emollesceret.
 Neque hoc pacto uirorum cum mulieribus conuersa-
 tiones, in hoc usque tempore hominum uitam immorta-

lis sumus materiæ opificiū,
 & quod breue aded tem-
 pus uiuendi unicuique fato
 præstitutum est: alterius in-
 teritum, ut alterius ortus es-
 set, excogitauit: ac morien-
 ti, id quod nascitur, ediuero
 so appendit, ut mutuis suc-
 cessionibus in perpetuū tem-
 pus uiueremus. Postquam
 autem impossibile propèci-
 rat ex singulis seorsim alia
 quid procreari, duplicem in
 unoquoq; genere naturam
 effinxit. Nam maribus qui-
 dem propria seminū quasi
 quædam fundamenta lar-
 gita est, fœminam autem pe-
 tiinde ut receptaculū quod-
 dā genitalis seminis esse fœ-
 cit. Communi igitur utriq;
 sexui desiderio indito, con-
 iunxit inter se mutuo illos;
 lege necessitatis sancta quæ
 dam præscriptos, ut mane-
 rent propria uterq; natura

διαδεχῆς φυλάττουσι· ἐδῆς
 αὐτῆς ἀπ' αὐτῆς αὐτῆς γυν-
 δαι. Δυσὶρ δ' ὀνομάτιρ σὺν
 μίρῳ, πᾶσαι τιμᾶι μέλῳσι,
 θῆξιν πατρί μητρί προσκνο-
 νοῦντων. κατ' ἀρχῆς ᾧ οὖν,
 ἐθ' ἡρωϊκὰ φρονῶν ὁ βίῳ, καὶ
 τῶν γέγονα θῶν σίβωρ ἀρι-
 τῶν, εἰς ἰννομοβιτισσῶν ἡ φύσις,
 ἰππευαρχεῖ, καὶ καθ' ἡλικίας
 μήτρα γυναιξὶ ἰσχυρὸν μένῳ,
 γυναικῶν πατρὸς ἐγγυνοῦ
 τέκνων. κατὰ μικρὸν δ' ὁ χρό-
 νος ἀπ' ἰκάνῃ τῷ μεγέθῳ, ἰς
 τὰ πρὸς αὐτῆς κατὰ δαίμων
 ραβδῶν, ξίνας ὁδούς, καὶ πα-
 γιλαγυλίας ἀπολαύσεων ἰ-
 τιμῶν. ἂν δ' ἡ πάντα τολμῶσα
 τρυφῇ, τῶν φύσιν αὐτῶν πα-
 ρηλώμενοι. καὶ τις ἀπ' αὐτῶν
 ὀφθαλμοῖς τὸ ἄρρεν εἶδεν, ὡς
 δῆλον, Δυσὶρ δ' ἀτόκον, ὃ τυραν-
 νικῶς βιασάμενος, ὃ πείσας
 παύρῳ, σωθῆναι δ' εἰς μίαν
 νύκτι μίαν φύσιν αὐτῶν δ' ἐν
 αἰνῇ.

libus quibusdam successio-
 nibus conseruant: neq; quise
 quam uir ex uiro se natum
 esse gloriatur. Intra duo au-
 tē nomina uenerabilia omo-
 nis honor manet eorum qui
 ex æquo matrem ac patrem
 adorant. Ab initio igitur cū
 adhuc Heroica saperet ui-
 ta, & uicinam decorum coo-
 leret uirtutem, legibus à na-
 tura constitutis obtempera-
 bat: ac secundū ætatis men-
 suram cum mulieribus con-
 iuncti, generosorum patres
 fiebant liberorū. Paulo au-
 tem post tempus à magni-
 tudine illa ad uoluptatis de-
 scendendo uoragines, nouis
 & commutatis fruēdi uis
 aperuit. Deinde, quæ nihil
 non audet, uoluptas, naturā
 ipsam contempta lege uio-
 lauit. Atq; aliquis igitur pri-
 mus oculis aspexit matrem
 perinde ut fœminam, ex
 alterutra uidelicet horum

causa, aut quòd ui tyrannica eò illum compulerit, aut
 quòd uerbis dolose ac fraudulenter induxit. Conuenit
 autem in unum lectum una eademq; natura; ac seipsos
 inter

ἄλλω ἀπ' ἄλλου ὁδὸν ἀναι-
σχύντες ἐπινοῶσα, μέχρι τοῦ
δε φθλῶα δαυαμελὺς σὺ πε-
πῶς νόσος κατώλισθε, ἵνα μη-
δὲν ἄγνοῇ μέρ^{ος} ἀσιγίας.
ὡ δ' ἐφ' ὧν ἡ πρόνοια θεοῦ μὲν
ἔταξεν ἡμᾶς, ἵνα σ^{υν} ἴδρωτο,
πάντες μετὰ γυναικῶν αὐτοῖς ἰμι-
λίας ἐρκεύμεθα, καὶ πάντες
ὁνάδες ὁ βί^{ος} ἱπαθαρόντες, ἀ-
μίλλα παρὰ τοῖς ἐσθλῶν ἐκ ποινῆς
ἀσθενοῦς παραχαράξας
δαυαμελὺς ζῶντες, ἄχραντος
ὅς ἐστι φύσις νομοθεσία φυλάτ-
τις, λόντες ἐν ἐπιμαίνοντα
λίκοις, ἀλλ' ἡ κατὰ λαίρην Ἀ-
φροδίτη πρὸς τὸ θεῶν τιμῶν
ἔρξεν αὐτῶν ἱκαναλῶτα, ταῦ-
ρος ἀγέλαρχος βυσσὶν ἐπιθόρ-
νυται, καὶ θεὸς ὅλῳ τιμῶν πείμ-
νῳ ἄρξεν^{ος} πλεροῖ σπόρμα-
τος. τί δέ, ὅς σὺν μὲν δυνάς
μεταδιώκοντες ἑσπέραι; λυκαί-
νας δ' ἐμμίγνυται λύκοι; κα-
θόλε δ' αἰπῶρ, ἔθ' οἱ αἰεταί ροι-
ζοῦσιν

rus armenti dux cum bobus miscetur, & aries totum gregem masculo implet semine. Quid autem? An non suorum cubilia sectantur apri? lupos autem ineunt lupi? Et ut in summa dicam, neque quæ acrem uolatu perstrepiunt aues,

lities, uoluptates impudicas
aliam ex alia excogitando,
in eum morbum qui ne dici
quidem amplius decorē po-
test, prolapsa est, ut nullam
uidelicet partem petulan-
tiæ & obscœnitatis igno-
raret. Quod si uerò in ijs de
quibus ipsa Providentia lea-
gem sanciuir, unusquisq; no-
strum sese firmaret ac per-
sisteret: conuersationibus ijs
quæ cum mulieribus fiunt,
contenti essemus, & ab om-
ni conuicio ac probro uita
nostra pura atq; integra fo-
ret. Certè inter ea animan-
tia quæ nibi ex mala atque
peruersa affectatione de-
prauare possunt, illibata na-
turæ legislatura illa custodi-
tur. Leones non insaniunt
in leones: sed quæ tempore
suo accedit uenus, in femi-
neum sexum concupiscen-
tiam illorum excitat. Tauri

ἰσχυρὸς ἵππος, ἔδ' ὅσα πῶν ὑ-
γρὰ καὶ ἰσχυρὰ ἔσται. ἀλλὰ λυ-
ξίμ, ἀλλ' ἔσθ' ὑπὸ γῆς τῆς σῶμα
ἄρρηκτοῦ ἰμυλίας ἐπαρέχου.
μὴ δ' ἀνίσταται ὅτι προνοίας
τὰ δόγματα. ὑμεῖς δ' ὦ μά-
κα ὑπὸ τῷ φρονεῖν δόλοῦμαι
μὴ, ὅτι ὡς ἀλθὼς φανῶν,
ἀνίσταται, τίνι καὶ νῦν ὅσῳ πα-
ρῆμιον ἐστὶν, ὑπὸ πῶν κατ'
ἀμύλην ὑβρίμ ὑπέβηθις; τίνα
τ' ἔχεις τυφλῶ ἀναιδῆσίαν
κατακλῆναι, ἀμφοῖν ὑποχέ-
κας, φέροντες ἅ διώκειν ἐ-
σται, καὶ διώκοντες ἅφ' ὧν ἐ-
σται φέροντες; καὶ κατ' ἵνα τοι
αῦτα βελού πᾶντων ἰσομέ-
τον, ἔξ ὧν ἐστὶν. ἀλλὰ γὰρ ἵνα
κατὰ τὴν Σωκρατικὴν καὶ ὁ θαυ-
μασις ἀναφύεται λόγῳ, ὑφ'
ὧν παλαιὰ καὶ μὴ ἀνέκα, τι-
λάν ἰσχυρὸς λογισμῶν φανῶν
κίβηται, τὸ δ' ἔσθ' ὑπὸ φρε-
νῶν ἔσθ' ἔχον, οὐκ αὖ
ἐκαστὸν δύναιτο. ψυχῆς
γὰρ πᾶσι πλάττονται, καὶ τὸ τῷ
σώματι

aves, neque quæ humidam
aquæ sortita sunt mansio-
nem, neq; etiam aliquod in
terris animal cōgressum ma-
ris appetit, sed manent ino-
ter ea immota Prouidentia
decreta. Vos autem, ὁ fru-
stra sapientiæ nomine iacta-
ti, animal, ut uerè dicam, ui-
le ac malum, homines, quòs
nam nouo morbo delinquē-
tes, in mutuā inter uos con-
tumeliam accensi estis? Quò
nā animi cæco stupore ef-
fuso, ad eò ab utraque aber-
ratis uia, fugientes uidelicet
ea quæ sectari uos decebat,
et contrā sectantes illa à
quibus refugere oportebat?
Ac singula talia æmulari
omnibus uolētibus, ne unus
quidem postremò reliquus
erit. Atenim hīc Socraticis
istis etiam præclara illa o-
ratio renascitur, qua puero-
rum quidem auditus, perfee-
Et is ratiocinandi uiribus ad
buc carentes, decipiuntur: illud autem quod iam per pru-
dentiam ad summum euasit, subduci facile nequit. A-
nīci enim amorems quendam comminiscuntur: et cum
n n n n 4 corporis

σώματ' ὁμορφον αἰδέμι-
 νοι φίλῳ, ἀρίτῃς ἡλαῶσιν αὖ
 τὸς ἱεστας, ἵφ' οἷς μοι πολλά
 κ' ἐκαχάξεν ἐπὶ ῥέξαι. τί γὰρ
 παθόντες, ὧσι μνοὶ φιλόσοφοι,
 τὸ μὲν ὕδω μακρῷ χρόνῳ δι-
 δωκὸς ἑαυτῷ πάραν, ὃ ποῖόν ἐ-
 σιν, ὧ πολλὰ προσέκυσσα, καὶ
 γῦρας ἀρίτῳ μακρυῷ, δι' ὅλη
 γωρίας παραπίμπῃ. πᾶς δὲ
 ὁ τοπὸς ἔρω' ἐπὶ τὸ νόμον ἐπίσ-
 ται, μὴδ' ἐπὶ τῶν λογισμῶν ἐν
 αὐτῷ, πρὸς ἀτραπή τεύχαι, ἡρί-
 σιν ἐχόντων ἢ νόμῳ. ὅτ' ἔτι, πᾶ-
 σαν μὲν ἁμ' ῥοίαν ποσειδά-
 ανας ἡπάτακτον, σὺν δ' ὡς
 ἀγαθὸν ἐκινῆσαι τὸ καλόν·
 ἀλλὰ τοι κατὰ τὸν μέγαν ἄλ-
 θείας προφάνην Ὀμηρον, εἶδες
 τίς ἀνιδνότορ' ὧσι λαι ἄν' ῥ,
 ἀλλὰ βίος μορφῶν ἐπισσι τίθει,
 οἱ δὲ τ' ἐς αὐτὸν Τροπόμενοι
 λούσοισιν, ὅδ' ἀσφαλῶς ἀγο-
 ροῦσι, Αἰδοὶ μελιχίη, μετὰ δὲ
 πρίται ἀγορεύοισιν. Εἰρήμη
 tatis interprete Homeri,
 At formam Deus exornat uirtute loquendi,
 Quisq; uidet illum, uerbis mulcentur: at ipse
 Intrepidus fatur suauī commixta pudore,
 Et medios inter uultu supereminet omnes,

corporis pulchritudinē ue-
 reantur amare, uirtutis uo-
 cant sese amatores. Ob qua
 sæpenumero risu diffluere,
 in mentem mihi uenit. Nā
 quid uobis accidit, ὁ nimis
 graues philosophi, quod id
 quod longo iam tēpore sui
 experimentum de se quale
 sit, præbuit, cui canities ac-
 cedens & senectus, uirtutis
 testimonium dat, per negli-
 gentiam adeo dimittitis: om-
 nis autem ille præclarus a-
 mor in iuuenem cōcitatur,
 cum tamen in eo ratio &
 uis colligendi nondum ba-
 beant ad quæ iudicium con-
 uertant. An hæc ueluti lex
 quædam est, ut omnis quidē
 deformitas malitiæ dam-
 nata sit: pulchrum autem
 quod est, id recta uia ut bo-
 num & honestū laudetur?

At uerò iuxta magnū ueri-

Alium pulchro minus enitet ore,

At formam Deus exornat uirtute loquendi,

Quisq; uidet illum, uerbis mulcentur: at ipse

Intrepidus fatur suauī commixta pudore,

Et medios inter uultu supereminet omnes,

Perf.

ρον δ' ἀνὰ ἄστρ, θεῶν ὡς ἀσι-
 γήσοι, καὶ πάλιν ἐπὶ πρὸ λί-
 γων, οὐκ ἄρα σοί γ' ἡδὲ ἑδῆ
 καὶ ἡριεὺς ἡσυχίᾳ. Αἰεὶ δὲ τῷ
 καλῷ Νιρέϊς ὁ σοφὸς Ὀδυσσεύς
 πῶς ἐπαυνᾷται. πῶς οὖν φρε-
 σίνης μὲν ἢ δεικνυσσώμενος· τῷ
 τιμωρ ἀρετῶν, αἱ τιμῆς
 αἰεὶ σοὶ σύγκληρον εἰλόχασι
 τάβη, ὅδ' αἰς ἔρωσι ἱερὸν ἔχει, τὸ
 δ' ὦ παῖς, καλὰ δὲ ὄφρα τάς
 ὁρμὰς παθῶν ἐγείρα· πάν-
 γυν' ἔγωγ' ἴδεις Φαίδρε, διὰ
 Λυσίαν, ὃ Πλάτων, ὃν προῦδω
 κεν· ὃ τῶν ἀρετῶν φίλῳ Ἀλ-
 κιδᾷδ' αἰκὸς ἦν, διότι ἠεροῖα
 ρίαι τὰ δειῶν ἀγάλαμα, καὶ
 τῶν ἐν Ελευσίνι ἱερῶν αἱ πα-
 ρὰ πότιν' ὀζορχοῦνται φωναί·
 τίς ἱερᾶς ὁμολογῆ γυνώσκει,
 πρὸς δὲ μελῶν Ἀθλῶν, καὶ
 δειλῆς ἐπιτελεσμένης, καὶ
 τις τυραννίδα βλέπωντος; ἀλλ'
 ἄχι μὲν ὁ δέπω, κατὰ τὸ ἱερὸν
 πλά.

Perq; urbem aspiciunt ue-
 nientem numinis instar.

Et rursum alibi dicens
 inquit;

At tibi formoso sub corpo-
 re nulla fuit mens.

Certè formoso illo Nireo
 cordatus Vlysses magis lau-
 datur. Quo pacto igitur sa-
 pientiae quidē, aut iusticiae,
 ac ceterarum uirtutū, quae
 cum perfectis uiris confor-
 tem et quasi hereditarium
 naturae sunt ordinem, nullus
 amor conueniens uobis est,
 pulchritudo autem in pue-
 ris illa, uehementissimos as-
 fectuum impetus excitat?

Prorsus enim amari opor-
 tebat Phædrū propter Ly-
 sian, ὃ Plato, quem prodit-
 dit? Aut uirtutem Alcibia-
 dis amari probabile fuit,
 quando ille deorum statuas
 amputando uiolabat, & se

cris Eleusinijs illae inter potandum iactatae uoces insul-
 tabant? & Quis igitur amatorem illius fuisse se perhi-
 bet, cum Athenae proderentur, & Decelia munitio-
 nibus obfirmaretur, ac tota uita ad tyrannidem spe-
 ctaret? At donec quidem barba nondum (iuxta sacrum

Πλάτωνα, πώγων[⊗] ἐμπίπλα
 τὸ, πᾶσι μίτρας[⊗] ἤρ. μιτα
 βᾶς δ' ἀπὸ τῷ παιδὶ ὡς τὸν
 αὐδρα, καθ' ἣν ἡλικίαν ὁ
 τίς ἀτελὲς φρίνκει ἐλόκλη-
 ρον ἄχρ' ὅν λογισμὸν, ὑπὸ πᾶν
 των ἱμισυτο. τί δὲ πᾶσι
 αἰσχροῖς ἐνέματων ἐπιγρά-
 φοντοῖς αἰδῶ, ψυχῆς ἀριτῶν
 λίχσι τῶν τῷ σώματι[⊗] ἐν-
 πρίπτων, οἱ φίλοι μᾶλλον, ὅ
 φίλοι σοφοί; καὶ ταῦτα μὲν ὅμιν,
 ὅτι τῷ μὲν δοκῶν ἐπισύμω
 αὐδρῶν φιλαπνευστὸς μου
 μινύσων, ἡδὲ τοσούτων ἄρῃ
 δου. μικρὰ δ' ἀπὸ τ' ἄγων σπε
 δῶς ἡδὲ τῶν ὑμνίσων, ὅ καλ
 λικρατίδα, καταβῆς ὁ δονῶ,
 ἐπιδάξω παιδικῆς χρήσις
 πολὺ τῶν γυναικῶν ἀμύνω.
 καὶ τόγ' ἐπὶ πρῶτον, ἐγὼ πᾶσαν
 ἀπὸ λανσιμ ὅγδ' ἔμαι τὸρ πνοτί-
 ρων εἶναι, τῶν χρονιωτέρων. ὅ
 ξῆα γὰρ ὁ δονῶ, παραπῆσσα φθά
 να, πρὶν ἢ γυναικῶν παυ-
 μῆν. τὸ δ' ὁφθαλμῶν, ἐν τῷ

illum Platonem) obfitus e-
 rat, omnibus amabilis fuit:
 postquam autem transijt à
 puero in uirum, quæ ætate
 intellectus (qui tamen im-
 perfectus erat) totâ ac ple-
 nam ratiocinandi uim con-
 sequebatur, ab omnibus o-
 dio habebatur. Quid igitur
 affectibus turpibus uerbo-
 rum pratendentes uerecū-
 diam, animi uirtutem appel-
 lant, corporis elegantiam,
 iuuenum isti amatōres ma-
 gis quàm sapientiæ? Atque
 hæc quidem à nobis dicta
 sufficiant, ne uideamur cla-
 rorum uirorum inuidiose
 nimis mētionem facere. Pa-
 rumper autem à uehemen-
 tiori studio ad uestram Cal-
 licratida uoluptatem descē-
 dendo, ostendam puerorum
 consuetudine muliebrem mul-
 to potiore esse. Ac princi-
 pio quidem omnem ego de-
 lectationem censeo iucundiores
 esse, quæ diuturnior est.
 Acuta siquidem uoluptas, quæ
 celeriter præteruolat: prius-
 quam satis percipiatur cognitione
 ac sensu, definit. Illud
 autem quod læticiam affert,
 quo magis abundat, eo potius
 est.

παραλήβρατον. ὡς εἶθε καὶ
 βίαια καὶ προβολήματα ὁμοί-
 ας, καὶ τὸ πᾶν ὅν διενεχὲς
 ἦν, καὶ μετὰ λυγρῶς τῶν
 διανοητικῶν μορίων ἰορτῶν
 γὰρ αὐτῶν πᾶν γυναικῶν, τὸν ἄ-
 λω χρόνον ὕγονεν. ἀλλ' ἐπὶ
 τῶν μαζῶν ἀγαθῶν ὁ βέλ-
 οντος δαίμων ἐνέμεσεν,
 ἐν γὰρ τῇ παρῶν ὁδῷ τὰ
 περιλειπτά, γυνὴ μὲν οὖν ἀ-
 πὸ πρὸν μίχεται ἡλικίας
 ῥῆσι, πρὶν ὅτε τελῶς τῶν ἐ-
 ροτικῶν ῥυτίδων τῇ γυναικὶ ἐπι-
 σταῖν, δυνάμετον ἀνδρά-
 σιν ἐμίλημα. ἡ δὲ παρὰ τὴν ἡ-
 λῆσιν, ὁμοίως ὁ ἐμπειρία ἔχει
 τὴν ἡλικίαν τῶν γυναικῶν σοφώτερον.
 ὁ δὲ ἄριστος ἐν τῶν ἀποπειρῶν
 πᾶσι τοῖς, αὐτὸς ἐμοί γε δοκῶ
 παρὰ τῶν, ἀμφόβολον Ἀφρο-
 δίτῳ μετὰ δῶκεν. σκληροὶ γὰρ
 αὐτῶν μελῶν ἀπαυδρῶντες
 ἔχουσιν.

sunt, effluere, habet tamen aliquid experientia dictu sa-
 pientius ac doctius quàm iuniores. At uerò si quis pue-
 rum uiginti annorum aggrediatur, ille mihi certè uidetur
 pabica affectione laborare, ambiguam uidelicet ue-
 getem sectando. Nam & duri sunt membrorum
 tori

est. Quare utinā & uita lon-
 giores terminos parca ac te-
 nax illa nobis præfinisset
 Parca, & totum hoc spæ-
 cium perpetua sanitas gu-
 bernaret, nulla mentis per-
 turbatione atq; molestia in-
 terueniente. Festum enim
 diem, & quasi quendam so-
 lennem conuentum, totum
 hoc tempus perageremus.
 Verùm postquam maiori-
 bus bonis malignus deus in-
 uidit, in præsentibus utique
 rebus dulcissima illa sunt,
 quæ quàm longissimè extē-
 duntur. Mulier itaq; ab e-
 quando uirgo fuit, usq; ad
 mediam uitæ etatē, prius-
 quam omnino postrema il-
 la senectutis ruga superue-
 nit, ad amplexandum apta
 ac digna uiris conuersatio
 est: atq; etiam si illa quæ for-
 ma atque etatis tenerioris

θυνη. καὶ τρεχὺ μὲν, ἀντὶ τῆς
 πάλας μαλακῷ, πυκαδὶν ἰσχυ-
 ραίς τὸ γένειον· οἱ δ' ὑφ' ὧν
 μεγάροι θεῶν, ὡσπερὰ ῥυτῶν-
 τός, αἱ δ' ὅτι τῶν ἀφ' αὐτῶν
 γα, τοῖς περὶ αὐτοὺς ὕμνῳ ἰ-
 σῶναι παρήμῳ, γυναικὶ δ' αὖ
 πᾶσι ἢ τοῦ χρώματος ἢ ἐπιστά-
 λαι χάρις, καὶ διαφύλαξις μὲν
 ἀπὸ τῶν βοτρυχῶν δι' ἑλφά-
 λης ἱλινός, ὑακίνθοις τὸ λα-
 λὸν ἀνθίσιν ὁμοίᾳ πορφύρεν-
 τός, οἱ μὲν ἐπιστάλῃσι λίχνο-
 ται, μεταφρίνων κόσμῳ· οἱ δ' ἔ-
 παρ' ὧν καὶ ἑρπύλλες, πολὺ
 τῶν ἰν λειμῶνι ἐλάνθοι σι-
 λίνων, τὸ δ' ἄλλο σῶμα, μὲν δ'
 ἀνὰ τῆς τρεχῆς αὐτῶν ὑποφύ-
 μεν, ἢ ἑλκῶν, φασίν, ἢ Σιδω-
 νίας ὕλης διαφυγῆς ὅσον ἀπα-
 τράπτα. τί δ' ἔτι τῶν ἡδυνῶν
 καὶ τὰς ἀντιπαθῆς μεταδίνου-
 σίον, ἵππει δ' αὖθ' ἵσας τοῖς δια-
 τήθῃσι οἱ πάχυντός, οὐφραί-
 νονται· σχιδὸν γάρ, ἢ κατὰ
 ipsis subnascente, electro, ut aiunt, aut uitro Sidonio
 perspicuum magis effulget. Cur autem non et uolupta-
 tum mutuos atq; alternos affectus persequar, quandoqui-
 dem ex æquo cum ijs qui agendo afficiuntur, patientes quo-
 que laticiam capiunt? Propemodum enim non eodem mo-

tori iam adulti et uiriles,
 et asperum quidem, pro
 eo quod dudum molle ac tea-
 nerum fuit, densatum cre-
 bra lanugine mentum: fe-
 mora autem idonea ac com-
 moda illa, setis quasi quodā
 squalore obducta. Quæ ue-
 rò sunt his occultiora, uo-
 bis qui periculum eius rei
 fecistis, cognoscenda relin-
 quo. In muliere autem sem-
 per omni et coloris resplē-
 det gratia, et largæ capil-
 lorum capitis texture, pe-
 rinde ac suauiter florescen-
 tes hyacinthi nigricantes,
 aliæ quidem per tergum ef-
 funduntur, scapularum ni-
 mirum decus, aliæ uerò se-
 cundum aures et tempo-
 ra, multo quàm in pratis a-
 pium est, crispiores. Reli-
 quum uerò corpus ne mini-
 mo quidem crinis uestigio
 do ut

παντὰ τῆς ἀλόγους ζωῆς, τὰς
μνῆσαι διαβίβας ἀσμενίζο-
μεν, ἀλλὰ πῶς φιλιταίρῳ ἡσίο-
τυν ἐν συγγίνῳ, ἢ δὲ τὰ τὰ
ἀγαθὰ τοῦ ἀλλήλου ἐγγύμνητα,
καὶ τὰ δυσχερῆ ὑπερόφρα-
μιτ' ἀλλήλων, ἢ ὅταν ὑπὲρ τὰ
πῆλα κινῶ, καὶ φιλίας μοστίον
τῆς πῆλα παραβίβηται, κατὰ
τὸ ὀφθαλμίνῳ ἀπομιμνήσκον
ἀπὸ τῶν, οὐ μόνον τὸν Θά-
σιον, ἀλλὰ καὶ τὸν πολυ-
τῶν περιπλάμνηται σιτίων, ἀλ-
λὰ διὰ τὸ πᾶν ἐκείνῳ τὸ
μὴ ἄλλου. καὶ τὰς ἡδονὰς
καὶ τὰς ἀμνηστίαι, μᾶλλον οὐ φρα-
γνύμεθα, ἀλλὰ μὴ ἐν γυναικῶσι
οὐνοδοί, ὅτι ἀπολαύσεις αὐτῶν
δυσὶν ὁμοίαν ἔχουσιν. ἀλλήλας
γὰρ ὅς τις διαβίβει, ἢ δὲ τὸ
ἀπὸ τῆς ἀλλήλου, εἰ γὰρ μὴ διὰ
τῆς Τηρέσιας προσοκτιῶν, ὅτι ἢ
ἐκείνη τὸν ὅλον μοῖρα πλῆρη
παντὰ τῶν ἀρρέσσαν. καλὸν δὲ
οἶμαι,

do ut bruta animantia, so-
litarias conuersationes as-
sumamus, sed amica quo-
dammodo societate coniun-
cti, & suauiora quæ bo-
na sunt inter nos mutuò, exi-
stimamus: & aduersa iti-
dem inter nos mutuò, le-
uiora. Vnde & inuen-
ta est mensa communis, &
amicitiæ mediatrice illa in
medio posita, debitam uen-
tri adnumeramus uolupta-
tem, non soli Thasium, si id
fortè contingat, bibentes ui-
num: neq; singuli per se præ-
ciosius ac charis implètes nos
obsonijs, sed illud suaue ac
delectabile putantes, quod
quisq; cum alio capit: ac uo-
luptates inter nos commu-
nicantes, maiori laticia af-
ficimur. Illi igitur cum mu-
lieribus congressus, delecta-
tionis permutationem ac ui-
cissitudinē parem habent.

Nam inter se mutuò utrinq;

ex æquo afficientes, cum maiori uoluptate dissoluntur.
Nisi uerò Tiresiæ iudici accedendum fuerit, quod uideli-
cet mulieris delectatio toto gradu uirilem præcedit. Hone-
stius

δίμαι, μὴ φιλαύτως ἀπολαύ-
σαι θελήσῃς, ὥπως ἰδίᾳ τι
χρυσὸν ἀποίσουνται, σκοπῶν,
ἕλκω παρὰ τὸς λαμβάνοντας
ἔδοντό, ἀλλ' ἐκείνο μὴ διαμί-
νως, ὃ τυγχάνουσιν, ἐν τι παρὰ
ἑαυτὸν ὁμοίᾳ. τὸτο ἵ ἐκ αὐτῶν
παιδῶν ἂν περὶ τις, ὁχούτω μί-
μνηται· ἀλλ' ὅς μιν διαθείς, ἢ νομί-
ζει περὶ ταῦτα, τίω ἔδοντό
ἑξαιρέτως λαβὼν ἀπὲρ χεῖρας, τῷ
ἵ ὑπερμελὲς κατ' ἀρχὰς μὴ
ὀδυνοῦσι καὶ δακρύουσι, μικρὸν ἵ
ἐκὸ χρόνον δὲ ἀλγυδιόν· χά-
λασάσης, πλείον, ὡς φασιν, ὅ-
στιν αὐτὸν ὀχλήσῃς, ἔδοντό δὲ
ἐκὸ ὑποσώ. αἱ ἵ δὲ τι καὶ πρὶν
ὀργιστοῦν ἀπὸν (δὲ ἵ ἐν Α-
φροδίτης τιμῇ) γυναικὶ μιν,
ὡς Καλλιπράτιδα, καὶ παιδι-
κώτορον χρῶμα ἔχουσιν, οὐ
φρασεῖν, διπλοσίας ἀπο-
λαύσεις ὁδοὺς ἀνέξωνται. τὸ
δὲ ἄρρητον ἐν δυνάμει τρόπῳ χαρί-
ζεται θύλακα ἀπόλαυσιν, ὡς

stum autem esse arbitror;
non ambitiosè, ac sibi tantū
frui uolendo, quo pacto pri-
uatim aliquid commodi au-
ferant, spectare, totam ab
aliquo accipientes uoluptate
tem: sed illo quod percipiūt
diuiso, paria facere, & simi-
lia recōpensare. Atqui hoc
de pueris dicere nemo adeo
insanus est qui possit: sed al-
ter quidem affectus, quocū-
que tandem modo hæc exis-
timat, uoluptate uelut ex-
empta, ac propria quadam
percepta, abit: illi uero quæ
contumeliā hanc passus est,
principiò quidem dolores
ac lachrymæ oboriuntur:
paulo uero post ubi per tem-
pus dolor aliquid remisit,
magis, ut aiunt, nihil quic-
quam moleste feceris, uolup-
tatis autem ne ulla quidem
aliqua. Quod si autem &

Quare

ἂν καὶ ὑμῶν ἀρίστην δύ-
ναμι, πρὸς ἀλλήλους δὲ ὁμῶς
ἀπαχρυσώμεθα. αἱ δὲ τοῖς ἀρ-
σιν διπρῆες αἱ μετὰ ἀρρε-
τινὴ μιλίᾳ, πρὸς τὸ λοιπὸν ἰο-
ράτουσιν ἀλλήλων καὶ γυναι-
κας. ἀγὼ νῦν ὦ νεώτερε χέρι,
καὶ τὸ ξυνοῦν ὁδόνων νομοθέτα,
κατὰ ὁδὸν ἀρρεστοῦ τρυφῆς
ἐπιήσας, χάρισαι τίνι ἰσχυ-
ρῶν καὶ γυναιξίμ. ἀλλή-
λοι μιλῶσά τωσαν, ὡς ἀν-
δρῶν ἀσλγῶν ὁ ἑργάνων ὑπε-
ρῆμα μὲναι τέχνασμα, ἀσ-
πίρην ἰσάροισιν ἀνιγμένα, κει-
μάδυσαν γυνὴ μετὰ γυναι-
κας, ὡς ἀνδρῶν ὅς ἐστιν ἀνδρῶν σπα-
ρῆς ἑκαστοῦ νομοῦ, ἀσχυρῶμαι καὶ
ἀγῆρ, τὸ βίβαντες ἀσλγῆσαι,
ἀνδρῶν πομπῶν ὁδῶν, πᾶσα δὲ
ἡμῶν ὁ γυναικωνίτις ἵστα φι-
λαίης, ἀνδρῶν ὁδῶν ὁδῶν ἀσ-
χυρῶσαι, καὶ πόσῃ λεγῶν-
τιν αἱ ἀρρεστοῦ τρυφῆς βίβαν-
σαι γυναικας, ὅ τὸ γυνῶν ἀν-
δρῶν ὡς γυνῶν καὶ βελῶν ὁδῶν;
passim ac liberè uagetur: omne autem Gynæceū nostrū Phi-
lenis sit, semimares quosdam amores turpiter agitans. &
quanto melius est in masculam libidinem cogi mulierem,
quàm generosum illud uirorum in mulierem effæminari?

Quare etiam si uobis quidē
placere potest, nos certē mu-
tuo inter nos ueluti quodam
septo discludamur. Iam ue-
rò si maribus honestum a-
deo est cum maribus consue-
tudinem habere, ament sese
mutuo de cætero etiam mu-
lieres. Age nunc ô iunior æ-
tas, & nouarum uoluptatū
inuentrix, posteaquam no-
uas masculæ mollitiei uias ex-
cogitasti, largire & mulie-
ribus parem potestatē. Con-
grediantur & illæ inter se
mutuo, quemadmodum ui-
ri: lasciuorum autem instru-
mentorum iungentes inter
se machinamentum, obscu-
rum atque monstrosū; ex
sterilibus compositum, con-
cumbat mulier perinde ac
uir cum muliere: illud autē
quod rarò auditum est no-
men, & pudet sanè dicere,
Tribadū obscænitatis istius,
Taliam

ταῦτα σωτήνους μεταξὺ πα
 θανόντων, ὁ Χαρικλῆς ἰπαύ
 σαστο, λαόν τι καὶ θυρώδον
 ἐν τοῖς ἑμμοσίῳ ὑπεβλήπουν.
 ἴσκει δὲ μοι καὶ καθαρσίῳ χρῶ
 σαι πρὸς τὰς παιδικὰς ἑρω
 τας. ἐγὼ δὲ, ὅσον καὶ μεδιάσας,
 καὶ πρὸς τὸν Ἀδωνίου ἡρίμα
 τὸ ὀφθαλμὸν παραβλῶν, παι
 δειῖ, ἴφν, καὶ γέλωτ, ὃ καλ
 λικρατίδα, Δικαστὴς καθιδά
 σαι προσλοκύσας, ἐκ εἰδ' ὁ
 πως πρὸ τοῦ Χαρικλῆος λαύ
 τει, ὡς σπαλαυτόδορον ὕγ
 μαι, ὅχι δὲ γὰρ, ὡς ἐν Ἀράῳ
 πάγῳ, πρὸς φόνος καὶ πυρκα
 ῖας, ὃ νῦν Δία, φαρμάκων ἀγῶ
 νισίμοι, ὑπερφύως ἱπαθῆ
 σαστο. λαίρετ οὖν ὁ νυῦ, ἃ ποτε
 καὶ πρότορον, ἀπαιτῶν σι τὰς
 Ἀθῆνας. ὀφθαλμὸν δὲ πᾶθεν, καὶ
 τῶν δικαίτηθων τὰς Μακί
 δόσις ἀνθωπλίσμους γλώσ
 σαι, ἐν τῷ σὺ λόγῳ διαρί
 ψαι, μᾶς τῶν ἐν πυνυὶ Διμ
 γορίῳ ἀνθωπλίσμους. μικρὸν
 οὖν

Talia cum magna conten
 tione, atque inier dicendum
 grauius aff. Etus postquam
 Charicles dixisset; cōticuit,
 uehemens quiddam atq; fe
 rinum ex oculis intuēs. Vi
 debatur autem mihi et ex
 piatione uti contra mascu
 los amores. Ego uerò tacitè
 subridens, & ad Atheniē
 sem oculos sensim conuer
 tens: Lusum, inquam, & ri
 sus, Callicraida; iudicem
 confedissem me arbitratus, ne
 scio quo pacto, Chariclis
 uehementia ad serias atque
 seueras cogitationes abreo
 ptus sum. Propemodum co
 nim quasi in uico Martio
 de cade atq; incendio, aut
 per Iouem etiā de uenefi
 cio certaretur; supra modū
 grauius affectus fuit. Tem
 pus igitur si unquam antea
 fuit, nunc maximè est, ut A
 thenas ipse repetas. Pericli
 autem pare, ac decem illo

rum Rhetorū linguas cōtra Macedonas armatas; unica tua
 oratione exerceas, actionū earū quæ in Pnyce haberi cōsue
 uerunt, unam aliquā ob oculos ponendo. Postquā igitur pau
 lulums

ὅν ἐπισχὼν δ' Καλλιμαρτί-
δαι (ἵκηαι δὲ ἀπὸ τῆς προσώπου
μεταμορφωμένης, ἡγεὶ λίαν ἀ-
γνῆται μισθὸς εἶναι) λόγων ἀ-
μολάων ἐναρχέσθαι. αἱ γυναι-
ξὲς ἰακλασῖαι, ἡγεὶ Δικαστήρια,
ἡ πολιτικῶν πραγμάτων ἡν
μισθία, τρατηγὸς αὖν ἢ προ-
τάτης ἐκχεροτόνησας, καὶ οἱ
χαλῶν ἀνδριάντων ἐν ταῖς
ἀγοαῖς, ἢ Χαρίκλεις, ἐτίμων·
σχιδὴν γὰρ ἔδει αὐταῖς πρὸς
αὐτῶν, ἐπόσαι πρὸς χεῖρ ἡατὰ
οἰκίαις ἰδιόκω, εἰ τις αὐταῖς
τῶν τῶ λίγειν ἐξουσίαν ἐφ' ὅ-
κρῃ, οὐτω μιστὰ σπυλῆς αὖν εἶ-
πεν. ἐχ' ἢ Σπαρτιάταις αὐθω
πλισμένη Τελισίλλα, δὲ ἡν ἐν
Ἀργαὶς ἀριθμᾶται γυναι-
κῶν Ἀρης. ἐχ' τὸ μελιχρὸν αὖ
γυναικὸς Ἀδελφῶν Σαπφῶ, ἡγεὶ
ἢ τῆς Πυθαγορείας σοφίας θυγά-
της, Θυαμῶ. τάχα δ' ἢ Περικ-
λῆς ὅπως αὖν Ἀσπασίης σὺν
γίγνοι, ἀλλ' ἐπεὶ ἀνὰ ὅρ' οὐ πρὶ
cessit h. Telephilla, propter quam Argis inter Deos nu-
meratur Mars muliebris. Non mellita illa, quae se Les-
bi iactat, Sappho: & Pythagoricae doctrinae filia
Theano. Fortassis autem neque Pericles ita i. Aspasiae
sui patrociniatus est. Verum enim quando honestum

lulum sustinisset Callicra-
tidas, uidebatur autē (quan-
tum de facie coniecturam
mibi facere licebat) conten-
tionis atq; timoris, minisq;
plenus esse, orationem supe-
riori aduersariam orditur.
Si mulieribus, inquit, concio-
num & fori, ceterarumq;
ciuiliū rerum tractanda-
rum facultas aliqua foret,
dux nimirum aut praeses il-
larum suffragijs iampridē
creatus esses: ac te statuis æ-
reis per fora passim positis,
Charicles, uenerarentur.
Fermē enim ne ipse quidem
de se ipsis, quacūq; aliquā-
do sapientia atq; doctrina
excellere existimatae sunt,
si quis ipsis dicendi potesta-
tem permitteret, cum tanto
studio tantaq; contentione
dicerent: non illa quae con-
tra Spartanos armata pro-

πὶς ἄρρηται ὑπὲρ θαλασσῶν λί-
γων, ἡ πυρρὸς καὶ αὐδῶν ὕ-
πὶς αὐδῶν. σὺ δὲ ἱλως Ἀφρο-
δίτη γυνὴ· καὶ γὰρ ὑμᾶς τὸν
σὸν ἱρῶτα τιμῶμεν. Εγὼ
μὲν ὑμῶν ἰσχυρὸν ἄχρι παιδείας,
ἐκπαιδὼ τὸν ἱρὸν ἑμὸν παρὰ
ψαί, ἵνα δὲ εἰ παρὰ τέττε λέ-
γει καὶ φιλοσοφῶν ὑπὲρ γυναι-
κῶν ἰπποκράτους, ἀσμένους ἰδὼν
ἀφορμὴν ἔρπαινα· μόνον γὰρ
ὁ ἄρρῶν ἱλως μινδὸν ἀριθλ καὶ
ἰσχυρὸς ὅστις ἱρῶν. διέξιμω
γὰρ αὖ, ἄπορ ἦν ἐν δωατῷ,
τὸν ἰπποκράτη ποτε τῶν Σωκρα-
τικῶν λόγων, πλατάνιστον,
ἀκαδημία καὶ Λυκαῖο δὲνο-
δρον ἀντυχίστην, ἱγγὺς ἑ-
μῶν ἱστῶναι, πικρὸν ἔσθαι ὅ
φκίδον πρὸς ἀκαδημία εἰς ἡμ, ὡς
πορὶ ὁ ἱσθὸς ἄπορ αὐτῶν, πλα-
τανὸν ἀψάμεν καὶ χαρίτην. αὖ-
τὸ τάχα αὖ, ὡς πορὶ ὁ ἐν Δω-
δώνῃ φηγὺς, ἐν τῶν ἱεροδῶμο-
ντων ἱσθῶν ἀπορρῆξασθαι φησὶν,
τὸς παιδαίους διδάσκειν ἱρῶ-
ται, ἔτι τῇ καλῇ μινυμῶν.

Φαί.

adco est mares pro mulie-
ribus dicere, dicamus sane
et uiri pro uiris. Tu uero
propitia nobis sis Venus: na
et nos amorem tuum uene-
ramur. Ego itaq; existima-
bam non ultra ludam ac io-
cum hilarem hanc contem-
tionem nobis processuram
effere quia uero uerba ab hoc
profecta, etiam philosopha-
ri pro mulieribus in animu
induxerunt, libenter occa-
sionem hanc arripui. Solus
enim masculinus amor, com-
mune uirtutis ac uoluptatis
opus est. Optarim autem, si
quo pacto fieri posset, et
platanum illam quae Socra-
ticos olim sermones auscul-
tauit, arborem Academia
et Lyceo feliciorum, pro-
pe alicubi nobis adstare, eo
loco tamen natam, ubi Phae-
dri accubitus fuit, quemad-
modum facer ille uir dixit,
gratia praeditus plurima.

Fortassis ipsa quoque, ut fa-
gus ex illa Dodonaea, ex ramis sacram erumpens uocem,
puerorum amores praedicasset, memor adhuc formosi
illius.

quis ex illa Dodonaea, ex ramis sacram erumpens uocem,
puerorum amores praedicasset, memor adhuc formosi
illius.

ἑαίρη, πλὴν ἰπὰ τοῦτ' ἀμύ-
χανον ὃ γὰρ πολλὰ μεταξὺ
οὐράτιοις ἐστὶ, θάλασσαν τε
ὄχθυσιν, ξίφι τί ἰπ' ἀλλοτρίαν
γῆν ἀπαλόμενα, καὶ πάλιν
ἵπταται χαρμολύτῃ ὄζον ὃ
εἰδὼ, ἵμιν τὰ λυθὲς οὐ πορ-
κίμω, ἀξάντο δ' ἔκινον. μέ-
τη ἵμιν οὐ δαῖμον ὑβάνει
ἡμῖν παρὰ τοῖσι, φιλίας οὐ
γῆμον, ἰσοφάντα μυστη-
ρίων, ἔμιν, ὃ κακὸν νύπτιον, ὃ
πῶς συγρίφον παύσει κα-
ρὸν, ἀλλ' ὅν ὃ πρωτόσπορος
ἰγνέον ἀρχὸν, τίλξον οὐδὲ
πῆξται, οὐ γὰρ δὲ ἀφανῆς καὶ
ἡγμελὲς ἀμορφίας τὸ πᾶν
ἡμῖν οὐκ ἔστιν. ὡς πορ οὐκ ἔστιν
ἡμῖν τὰ πορ τινὰ καὶ
ἡ ἀφίλιν, τὸ πορ κῆμι.
ἡ χάθ', ἡμῖν μὲν ἰς ἰσχέ-
την Τάρταρον μυχὸν ἰφύγα-
λῶσαι, ἡ θά ὡς ἀλλοῦς σιλά
ἡμῖν τὸ πᾶν, καὶ χάλας
οὐκ ἔστι, ἡμῖν ὡς ἀρρήκτου δε-
ῖν φέρει, τῆς ἡμῖν
ἡμῖν, ἡμῖν ὡς ἀρρήκτου δε-
ῖν φέρει, τῆς ἡμῖν
ἡμῖν, ἡμῖν ὡς ἀρρήκτου δε-
ῖν φέρει, τῆς ἡμῖν

illius Phædri. Verum quia
hoc fieri nullo pacto potest
Nam quàm multi medij in-
ter utroq;

Montes umbrosi, & resos-
nantes æquoris undæ
hospitesq; in terra aliena re-
lictī sumus, & quasi quædā
prærogatiua Chariclis Gni-
dus est: ueritatē tamē baud-
quaquam prodemus. Tu me-
dō nobis ætherie deus in tē-
pore assiste, amicitie fau-
tor, & arcanorum sacer-
dos Cupido, baudquaquam
prauus infans, qualem lu-
dendo fingunt pictorū ma-
nus, sed quem prima rerum
omniū primordia procrea-
runt, perfectum & cōsum-
matum iam inde ab initio
genitum. Tu enim ex obscu-
ra atq; confusa deformitāte
te uniuersum hoc effigias
proinde tāquam sepulchro
aliquo cōmuni totius mundi
sublato, circumfuso cæco uidelicet, illud quidem in ul-
timi Tartari secessus fuga præcipitasti, ubi uerē stant
Tartari postes, atq; ærea limina portis:
ibi dura atq; insuperabili detentum custodia, à re-
dunt

ὁ δὲ ἔργηται λαμπρῷ δὲ φωτὶ
 τῷ ἀμικρῶν νύκτα πικρά-
 σας, πάντες ἀψύχου τι, καὶ ψυ-
 χῶν ἔχοντες ἔχουσιν δημιουργός.
 θάλαττον δὲ ἱγνῶσας ἰμέ-
 νοιαν ἀνθρώποις, τὰ σιμνὰ φι-
 λίας πάθῃ σιωπῆς, ἴν' ὃ ἀ-
 πᾶν καὶ ἀπαλῆς ἐστὶ ψυχῆς
 ὃ συνεισχωμένης φιλοφιλίας, πρὸς
 τὸ τίλειον ἀνθρώπων· γὰρ
 μὲν γὰρ, διαδοχῆς ἀναγ-
 παίας ὑβρίσται φάρμακα, μέ-
 ν' δὲ ὁ ἄρ' ἴλω ἔρως, φιλοσό-
 φος ἡσυχίαν ὅτι ψυχῆς ἐπίταγ-
 μα, πᾶσι δὲ τοῖς ἐν τῷ πρῶτον
 τῷ ἄς ἀπρίπαιον ἡσυχίαν
 τοῖς ἐπὶ τῇ τιμῇ πλάων, ὃ ὁ-
 σαλὲ πᾶρ αὐτὰ χροῖας ἐπιδά-
 ται, καὶ πάντῃ τῷ ἀναγκάων
 τὸ καλὸν ἡρώτων. ἄρ' μὲν
 ἐν ὁ βί' ἀμαθὲς ἦν, ὃ δὲ πῶ
 ὅτι καὶ ἡμῶν πάρας πρὸς
 τὸ βίλτιον δυσκολῶν, ἀγαπῶ-
 τῶς

ditu & uia ad superos repe-
 tenda prohiberetur. splen-
 dida autem luce obscura no-
 ēti prætenta, omnium &
 inanimatorum, et animam
 habentium opifex exististi.
 Propriam autem ac singu-
 larem infundendo hominib;
 cōcordiant, graues illos
 amicitia affectus congluti-
 nasti: ut uidelicet ex anima
 adhuc maliciae omnis exper-
 te & tenera, beneuolentia
 illa simul enutrita, in perfe-
 ctionem & quasi quandā
 uirilem etatem consumma-
 retur. Nam nuptiæ quidem,
 successionis, necessariæ inue-
 tæ sunt remedia: solus autē
 masculus amor, animi phi-
 losophici quasi quoddā im-
 peratū est. Omnia uerò ea
 quæ ex integro ac liberè ad
 decorem exercitatione pro-
 uehuntur, plus honoris consequuntur, quàm illa quæ
 præsentī necessitate opus habent. Et omnino melius est
 honestum, quàm quod fit necessariò. Proinde quàm diu
 quidem uita hæc hominum rudis & indocta fuit, neque
 adhucdum quotidianam rerum experientiam, ad id quod
 melius est, per ocium conuertere licebat, demissa atque
 abiecta;

ἤν' ἐν αὐτὰ τὰ ἀναγκαῖα συν-
 ριζώμετο· ὃ δ' ἄγαθός διδά-
 σκει, ἰαγῶν δ' χρόνον οὐ πα-
 ρέχον ἰσχυροῖσι. ἐπειδὴ δὲ αἱ
 μὴ ἰσχυροὶ μέλαι χρεῖαι πί-
 ρας ἔχον, οἱ δὲ τῶν ἐπιγιγνο-
 μένων αἱ λογισμοὶ τῆς ἀνάγ-
 κης ἀφίεντο δὲ ὑνυκάρου, ἐπι-
 νῶν τι τῶν ἑρῶν τῶν ἰσχυρῶν ἐν τῶ-
 νιν καὶ ὀλίγον ἐπιστῆμαι συ-
 νίστησι. τῷτο δ' ἡμῖν ἀπὸ
 τῶν ἰντιλιτῆρων τεχνῶν ἐνί-
 σθη αἰσῆσι. αὐτίκα πρῶτοι
 πρὸς αὐθροπίας γυμνάζονται, τῶ
 καὶ ἡμῶν λαμὼν φάρμακον
 ἰσχύου. αἷδ' ἀλισκέμενοι τῇ
 πρὸς τὸ παρὸν ἐνδία, τῆς α-
 πειρίας ἐκ ἰώσεως ἰλίδας τὸ βίλ-
 τιον, πλὴν αἰκάνου πρᾶσισι
 πιῶσι, καὶ μαλθακὰς ῥίζας
 ὀρύττοντες, καὶ τὰ πλεῖστα
 ἀνὰ καρπὸν ἰδόντες, ἀλλ'
 ἢ μὴ ἀλόγοις ἴσους μετὰ χρό-
 νον ἰρρίφου σπέρου ἢ πυρὸς καὶ
 ἑλβὸς ἄδου αἱ γιωργῶν ἐπι-
 μέλονται,

ba uictitabant, & radices molliores effodientes, & ut
 plurimum quercuum fructus comedentes. At poste-
 rior aetas, hac brutis animantibus edenda abiecit: satio-
 nem autem frumenti & bordei, agricolarum diligentia

ὡλλὼν ἑαυτοὺς γὰρ τὸν τῶν
 τεχνικῶν ἐπιστημῶν, ἄφω-
 τοῦ ἵνα, καὶ βαθύτατον ἐπιτι-
 λαμίνην, ὡς ἀπὸ μικρᾶς
 ὥσπερ κατὰ μικρὸν οἰετὰς
 ἰδίας ἀνίστασθαι ἀκτῖνας. ἵνα
 τῷ γὰρ ὡρᾶν τι, παρὰ δίδου
 ἐν μὲν αὐτόν. ἄθ' ὅτι διαδοχῇ
 τῶν λαμβανόντων, οἷον ἑκάστη
 ἰδὼν προσιδῶσα, τὸ ἑνὸς ἐ-
 πὶ τοῦ. μὴ δέ τις ἐρωτᾷς ἄρ-
 ῃ παρὰ τῷ παρὰ τῷ πα-
 λαίχρῳ γυναιξὶ γὰρ ὁμιλῶν
 αἰσχυρῶν ἢ, ἵνα μὴ τῆς
 ἐκέρχου ἢ μὲν φθαρῇ τὸ γί-
 νος. αἱ δὲ ποικίλαι σοφαί, ὅτι
 φιλοπάλα τῷ αὐτῷ ἀφ' ἑνὸς ἐπι-
 θυμῶν, μάλιστα ἐπὶ τῷ μὲν
 ἰωτῷ ἀνιχνεύοντι αἰὲν ἵε
 τῷ μὲν ἑκάστη ἑκάστη, ἵνα
 τῇ θάφῃ φιλοσοφίᾳ καὶ τὸ παι-
 δασκᾶν σωματικῶς. μὴ δὲ
 ταχαρίκας, ὅτι μὴ πρὸς τὸν
 ὡρᾶν, τὸ ἐπὶ τὸν αὐτὸν ὡς
 φαῖναι δύναται, μὴ δ' ὅτι τῷ
 δικῷ ἰσώτῳ αἱ γυναικῶν οὐ
 ὅτι puerorum amores unā
 adolescerent. Quare Cha-
 ricles ne quod antea inuentum non fuit, id postea ex-
 cogitatum, iterum tanquam uile ac malum argue, neue
 eb id quod puerorum amoribus muliebres congressus

Nisi quod singula istae artes
 atq; scientiae, mutae cū sint,
 et profundae obliuioni sub-
 icēta, tanquam à paruo fo-
 mite paulatim ad proprios
 efflorescendo peruenerunt
 radios. Vnusquisq; enim à se
 aliquid repertum, postero
 ri tradidit: atq; ita successu
 ista accipientium, semper
 aliquid ijs quae antea didi-
 cerat, apponendo, quod de-
 fuit expleuit. Ne quis igitur
 amores masculos ab antia
 quis temporibus deposcat.
 Nam tum mulieribus con-
 uersari necesse erat, ne pror-
 sus absq; semine nobis genus
 nostrum interiret. Variæ
 autem doctrinae, & elegan-
 tioris huius uirtutis concupi-
 scentiae, uix tandem per tē-
 pus (quod nihil intentatum
 aut imperuestigatum relin-
 quit) in lucem uerturæ erāt,
 ut cum diuina Philosophia

νοδοι πρωτοδράς επιγράφονται χρόνους, ἡλιότις βάτηρον, ἀλλὰ τὰ μὲν παλαιὰ τῶν ἐπιτηδουμάτων, αὐτογκῆα νομίζωμεν, ἃ δὲ αὖτις ἐν συσχολίαις τοῖς λογισμαῖς ὁ βίος ἐπιξοῦρεται, ὡς ἐκείνων ἀμείνω τιμωτέρη. ἡμοὶ μὲν γὰρ ὀλίγου καὶ γιγῶν ἰσαρχοῦ ἐπεί, καὶ ἐκείναις ἀλόγα ἴσως, καὶ πλὴν σκυθῶν ὀρεμῖαν ἐπαινοῦμεν. ὀλίγη ἢ ὑπὸ φλογὸς φιλονεικίας καὶ μετρώει, γρηγόμεν. Ἐλλοὺς δὲ γὰρ ὡς ἐν αὐτῇ φθιγγόμην, οἷς ἐπιχέρεται λίγην, ὑπερβαλύνει τῷ τῆς φωνῆς τόνῳ τὸ ῥυθμὸν ἐκλιπῆν, ἀλλ' ἐπυρμυλὴν φωνὴν λαοσυγγίῳ, ἢ κ' ἱρώσι, φασί, ἀλλὰ λήλων λόντοβ, ἢ δ' ἀρκτοὶ καὶ σὺβ, ἀλλ' αὐτῶν ἢ πρὸς τὸ θῆλυ μέτρον ὁρμὴν ἡρατῶν. καὶ τί θευμαστὸν; ἃ γὰρ ἐκ λογισμῶ διηκίως αὐτὸς τις ἡοῖο, ταῦτα τοῖς μὴ δυναμέτοις λογίζεσθαι, δι' ἀφροσύνην ἐκένεισιν

antiquioribus inscribuntur temporibus, minores alteros putes. Sed uetera quidem exercitia, necessaria existimamus: quæ uero postea per ocium cogitationibus incubens uita adinuenit, ea ut illis meliora, in precio habenda atque colenda sunt. Nam mihi quidem parum abfuit, quin etiā ridere paulo antequam in mentem ueniret, Charicle uidelicet bruta animantia, & Scytharum solitudinem laudante. Propter autem præ nimia contentione etiam poenitentia ducebatur quod Græcus esset. Neque enim ueluti qui contraria loqueretur, quæ dicere aggrediebatur, eorum uerba submisso ac timido uocis tono furtim efferebat, sed eolata uoce proclamās, Haud amant, inquit, se mutuo leones, neque ursi, aut sues: sed illorum ea concupiscentia solum dominatur, qua erga fœminas accenduntur. Et quid hoc adeo mirum? Quæ enim ex ratiocinatione merito aliquis capit, ea illis qui ratiocinari nequeunt, consequi non licet: quoniam certe Proo-

ἔχον· ἰσθ' τοι Προμηθεὺς, ὃ
 ἄνθρωπος ἄλλος, εἰ νοῦν ἔκαστος
 συνέθεξεν ἀνθρώπων, οὐκ
 ἀνθρώπου, καὶ βί' ὅρε' αὐ
 τὸς ἐπιμένει, ὃ δὲ ἄλλους
 τροφὴν εἶχον, ὃς ἴσα δὲ ὅμιον
 ἰσθ' ἀσμάμενοι, καὶ μίσω
 ἴσθ' τῶν ἰδίων ἕκαστος οἰ-
 κῶν, ὅτε τοῖς κοινῶς ἐπολι-
 ταῖσι νόμοις. τί δὲ παρὰ δὲ
 ξη, εἰ ἴσα τ' φύσει κατὰ κρι-
 τα, καὶ δὲ, ὧν λογισμοὶ πα-
 ρήναι, παρὰ τ' προνοίας λα-
 βὴν ὑψυχρότα, προσφύγει
 μὲν τ' ἄλλων καὶ τὰς ἄρρη-
 νας ἐπιθυμίας· ἐκ ἱρώσι λύν-
 οντο· ὃ γὰρ φιλοσοφῶν· ἐκ ἱ-
 ρῶσι ἀρκτοί· τὸ γὰρ ἐκ φιλίας
 καλὸν ἐκ ἰσασιν· ἀνθρώποις
 δ' ὅμιον ἐπισύμνε φρόνους,
 ἐκ τῶ πολλῶν περᾶσαι τὸ
 κάλλιστον ἰσομεν, βιβαιοτά-
 τες ἱρώτων ἐνέμοισι τὸς ἄρρη-
 νας· μὲν τοῖσιν, ὧ χαρίεσς, ὧ
 καλὰς βίης συμφορήσας ἵταται
 καὶ

te Promethem, aut alius
 deorum quispiam, si mentē
 cuilibet humanam indidif-
 set, haudquaquam solitudo
 & uita montana pasceret
 illos, neque mutua atq; pro-
 miscua pabula haberēt, sed
 ex aequo nobiscum sacra ue-
 rentes, & medias aedes pria-
 uatorum quisque habitans,
 communibus regerentur le-
 gibus. Quid igitur mirum
 aut alienum, si animalia na-
 tura dānata, quæ nihil eorū
 quæ ratio suppeditat, à pro-
 uidentia accipere per fortune
 nam unquam potuere, cum
 ceteris rebus etiam concus-
 piscencia in mares, priuata
 sunt? Non amant sese leo-
 nes; neq; enim phisolophan-
 tur. Non amant ursi: non
 enim honestum ac pulchrum
 illud quod in amicitia est,
 norunt. At hominum illa cū
 scientia coniuncta pruden-

tia, ex eo quod sæpius periculum fecerat, optimum quod
 erat eligens, firmissimorum amorum iudicauit esse ma-
 sculos. Nequaquam igitur, Charicles, proteruæ & in-
 temperantis uitæ collectis meretricijs narrationibus gra-

πὰ διευθύματ' αὐτῶν τῷ λόγῳ
 ὅτι συμβαίνει ὁ μὲν ἡσυχάζει
 πάλιν, μετὰ δ' ἔρανον ὄρωτα
 τῶν περὶ σωαρίδης, λογίσου ὅτι
 ἂν μὲν ἡλικίας τὰ τοιαῦτα
 μεταμαυθάνει, ὅμως δ' οὖν
 λογίσει νῦν γι, ἰσαλέον οὐ
 πρῶτον, ὅτι διπλῶς διὸς ὁ
 μὲν, ὅτι τὰ μίαν ἰδὼν φε-
 τῶν, οὐδὲ ἐν πνεύματι τὰς
 ἑμπερίας ψυχὰς ἰριδίζου,
 ἀλλ' ὁ μὲν, ὅτι αὐτὸς οἶμαι, νομί-
 δῃ νέπια φρενῶν, ὅτι αὐτὸς αὐ-
 τῷ τῷ διάνοιαν ὀνιοχῶν δι-
 ναμὸς λογισμῶ, πάλιν ἐν τῷ
 τῶν ἀφρόνων ψυχὰς ἀφροί-
 ται, μέλεις δὲ αὐτῶν γυναι-
 κῶν οἷοι μέλεις. ὅτις ὅτι
 ὁ δὲ ἰσχυρὸς ταύτης ὕβρις
 ἰταῖς, ἀκρίτη φρενὶ πρὸς τὸ
 βελομένην ἔχου. ἰταῖς δὲ
 ἔρωι, ὅτι γυνὴν πατὴρ χρόνον,
 σαρνὸν ὀφθῶναι, καὶ πάντε-
 θος ἰσοπεριπὶς βίαια, σαρνὸν
 νεώτερον ταμίας πατῶν, ὅτι
 τῶν ἐν ἡμέτῃ διανέμει ἱμπνίσι.

καὶ

uitatem nostram ferme-
 ne nudo infecteris, nunc coe-
 lestem illum Amorem infan-
 ti huic connumerēs: sed uel
 nunc tandem apud te con-
 sidera, quoniam id nunquā
 antea fecisse uideris, quod
 duplex deus Amor est, haud
 quaquam una uia uentitas,
 neq; uno spiritu animos no-
 stros accēdens, sed alter qui
 dem (quantum equidem ar-
 bitror) ualde puerilia ac
 stulta sapiens, nulla ipsius
 mentem ratione gubernan-
 te, frequens in animis insi-
 pientium congregatur. prae-
 cipue autem ipsi muliebria
 desideria curae sunt. Et hic
 est quotidiana istius contu-
 meliae socius, absque discrimi-
 mine cuiusque uolenti sese
 celeriter applicans. Alter
 autem

Amor parens ueterum
 temporum,
 Spectaculum uisū graue, et
 prorsus sacrum,

Custosq; temperationū affectuum,
 blandum quiddam mentibus uniuscuiusque inspirat: ac
 propi-

ἐπὶ λυγρὸν ἔλκω τὸ δὲ τοῦ
 δάμνου, ἰδούτω ἀρετῇ μιν
 μέγα ἀσπάζεσθαι. Διὰ γὰρ
 ἔστιν, κατὰ τὸν τραγικόν,
 πινυμένη πᾶσι ἡ ἔρως, ἵνα δὲ
 ἰνέσται ὁ ἄνθρωπος τὰ πάθη
 λαμπρύνεται. καὶ γὰρ αἰδώς,
 ὑπελάσσει μὲν καὶ βλάβος ἀμ-
 φότεροι ὄντι δάμνων. Αἰδώς,
 ἢ ἄσφατος μίσησιν ὀφείλει, ἢ δὲ
 ἰνέσται. ἐν μὲν οὖν δὲ ἰρίδων
 γὰρ ὄντιν ἔμ, ἀλλὰ ἰδί γὰρ αὖ
 εἰς αὐτὴν, τίς μὲν καὶ ἰπαι-
 νώσας, καὶ ἰπαινωμένη-
 τι, διὰ δὲ αὐτοῦ καὶ θυμὸν ἐν
 χροῖ. ἰδί δὲ παρὰ δόξαν,
 ἀπὸ δὲ ἀρετῇ καὶ πᾶσι
 γὰρ ἔστιν ἰπαινωμένη, ὅτι
 καλῶς εἶναι, καὶ τίς ἀπὸ
 τῶν ἰδούτων, καὶ τίς σφαιροῦ
 καὶ αὐτοῦ. γὰρ μὲν ἔμ, φησι,
 τίς μὲν οἶσι, καὶ τὸ ἴδιον τὰ
 καὶ φησὶν αὐτῶν, ἵνα πᾶσι
 καὶ αὐτοῦ. ἵνα μὲν ἔμ,
 κατὰ τὸ σφαιρῶν ἐν ἰρίδων,
 ἀπὸ δὲ τῶν γυναικῶν σφαι-
 ρῶν, καὶ ἰδί ἰδί ἰδί καὶ ἰδί,
 ἐν μὲν οὖν καὶ ἰδί ἰδί καὶ ἰδί,

propitiū hunc Deū fortiti, uo-
 luptatē uirtute immixtā am-
 plectimur. Geminos enim re-
 uera iuxta tragicum spiritus
 efflat amor. Vnum autē &
 cōmune nomē affectus disti-
 miles habent. Nam & ue-
 recūdia utilitatis pariter et
 damni ambigua atque an-
 ceps dea est, Quae simul
 & fructus homini, & ma-
 la plurima cōfert. Iam uerō
 neq; cōtentionū genus unum
 est, Terrāq; per orbem
 Versantur geminae: quarum
 hanc cū laude sequuntur
 Prudētes, illam damnāt ceu
 fraudis amantem.
 Nihil igitur nouū aut mirū,
 si affectus peior uirtuti cō-
 munem appellationem for-
 te nactus sit, ita ut amor uo-
 cetur & intemperans illa
 uoluptas, & modesta haec
 beneuolētia. Nuptias igitur,
 inquit, pro nibilo putas, &
 fœmineū genus ē uita expel-
 lere: unde quo pacto homines cōseruabimur? Beatum san-
 quiddā fuerat, iuxta sapientissimū Euripidem, si absq; illo
 cū mulieribus cōgressu ad sacra et tēpla Deorū uētitātes,
 argente

ἀργύρῳ καὶ χρυσῷ τίνα παρὰ
 τὴν διαδοχὴν ἐνέμμεθα. ἀλλ' ἔγω-
 γη γὰρ, βραχὺν κατ' αὐχίνα συ-
 γόν ἡμῖν ἐπιτάσσα, τοῖς κολοβο-
 μέσοις παθαρῶν βιάζεται·
 τὸ μὲν οὖν λαλὸν αἰρῶμεθα
 τοῖς λογισμοῖς· ἀνέτω δὲ τῇ ἀ-
 νήκῃ τὸ χρυσῶδες. ἀχρεῖ τίνα
 σὺν, γυναικὶ ἀρετῆς ἴση-
 σον, ἢ δι' τοῖς ἄλλοις ἀπαγί-
 μέναι γίνετο. τίς γὰρ αὐτὸν οὐδὲν
 οὐκ αὐχίνας διώκετο δὲ ἐν-
 θυνῶ γυναικὶς ὑπαίκομενος, ἰ-
 πικλήτοισι σοφισμασιν; ὅς ἔμ-
 ἀλυσθε χαρμητὴρ ἀμορφῶν,
 ἀλλότριαι δὲ κόσμοι, τὸ δὲ φῶς
 σὺν ἀπρηγῆς βυβλάσιν. ὁ
 γοῦν ἀπὸ τῆς νυκτὸς αἰτνε
 πρὸς ἥθερον αὐτοῖς τίς ἀνι-
 σταμένη γυναικὶς, αἰσχίῳ το-
 μίσις θυρίων, τὸ πρὸς μῆκος ὄρας
 δευκαδωδεσυσκλυδανίστων.
 ὁθρὸν ἀπορῶν οἶκος καθάργυ-
 σιν αὐτὰς, ὅλγῳ τῶν ἀρρίνων
 βλεπομένων· γὰρ δὲ δι, καὶ δι-
 γαπαι

argento atq; auro liberos &
 successionē mercari posse-
 mus. Necessitas enim graui
 ceruicibus nostris iugo im-
 posito, imperatis parere nos
 cogit. Quod pulchrum igitur
 est, id ratione eligimus
 necessitati autem cedat uti-
 litas. Quantum igitur ad li-
 beros procreandos attinet,
 mulieres in numero aliquo
 sint: in ceteris uerò rebus
 apage ne mihi ulla fuerit.
 Quis enim sanæ mentis su-
 stinere queat, à summo sta-
 tim mane mulierem comen-
 tem atque exornantem sese,
 alienis atq; adsciti cjis im-
 pōsturis? Cuius uera ac natia
 facies, turpis est: peregrina
 autem ornamenta, naturæ
 deformitatem tegunt, atque
 aspiciētibus imponūt. Quod
 si igitur ad auroram contēo-
 pletur aliquis mulieres à no-
 cturno lecto surgentes, tur-
 piores putabit esse bestijs,

quæ intra unam horam nominari aut excitari se diffi-
 cillimè patiuntur. Vnde diligenter domi concludunt se-
 se, ut ne ab ullo uiro conspiciantur. Anicula autem & an-
 cilla,

φάσιν ἰδὼν ἡ σύμμορφος ὄχ-
 λος, ἐν κύκλῳ παριστάσας, ποι-
 κλῆς φαρμάκοις καὶ ἄφαρμα-
 κόνισμα τὰ δυστυχῆ πρόσωπα.
 ἐγὼ δὲ τὸ ἀπράτῃ νόματι
 ἠνύψατον ἀπονιψάμεθα κα-
 ρον, ὁδὸν ἀπ' ὧν αἰ σπασθῆς ἐ-
 χμιλὺς τινὸς πράγματις, ἀλλ'
 κίπυλλαι τῶν διαπασσμάτων
 σφίσεις τὸν ἀπὸ τῆς πρὸς
 πικρῆς φαιδρύνουσιν, ὥς δὲ
 ὠπλιμοτελεῖς πομπῆς, ἄλλο
 πᾶσι τῶν ὑπερῖστων ἐγ-
 κήρται, λεκανίδας ἀργυ-
 ραί, καὶ προχέουσι ἐσοπρᾶ τι,
 καὶ καθάπερ ἐν φαρμακοπῇ
 τοῦ πυξίδου ὄχλου, ἀγγυᾶ μι-
 τὰ πολλῆς βαποδοαμονίας,
 ἐν οἷς ἰδόντων σμυκτικῇ δύ-
 νάμει, ὃ βλίφαρα μιλάινουσα
 τίχνη θεωρεῖται, τὸ δὲ πλῆ-
 τον ἀναλίσκει μίρον ἢ πλοκὴν
 τῶν βίχων· αἱ μὲν γὰρ φαρμά-
 κους ἐνυθρᾶνεον δισαμενοῖς,
 πρὸς ἡλίου μισσημβρίαν τὴν
 ὑπὸ καύμει, ἵσα τῷ ἑξήριον
 χροῖας,

die quidem medicamentis rubefaciendi vim habenti-
bus, ad solis meridiem capillos perinde ut lanarum colo-
ribus

cilla, consimilis formæ turba, circumstant, uarijs medicaminibus infelices illas facies inficiendo ac medicando restituentes:

Neque enim latice meri
Aque profundam ubi ab-
luere crapulam,
protinus ad serium aliquod
studioq; dignum accedūt no-
gocium, sed crebæ medica-
mentorū compositiones scē-
dam faciei cutem expoliūt.
Perinde autem ut in publi-
ca pompa, alia subinde alie
ancillarum instrumenta ma-
nibus exhibēt, pelues uide-
licet aureas, & gutturina,
speculaq; , & quemadmo-
dum in pharmacopolio, py-
xidum turbam, & uascula
plena multæ infelicitatis, in
quibus dentium uis abster-
siua, aut palpebris denigrā-
dis ars cōparata ueluti the-
saurum quispiam seruatur.
Plurimam autem partē cō-
sumit textura capillorū. Nā

Plurimam autem partē cō-
sumit textura capillorū. Nā
rubefaciendi uim habenti-
s perinde ut lanarum color
ribus

χροαῖς, ξανθῷ μεταβάπτεται
 αὐθι, τίνω ἰδίων καίανρινον
 σαι φύσει, ὁπίσθαις δὲ ἀρκῆν
 ὁ μίλαινα χαίτη νομίζεται, ἣ
 γιγαμυκίτην πλεονεχὲς αἰς ταῦ
 τίνω ἀνελίσσεται, ὅλῳ Ἀρα-
 βίαν σχιζομένη ἐν τῶν βροχῶν
 ἀπεινίσσαι, σιδηρὰ τε ὄργανα,
 πυρὶς ἀμβλύνει φλογὶ λισσά-
 διντα, βίᾳ τίνω ἰλίκων ἐλότη-
 τα διακλίνει. καὶ ποδὶ βροχῶν
 ἣς αἱ μίχρη τῶν ὀφρύων ἰφθα-
 λμοσύναι κόμην, βραχὺ τῶν με-
 τώπων μεταίχμιον ἀφίαν, σε-
 βήσας δὲ, ἄχρη τῶν μεταφρί-
 των, εἰ ὑπὸ ἀφροῦ περὶ σκαλύνει-
 ται πλόκωμοι. καὶ μετὰ τῆς
 ἀνδοθεῖσας ὠκυπέδα, ὅλῳ σαρκί
 ἐνδοτέρῳ τὴν πόδας ἐπισφίγ-
 γιντα, καὶ λατὺ ὄφης ἐς πρὸς
 φασιν ἰαδῆς, ἑνὶ τῷ δανῶν
 γιγνυμένων πάντα ἣ τὰ ἐν
 τοῖς αὐτοῖς, γυναικῶν τῶν τιῶν
 προσώπων, χωρὶς τῶν ἀμύρ-
 φων· περιπλήκνεται μαστῶν,
 ὅς αὖ ποδὶ βροχῶν δισμύ-
 τας.

ribus flauo inficiunt fulgō-
 re, propriam damnantes na-
 turā. Aliæ uerò quibus suf-
 ficere ad formam nigra co-
 ma uidetur, omnem mari-
 torum opulentiam in hanc
 expendunt, totā propè Ara-
 biam ex capillis redolentes;
 ferreasque instrumenta ignis
 obtusa ac modica flāma ca-
 lesfacta, ut quadam cinctu-
 norum flexum inter se impli-
 cant. At curiosius quidē cō-
 posita illæ, et ad supercilia
 usque attractæ comæ, breue
 interspitiū fronti relinquunt.
 Post tergum autem in sca-
 pulas usque demissi capilli, in-
 solenti quodam modo succu-
 tiuntur. Huc accedunt et
 uarijs coloribus tincta san-
 dalia, intra carnem pedes i-
 psos adstringētia, et tenule
 atque pellucida, prætextus
 tantum assumpta, uestis, ne
 corpus ipsum nudatum esse
 uideatur. Omnia autē quæ
 intra ipsam sunt, cognitu fa-

cilia quā facies, usque ad turpiter propendentes istas
 mamillas, quas semper circumferunt obligatas ac uina-
 stas.

θαί, τί δὲ τὰ τέτυκτο πλοσιώ
 τρεα λαπαὶ διεξίνα, λίθους
 ἐνδράμους κατὰ τὸ λιδῶν, πο-
 λυάλαστον ἡρτημέλας βείο
 ἰθ, ὅ τὸς πορὶ καρπύς καὶ
 βραχίσι ἀρκαίνται, ὡς ὡφιο
 λιν ὅτῃς αὐτὶ χρυσὸς δρέκον
 τὸ ἄναι. καὶ τιφάνυ μὲν ἐν
 κύνει τῆς κεφαλῇ πορὶ ἰθ,
 λίθους ἰνδικαῖς διατέρεθ,
 πλαντιλῆς δὲ τῶν αὐχίνων
 ἱμνὶ καθεῖνται. καὶ ἄχρι τῶν
 πιδῶν ἰσχάτων κατὰ βίβαν
 ἰάβλιθ χρυσὸς, ἄπαν, ἃ τι
 τὸ σφυρὸς γυμνῶται, πορὶ σφίγ
 γων. ἄξιον δὲ ὅν, σιδέρεθ τὰ
 πορὶ σφυρα σκῆλον πεπιδῆ-
 δω. ἡ ἀπειδῶν αὐτῶν ἴλιον
 τὸ σῶμα, νόθας σφμορφίας θῶα
 πατῶντι κάλλει διαμαγούθ,
 τὰς αὐαίσχμύτας παρὰ τὰ ἴρον
 θραίνεσιμ ὅπι χρίσις φέπσιμ
 ἵνα τῶν ὑπὲρ λονκον αὐτῶν, καὶ
 πῖονα χροιά, τὸ πινφουρῶν αὐ
 θὲς ἐπιφουρῶν. τίς εὖν ὁ μῆλ
 τῶν τισαῶτῶν παρκοπουλὼ βί
 σι; αὐθὺς ἀπὸ τῶν οἰκίας ἱξοδοι,
 pinguem colorem, purpureum ille nitor insuper addi-
 tus rubere faciat. Quae igitur uita porro tantum appa-
 rationem consequitur? Nempe statim ē domo egressionem,

Etas. Quid autem opus est
 opulentiora istis mala recē-
 sere? lapillos uidelicet Bry-
 ethraeos ab extremis auricu-
 lis numerofo pōdere suspē-
 sos, aut illos circummanus
 brachia exantes dracos
 nes? qui utinam uerē pro au-
 ro dracones sint. Etiam co-
 rona caput circumcircā am-
 bit, lapillis Indicis stellatas
 preciosa autem de cervici-
 bus monilia dependent, &
 usq; ad extremos pedes mi-
 serum illud descendit aurū,
 omne quicquid tali ubique
 nudum est, reuinciens &
 adstringēs. Dignum autem
 fuerat, ferro potius religata
 ctura ista uinciri. Iam uerò
 ubi totum corpus adulteri-
 nae istius formositatis falla-
 ci elegantia quasi quibusdā
 praestigijs efformatum fue-
 rit, impudentes etiam genas
 rubefaciunt illith fucis, ut
 uidelicet nimium ipsarū &
 om.

καὶ πᾶς θικτὸς ἐπιβίδωμ τὸς
 γιγαμπεύτας. ὦρ ἰνίων οἱ ἑα-
 νοδαίμενός αὐδρῶν, ἡ δὲ αὐ-
 τὰ ἴσασι τὰ ὀνόματα, Λωλιά-
 δας, εἰ τύχοι, καὶ γρητυλλί-
 δας, ἢ τῶν Φρυγίαν δαίμονα,
 καὶ τὸν Λυσίρωτα ἐῶμιον ἐπὶ
 τῷ ποιμένι. τιλιταὶ δὲ ἀπόρ-
 ρητοι, καὶ χωρὶς αὐδρῶν, ὑπε-
 πῆα μυστήρια καὶ γὰρ τί δὲ πι-
 μπλῖκεν διαφθορὰν ψυχῆς;
 ἰππεδῶν δὲ τέτων ἀπαλλαγῶ-
 σιν, οἴκοι δὲ τὰ μακρὰ λυ-
 τρὰ. καὶ πολυτιλὸς ᾗ καὶ ὁ-
 δῶα τράπιζα, πολὺς δὲ ὁ μῖο-
 τὰ τῶν αὐδρῶν ἀκκισμός. ἐπὶ
 δὲ γὰρ ἑκὶς πλὴν γίνονται
 ταῖς παρ' αὐταῖς γαστριμαρ-
 γίαις, ἀκ' ἵτ' ἡ δὲ τῷ φάρυγγι
 αὐταῖς παραδέχεται λυνα-
 μένῃ τὶ σιτίον, ἀκροῖς δακτύ-
 λοις ἐπιγρῆφουσαι, τῶν παρα-
 καιμένων ἑκαστοῦ ἀπογούνο-
 ται, νόκτας ἡδὲ τέτοις διηγύ-
 μῃναι, καὶ τὸς ἱερόχρητας
 ὑπνεε, καὶ βαλύνει. ὁ δὲ
 γήμιον, ἀφ' ἧς ἀναστὰς ἑκα-
 π, δὲ τὸν λῆξ' ἡ γαῖα ὄσσι.
 διουερσῶν τῶν σῶμνῶν, καὶ
 refertum, ex quo surgens quisque statim lauacro opus ba-

& omnis spectator atterens
 atque enecans maritos. Quo-
 rum nonnullorum infelices
 uiri, ne ipsa quidem nomio-
 na norunt, ^m Coliadas, si
 fors ita ferat, & Genetyla-
 lidas, aut Phrygiam illam
 deam, & Comum amore
 perditum in pastore. Sacri-
 ficia autem arcana, & absque
 uiris suspecta mysteria.

Quid enim attinet & ani-
 morum corruptelas comple-
 ecti? Postquam autem his pere-
 actis iterum discesserunt,
 domi statim proluxa bal-
 nea, ac sumptuosa quidem
 & lauta mensa, erga uiros
 autem multa ac simulata re-
 cusatio. Postquam enim ni-
 mis quam repletæ fuerint
 sua ipsarum gulositate, cum
 amplius neque guttur ipsarum
 cibi quicquam recipere po-
 test; summis digitis uelut in-
 scribinges, appositorum u-
 numquodque degustant, no-
 etes ad hæc narrantes, &
 muliebritate lectum
 beti.

ἔσσι μὲρ οὐκ ἀσταθὲς βίον
 τιμήμα, τῶν ὅτι πικροτέρων
 ἂν τις ἰδέσθαι τὸ ἄλγεος καὶ
 τὸ μέρϑ' ὀνιτάσθαι, ὅγως κα
 ἐπείσσει προμηθεῖ, τίω Μι
 νάρηαι ἱκάντω ἀπορρήξασ
 σιν. Εἰτ' ἂν δικαίως προσ
 σπατ' ἀλκυμῆον Γράφουσι τ'
 ὀνηθεῖα πρὸς τοῖς πύτραις;
 λαγίντ' αὐτῶ λαμπάς, ἄλλο
 καὶ ἄλλω Ἀγαθόν, ὃ μισῶν
 ἀνέπαυτος τὸς βίης. Γωαῖα
 καὶ πλάσσει, ὃ πολυτίμη
 τῆσι, Εἰν' ὅτι μικρόν. γα
 μὰ τίς ἀνθρώπων; γὰρ μὲν Λά
 βουσι, λοιπὸν γὰρ ἐπιθυμῶσι. καὶ
 γὰρ κτλ. λέγει μισθὸς ἐν τρυ
 φῶν. Εἰτ' ἐπιβλάσσει καὶ φάρμα
 καῖα, καὶ νόσοι, χαλεπώτα
 τ' ὅτιν' ὅτι, μὲν οὐ γὰρ πάντα
 τ' βίον γινώσκει ταῦτα τὰ ἀ
 γαστὰ δινῶσι; τίνοι βί' ὃ δυν
 συχὸς

bet. Atque hæc constan
 tis uitæ argumenta sunt. At
 uerò quæ acerbiora sunt, si
 quis ueritatem ex parte mo
 dò diligentius persequi ue
 lit, uerè execrari Promethē
 possit, in Menandri illam
 erumpendo uocem:

Ergo immerentem dicitur at
 Promethea

Pendēre fixum Caucaſi de
 rupibus.

Et geritur illi lampas, at a
 liud nihil

Boni: quod omnes autumo
 odisse superos.

Fecit mulieres, prob supreo
 me Iuppiter,

Genus scelestum. ducit ali
 quis coniugem?

Clām ducit, & quodammo
 do oblitus sui.

Nā cupiditates mox sequun
 tur plurima,

Toroꝝ, adulter nuptiali subsidens
 Illudit. hinc nascuntur insidia & metus,
 Et temperata toxico mala pocula,
 Morbiq; uarij, atque omnium grauissima
 Inuidia, cum qua mulier omne æuium exigit.

Quis hæc bona uidelicet sectatur? aut cui uita adeo in

ppp

felix

τυχὲς αὐτοῦ, θυμὸς τε; ἄξιον
τείνω ἀντιβάται τοῖς ἰθαίοις
κακοῖς, τίς ἀρρεσκα τῶν παλαιοῦ
ἀγνοῦν. ὁρθεὶς ἀναστὰς
ἐν τῷ ἀφύπναι καί τις, τὸν ἰδίῳ
ὀφθαλμῶν ἐπιλείπων ὑπὲρ τοῦ
κονιφάμην, ὕδατι λιτῶ,
τίς ἰσθῶν χλαμύδα τῆς ἐ-
πιμύοις πρὸς αὐτοῦ ἐνδύσας,
ἀπὸ τοῦ πατρὸς ἐστὶς ἐξέρ-
χεται, ἡ δὲ κινυφῶς, καὶ με-
δίαν τῶν ἀπαύτων ἐξ ἱκανο-
σὶς προσβλέπων, ἀνέλθου ἢ καὶ
παιδαγωγοὶ, χορὸς αὐτῶν κέ-
μεν ἐκείνῳ, τὰ σιμνὰ τῆς
ἀρετῆς ἐν χροσῶν ἱερῶν κα-
ταύτῳ, ὁ πρὸς κτηνὸς ἐντο-
μας, ἡ δὲ καὶ ἀφ᾽ ἑαυτοῦ δυνά-
μειος, ὁ δὲ ἐκ τῶν τῶν αὐ-
τιμώρων χαρακτηρισμῶν ἀγρῶ-
φες αἰδέας, ἀλλ᾽ ὁ πολὺ πλο-
χοὶ δίδωται κατόπιν ἀπολαύ-
σιν, ὁ παλαιῶν ὄργων ἀφ᾽ ἑαυ-
τοῦ ἀφ᾽ ἑαυτοῦ βίβλοι, ἡ δὲ αἰετὶς
σινὲ δίδωται φοιτῶν, σὺ μὲν δὲ λυ-
ρα. πᾶσι δὲ τοῖς φιλοσόφοις
ψυχῆς μαθήμασι λιπαρῶς
διέτεσθαι libelli. Quod si etiam in ludum Musici itare illum
oporteat, apta atq; sonora lyra. Omnibus autem phi-
losophicis animi disciplinis abundanter exercitatus, ubi

felix ac misera animum de-
mulceat. Aequū igitur fue-
rit, mulieribus istis malis op-
ponere masculam puerorū
uiuendi rationem. Nam ma-
ne surgens ex lecto haud-
quaquam coniugali, post-
quam residentem in oculis
somnia reliquum aqua sim-
plici abstersit, sacra chla-
myde humeralibus fibulis
adstricta, à paternis adibus
egreditur, demisso in terrā
uultu, ac neminem ex omni-
bus ex aduerso intuens. Co-
mites autem & paedagogi,
turba ipsum decēs, sequun-
tur, uenerabilia uirtutis in-
strumenta manib. tenentes,
non secti pectinis incisuras,
quibus coma demulceri que-
at, neq; specula, repercussio-
rum formarum absq; peni-
cillo expressas effigies: sed
uel multiplici pugnillares
à tergo sequuntur, uel uete-
rum uirtutes operum custo-
diētes libelli. Quod si etiam in ludum Musici itare illum
oporteat, apta atq; sonora lyra. Omnibus autem phi-
losophicis animi disciplinis abundanter exercitatus, ubi

ἰσχυροῦς, ἰσχυρὸν δὲ διὰ
 τῆς ἰσχυρίας ἀγαθῶν καὶ
 καλῶν, τὸ σῶμα τὰς ἐλπίσιν
 αὐτοῦ ἀσπασίσιμον ἐκπίνει. ὅτε
 παύσῃ γὰρ ἵπποι μέλυσιν αὐ-
 τῷ, καὶ βραχὺ τὴν νύκτα πω
 κατακλινάσῃ, ἐν αἰσέσει μελι-
 τῆς τὰς πολέμων, ἀκούσας ἀ-
 φῆς, καὶ βίβησι δὲ συσφύσσας διὰ
 τῆς ἀσπασίμων. αὐτὸς αἱ λειπώ-
 ρα παλαιστράς, καὶ πρὸς ἡλίου
 μεσημέριον βάλλων, ἰσχυρὸς
 παύσῃ σῶμα πυκνὸν μελινον. οἱ
 πῶν ἰσχυρῶν πόνων ἀπο-
 ταλάσσουσιν ἰδρωτόν, μετ' οὗ
 λυγρὰ σῶμα καὶ τρέφεται,
 καὶ μετὰ μετὰ ἵππων ἀσπασίσιμον
 πρᾶξαι. πάλιν γὰρ αὐτῷ δι-
 δασκαλοὶ, καὶ παλαιῶν ὀρ-
 γάνων ἀντιθέμενοι, καὶ ἐπιμύ-
 λωμαι μὲν καὶ, τίς αὐτοῦ
 ἔστι, καὶ τίς αὐτῷ φρονέει μερ-
 τήμενος, καὶ οἷοι δικαιοσύ-
 νῃ καὶ σωφροσύνῃ ὑπακού-
 σαι. τοιαύταις ἀρεταῖς ἀπα-
 λῶνται τὴν ψυχὴν ἰσχυροῦς,
 ἵνα ἰσχυρὰ τὴν πρᾶξιν ἐρί-
 σι, τῆς γαστρὸς ἀνάγκῃ τὴν
 ἄλγος. καὶ ταῖς αὐταῖς ἀρεταῖς
 ἀπαλῶνται τὴν ψυχὴν ἰσχυροῦς,
 ἵνα ἰσχυρὰ τὴν πρᾶξιν ἐρί-
 σι, τῆς γαστρὸς ἀνάγκῃ τὴν
 ἄλγος.

iam mens. cyclicis illis bonis
 satiata fuerit, corpus quoque
 liberis exercitationibus ex-
 ercet. Nam Thebali equi cu-
 ra illi sunt : ac breuiter iu-
 uentutem domans ac subiugans,
 in pace meditatur res
 bellicas, emittendo spicula,
 et euiibrando iacula, peri-
 ta ac certa ferendi dexte-
 ra. Deinde et nitida pale-
 stra, et ad solis meridianum
 calorem oppletur puluere
 corpus densatum, destillan-
 tesque contentiosorum labo-
 rum sudores, post quos lau-
 cra breuia, et mensa sobria,
 rebus paulò post gerendis
 non aduersa. Rursum enim
 ipsi tum praeceptores, et uo-
 cerum operum exempla re-
 petentes, atque in his cum cu-
 ra uersantes recordationes,
 nempe quis heros uirilis ac
 fortis fuerit, aut quis ob pri-
 uatam publico testimonio lau-
 datus, aut qui iusticiam ac tem-
 perantiam amplexati fuerint.

ὁφθαλμοῦν ἀσμένει πιμα-
 τήσας, ὅστις ὕπνου λαβού-
 δαι, τοῖς μὲν θύειαν καμά-
 πους ἱππεῶν ὑπὸ χρέον, τίς
 ἐν αὐτῇ ἰσχυρὸς ἰσχυρὸς γίνοιτο
 ἔτι; τίς δ' οὐτὼ τυφλὰ μὲν
 αἱ τῶν ὁμμάτων βολαί, πῦρ
 αἱ οἱ δ' ἀδυσίας λογισμοί;
 πῶς δ' ἐν αὐτῇ ἀγαπῆσαι τὸν
 ἐν παλαιτάτῃ μὲν Ἑρμῶν,
 ἀπόλλωνά δ' ἐν λυραῖς, ἱπ-
 πατῶν δ' ὡς Καστορά, θέας ἢ
 ἀρτὰς διὰ θυτῶν διώκοντα
 σώματ'; ἀλλ' ἡμοὶ μὲν, δαί-
 μονες ἑρᾶντοι, βί' ἐν διω-
 κῇ οὐτ', ἀπαντικρὺ τῷ φί-
 λῳ λαβήσθαι, καὶ πλεονέ-
 κῃ λαλοῦντ' ἀκέραι, ὅτι
 τίς αὐτῷ συνεισέναι, καὶ παν-
 τὸς ὅρῳ κοινωνίαν ἔχειν; οὐ-
 ξαίτο μὲν ἐν ἑρῶν τῷ, καὶ ἀ-
 πῶτα καὶ καὶ ἀκλονοῦς βίου, τὸν
 ὁφθαλμοῦν, ἀλύτως εἰς γῆ-
 ρας ὁλοῦσαι, μηδὲ μὴς τύ-
 χῃς περιέσσαντα βάσανον
 ἐπὶ ῥαῖαν, αἱ ἢ καὶ, οἱ δ' αὐτῶν
 σίνης φύσις νόμος, νόσος ἐπι-
 στία ἀδυσίας περὶ πῦρ, nullius fortunæ in-
 uida impressio labefactum. Quod si uerò etiam, qua-
 lis humanæ naturæ conditio est, morbus quissiam inua-
 ferit

tri ex necessitate debetur
 depenso, suauiores som-
 nos dormit, post diurnos il-
 los labores ad tempus con-
 quiescens. Quis igitur ama-
 tor ephēbi talis non fieret?
 Aut cui ita bebes oculorum
 quidem fuerit acies, cæcæ
 uerò atq; offuscata mentis
 rationes? Quomodo uerò nō
 amaret illū in palæstris qui-
 dem Mercuriū, inter lyrae
 autem Apollinem, equitato-
 rem uerò Castorem, diuinas
 autem uirtutes mortali pro-
 sequentem corpore? At mi-
 hi quidem, ὦ Διὶ cælestes,
 utinā uita sit hæc perpetua,
 ex aduerso amici sedere, &
 suaue loquentem propè au-
 dire cum exeunte autem pa-
 triter exire: & in summa,
 omne cum eo corpus commu-
 ne habere? Optarit igitur
 amator quispiā per illasam
 & inconcussam uitā ama-
 sium suum absq; omni mole

ἔαυτον αὐτῷ, κἀμνοντι σω-
 ποῦσα, καὶ δεῖ χαμναῖα βα-
 λάνη ἀναγομένη συμπαλῶ
 σμα, ἃν τυρανικὴ βία διο-
 μαπράσῃ, ἢ ἴσον ἑμαυτῷ
 πρὸς ἑαυτὸν σίδερον, ἐχθρὸς ἄ-
 παρ, ὁ μισῶν ἐκάνωρ, ἑμὸς ἐ-
 πα, καὶ φιλέω τὸς πρὸς αὐ-
 τὸν ἀντικῶς ἔχοντας. εἰ ἢ λη-
 γὰς ὁ πολέμιος θρασυαίμων,
 ἐπ' αὐτὸν ἐρμῶντας, ὅπλιστα
 μὴ καὶ παρὰ δυνάμειν. ἡ δὲ
 ἀντιλή, ἥν ἐκ αὐτῶν μα-
 λισταίης ἢ ἐντολὰς τοῖς μὴ
 ἑαυτὸν πρὸς ἑμὲ σφραγισμένοι
 ἐκιδύσονται, κοινὸν ἀμφοτέρω
 ἐπαχῶσαι τάφον· ὅστις ἢ ἀνα-
 μίχῃ καὶ ὅστις, μηδὲ τῶν λω-
 φῶν κένειν ἀπ' ἀλλήλων διει-
 κνύναι. ταῦτα δ' ἐπ' αὐτῷ καὶ
 γάρβουσι καὶ ἑμοῖς πρὸς τὸς ἀ-
 γῆς ὄρωσιν, ἀλλ' ὁ θεὸς γά-
 των ἑρμῶν φρόνους ἐνομοθί-
 νου, ἐν οἷς ὁ φίλιος ὄρα
 ἔχει βαρύνει σωσιγενῶν.
 οὐκ ἐκ νεπίων ἐπὶ χρόνων,
 οὐδὲ πύλας διὰ σωῦσιν, θύμ
 εἴη, ἐν quibus amicitiae amor ille ad mortem usq;
 duravit, & una cum uita tandem expiravit. Phocis ab in-
 fantilibus adhuc annis Orestem Pyladi coniunxit: Deum

serit ipsum, cum laborans
 pariter aegrotabo: & si per
 intempestum mare in aliud
 tollatur, cum eo simul nauigabo. Quod si etiam tyrannica
 uis uincula illi innestat,
 par ferrum mihi ipsi
 quoq; circundabo. Et qui-
 cunq; illum oderit, idem mihi
 inimicus quoque erit. Si
 uero praedones aut hostes
 uideam in ipsum grassantes,
 etiam ultra quam poterō ar-
 mabor: & si moriatur, ui-
 uere neque ipse sustinebo.

Postrema autem mandata
 ijs quos proximè post illum
 amari, ista dabo, ut commu-
 ne ambobus sepulchrū ac-
 cumulent: ossibus autē per-
 miscendo ossa, ne mutū qui-
 dem puluerem à se mutuo
 segregari sinant. Atq; hæc
 non primi ita effingunt mei
 erga dignos amores, sed illa
 Dijs proxima heroum pru-
 dentia uelut quadā lege san-

ἢ, τῶν πρὸς ἀλλήλους παθῶν
 μοιστήν λαβόντες, ὡς ἴφ' ἑνὸς
 σκάφους ἔβην σωήσασσαν.
 ἀμφότεροι Κλυταμένηστραν
 αἰήρειν, ὡς Ἀγαμέμνονος
 παῖδες, ὑπ' ἀμφὶν Αἰγίδος
 ἰφονεύοντο. τὰς Ορίστῳ ἰλα-
 νύσας πεινας Πυλάδης ἐνό-
 σαι μᾶλλον, κρινόμενῳ σω-
 γυνίστο, τῶν ἢ ἱρωτικῶν φρο-
 νίῳ δὲ τοῖς ἑλλησπύλοισι
 ἰμύτρεσαν, ἀλλ' ὠδὴ τὰς
 ἰσχυάτους Σκυθῶν τὸρμονας ἰ-
 πλῶσαν, ὃ ῥ' νουῦν, ὃ δὲ δι-
 ραπύων. ἢ γοῦν Ταυρικῆς
 γῆς ἐπιβάνοντας οὐδὲς ὃ μὴ
 τρεπτόντος αὐτὸς ἔβριννυτο ἰ-
 ξτροδόχῃσι. καὶ τῶν βαρβάρων
 ἐν λυκῇ πόρεισσι, ὃ ῥ' ἔτι
 τῶν σωῶντων μανίας πρὸς
 σῶν, ἵκτο· Πυλάδης ἢ Ἀφρόν
 ἀπίψα, σώματός τ' ἐπιμίλα,
 πῖπλε τι πρὸν ἀλυστῶν οὐκ
 τοῖς ὕφαι, οὐκ ἱρατῶ μόνον,
 ἀλλὰ καὶ παρὸς ἰσθμῶν, ὡς
 βαρὺν undique circumstantibus,
 alter quidem ex consue-
 ta infania collapsus iacebat: Pylades autem
 spumam oris abstergebat, atq; corporis
 Curam gerens, tegebat illud uestibus.
 non amatoris modò, sed et patris affectū prae se ferens.

autem cum mutuorum affectu
 Etui uelut mediatorē quen-
 dam accepissent, perinde
 atque in uno eodemq; uitae
 nauigio simul nauigarunt.
 Ambo Clytemnestram in-
 teremerunt, uti Agamemno-
 nis filij: ab ambobus Aegi-
 sthus occidebatur: et furij
 quibus Orestes exagita-
 batur, Pylades magis quàm
 ille infestabatur: idemq; cū
 illo, cum iudicaretur, peri-
 culum sustinebat. Amato-
 riam autem amicitiam non
 Graeciae modò terminis me-
 tiebantur, sed ad extremos
 Scytharum fines nauiga-
 runt, alter quidem morbo
 laborans, alter autem cu-
 ram adhibens. Tauricam
 quippe terram ascendētes,
 statim occisae matris ultrix
 Brinnys perinde atque ho-
 spitio ipsos excepit. Ac bar-
 bari

Quando

ἴδω. ἴδω γὰρ ἰκρίβει, θαυ-
 σθημενότες ὑπὸ τῷ φονο-
 ῶνι, τ' ἰδομεν ἰς Μυκῆνας
 ἀπὸ νῆας, καὶ οὐκ ἔστι γράμμα
 τελευτῆς ὑπὲρ ἀλλήλων ἀμο-
 ρήτων θύλακων, ἐκαστὸς ἐν
 ταύτῃ ἔστι ζῆν ἐκ τῆς ὑγί-
 ας. ἀποθνήσκου τὰς ἐπιστο-
 λὰς ὅστις, ὥς Πυλάδου λαβὴν
 ἐκαστὸς, μόνον ἐν ἰρατὸς
 αὐτῶν μὲν γὰρ ὁμοῦ. Τὸ
 πρῶτον γὰρ τὸν δ', ἐμοὶ βέ-
 ρε μίση. Ὁ ναυτολῶν γὰρ
 ἐκ τῆς ἰσχυρᾶς συμφορᾶς. καὶ μὴ
 διὰ τὴν φωνήν. Τῷ δ' ἐπὶ δόλῳ
 δίδω, πῶς γὰρ Ἀργος, ὅτι σὺ
 καλῶς ἔχεις, ἡμεῖς δ' ὁ χρεῖ-
 στος ἐστὶν. Καὶ γὰρ ὅπως ἐχθρὸς
 πᾶν, ὅταν γὰρ ἐν παίδων ὁ σπυ-
 δαῖος ἔσται ἐν ἰσχυρᾶς, ὑπὸ τῷ
 ἐκλογισθῶν διωαμένῳ ὑπὲρ
 αὐτοῦ, τὸ πάλαι φιλοῦν,
 ἐμὴ δ' αὖτε ἐκ τῆς αὐτῆς ποδὶ δω-
 σι. καὶ δυσχερὲς αἰσθάνεται, ποῖ-
 ον ποῖς ἐκαστὸς ὅστις. ὅσοι
 πρὸς αὐτὸν ὁ πᾶν τὸ φιλέ-
 ον ἐστὶν ὅτι ἐκαστὸς ὅστις.

Quando igitur iudicio lata
 sententia fuerat, ut altero
 ad supplicium & cadē ma-
 nente, alter Mycenas pro-
 ficisceretur ad affrendendas
 literas: ambo manere alter
 pro altero uolunt, uterq; in
 altero uiuente seipsum uiue-
 re existimās. Reijcit autem
 & epistolas à se Orestes,
 tanquā Pylade digniore qui
 illas acciperet, tantum non
 amator pro amato redditus.
 Namq; hunc perire occisum
 (inquit) onus mihi graue:
 Ego enim ille sum, qui hoc
 concilio nobis malum.

Et paulò post ait:
 Huic quidem da literas,
 Argos enim mittam, tibi uo-
 res bene habeat:

Occidat autē nos, cui opus.
 Nam uniuersum negocium
 ita se habet. Quando enim
 à puero dignus ac serius ille
 amor simul enutritus, in

eam etate quæ iam ratione uti, aliāq; ex alijs colligere po-
 test, confirmatus fuerit: id quod olim amatum est, mutuos
 atque alternos amores uicissim reddit: adeoq; difficile est
 sentire uter alterius amator existat, perinde ut ē speculo,

σοφίᾳ ὁ δυνάστας, ὡδὶ τὸν ἰρώ-
 μετον ὁμοίᾳ ἀλάλῃ. τί δὲ ἔρ-
 τῶ ἰαθ' ἑμᾶς βίᾳ ξένῳ αὐτὸ
 στυφλὸν ὀνειδίσεις, θάοις νό-
 μοις ἐριδιῖν, ἐκ διαδοχῆς ἐφ'
 ἑμῆς λαϊσθηδυνός; ἀσμελὶς
 ἢ αὐτὸ διεξάμνησι, μὴδ' ἀγνοῖς
 δεικνύσας νικητῶν μὲν, ὀλβίᾳ
 γὰρ ὡς ἀλυσθῆς, κατὰ τίνω τ'
 σοφῶν ἀπόφασιν, ὧ παῖδ' ἐ-
 τι νῦν, καὶ μόνυχόν ἴππει.
 Γυράσκει δ' ὁ γίγμων κἄν
 ἱλαφρέτατα, κῆροι τὸν φίλιν
 σιν. αἱ γὰρ μὲν Σουκρατικαὶ δι-
 δασκαλίαι, καὶ τὸ λαμπρὸν ἐ-
 κἄν τ' ἀρετῇ διακτῆτορ, τοῖς
 Δελφικοῖς τρίποσιν ἐτιμᾶται.
 χρεσμὸν γὰρ ἀληθείας ὁ Πύθιος
 ἐθέσπισεν, αὐδρῶν ἀπάντων
 Σουκράτης σοφώτατος, ὅς αὖ
 μα τοῖς ἄλλοις μαθήμασιν, ὅ-
 ῳ τ' βίον ὠνεσι, καὶ τὸ παιδε-
 ρασθῆν ὡς μάλιτα ὠφελού-
 προσήκτο. αἱ ἢ τῶν νῦν ἐ-
 ρῶν, ὡς Ἀλκιβιάδης Σουκράτης,
 αδυτο δedit, Virorum omnium Socrates (inquiens)
 sapientissimus: qui pariter cum ceteris disciplinis qui-

simili amantis benevolentia,
 in amatum recidente ima-
 gine. Quid igitur ceu pere-
 grinam uoluptatem nobis
 exprobras, id quod uitae nos-
 trae proprium est, diuinis
 legibus definitum, & per
 successionem ad nos trans-
 missum? Libenter uero ip-
 sum recipientes cum pura
 mente, ueluti sacram quan-
 dam rem tractamus. Nā uero
 beatus ille est, iuxta sapi-
 entum sententiam,

Cui pueri molles, & equi
 solidā ungulā habentes
 Atq; senecta uiro minus in-
 tolerabilis illi est.

Si quem adamant pueri.
 Socratica uero doctrinae,
 & splendidum illud uirtu-
 tis examinandae iudicium,
 etiam Delphicis cortinis ap-
 probatum est. Oraculum eo-
 nim ueritatis Pythiae ille ex

adyto dedit, Virorum omnium Socrates (inquiens)
 sapientissimus: qui pariter cum ceteris disciplinis qui-
 bus uitam hominum promouit, & puerorum amorem
 ceu rem praecipue utilem adinuēnit. Conuenit autem iu-
 uenes amare, perinde ut Alcibiadem o Socrates, qui sub

ἐν τῇ μὲν χλαμύδι πατρὸς ὅ
 πτε κοιμήθη. καὶ ἔγωγε τὸ
 Καλλιμάχου, ὡδὲ τίλῃ τ' ἰόο
 γαρ, ὅδισα προῶδ' ἔλω αὖ ἀπα
 σι κέρυγμα· Αἰθεῖ γδ', ὃ κέρου-
 σιν ἰπ' ἱμματα λήχουα φέρου-
 ῖν, Ερμῆς ὡς ὑμῖν ὤρεσι πα-
 ῖσι λῆναι, ὧδ' ἐν νύκτι ἐράσῃ, πό-
 λιν ἑλθόντων ἔχειται. Ταῦτ'
 ἀδύτου, ὃ νεανίαί, συμφρόνως
 παῖρ ἀγαθοῖς πρόστι, μηδὲ
 ἰήσῃ τὸρ ψῆμα· εἴνεκα τίνω
 μακρὰν ἐκχέοντες εὐνοίαν, αἶ-
 χητ' ἀκμή, πλάσσει τὰ τῷ
 φιλήρ' πάθῃ προβάλλουσι. τὸν
 δ' ἐξείριον ἐρωτᾷ προσκυ-
 νῶντι, ὡς γῆρας ἀπὸ παίδων
 βίβλα τυράντι τὰ πάθη, τοῖς
 γδ' ἐν φιλήσειν ὅδισ' ὅ μὲν ὅ
 ἔστιν χέρον, ὅδε μὲν ἀπρι-
 πτε σωφροσύνης παρρηκίης,
 αἰδῆμοι ὃ μὲν θάνατον εἰς
 πάστας ἰκφοιτῶσι ληθόντες.
 αἰδῆ δ' αὖ φιλοσόφων πασι πι-
 τούσιν, αἰδῆς μετὰ γλῶσσοις
 χιται

una atque eadem chlamyde
 patris somnos dormiuit. At-
 que equidem Callimachi il-
 lud præconiū ad finem ora-
 tionis libentissimè cunctis
 apponerem:

Nanque, utinam, cupido se-

Etantes lumine amatos,
 Hercius ut pueros iussit a-
 mare senex,

Sic et ametis eos, fortiq; ha-
 bitetis in urbe,

His cognitis, adolescentes
 modestè pueris bonis con-
 uersamini: neque modicæ
 delectationis gratia, longa
 effusa beneuolentia, usq; ad
 uigorem modò ætatis fictos
 ac simulatos amandi affe-
 ctus protendite: sed cœlestē
 amorem adorantes, à pue-
 ris usq; ad senectutem sta-
 biles animorum motus con-
 seruate. Nam hoc pacto a-
 mantibus, suauissimum qui-
 dem uitæ tempus, est, nulla

in honesta conscientia cohabitante. Celebris autem
 & multa post mortem illorum fama ad omnes pas-
 sim promanat. Quòd si uerò conuenit philosopho-
 rum pueris fidem adhibere, etiam æther post terram

PPPP S excipit

χρῆται τὸς ταῦτα βουλευσας.
οἱ δ' ἄμμανορ ἀποθανόντες, ἰ-
χυσί τ' ἀριτ' γέρας τὸ ἄφθορο
τεν, ταῦτα δ' Καλλιπράτι-
δος σφίδρα νικαικῶς σιμνολο-
γησάμενος, Χαρίκλεια μὲν, ἰν
δουτοῖς λόγων παρώμενον,
ἰπίσχευ· ἄρα γὰρ ὅμ' ἰδὼν ταῦν
ἑαίνεαι. διόμεν' ἄρ' ἂν, ἵ φρε-
σὶς, ἀποφύνασαι, δι' ὀλίγου
τὸς ἰκατοῖς λόγους ἀριθμῶσά
μεν, ὅ, ἐκ δ' ὑπὸ γῆς, φημί,
ὅ, περὶ μελεμένης ὕμιν, ὅ ἰ-
ταῖροι, τὰ τ' λόγων ἰοικῶν ἀο-
πιστοχιδιάδων· διωκῶν δ' ἡγε-
νὸς δ' ἰφρῶμενος φρονίδης ἰ-
ναργὺ ἴωτ' ὅταν ἰχνη, σχιδὸν
γὰρ ἰδὼν ὅταν ὅ, τι τ' λικτίων
ἀπὸ μ' ἰτοῖς δυνάμει παρήκα-
σι, καὶ πολλὸν μὲν ὅ τῶν πρῶ-
τημάτων ἰμπειρία, πλείων δὲ
ὅ τ' λόγων ἐφύοτης, ὅτ' ἰγνυ-
σὶ δὲ ἀμείων, ἂν πόρ' ὅμ' ἰν δυ-
νατῶ, γινώσκω θεράμενος ἰο-
κῶν ἰ κίθον, ἰν ἄμφω
σφικακῶν δ' ἰσ' ἐκ δ' ἰσ' ἰσ'.

excipit eos qui hac sectantur.
Illi autem meliori fato
morientes, uirtutis præmiū
hoc incorruptibile conse-
quuntur. Atque hæc cum
Callieratidas ualde iuuenti-
liter iactando amplificaf-
set, Chariiclem quidem de-
nuò dicere conātem repres-
si. Tempus enim erat ut ad
nauem descenderemus. Ro-
gantibus autē, ut de eo quod
mibi sapere uiderentur, sen-
tentiam ferrem, paulisper
utriusque uerbis conuoc-
ratis, & perpensis: Haud-
quaquā subito, inquā, ac tes-
merē uidentur, amici, ora-
tiones istæ à uobis effutitæ,
aut citra præmeditationem
cōpositæ esse: sed continuæ,
longæ, & per Iouem etiā
solidæ cuiusdam curæ manē
festa hæc uestigia sunt. Pro-
pmodū enim nihil est quod
ab utroque dici potuerit,

Verum.

ὡλλώτα δὲ πορ' αὐτὸς ἐκ
 ἵκασται, καὶ αὐτὸς ἐν τῷ μίᾳ
 ζῆντι, πρὸ τῶν αὐτῶν ὅτι
 αἰμα διχλαῖσαι, τὸ μέγιστον
 παραστὰν αἰνὰ μοι δίκαιον
 ἀποφαῖναι. γὰρ μοι μὲν αὐθιγῶ
 πρὸς βίον πρᾶγμα, καὶ μα
 κρόν, ἐπὶ τῶν αὐτῶν τυχόνται.
 πάλιν δ' ὁρῶντας, ἴσσι φι
 λίας ἀγὰρ δίκαια προμνήσ
 η, μόνος φιλοσοφίας ὄργον ὕ
 γημα. Αὐτὸ δὲ γὰρ μάλιστα μὲν ἄ
 πασι, παιδείας τῶν ἡ ἀφ' αὐτῶν
 μίνου φιλοσοφίας. Φίλιτα γὰρ
 ἐν γυναιξὶν ὁλοκληρῶς ἀρῶν
 φέρειν, καὶ οὐδ' ὅτι Χαρίκλεις
 μὲν ἀχθιδῆς, αἱ τῆς Αἰθῆ
 ρας ὅτι Κόρινθος αἰξί. ἡ γὰρ μὲν
 καὶ αἱ αἰθῆς σωτόμῳ λόγῳ τῶν
 ἡρίσιν ἐπισποῦσας, ἡ ξανθὴ
 ἰούρων γὰρ ἐκ ὁρκατοφῶν ἡ Χα
 ρικλίας, παρὰ μετὰ τὸν ὅτι θανά
 τῳ ἀπὸ τῶν ὁδῶν. ὁ δ' Αἰθῆρας, ἡ
 λαρὶ τῶν ὁδῶν φαιδρὸς, αὐτὸς
 δόσας, πρὸς σφόδρα σεβαρῶς,
 Αἰξί ego quidem prae uerecundia breui oratione iudicio ita
 tum approperto surrexi. Animaduvertebam enim Cha
 riclem supra quam tristem esse, propemodum non aliter
 ac si morte damnatus esset: Atheniensis autem alter leto
 quodam modo alacer exiliens, incedebat ualde insolenter.

Veruntamen quoniam ipsi
 nihil remissuri uideamini, et
 ego inter nauigandum de
 hisdem rebus haudquaquam
 admittere turbam aliquam
 iterum constitui: id quod mi
 hi maxime uidetur iustum
 esse, pronuntiabo. Nuptia
 quidem ad uitam hominum
 promouendam res in pri
 mis utilis et beata, quoties
 ex sententia contingit: pue
 rorum P autē amores quot
 quot amicitia pura et ca
 sta iura conciliant, solius phi
 losophia opus existimo.
 Quare sane coniugio quidē
 uacandum omnibus est: pue
 ros autem amare, solis phi
 losophis relinquatur. Mini
 me enim mulieribus perfe
 cta ac solida uirtus innasci
 tur. Tu uero Charicles ne
 quaquam aegrè feras, si Co
 rinthi Corinthus hic cedit.
 Putasses

ἤματι αὐτῷ τῷ αὐτῷ ἐν Σαλα-
μίνι Πύρασε ἡσυχασμαχέ-
ειναι, καὶ τὰ τοῦ γι' ἡλίσκου
ἀπὸνάμειν, λαμπρίτερον ὅ-
μως ἰστιάσκει. αὐτὸ τὰ πῶ-
σις, καὶ γὰρ ὅτι ἄλλως τῷ βίῳ
μεγαλοφρονέσθαι. ὅσυχον δὲ
τὸν Χαρικλῆα παρὰγορεῖ
μὲν, ὡδὲ τῇ ἀνότητι τῷ λό-
γων, σιωπῆς καὶ ἡσυχίας,
ὅτι ἀνυπόκριτον μίση διωκο-
τὼς σιωπῆς καὶ ἡσυχίας. ἀλλ' ὅτι μὲν
ἐν κρίσει διακρίβει, καὶ τὰ πα-
ρὰ τῇ βίῳ λαλῶντα, σπουδῶς
ἐπαρὰν ἅμα καὶ παιδίων ἡ-
μισυ ἐσχηκότες, τῇ δὲ πῶσις δι-
ακρίβει. οὐ δὲ ὅτι οὐκ ἐμνηστὶς, ὅ-
τι τῷ ἡσυχίᾳ ὅσων ἐκκαλίστα-
μεν. μὲν μὲν, ὅτι ἀνυπόκριτος
τίτ' ὅτι, πῶς αὖ ἀπὸ φήμης:
Θι. Μελιτιάδην ὅτι Κόροιβον
ὅτι μὲν, πρὸς βίῳ, ἵνα τοῖς ὅ-
τι οὐκ ἀνυπόκριτος ἐκκαλίστα-
τίαν φέρει ψῆφον. ὅτι ὅτι αὖ
πρὸς ὅσων τῶν λιγυρόνων,
memoriam nobis excitasti, si tum iudex fuisses, quo pe-
sto sententiā tulisses? T H. Melitidem aut Coræbum
me putas esse, per deos, ut ego ijs quæ abs te iuste adeo
iudicata sunt, contrariam sententiam ferrem? qui qui-
dem præsumma eorum quæ modò dicebantur uolupta-

Putasses ipsum circa Salæ-
minem nauali prælio Per-
sas superasse. Etiam illud ex
iudicio hoc consecutus sum,
quod splendidiore conuiuio
nos idem accepit, dum uictō-
riæ epulum nobis præbet.
Brat enim aliàs quoq; quod
ad uitam attinet, magnifi-
centior. Tacite autem τῷ
Chariclem consolatus sum
ob grauitatem uerborum,
assidue admirando quòd dif-
ficiliori parti tam potencie
oratione patrocinatus esset.
Cæterum ea tum in Guido
commoratio, quæq; apud
ipsam deam uerbis ultro
citroq; iactata sunt, habena-
tia pariter τῷ seruum bilas-
re, τῷ eruditionem à Musis
non alienam, ad hunc ferè
modum dirempta sunt. Tu
uerò Theomneste, qui anti-
quarum adeò rerum barum
te, in

δαι. δι' αὐτῶν τοῦ δακτύλου
 ὡς μόνον βίη; τ' ἀπολαύ-
 σις αἰεὶ ἅπαν διαβή το σῶμα.
 τυχὼν δ' εὐμαρῆς τέττο, τρί-
 τῳ πᾶσαν ἐπ' ἀγῆ φιλήμαίος,
 ἐκ δὲ τοῦ περιθέρου, ἀλλ' ἡρί-
 μα χέλη προσγγίσας χέλι-
 σιν, ἃ πρὶν ἢ ψαῦσαι, τολῶς
 ἀπείσῃ, μηδὲν ἐκονίας ἔχου-
 κταλιπάρ. ἔτα πρὸς τὸ πα-
 ρῶκου ἀρμολόγησθαι, αἰεὶ λιπα-
 ρισίῃσι μὲν ἀσπασμασιν ἐπὶ
 τῆς ἐξ' ἑαυτοῦ δὲ διασπασμασιν ἢ
 συγχέ τὸ σῶμα, τ' ἢ χερῶν ἢ δι-
 μίαν παρῆσιν ἀργῆν. αἱ γὰρ
 φανερὰ τ' αἰδοῦν συμπορί-
 κλησθαι, τῷ ἡδονῶν συνάπτῃ-
 σιν. ἢ λαθρίως ὑγρῶς ὁ δειξιά,
 ὡς αἰεὶ κόπῃς δύσα, ματῶς βρα-
 χὺ τῷ φύσιν ὑποροιδῶντας
 πείθῃ, καὶ σφριγώσῃ γαστρί-
 σι φιλαφίῃ τοῖς δακτύλοις ἐπι-
 δράττειν ὁμαλῶς. μετὰ τῆτο,
 καὶ πρῶτον αὐτῷ ἡδονῶν καὶ
 τὴν ἀρρῆτ' ἀναμεινῶσα δαίμι

Summis itaque digitis ita
 met si solum attigerit, frui-
 tionis istius delectatio totū
 mox corpus percurrit. Post
 quam autem etiam hoc po-
 titus facile est, tertium exa-
 perimentum addit, nempe
 basiationis, non statim cu-
 riosum illud & affectatū,
 sed paulatim labia admo-
 uendo labijs: quæ priusquā
 planè contingat, rursus ab-
 sistit, nullo suspitionis uesti-
 gio relicto. Deinde uerò ad
 id quod porrigitur, appli-
 cando sese, exquisitoribus
 semper quidem amplexibus
 illiquescit, interdum etiam
 ipsum os tacitè diducens:
 manuum autem nullam ad-
 mittit segnitiam. Nam mani-
 festa ac mutue eorum quæ
 sensu percipiuntur ample-
 xationes, uoluptatem con-
 glutinant. Aut clām dextra

gius

ἄλλοι δὲ τῶν τε τυγχόντων ὀφθαλμοῖς
 ἰδόντες, ἰσχυρότερον τινὸς ἀνθρώπου
 τῆς ἐργασίας. ἂν ἀπὸ μὲν
 τῶν περὶ μὴν ἀνθρώπων, καὶ τὰ
 τὸν ἑαυτοῦ, αὐτὸ ἐκείνου
 ἰσχυρὸν ὅτι παρὰ τὸν γένει
 τοῦτο ἰσχυρότερον δὲ, καὶ ἴσως
 τῶν φιλοσοφίας ὀφθαλμοῖς ὑπὲρ αὐ-
 τοῦ τὸς προτάξας ὑποδύναται
 οἰσμένων ἐνομάτων νομίσαν-
 τας τὸς ἀμαθῆς ποιμαίνον-
 τας ἰσχυρότερον γὰρ ἢν, ἂν τις
 πρὸς τὸν Σωκράτους. καὶ ὑπὸ
 μὲν Ἀλκιβιάδους αὐτῶν χλαί-
 να καὶ βίβλος, ἐκ ἀπλῶς αὐτοῦ.
 καὶ μὴ θεωμάσθαι, ὅτι γὰρ ὁ
 Πάτροκλος ὑπὸ Ἀχιλλεύου ὄντα
 πᾶσι μέλει. καὶ τὰ ἀπαιτι-
 κὰ καθίσταται, Διὲς γὰρ ἄνθρωπος
 αὐτῶν, ὅπου λείπει ἀείδων
 αὐτῶν καὶ τὸν ἑαυτοῦ φίλους
 μάλιστα ἴδοντες. γίνωσκον τοῦ Ἀ-
 χιλλεύου τὸν Πάτροκλον θάνατον,
 ἀταμιεύοντες πᾶσι πρὸς τὸν
 ἀλάσταν ἀπὸ τῶν, Μυρτῶν
 πτῶν οὐκ ὀφθαλμοῖς ὁμιλία
 federat & illorum amicitiae mediatrix voluptas. Cum
 igitur gerneret Achilles Patrocli mortem, parum custodito
 affectu in ueritatem erupit,
 Ignorū & tuorum sancta conuersatio Melior, inquit.

gius persequi? Tantam igitur
 nativus potestate amor,
 calidioris cuiusdam rei opus
 attingit atque ita à femoris
 bus quasi quodam exordio
 facto, iuxta Comicum, ip-
 sum percutit. Mihi quidem
 ita amare pueros cōtingat.
 Illi uerò de sublimibus dispu-
 tantes, & quicumq; philo-
 sophiae superciliū ultra ip-
 sa tempora adductum ha-
 bent, tumidorum uerborum
 insolentia rudes. & impe-
 ritos pascant. Amori enim
 deditus fuit, ut quisquam a-
 lius, Socrates: & sub uno
 eodemq; cū ipso pallio ac-
 cumbens Alcibiades, baud-
 quaquā intactus inde sur-
 rexit. Ac ne mireris, non e-
 nim neq; Patroclus ab Achil-
 le amabatur eousque modò,
 ut ex aduerso illi federet,
 Acacidem expectans, dum
 cantus finiat ille:

Καλλίμω. τὴν γὰρ ἐν ὀνομαζο-
 μένης παρ' Ἑλλήσι κομῆστας,
 ἢ δὲ μὲν αἱ αὖ ἢ δὲ ἄλλως ἱερᾶς νο-
 μίζω. τάχα φῶσι τις αἰσχρὰ
 ταῦτ' εἶναι λέγειν, πλὴν ἀ-
 λυθὺ γι, νῦν τὴν Κνιδίαν Ἀφρο-
 δίτην. Λυ. ἔτ' ἀνέξομαι σε,
 φίλε Θείμνεστι, ἄλλω ἀρχὴν
 ἡσυχασίας, ἀπομύθου τρίτου λό-
 γου, ὃς ἀκούειν ἐν ἱερῇ μέντοι
 αἰὼς ἔστι. τὰλλα δὲ τῶν ἱμῶν
 ὧτων πόρρω ἀποικιῶν. ἀφι-
 μένοι δὲ τῷ παρίλκειν πλείω
 χρόνον, αἷς ἀγορὰν θύμωδον.
 ἦ δὲ γὰρ αἰὼς ἔστιν, ὑφ' ἀπ' ἡ-
 δαι τῷ βίῳ τὴν πύραν. ἔστι
 δ' ἡ ἀπορροή ἢ δία, τῶν ἐν
 οἷσιν παύσων ὑπομιμνήσκουσα
 τὴν παρόντας.

Iam enim probabile est, accendi deo rogum. Est
 autem non iniucundum spectaculum, eorum quæ ille in
 Oeta passus est, memoriam in animum reuocans præsen-
 tibus & spectantibus.

illos uerò qui apud Græcos
 Comastæ & seu Comestato-
 res appellantur, nihil aliud
 quàm certos ac manifestos
 amatores puto. Fortassis au-
 tem dixerit quispiam, turo-
 pia hæc dictu esse: uera cer-
 te tamē sunt, per ipsam Gni-
 diam Venerem. L V C.

Haudquaquam ferā te, cha-
 re Theomneste, aliud prin-
 cipium tertij sermonis seren-
 tem, quod audire solenni ac
 festo die solum par est. Cæ-
 tera uerò ab auribus meis
 procul hinc ablegare decet.
 Sed omittentes plus tempo-
 ris commorando hic accu-
 mulare, in forum hinc exca-

GILBERTI COGNATI

Annotationes.

2 Tauriuorus.) Sunt qui Herculem bis integrum deuo-
 rasse bouem scribunt, semel apud Litidum urbem, & iterum
 apud Oriopas Thyodamātis bouem. Callimachus hymno vig-
 esimo, fabulatur Hercule iam in Deos relatum, nihilominus
 inexplebilis edacitatis esse, & gurgite insignē. οὐ γὰρ inquit,
 παύσας,

Εἰς τὸν ἀδελφεὸν τῶν τοῦ πατρὸς τοῦ ἀδελφοῦ

Τὴν ποτ' ἀπορίωντι σωλῶντι βόσκειται.

Tanta erat ingluvie, quanta, cum scinderet aruum

Occurrit Dryopum ductori Thiodamanti.

Exinde mansit apud Lindios ritus & consuetudo, ut bos arator Herculi cognomento βεβοίνα immoletur cum multa dirarum imprecatione. Istud tegas apud Philostratum in Imaginum lib. 2. apud Eustantium lib. 1, cap. 21. & apud Nazianzenum *ἐκ τῆς πρώτης* prima. cuius ista sunt uerba: ὁ βεβοίνας τὴν γὰρ γὰρ τῶν ἀπορίων, καὶ τὸ ἀρότω βούην λαφύρας, καὶ τῶν ἀλλήλων λαβίαν αὐτῆς πρᾶξις, hoc est: Bouimanduco ille, qui oppresso ui agricola, bouem aratorem abliguriit, è re ipsa nomen adeptus. & paulo post: *ἀνὰ τοὺς αἰῶνες* τὸ καὶ τῶν βεβοίνας, id est: Pium opus habebatur apud Lindios, diras imprecari Bouimanducoi Herculi, illiq; conuicia facere, cultus loco erat. Huc spectat illud ab eodem ad Nemesium obscurius dictū: καὶ λινδῶν ἱερῶν ἐς ἰδρύσει. Lindus quæ sacris conuiciatur. b Myrtus.) Myrtus Veneri sacra, olea Mæneræ, quercus Ioui, populus alba Herculi. c Hædera.) Hædera sacra Baccho, Phœbolæurus. d Parum subridens.) Veneris Gnidiæ templū, & lucum, & statuam, Lucianus hic egregiè est executus. Sed si quis plura requirat, ex nostri Plinii trigesimosexto libro petenda sunt, ne ego longior sim. e Mars.) De adulterio Veneris, quæ cum Vulcano nupta fuit, cum Marte, uide lepidissimam fabulam apud Homerum lib. 11. Odyssei & dialogū Apollinis & Mercurij inter deorum dialogos, similiter iucundum. Ouid. quoq; lib. 4. Metamor. f Nullo talo.) Quoties tali quatuor ita excidebant, ut diuersa esset omnibus facies, Venerius iactus appellabatur, idemq; felicissimus erat. Martialis:

Cum steterit nullus uultu tibi talus eodem,

Munera me dices magna dedisse tibi.

g Eius igitur amore.) Vide Plutarchum in uita Alcibiadis, & Thucydidem, & Erasmus in Alcibiadis Sileno. h Pelcilla.) De hac uide Pausaniam in Argolicis. i Aspasia.) Idem Lucianus in dialogo cui nomen Gallus, testatur Pythagoram Aspasiam Periclis Atheniensis scortum aliquando fuisse. Vbi Micyllus miratur nouū illud & insolens transformationis genus, quodd ex scorto prodierit philosophus. k Fagus ista Dodoneæ.) Vide prouerbium, Dodoneū: & Cælium Rodig.

q q q q

lib. 29:

lib. 29. ca. 15. lib. 13. ca. 3. Sophocle in Trachinijs de geminis eorum
 lumnis. l. Præuvs infans qualē.) Moschus in amore fugituo
 dicit illi malam mentē inesse & testā, id est, multis dolis inuolū-
 tutam, ac uelut cataphractam. Non idem sentire: quod sonat
 Jabra sua uenena, & dona fallacia esse. m. Colias.) Ge-
 netyllis Veneris cognomina sunt apud Aristophanem: de qui-
 bus hæc ferē à Pausania in Atticis: Colias, inquit, promontoriū
 Atticæ, 20 stadijs ab urbe distans, quo Medorū disiectam clas-
 sem maris æstus detulit, ubi Coliados Veneris templū, & dea-
 rum quæ Genetyllides uocabantur fuit. Arpocratio quoque
 eam à promontorio denominatam scribit, quod sit ex me-
 taphora χῶλε, id est membri nuncupatum. Aristophanis uerò
 interpretes Venerem Coliada nominauit, ab adolescente quodā
 Attico: Colus autem, saltationis species pastoralis, & item
 Phrygia, quib. etiam inter conuiuia utebantur. Apparet ergo
 mulierum mores & insolentiam in publicis conuentibus, spe-
 ctaculis & saltationibus notari. n. Furijs Orestes.) De-
 phus obsessus furijs, Apollinis cōsilio uenit Athenas in Min-
 ær delubrum, cuius consilio pincēs, reuersus est Argos. Has
 uerò furias placans uocauit Eumenidas apud Aeschylum.
 o. Aloibiadem Socrates.) Huius tamen eximiam formam, ut
 Laertius prodit, aspernatus est: & cum Carnides domesticos
 illi pueros dedisset, ut ab eis domum deduceretur, suscipere
 noluit. Quin perinde ad formosos se habere dicebat, ut est in
 albo lapide linea alba. p. Puerorum autem amores.) Ama-
 re puerorum indolem, qui probò ingenio uidebantur, per-
 missum Lacedæmonijs erat: cæterum abuti illis turpissimum
 habebatur, quasi corpus adamaretur potius quàm animus.
 Quod si quis accusatus esset, quod parum honestam cum illis
 habuisset consuetudinem, is per omnem uitam infamis erat, &
 à publicis honorib. submouebatur. Hoc non solum in pueris,
 quorum ætati cōsulens lex permittit gradioribus amare, sed
 citra turpitudinem, locum habet uerum etiam in coniugibus:
 non enim rectè amat uxorem, qui corpus amat potius quàm
 animum. q. Comastæ.) Vox est Eidylliorum scriptoribus
 rrsitatissima, prò his qui cantu puellis bladiuntur, & earū amo-
 rem cap. tāt. Introducitur à Theocrito Eidyllio 3. amator qui-
 dam Amaryllidis puellæ amore incensus, quem

Comasten uocat.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΕΙΟΝ ΙΟΥΠΙΤΕΡΟΝ
 μυστ.
futatur.

Vincentio Obsopæo interprete.

ΚΥΝΙΣΚΟΥ ΚΑΙ ΚΥΝΙΣΚΟΥ ΕΤ
 Ζηώς.
Iupiter.

ARGUMENTVM.

Summa dialogi huius est. Quando fato ac necessitate quædam omnia in hoc mundo geruntur, eiq; etiam Dij obnoxij sunt, superuacancam esse omnem religionem, ac cultum diuinum: ideoq; neq; dijs sacrificandum esse, neque ab illis quicquam sperandum: imò ipsos illos non meliores aut etiam feliciores hominibus esse, sed solùm fati ac necessitudinis istius sempiternæ ministros, qui per se neque prodesse nobis, neque nocere possint. Nam si ulla illorū prouidentia, aut rerum humanarum administratio foret, neq; malos ac sceleratos inuitos manere, & pios bonosq; beneficijs ac munere illorum prouehi debere. Nam quæ de supplicijs inferorū ac pœnis nocentum feruntur, ea si quæ sint, eiusmodi certè esse, ut immeritò & iniuste illis eueniant qui ea patiuntur, cum nemo sua uoluntate, sed ex prædestinato fatoq; impellente peccet. Fingitur autem Cyniscus, uti intrepidus atq; impudentior paulo quispian cum Ioue disputare. Estq; hic dialogus ex illis unus, ob quos Lucianus propriè blasphemus atque *αθεος* uocatus est. Quid enim in rebus mortalium sanctum aut inuiolatū usquam erit, si religione ac metu Deorum è medio sublato, hominibus persuaseris, siue benè siue malè agant, id necessitate quadam fatorum fieri, eoq; ipsos à crimine solutos atq; innoxios esse?

9999 2 CYNL

ΓΩΪ, ὦ Ζεῦ,
τὰ μὲν τοιαῦ-
τα ἄκινεχλῆ-
σιν, πλεον-
εχρυσόν, ὃ

βασιλείαν αὐτῶν, ἀπὸρ δὲ
ἡρώτατα τοῖς πολλοῖς, σοὶ δὲ
ἐπάνυ ῥάδια παρασχῶν. ἔρῳ
γούῳ σε τὰ πολλὰ παρακίνε-
τα, δυσχερῶν αὐτῶν. ἢ μὲν δὲ
ἢ τῷ τῷ ῥῆστον ἱερὸν μὲν πα-
ρὰ σὺ μοι γούναται. Ζεῦ. τί
τὸ τόδ' ἔστιν, ὦ Κυνίσκη; ἐγὼ δὲ
τυχέσθης, ἢ μάλα μεφίωρ,
ὡς ἔφες, ἀλώμεν. ΚΥ. ἀ-
πόρησαι δὲ μοι πρὸς τινα οὐ
χαλεπῶν ἐρώτησιν. Ζεῦ.
μὴ γὰρ ὡς ἀλυσθῆς ἐδύχῃ, ἢ
πρόχειρ, ὡς ἐρώτα, ἐπὶ σὰ
αὐτὸ δίδως. ΚΥ. ἰσὺν ταῦτα,
ὦ Ζεῦ. αὐτῶν γὰρ ἀπὸ δού-
κῃ σου τὰ ὀνόματα ἢ ἡσίοδου
ποιήματα. ἀπὸ οὗ μοι, εἰ ἄλλο
δὲ

Go uerò te,
Iupiter, ta-
lium rerum
gratia nun-
quam mole-
stius conturbabo, extructas

diuitias, aut multū auri pon-
dus, aut imperij dignitatem
à te postulans: quæ quidem
uulgò non parū multis ma-
ximè in uotis sunt, tibi uerò
largitu haudquaquam facio-
lia. Itaque permulta eiusmodi
illis sollicitè expetentibus,
surdis auribus uideo te ne-
gligere. Caterum unum il-
lud facillimum à te mihi ue-
lim cōtingere. IVP. Quid
hoc uerò rei est Cyniscè? ne
que enim indigentia diutius
discruciaberis: maxime si re-
rum mediocrium, ut ais, ino-
pia cōflictaris. CYN. Re-
sponde mihi ad quæstionem
quandam non difficilem.

IVP. Exiguum profectò uotum, & præstatu facile.
Proinde quære quæcunque fert animus. CYN. Vi-
de Iupiter: etenim uerisimile est & tibi uidelicet Home-
ri atq; Hesiodi lecta esse poemata. Dic ergo mihi, num
uerà

δὲ ἔπει, ἀπὸ δὲ Διὸς ἡμιερμίνης, καὶ τῶν Μουσῶν ἱκανῶς ἰσχυροδυνασίου, ἀφουκτα ἄνω, ἰπείσα αὐτοῖς ἐπινύουσι γημελὲς ἰπείστω. Ζεὺς. καὶ πάντων ἀλλὰ ταῦτα ἔδιδον γὰρ ὅταν ὁ, τι μὴ αἰμοῖα διατάττουν, ἀλλὰ πάντα, ἰπείσα γίγνεται, ὑπὸ τῶν αἰώνων ἀτράκτω στροφόμενα, δίδω δὲ ἀρχῆς ἱκανῶς ἐπικαταμελὲς ἔχον τίς ἀπὸ βασιλείας, καὶ οὐ θέμις ἄλλως γυγνέσθαι. ΚΥ. ἐκούω, ὁπότεν ὁ αὐτὸς Ομηρὸς ἐν ἱτάρῳ μίρεθ' ἀπιδίνας λίγην, Μὴ καὶ ὑπὸ τῆς Μῆρας δόμον Αἰδὸς ἀσπίνεαι, καὶ τὰ τοιαῦτα, λαβὴν δελαδὴ φάσεμιν τότι αὐτόν; Ζεὺς. καὶ μάλα ἔδιδον γὰρ οὕτω γίγνεται, ἔξω τῷ νόμον τῶν Μουσῶν, ἔδιδε ὑπὲρ τὸ λίγην, οἱ ποικταὶ δὲ, ὅποσα μὲν αὐτὸν τῶν Μουσῶν λατιχόμενοι ἔδιδον, ἀλλὰ ὅτ' αὐτὰ ὅταν ἰπείσων δὲ ἀφώσιν αὐτὸς αἰδῶν, καὶ κατ' αὐτὸς ποιῶσι,

vera credenda sunt ista quæ de Fato & Parcis illi confarcinatis cecinerunt versiculis: & an nullo modo evitare queant, quæcūq; illæ cuique nascentium fatali de creto adnuerint. IVP. Et ualde quidē vera sunt ista. Etenim in rebus humanis nihil est quod Parcarum dispensatione & cōsilio non ordinetur: uerū omnia quæ cunque fiunt, dum sub illarum colo circumferuntur, statim ab initio unūquodq; illorum certum & infallibilem sortitur euentum, nec fas est aliter fieri. CYN. Proinde quoties Homerus alia in parte suæ pœseos dixerit, Infera ne Parcis inuitis regna subintret, ac id genus alia, nugari uidelicet tunc illum dicemus? IVP.

Et maxime: nihil enim extra Parcarū legem fieri credendum est, atque adeo præter 2 linum. Cæterum Poetæ quæcūq; ex Musis suggesta cecinerint, illa uera habenda sunt. Porro quoties à Deabus deferuntur, ac per se aliquid literis ac meo

τίτι δὲ καὶ σφάλλονται, καὶ
 ὑπερσυντρία τοῖς πρίτερον δι-
 ξόρχον[ται]. καὶ συγγνώμη, ἃ
 αὐθιγοὶ δοῦν, ἀγνοῦσι τὰ λε-
 βίς, ἀπιδόνη[το] ἰκάνω, δὲ τίμι
 παρὲν ἰφραφύδα δι αὐτῶν.
 ΚΥ. ἀλλὰ τὸτο μὴν ὅτι φέρε
 μέν. ἔτι δὲ ἰκάνω μοι ἀπὸ
 κεινῶν, δὲ τρεῖς αἱ Μοῖραι ἄσι,
 Κλωθὴ, Λέχρσις, οἶμαι, καὶ
 Ἀλφροπ[το]ς. Ζοῦς. πάνυ μὴν
 οἶω. ΚΥ. ὃ ὑμαρμύν τοῖσι καὶ
 καὶ ὃ τύχη (πολυβρύλλεται γὰρ
 καὶ αὐταὶ) τίνας ἄσιν; ὃ τί
 δύναιται αὐτῶν ἱκατόρφα, πό-
 τερων τὰ ἴσα ταῖς μοῖραις, ὃ
 τί ὑπὲρ ἰκάντας; ἀπὸ γὰρ ἀ-
 παύτων λιγόντων, μετὲν ἄ-
 νασ τύχης καὶ ὑμαρμύνος δι-
 νατώτερων. Ζοῦς. ὃ θίμῃς,
 ἀπαυτά σε ἀδυναί, ὃ Κωί-
 σκεντίν[το] δὲ οἶω ἰνικα ἑρώ-
 τισίς ποτι παρὲ τῶν μοι-
 ρῶν. ΚΥ. ὃν πρότερόν μοι,
 ὃ Ζοῦς ἰκάνω ἄπας, ἃ καὶ
 νάδῃς potētia prädita sunt? Passim enim omnes affir-
 mantes audio, Fortuna ὃ Fato nihil uspiam esse po-
 tentius. IVP. Haud fas est omnia tibi comperta esse, ὃ
 Cynisce. Cuius ergo gratia hæc de Parcis me interro-
 gasi? CYN. Si prius mihi, Iupiter, ὃ illud exposue-
 ris,

moriam proditū protulerint,
 tunc à uero tota uia aber-
 rant, neq; non cum priori-
 bus pugnantia atq; contra-
 ria commemorant. Et igno-
 scendum quidem facinus, si,
 cum homines sint, ueritatē
 ignorent, præsertim illo di-
 gressio numine, quod præ-
 sens per illos canere sole-
 bat. CYN. Atqui hoc fa-
 nè ita se habere dicemus.

Ad hæc uerò ὃ illud mihi
 responde: Nōne tres sunt
 Parcæ, nempe Clotho, La-
 chesis, ὃ Atropos? IVP.
 Rectē putas. CYN. Fatū
 ergo ὃ Fortuna, cum ὃ
 ipsæ Deæ sint, multiū uulgo
 celebratæ, cuiusmodi sunt,
 aut quæ nam unicuique illa-
 rum est potentia? An uerò
 æqualem cū Parcis sortem
 obtinent, aut maiore quàm
 illæ in rebus humanis guber-
 nis,

ὅ μιν ἀλαγχόσασθαι, ὥς καὶ
 αὐτὴν σὺ ἀάσπαστον θεωρῶσα
 ἐκ τῆ ἀβράκης, καθάπερ οἱ ἀ-
 λιάς ἐκ τῆ χαλαίμου τὰ ἰχθύα
 δια. Ζεὺς. ἐκ εἰδ' ὅ, τι σοι
 ταῦτ' ἐβλήκει τὰ ἰρωτόμαϊα.
 ΚΥ. ἐκᾶνο, ὦ Ζεῦ, καὶ πρὸς τῷ
 μισθῷ, καὶ τῆς ἱμαρμελύνε,
 μὴ τραχύνε, μηδὲ πρὸς ὀρ-
 γῶν ἀκρίσεως μου, τὰ λευθὴ μὴ
 τὰ παρρησίας λίγην. ὅ. αὖ γὰρ
 οὕτως ἔχει ταῦτα, καὶ πάν-
 των αἱ μίσηται ἑρατῷσι, καὶ ὅ-
 δὴν αὖ ἔτι ὁ δειρὸς ἵτι ἀλλα-
 γὰν τῶν ἀπαξ δολφάντων αὐ-
 τῶν, τινὲς ἱνακὴ ὑμῖν οἱ αὖ-
 θρωποι βύομην, καὶ ἱνατόμβας
 προσάγομεν, δούχ' ἔμενοι γὰρ
 δαί ὑμῖν παρ' ὑμῶν τὰ ἀγα-
 θά; ὅχ' ὅρῳ γὰρ ὅ, τι αὖ ἀπολαύ-
 σαι μὲν τ' ἐπιμελῆσαι ταύτης,
 αἰ μὴ τῶν φαύλων ἀποστρε-
 πᾶς ἐνρίσθαι διωσθῆναι ὑμῖν ἐκ
 τῷ δούχῳ, μὴ τι ἀγαθὸν τιν' ὅ-
 θι σὺ δότ' ἐπὶ νύχθ' ἐμ. Ζεὺς. εἰ-
 δα,

ne contingere? Neque enim uideo quem fructum ex tan-
 ta cura, & sacrificandi studio capimus, si neq; malorum
 auersiones ipsis precibus inuenire possumus, neq; aliud
 bonum diuinitus datum consequimur. IVP. Noui un-
 de tibi

tho arrogāter gloriari pos-
 se, quod & te ipsum in sub-
 lime tractatum, & ex co-
 lo pendulum uideat, quem-
 admodum piscatores ex ca-
 lamo subductos contuentur
 pisciculos. IVP. Haud cō-
 pertum habeo, quid iste tua
 sibi uelint quæstiuicula.

CYN. Illud nimirum Iu-
 piter: & per Parcas ac Fao-
 tum te obsecro, ne acerbē
 atq; grauius accipere uelis,
 si ueritatē ore liberius pro-
 tulero. Si enim ista ut tu di-
 cis, ita se habent, & Parcae
 omnium rerum potestatem
 & gubernationē obtinent,
 & nihil à quoquam eorum
 quod illis decretū est, immu-
 tari potest: cuius ergo gra-
 tia uobis nos homines sacri-
 ficamus? quamobrem be-
 catombas uobis ad aras ado-
 ducimus, uotis expetentes
 bona nobis uestra largitio-

ἀλλ' ἴθι σοὶ τὰ κομψὰ ταῦτα
 ἱερήματα ὄσσι, παρὰ τῶν κα-
 τάρτων σοφιστῶν, οἱ μὲν δὲ
 πρὸς ἡμᾶς τῶν ἀνθρώπων
 φασί, ἡκῶντες γούῳ τὰ τοιαῦ-
 τα ἱερῶσιν ἔσθ' ἀσβεβῆς,
 ἀπορίπνυθ' ἡγεὶ ἔσθ' ἄλλως
 βίαν καὶ δούχεσθαι, ὡς ἀπῶρον
 ἡμᾶς γὰρ ἔστι καταμολύειν τὴν
 περὶ τομολύων παρ' ἡμῖν, ἔθ'
 ἴσως τι δούχεσθαι πρὸς τὰ ἱε-
 ρήματα πρὸς γὰρ, πλὴν ὅχι κα-
 ρίσι γι, τὰ τοιαῦτα διεξίειν
 τῶν. ΚΥ. ὁ μὲν δὲ ὅτι κλωθεὶς
 ἄρακτον, ὡς δού, ὅχι ἔσθ' ἡμῶν
 τῶν ἀναπειδιῶν, ταῦτά σε ὁ-
 γώμεθα· οἱ δὲ λόγῳ αὐτὸς, ἐπὶ
 οἷα ἴσως ἀπὸν προῖον ἡμῖν,
 αἱ τὸτο ἀπὸν, περὶ τῶν ἀναι-
 τῶν θυσιῶν φασί. αὐθις δ', αἱ
 δού, διὰ βραχίον ἱερῶσιν
 ἐπὶ σὺν ἡμῶν οὐκ ἔστι ἀποκρί-
 νειν, καὶ ὅπως ἀσφαλίστι-
 μον ἀποκρίνῃ. Ζεύς. ἰρώτα,
 ἡ σὺ σὺν τῶν τοιαῦτα λαγῶν.

Disputatio uero nostra nescio quo modo eò progressa, in hoc
 ipsum incidit, ac superuacanea hominū sacrificia esse cōfir-
 mat. Rursus uero, si uidetur, paucis te interrogabo. tu porro
 ne graueris, precor, ad quaesita respondere: & uide ut maxi-
 me prouidenter respondeas. IVP. Roga, si tibi ociū est talia

de tibi istae suppetant argu-
 tia, & immodesta interro-
 gatiunculae, nempe ab exe-
 crandis & maledictis istis
 Sophistis, qui nulla proui-
 dentia res humanas admini-
 strari garriunt. Itaque illi
 eiusmodi crebris quaestioni-
 bus impietatis ductu per-
 quirunt in hoc, ut à sacro-
 ficando & uotis nuncupan-
 dis auertant homines, tan-
 quam uulgare quiddam es-
 set. Nobis tamē earum quae
 apud uos aguntur rerum,
 nullam curam esse, neque
 quicquam omnino posse in
 his quae in terris sunt nego-
 cijs, impudenter mentiun-
 tur. Verumenimvero ne-
 quaquam talibus disputatio-
 nibus implicati gaudebunt.

CYN. Non per colū Pare-
 carum, ὁ Iupiter, ab illis per-
 suasus haec interrogauī. Di-
 9999 5 nugandi.

Κυ. πάντα φης ἐν τῶν μοι
 γῶν γίγνεται; Ζῶς. φη-
 μὶ γὰρ. Κυ. ὑμῶν δὲ Λυκα-
 πόρ, ἀλλὰ τί τιν τὰντα καὶ αἰσ-
 κλάθων; Ζῶς. ὁ δαμῶς. Κυ.
 βέβαι γινώ, ἰσαγάγων καὶ τὸ
 μετα τῆς, ἡ δὲ λυκαρ, ἡ δὲ μὴ
 ἔπει αὐτῆς; Ζῶς. δὲ λυκαρ
 μέλει. αἱ δὲ γὰρ θύοις ὁ δὲ χρέας
 ἔναι καὶ θύοισιν, αὐτὶς δὲ τι
 καὶ ποιέμενοι, καὶ ὡς πορὶ ὠνό-
 μενοι τὰ ἀγαθὰ παρ' ὁμῶν, ὁ
 τιμῶντο δὲ ἄλλως τὸ βέλτιον.
 Κυ. ἰκανὸν καὶ τῆς, αἱ καὶ οὐ
 φης ὑδὲ μηδὲν χρεῖσιν γίγ-
 ναι τὰς θυσίας, χρυσόταται
 δὲ τι καὶ τὸ ἀνθρώπων, τιμῶν-
 των τὸ βέλτιον. καὶ τοῖς τῆς
 σοφιστῶν ἰκάνων παρ' ὁμῶν, ὁ
 τοῖς αὐτοῖς, καὶ ὅτι βέλτιος φης
 τὸς θύς, καὶ τὰντα, ὁμοδύνα-
 τῶν ἀνθρώπων ὄντας, καὶ ὡς
 τὰς αὐτὰς διτιμῶνας, τὰς
 μοίρας ταῖς τομῶντα ὁ γὰρ ἀ-
 ποχρήσας αὐτοῖς τὸ ἀδανά-
 τα colentium. At si quis ex Sophistis illis præstō esset,

nugandi. CYN. Als ne
 omnia Parcarum nutu &
 decreto agi & fieri IVP.
 Aio sanē. CYN. Vobis
 uerò relictam esse faculta-
 tem commutandi & reglos
 merādi? IVP. Nullo mo-
 do. CYN. Vis ergo, ut
 quod sequitur, inducam, siue
 clarum ac planum illud di-
 xero, seu secum? IVP. Cla-
 rum utique est. Nā qui Dīs
 sacra faciunt, nulla neces-
 sitate adducti sacrificant, sed
 alternæ retributioni serui-
 unt, perinde ac si bona à no-
 bis mercarentur, aut alio-
 qui honesto dediti colunt
 quod uiderint esse præstan-
 tium. CYN. Et hoc abun-
 dē satis esse ducts, potissi-
 mum cum affirmes nullius
 utilitatis respectu fieri sacri-
 ficia, uerum bonitate qua-
 dam hominum præstantio-
 ra colentium. At si quis ex Sophistis illis præstō esset,

haud dubiē ex te quæreret, quo nomine Deos homini-
 bus potiores esse pronuntiaret, præsertim conseruos ho-
 minum existentes, eidemq; Parcarum imperio, quæ res
 sunt dominæ, subiectos. Neque enim, nisi me fallit
 opinio,

τις αὐτῶν, ὡς δὲ αὐτὸ ἀμείνας
 δικαίῳ ἵπῃ τῷ τοῦ γι μακρῶ
 χερὶ ὄσιν, εἰ γὰρ τὸς μὲν, εἰ
 μὴ αἰετὸς, θαναστὸς γὰρ εἰς ἰο
 λυθρία ἀφάλλοι. ὑμῖν δὲ
 αἰ ἀπὸ πρὸς ἱππῶν τὸ πρῶτον
 μα, καὶ αἰετὸς ὁ ἀσθεὶς γίγνη
 ται, ὑπὸ μακρῶ τῷ λίνῳ τρα-
 φημένῳ. Ζεὺς. ἀλλ' ὦ Κυνί-
 σκε, τὸ αἰετὸν τῷ τοῦ ἀπει-
 ρου, οὐδ' αὖτε ὑμῖν ὄσιν, καὶ ἰν
 ἡπασιν ἀγαθὸς ὑμῶν εἰς μὲν.
 Κν. ὅχι ἀπασθῶ, ὦ Ζεὺς, ἀλλ'
 ἡ διώκεται καὶ παρ' ὑμῖν τὸ
 πρῶτον, καὶ πολλὰ παραχρῆντα
 εἰ. αὐτὸς γὰρ οὐδ' αὖτε, βασι-
 λῆς γὰρ, καὶ διώκεται ἀσπῶν
 τῶν γλῶ, καὶ τῶν βαλάντων, ἀ-
 σπῶν ἱμονιῶν καὶ ἄλλων. ὁ δὲ Ἡφαι-
 στος, χαλκὸς ἔστι, βέλους τῆς,
 καὶ πυρίτης τῶν τέχνην, ὁ προ-
 μῆτις δὲ, καὶ αὐτὸς κολοπί
 δι ποτὶ. τὸν γὰρ πατὴρ

στ

opinio, illi respondebis, Deo-
 rum sortem hoc esse potio-
 rem habendam, quod im-
 mortales sint. Nam hoc ip-
 so nomine infeliciores dicē-
 di sunt. Homines enim & si
 aliud nihil, certe mors in li-
 bertatem uēdicat: ceterum
 uobis in immēsum huius rei
 incommoditas protenditur,
 perpetua seruituti mancio-
 patis, quæ uario multipli-
 ciq; tractu sub lino subinde
 circumuoluitur. IVP. At
 qui, ὦ Cynisce, hæc perpe-
 tuitas, & immensa tempo-
 rum series, nostra est fe-
 licitas: ac uitam omnibus bo-
 nis affluentē agimus. CY.
 Non omnes pari felicitate
 fruimini, ὦ Iupiter: uerum
 apud uos quoque præfixita
 est quedam dispar rerum
 fruitio, multis cōiuncta per-
 turbationibus. Tu quid em

feliciter & beatē agis per omnia, cum Deorum summus
 imperator fies, possisq; & terrā & mare subducere quasi
 fune demisso: ceterum Vulcanus claud⁹ est, unus ex mecha-
 nicis camino & igne artem fabrile exercens: Prometheus
 uero quondā etiam in crucem actus est. Quid autē patrem
 tuum

αὐτί ἀσπίδοιμι, πιδότω ἴτι
 ἐν τῷ Ταρταρῷ ὄντα; καὶ ἰ-
 ῥᾶν δὲ φασιν ὑμᾶς, καὶ τι-
 πρὸς κινᾶσαι, καὶ δολοῦν ἰ-
 οῖντι παρὰ τοῖς ἀνθρώποις,
 ὡς περ ἡμίλει, τὸν σὸν ἀδελ-
 φὸν παρὰ τῷ Λαομέδοντι, καὶ
 παρὰ τῷ Ἀδμήτῳ, τῷ Ἀπάλῳ.
 πῶτα δὲ μοι ὁ πάρος δολο-
 μουκ εἶναι δοκῇ, ἀλλ' ἰοίκασιν
 ὑμῶν οἱ μὲν τινέσ, οὐτυχᾶς
 τε καὶ σύμφοροι εἶναι, οἱ δὲ ἴμ-
 παλιν ἰὼν γὰρ λίγα μ' ἴτι καὶ
 λαοσύνῃδι, ὡς περ ἡμᾶς, καὶ
 πρὸς ἰσθῆδι ὑπὸ τῶν ἰερῶν.
 αὖν, καὶ ἐκ πλεονεξίας τῶν
 πένεσται ἰὼν ἀνθρώπων γί-
 γνηται πολλοὶ δὲ καὶ καλῶν
 κούρῳσιν ἡμᾶς, χρυσοὶ δ' ἀργυ-
 ροὶ ὄντες, εἰς τότ' ὑμᾶς δὲ
 ἀπάλ. Ζεὺς. ὄρεται; Ἰάων. ἦ δὲ
 ὑβριστεῖ, ὡς Κνωσικῆς, ἡμᾶς
 αὖ τὰ χαλκὰ μίαν ἀνὰ πόλιν αὖ
 τῶν.

tissimis ad extremā rerum angustiam in puncto temporis
 redigamini. Non pauci uero ex uobis etiam conflati sunt,
 aurei aut argentei existentes, quibus uidelicet hoc fataliter
 decretum fuerat. IVP. Vide, ut uerba contumeliæ plena in
 nos euomas Cynisce: ac te fortasse illorum aliquando pœ-
 nitebit, intemperantis linguæ pœnas sufferentem.

CYN.

tuum commemorem, quem
 etiamnum uinculis constri-
 ctum tartareis sub umbris
 agere constat? Quinetiam
 nefandis amoribus uos ca-
 pi perhibent, ac uulneribus
 indignè uiolari: præterea
 aliquando seruili conditio-
 ne hominibus esse deuin-
 ctos, quemadmodū fratrem
 tuū Laomedonti dicto au-
 dientem fuisse, Apollinem
 uero apud Admetum egis-
 se in seruitio inficiari non
 potes. Hæc quum ita sint, nō
 uidetur mihi solida esse
 sincera uestra felicitas: sed
 sunt quidem uestrum non-
 nulli felices, & egregiè bea-
 ti, sunt rursus qui non item.
 Mitto enim ut latrocinio nō
 secus atque nos dispoliemi-
 ni, neque non à sacrilegis
 compilemini, atque ex di-

ὅας, ὃ πάρος πρὸς με τοιαῦτα
 λιπτολογέμεν. καὶ ἰρῶ, ὅτι
 σοὶ τὸ λεφθαῖον ὄσθι τῷ λό-
 γῳ, ἐπιδόξαι ὃ δεινὸς ὑμᾶς
 προνοοῦντας τῶν ἀνδρωπί-
 των. ΚΥ. ὃν ἰμὸν τότε, ἀλλὰ
 σὺ μικρὸν ἱμπερόειν ἰφθαλά,
 τὰς μοῖρας εἶναι τὰς πάντα
 ἐπιτιλῶσαι· εἰ μὴ μισαμένη
 σοὶ ἰκάνων, καὶ μετατίθισαι
 αὐτὸς τὰ εἰρημύα, καὶ ἀμ-
 φιοβᾷτε τι ἐπιμιλῆας, πα-
 ρασάμηναι τίω ἱμαρμύλῳ.
 Ζεύς. ὃ δαμῶς, ἀλλ' ὃ μοῖρα
 δι' ὑμῶν ἵκαται ἐπιτιλᾷ. ΚΥ.
 μωβαύου, ὅτι κρείται καὶ διὰ
 κοινοῖ τινος τῶν μοιρῶν εἶναι
 φατί. πλὴν ἀλλὰ καὶ ὅτως ἰο-
 κᾶναι αὐτῷ εἶναι αἱ προνοῦσαι·
 ὑμᾶς ὅ, ὅσπερ σκόνει τινὰ καὶ
 ἱργαλῶα ἰστί αὐτῶν. Ζεύς.
 πῶς λίγεις; ΚΥ. ὅσπερ, οἶμαι,
 καὶ τὸ σκίπρον τῷ τέκτονι, καὶ
 τὸ τρύπανον σωδργῇ μέ-
 τι πρὸς τίω τέχνῳ, ὃ δαὲς δι'

nullū finē facis apud me de
 rebus eiusmodi friuolis, ac
 scitu parum necessarijs nu-
 gandi. Et iam quidem di-
 sputationis tuæ summā, quod
 tendat, perspicio, nempe ut
 planum facias in rebus hu-
 manis nihil fieri nostra pro-
 uidentia. CYN. Non meū
 hoc quidem est, sed tu pau-
 lo antè constanter affirma-
 sti Parcas esse, quarum di-
 spensatione gubernarentur
 & efficerentur omnia: nisi
 iam horum uerborū te poe-
 niteat, ac quæ dicta sunt,
 reuocāda putes, propulsoq;
 fato de habenda cura delib-
 berāris. IVP. Nequaquā,
 sed Parca nostra ope effe-
 cta reddit singula. CYN.
 Intellico, ergo Parcarum
 famulos atq; ministros uos
 esse perhibetis. Verūm &
 sic illæ sunt, quas cūcta pro-
 uidere certū est: uos autem

non secus atq; fabrilia quædam illarum instrumenta ha-
 bendi estis. IVP. Qua ratione isthuc dicis? CYN.
 Ha nempe, quemadmodum & ascia fabro ligna-
 rio, & terebrum cooperando nonnihil affert ad artem
 persia

ἀνὰ ταῦτα τυχεῖται
 ὅστις δ' ἔναυς ἔργον τε σκι-
 κάρη, ἢ τὸ τευφάνη, ἀλλὰ
 τὴν πυλῶντος ἀνάλωγόν,
 ἢ μὴ τευφάμελόν ἱκαστα,
 ἢ ἱμαρμλόν ἔστη· ὅμως δὲ
 ἅπα τρύπανα καὶ σκίπαρνα
 ἐν τῶν μαιρῶν, καὶ ὡς ἱοικον,
 ἢ αὐθροποι δλον τῇ ἱμαρμί-
 νη δύαν, καὶ παρ' ἱκάνης αὐ-
 τῶν τὰ γὰρ, οἱ δὲ ἐφ' ὅμως
 ἱκασ, προσέδοις καὶ τιμῶν γε
 μαιρῶν· οἱ δ' ἢ δὲ τὴν ἱμαρ-
 μλόν τιμῶντος αὐτῶν, ἐς δλον
 αὐτὴν ἱκαστῶν· ἢ γὰρ οἶμαι
 δλον αὐτῶν αὐτῶν ἐν τῇ
 τῶν μαιρῶν, ἀλλάξαι καὶ μὴ
 τατρίφαι τὸ τ' ἀρχῆς δεξάν
 τῶν παρ' ἱκαστα, ἢ γοῦν Ατρο-
 πῶν ἐν αὐτῶν αὐτῶν, ἢ τις
 αὐτῶν αὐτῶν τριφῶν τὸν α.
 τραπῶν, ἀνάλων ὅτι κλωθε
 τὴν ἱκασ. Ζῶν, σὺ ἔδῃ, ὡ Κυ-
 νίσκη, ἢ δὲ τὰς μιδῶν τιμῶ-
 ναι πρὸς τὸ ἀνθρώπων ἀξιοῖς,

perficiendam adminiculi.
 Nemo tamen, qui quidē cō-
 pos sit rationis, dixerit hæc
 ipsa esse artificem: neq; na-
 vis ascia aut terebri opus di-
 cenda est, sed eius qui naue
 fabricauit. Non dispari ra-
 tione singula fabricans fa-
 tum putandum est: ceterum
 uos sororum fatalium ascia
 & terebra estis tantummo-
 do. Et, quemadmodum non
 iniquum uidetur, homines
 multo iustius Fato sacra fa-
 cere debebant, ac ab illo bo-
 norum largitionem posu-
 lare: cum illi interim ad uos
 cursitent, prece ac muneri-
 bus deuenerantes. At neque
 si fatum sacrificijs & uotis
 colerent, recte mihi facere
 uiderentur. Neque enim o-
 pinor ullo modo fieri posse,
 ut Parcis quoque hoc immu-
 tare liceat, neq; non aliquid
 esse

ἀλλ' ἵσταναι ἅπαντα συγχῶν
 προκαρῶσαι. ὁ μὲν δὲ, ὃ καὶ
 μνηστὴς ἄλλω κριναι, ἔτι μασ-
 τήιδαι, καὶ περιμηνύειν ἵ-
 καστα τῶν ὑπὸ τῇ μίτρᾳ λι-
 κυρμένον, δικάσις τιμώμε-
 ναὶ αὖ. ΚΥ. τὸ μὲν ἴσον ἄ-
 χρηστον, ὃ Ζεὺς, πρὸς ἑλκεῖναι τὰ
 μέλλοντα, οἷς γὰρ τὸ φυλάξαι-
 δαι αὐτὰ, παυσιλῶς ἀδυνά-
 τόν· ἃ μὴ παρὰ τὸ το φῆς, ὡς
 περιμαθόν, ὡς ὑπ' αἰχμῆς σι-
 λυρῆς τιθῆξίται, δυνάμει αὖ
 ἐκφυγῶν τὸ δάνατον, κατέρ-
 ξας ἑαυτὴν. ἀλλ' ἀδυνάτοτον·
 βλάψι γὰρ αὐτὸν ὃ μίτρα λιων
 γητήσονται, καὶ παραδίσει τῇ
 αἰχμῇ. καὶ ὁ Ἀδραστὸς, ἰδὼν τὸν
 σὺν ἀφ᾽ αἶς τίμω λόγχῃ, ἰκάνει
 ἢ ἀμαρτήσῃ, φρονέσει ὃ τὸ
 κροῖον παῖδα, ὡς αὖ ἀπὸ το
 σχυρῆ προσηγμάτων τὸ μοιρῶν
 φόρομλόν τ' ἀποντίει ἰδὼν τὸ νια-
 νίσκου. τὸ μὲν γὰρ Λαίου καὶ
 γυλοῖον, τὸ μὲν σπᾶρι τέκνον
 ἄλοκα, δαιμόνων βία· εἰ γὰρ ἱε-
 ράσις, φασὶ, παῖδα, ἀποκτενέ-

esse contendis, sed uidere mi-
 hi omnia non illibèter uelle
 confundere. Nos uerò, ut
 maxime aliam ob causam
 nullam, certè ob diuinatio-
 nem & oracula, neq; non
 eorum prædictionem, quæ
 singula de quouis rato con-
 filio decreta sunt, iure opti-
 mo colimur. CYN. In
 summa, nihil utilitatis af-
 fert, ὃ Iupiter, eorum præ-
 scientia, quibus ea observa-
 tione deuitare nullo modo
 concessum est: nisi in hoc di-
 cas, ut is qui certus sit basta
 ferrea se moriturum; mor-
 tem queat effugere, ipsa ui-
 delicet in cistam conclusa.
 Atqui fieri non potest. si qui-
 dem educet illum Parca ad-
 uenandum, & hasta obij-
 ciet. Ac Adrastus d emissæ
 in suam cuspide, ab illa qui-
 dē aberrabit: porro Cræsi
 filium perempturus est, qua-
 si uiolento quopiam Parca-

rum decreto feratur in iuuenem. Sed neq; illud quod Laio-
 e datū est, risu caret, nempe illud: Caue sis dijs nolētib. pro-
 lem feras. ait enim: Nam sobole suscepta, occidet te filius:

Btenim

οὐδ' ἔστι. παρὶ τῆς γὰρ, εἶμαι,
 ὁ παρὶ τῆς πρὸς τὰ πάν-
 τας οὐτως γρηγορήσας· τὴν γὰρ
 τιμὴν τὸν χρυσὸν, καὶ το
 σπαρ, καὶ ὁ φῶς ἀπὸ τῆς
 αὐτῆς. ὡς δ' ἔγωγε αὐτῶν ἵεν
 ἀπαιτῶν τὸν μισθὸν ὡς τῇ
 μοσῶν. ἡ γὰρ λέγειν, ὡς το
 ξα, καὶ ἡ ἀμφότεροι βούλα τῆς
 αὐτῆς χρῆσις ἀνδράσι, ὁ πάν
 ἀπὸ τῆς αὐτῆς εἰς τὸν Ἀλφ
 ἡσας, τὴν αὐτῆς ἀρχὴν καὶ τῆς
 ἡσας, ὁ τὴν τῆς Κύρις· ἀμφὶ γὰρ
 ἡσας ὁ χρυσός. Ζῶντες. ἡ
 τῆς, ὁ Κωϊσῆς, τῶ Ἀπολλωνί
 ἡσας αὐτῆς καὶ τῆς Κρείσους,
 αὐτῆς παρὰ τὸ ἡσας αὐτῆς
 ἡσας ἡσας, καὶ χιλώνης εἰς τὸ
 αὐτῆς ἡσας. Κυ. ἡσας μὲν
 καὶ ἡσας θιδὸν ὄντας.
 πλὴν ἀλλὰ τὸ ἡσας τῆς
 τῆς Ἀνδρῶν τῶ τῆς χρυσός, ὁ
 ἡσας, εἶμαι, καὶ ἄλλως,
 τῆς μὲν σαρῶν ἀπὸ τῆς τῆς μίλ-

Btenim superuacaneam adeo
 que adeo infrugiferam opi-
 nor esse admonitionem ear-
 um rerum quæ nō possunt
 non fieri. Quippe post acce-
 ptum oraculum, & prolem
 suscepit, ac deinceps à filio
 peremptus est. Quare non
 uideo quamobrem & mero-
 cedem exigatis propter uati-
 cinium. Vt interim silen-
 tio præteream, quod oblia
 qua & ambigua, & quæ
 in utramque partem referri
 possunt, non paucis respon-
 dere soleatis, non admodum
 clare explicantes, num ille
 traiecto Hale suum ipsum
 imperium euersurus esset,
 an Cyri. utrūque enim pos-
 test oraculū. IVP. Erat,
 ὁ Cynisce, Apollini quædā
 aduersus Cræsum causa si-
 multatis & iracundiæ, pro

pterea quod illum pertentaue-
 rat, carnes ouillas ac
 iustitiam unā elixando. CYN. At enim uerò con-
 ueniens atque adeo æquum & bonum fuerat, ut cum
 deus esset, ab omni iracundia foret alienissimus. Ve-
 rum, ut mea fert opinio, fortasse ita in Fatīs fuit, ut Ly-
 bus ille oraculo deciperetur, ac iam olim ne perspicua fuit

παντα, ἢ ἀμαρμύην ἐπίκλη-
σεν. ὥς τι καὶ ἡ μαρτυρὴ ὑμῶν,
ἐκάντες μύροις ἔχουσιν. Ζεὺς. ὁμῶν
ἢ ἔδην ἀπολίσσης, ἀλλὰ μάλιστα
θυσίᾳ μὲν, οὐτὶ πρόνοιαν τινὰ
ἰσοφρόνιστοι εἰς τὰ πράγματα, αἶ-
ετι τῶν θυσιῶν ἄξιον, καθάπερ
φύπαντα ὡς ἀληθῶς, ἢ σὺ πάρε-
σαι. καὶ μοι δοκῶς ἐκότες μου
καταφρονεῖν, ὅτι ἑορακνὸν, ὡς
ἔρως, διηκυνηγεῖς, ἀνίχε-
μαί σοι τὸ αὐτὰ καθ' ἑμῶν δι-
εξίόντα. ΚΥ. βάλλε, ὦ Ζεὺς, ἢ
μοι ἑορακνῶ πληγῶναι ἵμαρ-
ται, καὶ σοι ἔδην αἰτιάσομαι τὴν
πληγὴν, ἀλλὰ τίς κλωθεῖ,
τίς διὰ σὺ τέτρωσκουσιν. ὁ-
δὲ γὰρ τὸν ἑορακνὸν αὐτὸν
φάτω αὐτὸν αἰτίον μοι γρη῏δαι
τῷ τραύματι. πλὴν ἐκάνε
γι' ὑμᾶς ἱρύσσομαι, καὶ σὶ, καὶ
τίς ἵμαρμύλιν· σὺ δὲ μοι καὶ
ὑπὲρ ἐκάντες ἀπὸνευσαι. αὐτὸς
νεύσαι γὰρ μοι, ἀπειλάσαι, τί
δὲ

tura inaudiret, illius flam-
ni Parca adnuerat. Vnde
liquet uaticinium quoq; ue-
strū, illius maximā esse par-
tem. IVP. Nobis uerò ni-
bil facis reliquum, sed (ut
uideo) nequicquam dei su-
mus, qui neque providentia
aliqua res humanas dispen-
sare soleamus, neque sa-
crificijs digni esse uideamur,
sed reuera asciarū terebro-
rumq; instar sumus. Ac sa-
nè uideris me iure optimo
ad hunc modū superbe con-
temnere, quod cum fulmine
et armatus sim, sustineam te
impunè talia aduersus nos
contumeliosè differentem.
CYN. Feri, ὦ Iupiter, si
mibi fatale est fulmine per-
cussus interire: neque te ob
ictum quicquam in ius uo-
cabo, sed potius ipsam Clo-
tho, per te uulnus mihi in-
cutientem. Neque fulmen quidem ipsum accusabo, quasi
tam infelicis ruinæ caussa mihi exiisset. Veruntamen
hoc quoque uos interrogabo, nempe te Fatum, cæ-
terum tu mihi illius loco respondeas uelim. etenim mi-
nis tuis hoc in memoriam mihi reuocasti. Quis fit tan-
dem

Δίπτη τὸς ἱεροῦλως καὶ λη-
 τὰς ἀφ' ἡδὲ, καὶ τοσούτοις ὑ-
 βούτοις, καὶ βιάσις, καὶ ἐπὶ ὄρ-
 ασι, δ' αὖ τινὰς πολλὰς καὶ ὑ-
 ποπῶτι, ἢ λίθου, ἢ νηὸς ἱερῶν,
 ἢ λίθου ἀδικοῦ, ἢ νηὸς ἀδικοῦ,
 ἢ τινὰς, καὶ εἰς οὐρανὸν ὁδοῦ ὁδόν.
 τί σιωπᾷς ὦ Ζεῦ; ἢ εἰ δὲ τὸ
 μὴ δύναιτο δύναιτο Ζεῦ. οὐ
 γὰρ ὦ Κωϊστικῇ, οὐ δὲ πολυ-
 πρᾶγμων τις εἶ, καὶ ἐν εἰδὲ
 ἰδὼ ταῦτα ἡμεῖς μοι συμπε-
 ρηκῶς. ΚΥ. οὐκοῦν μὴ δὲ
 ἰκάνῃ ὑμᾶς ἱρῶμαι, οἷ τε, καὶ
 τῶν πρόνοιαν, καὶ τῶν ὑμᾶς
 μέλει, τί δὲ ποτε Φωκίων μὴ
 ἰχνησῇ, ἐν τοσαύτῃ πρῶτα, καὶ
 σπάνῃ τῶν ἀναγκαίων ἀπὸ
 λαν, καὶ Αἰγυπτίους πρὸ αὐ-
 τῶ. Καλλίας ἢ καὶ Ἀλκιβιάδης,
 ἀνέλαστα μεράκια, ὑπερ-
 πλοῦτοι, καὶ Μελίας ὁ ὑ-
 βούτος, καὶ Χάροψ ὁ Αἰγυ-
 πτίος, ἰναιδὲ αὐθροπῶ,
 τῶν

dem ut omīssis tot sacris le-
 legis, præterea tot crimino-
 sis & uiolētis et periuris ho-
 minibus dissimulanter postu-
 labitis, unam aliquam ili-
 cem aut lapidem, aut nauis
 uelum nihil mali unquam
 per iniusticiam merita, ful-
 mine feriati? Non rarò quo-
 que hominem frugi, et uia-
 torem spectata sanctimo-
 nia? Quid uerò compressis
 labijs obticuiſti Iupiter? An
 fortasse ne hoc quidem me
 nosse fuis est? IVP. Sanè
 nefas est te ista inquirere.
 Tu uerò extremè curiosus
 es, adeò ut me fugiat, qui-
 nã tibi uoluptati sit istis me
 obtundere. CYN. Proo-
 inde neque hoc à uobis per-
 quirendū mihi uideo, nem-
 pe, à te & Patre & Proui-
 dentia, quãobrem Phocion
 uir sanctus & iustus, in tan

la omnium rerum inopia atq; angustia diem suum obierit,
 tum etiam ante ipsum Aristides: Callias autem & Al-
 cibiades g nepotes intemperantissimi, omnium affluen-
 tia exuberabant, neq; non Medias multis sceleribus coo-
 peritus, ac Charops Aeginetes homo mascula uenere

τὴν μητρόα λιμῶ ἀπικτενῶς.
 καὶ πάλιν, Σαρδάτης μὲ πα-
 ριδόθῃ ταῖς ἑνδεκά, Μίλυτ
 δὲ ἃ παριδόθῃ, καὶ Σαρδανῆ.
 παλὺ μὲ ἰθασιλοῦσι, θῶλυ
 ὦν, πόρῳ δὲ ποσῶτοι, καλοὶ
 ἀγαθοὶ αὐδρόν, αὐδουκιστοὶ
 ζῶσι πρὸς αὐτῆ, διότι μὴ ἔρι-
 σκοντο τοῖς γιγνομένοις· ἵνα
 δὲ ὑμῖν μὴ τὰ νῦν λίγη, καὶ
 ἑκάστην ἐπιξίωμ, τὸς μὲν πο-
 συρὸς σὺδαιμονουῶτας, καὶ
 τὸς πλειονέτας, ἀγαμένους ἢ
 καὶ φορομένους τὸς χρηστὸς ἐν
 πρῆξι, καὶ νόσοις καὶ μυρίοις
 πακοῖς πιεζομένους. Ζῶς. ἃ
 γὰρ εἶδα ὦ Κωῖσις, ὅλιναι
 μετὰ τὸ βίον οἱ πονηροὶ τὰς νο-
 λάσεις ὑπεμύζουσιν, ἃ ἐν ὅσῃ
 οἱ χρηστοὶ σὺδαιμονίᾳ διατρίβου-
 σιν. Κυ. Ἀδῶ μὲ λίγαις, καὶ
 Τιτυδὲς καὶ Ταντάλῃς· ἰγὼ
 δὲ, ἃ μὲν τι καὶ τοιῦτόν ὄσιν,
 ἄσο-

extremè infamis, à quo mā-
 trem suam fame necatā pro-
 certo constat. Contrā Socra-
 tes h undecimuiris traditus
 est, Meletus uerò non item.
 Ad hæc cur Sardanapalus
 i mollis atque effeminatus
 delicisq; totius fractus, re-
 gnauerit, Persarum uerò tot
 ac tanti uiri uirtute longè
 optimi atque clarissimi eius
 iussu in crucē subacti sunt,
 propterea quòd factis illius
 parum delectabantur: ut ta-
 ceam quæ in præsens fiunt.
 longum enim esset singulis
 percensendis immorari, quæ
 admodum mali & facino-
 rosi per omnem uitam fa-
 cile agant, & feliciter omo-
 nibus rebus affluentes, cæ-
 terum boni ducantur & fe-
 rantur paupertate, morbis,
 & ceteris infinitis malis
 impliciti, ærumnosè confli-

Etantes. I V P. An ignoras Cynisce, quanta suppli-
 cia & cruciatus post hanc uitam prauos & scelera-
 tos homines manere soleant, aut in quanta felicitate ui-
 cturi sint boni? C Y N. Orcum^k mihi narra, & Ti-
 tyos, & Tantalos. Ego uerò si quid talium rerum est,
 baud

ἄνθρωποι τὸ σφῆς, ἰππῶδες αὐ-
 πιδάου, τὸ δὲ νῦν ἔχει, ἰδὲ λό-
 μῳ τὸ ἰσοσπουδῶν τῶτον χρί-
 νει διδιδόμενος διαδιδώσας, ὅ-
 πῃ ἰππῶδες γυπῶν ἑέρ-
 δωσι τὸ ἔπαι, ἀποθανόντων, ἀλ-
 λα μὲν ἰνὰ τὰ δαίμνια, ὅ-
 παρὸ Τάνταλον, ἐν Μανά-
 ρων τόποις πίνειν μετὰ τῶν
 ἑρῶν, ἐν τῷ Ἠλύσιῳ λειμῶνι
 κατακείμενον. Ζεύς. τί
 φῆς; ἀπὸ τῆς αἰτίας τινὰς ἑο-
 λῶν καὶ τιμῶν, καὶ δικα-
 τίμων, ἵνα δὲ καὶ βεβαίω-
 ται ἰππῶδες βίη; ΚΥ. ἀκού-
 ντων Μίνω Κρήτης Δικαίειν
 πάντα τὰ τοιαῦτα ἑαὶ μοι ἀ-
 πόκριναι τι καὶ ὑπὲρ ἑαίνων,
 αἷς γὰρ ἡς αἶναι λίγισται. Ζεύς.
 τί δὲ καὶ δὲ αὐτὸν ἰρωτᾷς, ὦ
 Κωϊσκι; ΚΥ. τίνας πολλὰς
 μάστιγας; Ζεύς. τὰς πο-
 τερὰς Διὸς δὲ, οἷον αὐτοφρό-
 νει καὶ ἰσροσύνας. ΚΥ. τίνας
 ἡ παρὰ τὸς ἑρῶας ἀποπίμπης;
 dare operā; ac mihi super illo quoque responde, est ne tuus,
 ut fertur, filius? IVP. Quamobrem uero ista de illo qua-
 ris Cynisce? CY. Quos maxime afficit supplicio? IVP.
 Prauos uidelicet, cuius generis sunt parricidae et sacrilegi.
 CY. Quos autē ad beroum contuberniū amandare solet?

baud obscure cognoscam
 ubi fato functus fuero. Quā-
 tum autem ad praesens atti-
 net, uelim ut quantumcunq;
 hoc temporis in uiuis mihi
 exigendum est, ego interea
 omni felicitate perfunctus,
 tandem moi. ius a sedecim
 uulturibus iecur meum de-
 pasceretur: uerum non ut
 hic in uita siti pressus, quē-
 admodum fertur Tantalus,
 in beatorum insulis cum be-
 roibus biberem, in Elysio
 prato constitutus. IVP.
 Quid ais? An non credis esse
 quaedam parata supplicia,
 & poenas malis destinatas,
 & honores ac forum iudi-
 ciale ubi, singulorū uita ha-
 bita ratione cognoscendi ex-
 penditur? CYN. Audio
 1 Minoa quendam Creten-
 sem infra talibus rebus co-
 gnoscendis atq; dyjudicādis

Ζούε, τὸς ἀγαθὸς τι καὶ ἰσὺς,
 καὶ πατ' ἀριτῶν βιβιωκότας.
 ΚΥ. τίνος ἔνικα, ὦ Ζού; Ζού.
 Διότι οἱ μὲν τιμῶν, οἱ δὲ κα-
 λάσας ἄξιον. ΚΥ. ἀλλ' εἰ τις
 ἀνέσιόν τι θεῶν ἰργάσαι-
 τε, καλὰ βίωσαι καὶ τῶτον δι-
 καίῃ; Ζούε. ἔλαμψε. ΚΥ.
 ἔλ' ἄρα, εἰ τις ἄνωγ' τι ἀγα-
 θὸν ἰδρασθ', ἢ δὲ τῶτον τιμῶν
 ἀξιώσας ἄν; Ζούε. ἔλαμ-
 πε. ΚΥ. ἔλ' ἵνα τοι γαροῦν,
 ὦ Ζού, ὅτι τιμῶν, ὅτι καλὰ-
 βίωσιν αὐτῷ προσέκη. Ζούε.
 πῶς ἔλ' ἵνα; ΚΥ. ὅτι ἔλ' ἵνα
 κέντρε οἱ αὐθροπῶν ποιῶν,
 ἀλλὰ τινι αὐθροπῶν ἀφύπνῃ
 καλὰ βίωσιν, ἢ γὰρ ἀλυσθ' ἵνα.
 νῆ ὅτι τὰ ἐμπροσθεν ὁμιλοῦν
 μέλα, ὡς ὁ μοῖρα, πάντων αἰ-
 τία. καὶ ὅν φονεύσῃ τις, ἵνα
 νῆ ὅτι ὁ φονεύσας, καὶ ὅν
 ἰδρασθ', προσέκη αὐ-
 τῷ

IVP. Nempe bonos, &
 sanctitate uitæ præcellen-
 tes, quiq; semet uirtute ex-
 coluerunt. CYN. Cuius
 uerò gratia hoc facit, ὁ Ju-
 piter? IVP. Propterea
 quod illi supplicio, ἢ uerò
 honore renumerandi sunt.
 CYN. Ceterum si quis no-
 lens & inuito animo mali
 aliquid designauerit, num
 & hunc supplicio afficien-
 dū condemnat? IVP. Ne-
 quaquam. CYN. Proin-
 de neque si quis inuitus boni
 aliquid fecerit, eum bonore
 dignabitur? IVP. Nequa-
 quam. CYN. Itaq; haud
 conuenit illi ὁ Iupiter ullum
 neque honore ornare, neq;
 supplicio afficere. IVP.
 Quis uerò nullum? CYN.
 Quoniam nihil nos homi-
 nes animo uoluntario faci-
 mus, sed necessitate quadam

ineffugibili ad hoc compulsi: si tamen uera sunt illa quæ
 antè confessus es, nempe Parcam esse omnium rerū cau-
 sam. Iam si quis alterum peremerit, Parca in culpa est,
 quæ admisit parricidium. Si quis sacrilegio deorum fana
 compitauerit, facinus à Parca sibi iniunctum admisit.

Quocir-

τῆ ἀρεῇ, ὥστε ἐν γὰρ τὰ δίκαια οὐ
 Μῖνος δικάζειν μύλλοι, τὴν
 ἡμετέραν αὐτὴ τὴ Σισύφου
 ποιοῦσθ, καὶ τὴν μοῖραν αὐ-
 τοῖς Ταντάλῳ, τί γὰρ ἐκῶνοι
 ἐδύνασαν, περὶ δὲ τῶν τοῖς ἐπι-
 νόμοις; Ζεὺς, ἐκ ἐπεὶ ἐδὴ
 ἀπεκρίνιδαι σοι ἄξιον, τοιαῦ-
 τὰ ἐρωτῶντι· Ὀδυσσεὺς γὰρ ἔκ
 οὐρανῶν, λέγει σὺ ἀπερμι ἔδου κα-
 τακτείνῃ. ΚΥ. ἐδύναμην μὲν
 λέγειν ἐπεὶ τὸ τοιοῦτον, πῶς αἱ μοῖ-
 ραι διατρέφουσιν, ἢ πῶς ἐφικ-
 νώσθαι, τῇ ἐπιμελείᾳ τῶν τοσού-
 των ἐν τῇ λαμπρότητος. καὶ ταῦ-
 τα, τῶν δὲ σοὶ ἐπιπόνον γὰρ τι-
 να, καὶ ἐν οὐμοῖς μοι δονῶ-
 σι βιωῶ τὸν βίον, τοσούτα ἐ-
 χουσαι πράγματα, καὶ ὥς τοι-
 κῶν, ἢ πάντων ἐδὴ αὐτῇ ὑπὸ χρῆ-
 σθαι ἡμετέραν ἐγχευάσθαι, ἐ-
 γὼ γοῶ, ἢ μοι ἀέρισι δοθέν, ἐ-
 ν τῇ ἀλλαξίᾳ μὲν πρὸς αὐ-
 τὰς τὸν ἡμεῶν βίον, ἀλλ' ἐ-
 λπίμην αὐτὴ πρὸς τὸν δια-
 βῆναι, ἢ πρὸς καθῆδαι ἡλώ-
 σε quoque fato parum propitio & fauente in lucem
 sunt edita. Itaque ego, si mihi daretur optio, nequaquam
 cum illarum uita meam commutauerim, uerum elige-
 rem potius ut adhuc egentius agerem, quam ut colo

Quocirca si Minos recte
 uti uelit iudicio, multo a-
 quius Fatū pro Sisyphompu-
 nict, & Parcam pro Tan-
 talo. Quid enim illi iniuste
 egerunt, quando iussis dicto
 audientes fuerint? IVP.
 Amplius quidem uel respon-
 dere tibi indignum facinus
 existimo, talia praesertim ino-
 interroganti. Audax enim es,
 & Sophista: ac iam quide-
 te relicto abeo. CYN.
 Debebam equidem adhuc
 & hoc ex te quaesisse, ubi-
 nam locorum Parcae dege-
 rent, aut quomodo res tan-
 tas tam exacta cura & co-
 gitatione queant assequi,
 praesertim illis tantum tri-
 bus existentibus. Etenim la-
 boriosam & minimè feli-
 cem atque iucundam uitam
 mihi uidentur agere, tantis
 implicita negocijs. Et quē-
 admodum uerisimile est, ip-
 se quoque fato parum propitio & fauente in lucem
 sunt edita. Itaque ego, si mihi daretur optio, nequaquam
 cum illarum uita meam commutauerim, uerum elige-
 rem potius ut adhuc egentius agerem, quam ut colo

θαρ' ἀτρακίον, ἴσασταρ πραγ-
μάτων μισθὸν ἐπιτηρῶν ἵκανο-
τα. εἰ δὲ μὴ ῥέειδ' οἱ ἀπο-
κρίνασθαι πρὸς ταῦτα, ὦ Ζεῦ,
καὶ τῆτοις ἀγαπήσομαι, οἷς
ἀπειρὶν ἵκανὰ γὰρ ἔμφανί-
σαι τὸν πόρ' τῆς ὑμαρμένης
καὶ πρηνείας λόγον, ἡ λαιπὰ δ'
ἴσως ἔχει μαρτὸ ἀκούσαι μοι.

laucri. Reliqua fortasse in fati non est ut audiam.

*Parcarum asiderem, tantis
negocijs & difficultatib;
referto, obseruans singuli.
Ceterum si tibi graue est
Iupiter ad hæc responderi,
etiam his contēti erimus ad
quæ respondisti. Satis enim
est quod de fato & proui-
dentia sermonem nos nō ce-*

GILBERTI COGNATI

Annotationes.

a Præter linum.) Dixit pro eo, quod est extra decretum
fatale. Allusum est autem ad filia trium Parcarum, quas Hesio-
dus in Theogonia noctem finxit peperisse. Has Eumenidas
Athenienses uocat, & coluerunt à tempore quo Orestes eo ue-
nit, qui illis struxit templum: in quo si quis sanguine pollutus
ingrediatur, statim ad insaniam præ metu redigitur. b Li-
no.) Id est, filo. c Admetum.) Apollo inter pastorum nu-
mina numeratur. nam & ipse greges Admeti Thessaliæ regis
pauisse dicitur. Quare Virg. & ipsum inter numina pasto-
rum inuocat:

— *Et te memorande canemus.*

Pastor ab Amphryso, &c. —

d Adrastus.) Argiuorū rex, unus è septem ducibus, qui pro-
fecti sunt Thebas, ut restituerent in regnum Polynicem.

e Laio.) Laius, Labdaci filius, regis Thebarum, ex Iocasta
Creontis Thebani filia suscepit Oedipum: qui grandior natu
factus, Laium patrem in tumultu quodā inter ciues suos exor-
to, interfecit, matremque imprudens duxit uxorem.

f Fulmine armatus.) Poetæ Ioui, deorum & hominū mo-
narchæ, fulmen trifidum, & nutum illum ac supercilium, quo
totum Olympum tremefacit, tribuunt.

g Alcibiadis
nepotes.) Perditissimus nepos Alcibiadis apud Platonem in
Symposio,

symposio, ebrius loqui introducit. h Socrates undecim uiris traditus est.) Undecim uiris capitalibus, & in carcerē coniectus, tandem ueneno sublatus est: ut uidere licet in Bis accusato. Meletum Socratis accusatorem damnatum capitis, ex Laertij Platone scimus. i Ad hæc Sardanapalus.) Primi mortalium Assyrij, rege Nino duce, ausi in exterarum gentes arma ferre narratur, quarum multas sibi subdiderunt. Orbis imperium diu retentum, eorum rex ultimus Sardanapalus, à Medis in bellum prouocatus & uictus, anisit. k Orcum mihi narras.) Salust. in Catilinæ bello: Credo falsa existimans ea, quæ de inferis memorantur, diuerso itinere malos à bonis loca tetra, inculta, fœda atq; formidulosa habere, id est, habitare.

l Audio Minoa.) Socrates in Gorgia Platonis refert Iouem hæc dixisse Plutoni: Ego igitur constitui meos filios iudices, duos quidem ex Asia, Minoem scilicet & Rhadamanthum: unum uero ex Europa, Aeacum. Hi ergo postquam mortui fuerint, iudicabunt in prato quodam, ibiq; in triuio ex quo geminae pateant uiae, altera quidem ad tartarum, altera uero ad insulas beatorum. Asiaticos Rhadamanthus, eos uero qui ab Europa uenient, Aeacus iudicabit. Minoi autem id munus iniungam, ut ipse diiudicet, si quid ambiguum fuerit, ut iustissimè procedat iudiciū, recteq; fiat transmissio animarum. Ibi etiam legitur, quod uterque ipsorum uirgam tenet dum iudicat. Minos autem considerans sedet, aureum habens sceptrum, de qua re meminit & Homerus. m Sisypho puniet.) De Sisypho ob latrocinia à Theseo Atheniensium rege interfecto, quomodo saxum uoluendo prematur apud inferos, est apud Ouid. 13. Metaph. Virg. quoque lib. 6. Aeneid. Vide etiam prouerbium, Saxum uoluere.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΕΡΙ. DE MORTE

πρίνου τελευτῆς.

Peregrini.

Vincentio Obsopeo interprete.

ARGUMENTVM.

Infectatur hic Lucianus id quod alijs quoque libenter facit, arrogantiam & insanam gloriæ cupiditatem, præcipuè Philosophorum, ut cuius gratia pleriq; omnia audeant, neq; quicquam

III 5

quam intentatum relinquunt. Atque eius rei exemplum, Peregrini huius mortem describit, qui ut famam aliquam sui relinqueret, in Olympijs constructo rogo, seipsum in ignem ultro coniecero, atque ita extinxerit. Quanquam autem potissimè ea commemorat, quæ circa mortem illius acta sunt, id quod etiam inscriptio ac titulus pollicentur: interim tamen & uitæ eiusdem & facinora persequitur, à quibus progressus ille, ad hoc genus studiorum postremo sese contulerit, & hoc sub aliæna persona, à qua ipsum etiam modum & causam mortis, in qua præcipuè nitebantur sectatores illius, refelli ac refutari facit, nimirum ut eam inuidiam à se ipso remoueret. Apparet enim illis tum temporibus Peregrini nomen non ita leue aut uile apud multos fuisse, præsertim imperitiores, quibus facti huiusce nouitas admirationem incusserat, quemadmodum & ex A. Gellio animaduertere licet, qui ipse quoque honorificè illius mentionem facit libro xii. cap. xi. Videturq; omnino Stoica quadam animi pertinacia, uitæq; tædio mortem ultro sibi consciuisse, quemadmodum & alios quosdam eiusdem professionis uiros fecisse aliquando legimus. Sed quodd idem hoc in Olympijs potissimum, & frequentissimo hominum cõuentu fecit, ambitionis argumentum præ se fert, ac reprehensionis locum dedit. Et est sanè eiusmodi res ambitio, ut multos edementiæ adigat, ut dum gloriam nimis auidè captant, in summam interim temeritatem & infamiam præcipitentur, nihil neque pensi neque moderati habentes, dummodo famam tantopere ambitam post se relinquunt: cuiusmodi Proteos utinà nec nostra ætas quosdam tulisset, ἀλλὰ πάντων λαμαρῖνων μὴ κινῆσαι, φασί. Cæterum fuit hic Peregrinus, philosophus quispian ex seuerioribus illis Stoicæ disciplinæ professoribus (Lucianus Cynicum uideri uult) patria Parianus, ex Ponto, temporibus Traiani uiuens, æqualis Epicteto, Dioni, Musonio, & cæt. quem se Gellius uidisse quoque ait Athenis extra urbem in tugurio quodam habitantem. A principio Christianorum quoq; religionem aliquandiu secutus fuit, sed mox ad philosophiam relapsus, ab illis, ut Luciano placet, propter ritus ipsorum neglectos atque præteritos repudiat.

LVCIA.

DE MORTE PEREGRINI. 267
LVCIANVS CRONIO

Salutem.

Ουκισανδρὸς Κρο-
νίου οὐ πρώ-
τειον. Ο Λυκανο
πρόμακρον Περ-
εγρινόν, ὃ ὡς

αὐτὸς ἔχαιρεν ἐνομάζων ἐχού-
την, Πρωτίως, αὐτὸς δὲ ἐκεί-
νι τὸ τῷ Ομηρικῷ Πρωτίως ἐ-
παρῶν. ἅπαντα γὰρ λόγους ἐν
καὶ γυνόμενον, καὶ μυρίας ῥο-
πὰς ῥαπόμενον, τὰ τελευ-
ταῖα τελευτὰ καὶ πῶρ ἐγένετο
πιστότερον ἅπαν τῶν ἱστορικῶν λό-
γους ἀχρεῖς. καὶ νῦν ἐκείνῳ
ἀπὸ λυθράκων καὶ σοὶ ὀβελίτις,
κατὰ τὸν Εμπεδοκλήα, πᾶν
ὅσον ὁ μέν ἐκείνῳ διαλαβὼν ἐ-
πειράθη, ἐμβαλὼν ἐκείνῳ αἰ-
τὸς ἑρατῆρας, ὃ δὲ γυνάδα
οὗτῳ τῶν πολυανθρωποτά-
των τῶν Ἑλληνικῶν πανηγύ-
ριων τελέσας, πύρρον ὅτι μι-
γίστω νόσας, ἐνιπρόθεσμον ὡς
τοσούτων μαρτύριον, καὶ λόγους
τινάς, ὑπὲρ τῆς ἀπὸ πρὸς
τὸς Ἑλλήνας, οὐ πρὶ πολ-
λῶν ἡμερῶν τῷ τολμήματι.

Nfelix ille
Peregrinus,
aut (quo no-
mine potissi-
mum dele-

Etari uisus est se ipse nomi-
nando) Proteus, illud ipsum
Homerici Protei passus est
nihil enim non gloriae gra-
tia fieri sustinuit: cumq; in-
finitis mutationibus trans-
formatus esset, postremum
ignis quoq; factus est. Usque
adeo gloriae cupiditate te-
nebatur. Et nunc optimus
ille in carbones & fauillas
reductus est post Empedo-
clem, nisi quod hic temera-
rium facinus celare cona-
tus, clanculum in crateras
se dedit praecipitem: porro
generosus ille populosissimo
Graecorum conuentu obser-
uato, ingentissimaq; pyra
constructa, tot ac tantis te-
stibus conscijs insiluit, ac o-
rationes nonnullas super hac
re ad Graecos habuit aliquanto ante quam hoc ausus est.

Videor

πολλὰ τοίνυν δοκῶ μοι ὀρεῖν
 σε γιγνώσκειν ὡδὶ τῇ κορυφῇ τοῦ
 γέροντος· μάλλον δὲ καὶ ἀ-
 κῶ βοῶντι, εἰὰ σε ἐκδὲ
 βοῶν, ὡς τῆς ἀβιλιουργίας, ὡς τῆς
 δεξιοκρατίας, ὡς τῶν ἄλλων, ἃ
 λίγην αὐθάμεν πρὸς αὐτῶν.
 σὺ μὲν οὖν πόρρην ταῦτα, καὶ
 μακρῶ ἀσφαλιστρον, ἰγὼ δὲ
 παρὰ τὸ πῦρ αὐτὸ, καὶ ἔτι πρὸ
 τόρου, ἐν πολλῷ πλήθει τῶν
 ἀκραιτέρων ἔκον αὐτὰ, ἐνίωκον
 μὲν ἀχθόμελῶν, ἔσοι ἰσχύμα-
 ζον τῶν ἀπόνεικον τῶν γέροντος.
 ἦσαν δὲ τινὲς, οἳ καὶ αὐτοὶ ἐν
 γίγνωσκον αὐτῶν, ἀλλ' ὀλίγον
 δῶν, ὑπὸ τῶν Λευικῶν ἰγὼ
 σοι διανοήσασθαι, ὡς πόρρην ὁ Ἀν-
 ταίων ὑπὸ τῶν Λευικῶν, ἢ ὁ αὐτὸς
 ψιὸς αὐτῶν, ὁ Περσίδης ὑπὸ τῶν
 Μαιναίων, ἢ δὲ πᾶσα τῶν πράγ-
 ματι διασκευὴ τοιαύτη ἦν. τῶν
 πρὸς ποιητῶν οἶδα, οἷός γε ἦν,
 καὶ ὁλίκα ἰτραγῶν παρ' ὅσον
 τὸν βίον, ὑπὲρ τὸν Σοφοκλῆα
 καὶ τὸν Αἰσχύλον. ἰγὼ δ', ἐ-
 παύω

tus per omnem uitam tragedias in lucem dederit, su-
 pra Sophoclem & Aeschylum. Ego uerò ubi pri-
 mura

Videor itaque mihi uidere
 te nimium huius senis deri-
 dentem arrogantiam, aut
 potius exclamantem, quae
 lia par est te exclamare: O
 insipientem insipientiam, o er-
 nosam gloriam: aliaque quae de
 illis ferè dicere consueuimus.
 At tibi quidē haec eminus et
 longè tutius dicta sunt: ego
 uerò iuxta rogam ipsum, in
 super ante quoque in copio-
 sa auditorum multitudine
 eadem dicere non reformi-
 dauī, nonnullis equidem gra-
 uiter ferentibus, quotquot
 senis arrogans, consilium ad
 mirationem incusserat. E-
 rant autem aliquot alij, qui
 & ipsi huius gratia ride-
 bant. At ego propemodum
 à Cynicis discerptus essem,
 uelut Aetæon à canibus, aut
 consobrinus eius à Pentheus
 à Bacchis. Ceterum totius
 rei apparatus talis erat. e-
 tenim Poetam haud dubie
 qualis fuerit nosti, tum quā

πὰ τάχιστα ἀς τῶν ἡλιν ἀ-
φαιρέσω, διὰ τῶ γυμνασίῳ αὐ-
τῶν, ἐπὶ ἡμεῶν ἀμα ἡνωμένῳ τῷ
τοῦ, μεγάλη καὶ τραχὺὰ τῇ
φυνὴ τὰ συνύβη ταῦτα, καὶ
ἐν τριόδῳ τῶ ἀντιτῶ ἐπιβί-
μιν, καὶ ἀπασιν ἀπαξ ἀπλῶς
λοιδορῶμεν, ἅτα κατέλαβον
αὐτῷ καὶ βοῇ ἐς τὸν Πρωτῖα.
καὶ ὡς αὐτὸς τίς ὦ, περάσσο-
μαί σοι αὐτὰ ἐκείνα ἀπομνη-
μονεύσαι, ὡς ἐλπίτε· σὺ δὲ
γνωρίεις, διὰ δὲ πολλὰς
αὐτοῖς παραταῖς βέβησι. Πρω-
τῖα γὰρ τις, ἴφθι, ἐν τῷ δόξῳ
τολμᾷ λῆγειν, ὃ γὰρ καὶ ἔστιν, καὶ
ποταμοὶ καὶ θάλαττα, καὶ πα-
τρίῃ Ἡράκλει, Πρωτῖα. τὸν
ἐν Συρίᾳ διδόντα, τὸν τῇ πα-
τρίδι αὐτῷ πρῶτονισχίλια
τάλαυτα, τὸν ἀπὸ τοῦ Ρω-
μαίων πόλεως ἐκβέντα, τὸν
τῷ ἔλθῃ ἐπιστημότορον, τὸν
ἀνταγωνίσασθαι καὶ αὐτῷ τῷ
Ολυμπίῳ δυνάμενον; ἀλλ'
ὅτι διὰ πύρρῳ θάλατταν τῷ
βίῳ διέγνωκεν αὐτὸν, ἀς ἡ-
λε longē illustriorem esse constat, qui cum ipso Olym-
pio commissus decertare possit. At quia ignis adminiculo
ἐκείνῳ se subducere statuit, hoc ambitioni eius ὡς uo-

num in Elin uenisset, illo-
rum certamine eò illectus
atq; perductus, statim Cy-
nicum quendam inaudui,
magna ὡς aspera uoce con-
sucta illa ac uirtutem ex tri-
uo intonantem, omnesq; in
discriminatim diēterijs ὡς
conuicijs inuadentem: tano-
dem uerò in Proteo eius uo-
ciferatio desijt. Hæc quem-
admodum dicebantur, pro
mea uirili cuncta tibi ex or-
dine percensere conabor.
Tu uerò hæc planē ita se
habere cognosces, quippe
qui ipsis uociferantibus non
semel adstisti. Proteum,
inquit, audent quissiam am-
bitiosum dicere, ὅ terra, ὁ
Sol, ὡς flumina, ὡς mare,
ὡς patria, Hercules? Pro-
teum, qui in Syria uinclis
colligatus fuit, qui in patria
quinque millia talentorum
ultrò reliquit, qui ex urbe
Roma eiectus est, quem So-
ne glo-

νοδοξίαν τινὲς τῶτο ἀναφύρ-
 σιν· ὃ γὰρ Ἡρακλῆς ἦν τις, ὃ γὰρ
 Ἀσκληπιὸς καὶ Διόνυσος· ἢ
 ῥαυῶ; ὃ γὰρ τὰ τιλοῦτ' αἶμα Εμ-
 πεδοκλῆς εἰς τὰς κρατῆρας;
 ὥς δὲ ταῦτα ἤκουε ὁ Θιαγίνης
 (τῶτο γὰρ ὁ Λικραγῶς ἱκανὸς
 ἱκανῆστο) ἠρώμενον τινὰ τῶν πα-
 ριστώτων, τί βόλεται τὸ παρὶ
 τῶ πυρὸς, ἢ τί Ἡρακλῆς καὶ Εμ-
 πεδοκλῆς πρὸς τὸν Πρωτίαν; ὁ
 δὲ, ἐκ εἰς μακρὰν, ἔφη, καύσει
 ἱκαντὸν ὁ Πρωτίης Ὀλυμπιά-
 σι. πῶς, ἔφη, ἢ τίνος ἔνικα; εἰ-
 τα ὁ μὲν ἐπειράτο λίγαν, ἰβόα
 δὲ ὁ Λωκινὸς, ὥστε ἀμήχανον
 ἦν ἄλλῃ ἀνέειν. ἐπὶ νῆσον οὖν
 τὰ λοιπὰ ἐπαντλοῦντες αὐ-
 τῶ, καὶ θαυμαστάς τινας ὑπὲρ
 βολὰς διεξίοντες· ἡ κατὰ τοῦ
 Πρωτίως, τὸν μὲν γὰρ Σινωπία, ἢ
 τὸν Διδάσκαλον αὐτῶ Ἀντι-
 δόνη, ὃ δὲ παραβέλλαν ἠξίου
 αὐτῶ, ἀλλ' ὃ δὲ τὸ Σωκράτη αὐ-
 τόν. ἱκέτης δὲ τὸ Δία ὡδὶ πλὴν
 ἀμιλλαν, εἴτα μὲν τοι ἰδοῖς
 ῥιφικὸν Proteum extollentem. Etenim Sinopea, aut præce-
 ptorem eius Antisthenem, ne conferre quidem cum il-
 lo dignatus est, sed neq; ipsum Socratem. Prouocabat
 autem et ipsum Iouem in certamen, deinde cum uisum
 esset

na gloriæ quidam imputat.
 Nonne b uerò ad hunc mo-
 dum e' ter ris discessit et Her-
 cules? nonne ita Aesculapius
 & Dionysius fulmine? Nō-
 ne postremum & Empedo-
 cles in crateras semet immis-
 sit præcipitem? Hæc ubi di-
 xisset Theagenes (hoc enim
 nomine uociferator ille uo-
 cabatur) rogabam quen-
 dam ex assistentibus, quid
 hoc de igne aut Hercule aut
 Empedocle ad Proteum at-
 tineret. Atqui, inquit ille,
 breui semet ipse flammis ab-
 sumpturus est Proteus. Quo-
 modo, inquam ego, aut cu-
 ius gratia? Deinde cum ille
 omnem rem mihi expone-
 re insisteret, Cynicus in tan-
 tum uociferabatur, ut nullo
 pacto eius audiendi copias
 mihi relinqueretur. Audie-
 bam itaq; reliqua ipsum ef-
 fundentem, ac laudibus mi-
 rificis Proteum extollentem. Etenim Sinopea, aut præce-
 ptorem eius Antisthenem, ne conferre quidem cum il-
 lo dignatus est, sed neq; ipsum Socratem. Prouocabat
 autem et ipsum Iouem in certamen, deinde cum uisum
 esset

αὐτῷ, ὥστε πως φυλάξαι αὐ-
 τες, καὶ οὕτω κατίπαιον τὸν
 λόγον. δύο γὰρ ταῦτα, ἴφρι, ὁ
 βίῃ ἀφίστα δημιουργήματα ἐ-
 βίσατο, τὸν Δία τὸν Οὐλύμ-
 πιον, καὶ Πρωτίαν, πλάσαι δὲ
 καὶ τεχνίται, τὸ μὲν Φιδίας,
 τὸ δ' ἡ φύσις. ἀλλὰ νῦν ὃς αὐ-
 θρώπων εἰς βίαν τοῦ ἀγαλλματὸς
 τοῦ εἰχέσεται, ἐχέμενον ἡδὲ τὸ
 πυρὸς, ὁρῶντες ἡμᾶς καταλι-
 πόν. ταῦτα ξυὺ πολλῶν ἰδρῶτι
 διεξιθὼν, ἰδάνει μαλαγι-
 λους, καὶ τὰς τρίχας ἐτίλλει
 το, ὑποφειδόμενῃ μὴ πάν-
 ῃ λικεν. καὶ τέλῃ, ἀπύγον
 αὐτὸν λύσονται μεταξὺ τῶν
 κωϊκῶν τινοῦ παρακρυβό-
 μιστοι. μετὰ δὲ τῆτον ἄλλῃ
 σιδὺς ἀναβαίνει, οὐ ποριμέ-
 νας διαλυθῶσαι τὸ πλεόνῃ,
 ἀλλὰ ἐπ' αὐτομέλει τοῖς προ-
 τέροις ἰοράοις ἐπείχει τῶν
 σπονδῶν. καὶ τὸ μὲν πρῶτον
 ἡδὲ πολὺ ἰγίλα, καὶ δῆλος ἦν
 σίβην αὐτὸ δρῶν, ἅτα ὕρξατο
 ὡς αὖ πως ἐπ' αὐτὸ καταράτῃ
 buc sacris turbā cōtinebat. Ac sub
 initiū quidē effusissimē ri-
 debat, uidebaturq; illud ex
 intimis praeordijs facere: deinde
 adducit modū orationē suam
 exorsus est: Postea q̄m maledictus

esset illi similes eos quodam
 modo inter seipsoſ seruare,
 eiusmodi finem orationi im-
 posuit. Duo haec, inquit, prae-
 stantissima opificia atas no-
 stra uidit, nimirum Ioue Olympium, & Proteum: quo-
 rum quidem illius archite-
 ctus fuit Phidias, huius uero
 opifex natura. Attunc
 ex hominum commercio ad
 superos haec statua migra-
 tura est: caeterum per ignē
 abiens, nos orphanos in ter-
 ris destituet. Hac ubi cum
 multo sudore differuisset, la-
 chrymatus est satis ridiculē,
 capillosq; uellebat ē capite,
 subparcens tamen, ne radi-
 citus extraheret. At postremo
 abductus est à quibusdā
 Cynicis, tristem ac lachry-
 mantem consolantibus. Hoc
 abducto alius illico concio-
 naturus ascendit, non cun-
 ctatus donec multitudo di-
 laberetur, sed ardentibus ad
 Tbeo

Θιαγίνης τέλει τῶν μαροτά-
των αὐτῷ λόγων, τὰ Ἡρακλέ-
αυ δάκρυα ποιεῖσά τοι, ἰγὺ καὶ
τὰ τὸ ἰναυτίον, ἀπὸ τῆ Δαμο-
κρίτου γίλωτ' ἀρξομαι. καὶ
αὐθις ἰγίλα ὑδὶ πολλῷ, ὥστ' ἡ
ἡμῶν τὸς πολλὰς ὑδὶ τὸ ὁμοί-
ον ἱπισπάσας αἰτὰ ἐπίτρε-
ψας ἑαυτὸν ὃ τί γὰρ ἄλλο, ἴφθ',
ὡ αὐδρὲ, χρὴ ποιεῖν ἀκίονο-
τας μὲν ἔτι γυλοῖον ῥήσιον,
ὀρῶντας δὲ αὐδρας γίροντας
δοξαρίσ κα' ἀπ' ὅσων ἱνικα μο-
νευομένης ἐν τῷ μι-
σῶς, ὡς δὲ ἀλέκτι, οἶόν τι τὸ ἄ-
γαλμά ὅστι τὸ λευκοσώμηνον,
ἀκίοναί μιν, βραχὺς παραφυ-
λάσας τὸ τῶν γνώμων αὐτῶν,
καὶ τὸν βίον ἐπιτηδεύσαντες.
ἵναι δὲ παρὰ τῶν πολιτῶν
αὐτῶν ἐκπυθάνω, καὶ εἰς ἀ-
νάγκην ὅν ἀκρίβως ἀδίκαι αὐ-
τόν. τὸ γὰρ αἰ φύσις τῆτο
πλάσμα ἢ ἀμείργημα, ὃ
πολυκλήτης λεωνῶν, ἐπὶ αἰς αὐ-
δρας τελευτῶν ἤρξατο, ἐν Ἀρμιο-
νίᾳ, μοιχσίου ἀλούς, μάλα
πολ.

Theagenes scelestissimis o-
rationibus suis lachryman-
do finem imposuit, ego di-
uersa ratione à risu Demo-
criti exordiar. Ac iterum
sublatis cachinnis, in risum
uberem solutus est, adeò ut
nostrum plerosq; ad com-
munem risum pertraheret.
Deinde sedato risu, conuer-
tens seipsum: Et quidnam
aliud, inquit, ò uir inobis per
æquè faciendum est, adeò
ridiculas orationes audien-
tibus, uidentibusq; uiros æ-
tate decrepita uilissimæ glo-
riolæ gratia tantum non sal-
tantes in medio? Vt autem
rectius intelligatis cuiusmo-
dī nā illa sit statua quæ flā-
mis abolebitur, audite me,
qui ab initio eius mentē cal-
lidè animaduenterim, omni
eius uita diligenter obser-
uata. Nonnulla uerò à ciui-
bus quoque suis memorata
percepi, quibus non potuit
non exactissimè perspectus

et cognitus esse. Etenim hoc naturæ figmentum & opifi-
cium, Polycleti canon, ubi firmata iam ætate in uirum
adole-

πύλαι πλεγάς ἔλαβι, καὶ τί-
 λαι, καὶ ὅσ' ἴγυε ἀλέμενος,
 δέσπον, ῥαφανίδι τῶν πονηρῶν
 βιδυμῶν. Ἄτα μαράκιόν
 τι αἰῶν διαφθείρας, ῥισχί-
 λιον ἀνυῖσας πορὰ τῶν γο-
 ῖων τῶ παλῶς, πρὸς ἡτῶν ἐνο-
 τῶν, καὶ ὡς ἴ' ἀρμόσῳ ἀπαχ-
 τίνα δὲ Ἀσίας. ταῦτα καὶ τὰ
 τιῶν τὰ ἰάσαι με: δοκῶ πη-
 λαι γέ τι ἀπλάσθ' ἔμ, καὶ ἔ-
 ἄνω ἐντελὲς ἀγαλμα ἔμιν
 ἰδὲ λημύργητο. ἂ δὲ τὸν πα-
 τῶν ἰδῶσι, καὶ πάντ' ἀνῶ-
 σθ' ἄξιον. καὶ τοι πάντ' ἰσθί,
 καὶ ἀνυῖσας, ὡς ἀπ' ἐπὶ τῇ
 γήινῃ, οὐκ ἀνασχόμεν
 αὐτὸν ἐπὶ ἱερόντα ἵτιν' ἔδω-
 γήντα. ἔτα ἱερίδ' τὸ πρᾶγ-
 μα διιδόντο, πονηρῶν ἱαντῶ
 καταδικάσας, ἱπλανῶτο, ἄλλο-
 λῶ ἄλλοι ἀμάδων, ὅτι πορ-
 καὶ

adolescere incepisset, multis
 in Armenia uitiatis per a-
 dulterium mulierculis, non
 parum multa suscepit uer-
 bera. Denique uerò per ico-
 etum exiliens & elapsus,
 fuga salutem redemit, ra-
 phano oppletis nates aufe-
 rens. Exin puero quoque
 formoso per uim constupra-
 to, tribus nummorum milli-
 bus à pueri parentibus, cum
 tenuis essent fortunæ, scedi-
 tatis impunitatem mercatus
 est, ne ad præfectum Asiæ
 duceretur. Hæc atque eius-
 modi missa mihi jacienda
 esse uidentur. etenim lutum
 adhuc informe erat, ac non
 dum perfecta statua nobis
 formata. Cæterum quibus
 iniurijs cōfectum ætate pa-
 rentem affecerit, admodum

auditu dignum esse opinor, & memoratu necessarium.
 Et sanè omnibus uobis compertum atq; auditum esse re-
 or, quomodo senem præfocauerit, nequaquam susti-
 nens eum ultra sexaginta annos iam senescentem. Po-
 stea uerò quàm tanti sceleris fama diuulgata est, arre-
 ptis fuga se ipse condemnasset, incertis uagans sedi-
 bus oberrabat, terram terra comitutando. Qua in peo-

καὶ τὴν θεωματικὴν σοφίαν τῆς
 Χριστιανῶν θείας, περὶ τὴν
 Παλαιστίνην τοῖς ἰσραῦσι καὶ
 γραμματοῦσι αὐτῶν ξυγγι-
 σάμενος. καὶ τί γὰρ ἐν βραχὺ
 πᾶσι αὐτοῖς ἀπέφηνε, προ-
 φῆτης καὶ διασάρχης καὶ ξυ-
 ναγωγὴς, καὶ πάντων μόνος
 αὐτοῖς ὡς καὶ τῶν βιβλῶν τὰς
 μὲν διηγῶτο, καὶ διδάσκει,
 πολλὰς δὲ αὐτοῖς καὶ ξυγ-
 γραφί, καὶ ὡς θῶν αὐτὸν ἐκ
 τοῦ ἰσραήλ, καὶ νομοθέτη
 ἰχρῶντε, καὶ προσάτιον ἐκ
 γραφῶν, τὸν μέγαν γοῦν ἐκ
 νομῆς εἰς εἰς αὐτῶν, τὸν
 ἐν τῇ Παλαιστίνῃ ἀνασκολοπι-
 οῦντα, ἐπὶ καὶ τὴν πᾶν τὴν
 λατικὴν ἀσκήσαντος τὸν βίον.
 τότε δὲ καὶ συλλαμβάνει αὐτὸν
 ὁ Πρωτεύς, ἐν ἑκείνῃ αἰ-
 τῇ τοῦ Διοσκουρίου, ἐπεὶ καὶ αὐ-
 τὸς ἐμὲν αὐτῶν ἀξίωμα πε-
 ρισοῖσι, πρὸς τὸν ἱερεῖον βίον,
 καὶ τὴν τοῦ κράτους καὶ τοῦ
 ποταμοῦ, ὡς ἐν τῷ ἐν γένει.

reginatione & mirificam
 illam Christianorum sapien-
 tiam perdidit, circa Pala-
 stinam sacerdotibus & scri-
 bis illorum conuersans. Ae-
 sanè non multo in tempore
 pueros omnes illos præ se
 esse ostendit, propheta, ac
 sacrificiorum princeps, &
 synagogæ socius, breuiter,
 omnia solus existens. Præ-
 terea librorū nonnullos ex-
 posuit, nonnulli uerò & sua
 industria conscripti sunt.
 Ac ueluti deum hunc ipsum
 perhibebāt: nam eo & le-
 gum auctore utebantur, &
 præfectum illum declara-
 bant. Itaque etiamnum ma-
 gnum illum hominem reue-
 renter colunt, nempe illum
 qui in Palastina crucifixus
 est: quoniam primus nouum
 illud mysterium in hominū
 uitam inuexerat. Tunc uerò
 comprehensus etiam ob hoc
 ipsum Protens in carcerem

illapsus est. Quæ quidem res ipsi non mediocrem digni-
 tatem cum ad insequentem uitam, tum ineptias & glo-
 riam, quarum erat amantiſſimus, conciliauit. Itaque
 post-

ἀμέχανον δὲ τι τὸ τάχῃ ἰ-
 πιδάκνυσται, ἰπιδάκνυται τι τοῦ
 τοῦ γίνεσθαι δημόσιον· ἢ βρα-
 χὴ γὰρ ἀφελᾷσι πάντων. καὶ
 δὲ καὶ τῷ Περικλῆϊ πολλὰ
 τότε ἦν χρήματα παρ' αὐ-
 τῶν, ὡς προφάσει τῶν διση-
 μῶν, καὶ πρόσδοτον οὐ μικρὰν
 πάντῃσι ποιεῖσάντε, πεπαικα-
 σι γὰρ αὐτὸς οἱ κακοδαίμο-
 νοι, τὸ μὲν ὅλον ἀδανάτοι ἐσι-
 διαι, καὶ διόσιδαι τὸν αἰὶ χρό-
 νον, παρ' ὃ καὶ καταφρονέσαι
 τῷ θανάτῳ, καὶ ἐκόντες αὐτὸς
 ἐπιδιδόασιν οἱ πολλοί. ἰπιδά-
 κνυται δὲ ὁ νομοθέτης ὁ πρῶτος ἰπει-
 σεν αὐτὸς, ὡς ἀδελφοὶ πάν-
 τὸς εἶναι ἀλλήλων, ἰπιδάκνυται ἁ-
 παξ παραβάντες, διὸς μὲν τὸς
 Ἑλληνικὰς ἀπαρνήσονται, τὸν
 δὲ αὐτὸς κολοπισμῶν ἐκεί-
 νου σοφιστῶν αὐτῶν προσκυνοῦ-
 σι, καὶ κατὰ τοὺς ἐκείνου νό-
 μους βιώσι. κατὰ φρονούσι οὖν
 ἀπάντων ἰξίσις, καὶ κοινὰ ἡ-
 γνύται, αὐτὸν τινὲς ἀκρι-
 βῆς

Incredibile uero est, quan-
 tum studium & celerita-
 tem in hoc ostendāt, si quid
 tale uulgo innotuerit. Illicō
 enim nulli rei parcunt. Proo-
 inde Peregrino quoq; mul-
 ta tunc opes ab illis mitte-
 bantur, sub uinculorū prae-
 textu, nec uulgarem rerum
 prouentum lucrificiebat.
 Etenim c haud dubitanter
 sibi persuaferunt infelices
 illi, se omnino immortalita-
 te fruturos, perpetuoq; ui-
 cturos esse. Quam ob rem
 & mortem magno contem-
 nunt animo, ac nō pauci sua
 sponte semet occidendos ofe-
 ferunt. Deinde primus quo-
 que illorum legislator eorū
 persuasit animos, quemad-
 modū omnes inter se fratres
 essent. Postea uero quā-
 semel à nobis descuerunt,
 Graecorum deos constan-
 ter abnegant, solum autem
 Crucifixum illum impo-
 storem adorantes, secundum illius leges uiuendi ra-
 tionem instituunt. Proinde apud illos omnia ex æ-
 quo habentur contemptui, existimanturq; esse communia,
 que

βῆς πίστεως τὰ τοιαῦτα παρὰ
 διζήμενοι. ἢ τῶν παρὶν
 θητιεῶν αὐτῶν, γόνυ καὶ τιχὴ
 νίτης αὐθροπῶν, καὶ πράγ-
 μασι χρῆσθαι διωκόμενοι, αὐ-
 τήκα μάλα πλείονας ἐν βρα-
 χυτίῳ, ἰδιώταις ἀνθρώ-
 ποις ἰγχεσθῶν. πλὴν ἄλλ' ὅπως
 ῥῆγιν ἁφένθ' ὑπὸ τῷ τότε
 τῆς Συρίας ἀφόντῳ, ἀνδρὸς
 φιλοσοφίας χαίροντος, ὃς συ-
 νὰς τῶν ἀπέννοιαν αὐτῷ, καὶ ὅτι
 δίδασκεν αὐτὸν ἀποθανῶν, ὡς δό-
 ξαν ὑπὸ τῷ ἀπολίποι, ἀφῆ-
 κεν αὐτὸν, ὃ δὲ τῆς κολασίως
 ὑπολαβὼν ἄξιον. ὃ δὲ ἄς τῶν
 οἰκίσαν ἱκανοὺς, καταλαμ-
 βάνει τὸ πρὸ τῆς πατρὸς φέ-
 νει ἐν φλογμῶν, καὶ πολλὰς
 τῶν ἱκανοῦς τῶν κα-
 τυγορίαν. διόρπατο ἢ τὰ πλεῖ-
 στα τῶν ἐτημάτων παρὰ τῶν
 ἀποθυμίων αὐτῷ, καὶ μόνοι
 ὑπὸ λαμπρόντες οἱ ἀγροὶ, ὅσοι
 ἄς περὶ καὶ δὲ τὰ τάλαντα.

regressus, comperit paternæ cedis memoriam non-
 dum fuisse sopitam, sed multos superesse, qui mira per-
 uicacitate accusationem aduersus illum adornarent. Dis-
 siparat itaque maiorem possessionū suarū partem in pe-
 grinationē, ac tantū relictū erāt agri ferme quindecim ta-

que citra fidem exacte ex-
 ploratam in communem u-
 sum à quoquam deferente
 suscipiunt. Quòd si quis præ-
 stigiator, aut alioqui homo
 promptus & uersutus, &
 rei faciendæ appositus eos
 accesserit, breui admodum
 opulentus efficitur, quippe
 qui hominum idiotarū sim-
 plicitate callidè queat abu-
 ti. Caterum Peregrinus tan-
 dem liber dimissus est ab eo
 qui id temporis præsidem
 agebat in Syria, uiro non
 mediocriter Philosophiæ
 cōmercio gaudente. Qui cū
 illius subolfecisset arrogan-
 tiam, quòd iā statuisset mor-
 tem oppetere, ut per hoc
 præclaræ famæ gloriam ap-
 pud posteros relinqueret, di-
 misit illum, ne dignum qui-
 dem ratus eundem esse sup-
 plicio. Ille uerò exin domū

ὅρ γὰρ ὃ πᾶσα ἰσία, τριάκον
 τὰ πρὸς ταλαύτων ἀξία, ἢν ὁ γί
 γνη κατέλιπερ, ἔχ, ὅσπορ ὁ
 πατέριμος. Θιγαγύνη ἔλατ, πιν
 τικισχλίωρ τισύτη γδ ἔλε ὃ
 πᾶσα τῇ Παριανῶν πόλιν, πίν
 τισὺν αὐτῇ τὰς γαττινύσας
 παραλαβοῦσα, τραβάει ἄν,
 αὐτοῖς αὐθρύποις καὶ βοσκή
 μασι, καὶ τῇ λιπῇ παρα
 σού. ἀλλ' ἴτι γι ὃ κατηγορία,
 καὶ τὸ ἐγκλημα θόρμην ὄν,
 καὶ ἰσκα οὐκ αἰε μακρὰν ἰ
 παυκατῆσι δαί τις αὐτῶ. καὶ
 μάστιγας δὲ μὲν αὐτὸς ὕγα
 γάντα, χρηστὸν, ὡς ἰφασαν οἱ
 ἰδόντες, γίροντα πρὸς θεῶν
 οὕτως ἀγίως ἀπαιωλέτα. ὃ ὃ
 σοφὸς οὗτ' Πρωτῆς, πρὸς
 ἀπαντα τὰυτα σκίφαδι οἶον
 τι ἔξουρι, καὶ ἴπως τὸν λίνδον
 νομ δούφυγ' παρὶλθῶν γδ αἰ
 τῶν ἰκκυσίαν τῶν Παρια
 νῶν, ἰκόμα δὲ ἔλε, καὶ τρέβω
 να πινκρὸν ἡμπαίχτο, καὶ
 πᾶ.

Protens ad hæc omnia non oscitanter intentus erat, quia
 nam aliquid inuentum comminisceretur, unde uim &
 periculum à se declinaret. Progressus ergo in mediam
 Parianorum multitudinem, nutriebat uerò iam comam,
 sordida

lentorum. Nam tota sub
 stantia quam pater relique
 rat, triginta talentorū sum
 mam non excessit, non, ut
 omnibus modis ridiculus
 Theagenes illā tribus mil
 libus dignam falsò confir
 mauit. Tanti enim neq; tota
 Parianorum urbs, tametsi
 quinque ciuitates sibi uicinas
 adiungeret, uēderetur, und
 cum ipsis hominibus & iu
 mentis, & reliqua supelle
 ctile. Vigebat itaq; eius etiā
 dum flagitium & accusa
 tio in recenti hominum meo
 ria. Nec ita diu habita
 uit in patria, sed statim ad
 uersus eum quispiam insur
 rexerat. Potissimum uerò
 ipse populus indignabatur,
 senem frugi, ut illi quibus ui
 sus erat, perhibent, familia
 riter lugentes, qui tam cru
 deliter & impiè fuerat oco
 cibus. Sedenim sapiens ille

πῶς παρήρπτε, καὶ τὸ ξύ-
λον ἐν τῇ χειρὶ ἔμ, καὶ ὅλως μὴ
λατρεγίως ἐκινούαστο. τοιοῦ-
τος ἦν ὁ παλαιὸς αὐτοῖς, ἀφ' ἃ
ἐκείνους πᾶσι δόξαι, ὅτι μὴ μακά-
ρίους πατρὸς αὐτῶν κατέλιπον,
ἀλλ' οὐδ' αὖτε πᾶσαν. τότε
ὡς ἔπαυσε ὁ δῆμος, πέντε δὲ
αὐθιγαί, καὶ πρὸς διακο-
μὰς ἐκχρησθέντες, ἀνέμεινον οὐ
δὲ ἵνα φιλοσοφῶν, ἵνα φιλό-
παρῶν, ἵνα Διογένης καὶ Κρά-
τιτος ἡλωτῶν. οἱ δὲ ἐχθροὶ
ἐπιτίμωντο, καὶ μὴ τίς ἐπιπα-
ρίσαι μνησθῆναι τῶ φόνου, λί-
τοι αὐτῶν ἐβάλλετο. ὕψι οὖν
τὸ δούτερον πλανησόμενος,
ἐκὼν ἐφόδια, τὸς Χριστιανὸς
ἔχων, ὑφ' ὧν δορυφορέμενος,
ἐν ἀκασίᾳ ἀφρόνοις ἔμ, καὶ
χρῆνον μὲν τίνα οὕτως ἐβίσκε-
ται, ἅτα παρανομήσας τὸ καὶ
ἐν ἡμέραις (ὅφρα γὰρ τι, ὡς
ἡμεῖς, ἰδιῶν, τῶν ἀπορήτων
αὐτοῖς) οὐκ ἔτε προσεμελῶν

sordido amictus pallio, pe-
ra ex humeris suspensa, et
baculū manu tenebat: erat
aut omnino instructus more
tragico. Talis itaq; cū ciuib.
suis apparuisset: uniuersam,
inquit, substantiā quam sibi
beatae memoriae pater reli-
quisset, se uelle illis publicā
dimittere. His auditis, homi-
nes egeni et inopes, neq; nō
ad distributionem auidē ino-
biantes, protinus exclama-
uerunt, illum unicum esse
Philosophum, unicū amano-
tem patriae, unum qui uerē
Diogenis et Cratetis esset
aemulus. Porro autem ini-
mici necessario quiescebāt.
Etenim si quis conatus esset
mentionem paternae cadis
facere, illicō petebatur lapi-
dibus. Secūda itaq; suscepta
peregrinatione egreditur ua-
gaturus, satis sibi uiatrici in-

αὐτῶν, ἀπορῶμεν, ἐν παλι
 νῇ λίας ὥτο δᾶρ ἀπατῶν
 παρὰ τ' ὡλίως τὰ ἐτήματ',
 καὶ γραμματῶν ἐπὶ δὲ, ὅ-
 ξιν ταῦτα κομίσασθαι, ἐκλού-
 σαντο βασιλῆες. ἔτα δ' ὡ-
 λῆς αὐτιπριδοῦσάμινες,
 ὅτε ἐπ' ἰπράχθη, ἀλλ' ἱμίνεον
 ἐκλούσῃ. οἷς ἀπαξ δ' ἰγνώμη
 δυνὸς ἐκταναγνώσαντο. ῥί-
 τι ἡδὲ τέτοις ἀποδημία εἰς
 Αἴγυπτον, παρὰ τὸν Αγαθόβο-
 λον, ἵνα ὡς τὴν θαυμασίῳ
 ἄρκουσι διήσκητο, ξυρόμι-
 νον δ' ἐκπαλῆς τὸ θυί-
 ου, χρύμενον δὲ πηλῶ τὸ
 πρόσσωπον. ἐν πολλῶ δὲ τῶν
 πρὸς τῶν δόμων ἀναφλῶν
 τὸ αἰθεῖον, καὶ τὸ ἀλιδόφρον δὲ
 τῷ τοῦ ἐκπαλῆος ἐπιδεικνύμε-
 νον, ἔτα παύων, καὶ παύοντες
 ἐκθύνει εἰς τὰς πρυγὰς, καὶ
 ἡλὰ πολλὰ νιανικώτορα θαυ-
 μάσιοι, ἐκᾶθεν δὲ οὕτω
 παρδουκασμίνον, ἡδὲ ἰτα-
 λῶν ἐπλῶσι, καὶ ἀπὸ τῶν νῆ-
 σὶν ἐκδοεῖται πᾶσι, καὶ μὴ
 mirifico ac praestigioso designabat. Ceterum ad hūc modū
 instructus et exercitatus hinc soluit in Italiā: egressusq; e na-
 ui, statim omnes homines infectatus est linguae petulātia, cū

amplius illis, magna rerum
 difficultate perplexus, per
 recantationem opinabatur
 opes suas iterum à ciuitate
 repetendas esse: missiq; lite-
 ris, uoluit iussu regis denuò
 cuncta auferre. Contrà de-
 incept missa legatione etiā
 à ciuibus, nihil actum est,
 sed iussus est stare rebus se-
 mel ab ipso constitutis, prae-
 fertim à nemine ad hoc per-
 uim compulsus. Post id ter-
 tiam in Aegyptum peregre-
 nationem instituit ad Aga-
 thobulum iter faciens, ut ad
 mirando studio semet exer-
 ceret, tondens capitis dimi-
 dium, ac uultum limo oblio-
 nens. Postea in magna cir-
 cumstantis populi corona,
 tractans in manibus uirilia,
 hoc tanquam mediū & in-
 differens esse demonstrabat.
 Exin uerberabat, et uerbera-
 batur ferula circa nates. mul-
 taq; alia iuueniliora moro
 primis

ἡγετὶ τῆ βασιλεῖα, πρᾶξις αὐτῶν
 ὑπὸ τῆς ἡμετέρας αἰσῶς,
 ἡγετὶ ἰσχυρῶς ἐπὶ τῆς αἰσῶς.
 γὰρ, ὡς αἰσῶς, ὁλίγον ἐμὴν τῆ
 βασιλείας καὶ ἐκ τῆς φιλο
 σοφίας ὑποδύμεν τινὰ καὶ
 λαβὼν ὑπὸ ῥήμασι, καὶ μάλι
 στα, τὴν αὐτὴν τινὰ τὸ λοιπὸν
 αὐτῶν πεισιμαχίαν. τὸν δὲ
 ἀπὸ τῶν τὰ αὐτὸν δόξας ὑψά
 νει, παρὰ γὰρ τοῖς ἰδιώταις
 καὶ πρὸς τὴν αὐτὴν τῆ αἰ
 σῶς, μέχρι δὲ τῆς πόλεως
 ἐπιτιμαμένη, αὐτὴν σο
 φίας, ἀπὸ τῆς αὐτῶν ἀμεί
 νει ἐν τῇ αὐτῇ τῇ πράξει
 καὶ, ἐπὶ τῇ αὐτῇ τῇ πό
 λεως τοῖς φιλοσόφου. πάλιν
 ἀλλὰ καὶ τῷ αὐτῷ αὐτῷ,
 καὶ διὰ τῶν αὐτῶν ἡγετὶ,
 ἐφὶ τῇ αὐτῇ αὐτῇ τῇ πό
 λεως καὶ τῇ αὐτῇ ἰσχυ
 ρίας ἀγαθῶς, καὶ προσήκου
 ντα τὰ τῶν Μουσωνίων καὶ
 Δίωνος καὶ Επικτήτου, καὶ ἐ
 νταύτῃ τῇ αὐτῇ ἀβουτetur, dicens, urbi
 nihil opus esse tali philosopho. Quare hoc quoque de illo me
 morabile est, dum in ore erat omnibus, philosophus propter
 dicendi libertatem, ac immodicā linguæ licentiam eiectus.
 At enim iam exactus oppido, cum Musonio ac Dione et Epi

primis uerò regē, quē noue
 rat natura placidissimū et
 mansuetissimū: quare impul
 sus, tutiori debacchabatur
 in omnes audacia. Etenim
 regi, ut par erat, parum cu
 ræ erant conuicia et bla
 sphemiae, neque ullum ex ijs
 qui philosophiæ se tradide
 rant, propter uerba suppli
 cia afficere dignabatur, cū
 primis uerò eos qui rationē
 conuicij impetendi alios
 artem sibi peculiarem fe
 cissent. Porro autem Pere
 grinus tanta dicendi licen
 tia non mediocrem sibi glo
 riam comparabat. Itaque
 apud homines idiotas in ma
 gna erat admiratione et
 reuerentia propter arrogā
 tiam, donec is qui Reipub.
 procuracionem obibat, uir
 sapiens, eiectum cum able
 gasset, cum præter modum

τις ἄλλοι ἐν πόρεσσιν αὐτῇ
 αὐτῇ γένετο. οὕτω δὲ ὡς τὴν
 Ελλάδα ἐλθὼν, ἄρτι μὲν ἡλίους
 ἰλοιδραῖο, ἄρτι δὲ τὸς ἑλ-
 λῆνας ἐπειδὴ αὐτὸς ἠρῶν ἐ-
 πλαρυνάμενος ἄρτι δὲ αὐτὸς
 παιδείας καὶ ἀξιώματι περι-
 χυῖα, αἰέτι καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις
 αὐτὸς ποιεῖ τὴν Ελλάδα, καὶ
 δῶκεν ἐπὶ γὰρ τῇ Ὀλυμπίᾳ,
 καὶ ἐπαυσε δὴ τὰ ἀπολυ-
 μένης τὸς παρρηγοῖα, κα-
 κῶς ὑγρόθεν, ὡς καταβυλ-
 ναυτα τὸς ἑλλῆνας, δὴ τὸν τὸς
 διατὰς τῶν Ὀλυμπίων δια-
 καρτοῦν διψῶντας, καὶ τὸ
 Δία καὶ ἀποθυῖαν πολ-
 λὰ αὐτῶν, ἐπὶ σφοδρῶν τῶν
 νόσων, αἱ τῶν Διὰ τὸ ξυρὸν
 τῷ χυρὶ, ἐν πολλῇ τῇ πλῆ-
 θει ἐπιπόλαον. καὶ ταῦτα ἑ-
 λγὶ πίνων τὰ αὐτὰ δατῶν,
 ὡς

Eteto a consuetudinem ha-
 buit, cumq; alijs quotquot
 nō dissimili infortunio mul-
 tatos esse nouerat. Ad exo-
 tremū ita regressus in Gra-
 ciam, mox probrosis dictis
 Elicens impetebat, modò
 Græcos ut aduersus Roma-
 nos arma sumerent, solici-
 tabat, modò uirū industriū,
 et multa dignitate prædi-
 tū turpiter inuadebat, pro-
 pterea quòd ille præter alia
 quibus de Græcis erat opti-
 mè meritis, etiam hac in re
 non uulgarem præstitisset
 Græciæ et opem et ope-
 ram, quòd aquam in Olym-
 piam deduxisset, ac primus
 populum ad festiuitatē con-
 fluere solitum, siti pereun-
 tem subleuasset. In hunc er-
 go Peregrinus linguæ pro-
 cacitate adductus, turpia

uerba euomere non cessabat, quasi Græcos hac mollitie
 effœminaret: Oportet spectatores Olympiorum sisim forti-
 ter tolerantes perdurare. Ac per Iouem non pauci illorum
 mortem oppetebant, uehemētibus morbis impliciti, interea
 propter loci siccitatē in magna et promiscua multitudi-
 ne emergētibz. His ita dictis, de eadē aqua potare solebat,
 adeò

οὐδὲ ἀπ' Ὀλυμπίων τῶν ἱερῶν
 προῶν, ὡς ἐς τὰ πρὶν λαύσων
 ἑαυτὸν, καὶ νῦν αὐτὰ τῶντα
 θαυματοποιῶν, ὥς φασι, βόθρον
 ὁρύττω, καὶ ξύλα συγκομίσ-
 ζω, καὶ δεινὴν τινα πλὴν καρ-
 πόριον ὑπερχόμενον, ἰχρὺν
 εἰσοίμαι, μάλα τε μὲν πρὶν
 μέλαινα τὸν βασιλῆα, καὶ μὴ
 δραπιδόσων ἐκ τῶ βίῃ, εἰ δὲ καὶ
 πάντως δειγνύσθω οἱ ἱππα-
 λᾶτιδάς, μὴ πυρὶ, μηδὲ τοῖς
 ἀπὸ τ' τραγῳδίας τέτοις χρεῖ-
 σθαι, ἀλλ' ἐτάρω τινα θαυάτε-
 ρόν ποτε, κυρίων ὄντων ἰλόμε-
 νοι ἀπὸ λῆθω. εἰ δὲ καὶ τὸ πῦρ,
 ὡς Ἡράκλειός τι ἀσπάζεται,
 τί δὲ ποτε ἐχὼ λατὰ σιγῶν ἰο-
 δόμενον ὄρεσιν ὁδὸν ἀφ' ὧν
 ἐκάνω ἑαυτὸν ἐνέπρηναι μόνος,
 ἱσταμένη, οἷον Θιαγίνῳ τῶτον
 φιλοκτῆτιν παραλαβών; ὁ
 δὲ ἐν Ὀλυμπίῃ, ὅτ' παυσιγύ-
 ρως πλεθύνει, μόνον ἐκ ὧν

σκη.

multitudinē sermonem ἑαυ-
 τῷ sparsit, quod statim à prio-
 ribus Olympijs ueluti in diē
 posterum flammis semet ip-
 se traditurus esset. Et nunc
 hæc ipsa mulis adornat
 prostigijs, ut fama est, eru-
 enda fossa, lignisq; com-
 portandis, ac miram et
 inusitatam tolerantiam pro-
 mittendo. Erat uero illi, ut
 mea fert sententia, omni-
 no mors expectanda, nul-
 loq; modo ē uita profu-
 giendum. At si immobili
 proposito prorsus constitu-
 tum habet mortem cum ui-
 ta commutare, consenta-
 neum mihi uidebatur, ne
 hoc igne fieret, neque his
 quæ sunt in tragædijs, ute-
 retur, sed alia aliqua mortis
 permutatione, quum infini-
 tæ sint, electa, ē uiuis disce-
 deret. Quod si tamen igne,

tanquam re quapiam Hero

culea, tantopere delectatur, cur non potius per silentium
 electo quopiam monte multis arboribus confito, in eo se ip-
 se cōcremauit solus, uno aliquo, cuiusmodi est Theagenes,
 Philoctete assumpto? Ille autē in Olympia presente magna
 homi-

οὐλῶς ἐπ' ἴσα ἑαυτὸν, ὅτι ἂν
 ἔξῃ ὧν, μὰ τὸν Ἡρακλῆα,
 ἄγχι καὶ κατὰ τὴν βασιλείαν,
 καὶ τὴν αἰὲς δίκας διδόναι
 τὸν τολμημάτων. καὶ κατὰ
 τὴν πάντων ὅψιν δρᾶν αὐτὸ ἔσι
 καὶ, ὅτι ἐχρῶ παλαιὸς ἐς τὸν τῷ
 φελάροδον ταύρων ἐμπισσύ-
 νη, πῶς ἄξιον ἀποτινίσκει,
 ἀλλὰ μὴ ἄπαξ καὶ ὄντα πρὸς
 τῷ φλόγα, ἐν ἀναρτῇ τιθάναι.
 καὶ γὰρ αὐτὸ καὶ τόδε εἰ πολ-
 λοὶ μοι λέγουσι, ὡς ὅστις ὀφεί-
 τοι ἄλλοι θανάτου τρεῖς
 τὸ διὰ πρὸς αὐτοῖς γὰρ δὲ
 μόνον τὸ σῶμα, καὶ αὐτὴν
 τιθάναι. τὸ μὲν τοι διαμαρ-
 τυνῆται, εἶμαι, ὡς σιμὸν, ἐν
 ἱερῷ χωρίῳ λαομέλει αὐτὸν
 πρὸς, ἐν δὲ καὶ θάπτειν ὅστις
 τὸς ἄλλους ἀποθνήσκοντας. ἀ-
 νήντι δὲ, εἶμαι, ὡς καὶ πάλαι
 βίαν τις ἐνδοξὸς γένεσθαι,
 ἐπεὶ

hominum frequentia, non
 in tabernaculis se solum ui-
 debit, alioqui haud indi-
 gnus existēs per Herculem;
 sicut par est homines par-
 ridas ac impios malefa-
 ctorum poenis dare. Quin
 etiam nuntium cunctanter
 ac serò illud facere uidetur,
 quem iam dudum oporteo
 bat in Phalaridis taurū d-
 lapsum, dignum nefarijs fa-
 ctis exhausisse supplicium,
 nec tantum semel in flam-
 ma hiscentem subito expi-
 rare. Etenim à multis hoc
 pro certo cōfirmari audio,
 nullam mortem esse uelo-
 ciorē aut properantiorē,
 quàm eam quæ per ignem
 illata fuerit. Solum enim os
 aperiendum est, & statim
 efflatur anima. Atqui &
 ille, ut opinor, eam quoque
 spectaculi dignitatem secū

uolutat in animo, rem uidelicet grauē & præclaram esse,
 sacro in loco comburi, ubi ne sepelire quidem alios morien-
 tes religiosum dicitur. Audiuitis enim, nisi fallor, quem-
 admodum iam olim quidam cupiens gloriosum & celebre
 apud posteros nominis sui monumentum relinquere, cum
 nullam

ἡ καὶ ἄλλω τρόπῳ ἐκ αὐ-
 χροῦ ἐπιτυχῆρ τούτου, ἡ ἐκ
 οἱ δὲ Εφροῖας Ἀρτίμιδος ἡ
 θιάς. τοιοῦτόν τι καὶ αὐτὸς ἐπι-
 θεῖν, τοιοῦτόν ἐστι τῆς Δόξης
 ἐντίτηκον αὐτῷ. καὶ τοι φη-
 σὶν, ὅτι ἡκίρ τῶν ἀνδρώπων
 αὐτὸ δρᾷ, ὡς διδάσκειν αὐ-
 τὸς θανάτου καὶ ἀφρονείᾳ, καὶ
 ἐγκαρτοσύνῃ τῆς δεινότητος : ἐγὼ
 δὲ ὁ δῶκε αὐτὸν ἰσοῦ μὲν, ἐκ ἡκί-
 ρου, ἀλλ' ὑμᾶς, αἱ καὶ τὸς κα-
 κύργους βέλοισι αὐτὸν μαθεύσας
 αὐτὸν γυνώσκω δὲ κακουργίας
 τούτης, καὶ καὶ ἀφρονείᾳ θανα-
 τῆτος, καὶ κακώσεως, καὶ τῶν
 τοιούτων δαιμόνων. ἀλλ' ἐκ αὐ-
 τοῦ οἶδ' ὅτι, βλαβήν τι, πῶς ἔν
 ὁ πρωτὺν τότε διακρίνει, καὶ
 τὸς μὲν χρυσὸς ὠφελῆσαι, τοὺς
 ἑπομένους δὲ φιλοκρινδυνῶν ὁρῶν
 ἐν τολμῇ ὁρῶν ἀποφάνει : καὶ
 τοι δυνάμει ἴσως, ἵς τῷ μόνον
 ἐκ πᾶσι σιῶσαι τὸς πρὸς τὸ ὠ-
 φελίμων ἐφελμένους τὸ πρᾶγμα.

ὁ μᾶς

tum hac in re sit profuturus, nec malis & nefarijs homi-
 nibus maiorem ad contemnenda pericula, & sceleratiora
 audendi animū additurus? Esto sane ad hoc tantū cōkursu-
 ros esse, qui in optimā partē hanc rem salū spectaturi sint.

proius

nullam aliam uideret sibi re-
 lictam esse innotescendi ra-
 tionem, Ephesia Dianæ tē-
 plum absumpsit incendio. Tale quippiam & hic secū
 molitur in animo tanta glo-
 riæ cupiditate tantum non
 miser ille contabescit. Sede-
 nim aiunt illum hæc ipsa bo-
 minū gratia facere, ut eos-
 dem mortis contemptum do-
 ceat, ac in rebus arduis to-
 lerantiam. Ego uerò perli-
 benter interrogarem, non
 illum, sed uos, numquid etiā
 maleficos & facinorosos
 eius discipulos fieri cupiatis
 in eiusmodi tolerantia pero-
 discenda, ac morte contem-
 nenda, tū afflictionibus &
 cæteris terroribus fortiter
 perferendis? Atqui certē
 compertum habeo, ista uos
 minime uelle aut cupere.

Quo igitur pacto hoc Pro-
 teus discernit, ut bonis tan-

ἀλλ' αὖ οὖν αὐτὸς ἱκέσμεθα,
 ἀξίαι δ' αὖ ὑμῶν τὰς παῖδας
 ζήλους τῇ τειέτῃ γρη῏δαι·
 ἐπ' αὖ ἄπειται. καὶ τί τῷτο ἡ
 ῥήμιω, ὅπως μὲν αὐτῶν τις τῶ
 μαθητῶν αὐτῷ ζηλώσας αὖ·
 τὸν οὖν Θιαγίνε τῷτο μάλιτα
 αἰτιάσαιο αὖ τις, ὅτι τᾶλλα
 ζήλων ταύδ' ὅς, ἢ χ' ἵπ' αὖ τῷ δι
 δασκάλῳ, καὶ συνοδοῦναι πα
 ρὰ τὸν Ἡρακλίαν, ὡς φασιν,
 ἀπείνῃ, ἀντάμνησιν ἐν βρο
 χᾷ παυσανδαίμων γρη῏δαι,
 καὶ συμπιστῶν ὑπὸ λιπαλῆς
 ἐς τὸ πῦρ. ἢ γὰρ ἐν πύρῳ καὶ
 βάκτρῳ καὶ τρίβυνι ὁ ἱάλ',
 ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἀσφαλῆ καὶ
 ῥῆδαι, καὶ παντὶς αὖ ἄκ. τὸ
 τίλ' αὖ καὶ τὸ λιπαλάειον
 χρὴ ζελοῦν, τίω πυρὰν σω
 βίντα κορμῶν συνκίνῃ, ὡς ἐνι
 μάλιτα, χλωρῶν, ἵνα πιπνιγῇ
 οὖαι τῷ καπνῷ· τὸ πῦρ γὰρ αὖ
 τὸ, ἢ μόνον Ἡρακλῆος καὶ Ἀ
 σκληπιοῦ, ἀλλὰ καὶ τῶν ἰδρίων
 σὺλων

minis. Ipsum finem & caput amulari conuenit, in
 genti uidelicet pyra ex truncis ficulneis & maxime ui
 ridibus congecta, fumo semet praeferari. Siquidē ignis non
 tantum Herculis et Aesculapij proprium aestimandū est, sed
 sacri-

proinde ego uos iterum ro
 gabo: Cupitis ne liberos ue
 stros illius amulos fieri ē
 Haudquaquam dicetis. At
 qui hoc ipsum quarebam,
 num quis ex discipulis eius
 eundem imitaretur? Thea
 genem itaq; in hoc quisspiā
 iure optimo accusare possit,
 quod cum in alijs per ome
 nia uiri amulus esse studeat,
 hac in parte tamen praece
 dentem praeceptorem mi
 nus sequatur, iterq; cum eo
 faciat, ad Herculem, ueluti
 perhibent, abeunte, praefero
 tim cum in breui possit sume
 me ac omnibus numeris fe
 lix euadere, per praeceptis
 saltem in ignē illapsus. Ne
 que enim in pera, aut bacu
 lo, aut sordido pallio circū
 ferendo, emulationis sum
 ma sita est, sed haec extra pe
 riculum posita sunt, & imi
 tatu facilia, & cuiusuis ho

σὺλων καὶ ἀνδριόφων, δι' ἐο
 ρῆν ὅσων ἐν κατὰ δίκην αὐτὸ
 πάσχοντες. ὥστε ἄμυνον τὸ
 διὰ τὴν καπνὸν ἰδίον γὰρ καὶ ὑο
 μῶν μόνων αὐτὸ γίνετο, ἄλλως
 τε ὁ μὲν Ἡρακλῆς, ἔκτορ ἄρα
 καὶ ἰτόλημοί τε τοιοῦτον, ὑπὸ
 νόστον αὐτὸ ἰδρῶσαν, ὑπὸ τῷ Κερ
 ταίου αἵματι, ὥς φησιν ἡ
 τραγῳδία, κατιδιόμενον.
 οὗτο δὲ τινὲς αἰτίας ἔνικον
 ἐμβάλλει, φέρων ἑαυτὸν εἰς
 τὸ πῦρ· ἐν δὲ, ὅπως τῶν κερ
 τάρων ὑπὸ δέξεται, καθάπερ
 οἱ Βραχμαῶντες ἰκάνοις γὰρ ἰα
 τὸν ὑξίον Θιαγίνης ἐκείνου,
 ὅσπερ οὐκ ἐνδὲν, καὶ ἐν Ἰνδοῖς
 εἰναι τινας μωροὺς καὶ ὑπερβό
 ρους ἀνθρώπων. ὅμως δὲ οὐκ,
 καὶ ἰκάνους μιμείδων ἰκάνοι
 γὰρ ἐκ ἐμπροσθεν εἰς τὸ πῦρ,
 ὥς Οὐκίνοιο, ὁ Ἀλεξάνδρου
 λυβέρουτος, ἰδὼν Κάλαντον
 καθέμενον, φησὶν ἄλλ' ἐπεὶ τὸ
 νόστον.

sacrilegorum quoque & pat
 ricidarum, quos iudicio con
 demnatos, hoc ipso suppli
 cio afficit uidentur: ita ut lon
 ge præstabilius esse putem,
 uobis fumo præfocatis oppre
 tere. Hoc enim uobis tandē
 ut peculiare & proprium
 adscribi potest. Alioqui etsi
 Hercules e tale quippiam
 ausus est, doloris & morbi
 impatiētia impulsus hoc fe
 cit, dum ē sanguine Centau
 rico, ueluti testis est tragœ
 dia, infectus absumeretur.
 Cæterum ille qua causā in
 citatus se ipsum in ignem fe
 rens præcipitat? Per Iouem
 scilicet ut animi tolerantiam
 hoc argumento notam fa
 ciat, non secus atque Bra
 chmanes. Illis enim Theage
 nes præceptorem suum aso
 familiare contendit. Quasi
 uerò non etiam apud Indos

inueniantur homines uecordes & stolidi, uanæque glo
 riæ extremè dediti. Attamen quando ita fert animus, imi
 tetur illos. At enim illi ignem insiliendi morem non ha
 bent, ueluti Onesicritus, classis Alexandrinæ gubernas
 tor ait, cum Indum ardentem, sicut fama est, conspexisset.

Verum

παρερμῶσι, καὶ συνομβροῖσι
 πὸ πῦρ, καὶ ὑπὸ κλάσει τῶν
 ἡνῶντων, ἐν ἱσπιδῶν ἀποδία-
 πιξεν, ὃν αἱ δύο συγκατασπᾶ-
 σαι ἐμπέσει διὰ τῶν πυρᾶν,
 αὐτὸ μόνον χρεῖον ἰργάσασθαι.
 ὕμνον δὲ, ὡς ἐδὲ Πρωτῆους ἐπε-
 λαλῆσθαι ἀξιοῖ, ἀλλὰ φοίνικα
 μυτινόμασθαι αὐτόν, ὅτι καὶ
 φοινίξ τὸ Ἰνδικὸν ὄνιον ἐπι-
 βαίνειν πυρᾶς λίγεται, παρρη-
 τῆτω γέρως περιβυκός. ἀλ-
 λὰ καὶ λογινοῖα, καὶ χρησμός
 τινὰς διέξαισι παλαιὸς δὲ,
 ὡς χρεῖον εἶναι δαίμονα νυκτός.
 τοφύλακα γρησῖν αὐτόν. καὶ
 ἀγλός ὅτι βωμῶν ἔδην ἐπιθυ-
 μῶν, καὶ χρυσὸς ἀνασθήσιν αὐ-
 τῶν ἐλπίσων. καὶ μὰ Δίᾳ ἐδὲν ἀ-
 πεικός, ἐν τοῖς πολλοῖς ἀνὸς
 τοῖς ἐνρήσιν αὐτῶν τινὰς, τὸς
 καὶ τιταρτάων ἀππλάχθαι
 διὰ αὐτῶν φήσοντας, καὶ νύκτωρ
 ἰντιτυχαίνειν τῶν δαίμονι τῶν
 νυκτοφύλακι. οἱ λαῖαράτοι δὲ
 οὗτοι μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ χρε-
 σμόν, οἶμας καὶ αὐτόν
 ὡδὲ

liberati, quodq; noctu in dæmonem nocturnum inciderint.
 Porro aut execrâdi illius discipuli oraculū quoq; ut opinor,

¶ ady.

¶ in ignem compellunt, nō
 finentes eundem timore cō-
 sternari aut trepidare: quo-
 rum si duobus discerptis in
 ignem incideret, solum hoc
 præclare ¶ cum multorū
 gratia faceret. Quinetiam
 hoc inaudivī, se amplius Pro-
 teum nominari nolle, sed
 Phœnicem, quod ¶ Phœ-
 nix aut Indica iam summo
 confecta senio, pyram dica-
 tur inscendere. Sedenim uan-
 na comminiscitur menda-
 cia, oracula quædam uetera
 percensens, ac si deū quem-
 piam noctis custodem illum
 fieri oporteat. Ac iam non
 obscure aras quoque deside-
 rare uidetur, aureisq; dona-
 rijs se honoratum iri planè
 sperat. Et per Iouem haud-
 quaquam absurdum factu
 æstimandum est, si in tan-
 ta stultorum hominū mul-
 titudine inueniantur etiam
 qui prædicare nō uereātur,
 ¶ per ipsum quartana finit

ὡδὲ τῇ πυρᾷ μεχασθούται.
 Διὶ τε καὶ Πρωτῷ τὸν ἱμῶν ὁ
 Διὸς, ὁ προπάτωρ τῷ ἐνέμα-
 τῷ, μαρτυνὲς ἦρ. μαρτύρε-
 μα δὲ, ἢ μὲν καὶ ἰδρίας αὐτῷ
 ἀποδείχθαι δοῦναι, ματίγων δ'
 λαοτηρίων, ἢ τιν' ὅτι τριζύτης
 τριπτεργίας, ἢ καὶ νῦν Δία τῇ
 λιπῶ τινὰ ἐπ' αὐτῇ σῆσι-
 δαι νικτορίου, καὶ δαδουχίαν
 ὡδὲ τῇ πυρᾷ. Θιαγίνης ἥ ἵνας
 χῶ, ὥς μοι τίς τῶν ἱταίων
 ἀπέγγειλε, καὶ Σιβύλλαν ἱερὰ
 περιερκεῖναι περὶ τέτων, καὶ
 τὰ ἴσα γὰρ ἀπεμνημόνευσε:
 Ἀλλ' ὁπότε Πρωτῷ, Λωιδ
 κῶν ἔχ' ἄριστ' ἀπαύτων,
 Ζωὶδς ἱερὸν δὲ πύ τι μὲν ὅτι κα
 τὰ τῶν δὲ ἀνακαύσας,
 Εἰ φλέγα πηδύσας, ἔλδη ἱε
 μακρὸν Ὀλυμπον,
 Δὲ τότε πάντας ὁμῶς, εἴ αὖ
 ρος λαοπὸν ἴδουσι;
 Νυκτὶ πόλιν τιμᾶν ἑλόμεν
 ἦρωα μίγιστον,
 Σωθροῦτον Ἡφαιστῷ καὶ Ἡρα
 καὶ αὐτῇ.

Ταῦτά μὲν Θιαγίνης
 Σιβύλλης ἀνεκρίναι φησὶν,

Hæc quidem Theagenes ex Sibylla se audisse falsò præ-

adytū iuxta pyrā machi
 nabūtur, propterea q. et Pro
 teus ille Ioue natus, huius no
 minis propater, uaticinio ce
 lebris habitus est. Neq; tes
 tati dubito certò futurū cō
 firmās, ut sacerdotes quoque
 illi cōstituantur flagellorū,
 aut incendiōrū, aut alicuius
 alterius rei monstrifica. Aut
 per Iouem festiuitas illi no
 eturna sacrificabitur, aut
 festum facibus iuxta pyram
 celebrandū. Cæterū Thea
 genes nuper ut quidam mi
 bi ex familiaribus retulit,
 ait Sibyllam quoq; ea de re
 ista prædixisse. Et cur nō ip
 sos percēscamus uersiculos?
 Ast ubi iam Proteus Cyni
 cos longè optimus inter,
 Per loca sacra Ioui rutilum
 succenderit ignem:
 Tunc omnes quotquot fru
 ctu uescuntur agrorum,
 Noctiuagum, ut iubeo, pla
 cate heroa colentes
 Concessa Alcida ac Vulca
 no sede propinquum.
 tttt 2 dicat.

ἰγὼ δὲ Βάκιδ' αὐτῷ χρησ-
 μὸν ὑπὲρ τῶν ὄρων. φησὶ δ'
 Βάκιδ' ὅτ' ἔστι σφιδρασύ' ἱερὸν.
 Ἀλλ' ὅπου τὰς λιωινὰς πολυά-
 νυμ' ἐς φλόγα πολλὰν
 Πιδήσῃ, δόξῃς ἅ' Ἐρινυῖ θυ-
 μὸν ἄρσενός;
 Δὲ τότε τὰς ἄλλας λιωαλῶπι-
 κας, οἳ οἱ ἔποντο,
 Μιμᾶσθαι χρὴ πότερ' ἀπει-
 χομένῳ λυκοῖο.
 Οἱ δὲ λιδαῖος ἰὼν, φλόγα
 μέδ' Ἠφάστειο,
 Λάισι βαλλίειν τέτ' ἄρ' ἔχον
 πάντας Ἀχαιούς.
 Ως μὲν ψυχρὸς ἰὼν θόρυγος
 γίγν' ὑπὸ χερσίν,
 Χρυσῶ σάξ' ἐμὴν πύργῳ, μά-
 λα πολλὰ δαυείων,
 Ἐν καλῇσι πάτρουσιμ' ἔχωρ
 τρεῖς πέντε τάλαυτα.
 Τί ὑμῖν δοκῇ, ἄνδρες, ἄρα φαν
 λότ' ἔσθ' ἡ χρησμοῦ λόγ' ὁ Βά-
 κιδ' ὅτι Σιβύλλης ἔναι; ὥστ' ὅ-
 ρα τοῖς θαυμαστοῖς τέτοις ὁμι-
 ληταῖς τῇ Πρωτίῳ πορρισκο-
 πᾶν ἴσθαι ἑαυτοὺς θρασυώσεσι.
 τῷτο

bylla? Sed iam tempus est admirandis illis discipulis Protei
 circumspiciendi, ubi potissimum semetipsos purgēt in aerem.

dicat. Ceterum ego illi Ba-
 cidis oraculum contra me-
 morabo. Ait autem ad hunc
 modum Bacis, nimium uerē
 uaticinatus :

Postquam multiplici Cynio
 cognomine Proteus
 In flammam sese per prae-
 ceptis iecerit acrem,

A furis uanum propter cō-
 pulsus honorem,

Protinus occisi, uiuum qui-
 cunque sequuntur :

Vulpicanes alios imitari fas-
 ta decebit.

At quicumque metu trepidus
 uitauerit ignem,

Quamprimum saxis popu-
 lo lapidetur Achiuo :

Ne dum friget iners, nugae
 producat acutas,

Vsuram exercens, & plena
 & diuite pera,

In patria nummosus habens
 ter quinq; talenta.

Quid uobis uidetur uiri? I-
 nunquid Bacis deterior ui-
 sus est uates esse quā Si-

Hoc

πάντας οὖν ἄνθρωποις τὸν αὐτὸν
 τρόπον φιλοκτεταί γυνώσκω.
 εἰ μὲν οὖν ἀναισθητοὶ τῶν
 ἀνθρώπων ἰσχυροὶ, καὶ ἰ-
 βύου, οὕτως τοῖς Ἕλλησι· εἰ δὲ
 αἰσθητοὶ τῶν ἀνθρώπων ἰσχυροὶ,
 τίλην τὰ διδουμένα. ὅφ' ὧν δ'
 πρὸς δούτους ἢ μετρίως ἰδρυ-
 βήν, ἐλπίσιν πάντας ἔξειδω
 αὐτῶ, καὶ μὴ προύσιδω τῶ
 πυρὶ, ἀλλὰ ἀκοντα δὴ καθὼς
 ξαντὴν τῶ βίῳ. τὸ δὲ τελευτᾶ
 διδουμένα, ἀδύνατον αὐτῶ
 προσπίσθιν ὡχρίσθαι μᾶλλον
 ἐπίοισι, καὶ τοῖς ἄλλοις ἐκρινῶν
 πῶς χρειαζώμενοι, καὶ νῦν Δία
 καὶ ὑποστρίμω, ὅτε καὶ ἵππαι
 σι τὸν λόγον. ἐγὼ δὲ, εὐαίσις,
 εἶμαι, πῶς ἐγὼ γινώσκω· εἰ δὲ γὰρ ἴσ-
 αιν ἄξιον ἢ οὕτω δυσίρω-
 να τῆς δόξης ἀνθρώπων ὅ-
 πῃ ἀπαντας, ὅσοι τῇ αὐ-
 τῇ ποιεῖν ἰσχυροὶται, παρι-
 στήμ-

Itaq; oportet omnes homi-
 nes mihi morienti Philocte-
 tas praestò esse. Iam qui im-
 prudentiores erant ex illis,
 lachrymas profundeabant,
 exclamantes: Serua te Græ-
 cia saluum atque supersti-
 tem. Cordatiores uerò uo-
 ciferabantur: Perfice quæ
 facienda decreuisti. Horum
 itaque diuerso studio senex
 non mediocriter perturba-
 tus est, sperans omnino se ab
 omnibus retentum iri quò
 minus in ignem se mitteret
 præcipitem, sed inuitum eo-
 nolentem illis resistentibus
 in uita se mansurum. Ac sa-
 nè cum præter spem atque
 sententiam accidisset, ut illi
 quæ arrogantia inductus
 facienda decreuerat, ea quo-
 que opere comprobanda fo-
 rent, maiorem in modum

expalluit. Cumq; iam mortui cadaueris speciem uultu ac co-
 lore præ se ferret, per louem timore impendiò magis percul-
 sus, subtrepidauit etiam. Ego uerò, ut opinor, iam quæris
 quantū riserim. Neq; enim commiseratione mihi dignus ui-
 debatur, homo ita miserè ambitiosus, ita anxie gloriæ cupi-
 dus supra omnes quosquot unquam hoc uitio laborauerūt.

πῆμπετο δὲ ὁμοῦ καὶ πολλῶν,
 καὶ ἐνιφορεῖτο ὅτι δόξειε, ἀπο-
 βλέπων ἰς τὸ πλῆθος τὸ θαυ-
 μαζόντων, ὅτι ὁδὸς ὁ ἀθλοῖς,
 ὅτι καὶ τοῖς ὡδὶ τὸν σταυρὸν
 ἀπαγομένους, ὃ καὶ τῷ Διο-
 μένῳ ἐχομένους πολλῶν πλάνης
 ἔπειτα, καὶ δὴ τὰ μὲν οὐλύμ-
 πια τέλει ἔχει, κάλλιστα ο-
 λυμπίων γίνεσθαι, ὡς ἰγὼ
 εἶδον, τεράσις ἦν ὁ ἰγὼ ἰγὼ
 δὲ (ἐν γὰρ ἦν δύπορῶσαι δὴ
 ματῶ, ἅμα πολλῶν θιόν-
 των) ἄκωρ ἵα ἐλπίομεν. ὁ δὲ
 αἰ ἀναβαλλόμενος, νύκτα τὸ
 τελευταῖον προεβήκει ἐπιδεί-
 ξασθαι τὴν ἡλικίαν, καὶ μετ'
 ἱταίρων τινὲς παραλαβόντες,
 πρὸ μίσας νύκτας θάνατας,
 ἀπὸ αὐτῶν ὅτι Ἀρπίνης, ἵνα ὃ
 ὁ πυρὰ, τὰ δὲ πᾶσι πάντες ἐντοί-
 κησιν, ἀπὸ τῆς οὐλμπίας,
 κατὰ τὸν ἱπποδρόμον, ἀπὸ ἐν-
 των πρὸς ἴω. καὶ ἐπὶ τάχιστα
 ἀφικόμεθα, καὶ λαμβάνομεν
 πυρὰν

Nibilo secus tamen à multis
 stipatus deducebatur, ac glo-
 ria amentis desiderio in pra-
 ceptis rapiebatur, subinde o-
 culos in multitudinem admi-
 rantium reijciens, ignarus
 miser quòd eos quoque qui
 ad crucem ducerentur, aut
 in carnificis manibus teneo-
 rentur iam occidendi, mul-
 to plures subsequerentur. Fi-
 nitis autem certaminibus
 Olympicis, quae omnium
 pulcherrima fuisse cognovi
 (iam enim quater praesens
 interfui) cum currus inopia
 laborarem, multis disceden-
 tibus inuitus relinquebar.
 Ceterum Proteus exitios-
 sum sibi spectaculum subino-
 de protrahens, noctem de-
 mum postremum tempus ei
 rei destinavit, quando se ip-
 sum esset concrematurus. Sub
 noctem itaq; mediā assum-
 ptus à quodam familiari, cū
 ē strato surrexissem, cono-

cessi rectā in Arpinam, ubi pyra erat. Ad id loci viginti
 erant stadia ab Olympia per Hippodromū ad aurorā eun-
 tibus. Cum primum uerò eo uentum est, offendimus
 pyram

πυρὰν ἐρηκσμενύλῳ ἐν βάθει,
 ἵσον ἐς ὄρυγαν τὸ βάθος. Διὰ
 δὲ ἴσων τὰ πολλὰ, καὶ πα-
 ριέβητο τῶν φρυγάνων, ὡς
 ἀναφθίαν τάχιστα. καὶ ἐπειδὴ
 ὁ οὐλὴν ἀνέτειλεν (ἐλεῖ γὰρ
 ἐκκένων θιάσων ἀδαι τὸ ἑλάναι
 τὴν τοῦτο ἐργον) πρόσκεινται καὶ
 ὁ ἱσχυρὸς μενύσθῃ ἐς τὴν αἰ-
 νάριον, καὶ ξυὼν αὐτῷ τὰ τί-
 λη τῶν ἑωυτῶν, καὶ μάστιγα ὁ
 γρηγορῶν οὐκ πατρῶν Διὰ δὲ
 ἴσων, οὐ φαύλῃ ἀνυτράχυν-
 νται. Διὰ δὲ φέρει δὲ καὶ ὁ
 Πρωτὺς. καὶ προσελθόντες,
 ἄλλῃ ἀλλὰ χέβρον αὐτῶν τὸ
 πῦρ μίγιστον, ἅτε ἀπὸ Διὸς
 καὶ φρυγάνων. ὁ δὲ (καὶ μοι
 πάντων ἔδωκε πρόσκειναι τὴν νοῦν)
 ἀποβίβησθαι πλὴν πῆραν, καὶ
 τὸ τριβώνιον, καὶ τὸν Ἡράκλειον
 ἐκείνο ῥέπαλον, ἔστη ἐν ὁδῷ
 ἡνέκα ἀμειβόμενος. ἅτε ἤτοι λι-
 βανωτὸν, ὡς ἐπιβάλοι ὑπὸ τὸ
 πῦρ, καὶ ἀναδόντες τινὲς, ἐπί-
 βαλίτη,

Ille autem (nunc uerò fac maximè attento sis animo)
 depositis pera & pallio, ac baculo illo Herculeo, in ex-
 tremè sordido adstitit amiculo. Deinde postulato thure,
 ut in ignem spargeret, quidam illi porrexerit: quo in ignem

pyram aliè congestam, in
 profundum uerò ad magni
 cubiti altitudinem egestam.
 Crebræ faces præstò erant,
 aridis insuper sarmentis &
 stipulis pyra erat intexta,
 ut quàm primum igne su-
 scepto in flammam erumpe-
 ret. Postea uerò quàm luna
 exorta est (oportebat enim
 & hanc huius pulcherrimi
 facinoris spectatricè adesse)
 prodijt ille eo quo sem-
 per more solebat exorna-
 tus, ac cum illo reliqua Cy-
 nicorum multitudo. Hic ge-
 nerosus quisque ex patribus
 facem in manu tenens, non
 segniter subministrabat: ino-
 super ipse quoque Proteus
 face armatus incedebat.
 Mox aggressi alius aliunde
 admotis facibus maximum
 ignem succenderunt, nem-
 pe facibus & sarmentis co-
 pioso igni suppeditantibus.

βαλῆτε καὶ ἄπορ, ἵς τίς μου μα-
 θρίαν ἀπεβλήπω (καὶ γὰρ καὶ
 τὸτο πρὸς τίς τραγωδίαν ἦν
 ὁ μουσικὸς) δαίμονες μοι
 πρῶτοι καὶ παῖδες διέκαδι με-
 σύμβουλοι. ταῦτα εἰπὼν, ἐπέδω-
 σκεν ἄς τὸ πῦρ, ὃ μὲν ἰωρᾶντό-
 γη, ἀλλὰ περιεσχόδη ἐκὸ τῆς
 φλογὸς πολλὰς ἡμετέρας. αὐ-
 τοὶ ὅρῳ γυλῶντά σι, ὃ καλὴ
 κέρην, τίς καὶ πατρὸς τῶ
 δαίμονα. ἰγὼ δὲ τὸς με-
 τῶν μὲν δαίμονας ἐπιβό-
 λην, καὶ τὸν Δι', οὐ σφόδρα
 ἠτάχην, ὅτι δὲ καὶ τὸς πα-
 τῆρας ἐπιταχίσας, ἀναμνη-
 σάς τῶν πρὸ τῆ φῆνις ἡμετέ-
 ρων, ὃ δὲ καὶ ἐξέμελλε δαίμων
 ἡ γέλωτα, οἱ λυγροὶ δὲ περι-
 σάουτο τίς πυρᾶν, ὃν ἰδὼ-
 κρυον μὲν, σιωπῇ δὲ ἰνιδάκ-
 νοντο λυγρῶ τινά, ἄς τὸ πῦρ
 ὅρῳ τῶν, ἄχρη δὲ ἀποπνεύσει
 ἐπ' αὐτοῖς, ἀπώμεν, φημί, ὃ
 μάταιοι· ὃ γὰρ ὅδὲ τὸ δαίμων,
 ὃ πῦρ μόνον γόοντα ὅρῳ,
 λυγρῶς

dicabant ignem inspicientes, donec unā cum illis affeo-
 ctus graucolentia, Abeamus, inquam, ὁ stolidi. Neque e-
 xim voluptuosum hoc est spectaculum, senem assatum
 uidere,

coniecto, & uersis ad me-
 ridiem oculis (etenim ipse
 quoque meridies ad huius tra-
 gœdiæ partem attingebat)
 sic exorsus est : O' materni
 atque paterni daemones, su-
 scipite me propitij. Quibus
 dictis actuium in ignem in-
 silijt, nec amplius à quoquā
 uisus est, sed à flamma quæ
 multa erat, circumfusus di-
 sparuit. Iterum te optime
 Cronie, fabulæ catastrophē
 ridentem uideo. Ego uerò
 maternos daemones inclao-
 mantem per Iouem non ad-
 modum accusabam. At cum
 paternos quoque inuocaret,
 recordatus eorum quæ de
 patris interfecti cæde dicta
 fuerant, risum continere nō
 potui. Porro autem Cynici
 rogum circumstantes, nullus
 quidem profundebant la-
 chrymas; cæterum ipso si-
 lentio non uulgarem pertur-
 bati animi agritudinem in-

κρίσει ἀναπιμπλαμένους πο-
 κρῆς. ἢ περιμελύνει, ἔσ' αὖ
 γραφούς τις ἐπιθῶν, ἀπακῶς
 σφύρας, οἷος τὰς ἐν τῷ διω-
 μτηρίᾳ ἰταίρας τῷ Σικράτῃ
 παραγράφουσι, καὶ αὖτε ἢ
 ὁμοκλήν, καὶ ἰσοδορῶντί
 μεῖναι, ἢ καὶ τὰς βασι-
 ρίας ἤσαν. ἔτα ἰππὶ δὲ ἢ πᾶ-
 λιστα ξυνοπάσας τινὰς ἰμο-
 βαλῆν ἔς τὸ πῦρ, ὡς αὖ ἰππῶντο
 τῷ διδασκάλῳ, ἰππῶσαντο, καὶ
 ἀγῶνι ἤγον. ἰγὼ ἢ ἰππῶν, ἢ
 πικίλως, ἰταίρας, πρὸς ἰμαῶν
 ἰκρῆν τὸ φιλόδοξον, ἔσ' ἢ
 ὅσον, ἀναλογισθῆναι ὡς μέ-
 νον ὅτι ὁ ἔρως ἔφυκτο, καὶ
 τοῖς πάντων θαυμαστοῖς εἶναι δι-
 κῶσι, ὅς ὅπως ἰκρῶν τῶνδρι,
 καὶ πολλὰ ἰμπελῶν καὶ ἀποσι-
 νομῶν βιβιωπάτι, καὶ ὅς ἀνὰ
 ξίως τῷ πυρὶ. ἔτα ἰνὶ ὕγχα-
 νον πολλοῖς ἀπῖσι, ὡς διὰ-
 σῶν καὶ αὐτοὶ ὥντο γὰρ ἔτι
 καὶ ἀληψιδῶν ζῶντα αὐτόν. καὶ
 γὰρ καὶ τόδε τῇ προφρασίᾳ

uidere, praesertim cum ita
 malo odore omnium nares
 impleantur. An expectatis
 dum pictor quispiam acce-
 dens uos depingat, quemade-
 modum in carcere iuxta Sa-
 cratem socij depicti sunt? His
 auditis illi indignaban-
 tur, & me cōiicijs proscin-
 debant. A nonnullis quoque
 illorum ad fustes cōcursum
 est. Deinde uerò cum essem
 illis comminatus, me corre-
 ptos per uim quospiam in
 ignem praecipitaturum, ut
 praeceptoris sequantur ue-
 stigia, à cæpto destiterunt,
 & pacem egerunt. Ego au-
 tem à pyra regressus, equi-
 dem uaria meo cum animo,
 ὁ amice, uoluebam, identi-
 dem mecum reputans cu-
 iusmodinam res esset gloriae
 sitis et cupiditas, quippe qua
 sola quoque magni alioqui
 uiri & admirandi omnes
 adhuc

δὲ αὐτὸς, ὡς πρὸς αὐτοχόνο
 καὶ τὸν ἥλιον ἀσπασάμενος,
 ἀπὸρρῶν αἰμίλοι καὶ τὰς βραχμά-
 νας φασὶ ποιεῖν, ἐπιβάσει δὲ
 ἐκ πυρᾶς. ἀπὶ στροφοῦ δ' οὖν
 τὰς πολλὰς αὐτῶν, λίγων ἤ-
 δε τετραδάς τὸ ἱριγον, οἷς
 μὲν καὶ τὸτ' αὐτὸ πόριον ἔ-
 δαστορ ὦν, ἡδὲν αὐτὸν ἰδὼν ἔ-
 τόποι, καὶ τι λάψαντο κατα-
 λαμβάνων ἔκ πυρὸς. ἵνθα δὲ, ὡ
 ἱτᾶρι, μυρία πράγματα ἔο-
 χον, ἅπανσι διηγόμενος καὶ
 ἀνακρίνους, καὶ ἀκριβῶς ἐκ-
 πωλοῦσιν μένους. αἱ δ' οὖν ἰδού-
 σαι τίνα χερίσται, ψιλὰ αἶ-
 ἀπὸρρῶν, τὰ πραχθέντα δι-
 γάμην, πρὸς δὲ τὰς βλάνας,
 καὶ πρὸς τὴν ἀπρόσσιον λιχνη-
 σαι ἱβραγῶσιον τὶ παρ' ἱμαν-
 τῶ. ὡς ἰπεὶ δὲ αὐτῶν μὲν ὁ
 πυρᾶς, ἰνίβαλι δὲ φέρον ἱαν-
 τὸν δ' πρωτὺς, σαισμέω πρότι-
 ρον μεγάλη γρομῆς, οὐδὲν μὲν
 καὶ μὲν τῆς γῆς, γυνὲ ἀναπλά-

μην

mines bardos et stupidos, et ad audiendum suspenso ani-
 mo inbiantes, magnificis et tragicis uerbis efferebar, quod
 postea quā pyra fuisset incensa, et semet Proteus inieciisset, fa-
 cto sub initium ingenti motu, cū horrendo cōcussae terra mu-
 gitu,

adhuc ipsum uiuum relietū
 iri. Siquidem et hoc prio-
 ri die fama sparserat, tan-
 quam ad solem oriētem sa-
 lutaturus, quemadmodum
 aiunt facitare Brachma-
 nas quando pyram sint in-
 scensuri. Itaque multos illo-
 rum ab incepto itinere ab-
 sterrui, dicens omnem rem
 iam esse confectam: quibus
 ne hoc ipsum quidem dignū
 erat diligentia, et si ipsum
 uidissent locum, ac nonnihil
 ab igne reliquiarunt inue-
 nissent. Hic mihi, o amice,
 infinita erant negocia, dum
 omnibus percenseto quærē-
 tibus, et singula exacte in-
 daganibus. Quoties ergo
 uideram eminentis aucto-
 ritatis et gratia uirum, illi
 omnem rem nudē et sim-
 pliciter ut acta erat, quem-
 admodum tibi, commemo-
 rabam. Ceterum erga ho-

αὐτὸς ἐκ μίσους τῆς φλογός,
 οὐκ οἶσιν τὸν ὕψαιον, ἀνδρωπὶ
 ἢ μεγάλῃ τῇ φωνῇ λίγων ἱλι-
 πιν γὰρ, βαλὼν δ' ἐς Οὐλύμ-
 πον, ἐκῆεν μὲν οὖν ἐπιθέμε-
 νον, καὶ προσκυύσας ὑποφρίτο
 τοῖσδε, καὶ αὐτὸς ἐκείνους μελὶς
 γιγνόμεν, πότμον, πρὸς ἴω, ὃ
 πρὶς ἀνθρώποις ἐνέχθαι ὁ γυνή-
 ῖς δὲ τὸ ἐπιπλῶν ἀπικροτά-
 μιν αὐτοῖς. ἀπικρὼν δὲ ἐς
 τὴν πᾶν ἡγεμονίαν, ἐπὶ τῷ τινὶ
 πικρῷ αὐδρὶ, καὶ νῦν τὸν Δῖον,
 ἀξιοπύσῃ τὸ πρόσωπον, ὡδὶ
 τῷ πόντῳ, καὶ τῇ λοιπῇ συμ-
 νήσῃ, τὰ τὰ ἄλλα διευγεμνῶν
 πρὸς τῇ πρωτίτῃ, καὶ ὡς με-
 τὰ τὸ λευθλῶσαι θεάσασατο αὐ-
 τὸν ἐν λελυγμένῳ μικρὸν ἐμ-
 πρὸν, καὶ νῦν ἀπολίπει πε-
 ριπατοῦντα φαιδρὸν ἐν τῇ ἱ-
 ππᾶ φωνῇ, καὶ τὴν τὴν ἱσι-
 μῶν, αἶψ' ὡδὶ πᾶσι προσέ-
 βηκε, τὸν γυῖα διομνύμεν
 ὃ μὲν αὐτὸς ἐπαρκεῖναι, ἀδαι-
 κτῆμα μὲν ἐν τῇς πυρᾷ, ὅν

ἰγὼ

cibis perstrepenste, ob ambulantiem reliquisset, oleaginīs
 fertis coronatum. Ad extremum super omnia addidit
 etiam uulturem, persanctē deierans quod ipsi ex pyra
 sub-

gitu, uultur ē flamma subuo-
 lās, recta in cælū iuisset, ma-
 gna uoce humana dicentis
 Reliqui terram, in Olympū
 commigro. Illi his auditis ob-
 stupecebant animis, ac ado-
 rabāt perhorrescētes: meq̃
 interrogabant, utrōnam,
 ad auroram, an ad occasum
 uersus subductus esset uul-
 tur. Ego uerò quodcumque
 fortē succurrebat, respon-
 debam illis. Porro ubi ad
 frequentem hominum cele-
 britatem uenissem, in uirum
 canum incidi, & per Iouē,
 quātum ad uultum & bar-
 bam, & reliquam grauita-
 tem attinebat, quantiuis pre-
 cij: qui cum alia de Proteo
 circumstantibus percēseret,
 etiam hoc adiecit, quod eum
 posteaquā combustus esset,
 aliquanto antē in ueste cano-
 dida uidisset, ac nunc eundē
 hilarum in porticu Hepta-
 phono, hoc est, septem uo-

ἔγωγε μικρὸν ἱμπεροῦσα ἀφ᾽ ἧκα
 ὠτίτιδά, λαλαγλῶντα τῶν
 κούρεται, καὶ βλακικῶν τὸν
 τρόπον. ἔννοες τὸ λοιπὸν, οἷα
 αἰεὶ ἐπὶ αὐτῷ γρησύναι, ποί-
 αι μὲν ἢ μελίττας ἐπιτῆσαι
 ἰδίᾳ ἢ τὸν τόπον, τίνας δὲ
 τίτλους ἐκ ἐπιταγίδας, τί-
 θας δὲ κοράντας ἐκ ἐπιτήσεων
 ἰδίᾳ, καθάπερ ἰδίᾳ τὸν νοί-
 δα τάφον, καὶ τὰ τοιαῦτα. αἰ-
 σῶνας μὲν γὰρ παρὰ τὴν ἡλίου
 αὐτῶν, παρὰ τὴν ἄλλων
 ἐλλείων, οἷς καὶ ἐπιταλῆσαι
 ἔλινον, αὐτίκα μάλα οἶδα πολ-
 λὰς ἀναστροφολόγας. φασὶ δὲ
 πᾶσαι σχιδὸν ταῖς ἐνδόξοις
 πόλισιν ἐπιστάλας διαπίμα-
 ψαι αὐτὸν, διαβήκας τινὰς
 καὶ παρανέσεις καὶ νόμους.
 ἡ δὲ τινὰς ἰδίᾳ τῶν πρὸς
 τὰς τῶν ἰταλῶν ἰχθυόων-
 σιν, νεκρογύλας καὶ νορτο-
 ρόμους προσπαροῦσας. τοῦ-
 το τίλῃ τοῦ κακοδαίμονος
 πρῶτως ἰγνίτο, αὐτὸς ὡς
 βραχὺ λόγῳ περιλαβᾶν, πρὸς
 ἀλλο-

sui nuncijs & cursoribus declaratis. Hic finis uitæ fuit
 infelicitis illius Protei, uiri, breui oratione cuncta per-
 stringam,

subuolās fuisset conspēctus;
 quem ego paulo antè uolan-
 tem dimiseram, in hoc, ut
 hominum stolidorum et stu-
 pidorum mentem dementas-
 ret atq; deluderet. Conside-
 ra uerò reliqua, quæ pro-
 pter ipsum (ut uerisimile
 est) breui cūctura sint. Quas
 lēsnas apes locum non sunt
 frequentaturæ? quæ uerò
 cicadæ non accessuræ? quæ
 cornices non aduolaturæ;
 quemadmodum ad sepulo-
 chrum Hesiodi, & similia?
 Sedenim imagines quoque
 ab ipsis Eliēsis reliquisq;
 Græcis missas esse confir-
 mabat. hoc profectò sat
 scio, breui non paucas ere-
 ctum iri. Aiunt præterea
 omnibus ferme ciuitatibus
 celebrioribus ipsam scriptis
 epistolis misisse testamenta
 quædam, & exhortationes
 ac leges: ac quospiam pro-
 pter hæc ipsa legatos ex fa-
 miliaribus elegisse, funeris

ἀλλήλων μὴ ἐλιπώποτε ἀπο
 βήσαντες, ὡς δόξεν αὐτῷ, καὶ
 τῷ πατρὶ τῶν πολλῶν ἐπαίνῳ,
 ἀπαύειν ἀπὸντες αὐτῷ καὶ πρὸς
 ἑαυτοὺς, ὥς καὶ αὖς πῦρ ἀλί-
 σθαι, ὅτι μὴ δ' ἀπολαύειν τῶν
 ἐπαίνων ἐμελλεν, ἀνείδειν τε
 αὐτῶν γυμνῶν. ἐν ἑστὶ σὺ
 προσδουγῆσαι μὲν παύσει-
 μαί, ὥς ἔχεις ἐπιπολὺ γιγῶν· ἵνα
 πάντα μὴ γὰρ πάσαι οἶδαν,
 αὐτὸς ἀκούσας μὲν, ὅτι ἔπωρ
 ἀπὸ Σοφίας δουγῆσαι, ὥς ἀ-
 πὸ Τροάδος συμπλόνεσθαι με-
 αὐτῷ, καὶ τίς τι ἄλλῳ τίς ἐν
 τῷ πλῶ τρυφῶν, καὶ τὸ μερὲς
 κίον τὸ ὠρεῖν, ὃ ἔπεισι λινοῖς
 ἵσιν, ὥς ἔχει καὶ αὐτὸς τινὰ
 ἀλλοτρίαν. καὶ ὥς ἐπιταραχ-
 θῆναι μὲν τὸν νῆα ἐν μίση τῷ Αἰ-
 γαίῳ, γνόφῃ καὶ ἀβύσσῳ, καὶ λι-
 ναὶ παμμίγιστον ἐγείρεται,
 ἰκάνει μὲν τῶν γυναικῶν ὃ
 ἰσχυρὰς, καὶ δανάτου ἱεράτ-
 των εἶναι ἀρκῶν. ἀλλὰ μικρὸν
 πρὸ

territus fit sub noctem in medio Aegæo, oborta caligine,
 magnisq; fluctibus insurgentibus, utq; cum mulieribus
 turpiter ciularit admirandus ille, uisus sibi potior es-
 se, quàm ut mortem oppetere debeat. Atqui aliquāto antè
 quàm

stringam, qui ad ueritatem
 nunquam respexit: propter
 gloriam uerò & hominum
 laudem aucupandam, omo-
 nia semper & dixerit &
 fecerit, adeò ut in igne quo-
 que se per præceps saltu mis-
 serit, quando laudum titilla-
 tione haudquaquā amplius
 perfunditurus erat, quippe
 quas mortuus sentire nō pos-
 terat. Vnum adhuc si addi-
 dero, uerborum finē faciā,
 ut abundè habeas quod ri-
 deas. Siquidem illa iā olim
 nosti, quippe quæ statim ut
 ex Syria domum uenī, ex
 me denarrante audisti, ut à
 Troade unā cum illo nauig-
 garim, præter alias quas e-
 xercebat inter nauigandum
 delicias, etiam puerum foro-
 mosum persuasit in Cynicæ
 sectæ se addicere, uidelicet
 ut esset etiam illi Alcibia-
 des. Et quæadmodum cō-

πρὸ τῆς τελευτῆς, πρὸ ἐννίας
 σχολῶν πιν ἡμέρων, πλῶν,
 ὧμαι, ἔϊκαρς ἰμφαγῶν, ἤμι-
 σί τι τῆς νυκτὸς, καὶ ἕλκω πυ-
 ριτῶ μάλα σφοδρῶ. ταῦτα λέ-
 μοι Ἀλέξανδρ' ὁ ἱατρὸς δι-
 γύσας, μετακλυσθεὶς, ὡς ἐπι-
 σκεπθεὶς αὐτὸν, ἔφη οὖν κα-
 παλαβῶν αὐτὸν χαμαὶ λυγρῶ
 μέσση, καὶ τὸ φλογμὸν ἔφι-
 ροντα, καὶ ψυχρὸν αἰτουῦντα
 πάντων ἰρωτῆκῆς, αὐτὸν δὲ μὴ
 δοῦναι, καί τοι εἰπὲν ἔφη πρὸς
 αὐτὸν, ὡς ἂ πάντως θανά-
 του δόιοιτο, ἤκειν αὐτὸν ὑδὶ
 πᾶς θύρας αὐτόματον, ὥστε κα-
 λῶς ἔχειν ἐπιθῆναι, μηδὲν τοῦ
 πυρὸς διδόμενον· τὸν δ' αὖ
 φάναι, ἀλλ' οὐχ ὁμοίως ἐνδο-
 ξ' ὁ τρέπ' ἔγινετ' αὖ, πᾶς
 σικκοινὸς ὤν. ταῦτα μὲν ὁ Ἀλέ-
 ξανδρ'· ἔγὼ δὲ οὐδ' αὐτὸς
 πρὸ πολλῶν ἡμέρων ἔδομ' αὖ
 τὸν ἰγνιχρισμῶν, ὡς ἀποδο-
 κρῖναι τῷ δριμύ φαρμάκῳ.

ἔφες,

ἔν' gloriosa oppetendæ mortis futura est ratio, cum om-
 nibus communis sit. Hæc quidem Alexander. Cæterum
 ego quoque illum non ita multos ante dies unctum con-
 spexi, quemadmodum præpharmaci amarulentia fluerit.

Vides

quàm diem suum obiit, ante
 nouē ferme dies plus quàm
 sat erat, ut opinor, cum aua-
 riter deuorasset, sub noctem
 uomuit, ac febricula ualde
 uehementi subito correptus
 est. Hæc mihi Alexander meo
 dicus denarrauit, accersitus
 in hoc, ut eum inspiceret.

Ait ergo se illum semet bu-
 mi uoluentem deprehens-
 disse, æstuantem morbum
 perferre non ualentem, ac
 frigidam ualde desideran-
 ter postulantem: se uerò non
 dedisse. Dicebat quoque ita
 ad illum dixisse sesei quòd si
 prorsus mortis amore
 cupiditate teneretur, ip-
 sam ultrò breui ad lanuam
 esse uenturam, ita ut ignis
 sibi superuacaneus ad hanc
 maturandam esse uideretur.
 Ad quæ ita respondisse
 Proteu aiebat: Atqui haud-

quaquam perinde celebris

ἴδῃς, ὃ πάντ' αὖ ἀμύμονα
 τὰς ἑλπίδας παραδέχεται.
 ἴμῳ ὡς εἰ τις ἰδὼν τὰ
 ἀνελπίστου μίλλῃ, τὸ ἐν τῷ
 δακτύλῳ πρόπτεσθαι θάρα-
 ψος. τί σοι δικά ὁ Δημήτρι-
 ος, εἰ ταῦτα εἰδὼς κατ' ἀξι-
 ωγιάσας αὖ ἐπὶ τῷ αὐτοῖ.
 καὶ τοὶ πέτρῳ εἰχρὶ καὶ τοῖς
 οὔτε γίγνεται· σὺ δ' ἔρ' ὡς φι-
 λῆς, γίλα καὶ αὐτὸς, καὶ μά-
 λιστα, ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀνδρῶν
 λαμψόντων αὐτῶν.

his alios eundem admirantes audierit.

Videsne ut nō omnino Aca-
 cus caculientes suscipiat?
 Non absimile si quis iam iam
 in crucem ascensurus, digiti
 ulnusculo medeatur. Quid
 tibi facturus fuisse uideatur
 Democritus, si horum spe-
 ctator contigisset? Nunquid
 pro dignitate uirū derisisset?
 Et unde tantus misero-
 risus suppetisset? Proinde,
 amice, ride & tu ipse, ac tū
 maxime & effusissime, quo

GILBERTI COGNATI

Annotationes.

ARGUMENTVM.

In Peregrinō simulatæ tantum sapientiæ imaginem Lucianus haud dubiè ostendere uoluit. Quid enim illo insolentius, aut popularis admirationis (quam unam omnes sua prodigio fauendi ratione constat uenatos esse philosophos) cupientius? Quem in tantum gloriæ sitis excœuauerat, ut omnibus ab sumptis admirationis captandæ præstigijs, quibus uulgi oculos dementare solitus est: demum etiam semet flammis absu- mendum sacrarit, nō ob aliam causam, quàm ut mortuus quo- que admirationi esset populo. Nec mihi dubium est, in hoc Peregrino Lucianū, summę uirum prudentiæ, iudiciū facere uoluisse; cuiusmodi res esset ambitiosæ gloriæ cupiditas, quàm inconsulta, quàm præceps, & quàm ferè semper temeritatem comitem secum habeat, & φιλαυτίαν sociam. Nec uerò usque adeo popularium animis facessit negotium, quàm excelsos

animos ferè occupat: & quo altiori magnitudine mens prædita fuerit, hoc facilius hac siti cogitur, tantoq; impèsius gloriæ desiderio infestatur: ita ut præclarè scripserit Lucianus, τὸ φιλάδορον μόνον ἄφηντον, καὶ τοῖς πανευκαταστοῖς εἶναι δοκοῦσι: Animi abiecti & sordidi rebus capiuntur humilibus, at sublimes & excelsi illam internam in aliorum animis repositam opinionem affectant. Et huius consequendæ gratia nihil non faciūt, parum nonnunquam reputantes, quàm prudenti consilio inuidiosam captent gloriam. Videmus nostro sæculo innumera biles peregrinos semet, ut Protheus, in omnia uertentes, tantum in hoc, ut sint aliquid: hoc est, ut Hesiodus loquitur, ἐπιότις, φησὶ τίς, ne desit mundo quod de illis loquatur, ut habeant præclarum apud omnes & eruditionis & ingenij testimoniū: non animaduertentes interim, se quadam animi cæcitæ & præcipitantia, qua illis imposuit φιλαυτία & ambitio, dum omnia miscent, in summam ruere infamiam. Usque adeo miserè nonnulla sitiunt, & sedulo uenantur τὸ δέσινον ἰκύνει δόξαριον, ut patiantur citius ueritati iniuriam fieri, quàm illorum periclitetur exifumatio. Est quidem omnibus commune laudis & gloriæ certamen propositum, sed ad hanc ut non nisi per sudorem & laborem patet aditus, ita nō alia quàm uirtutis, hoc est legitima uia penetrandum est. Iam quisq; peculiarem uiam ad laudem consequendam sternit & aperit, quæ an laudis appellatione digna sit, uiderint ij qui tantopere ad hanc & multorum exitio & offendiculo aspirant. Sed nimium multa philosophati sumus. Cæterùm in Peregrino præter cætera illud quoq; uidere est, quàm nihil in reb. diuinis sapiat humana ratio, etiam prudentia philosophica excultissima. Quis enim negabit, Lucianum summi uirum, fuisse ingenij: at quàm nasutè subsannet Christianismum, palàm est: conuicia eructans in ipsum quoq; Christum, quem ἀνισκελετὶ τρῖνερ σοφιστὴρ, hoc est, de palo suspensum Sophistam cognominat, uel alia cōmemorat, confingens quæ à teneris & pijs auribus procul decet esse remota. præterea longè aliter de Peregrino sentire uidetur Gellius, author satis en inens.

a Pentheus.) Vide quæ de eo sanotaui in Saturnalibus.

b Non ne uerò.) Igne mori multi gloriosum putarunt, inter quos etiam fuit Colanus: qui se ultro incendio obtulit, cum iam mori decreuisset. Nicolaus Damascenus, & philosophus & histo-

& historicus, scribit à se uisum Zarmanohegā Indum, qui satis fortunatus Athenis se cremauit, quod abundè uixisset. in cuius tumulo ita inscriptum fuit: Ζαρμανοχέγας Ἰνδὸς ἐπὶ τῆς γῆς, ὑπὸ τὰ πατρίαν Ἰνδῶν, αὐτὸν ἀπεθαναι νόσος, καὶ τὰ: hoc est, Zarmanohegas Indus ex Bargoa, iuxta patries Indorum mores, se ipsum immortalem faciens, hic iacet. c Etenim haud dubitanter.) Imò qui animæ immortalitatem credunt, feliciores sunt ijs qui animum interire cum corpore, & ut corporis, ita animi sensum morte eripi arbitrantur: de quorum numero sunt, C. Iulius Cæsar, in ea oratione quam contra Catilinā habuit, & Cicero pro Cluentio: cum aliter in Lælio & in prima Tusculana tradiderit. Ego quamuis de hac impia sententia in Charonte scripsi, tamen quia hic locus exigit, ea repetere non sum ueritus. d Epictetus.) Hic ex Hierapoli Phrygiæ urbesuit oriundus, Romæ Epaphrodito cuidam, Neronis familiari seruauit. e Hercules.) Cum se ipsum magnitudine dolorum uictus, in rogū coniecisset, uiuus combustus est. Sophocles in Trachinijs. f Alcibiades.) Vide Plutarchum in eius vita, & Erasmus in Alcibiadis Sileno.

ΔΡΑΜΕΤΑΙ. FUGITIVI.

Bilibaldo Birckheimero interprete:

ARGUMENTVM.

Rufsum inuehitur hoc dialogo Lucianus in Philosophos, quos sub fugitiuorum nomine non solum ipsos per se homines facinorosos ac perditos plerosq; ostendit, uerumetiam à turpibus principijs, nullis honestis studijs, nulla disciplina institutos, sed solum uentris & ocij gratia, quod cum maiori ingenua ac securitate, libidini atq; alijs uitijs inseruire possint, ad hanc professionem prorumpere docet. Fingitur autem Iupiter cum Mercurio de eo quod nuper in Olympijs circa Proteum acciderit, sermonem habere (quæ occasio dialogo est) atque ibi inter narrandum Philosophiam aduenire, multa querentem ac detestantem de moribus & uitijs recentiorum ac nuper natorum Philosophorum, ut qui non ipsi modò nihil dignum hac professione agant aut tractent, uerum etiam iniuriam ac fraudes, quibus alios circumueniant, sub hoc specioso titulo tegant: exposita interim prima origine, qua de causâ

uuuu a

Phil-

Philosophia primùm in terras à Ioue demissa fuerit, qui homi-
nes philosophari primùm cœperint, & quale postremum hoc
hominum genus sub hac professione sese uéditare soleat. Qua
querela Iupiter, pro eo ac par erat, commotus, Mercurium &
Herculem unà cum Philosophia ad puniendos huiusmodi im-
postores demittit, qui, ducente Philosophia, in Thraciam de-
ueniunt, atq; ibi fugitiuos quosdam seruos, philosophorum
nomine sese tuentes, & quandam Laconici cuiusdam uxorem,
libidinis caussa secum circumferentes, indicante & adiuuante
ad hoc etiam Orpheo poeta, comprehendunt, & malè multa-
tos dominis suis in seruitutem restitunt. Vtrum autem ex ue-
ro aliquo factio occasionem argumenti huius Lucianus traxe-
rit, incertum est: loci certè ac nominis mentio, quam ille sub-
obscurè facit, tale aliquid innuere uidentur. Et fuere illis tum
temporibus præter Epictetum & Menippum, de quibus notū
est, & Macrobius quoque libro Saturnalium primo meminit,
etiam alij quidam, qui à seruis ad philosophiā progressi sunt,
quorum haud dubiè nonnulli non tam uirtutis studio, quàm
ignauix & securitatis gratia, quemadmodum & nostra ætate
non paucos uidimus, ad hoc uitæ genus excitati fuere.

ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ, ΖΗ-
νός, φιλοσοφίας, Ηρακλῆος.
Ερμῆ, ἀνδρῶν, Δισπότης, Ορ-
φείῳ, Δραπίτης καὶ
Υποδῆλος.

ΑΠΟΛΛΟ, ΙΥ-
piter, Philosophia, Hercu-
les, Mercurius, Viri, Domi-
nus, Orphem, Fugi-
tiuus, Maritus.

ἀνδρῶν τὰ
ρασι, πᾶσι
ἰσχυροῦ
τὸς αὐτῶν
φίλων
αὐτῶν

πῶς, κατὰ τὴν Οὐλύμπιον,
ἡδὲ πρὸς τὴν αὐτῶν, ἐν
ἀγῶνι δαυμάτωσι τὰ τοι-

Εἰς τὴν
dicunt, Pa-
ter, quòd in
ignem qui-
dā se ipsum

coram Olympijs iniecerit,
homo iam senex, nec inge-
nerosus ad talia præstigia-
tori

αὐτῆς· ὁ σελῶν γὰρ ἡμῖν δι-
γῆτι, αὐτῇ ἰωρακίνας ἰαομέν-
ων λέγεται. ΖΟΥΣ. καὶ πᾶ
ν ἀλυσθῆ, ὦ Ἀπολλών, ὥς μὴ
πίσι γρη῏δαι ὤφελτο. ΑΠ.
οὐτὴ χρυσὸς ὁ γίγνων ἔμ, καὶ
ἀνάξι· ἐν πυρὶ ἀπολωλίναι·
ΖΟΥΣ. καὶ τῷ το μὲν ἴσως, ἀλλ'
ἰγὼ πολλῶ μὲν τῶν ἀνδράν
μένονμαι ἀνὰσχόμενον· τέτι
ἰπὸ λινίας πονηρᾶς, οἷαν ἀ-
κίς ἀποφρίδαι ἐπὶ το μὲν ἄν
θρῶπινον σωματῶν. ὦ γού
μὴ εἰς τῶν Ἀραβίαν, ὥς ἄχον,
σὺν δὲ ἀπὸ τῶν ὠχόμενων, ἀπὸ τῶ
λαρ ἄν, σὺ ἰάει, ἀτοπίχ τοῦ
ἡπνῶ. καὶ ὅμως ἐν τοσούτῃ
ἀνυλίσ, καὶ ἀφθοσίᾳ τῶν ἀρω-
μάτων, καὶ ἐν λιβανωτῶ παμ-
πόλλων, μάλιστα αἱ ῥίνος· ἐπὶ λα-
βῆσαι μοι, καὶ ἀπομαθῆν ἕθι-
λον τῶν λυλίδων ἐκ γένω τ' ὅσο
μῦς, ἀλλὰ καὶ νῦν ὀλίγη δλίω
νευτιᾶν, ὑπομνηθεὶς αὐτῆς.
ΑΠ. τί δὲ βελόμενον, ὦ Ζοῦ,
τοιῦτοτα εἰργασαί αὐτόν; ἢ τί
τὸ ἀγαθόν, ἀπὸ θρακῶν βλῶσαι
ἐκπύον ἔς τῶν πυρᾶν; ΖΟΥΣ.

τῷ το

sideret, ac carbonatim deflagra-
ret? IVP. Atqui

υ υ υ υ 3

fili,

tor? Siquidem ita nobis Lu-
na retulit, se illum ardētem
uidisse dicens. IVP. Et
admodum uera, ὁ Apollo,
atque utinam nunquam fa-
cta fuissent. APOL. Nū
adeo bonus senex erat, &
indignus qui in igne peri-
ret? IVP. Et illud forsitā.

Ceterum multam me tum
memini insuauitatem, ob ni-
doris, qualem ab hostis hu-
manis corporibus exhalare
par est, foetorem pertulisse.
etenim ni confestim in Ara-
biam, ut habebam, discedēs
abijssēm, ob fumi, certē
scias, foeditatem perijssēm
& tamen in fragrantia tā-
ta, aromatumq; copia, nec
non thuris abundantia, uix
mihi nares odoris obliuisci,
& graucolentiam illam de-
discere uolebant: sed et nūc
cum tantum recordor, quasi
nauseo. APOL. Quidnā
ὁ Iupiter, uolebat cum ita se
ipso abuteretur? aut quodnā
inde bonum, si in rogam ino-

τὸτο μὲν ἐν αὐτῷ πατρὶ, φθάνεις,
καὶ ἐμπεδονλῶ πρὸ αὐτῷ ἱγ-
καλῶν, ὅς ἐς τὴν Κρατῆρας ἡ-
λασθῇ, καὶ αὐτὸς ἐν Σικελίᾳ.

ΑΠ. μιλαγχολίαν τινὰ δει-
νὴν λέγεις. αὐτὰρ οὐτίς γι-
να πρὸς ἄρᾳ τῶν αἰτίων ἴσχει τὴν
ἐπιθυμίαν; Ζεύς. αὐτὸ
σοι λέγω ἱερῷ, ὅν ἐλαβε πρὸς
τῶν παρούμεν, ἀπολογίμ-
νῳ πρὸς αὐτὸς ὑπὲρ τῶν τι-
μῶν. ἴφρι γὰρ, ἡ γι μάνευμαι.
ἀλλὰ τίς αὐτὴ σπουδὴ πρέσα-
σι τιταραγμῶν καὶ δακρύων.
φα, πάντων ἀδικημάτων ἰσχυρὰ;
μᾶλλον δὲ φιλοσοφία ὅτι, καὶ
τιθυμῶν γι τοῦμὲν ἐπιβοῶται
σχιστῆρας. τί, ὡς θύγατερ δα-
κρύων, ἢ τί ἀπελευθερῶ τὴν
βίον ἐλευθερῶ; ἄρα μὴ οἱ ἰδιῶ-
ται αὐτοῖς ἐπιβουλεύουσι σοι,
ὡς τὸ πρῶτον, ἔτι τὸν Σωκρά-
την ἀπὸ τῆς ἐλευθερίας, ὑπὸ Ἀντύου κα-
τηγερεθῆναι, ἔτα φεύγεις διὰ
τῶν αὐτῶν; ΦΙ. ἔστιν τοιούτων,
ὡς πᾶσι, ἀλλ' ἵπνοι μὲν ὁ πῶ-
λὸς λῶς, ἱπνῶσι, καὶ διὰ
τιμῆς ἡγερ αἰδύμενοι, καὶ θαν-
μάζοντες με, καὶ μόνοντι προσ-
κυνῶντες, ἢ καὶ μὴ σφίδρα

fili, non ne in hoc Empedoc-
lem ante ipsum criminari
videris, qui in Sicilia & ip-
se in crateras insiluit? AP.
Melancholiam quandā mo-
lestam dicis. Ceterum iste
quam nam tādem desiderij
causam habebat? IVP.
Ipsius tibi sermonem refu-
tam, quem coram Panegy-
ri, cum mortis genus defen-
deret, habuit. dicebat enim,
si memini. Sed quæ nam est
ista quæ accelerās aduētāt,
perturbata, lachrymās? ma-
gna uidetur iniuria affe-
cta. Atqui Philosophia est,
ac nomē meū, se ipsam deplo-
rās ærumnis plena, inuocat.
Cur filia lachrymaris? aut
cur uitā relinquēs adueniſt?
num tibi rursus Idiotæ, ut ο-
lim, struxere insidias, cū a So-
cratē ab Anyto accusatū in-
terfecēret? ideōne illos fugis?
PH. Nil tale, ὁ πάτερ, νε-
ρὸν turba illa ingēs me lau-
dat, bonoreq; dignā cēſens
ueneratur, & tantū nō ado-
rat, tametsi non admodum
quæ

FUGITIVI.

ζῶντες ὅν λήγειμι. οἱ δὲ,
 πῶς αὐτοὶ ποιοίμι, οἱ ξυμῶντες, καὶ
 φίλοι φάσκουσιν εἶναι, καὶ τὸν
 ματὲρ ὑποδύμενοι, ἐκείνους
 μετὰ δανείῃσιν ἀργασίαις.
 Ζῶντες, οἱ φιλόσοφοι ἐπιβελῶν τι
 ἐκ τῶν ἐκείνων καὶ σοί σοι. ΦΙ. ἔδω
 κῆς, ὡς πάντες, οἱ γὰρ ξυμῶντες
 κῆς μοι καὶ αὐτοῖς. Ζῶντες.
 πρὸς τίνων ὅν ὑλίσσασθαι, αἱ
 καὶ τὰς ἰδιώτας, καὶ τὰς φι
 λασόφους αἰτίαι. ΦΙ. αἰσί τι
 νες, ὡς Ζῶντες, ἐν μετὰ κῆς τῶν
 τιποτέρων καὶ τῶν φιλοσοφούν
 των, τὸ μὲν σῶμα καὶ βλέμ
 μα καὶ βάσιμα ὅμοι ἐμοί.
 καὶ κατὰ ταῦτα ἐσταλμένοι, αἱ
 εἴσοι γὰρ καὶ ἐμοὶ τὰ τῆς ἰδέας,
 καὶ τὸν ματὲρ τὸ ὅμοιον ἐπι
 γράφονται, μαθητὰς καὶ ὁμο
 λογῶντες, καὶ διανοῶντες ὅμοι
 καὶ λήγοντες, ὅτι οἱ αὐτῶν
 παρμῆναι, ἀμαθίας καὶ θράσ
 ος καὶ ἀσελγείας ἀνέπληκτοι.
 ὅμοι ἐμοὶ καὶ κατὰ ὅμοι. ὑπὸ
 τῶν, ὡς πάντες, ὡς δικαίως
 πρὸς γὰρ. Ζῶντες. δανεί
 τῶν, ὡς θύγατρος, ἀλλὰ τί
 καὶ καὶ ὑλίσσασθαι σοί. ΦΙ.
 hac, filia: uerum qua re potissimum te laesere? PHI.

que dico intelligat. Hi uero,
 quoniam modo dicam? famio
 liares, & qui se amicos esse
 assertunt, ac nomen meum
 induere, illi me grauissimè
 laeserunt. IVP. Philoso
 phine tibi insidias quasdam
 struxere? PHI. Minimè,
 pater: nam & illi pariter
 mihi iniuria sunt affecti.
 IVP. A' quibus igitur in
 iuriam perpeffa es, si nec
 Idiotas, neque Philosophos
 incusas? PHI. Sunt non
 nulli, ὁ Iupiter, inter multi
 tudinem & philosophantes
 medij, forma, aspectu &
 incessu nobis similes, hisq;
 ornati: hi mihi subesse glo
 riantur, ac nomen nostrum
 præ se ferunt, discipulos, se
 ctatores ac contubernales
 se nostros esse dicentes: ad
 uita eorū scelestissima, igno
 rantia, temeritate & petu
 lantia penitus est referta: no
 bis iniuria haud parua. ah
 illis, ὁ pater, iniuria affecto
 profugi. IVP. Molesto
 Conf.

σκέπῃ ὃ πᾶτερ, ἃ μικρά σου
 γὰρ ἵατι λῶν τὸν βίον ἀδικίας
 καὶ πρᾶνομίας μετ' αὐτὸν, ἅτι
 ἀμαθία καὶ ὕβρις ξυνέβη, καὶ
 παρατρέμενον ἐπ' αὐτῶν, κα-
 τὰ τὴν φύσιν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ
 τῆ ἀγνοίας ἱλαυνόμενον, ἡμῖν
 τίπεμπες, ἰσταλέα, καὶ ἐπι-
 μελεδύνει, ὥς πάσαντο μὲν
 ἀδικουμένων ἀλλήλους, καὶ βίαι-
 σόμενοι, καὶ ἡμοῖα τοῖς θυρίσι
 βιοῦντων, ἀναβλίψασιν δι-
 πρὸς τίω ἀλόεσσαν, ἀρρωκώ-
 τερὸν συμπολιτοῦντο. ἔφασ-
 γονώ πρὸς με κατ' ἐκίμην,
 ἃ μὲν πρᾶτ' ἴσους ἀνθρώποι,
 καὶ ὥς διὰ καὶ ἐπ' αὐτὸν ὃ ἀ-
 μαθίης, ὃ θυγάτηρ, καὶ αὐτὴ
 ὄρεται, ἰγὼ δὲ (ἰλὺ γὰρ αὐτὸς)
 σὶ, ὅν μόνον ἰάσαομαι αὐτὴν τὰ
 γιγνόμενα ἑμέα, προκρίνας
 ὅς ἀπάντων ὁμῶν, πῶς καὶ ἰα-
 σμεσέω. Ζοῦς, εἶδ' αὖ πολλὰ
 καὶ τοιαῦτα ἀπάν τότε,
 σὺ δὲ τὰ μετὰ ταῦτα ὅλα λή-
 γει, ὅπως ᾗ ἐκιδέξασθαι σὶ κα-
 ταπταμένῳ τὸ πρῶτον, ἃ τι-
 να ἢ νῦν ἐπ' αὐτὴν ὥπινθαι:

Considera pater, num para-
 ua. etenim cum uidisses hu-
 manam uitam iniquitate et
 iniusticia p' enam, tanquam
 ignorantia & uiolentia a-
 gitatam & perturbatam,
 turcerum humanarū, quod
 tanta caligine confluctaren-
 tur, miseratus, me in terram
 demisisti, iniungens ut om-
 nem adhiberem diligentia,
 quod homines à uiolentia &
 mutui desinerent iniurijs,
 ac non beluarum ritu uiue-
 rent, ad ueritatemq; respec-
 tantes, pacatius inter se de-
 gerent. Dicebas etenim cum
 me demitteres, quæ nam ho-
 mines agunt, qualiterq; ὃ
 filia, ob ignorantiam sint
 affecti, tute quoque cernis.
 Ego uero, quoniam eorum
 me miseret, te, quam solam
 tantis erroribus mederi posse
 arbitror, ex omnibus uobis
 elegi, ac ut illos cures, demit-
 to. I V P. Noui, mul-
 ta talia tum dicebam: at tu

φι. ἤξα μὲν, ὡ πάτερ, ἐκ ὑπὸ
τῆς ἑλλήνας δύβους, ἀλλ' ὅ-
πως ἰδίᾳ μοι χαλιπώτερον
τῆς ἑλλήνας εἶναι, τὸ βαρβαρὸς καὶ
δοῦλον καὶ διδάσκον, τὸ το
πρῶτον ἡξίω ἀργασθῆναι, τὸ
ἑλλήνων δὲ δούλον, ὡς ῥᾶ τοι
ἐπιβαλῆναι καὶ τάχιστα, ὡς
γιγνώσκω ἐνδεξιόμην τὴν χαλ-
πὴν εἶναι, καὶ ἀκαχθιστόμ-
νον τῷ θυγῶ, ὁρμύσασκα ὡς ἴνα
δὲς τὸ πρῶτον, ἴθι μίγν-
ον τῶν ἐν τῷ βίῳ, ὃ χαλιπῶς
ἔπειτα κατὰβύτας ἀπὸ τῶν
ἐλευθέρων ἐμοὶ συνῆναι. ὡς
καὶ γινώσκω ὕβριον, οἱ Βραχμῶ-
νες, τοῖς Νιχράοις καὶ Ὀξυ-
δράκας ὁμοιοί, οὗτοι πάντες
ἵνα ἐμοὶ τάττονται, καὶ βίου.
οἱ γὰρ κατὰ τὰ ἡμῶν δοκίμ-
τα, τιμώμενοι πρὸς τῶν πε-
ρὶ ἡμῶν ἀπάντων, καὶ ἀπειθή-
σασσι παράδοξόν τινα τοῦ
θεοῦ τρέπον. Ζεῦς.
τῆς γυμνοσφιστῆς λίγης : ἀ-
πὸ γυναικὸς τάτι ἄλλα πρὸς αὐ-
τῶν, ὃ ὅτι ὑπὸ πνεύματι μίγν-
ον ἀνδράσιν, ἀνίσχονται καὶ μί-
νοι, ἐλὶν τὴν σχήματι ὡς τὸ κα-
τασφαιρῶντες, ὡς τὸ ἐκβύρουντες, ὡς τὸ ἐκβύρουντες, ὡς τὸ ἐκβύρουντες,

PHI. Perrexi igitur pater,
non confestim ad Græcos,
sed quod longè mihi difficilio-
rius opus esse uidebatur, Bar-
baros uidelicet instituere et
docere, hoc primum aggre-
diendum esse censebam. In-
termisissis igitur Græcis, tan-
quam qui facile subigi pos-
sent, ac celeriter, ut putabā,
frenum suscepturi, iugoq;
collum subdituri forent, ad
Indos primò moui, gentem
omnium quæ uiuunt, maxi-
mam; illiq; haud grauatè
persuasi, ut ab elephantis de-
scendentes, mecum conuer-
sarentur: quemadmodum
Brachmanes, felix hominū
genus, Nechræis & Oxy-
dracis finitimi, qui omnes
mibi subduntur, ac nostris
uiuunt institutis, ac omnibus
circumhabitantibus bono-
rati, mortisq; genere mori-
untur admirando. IVP.
Gymnosophistas dicis: de
quibus inter cætera & hoc
audio, quòd in rogū ingentē

θίδρας ἐνὶ ῥέποντο· ἀλλ' ἐμὴ
 γὰρ τὸτο. ἰνα γὰρ τοῦ καὶ Ὀ-
 λυμπιάει τὸ ὅμοιον ἐγὼ ἄδον
 γυνώσκω, ἀλλὰ δὲ καὶ σὶ πα-
 ρῶναι, καὶ μελὲς τέτι τ' ἵκοντο
 τοῖς. ΦΙ. ἔστι καὶ ἄλλοι, ὡς πά-
 τερ, ὡς Ὀλυμπίαν, δὴ καὶ τ' ἑα-
 νάτων ἐκάνων, οὐδ' ἴδω, ἔ-
 τι πολλὰς ἀντὶ τῶν ἰσχυρῶν ἀπὸ
 ναι, ὡς λειδορῶσαν τοῖς φυ-
 σιολογῶσι, καὶ βούε τὸν δι-
 δίδον ἐκπλήσσειν ὑλάων
 τοῦτο, ὅτι δὲ ἄδον ἐκάνων,
 ἵππε ἀπὸ ναι. μετὰ τοῦτο τὸν
 Βραχμαῶν, ὡς Αἰθιοπίαν σὺ
 θύε, ἄτα ὡς Αἰγυπτίαν κατὶ-
 βλῶ, καὶ φυγγομελὲς τοῖς ἰ-
 ρόσι καὶ προφῆταις αὐτῶν καὶ
 τὰ θῆα παιδοθεῖα, ἰς Βαβυ-
 λῶνα ἀπὸ ναι, Χαλδαίους καὶ μέ-
 γας μυσήτας, ἄτα ἰς Σκυθίαν
 ἐκάνων, ἄτα ἰς Ἑβραίων. ἰνδὰ
 καὶ Εὐμαλπίες τε καὶ Ὀρφεὺς
 συνιγνῶδῶ, ὡς καὶ προφῆταις
 σάλας ἰς τὴν Ελλάδα· τὴν
 μετ', ὡς τὴν καὶ αὐτὸς, τὸν
 Εὐμαλπίαν (ἰμωμένην γὰρ τὰ
 θῆα πρὸς ἡμῶν ἀπὸ ναι) τὸν
 Αἰ, ὡς ἐκάνων προφῆταις τῇ
 ἀπὸ ναι ἢ πρὸς διδίδον) Ὀρφεαυτὸς

dra excidētes: sed nihil ma-
 gni hoc. nā & ego nuper in
 Olympiacis simile quiddam
 fieri conspexi: quin & te cū
 senex cōflagraret, adesse de-
 cuisset. PHI. Haud ad O-
 lympia, pater, ascendi, ex-
 crandorum illorum quos di-
 cebam, metu, quoniam mul-
 tos eorum abire uidi, tan-
 quam concilio maledicerēt,
 latrantesq; domus postero-
 ra clamore implerent: ita ut
 nec illum quemadmodū oc-
 cubuerit uiderim. Post Bra-
 chmanes igitur confestim in
 Aethiopiam, inde in Aegyp-
 tum descendi, & cum sa-
 cerdotibus & prophetis il-
 lorum congressa sum. Quos
 cū diuina docuissē, in Ba-
 bylonem perrexi, Chaldaeos
 & Magos initiāns. Inde in
 Scythiam, postea in Thra-
 ciam, ubi Eumolpus & Or-
 pheus mecum cōgressi sunt,
 quos etiam in Graciā prae-
 misi, Eumolpū qd̄ ut Græ-
 cos initiaret (etenim cum & a
 musica

μουσῇ, καὶ τὰ πόδας δούς ἐς
πέμω. καὶ τὸ μὲν πρῶτον αὖ
ὄν ἐλθόντων ἔτι πάντ' ἡσπᾶ
σαίσι οἱ ἑλλώδω, ἔτι ὅλως ἀο
πύλασαν. κατ' ὀλίγον ᾗ προ
σιμῶσα, ἐπὶ τὴν τῶν ἀπάν
των ἱστίους καὶ μαθητὰς προ
συγαγόμεν, καὶ ἑλλων ἐν Σά
μῳ, καὶ ἑλλων ἐν Εφέσῳ, καὶ Ἀβδη
ρίῳ ἄλλον, ὀλίγους παύσασα
σιμῶν ἔτι τὸ σοφιστῶν φῶλον
ἐκείνῳ ὅπως μοι παραινύου
σι, εὐτε ἡγεῖται τὰ μὲν ἐς βάρ
βρον, ἔτι ἡγεῖται ἀπὸ δὲ, ἀλλ'
οἶον τὸ ἱπποκρηταίων γένος,
σώφιστόν τε καὶ μικτόν, ἐν μί
σῳ ἀλαστονείας καὶ φιλοσοφίας
πλάθμενον, ἔτι τῇ ἀγνοίᾳ τί
λιον προσιχόμενον, ἔτι ὅμως
ἀτησίαι τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡθεο
γῶν διωάμενον, ἀλλ' οἶον λυ
μῶντος ὑπὸ τῷ ἀμβλυώτῃ, ἡ
σκαφίᾳ τε, καὶ ἀμυδίῳ ὅμως
ἡδωλον, ᾗ σικαὶ ἐνίστι ἰδόν
τος αὖ, οἱ δὲ ὄντο ἀκρῶς
πάντα κατανοοῦντες. ὁ
δὲ παρ' αὐτοῖς ἡ ἀχρῆς ἰ
κάνη, καὶ πόριτ' ἡ σοφία,
nihilominus tamen exacte cuncta se nosse existimat.

musica eos cogeretiquorum
vestigia confestim infsecuta
sum, ac sub initium cum ue
nisssem, non admodum Graeci
me amplectebantur, nec
tamen penitus excludebant.
Paulatim uero cum eis con
uersata, septem ex omnibus
amicos & discipulos colle
gi, & alium ex Samo, aliū
uero ex Epheso, ex Abdera
quoque alium, omnino pau
cos. Quibus cum b Sophio
starum genus, nescio quo pa
cto, mihi subpullulauit, neq;
mea absolute emulans, nec
tamen penitus discrepans,
sed tanquam Hippocentauro
rum genus, compositum
quid, & mixtum, in medio
superbiae & philosophiae
errans, neq; ignorantiae fi
nem imponens, neque fixis
oculis nos intueri ualens, sed
tanquam hebetudine cacu
tientes, obscurum quid, &
dubiam nostri imaginē um
bramue quandoque cernēs,

καὶ ὡς αὐτοὶ ᾔσταντο, ἀπρόσμικτο
 καὶ ἀνιφλίγιστο· αἱ καμψαὶ καὶ
 ἀπὸροι καὶ ἄτοποι ἀπακρίσσε,
 καὶ δωσέειδοι καὶ λαθὺρυσθί-
 δαις ἱρυτῆσας, ἄτακτοι καὶ ἀνυπόμω-
 τοι, καὶ ἐλιγγόμενοι πρὸς τῶν
 ἐταίρων τῶν ἱμῶν, ἡγαυάκ-
 τισι, καὶ σωφιστῶν ἰπ' αὐ-
 τῶν, καὶ τίλῃ, δίκαστρίοις ὑ-
 πὸ γοῦ, καὶ παραδίδουσι πω-
 μέους τ' ἑλκεῖν, ἵχθῳ μὲν οὖν
 ἴσμε τότε φυγῶν δύδῃς, καὶ
 μυκάτι ἀνίχιδαι τῶν συνο-
 σίαν αὐτῶν, νῦν δ' Ἀντιδίδ-
 ναι με καὶ Διογένης, καὶ μι-
 τὰ μῆνερ, Κρέτις καὶ Μένιπ-
 πῳ, οὕτοι ἱπποσάμῳ ἐλίσσοντο
 μετρησάμενοι μόνῃς, ὡς μάστιγι
 φιλοῦν· ὃ γὰρ αὐτὸς αὐτὰ ἐπι-
 πίνθειν, ὕποδρον. Ζεὺς. ὃ δὲ
 πωμοὶ λίγεις, ὃ φιλασφίκα, τί
 να ὃ δύνῃσαι, ἀλλὰ ἡγαυαίῃς
 μένου. Φι. καὶ μὲν ἄκου, ὃ
 Ζεὺς, ὃ λίκαι ἔσθι. μίαν δὲ γὰρ τι
 φύλον αὐτῶν πωμοῦ, καὶ ὡς τὸ πο-
 λὺν δολιχὸν καὶ θητικὸν, ὃ ξυγ-
 γρό-

νὺν tantummodo indignaris.

P.H. At qualiter, nūc, ὃ Ιου-
 πιτερ, audi: Scelestum quoddam hominum genus est, &
 ut plurimum servile ac mercenarium, baud nobiscum ob-

ut ipsi arbitratur, inexte-
 ruginabilis, accenditur: ar-
 rogantes quoque & dubiae,
 necnon absurdae responsio-
 nes: inextricabiles praeterea
 & labyrinthicae interroga-
 tiones. Quod si ab amicis
 meis prohibentur & redar-
 guuntur, indignantur, ac
 contra illos conspirant, tan-
 demque in ins rapiunt, & ad
 cicutam bibendam tradunt.
 Et quamvis fortasse cum eo
 festim fugere, nec amplius
 eorum conversationem to-
 lerare oportuisset: c Anti-
 sthenes tamen, & Dioge-
 nes, ac paulo post d Crates,
 Menippus quoque, mihi, ut
 parumper discessum meum
 differrem, persuasere: quod
 utinam nunquam factum
 esset: non enim tanta postea
 fuisset perpeffa. IVP.

Sed nondum mihi, ὃ Philo-
 sophia, enarras quemadmo-
 dum iniuria sis affecta, ne-

neg-

γρηγορήσαντες ἡμῖν ἐν παιδείᾳ
 ἐν ἀσχολίᾳ· ἰδὲ λῶσθι γὰρ, ὃ
 ἔστι τοιοῦτον, ὃ ἄλλας τέχνας, εἴπερ
 ἀνὰ τὰς τοιαύτας, ἰμαίνεσθαι,
 σπουδάζειν ἢ τινα ταῦτα, ὃ πρὸς
 ῥητῶν ἐξέρχεται, ὃ ἱερὰ φαίνεται,
 ὡς δὲ ὅρα, ὅτι ἐν ταῖς γυναιξί,
 καὶ ἀνδράσι, καὶ ἡλικίᾳ
 γαίᾳ δὲ μακάρις, ὅτι οἱ ἡρώ
 κῳ ἐκείνῳ τρέφονται, ὃ μίτον
 ἡλικίᾳ, τοιαύτῃ τίνῃ ἐν
 παισὶ μελετῶντες, ὃ δὲ ὄνομα
 τὸ ἡμέτερον ἡδιστον. ἰπὲρ δὲ
 εἰς ἀνδρας τινὰ ἔρξαντο, καὶ
 ἡλικίᾳ τὴν αἰδέσθαι, ὅτι παρὰ
 τῶν πολλῶν ὅτι τοῖς ἡλικίᾳ
 τοῖς ἡλικίᾳ, καὶ ὡς ἀνέχονται
 οἱ ἀνδρες τὴν παρρησίαν
 τὴν αἰδέσθαι, καὶ χαίρει ὅρα
 πρὸς ἡλικίᾳ, καὶ συμβολοῦνται
 πρὸς ἡλικίᾳ, καὶ ἐπιτιμῶντων
 ἐπὶ ἡλικίᾳ, ταῦτα πάντα
 τυραννίδας ὃ μικρὰν ὄνομα
 εἶναι τὸ μὴ δὲ μακάριον, ὅτι
 τῇ τοιαύτῃ προαίρεσι πρὸς ὅ
 ρα, μακρὸν ἦν, μᾶλλον ὃ ἡλικίᾳ
 δὲ ἀδύνατον, αἱ τέχναι ὃ γλῶ
 χραι,

negociorum multitudinem
 a pueris conuersatum. ser-
 uitutem enim seruiuit, aut
 sub mercede operam loca-
 uit, aut alias artes exercuit,
 quales par est homines ta-
 les addiscere, coriariam, fao-
 brilem, fullonicam, aut lana
 excutere, ut mulieribus sit
 accommoda, & ad filan-
 dum apta, ductilisq; cum
 illa tramam uertunt, uel li-
 cium circumuoluunt: talia
 igitur in puerili exercentes
 etate, nec nomen cogno-
 uere nostrum. Postquam uero
 annos uiriles ingredi coe-
 pere, ac reuerentiam quae a
 quamplurimis amicis exhi-
 betur meis, conspexerunt,
 quemadmodumq; homines
 loquendi eorum libertatem
 tolerant, & correpti gau-
 dent, ac consulentibus ob-
 temperant, increpantes deniq;
 formidant: haec omnia tyran-
 nidem haud paruam esse arbi-
 trabatur. Verum addiscere

quae professioni huic conueniunt, longum erat, seu potius
 impossibile ualde: artificia uero tenuia, & quae uix cum
 summo

ζῆσαι, καὶ σὺν πόνῳ, καὶ μύγῃ
 ἰκανὰ παρέχον ἰδιώσαντο· ἰ-
 νίοις ἢ καὶ ἁδελφαὶ βαρὺ, καὶ ἁ-
 σπὲρ οὖν ὄσπιν, ἀφόρητον ἰφά-
 νησιν. ἰδεξοῦν σκαπνύμενοις, τὸν
 ὑστάτω ἀγκυρῶν, ὅμ ἰδράν εἰ
 καὶ ἰλλέμενοι φασὶ, καθίνααι,
 καὶ ἰὼν τὴν βελτίστῳ ἀπύνοισιν
 ὁρμήσαντο. ἔτι τὴ καὶ τόλ-
 μαν καὶ ἀμαθίαν καὶ αὐαι-
 σχωτίαν προσκαλίσαντο,
 αἰσπὲρ αὐτοῖς μάλιστα σωμα-
 γονίζονται, καὶ λοιδορίας ἰα-
 νὰς ἰκμιλιτῆσαντο, ὡς πρὸς
 χεῖροι ἄν, καὶ αὐὰ τέρμα ταύ-
 τας μόνας ξυμβολὰς ἔχοντο.
 ὁρᾷ, ὅποια πρὸς φιλοσοφίαν
 ἰφίδια; σχηματίζουσιν, καὶ με-
 τακομῶσιν αὐτὰς εὖ μάλα
 αἰκνύει, καὶ πρὸς ἑμὶ, οἷον τι
 ἀμίλῃ ὁ Αἰσωπὸς φησι ποιῆ-
 σαι· τὴν τῇ Κύμηνον, ὅς τις
 τὴν πορθιβαλλόμενος, καὶ τραχὺν
 ὁγκώμενον, ὅξιν λίων καὶ αὐ-
 τοῖς ἔναι, ἰαὶ πᾶσιν καὶ ἡσαν-
 ῖσιν εἰ πιστεύοντο. αὐτῶ, τὰ
 δ' ὁμῖτόρα πάνυ ῥᾶστα, ὡς
 οἶδα,

se quoq; leonē esse uideri cupiebat: & erant fortassis non-
 nulli qui ei crederent. Nostri uerò admodū, ut nosti, sunt,
 facilia,

summo etiam labore neces-
 saria suppeditare possenti
 nonnullis etiam scruiis mo-
 lesta, & quomodo cumq; eo-
 rat, intoleranda uidebatur.
 Re igitur diligēter perpen-
 sa, ancoram^c nouissimam,
 quam nauigantes sacrā apo-
 pellant, uisum est demittere:
 ad optimam itaq; socordiā
 declinantes, audaciam quos-
 que & ignorātiā ac im-
 prudentiam in auxilium ad-
 uocarunt, quæ potissimum
 cum eis in certamen irent.
 Conuicia præterea noua ex-
 cogitantur, ut prompta es-
 sent, ac solas decertationes
 has in ore haberent. Qua-
 liānam ad philosophiā cer-
 nis uiatica? proinde & fora-
 mæ student, ac oppidoquā
 eleganter se exornant, pla-
 neq; ita mecum agūt, quem
 admodum Aesopos Cumæ-
 num illū asinū fecisse refert,
 qui cum leoninam induisset
 pellē, & asperē derudisset,

ὁμοίαν, καὶ ἵς μίμησιν πρόχα-
 ρα, τὰ περιφανῆ λίγην. καὶ οὐ
 πολλὰς ἐν πραγματικαῖς δαῖ,
 ἐπιώνιον περιβελιδίαι, καὶ
 πρὸς ἀνακρεωτικαῖς, καὶ ξύ-
 λων τῇ χερσὶ ἔχον, καὶ ἰδὲν,
 μάλλον δὲ ὀγκώδεις ὅ ὑλακο-
 τῶν, καὶ λοιδορητικαῖς ἀπασιν.
 τῶν ἀσφαλείσων γὰρ αὐτοῖς τῇ
 μηδὲν ὑπὲρ τούτω παθῶν, ὅ
 πρὸς τὸ σχῆμα αἰδῶς παρί-
 ξον ἑμμελῶν· ὅ ἰσχυρίαν δὲ
 πρόχρησθαι, ἄκοντα τῇ δι-
 σποῖν, ἡδὲν ὅ βύλοιτο ἀπαγγέλν,
 παρὰ χερσὶν αὐτοῦ τῷ ξύλῳ. καὶ
 τὰ ἀλλοτρία ὅκτι ὀλίγα, ὅ δὲ
 ὅς περὶ τῇ, μάλα ψιλῇ. τὸ δὲ
 ὀψώνιον, ὅ τὰ ὅχθῃ ὅ ἐν μορμ,
 ἀλλὰ ἡρῶα παυσιδικαῖα, καὶ
 ὅτι, ὅτι ὅ δὲ δις, καὶ χρυ-
 σίον, παρ' ὅτι αὐτὸ ἰδὲν· ὅ αὐ-
 μοι γὰρ οἱ γὰρ ὅτι οἱ οὐκ ὅτι,
 ὅ ὅς αὐτοῖς φασιν, ἀπὸ κέρους
 τὰ περιβελιδίαι, δαῖσιν τὴν πολλὰς
 οἶνται, ὅ αἰδῶν τὴν σχῆματι, ὅ
 δις τὴν μὴ ἀκῶσαι παπῶν. καὶ γὰρ
 αὐτὸ ἡδὲν ὅ ὅκτι, ὅ μιν, ὅς ὅτι
 οὐ ἀκαταπαύσινται τοῖς ὅκτι
 habitū generatione, aut metu
 et hoc quoq; ut arbitror prae

facilia, & ad imitandum
leuia (de externis loquor)
haud enim magni est nego-
cij, uel uestem sibi tritam cir-
cūdare, aut peram collo su-
spendere, seu lignum in ma-
nibus gestare, uel uocifera-
ri, aut potius rudere, siue
litrare, ac omnibus maledi-
cere. Equidem securitatem,
quod nihil ob talia passuri
essent, formæ reuerētia præ-
stare tenebatur. Libertas
uero etiam inuito domino
prompta, qui se comprehen-
sos abducere conabatur, ba-
culi experiebatur uiolentiā.
Ceterum farina nō amplius
pauca, neq; placenta ut an-
tea tenuis, obsonia uero ne-
quaquā solita, cepēne agre-
ste, sed carnes omnifariā,
& uinum quod suauissimūz
quin & aurum cum uolunt,
paratum. etenim circumer-
rātes tributū colligūt, uel ut
ipsi dicūt, pecora detondēt,
multosq; dare existimant uel
e malè audire cogātur. Sigdē
dere, quò ex aquo inter res &
philoso-

φιλοσοφῶσι, ἔστι τις ὁ Δικα-
 σαρ καὶ Διακριτῶν τὰ τοιαῦ-
 τα ἴσαι, ὅν μόνον τὰ ἔξω ἢ ὁ-
 μοῖα· ἀρχὴν γὰρ ἔχει τὸν ἐλιγ-
 γον διχῆται, ὅν ὄραται τις
 οὐ τοσοῦτο νομίζε, καὶ ἡσυχία βρα-
 χύ, ἀλλὰ σύνθετος βραχύ, καὶ ἡσυχία
 τῶν ἀνθρώπων τῶν ἐκτῶν
 ἀναστροφῶν, τῶν λαοδωρίων, καὶ
 πρόχειρον τὸ ἐξυλόν. καὶ ὅν μὴ
 τὰ ἔργα ζῶντες, οἱ λόγοι πολλοί·
 ὅν δὲ ἀπὸ τῶν λόγων ἑρμηνεύει
 ἰσχυροί, τὸν βίον ἀξιῶσι σκε-
 πῶν. τοιγαροῦν ἐμπέπλησται
 πᾶσα ἡ πόλις τῶν τοιαύτων ῥα
 διωγμάτων, καὶ μάστιγα τὸν Διο-
 γένην καὶ Ἀντισθένην καὶ Κρά-
 τινα ἐπιγραφειμένων, καὶ ὑπὸ
 τῆς ἡσυχίας ταῖς μελέταις, ἢ τὸ μὴ
 ἔχοντες, ὅπως ἐνιστῇ τῇ φύ-
 σε τῶν ἡσυχῶν. οἱ δὲ φυλακῇ
 πῶν ἢ τὸ οἰκρινόν, ἢ τὸ φιλο-
 δόσκοτον ἢ μνημονικόν ἔδει-
 μως ἐκπαιδεύονται, ὑλαινὸν δὲ
 καὶ λιχνίαν καὶ ἀρπαγὴν, καὶ
 ἀφροδίσια συχρᾶ, καὶ κολα-
 κίαν, καὶ τὸ σάειν τὸν δι-
 δόντα, καὶ πρὸς τραπέζας ἐ-
 χασιν, ταῦτα ἀκριβῶς ἐκτελε-
 οῦσι, mensarū deniq; frequentatione, bis perquam diligēter

philosophantes collocaren-
 tur, nec esset qui talia discer-
 neret & dijudicaret, si tan-
 tum exteriora essent simio-
 lia, quandoquidem nec prin-
 cipium redargutionis susti-
 nent: ueluti si dicatur, quis
 ille sic ornatus, & tam re-
 pente? sed confestim clami-
 tant, & ad eorum arcem;
 maledicentiam scilicet, cono-
 fugiunt, lignumq; promptū
 est. Proinde si opera quae-
 ris, sermones multi: quod si
 à sermonibus iudicare ue-
 lis, uitam considerandā esse
 censent. Tali igitur impo-
 stura ciuitas repleta est uni-
 uersa, & maxime sub Dio-
 genis, Antisthenis, & Cra-
 tetis titulo, nec non canum
 prae-textu. Ceterum quod
 natura optimum est in ca-
 nibus, ueluti custodia, uel do-
 mus tutela, aut herilis a-
 mor, siue memoria, minime
 imitatur: uerum latratu, gu-
 lositate, rapina, uenereis, cre-
 bris adulationib. dantiū blā-
 elaborant:

ἐπασιμ. ὅψις τοίνυν μετὰ μι-
κρὸν, οἷα ἔσται, οἷ γὰρ ἐκ τῶν ἐρ-
γαστηρίων ἀπαντὲς ἀναπιδέ-
σκεισθαι, ἐρῶμεν τὰς τέχνας ἐκ
ἑοσιμ, ὅταν ἑρῶσι σφᾶς πρὸς πε-
νιῶντας καὶ λαμόνους, ἐν-
θουσι εἰς ἐσπέρων ἐπικλυφότες
τοῖς ἐργοῖς, καὶ μόγις ἀποψῶν-
ται ἐκ τῆς τοιαύτης μιᾶς ἀρνίας·
ἀργὸς δὲ καὶ γόντος ἀνθρώ-
που, ἐν ἀπανσιμ ἀφθόως βιοῦν-
τας, αὐτοῦντας μὲν τυραν-
νικῶς, λαμβάνοντας δὲ πρὸς
χάρως, ἀγασσάμενοι τας δὲ αἰ-
μὴ λαβοῖσιν, ἐκ ἐπαινοῦντας ὃ
ἐκ αἰ λαβοῖσιν. ταῦτα οὐδὲ κρὶ
τι βίῃ δυνάμει αὐτοῖς, καὶ ἀτυχ-
τῶς τὸ μέλι αὐτὸ ἐς τὰ τόμα-
τα ἰσχυρὸν ἐκ τῶν ἑρῶν καὶ ὅταν
τοῦ ἀνθρώπου τὸ πρᾶγμα ἔμ,
ἐκ τοῦτοιοῦντος, μὴ δὲ ἐκ ἐ-
μᾶς ἄλλοις δυνάμεσιν· οἱ δὲ μέ-
λασιμονοί, καὶ συνθροπὸι τὰ
ἐξου, καὶ τὰ λαμόνια φαινόμε-
νοι, ἢ παιδὸς ὡραῖα, ἢ γυναι-
κὸς λάβοντες λαχῶς, ὃ ἐκπι-
θουσι σιωπᾷ μὲν ἄξιον, οἷα ποιῶ-
ναι· ἐνίοι δὲ καὶ ξένων τῶν
σοφιστῶν

ἢ ἄντι faciunt? Nonnulli

elaborant. Atqui paulo post
quoniam hæc euadant, uide-
bis. omnes enim ex officinis
exilientes, artes relinquent
desertas, cum cernunt se la-
borantes, & operibus des-
sudantes, ab aurora ad ue-
esperum usq; defatigatos, uix
tamen mercede tali uitam
sustentare posse: segnes ue-
rò & subdolos homines, a-
bunde in omnibus uiuentes,
tyrannicè quidem postulā-
tes, ac promptò accipientes,
& cum non acceperint, ino-
dignātes, neq; si acceperūt,
laudantes. hoc Saturnium
eis uidebitur seculum, spon-
tèq; mel ipsum ex cælo in
ora influere. Proinde res mi-
nus esset molestā, si cum ta-
les sint, nulla alia nos affio-
cerent iniuria. Nunc uerò
cum admodum casti & se-
ueri abextrā & in publicis
appareant, si puerum nacti
fuerint formosum, uel mulie-
rem speciosam, aut quid si-
lentio dignum sperant, quæ
uerò & hospitum suorum
adulteratis

XXXX

σφιτέρην γυναικας ἀπάγουσι
 μοιχεύουσιντες, καὶ ἂν τὸν ἰλίαν
 ἐκείνου νεανίσκου, ὡς φιλοσο-
 φῶν δὴ καὶ αὐτάι. ἅτα κοινὰς
 ταύτας ἀπασιν τοῖς ξυῶσι προ-
 θέλθουσι, Πλάτωνος τε λόγους
 οἰοντα ποιεῖν, ἐκ αἰδομένων, ὅ-
 πως ὁ ἰσὺς ἐκείνῃ ἤξει κοι-
 νὰς ἡγήσασθαι τὰς γυναικας : ἂν
 μὲν γὰρ ἐν τοῖς συμποσίοις δρω-
 σι, καὶ ἂν μεθύσκοντες, μακρὸν
 αὐτὸν εἰς λέγειν καὶ ταῦτα ποι-
 ᾶσι, πῶς εἶσι, καὶ ἡγορευόντες
 αὐτοὶ μέθης καὶ μοιχείας, καὶ
 λαγνείας καὶ φιλαργυρίας : ἔ-
 σθ' ἂν γοῶν οὕτως ὑμῖν ἄλλοι
 ἄλλω ἰναστίον, ὡς πᾶς λόγους
 αὐτῶν, καὶ τὰ ἔργα ὁδῶν, καὶ
 κῆλον μισῶν φασι, καὶ λακίνας
 ἔνικα, τὴν ἑταβανίδω ἢ τὴν
 Σφραδίαν ἐπὶ ῥαβδῶν καὶ δυνά-
 μων, ἀλκιδύων τὰς ἄλλους
 προτρέποντες, ἐκ αὐτῶν δὲ λιγυ-
 σαι τίω γλῶτταν μὴ μετὰ καὶ
 τὸ ψεύδεσθαι διώκοντες. ἡ δὲ
 νῦν, πᾶσι ἐχθρὸν τῷ λόγῳ, καὶ
 ἐπὶ αὐτῶν πολλοί, ἔργῳ
 δὲ

adulterantes uxores abdi-
 cunt, liensis illius iuuenis in-
 star, tanquam & ipsa quo-
 que philosophaturae essent.
 Inde communiter illas uni-
 uersis coeuntibus prostituen-
 tes, Platonis se legem im-
 plere arbitrantur, baud in-
 telligentes quo pacto sacer
 ille mulieres communes esse
 debere censuit. Quae uero in
 conuiujs agunt, quemadmo-
 dum inebriantur, longum
 esset recensere : & haec fa-
 ciunt, quomodo putas, dum
 ipsi ebrietatem, adulteria,
 luxuriam, & auariciam re-
 prehendant. Nil igitur ma-
 gis inter se inuenies contra-
 rium, quam illorum sermo-
 nes & opera : quemadmo-
 dum cum adulationem odio
 habendam asserunt, & ta-
 men adulandi gratia gna-
 thonicam uel assentationem
 ipsam exuperent. Alios uera
 loqui hortantur, cum ipsi nec
 linguam nisi mentiendo mo-
 uere possunt. Voluptates om-

nibus sermone inimica, Epicurumq; hostis : opera uero
 omnia

καὶ διὰ τούτων ἀπαντᾷ πρῶτον
 τισι, τὸ δ' ἐξύχληται καὶ μικραί-
 τιν, καὶ πρὸς ὀργὴν ἐφθισιν
 ἐπὶ τα βριφύλλια τὰ νεογνά.
 γήνητα γούνη ἢ μικρὸν παρ' ἑ-
 κρεσι τοῖς θιωμενοῖς, ἐπὶ τῶν
 καὶ τῆς τυχεύουσ αἰτίας ἐπαί-
 σι μὴ αὐτοῖς ὁ χολή, πικρο-
 νη δὲ τῶν χροισιὰν ἐλπίσιν, ὅ-
 τι αὐτὸν τι καὶ παρὰ φόρον δι-
 δοράτῃ, καὶ ἀφ' ἑ μᾶλλον ἢ
 ἢ μισθὸν αὐτοῖς ἢ τὸ νόμα, μὴ
 σύγ' ἐκαστὸν τύχαις, ὅτι ὁ μισ-
 θὸς ἐκαστὸν ἐκαστὸν βέβη-
 ρος χρυσίου μὴ ἢ ἀργύριον,
 Ἡράκλειος, ὅτι ἐκαστὸν αἰ-
 ξιῶ, ὅθεν ἐκαστὸς, ὡς θερμοῦ
 πριάμην· ποτὸν γὰρ ἢ ἐκαστὸν
 ὁ ποταμὸς παρέξει· μὴ ὅλ-
 γον αὐτοῖς ἐκ ὁδοῦ, ὅτι ἐκ
 βραχμᾶς ὀλίγας, ἀλλὰ πλε-
 οντες ὄλως ὥστε τὸς ἐμπροσ-
 τοῦ τοῦ φέρτου πλεον-
 οντος αὐτοῦ, ὅσον τοῖς τοῖς
 διφάεις χρηματισμὸν σωφί-
 λῃ, ὅτι ἐκαστὸν ἐκαστὸς οὐκ
 ἐκαστὸς, καὶ ἐκαστὸς οὐκ
 ἐκαστὸς

omnia propter illas patrare
audent. Iræ præterea uehe-
mentia, leuissimarumq; re-
rum perturbatione, necnon
indignationis facilitate, etiã
nuper genitos infantulos su-
perant. Non paruum igitur
risum spectatoribus mouët,
cum quouis etiam fortuito
casu adeò illis ira ebullit. Co-
lore autem luidi uidentur,
impudens quid & abomi-
nabile præ se ferentes. Os
uero spuma uel potius uene-
no est refertum: ne tu illic
cũ fœda illa euomitur illu-
ues, deprehendaris, caue.
Proin aurum uel argentum,
Hercules, neq; possidere di-
gnantur. obolus sufficit ut
lupinos emant: nam potum
fons seu ritus suppeditabit.
At paulò post nō obolos uel
drachmas paucas, sed totas
postulant diuitias; adeò ut
mercator quispiam tanto
impleri onere posset, quan-
tum illis ad quæstum Philo-
sophia confert. Inde post-
orrasere, ac frumentati sunt,
xxxx a infeli-

quam ad satietatem usque corrumpere, ac frumentati sunt,

ἀπορρίψαντες ἡκῶνε τὸ δού-
 πλωσιν βιβῶνιον, ἀγρὸς ἰσίοτε,
 καὶ ἰδιῶτας τῶν μαλακῶν ἰ-
 πρίασθε, καὶ παῖδας κομήτας,
 καὶ συνοικίας ἑλκας, μακρὰ
 χείρειν φράσσαντες τῇ πύρρῃ
 τῇ Κράτῳ, καὶ τῷ τρίβωνι
 τῷ Ἀντιδίνῳ, καὶ τῷ πύρρῳ τῷ
 Διογένῳ. οἱ ἰδιῶται δὲ ταῦτα
 ὀρῶντες, ἡσυχάζουσιν ἢ φι-
 λοσοφίας, καὶ ἀπαντας ἑ-
 ναι τοῖς τοῖς οἰονται, ἡμῶν τῆς
 διδασκαλίας αἰτιῶνται. ὅτι
 πολλὰ ἔστιν τῷ χρόνῳ, ἀδύνα-
 τόν μοι γίνονται, ἡμῶν ἵνα τι
 εὖ προσεσάγῃω αὐτῶν, ἀλλὰ
 καὶ τὸ τῆς Πρωτοκρίτου ἡκῶνε
 πάσχω ὑπόσπον γὰρ δὴ ἔγωγε ὄξυ
 φρένα, τῷ τοῖς ἀκαρῶν αὐτοῖς ἀ-
 ναλύεται. ἢ ἀμαθία ἢ καὶ ἢ ἀδι-
 κία ἢ πύρρῳ, ὁρῶσα αὐτοῖς ὅτι
 γαστρὶ ἡμῶν τὸ ἔργον, καὶ αὐτῶν
 τῶν πόνον. Ζεὺς, εἴα, ὦ θεοί,
 πείσῃς ἡμῶν ἢ φιλοσοφία
 πρὸς τῶν κατὰ κράτος ἡκῶ-
 νων; ὅτι ὥρα σὺν πᾶσι ὅ, τι καὶ
 πρακτέον, ἢ ὅπως αὐτοῖς με-
 τιλλεστέον· ὁ μὲν γὰρ ἡδοναῖς
 ἀπά.

quo pacto ē medio sint tollendi. Caterum fulmen eos
 iaculas

infelicem illam abijcientes
 lacernam, agros nonnun-
 quam, ac uestes molles, pue-
 ros quoque cincinnatos, nes
 non instructas domus totas
 emunt, Cratetis perā, Anti-
 sthenis lacernae, ac Dioge-
 nis dolio, longum ualere di-
 centes. Talia cum idiotae cer-
 nunt, Philosophiam iā con-
 spiciunt, omnesq; tales esse
 arbitrantur, ac doctrinam
 meam reprehendere nō de-
 sinunt, adeo ut longo iā tem-
 pore impossibile mihi fuerit
 uel unum ex eis conciliare;
 sed plane Penelopes illud pa-
 tior. etenim quantum ego
 texo, tantum rursus euesti-
 giō dissoluitur. Ignorantia
 uerō et iniusticia, cum opus
 nostrum inextricabile, la-
 boremq; cernunt inanem,
 minime à risu temperant.

IV P. Proh, o dei, qualia
 nobis Philosophia ab exe-
 crādis illis perpeffa est! qua
 propter considerandi tem-
 pus adest, quid faciundū, uel

ἁπλῆ μιᾷ πληγῇ, καὶ ὁ θάνατος
 τοῦ τοῦ. ΑΠ. ἰγώ τοι, ὦ
 πατήρ, ὑποθέσθαι· μισῶ γὰρ
 καὶ αὐτὸς ὅσα τὸς ἀλαζύνες,
 ἀμύους ἔντας, ὑπὲρ τῶν Μυ-
 σῶν ἀγασσάμεν. Ἰσραυνὺ μὲν
 γὰρ ὁ εἰς αὐτὸς διέβη· ὁ δὲ αὐτὸς
 ἐκείνῳ ἄξιον· τὸν Ερμῆ δὲ, εἰ
 δοκῇ, κύριον κρότορα τῆς κοίτης
 οὐκ ἐπὶ ἐμψυμένῳ ἐπὶ αὐ-
 τῶν· ὅς ἐστι δὴ πρὸς λόγους ἐ-
 χον καὶ αὐτὸς, τάχιστα ἔστι-
 ται τῶν τε ὁρῶν φιλοσοφίῳ
 τας, καὶ τῶν μὴ ὡς τὰς μὲν
 ἐκείνῳ, ὡς τὸ αὐτὸς, οἱ δὲ
 κλαδίζονται, ἵπποι αὐτοὶ ἐκεί-
 νῳ παρὰ τὸν Ἰσραὺν δοκῇ. Ζεὺς.
 ὦ λέγεις. ὦ Απολλών· ἀλλὰ καὶ
 σὺ Ἡράκλειος, ἀλλὰ καὶ τῶν φι-
 λισοφίῳ αὐτῶν ἐχέουσιν ἅπτε-
 ῖς τάχιστα εἰς τὸν δῖον. τρισκα-
 δικάτου γοῶν ἄλλοι οἱ τῶ-
 νος· μικρὸν ἐκτελέσαν, ὅν
 ἐκείνῳ μιὰρὰ ἔτω, καὶ αὐτῶ-
 σιωπῇ θυρία. Ἡρα. καὶ
 μὴ ἄμεινον ὅν, ὦ πάτερ, τῶν
 κέρων ἐκκαθέσθαι αὐτοῖς τοῦ
 Λύγαν, ὃ τῶν συμπίπ-
 νει.

repurgare præstaret, quàm cum talibus manus conferre.

iaculatione unica, morisq;
 auferet cita. APO. Ego
 tibi pater aurem uellam:
 nam & ipse iam arrogan-
 tes, & à Musis alienos, Mu-
 sarum gratia indignatus,
 odi: fulmine siquidē aut tua
 dextra minimē illi digni
 sunt. Mercurium autem, si
 uidetur, poenæ exactorem
 ad illos demitemus. is, tan-
 quàm qui & ipse inter di-
 scipulos uersatur, celerrimē
 eos qui rectē philosophan-
 tur, et qui minus, cognoscet:
 dein hi quidem, ut par est,
 laudabuntur, illi uerò quem
 admodum ex tempore uideo
 bitur, plectentur. 1VP.

Rectē dicis Apollo: sed &
 tu Hercules, unā Philoso-
 phiam ipsam pariter ducen-
 tes, properiter in uitam abi-
 te: certamenq; decimumtero-
 tium istud, nec paruum, te
 absoluerē putato, si tā sceles-
 ta & impudentissima exo-
 tirpaueris animalia. HE.

Atqui pater Augiæ finum

Δαδ' ἀπίωμεν δ' ἴμμε. ΦΙ.
 ἄνεστα μὲν, ἀνελευθερίον δὲ
 ἡμῶν τὰ δαΐμονα τῇ πατρί.
 ΕΡ. ἡπατίωμεν, ὡς ἡμῶν ὀλίγου
 αὐτῶν ἐπιτίψωμεν σάμαρον.
 ποίαν ἢ χρὴ τραπιάσαι, ὦ Φι-
 λосоφία; σὺ γὰρ οἶδα, ὅτι α-
 σίμῃ, ὃ πρόβαλον ἐστὶ τὸ τῇ ΕΛΛΑ-
 ΔΙ; ΦΙ. ὦ Δαμόν, ὃ πάσῃ ἐλί-
 γει, ὅσοι ὀρθῶς φιλοσοφεῖσιν, ὦ
 Ερμῆ· οὕτως δὲ ὡς Ἀττικῶν
 πόλιν ἀνίσταται, ἀλλ' ἐνθα πο-
 λὺς χροσὸς ἢ ἀργυρῶν ὀρύττι-
 ται, ἐκῇ περὶ ταῖς ἀσὶν ὁ-
 μῖν. ΕΡ. οὐκοῦν σὺ δὲ ὅτι
 Θρηάκας ἀπὸ τῆς. ΗΡΑ. σὺ λί-
 γους, καὶ ὅγῃ τοι μὲν γὰρ ὡς ἡμῶν
 ἰσχυρὸν οἶδα γὰρ τὰ Θρηάκων ἄ-
 παντα, συχναῖς ἐπιτάλαι.
 ἡμῶν μὲν τῶν δὲ ἡμῶν τραπιάσαι
 θα. ΕΡ. ποίαν λίγους; ΗΡΑ. ὅ-
 ρατι, ὦ Ερμῆ καὶ Φιλοσοφία,
 Διὸς μὲν ἴσθαι μίγιστα, καὶ κἀλο-
 λιστὰ ὀρθῶν ἀπάντων; Διὸς
 ὅτι, τὸ μᾶλλον, ὃ ἡπατωτικὸν
 δὲ Ροδῶν, πλείον ἢ ὡς πε-
 πταμένον, πᾶμφρον, ἀπὸ

camus tamen. PHI. Inui-
 ta quidem: ex patris tamen
 sententia subsequendum est.
 MER. Descendamus, quā-
 doquidem haud paucos ex
 illis hodie conteremus. Cae-
 terum, ὦ Philosophia, quō-
 nam tendere oportet? tu e-
 nim ubi uersantur, nosti: an
 perspicuum est quod in Grae-
 cia? PH. Minime, nisi ad-
 modum pauci, qui recte, ὦ
 Mercuri philosophantur.
 Illi uero Attica haud indigēt
 paupertate, sed ubi auri et
 argenti eruitur copia, ibi
 nobis sunt querendi. MB.
 Nunquid igitur confestim
 in Thraciam abeundum?
 HER. Bene dicis. ego uos
 in uia deducam: nam cū ἔτα
 Thraci, utpote qui sapiam
 illuc accesserim, cognoui. et
 nunc hic mihi flectatis.
 MERC. Quoniam dicis?
 HER. Videtis ne, Mercuri
 et Philosophia, montes
 duos maximos, omniumq;
 pulcherrimos? maior Haemus est, oppositus uero Rhodope:
 at campus interiectus, perquam fertilis, ab
 utriusq;

τῶν προπόδων ἰατροδῶν οὐ
 τοῖς ἀξίωμασιν· καὶ τινες λέ-
 γουσι τῆς πάντων καλῆς ἀν-
 τακτίας, ἐκ ἀμέλει τῶν βα-
 ρύτατον, οἷον ἀκροπόλεις πολ-
 λὰς ὅτι ὑποκαμύουσιν πόλιν·
 καὶ ὁ πόλις γὰρ ἔστι φαίνε-
 ται. Ερ. οὐ Δί', ὅτι Ἡρά-
 κλει, μίγιστον καὶ καλλίστην αἰ-
 κασὼν, πόρρωθεν οὐκ ἀπολάμ-
 πει τὸ ἡάλλ', καὶ τὴν πόλιν
 μὲν μίγιστον παρακμάβεται,
 πάντων ἐν χρόνῳ ψαύουσιν αὐτῆς.
 Ηρα. Εὐρὺ μὲν οὐκ ἔστι, ὁ
 αὖ πόλις, ἔργον φιλιππεινὴν
 καὶ ἡμᾶς ἔστιν πρὸς αἰσιν καὶ
 ὑποφίλοις, ὥστε ἐπιβαίνειν αὐτῇ
 ἀγαθὴ τύχη. Ερ. οὕτω γιγνέ-
 σθαι, τίς δ' οὐκ ἐν χρόνῳ ποιεῖν, ὅ-
 πως τὰ βαρὺ ἀγένησθαι;
 Ηρα. τὸτο μὲν σὸν ἔστιν ἔρ-
 γον, ὅτι Ερμῆ· ἡμῶν γὰρ ὁ, ὅ-
 τι ἐκ αὐτοῦ φθάσεις ἡμετέριον.
 Ερ. ἔστιν τὰτο χαλεπὸν, ἀλλο-
 λὰ τὰ γὰρ ἐν νόμῳ ἐκ ἐπίστα-
 μαι αὐτῶν· οὐ γὰρ αὐτοῖς φιλοσοφία
 λίγη, οὐδὲ τινες ἐννομαστῆρ,
 καὶ τὰ συμβαῖν προσίτι.
 Ηρ. οὐδὲ αὐτὰ μὲν οἶδα τὸ
 profer.) PHILO. Sed neq; ipsa manifestè quinam

utriusque confestim radice
 sepandens: & colles quos-
 dam tres perpulcbros assura-
 gentes, minimè asperitate
 deformes, tanquam subie-
 cta ciuitatis arces uarias: et
 iā uobis ipsa apparet. MB.
 Ita per Iouem, ὁ Hercules,
 maxima, & omnium for-
 mosissima: etenim à longè
 illius resplendet pulchritu-
 do. quin & fluuius quidam
 maximus præterlabitur, op-
 portune illam alluens. HB.
 Hebrus est, ciuitas uerò Phi-
 lippi illius opus: proin nos
 iam contege, nebulaq; in-
 uolue, ut bona descendamus
 fortuna. MBR. Ita fiet.
 Caterum quid facere opo-
 tet ut animalia indagentur
 HB. Hoc quidē tuū iā Mer-
 curi opus: nā præco es. ne igi-
 tur præconiū enūciare cū-
 biteris. MBR. Haud diffici-
 le hoc, uerum illorū nomina
 ignoro: tu igitur Philoso-
 phia, quo nomine sint ap-
 pellandi, insuper & signa

σαφές, οἱ τινὲς ἐνομαζόνται,
 διὰ τὸ μὴ φυγῆσθαι αὐτοῖς.
 ἀπὸ δ' οὖν ᾧ ἐπιθυμίας, ὅν
 ἔχουσιν εἰς τὰ λεγόμενα, ὅν αὖ
 ἀμάρτεσιν προσκαλῶν λεγέσθω
 νας, ἢ λεησέπτες, ἢ λεησι-
 κλάες, ἢ δυνάμους, ἢ πολυ-
 κτήτες. Εἰ. ὦ λέγεις. ἀλλὰ
 τινὲς οὐτοί εἰσιν, ἢ τί καὶ πι-
 ελοκαπῶσι καὶ αὐτοῖς; μᾶλλον
 δὲ καὶ προσίστοι, ἡσά τε καὶ
 ἔρεσθαι θύλοισιν. ΑΝ. ἄρ' αὖ
 ἔχουσι ἡμῖν, ὡς αὐτοῖς, ἀπῶν,
 ἢ οὐ ὡς βελτίστη, ἢ τινος τρεῖς
 γυνῆας ἀμὲν εἰδότες, ἡσά τινος
 γυναικαὶ ἢ χρῶν λεησεμῶν
 οἷς τὸ Λακωνικὸν, ἀρρεν-
 πλῶν, καὶ νομιδῶν ἀνδρῶν;
 ΦΙ. παπᾶι, τὰ ἡμέτερα οὐα
 ποιήσονται. ΑΝ. πῶς τὰ ἡμέ-
 τερα; δραπεταὶ γὰρ ἰκάνει ἡ.
 παστέων ἡμᾶς δὲ, τίς γυναι-
 κα μάλιστα μετιμῆν, ὅνδρα πε-
 δισημῶν πρὸς αὐτῶν. ἡσάδιν
 δὲ, ἡσάδιν καὶ μετιμῆν αὐτές.
 Εἰ. τὸ νῦν δὲ ἅμα λεησε-
 τήν, ἢ τίς ἀνδράποδον πα-
 φλαγονικὸν, τῶν ἀπὸ Σινώ-
 πης βαρβάρων, ἐνομαζομένων,
 nicum, ex Sinopensibus barbaris, nomine tale, quale à

uocentur noui, quoniam nul-
 lum mihi cum his confor-
 tium. Caterum non aberrab-
 is, si eos à possidendi deside-
 rio, uel Possidonios, aut Pos-
 sidipos, seu Possickos, uel
 Possifundos, aut Possidores
 nominaueris. MER. Be-
 ne dicis: sed quoniam hi sunt,
 qui & ipsi circumspectant?
 atque accedunt, & quid lo-
 qui uelle uidentur. VIR.
 Potestis ne, ô uiri, uel tu op-
 tima, nobis indicare, num
 ternos pariter uideritis præ-
 stigiatores, ac mulierem quan-
 dam Laconicè corpus orna-
 tam, aspectu masculino, ac pe-
 nè uirili? PHI. Papæ, hi
 nostra quærent. VIRI.
 Quomodo uestra? etenim
 Fugitiui illi omnes: nos uerò
 præcipue mulierem pro mano-
 cipio ab eis abductam desi-
 deramus. Intelligetis autem,
 cur nam ipsos quæramus.
 MER. Igitur pariter e-
 nunciemus præconium. Nū
 qui mancipium Paphlago-
 nense possessionis

ῥῆν ἀπὸ λιπυμάτων, ὑποχρον,
 ἢ χρῶ καρίαν, ἢ γυναικὶ βα-
 λήναιον δρυμινάριον, καὶ τῶ
 βάνιον ἀμπεχόμενον, ὀργύλον,
 ἀμπεσον, ῥαχύφωτον, λοιδόρον
 μανύειν ὑπὸ ῥητῶ αὐτονομῶ.
 Δι. νοῦ ὦ οὗτ', ὁ λυγύτης,
 ὡς ἐκάνων γινόμενα ἢ παρ' ἱ-
 μνὶ καύθαρ', καὶ ἐκάνω δέ,
 καὶ τὸ γένειον ἐτίλλει, καὶ τίχο-
 νῶν τῶν ἐκάνων ἢ πῆσται· ἀπὸ
 ρι γὰρ ἢ τῶ γυναικὶ καὶ ἡμι-
 νος, ὁ πῆσται πῆσται τῶν ἱμα-
 τῶν τῶν λεοντίδων ἐκάνων.
 Φι. ἐκάνων αὐτὸς ὅστις ἐκάνων
 κίτης ὁ ὅστις ἀλλὰ ἐκάνων φιλοσό-
 φῳ ἰοικέται, ἀπὸ ῥῆτος ἐκάνων ἐπι-
 γνῶνται. Δι. ὦ τῆς τέλει, ὁ
 καύθαρ' φιλοσοφῶν, φασιν.
 Λν. ἡμῶν δὲ ἐκάνων λόγ'.
 Ερ. ἀμύλλαι ἀπανταὶ αὐτονομῶ
 σομῶν· ξυνοίσι γὰρ, ὡς φασιν,
 αὐτῶν. Φι. τίς δ' οὗτ',
 ἀλλ' ὁ πῆσται ὅστις, ὦ ἡρα-
 κλῆς, ὁ καλὸς, ὁ τῶν ἐκάνων
 ραν· ἡρα. ὀρφύς ὅστις, σύμ-
 πλυνς ὑπὸ ῥῆτος Ἀργεὺς ἡμῶν,
 concumbunt. PHI. Sed quis nam, ὁ Hercules, ille al-
 ter est, qui contrā tendit, pulcher, & citharam ge-
 stans? HER. Orpheus, qui mecum Argos nauigavit,

possessionibus imponitur,
 perpallidum, corpore hirsu-
 tum, barba horridum, pera
 instructū, lacerna indutum,
 iracundum, ineruditum, vo-
 ce asperum, maledicum, sub
 imaginaria libertate uiuēs,
 indicare potest? DOM.
 Noui, heus tu, quod prædi-
 cas mancipium. Illi enim a-
 pud me Scarabeus nomen
 erat, caluasium barbamq;
 uellebat, & artem meam
 nouerat: in fullonia enim se-
 dēs officina, flocculos abra-
 debat, qui ex uestimentis
 superflui pullulabant. PH.
 Ille ipse seruus tuus est: ac nūc
 philosopho similis uidetur,
 ac perbellē seipsum fullonia
 expoliuit. DOMINVS.
 Prob audaciam, Scarabeus
 philosophari dicitur? VI.
 De nobis uerò nullus sermo.
 MER. Atqui omnes inueo-
 niemus: quoniam, ut aiunt,
 indifferenter cum muliere

ἄλλοις ἢ τοῖς αὐτοῦ ἀπ' αὐτῶν·
 πρὸς γὰρ τὴν ὥσπερ αὐτὸς ἔκ-
 τακτά μιν ἐκτελεῖται, καὶ
 οὐκ ἄριστον, καὶ μουσικώτατον
 Ὀρφῶν, ἐκτελεῖται γὰρ πού-
 ηρ ἡ κλίσις. ΟΡ. τὸ καὶ ὑ-
 μῖν γινώσκουσιν, καὶ ἡρ-
 κλῆς καὶ Ἑρμῆς· ἀλλὰ λαοὶ
 ἀποδιδόναι τὰ μέλυντρα, ὡς
 ἐγγὺς πάντων σαφές, ὅν ἴστα-
 τι, οἶδ' αὖ. ΕΡ. ὑμῶν Ἀΐξον,
 ὃ πάσι Καλλιόπης, ἐνθα ὅστις
 χρυσοῦ γὰρ ἐδίδ' οἶμα, δίδ-
 οσθὲς ὧν. ΟΡ. ὑἱὸς ἐφ' ἐ-
 γὼ δὲ τὴν μέν οἰκίαν δάξαι-
 μεν αὖ ὑμῖν, ἐνθα οἰκᾷ, αὐτὸν
 δὲ ἐν αὐτῷ, ὡς καὶ λαοὶ ἀκού-
 ομεν πρὸς αὐτὸν· μισθὸς γὰρ αὖ
 ὑπερβολῶν, καὶ μόνον τότε
 ἐκμεμλεῖται. ΕΡ. Ἀΐξον μὲν
 οὐκ. ΟΡ. αὐτὸν πλεονάζον· ἵνα
 δὲ ἄπασι ὑμῖν ἐκποδῶν, ὡς
 μήδ' ἰδοίμι αὐτόν. ΕΡ. ἐπί-
 σκεψθε, ἢ γνωσκόντες ὅστις φωνῶ, ὅτι
 φησὶ τὸν τῶν ὀμῶν· ΦΙ.
 τὸ Δία, ἀλλ' ἀπὸ σωματὸς ὃ, τι
 καὶ λέγει.

ΔΡ.

tende, an non mulieris uox est, Homeri quid connectene-
 mus? PHI. Ita per Iouem: sed quid nam dicat, audiamus.

FVG,

omnium nautarum iucundissi-
 mus. Nam ad cantum suū
 remigantes, nullatenus labo-
 rabamus. Salue optime Ὀρ-
 φῶν, quā canore Ὀρφῶν,
 qui nullibi unquam Hercu-
 lis oblitus es. ORPH.

Nequaquam: sed Ὀρφῶν Philo-
 sophia, Hercules, Ὀρφῶν Mer-
 cūri saluete: sed tempus est
 ut mihi præmium indicij
 persoluatis: ego enim plane
 quēnam queratis, noui.
 MER. Nonne igitur, Cal-
 liopes fili, ubinā sit, monstra-
 bis? cū enim sapiens existas,
 minimē ut arbitror, auro
 indiges. ORPH. Rectē
 dicis: proin ego uobis domū
 quam inhabitat, ostendero,
 ipsum uerō minimē, ne ma-
 le ab eo audire cogar. sum-
 me enim scelestus est, ac uni
 huic rei studet. MER.

Ostende solum. ORPH.
 En proxima hæc: ego uerō,
 ne ipsum uideam, ē pedibus

uobis abeo. MER.

Δρ. Εχθρὸς γὰρ μοι λῆνθ' ἰμῶς Αἰδῶο πύλῃσιν,
 ὡς χρυσὸν φιλήσῃ ἐνὶ φρεσίν,
 ἅλλα δὲ ἄποι. (σιτῆρ, ἐρ
 Ερ. ἐκινῶ τ' Καὶθάρον σοι με
 Ξανθεύοντα κακὰ ῥίξῃ, ὁ δὲ
 φιλότατα παρίσχει.

Υπο. πρὶ ἡμῶν τὸ τοιοῦτον ἔπ' ἔσθ',
 οὐ τίς γυναικῶν

ἔχρει ἀπάγων, διότι αὐτὴν
 ὑπερβιάσθη. Δρ.

Οἰνοχόρῳ, λυγρὸς ὅματ' ἔχον
 λευκὸν δ' ἰλάφον,

οὐτ' αὖτις πολέμῳ ἐν κρήνῃ,
 ἔτ' ἐνὶ βελῇ.

Θροσὶτ' ἀκροβυθί, κακῶν
 πανάρεσι κολοῦν,

Μέψ, ἀτὰρ ἐκαστὸν νόμον ἔρ
 ῖμῃσιν βασιλευσιν.

Δι. ἀπὸ τῶς τ' ἡλικίας τὰ
 ἔτι.

Δρ. Πρὸς δὲ λῆνθ', ὅπως ἔστι
 νῦν, μίαν τ' ἡμίαντα,

Διὸς ἀποπνέοντα, τρίτος λυ
 γὸς ἀγρὶν ὀρμῶν.

Υπο. οἱμοὶ γυναι, ὅσα πίκτυ
 ναι ἐκ λυγρῶν τοσούτων; φα

σι δ' αὐτῶν καὶ λῆνθ' ἀπ' αὐ
 τῶν. Ερ. θάρρει, Κίρβρον

ἰψὶς concepisse ferunt. M R. Confide, Cerberum

FVG. Nō minus ille mihi
 est hostis, q̄ ianua Ditis,
 Aurum mente colens, uerbis
 contraria sentit.

MER. Nōne igitur cātba
 rus tibi odio habēdus, qui
 Præua gerens hostes, quam
 uis simularet amicum?

MAR. De me carmē hoc,
 cuius uxorem

Abduxit fugiens, fuerat qui
 acceptus amicē.

FVG. Ebrius, atq; canis
 facie, sed pectore ceruus,
 Consilio ignauus, sed longē
 ignauior armis,

Thersites uecors, prauarūq;
 optima pica,

Regibus illicite & frustra
 contendere fuetus.

DOM. Iure execrādi car
 mina hæc.

FVG. Ante canis, retroq;
 leo, medioq; chimæra,
 Impetum exhalans grauitèr
 trinicanis acris.

MARIT. Hei mihi u
 xor, qualia à tot perpetrā
 es canibus? quin ipsam ex
 tibi

πανα τίξεται σε, ὅτε γερύων,
 ὡς ἔχει ὁ Ἡρακλῆς οὐτ' αὖ-
 θις πόνομ' ἀλλὰ καὶ προσίασιν,
 ὥτι δὲν δ' αὖ κόπην τλῶ
 θύραν. Δι. ἔχουσι, ὦ Κεύθε
 γα, νῦν σιωπᾷ; φίρ, ἰδωμὲν ἄ-
 τερά σοι ὅτι πόρα ἔχου, θόρυβος
 ἔσται, ὃ ἄρτι τρύφῃ. Ερ. οὐ
 μὲν Δία, ἀλλὰ βῶνός γε χρυσίου.
 Ερ. μὴ θαυμάσῃς· κυνικὸς
 γὰρ ἔφασκεν εἶναι τὸ πρόδω
 ὑπὲρ Ἑλλάδος, ἵνα αὖθις δὲ
 χρυσίον πᾶσι ἀποδοῖ. τοι
 γὰρ οὐκ ἐκείνῳ δὲν ἂν μα-
 κρὰν αὐτὸν ὄψαι· ἐρμῆος γὰρ
 ἀπὸ τῶν ὧν, οὕτω μίαντες
 ὄν. Δι. οὐ γὰρ, ὦ Κεύθε, ὅτι
 πυθίον, οὐ μὲν δ' ἀραπίτης τυ-
 χάναι ὄν; ἔμμεναι ἄλλ', ὃ
 τὸ γίγνεται. εἴτα τί ἐκ αὐτοῦ γί-
 νοιτο; καὶ Λυκυσίου φιλοσο-
 φῆ; Ερ. ἔτι τ' αὖθις οὗτος
 ἀδίσποτος ὁ μὲν ὄν; Δι.
 ὅτι δ' αὖθις, ἀλλ' ὁ δ' ἀδίσποτος ἔστι
 ἵππων ἀφ' ἡμῶν αὐτὸν ἀπολωλῆ-
 ναι. Ερ. ὅτι τί; Δι. ὅτι δ' αὖθις
 τὸ πρὸς ἀθλῶν ὄν, τὸ δ' ἐννομα

Μυρδο

in rem malam ipsum dimisi.

ΜΕΡ. Quamobrem?

ΔΟΜΙ. Quoniam teterrimè foetet, nomine uerò

Odori-

tibi quendam aut Geryonē
 pariet, ut Hercules ille rur-
 sus alium habeat laborem.
 Sed obuiam pergunt, ita ut
 fores pulsare necesse nō sit.

ΔΟΜΙ. Teneo te Scarabe-
 beci siles iam, age uideamus
 quid tibi pera contineat, lu-
 pinos forsità, uel panis fru-
 sta. ΜΕΡ. Minimè per-

louem, uerum zonam au-
 ream. ΗΕΡ. Ne mireris.

nam sub initium in Græcia
 se Cynicum esse dicebat, hic
 autē planè Chrysippeus est:
 igitur non diu posthac Cleo-
 anthem ipsum uidebit. à
 barba etenim, cum tam sce-
 lestus sit, suspēdetur. ΔΟ.

Tu uerò, ὅ σκληρὸς, non ne
 Doliolum fugitiuus meus exi-
 stit? certe, non alius, prob-
 risu digna res. quid dehinc
 haud fiet? Doliolum quo-
 que philosophatur? ΜΕ.

Nunquid tertius ille domi-
 no caret? ΔΟ. Minimè:

uerum ego dominus sponte

πυρόπυσσιν αὐτὸν ἱκκαλῶμεν.
 Ερ. Ἡρακλῆος ἀλιξίνακι, ἀ-
 κίας· ἱκέϊα πύρα καὶ βάκ-
 ρον· καὶ αὐτὸς ἀπέλαβὲ τίω
 γυναικα σου. Ὑπο. μολα-
 μῶς, ἐν ἀνὰπολάθειμι βιβλίον
 μοι τῶν παλαιῶν λύσαν. Ερ.
 πῶς βιβλίον; Ὑπο. ἔστι τι, ὃ
 γὰρ, τριπλάσιον βιβλίον.
 Ερ. ἔστιν ἔτοπον, ἱκέϊ καὶ φε-
 ράλλης τῶν λυμικῶν ἴσθι.
 Δρα. σὸν, ὃ Ερμῆ, Διανάστη
 τὸ μίαν τῆτο. Ερ. οὐτω μοι
 δοκῶ, ταύτῃ μὴ, ἵνα μηδὲν
 τόρας, μηδὲ πολυκέφαλον τέ-
 κε, οἰχιδάαι παρὰ τὸν αὐδρα,
 ἐπίσω εἰς τίω Ελλάδα, τὸ δὲ
 δὲ τῶτω τὸ δρακνιτίσκω, πα-
 ραδοθέντι τοῖς δισπόταιν μου
 θάνατον, ὃ πρὸ τῆ, τὸν μὴν ἀπο-
 πλώων τὰς ρυπώσας τῶν ὀ-
 θυνῶν, τὸν Λακωνίωνα, τὸ Μυ-
 ρόπυσιν ἢ αὐτὸς ἀκνῶσαι τὴν
 τίω τὰ διεργαγόντα, μαλᾶχη
 γὰρ πρότερον ματιγνῶντα, ἱκέ-
 τα καὶ τῶτον παραδεδῶμαι τοῖς
 πιστῶταῖς, ὡς ἀπόλοιτο παρ-
 τιλλόμενον τὰ πρῶτα, ρυπώ-
 σθι προσίτι, καὶ γυναικεία τῇ
 πίστι, ἅτα ἰς τὸ Αἶμα ἀνά

Odorisspirū appellabamur.
 MBR. Hercules malorū de-
 pulsor, audisne? dein pera &
 baculū. Atqui tu uxorē recio-
 pe. MAR. Minimē, quan-
 doquidē nec si mihi libellum
 ex ueterib. in utero gestaret,
 reciperē. MBR. Quo mo-
 do libellū? MAR. Aliquid
 est uiro optime, triceps libellus.
 MBR. Haud absurdē. quā-
 doquidem ex Comicis tri-
 galeatus quidam. HBR.
 At debinc tuum est iudica-
 re. MER. Ita mihi uide-
 tur, mulierem hanc, ne mon-
 strū aut multicaput pariat,
 retrō in Graciam ad utrum
 reuerti debere, & fugitiuum
 hos hos duos dominis reddi,
 ut discant quæ antea: Dolio-
 lum quidem sordidos ablue-
 re panniculos, Odorisspirū
 autem rursus uestimenta re-
 sarcire lacera, malua tamē
 prius flagellatum. Inde &
 hunc picatoribus tradi, ut
 pereat, uulsus primō: insu-
 per pudēda pice inquinari,
 postea in Hæmum sublatum
 nudum.

χρίστα γυμνὸν, ὡς δὲ χιόν
 μέλας συμπεπιδυμένον τῷ
 πόδι. Δρα. φᾶν τῶν ἡα-
 πῶν, ὅτι τοῖ, παπαπαπάξ.
 Δι. τί τῆτο παρρησίῃς τῶν
 τραγικῶν σὺ διαλέγῃς; ἀλλ'
 ἀποδείξθαι παρὰ τὸς πειθιστὰς
 ἡλε, ἀποδυσάμενόν προτι-
 γόν γε κίον λισσιῶν, ὡς γυν-
 ὄντις ἔνθ' ὤρ.

nudum, pedibꝫq; colligās
 tū, in niue destitui. SCA.
 Heu malorū, ab, ab, παπα,
 eheu. DOM. Quid hoc
 est? tragicas interferis uoces?
 sed ad picatores iam seque-
 re, prius tamen leoninam
 exue pellem, ut planè asinus
 esse cognoscaris.

GILBERTI COGNATI

Annotationes.

a Socratem ab.) Socrates Atheniensis philosophus, So-
 phronici marmorarij & Phanaretæ obstetricis filius, ab Athe-
 niensibus in carcerem coniectus est, Anyto accusante, quod
 de dijs malè sentiret, cicutam porrectam hausit intrepidè, ne-
 glecia quam ad patrocinium suæ salutis obtulerat Lysias, ora-
 tione. Horatius lib. 2:

Pythagoran: Anitiq; reum doctumq; Platone.

Plura annotauimus, in Bis accusato, in Parasito, & in Ioue cō-
 futato. b Sophistarum genus.) Socrates in oratione con-
 trā Sophistas, in eos inuehitur, ut qui præter quæstum nihil
 propositum habeant, & inanum pollicitationum magni fien-
 tia, non tantum imposturam faciant, sed & semet ipsas, & om-
 nes eruditos in summum odium & inuidiam adducant. Idem
 in definitionibus Platonicijs quæ Xenocrati tribuuntur, satis
 odiosè describuntur atq; perstringuntur. c Antisthenes.)
 Hic quotidie quadraginta stadijs emensis, audiebat Socratem,
 à quo tolerantiam addiscens, tranquillitatisq; illius imitator
 effectus, Cynicam prior sectam inchoauit, princepsq; in ea
 fuit. author Laertius. d Crates.) Thebanus, Diogenis
 Cynici discipulus fuit, θυραπανοῖνης appellatus, quod in om-
 nem ingrederetur domum, & hominum uitia corripere. La-
 ertius, Plutarch. & Erasmus in Apophtheg. e Ancoram no-
 tissimam.) Id est, extremam soluere. Adagium est apud Græ-
 cos ce-

ob celebratum, cum significant rem ed redactam esse, ut extremo conatu, summisq; uiribus sit enitendum, & ad suprema confugiendum consilia, quibus si nihil proficiatur, iam nihil reliquum esse uideatur, unde subsidium sperare possis. translatum à nautis, qui maximam & ualidissimam ancoram sacram uocant, eamq; tum demum mittunt, cum extremo laborant discrimine. Eo usus est Lucianus rursus in Ioue Tragedo, & in Apologia. f Augiz.) Augeias cum immensa multitudine bouum abundaret, simo bubulo Elidis partem ita compleuit, ut illi bona pars regni iaceret inculta. Cum Hercule igitur pactus est, promissa mercede, ut egesto simo terram purgaret, ratus id fore infiniti laboris opus. Hercules uero arte usus, Minyei fluminis cursum auertit, & in loca simo oppressa deriuauit. Ita breui temporis spacio, absq; maiori labore à flumine simus ablatus, & terra repurgata est. Augeias uero Herculi poscenti mercedem, denegauit, dictitans eum Eristei mandato id fecisse, neq; magno labore, sed arte effecisse. Phileus filiorum Augiez natus maximus arbiter acceptus, intra patrem & Herculem, pronunciauit pro Hercule contra patrem. Lucianus quoque hac prouerbiali allegoria usus est in Pseudomante.

ΣΥΜΠΟΣΙΟΝ Η ΣΥΜΠΟΣΙΩΜ,
Λαπίθα. uel Lapiitha,

Erasmo Roterodamo interprete.

Erasmus Roterodamus Ioanni Eutychio suo S. D.

Quanquam hic Luciani Dialogus, Eutychi doctissime, plurimum habeat artis, ob decorum mirè seruatum in personis tam multis, tamq; diuersis: tamen aliquot reperi, qui dicerent esse premendum, quod liberius ac uelut *ἡ ἀμαρτία* philosophorum omne genus laceret. At mihi uidetur iustius esse stomachandum in huius seculi mores, quo uidemus Philosophorum scholas multo puerilius etiam inter se dissidere, nec minus atrociter digladiari: tum inter sectarum professores nihilominus cruentam esse pugnam, quam in eo conuiuio fuisse Lucianus uel finxit, uel retulit. Hunc igitur libellum, quoniam fortè *ἡ ἀμαρτία* reperi, & tamen patrono uidebatur egere, Eutychio dicaui. Bene uale, *καὶ ἰσχυρῶς*, ut planè sis quod diceris. Amsuerpiz. An. M. D. XVII.

ARGV.

Rursum depingit hoc loco philosophorum mores & uitā Lucianus, atq; illa quæ fictionibus ac fabulis alibi de illis prodidit, hic nunc exemplo ac uero facto comprobat. Est autem historica quædam rei gestæ commemoratio, qua exponit quo pacto diuersarum professionum Philosophi aliquot ab Aristeneto ad cœnam & nuptiarum celebritatem uocati, postquam uino incaluerē, pro secta quique sua inter se uerbis primò contenderint, mox ad manus quoque & ad uulnera uenerint, adeo ut saucij nonnulli ac mutilati è conuiuio asportati fuerint. Rursum autem ex alijs qui uocati non fuerant, quidā, Cynicus uidelicet, ultrò ueniens, cœnantibus sese obtruserit, magna præsentis & impudentis suæ importunitate. Alius autem per literas cum Aristeneto expostulārit, tragicè propè in eum debacchatus, quod præteritus, & cæteris postpositus fuisset. Ex quo apparet, istud hominum genus quod foris uirtutem prædicat, & specie religionis in se uulgi ora conuertit, non hac ætate modò (quod tamen grauissimum est, quando & Christianos esse plerique se, & alijs uitæ morumq; honestate præire profitentur) uerùm olim quoque eadem simulatione, ijsdemq; præstigijs usos esse, nimirum ut uerbis quidem multa de pietate, de officijs, de uera uiuendi ratione iactarent: cæterùm ipsa re à uirtute ac honestate omni quàm longissimè abessent, libidini & gulæ & cæteris uitijis turpissimè interim seruiētes. Et accidere sanè etiam nostra memoria huiusmodi quædam exempla, conuiuio huic non admodum dissimilia, ubi isti in speciem grauissimi sanctissimiq; uiri, uel pro leuibus ac puerilibus rebus acerbissimas sæpenumero contentiones incepere uel quia alicubi præteriti atque neglecti uiderentur, grauissima odia exercuere: ut non immeritò quispiam crediderit, philosophos illos ueteres (quanquam indigum adeo est, tam uenerabile nomen in tam turpibus personis hære) in nostræ ætatis homines quosdam immigrasse. Usque adeo nostri isti à ueteribus non alia re, quàm solo titulo ac nomine differunt. Cæterùm tametsi hæc omnia cū summa festiuitate pro ingenio atque facundia sua tractet Lucianus: interim tamen seridò quoque ac uerè idem monet, nullum esse precium operæ, si quis disciplinas omnes perdiscat, nisi simul & uitæ rationes ad id quod optimum est, accommodet, eosq;

illos

Illos qui solos libros spectant, quiq; sollicitudine ac cura quam illi afferunt, perpetuo tenentur, à recta ratione, boniq; institutis ferme abduci, &c. Inscribitur autem dialogus hic Convivium, uel Lapithæ, quorum prior titulus ab argumento & re ipsa sumptus est: alter à collatione, quod ut hic Philosophi, ita à Poetis Lapithæ & Centauri in nuptijs Pirithoi inter se funesto certamine congressi, quoque feruntur.

ΦΙΛΩΝ ΚΑΙ

ΛΥΚΙΝΟΣ.

PHILON, LV-

cianus.

Λυκίλιν, ὁ
Λυκίλιν, δια
τρίβω φα
σί γεγροῦ-
σαι ὑμῖν

OVAM
quandocū-
q; variā dispu-
tationē Lu-
ciane nobis

χθίς, ἐν Ἀργεαίνῳ, παρὰ τὸ
δάπνον, ἡμῶς τινες φιλοσόφους
λόγους ἀρῶνται, καὶ ἔρην ὁ σμί
καὶ συστῆσαι ἐπ' αὐτοῖς, εἰ δὲ
μὴ ἐφ' οὗδ' ἴσο χαρίν, καὶ ἀχρε-
τραυμάτιον προχωρῆσαι τὸ
πρῶτον, καὶ τέλος, αἰμασί δια-
λυθῶναι τὴν συνοσίαν. ΛΥ.
καὶ πόθεν, ὦ φίλων, ὑπὸ τῷ
χαρίν, ταῦτα; οὐ γὰρ συνο-
δάπνει μὴδ' ὁμῶν. ΦΙ. Διο-
νίκος ἔφη τῷ ἰατρῷ ἀκούσαι Διδ-
νικὸν δὲ καὶ αὐτὸς, εἶμαι, τῷ
συνδάπνον ὄν. ΛΥ. καὶ μά-
λα, ὁ

fuisse narrant super coenam
apud Aristanetum: tum phi-
losophicos quosdam sermo-
nes dictos, ac super his sum-
mam cōtentionem exortam
fuisse: quod ni mentitus est
Charinus, etiam ad uulnera
usq; rem processisse: deniq;
sanguine conflictum fuisse
diremptum. LVC. Atqui
undenam, Philon, ista re-
sciuit Charinus? neque enim
is nobiscum aderat in cono-
vivio. PHI. B¹ Dionico
medico aiebat audisse sese.
porro Dionicus etiam ipse

ē conviviarum numero fuit opinor. LVC. Fuit maxi-

γγγγ

μέτ

λα, ὃ μὲν δὲ ἀρχῆς γινώσκ' αὐ-
 τὸς ἄπασιν παριγίγιστο, ἀλλὰ ὁ-
 φί, μισῶντες σχεδὸν ἤδη θ'
 μάχης, ἐπίσταν δλίγων πρὸ τῶν
 τραυμάτων. ὅτι βαρύνει, ἔ-
 τι σαρὶς ἀπ' αὐτῶν ἰδιώματα, μὴ
 παρακαλεσθῆσας ἐκάνους, ἀφ'
 ὧν ἀρξάμενοι ἐς τὸ αἶμα ἰτι-
 λούτῃσιν αὐτοῖς ὁ φιλονεικία.
 Φί. τοιγαρὶν, ὦ Λυκίην, καὶ ὁ Χά-
 ριν αὐτὸς, ἀβελόμηναι τὰ
 λυθ' ἀκῶσαι, καὶ ὅπως ἐπράχθη
 ἵκαστα, παρὰ σὲ ἡμᾶς ἔκασ-
 τὸν ἐκίλυν' καὶ τὸν Διονικον γὰρ
 αὐτὸν ἀπ' αὐτῶν, ὡς αὐτὸς μὲν ὁ
 παραγίγιστο ἄπασιν, σὲ δὲ ἀ-
 ποβῶνς ἀδίναι τὰ γιγνησάμε-
 να, καὶ τὸς λόγους αὐτῶν ἀπε-
 μνημονεύσαι, ἅτι μὴ παρίργως
 τ' αὐτῶν, ἀλλ' ἐν σπουδῇ ἀ-
 κροώμενον, ὅτι ἐκ αὐτῶν φέρονται
 ἐστῶν ἡμᾶς ὁδίστων ταύτων
 ἐστίασιν, ὅς ἐκ ἡμετέρων αὐτὸς ὁ-
 δίστων ἡμῶν γινώσκ' ἡμᾶς, ὅσον
 εὐφρονέσθαι, ἐν ἀρτίῳ καὶ ἀναιμω-
 ρε, sed per ocium atq; attente
 auscultare sis solitus. Pro-
 inde d nunquam effugies, quin nos hoc
 suauissimo ac-
 cipias epulo : quo mihi quidem haud scio an ullum pos-
 sit accidere iucundius : praesertim quod sobrii per ocium
 tuto ac citra sanguinem, e extraq; teli, quod aiunt, iactum

me:uerum ne is quidem ab
 initio rebus omnibus fuit
 praesens, sed serius aduene-
 rat, media ferme pugna,
 pauloq; ante uulnera. Pro-
 inde demiror si quid cōper-
 ti certius referre potuit, qui
 non ordine spectarit illa un-
 de inter illos natalis, postea
 ad sanguinem usq; deducta
 est. PH1. Proinde, Lu-
 ciane, Charinus etiam ipse,
 si rem compertius uellem co-
 gnoscere, & quo singula
 modo sint gesta, doceri, te
 adirem iussit. nam Dioni-
 cum etiā ipsum fassum fuis-
 se, ne se quidem toti nego-
 cio praesentem adfuisse: te
 uerò, quicquid esset actum,
 id omne compertò certoq;
 scire: tum etiam quae dicta
 inter illos fuerint, meminif-
 se: quippe qui eiusmodi non
 obiter neq; neglectim audire,
 auscultare sis solitus. Pro-
 inde d nunquam effugies, quin nos hoc
 suauissimo ac-
 cipias epulo : quo mihi quidem haud scio an ullum pos-
 sit accidere iucundius : praesertim quod sobrii per ocium
 tuto ac citra sanguinem, e extraq; teli, quod aiunt, iactum
 consti-

ὦ, ἔγω βίβας ἐπ' αἰσώμεθα, ἢ τι
 γέροντος ἐπαφύνασιν τι πα-
 ρὰ τὸ δῶπνον, ἢ τι νέω, ἐπ' αἶν
 τι, ὅσα ἔκιστα ἰχθύνω, ἐπὶ τοῦ
 ἀκράτου προαχθέντος, καὶ πρὸ
 ξαί. ΔΥ. ναισικώτερά μ' αἶν,
 ὦ φίλων, ἀξίους ἐκφέρειν ταῦ-
 τα πρὸς τὰς πολλὰς, καὶ ἐπι-
 ξύναμι διαγεμελίας πράγματα
 ἐν οἶνῳ καὶ μέθῃ γεγεμελίας,
 ἔκον λυθλὺν ποιήσασθαι αὐτῷ,
 καὶ νομίζω ἐκείνα πάντα θεῶν
 γὰρ τ' Διονύσου εἶναι, ὅς ἐκ οἶδα
 ἢ τίνα τ' αὐτῷ ἔργων ἀτίλη-
 πον, καὶ ἀβάκχουλον προξέδω.
 ἔρα ἔρ, μὴ κακοῦδων τιῶν ἄν-
 θρώπων ἢ, τὸ ἀκρῶς τὰ τοιαῦ-
 τα ἐπιτάξιν, ἃ καλῶς ἔχει ἐν
 τῷ συμποσίῳ βασιλιπόντας
 ἀπαλλάττειν. μισῶ γὰρ, φη-
 σι καὶ ὁ ποιητικὸς λόγος, μνάμο-
 να συμπόταν, καὶ ἐπὶ Διόνικος
 ἔρβως ποίησι πρὸς τ' Χαρίτων
 αὐτὰ ἐξαγορεύσας, καὶ πολλὰ
 τῶν ἐπὶ λοκράσιαν βασιλική-
 δάσας αὐτῶν φιλοσόφων·
 ἰγὼ

constituit, sumus epulaturi,
 Sive senes aliquid
 Super coenam sunt debac-
 chati,

Sive etiam iuvenes
 à mero & compulsi sunt, quæ
 neuiquam fas erat, tum di-
 cere, tum facere. LVC.

Iuuenilius tu quidem Philo,
 atque inconsultius hæc nos
 iubes in vulgus efferre, eaq;
 referre quæ inter pocula ab
 ebris sunt acta, quum hæc
 magis oporteat oblivioni
 tradere, eaq; omnia Baccho
 d. o, uelut auctori imputare,
 qui quidē haud scio an quæ-
 quam suis non afflatum Or-
 gis, & Bacchanalium ex-
 pertem præterierit. Proin-
 de uide ne hominis sit parū
 benè morati, cuiusmodi ad
 amissum exquirere, quæ re-
 ctius erat in conuiuiο reli-
 quisse, atq; ita discedere. Si-
 quidem & odi (sicut inquit
 uersus Poeticus) memorem

competorem. Ne à Dionico quidem rectè factum, qui
 hæc apud Carinum effutiuerit, immodicamq; & prio-
 dianam dissiparit temulentiam hominum philosopho-

ἰγὼ δὲ, ἀπαγί, ἐν ἅρ τι τοῖς-
 τερον ἄποιμι. Φί. θρύπῃ ταῦ-
 τα ὦ Λυκίνε, ἀλλ' ἔτιγε πρὸς
 ἡμὶ οὕτω ποιῶν ἰχρῶν, ἀπειθῶς
 γυγνώσκουσα πολλὸν πλῆθ' ἐπι-
 θυμῶν ἅσι ἀπᾶν, ὅ ἡμὶ ἀνδ-
 σαι· καὶ μοι δοκᾷς, εἰ ἀπερ-
 σσας τῶν ἀκροσμελῶν, καὶ
 πρὸς λίονα τινὰ ὃ πρὸς αὐ-
 δριάντα ὁδῶς αὐ προσελθῶν,
 ἐκχῆαι πάντα, σωζέσθω ἀμνο-
 σί, εἰ γὰρ ἰδιεύσῃ ἀπαλλάτῃ
 δαι νῦν, ἐκ ἰάσεος με αὐθόκοον
 ἀπὶ λῶν, ἀλλ' ἤξει, καὶ πᾶρα
 κολεθῶσας, καὶ δόση. καὶ γὰρ
 θρύψομαι πρὸς εἰς ἡν τῷ μίρε·
 καὶ διγί, δοκᾷ, ἀπώμην ἄλλου
 αὐτὰ προσόμην, οὐ ἢ μὴ λῖ-
 γι. Λυ. μηδὲν πρὸς ὀργῶν·
 διευχέσθω γὰρ, ἐπ' ἀπὸρ ἔτω
 πρὸς θυμῷ, ἀλλ' ὅπως μὴ πρὸς
 πολλὰς ἱρᾷς. Φί. ἀμὲν πάντα
 πασιρ ἰγὼ ἐπιλίπασμαι Λυ-
 κίνε, αὐτὸς οὐ ἀμείνον ποιή-
 σας αὐτὸ, καὶ φθάσεις ἀπὸν
 ἀπασιν, ὥς ἐδὲν ἡμῶς δόση.
 audiendi: uerum heus ea lege, ne passim in uulgus effe-
 ras. PHI. Ni prorsus ignoro Lucianum, tute isthuc po-
 tius feceris. Nam prior ipse denarrabis omnibus, ut me
 quidem ad id nihil futurū sit opus. Sed illud mihi primo re-

rum. Caterum ego absit ut
 istiusmodi quippiam sim di-
 cturus. PHI. Nugas agis,
 Luciane, cū ista dicis. Quin
 haudquaquam oportebat
 ad istum modum apud me
 praesertim agere: ut qui cer-
 to sciam te multo cupidiorē
 esse narrandi, quā ego sim
 audiendi: adeo ut mihi ui-
 dearis, si desint qui te aud-
 ant, uel ad columnā aliquā
 aut statuat libenter acces-
 surus, quo cuncta pariter e-
 uomas. Quod si nunc coner
 discedere, non fines, ni te
 prius audiero, abire: uerum
 ultrō aderis, confectabere,
 rogabis. At tum ego te uis-
 cissim lusero. Iamq; adeo, si
 ita uis, abimus, ex alio quo-
 piam hac eadem audituri.
 Tu uerō ne dicito. LVC.
 Age ne quid succenseas. e-
 quidem dicam, quandoqui-
 dem usque adeo cupidus es
 sponde

ἀλλ' ἐν αὐτῷ μοι πρῶτον ἀπὶ,
τῷ πάει δὲ τῷ Ζήνωνι, ὁ Ἀριστᾶς
νῦν ὁ ἀγόμενος γυναικὰ ἐ-
στία ὑμᾶς; ΛΥ. ἔκ, ἀλλὰ τί-
θεν γατοῖρα διελίδε αὐτὸς τί-
ν κλεινοῖδρα τῷ Εὐκρίτῃ τ' ἔδωκε
τοῖς, τῷ φιλοσοφῶντι. ΦΙ. παρ-
κάλω νὶ Δία μεραυγίῳ, ἀπα-
λῶ γὰρ μὲν ἐστὶ, καὶ ἔκ πάντων κατ'
ὤρα γάμων. ΛΥ. ἀλλ' ἔκ ἄ-
λλου ἄλλου ἐπισημαίνουσιν, οἴ-
μαι. τῶτον ἔκ κόσμου τι εἶναι
δοκῶντα, καὶ πρὸς φιλοσοφίαν
ὀρμημένον, ἐστὶ τὸ μόνον ὄντα
πλεσίῳ τῷ Εὐκρίτῃ, πρὸς ἀλὶς
νυμφίον δὲ ἀπ' αὐτῶν. ΦΙ. ἔ-
κ μικρὸν λέγεις αἰτίαν, τὸ πλε-
σίῳ τ' Εὐκρίτῃ. ἀτὰρ ὦ Λυκί-
ε, τίνας οἱ ἀπεννύουσιν ἔσαν;
ΛΥ. τὸς μὲν ἄλλους τί αὐτοὶ λέ-
γοιμι; οἱ δὲ ἀπὸ φιλοσοφίας καὶ
λόγων, οὐ σπέρθεις, οἶμαι,
ἀκῶσαι μάστιγα, Ζήνωνίς ἔκ
ἐπιδόχης, ὁ ἀπὸ τ' ἑσῆς, καὶ
ἐκ αὐτῶν Δίφιλος, ὁ Λαβύ-
ρινθος ἐπὶ κίλῳ, διδάσκαλος
quorsum attinuerit tibi recensere? Verum ἐ Philoso-
phorum numero, ac literatorum, quos potissimum opi-
nor audire cupis, Zenothemis erat, senex ille Stoicus,
καὶ cum hoc Diphilus, cui cognomen Labyrinthus; &

sponde loco: Aristænetus nū
filio Zenoni dabat uxorem,
atque ita in nuptijs eius uos
accepit? LVC. Nō, imō
filiam suam elocavit Cleā-
thidem, idq; Eucriti num-
mularij filio, qui philoso-
phia dat operam. PHI.
Formoso admodum per lo-
uem adolescentulo: tametsi
tenero adhuc, & uxoriam
rei non admodum maturo.
LVC. Verum; at non in-
ueniebat, opinor, alterū ge-
nerum magis idoneum. Hūc
igitur, qui tum modestus ui-
deretur, tū ad philosophiæ
studium propensus, præte-
rea autem unicus Bucriti
diuitis, ex omnibus delegit
filiae suæ maritum. PHI.
Causam neutiquam leuem
dixisti, nempe quia diues sit
Bucritus. Verum bene Lu-
ciane, quānam erant conui-
uæ? LVC. Reliquos illos
hic

ὦν ἔτι τῷ Ἀριστάνει, ὃς
 τῷ Ζώνῳ. τῶν δ' ἀπὸ τοῦ
 περὶ πάτης Κλειόδημου, οἱ δὲ
 τὸν φασμάλον, τὸν ἰλιγκηκόν;
 ξίφος αὐτὸν οἱ μαθηταὶ καὶ με-
 πίδα καλῶσιν· ἅλιν καὶ δεπιο
 κῆρυ· Ἑρμῶν παρῶν. καὶ ἐ-
 σιλοῦντα γὰρ αὐτὸν εὐθὺς ἔπι-
 βλῖπεν· οἱ Στωικοὶ, καὶ ἀπειρε-
 ροντες, καὶ Ἀῦλοι ἡσπάρ, ὡς πέρ
 τινὰ παρβαλίου καὶ ἐναγῶ
 μουσικῶν καὶ ἄλλων. ἔτοι μὲν Ἀρι-
 στανίτης αὐτῷ φίλος, καὶ συνή-
 θεις ὄντος, παρὲν ἐκλήρωτο ὡς
 δαῖνον, καὶ ξὺν αὐτοῖς ἐγράμ-
 ματικὸς Ἰστιᾶς, καὶ ἐρήτωρ
 Διονυσόδωρος. διὰ δ' τὸν νυμ-
 φίον τὸν Χαερῖον, ἰὼν δ' Πλα-
 τυνικὸς σωεσιγῆτο, διὰ δὲ σκα-
 λος αὐτῷ ὦν, σιμνός τις ἰδὼν,
 καὶ βιοπριπὴς, καὶ πολὺν τὸ
 μέγεθος ἐπαφάνων τῶν προ-
 σώπων· κενόνα γὰρ οἱ πολλοὶ
 ὀνομάζουσιν αὐτὸν, ὅς τιν' ἐρ-
 θότατα ἢ γνώμης ἀποβλέπον
 τινος. καὶ ἐπεὶ παρῶν, ὡς ἔφα.
 praeceptor esset, uir uenerandus aspectu, ac maiestatis quad-
 dam prae se ferens, multumque dignitatis ipso ostendens ore;
 unde nonnulli propter animi constantiam ac rectitudinem,
 regulam illum appellāt. Hunc simul ut ingrediebatur, as-
 surgebant

hic quidem quod esset Ze-
 noni Aristæneti filio praece-
 ptor. Deinde Peripateticæ
 factionis Cleodemus: nosti
 hominem, nempe dicacem
 illum et argutum, atque ad
 refellendum instructum. Di-
 scipuli gladium ac bipennem
 nominant. Quin et Hermō
 aderat Epicureus. Verum
 hunc, quum ingrederetur,
 Stoici toruis obtuebantur o-
 culis, et auersabantur, pas-
 samque perinde quasi patrio-
 cidam quempiam atque imo-
 pium ac funestum detesta-
 bantur. Et hi quidem tan-
 quam Aristæneti ipsius amio-
 ci familiaresque fuerant ad
 coenam uocati, quos comi-
 tabatur et Istiæus gram-
 maticus, et Dionysidorus
 rhetor. Iam uero propter
 sponsum Chæreā unā cū illo
 ad cōuiuuiū accesserat Ion ille
 Platonicius, quod is iuueni

ἦσαν τοὶ πάντες αὐτῶ, καὶ ἰδὼς
 βιωῶτο, ὡς τινα τῶν ἡραιῶ-
 των καὶ ὅλων, βίῃ ἐπιδημία τὸ
 πρῶγμα ἦν, ἰὼν δὲ θαυμαστὸς
 συμπάρων. δῖον δὲ ἦν ἡλικία
 κλινιδάα, ἀπάντων σχολῶν
 παρόντων. ἐν δὲ ξίφῃ μὲν αἰσιόνο-
 των, αἱ γυναικὲς ὅλων τὴν ἡλικί-
 ᾱν ἡκίστον ἐπέλαβον, ἐν ὅλῃ
 γὰρ ἔσαν, καὶ ἐν αὐταῖς ἡ νόμι-
 με, πᾶν ἀκριβῆς ἐγκυκαλυ-
 μέν, καὶ τὴν γυναικῶν πορε-
 χομένη. ἐς δὲ τὴν ἀντίθετον ἡ
 ἄλλη παλιν, ὡς ἑκάστῃ ἀ-
 ξίας ἔχει. καὶ αὐτικρὺν δὲ τὴν
 γυναικῶν, πρῶτῃ δὲ Εὐκλεί-
 τῃ, ἔτα δὲ Αἰρεταίνῃ. ἦτα
 ἡνδοξίῃ, πότμον χρὺν πρό-
 τρον Ζωόθιμιρ τὴν Στωικῶν,
 ἀτιγρόν, ἡ Ερμῶνα τὴν Ἐπικύ-
 ρου ἰδρύου. γὰρ ἡνδοξία ἀνέκ-
 κη γένετο τὴν πρώτην ἐν τῇ πόλει.
 ἀλλὰ δὲ Ζωόθιμιρ τὴν ἀπορίαν
 ἔλυσεν, ἡ γὰρ με, φησὶν, ὡς Αἰ-
 ρεταίνῃ δούτῳρον ἄξιος Ερ-
 μων,

surgebant omnes, ac ueluti
 praeipuum quendam ac pri-
 marium hominem comiter
 atque officiosè exceperunt:
 adeò ut planè numè aliquod
 aduenire uideretur, cū a dese-
 set non admirandus ille. Tā-
 dem uerò cum iam omnes
 fermè cōiuiæ praesentes es-
 sent, tempus erat ut discum-
 beretur. Itaque ad dextram
 ingressus, totam illam spon-
 dam mulieres (erant autem
 complures) occupabant. In-
 ter quas erat & sponsa sum-
 mo studio culta, hinc atque
 hinc stipata fœminis. Porro
 ex aduerso ostij altera tur-
 ba, pro cuiusq; dignitate lo-
 cis distributis. Porro eregio-
 nè mulierū primo loco ac-
 cumbebat Bucritus, secundo
 Aristænetus. Sub hac ambio-
 gi cœptum, utrū altero prio-
 rem oporteret accumbere,
 Zenothemim' ne Stoicum,

quippe senem: an Hermonē Epicureum: nā hic erat Castoris
 ac Pollucis sacerdos: tum autem nobilissimæ inter ciues fa-
 milia. Verū eam hæsitationem sustulit Zenothemis: Si
 me, inquit, Aristænete, minoris ducis Hermone, uiro

μων, τὸ τῷ τῷ αὐτῷ, ἵνα
 μηδὲν ἄλλο καλὸν εἶπω, ἐπι-
 κερὰς, ἀπὸ μοι, ὅλον σοι τὸ συμ-
 πόσιον καταλιπὼν· καὶ ἄμα
 τὸν παῖδα ἐκέλευε, καὶ βιβνύει
 ἰκέαι. καὶ ὁ Ἑρμων, ἔχων μὲν, ὃ
 Ζῴνθῃμι, τὰ πρῶτα, ἔφη. Ἄν
 ἴαυ εἰ καὶ μηδὲν τι ἴσθω, ἰδὼ δὲ
 γινώσκοντι ὑπερίστασθαι καλῶς ἄ-
 χρω, εἰ καὶ τῷ Ἐπικύρῃ πάνυ κα-
 ταπιφρόνους, ἐγγύα, ὃ δὲ
 ὁ Ζῴνθῃμι, Ἐπικύρεον ἰσ-
 τῶ, καὶ ἄμα λέγων, καὶ ἐκλί-
 νητο, καὶ μετ' αὐτὸν ὁμοῦ ὁ Ἑρ-
 μων, ἄτα Κλειόδωμοι ἰσθῶντες
 τῆς ἰκῆς, εἴτα ὁ Ἴων, καὶ ὁ Ἰσ-
 κῆνον ὁ νυμφίος, εἴτ' ἰγὼ, καὶ
 πᾶρ ἰμὶ ὁ Δίφιλος, καὶ ὁ αὐτῷ
 Ζῴνθῃμι ἰσθῶντες, εἴτα ὁ ῥέ-
 τωρ Διονυσίδωρος, καὶ ὁ γραμ-
 ματικὸς Ἰστικῶς. Φί. βαβαί, ὃ
 Λυκίον, μεσσηνίαν τὸ συμπό-
 σιον διὰ γὰρ σοφῶν τῷ πλάτῳ
 αὐτῶν καὶ ἰγὼ τὸν Ἀριστάν-
 κτην ἰσθῶντες, ὅτι πῶς συνέτα-
 τά τῳ ἰσθῶντες ἄγω, τὸς σι-
 φωτά-

uidelicet isto, ut ne quid al-
 liud mali dicam, Epicureo,
 discedo, totumq; conuiuium
 vobis relinquo. Et puerum
 protinus aduocat, discedere
 parans. Tum Hermon: Imò
 habeto, inquit, tibi priores
 partes Zenothemi. Quan-
 quam etiam si, nihil aliud,
 uel hoc nomine par erat mi-
 hi concedi, quòd sacerdos
 sim, ut planè contemnas E-
 picurum. Rideo, inquit Ze-
 nothemis, sacerdotem Epi-
 cureum. Simulq; cum dicto
 accumbebat. Post hunc Her-
 mon. Deinde Cleodemus Pe-
 ripateticus: pone hunc Ionem,
 proximè hunc sponsus, post
 eum ego, iuxta me Diphi-
 lus, huic assidebat Zenò di-
 scipulus, postremò rhetor
 Dionysidorus cū Istieo grā-
 matico. PHI. Papæ, Lu-
 ciane, Musarum conuentum
 quendam mihi narras fuisse
 istud conuiuium, quippe
 plurimis sapientibus ac doctis uiris refertum. Ego
 uerò laudo Aristanetum, qui quum optatissimam il-
 lam ac splendidissimam sollemnitatem celebraret, præ
 cæteris

φωτάτης ἐστὶν πρὸ τῶν ἀλ-
λων ἡξίωσεν, ὅτι πρὸ τὸ λιφά-
λαιον δὲ ἐκείνης αἰρίσιως ἀ-
παυσισάμην, ὅχι τὸς μὲν,
τὸς δ' ἔ, ἀλλ' ἀναμῖξ' ἀπαι-
ται. Λυ. ἐστὶ γὰρ, ὡς ταῦτα, ὅχι
τῶν πολλῶν τῶντων πλεονάζω,
ἀλλὰ καὶ παιδείας μέλει αὐτῷ,
καὶ τὸ πλεονάζον τ' βίη τοῖς τοῖς-
τοῖς ξυνοῖσιν. ἐστὶν ὡς μὲν δ' ἐν
ἑσυχία τὸ πρῶτον, καὶ παρ-
ουσία τοῦ ποικίλου· πλὴν ἐδὲν,
οἶμαι, χρὴ καὶ ταῦτα κατὰ βί-
βλιν, καὶ χυμὸς καὶ πῆμα, καὶ
καρυνάας· ἀπαιτῶν γὰρ ἀφ' ὅ-
θεν ἐν τῷ τῷ ὁ Κλεόδημος ἐπι-
κύβας ἐς τὸ ἰωνά· ὁρᾷς, ἔφη, τὸ
γίγοντα (Ζηνοθέμιον λέγων, ἐπὶ
κρον γὰρ) ὅπως ἐμφορῆται τὸ
ψωμ, καὶ ἀναπίνουσαι βίβλιν τὸ
ἰμάτιον, καὶ ὅσα τῷ παιδὶ κα-
τόπιν ἐστὶν ὁρᾷς, λαμβάνειν
οἰόμενος τὸς ἄλλους, ὅς μιν
μὲν τ' μὲν αὐτόν· ἀλλ' ἐν
ὅν καὶ Λυκίον ταῦτα, ὡς μαρ-
τυρ εἶναι, ἐγὼ δ' ἐδὲν οἰόμενος εἶ-
ναι) ut sese opsonijs ingurgitat, utq; iure ueste oppleuit: tum
q̄ multa puero à tergo stāti porrigit, putās interim se aliorū
oculos fallere: neq; meminit post sese accumbentiū. Hæc igitur
fac & Luciano commonstres, quod testis esse possit. Mibi

ceteris sapientissimos viros
adhibere uoluerit: idq; ad cō-
delectis ex unaquaque phi-
losophiæ secta præcipuis,
non hos aduocans, illos præ-
teriens, uerū promiscuè uo-
cans omneis. L V C. Is ue-
rò nequaquam est ē uulgar-
ium istorum diuitum nu-
mero, uerū & literarum
est studiosus, ac maximam
uita partem in his rebus uer-
satur. Cœnabamus igitur ini-
tiō quidem taciti & quieti,
uariusq; erat apparatus, &
omnijugus. Neque enim ar-
bitror operæ precium ut nu-
mero recenseam etiam illa
condimenta, cupedias, aro-
mata, atq; id genus ille cœna-
menta. Cūcta siquidem af-
fatim suppetebāt. Inter hæc
Cleodemus admoto ad Ionis
aurem ore: Nō uides, inquit,
senem illum, Zenothemim
dicebat (subauscultabam eo

φεντός μοι τ' Ἴωνος, πολὺ πρό-
 τρον αὐτὰ ἐκ πόρεισσι ἐν-
 θαλάσῃ. αἶμα δὲ ταῦτα ὁ Κλέ-
 αῖμος ἀρήκε, καὶ ἐπισίπι-
 σεν ὁ Λωϊκὸς Ἀλκιδάμω. ὁ
 Κλέος, ἐκείνου τὸ κινεῖν ἔσχε-
 ρεν τεύχεα, τ' Ἀλκιδάμω
 αὐτὸ μὲν ἤκουε, τοῖς δ' ἔν-
 πολλοῖς ἀνίσχοντα ἰδὼν πε-
 ποιμένα, ἐν ὑπέρθευ τὰ προ-
 χαρτότατα· ὁ μὲν τὸ ἀφράδνε
 Μενέλαον ὅλ',

Ἀλλ' ἐκ Ατράδῃ Ἀγαμέμνονι
 ἔνδον θυμῷ.

καὶ ἄλλα πρὸς τ' ἑαυτὸν οὕτω
 χα, τὸ χαρίεντα ἵππον βορρῶν
 τῶν, ἐν μὲν τοῖς τὸ φανερὸν ἔ-
 δαῖς ἰτόλμα λίγην ἰδιδόικα-
 σαν γὰρ τ' Ἀλκιδάμω, βίω
 ἀτιχυνῶς ὄντα, καὶ ἑρακλέω-
 τῶν Λωϊκῶν ἀπάντων, πᾶρ
 ὁ καὶ ἀμείνων ἰδὼν, καὶ φε-
 βρώτα· ὁ δ' ἄπασι, ὁ δ' Ἀ-
 γασάνει· ἐπαινέσας αὐτὸν,
 ἐκίλευ· βρόνιον τινα λαβόντα,

καδὶ-

uerò nihil Ione monstratoris
 opis erat : quippe qui hæc
 multo antè limis iam oculis
 præuideram. Hæc simulat-
 que dixisset Cleodemus, iro-
 ruit in conuiuium. Alc-
 cidamus Cynicus : atque is
 quidem inuocatus, uulgatū
 illud festiuitatis gratia præ-
 fatus de Menelao, qui ultro
 ad fratris conuiuium acces-
 sisset. Itaque plerisq; turpio-
 ter atque impudenter uisus
 est fecisse : quod cuiq; tū
 fortè in mentem ueniebat,
 in eū torquebant : alius illud,
 Insanis Menelae. —

Alius rursus,

Verum in Agamemnonia
 menti non ista placebāt.

Ad hæc alia quæ pro tem-
 pore falsè lepideq; dici pos-
 terant, in eum obmurmura-
 bant. Nam palàm nullus
 audebat quicquam dicere,
 propterea quòd metuerent

Alcidam antè, utpote conuiciatorem egregium, unūq; ἐ Cynicis omnibus clamosissimum : qua quidem re adeò uisus est
 reliquis antecellere, ut nulli non esset formidandus. At Ari-
 stænetus collaudatum illum quòd inuocatus aduenisset, iussit
 accepta

καθίζου παρὰ ἱστῶν τι καὶ
 Διονυσίδωρον. ὁ δὲ, ἄπαγε,
 φησι, γυναικῶν λίγες καὶ μαλ-
 θανόν, ἐπιθρόνους καθίζου καὶ
 σκίμποδες, ὥσπερ ὑμεῖς, ὡδὲ
 μάλα καὶ ταῦτα δύνῃς μικρῶ
 δῶρ ὑπῆραι καὶ ἀνέμῳ ἱστῶ
 δι, πορφυρίδας ὑποβελυμέν-
 νοι. ἐγὼ δὲ καὶ ὀρθοτάδην
 λαπνύσασμαι, ἱμφοριππῶν
 ἄνα τῷ συμποσίῳ, εἰ δὲ καὶ
 λάμψωμαι, χαλκῶ καὶ τὸν τρί-
 βονα ὑποβελόμενον, λάσσει
 μαίεπ' ἀγκῶν, εἶον τ' ἥρα
 κλέα γράφουσιν. εἴως, ἔφθ, γι-
 γνέσθω, ὁ Αἰετάνειος, ἢ σοι ἦ-
 διον. καὶ τὸ ἀπὸ τῆς, ἐν λυ-
 κῶ παρῶν ὁ Αἰετάνειος
 ἐλάττει, ὥς περ οἱ Σκύβαλ,
 πρὸς τὴν ἀφροντίαν νομῶ
 μετ' ἐκαστὰ μένος, καὶ τοῖς περ
 φέρουσιν ὅλα συμφορῶν.
 καὶ μετ' τοῖς καὶ σιτῶμενοι, ἐνδο-
 γὰς ἦν, ἀριτῆς περὶ καὶ κακίας
 μεταξὺ διεξίον, καὶ ἐς τὸν χρυ-
 σὸν καὶ τὸν ἄργυρον ἀποσκό-
 πῳ. ἤρῳτα γούν τὸν Αἰ-
 ετάνειον, τί βύλονται αὐτῷ αἰ-
 ρεῖν, τὸν ἄργυρον ἀποσκό-
 πῳ. ἤρῳτα γούν τὸν Αἰ-
 ετάνειον, τί βύλονται αὐτῷ αἰ-
 ρεῖν, τὸν ἄργυρον ἀποσκό-
 πῳ.

accepta sella iuxta Istiaum
 ac Dionysidorum accumbeo-
 re. At ille: Apage, inquit, mu-
 liebre quiddam ac molle di-
 cis, uti in scamno aut sella
 sedeam, quemadmodum fa-
 citis uos, mollibus in stratis
 penè supini recubentes, pur-
 pura suffulti. Quin ego tibi
 uel stans cœnauero, in ipso
 interim cœuiuiο etiam obam-
 bulās. Quod si defatigatus
 fuero, tum humi substrato
 pallio, cubito innixus quibue-
 ro: qualem uidelicet Hercu-
 lem pingunt. Ita fiat, inquit
 Aristænetus, siquidem isthuc
 mauis. Sub hæc Alcida-
 mas in orbem cœuiuium lu-
 strans, cœnabat, Scytharum
 ritu ad uberiores pascua sub
 inde sese transferens, unaq̃
 cum his qui inferebant eduo-
 lia, circumiens atq; obam-
 bulans. Atque interim ta-
 mē dum cibū caperet, haud
 quaquā negotio uacabat, de
 uirtute obiter, de uitio disse-
 rens, tum in aurum atque argen-
 tum dicteria iaculans
 iamq; Aristanetum percontabatur,
 quidnam sibi uellent
 tam

πεισῶνται καὶ τυλιχῶνται λύ-
 λαιος, τῶν κορσμεῶν ἰσχυ-
 ραμένον. ἀλλ' ἰκάνον μὲν ὅ-
 δε διρρηχλουῦτα ἱππασιν ἐς
 τὸ παρὲν Αἰγυπτῶν, τῷ
 παιδὶ νόσας, σύμμιχθαι σὺν
 φερ δαῖνας αὐτῷ, ἰσχυρότερον
 ἔχοντα. καὶ ἰσχυρὰ ἔργα ἔπει-
 ροντοκίνας, ἐκ αἰσῶς ἴσων λα-
 πῶν ἀρχὴν ἰσχυρῶν καὶ
 ἰσχυρὰς, λαβὼν δὲ ἅμα ἰ-
 σχυρὰς, ἰσχυροὶ μικρὸν,
 καὶ ἐς τὰς αἰσῶς καταβαλὼν
 αὐτὸν, ἵκατο ἑμίσυον, ὥς
 πρὸς ἡπαλύνει, πύξας τ' ἀρχῶν
 ναὶ ὀρθῶν, ἔχων ἅμα τ' ἰσχυρὸν
 ἐν τῇ διέξει, οἷον δὲ παρὰ τῷ
 φόβῳ Ἡρακλῆς ὑπὸ τῇ γρη-
 φῇ δάκνυται. ὅδε δὲ καὶ ἐς
 τὰς ἄλλας σωματικὰς πρὸς ἑα-
 βᾶτο ὁ λύλεις, καὶ φιλοφροσύ-
 καὶ ὁμιλίας, καὶ πῶτα ἀσπι-
 κίμισε, ἐν τούτῳ δ' ἔγχετο τὸν
 παριστῶτα τῷ Κλειδῆμῳ πᾶ-
 λα, εἰνοχέον ἔντα ὠρεῶν, ἰδὼν
 ὑπομειδῶντα (χερὲς γὰρ, οἰ-
 μαι,

confabulationes ortæ, demum et lucernæ illatæ. Interim
 ego cum puerū qui iuxta Cleodemum adstabat (erat autē
 is pocillator egregie formosus) subridētē uidissem (nam,
 arbitror,

tam multa, tam magna po-
 cula, quum non minus usui
 possent esse fictilia. Verum
 Aristænetus iam obturban-
 tem, molestumq; esse per-
 gentem, in præsens quidem
 cōpescuit, ministro innuens,
 ut ingentem calicem, infuso
 meracissimo uino, illi porri-
 geret. Atque id quidem ui-
 sus est optimè excogitasse,
 nondum etiam intelligens
 quantorum malorum is ca-
 lix esset auctor futurus. Hūc
 igitur ut accepisset Alcidas
 mas, aliquantisper silētium
 agebat, ac solo sternens sese
 cubabat seminudus, quem
 admodum facturum sese fue-
 rat pollicitus, cubito humi
 fixo innitens, simulq; dextra
 scyphum sustinens, qualem
 Herculem apud Pholum pi-
 ctores effingunt. Iam uerò
 et inter alios calix assidue
 circumagebatur: tum inui-
 tatiunculæ ad bibendum, et

μαι, καὶ ὅσα παρόργα τ' ἐσιά-
σιν, ἐπ' αὐτῷ, καὶ μάλιστα, ἢ τι
πρὸς τὸ γλαφυρώτατον ἐπρά-
χθην) μέλας ἔσθ' ἐκ περιφύλαττον
ἰ, τι καὶ μεδίόσθ' ἔσθ' ἡμῶν
αὐτῶν. ὁ μὲν πρὸς ἑλθόν, ὡς ἀπο-
λαψόμεθα παρὰ τῷ κλυδῶ-
νι πῶς φιάλλω, ὃ ἢ τὸν τι δάκ-
τυλον ἀπὸ θλιψῶν αὐτοῦ, καὶ δρα-
χμὰς δύο, οἶμαι, σιωπῶντος
μετὰ τῷ φιάλλῳ. ὁ παῖς ἢ πρὸς
τῷ τὸν δάκτυλον θλιβόμενον
αὐτῶν ἐμεδίόσθ' ὁ μὲν σιωπῶ-
ντος, οἶμαι, τὸ νόμισμα, ὡς τι
μὲν διέλαμψεν, ψόφον αἱ δύο
δραχμαὶ παρὶσχευ ἐκπύσ-
σαι, καὶ ὑπερβίασαν ἀμφω μέ-
λας αὐτῶν. ὁ παῖς ἢ εἰ πλε-
σίον, ἢ τιν' αὐτῶν τὰ νομῶμα-
τα, τῷ μὲν παιδὶ ἀντιμελὺς
μὲν ἀποδιδυμῆναι, τῷ δὲ κλυ-
δῶνι, καθ' ὃν ὁ ψόφος ἐγένετο
μὲν προσπειμὺς πῶς ἀπὸ τῶν
ψιν. ὁ μὲν δὲ ὅν, καὶ παρὸ
φθῆς τῷ, ὁ πάνυ πολλῶν
ἰδόν-

arbitror, quicquid obiter in-
ter cœnandum obtigit, com-
memorari oportere, maxi-
mè si quid sit elegantius ac
scitè factum) iam admodum
attētus observare cœpi quid
nam rei rideret. Ac paulo
post accedebat puer tanquā
calicem à Cleodemo rece-
pturus. At ille simul & digi-
tum illius substringebat, &
drachmas puo duas in eā cū
calice tradebat. Porro puer
ad substrictum digitum rur-
sus arridebat: ceterum de
pecunia, quum non sensisset
opinor, eoq; non reciperet,
in terrā delapsis drachmis
strepitus est cōcitat⁹, moxq;
ambo pariter rubore suffun-
debantur, idq; ita palam, ut
nemo non animaduerteret.
Ambigebatur igitur inter
eos qui proxime sedebant,
cuius nam essent illi nummi,
cum & puer negaret à se
proiectos, & Cleodemos

item, iuxta quem strepitus acciderat, sibi excidisse dissi-
mularet. Verum ea res tum neglecta est, ac conniuerter
omissa, propterea quod id quod acciderat, nō ita multi vi-
dissent,

ἰσόντων, πλὴν μόνου, ὡς ἐμὶ
 ἰδοῖς, ἔ' Αἰστανίτη. μίτις ἔστι
 γὰρ τὴν παῖδα μικρὸν ὑσθρον
 ἀφανῶς ὑπεξαγαγὼν, καὶ τῷ
 Κλειδήμῳ τινὰ παραστῆναι
 δεινόνουσι τῶν ὀζώρων ἥδη καὶ
 καρτέρῳ, ὀριωνόμενον τινὰ ὃ
 ἱπποκόμῳ. καὶ τὸτο μὲν ὥδε
 πως ἐνιχαρήκει, μεγάλως αὖ-
 σχώως ἄτιον τῷ Κλειδήμῳ
 γινόμενον, εἰ ἴθου διαφειτῶ-
 σαν εἰς ἀπαντίας, ἀλλὰ μὴ κα-
 τίου αὐτίκα, διξίως παῖν ἔ'
 Αἰστανίτη πῶ παροινίαν ἐ-
 σίγκαυτο. ὁ δ' αὖτις ἦ Ἀλκι-
 δάμας (ἐπιπῶκε γ' ὅδε) πυ-
 θέμεν, ἥ τις ὃ γαμμελὴν
 πᾶς λαλοῖτε, σιμπῶν παραγο-
 γάλας μεγάλη τῇ φωνῇ, ἀποσ-
 βλέψας εἰς τὰς γυναικας προ-
 πίνουσαι, ἴφη, ὦ Κλειανθί, Ἡρα-
 κλῆς ἀρχηγίτη, ὡς δ' ἐγίλα-
 σαν ὑδὶ τέτῳ ἀπαντῶν· ἐγὼ
 λάσασσι, εἴπῃ, ὦ καθαρμοῖα, εἰ
 τῇ νύμφῃ πρῆπνον, ὑδὶ ἔ' ὅμι-
 τος θύῃ Ἡρακλῆος· καὶ μὴ
 σὺ εἰδέναι χρὴ, ὡς ἔμ μὴ λάβῃ
 παρ' ἐμὲ τὴν σκύφον, ἢ ποτι-
 τοῦ-

ne propinauerim ?

Imò illud scito opus est, ni scyphum
 à me

dissent, præter unum (ut
 mihi quidem uisum est) Ari-
 stænetum. Nā is paulo pòδθ
 puerum loco mouit, clancu-
 lum ablegans, & alij cuidā
 innuit uti Cleodemo pocilla
 tor assisteret, uidelicet ex
 exoletis illis ac robustis mu-
 lionī aut equisoni cuiquam.
 Ad hunc modum ea res ut-
 cunque abiit, summum alio-
 qui allatura pudorem Cleo-
 demo, siquidem ad omnes
 permanasset, ac non protin-
 nus occupans Aristænetus
 eā sopisset, ciuilitèr dexteq;
 admodum inducta temulen-
 tia. Cæterum Alcidas
 (iam enim potius erat) per-
 contatus quòdnam esset no-
 men puellæ nubenti, tum cla-
 ra uoce indictò silètio, simul
 & ad fœminas conuerso
 uultu: Præbibo, inquit, tibi
 Cleantibi, Herculis Arche-
 getæ nomine. Sub hæc cum
 risissent omnes: Ridetis, in-
 quit, sacrilegi, quòd sponsæ
 Herculis dei mei nomi-

CONVIVIVM, SEV LAPITH. 551

παιῖται αὐτὸς αὐτῷ γίνεσθαι,
οἷον ἐγὼ, ἀτρεπῶς μὲν ἀλ-
κῶν, ἐλευθέρων δὲ πῶν γυν-
αικῶν, τὸ σῶμα δὲ εὐτὼ καρτι-
ρὸς, καὶ ἅμα παριγύνει αὐτὴν
μᾶλλον, ἄχρι πρὸς τὸ ἀσχε-
τον. αὐτὸς ἂν τῶν ἐχθρῶν
οἱ συμποταί, καὶ ἐς ἀγα-
θὰ ἵστας ἐκαστὰ τοῦ, δριμύν καὶ
παράφρονα βλέπων, καὶ δὴ λῶ-
ν ἐκείνους ἐξέλω, ἄξων τὰ χα-
ρὰ αὐτῶν καὶ καλὴν τῇ βα-
ρυτά, εἰ μὴ κατὰ καρδίαν ἐσι-
κινόμηντο πλεονεξίας ἐμειγμένης,
πρὸς ὧν ἀποβλήσκει, ὁμοφρονέ-
τες γίνεσθαι, καὶ ἐλπίδι θυμῷ, καὶ
ἐννοεῖται συμπαροῶν. καὶ οἱ πλεῖ-
στοι ἐμὴν ἔχουσιν, καὶ βού-
λονται τὸ συμποσίον. ὁ μὲν γὰρ
Διονυσόδωρος, ὁ ῥήτωρ αὐτῶν, ῥή-
σας τινὰς ἐν μέσῃ διεξέειπε, καὶ
ἐπηρώτητο τὸν ἑκάστην ἐφιστά-
τον οἰκιστῶν. ὁ δὲ Ἰστιαῖος ὁ
γραμματικὸς ἐρραψώδης, ὅστις
καὶ καλέμεθα, καὶ σωφρο-
νιστὴς τὸ αὐτὸ τὰ Πινδαρῶν καὶ

à me traditum accipiat, nū-
quam futurum ut illi filius
obtingat talis, qualis ego
sum, uirtute interritus, ani-
mo liber, tum corpore adeo
robusto. simulq; cum dicto
se se magis etiā renudabat,
etiam usq; ad illa quæ sunt
maximè pudenda. Ad ea cum
iterum arrisissent concubinae,
indignatus ille surrexit, tor-
uic iam atq; efferatis obtuens
oculis, uultuq; ipso testans
iam neq; pacem neque quie-
tem ædendum amplius. For-
sitan et baculum illisisset
alicui, ni commodum id tem-
poris placenta prægrandis
fuiisset illata. Nā hanc simul
atque conspexit, lenior ac
mitior esse cepit, ac stoma-
chari desijt, ebambulans in-
terim, ac placentiam auidè
uorans. Iam uerò fletique
tenulenti esse ceperant, et
clamorib. urdiq; perstrepe-
bat conuiuium. Nam Dionysidorus rhetor illic agens, ora-
tiones quasdā pronūciabat, laudabaturq; à ministris qui à
tergo assidebant. Et Istiam Grammaticus uicissim qui post
illū accubebat, uersuum cēiones quasdā recitabat, Pindari,
Hesiodi,

καὶ φασὶν, καὶ ἀνὰ πᾶσι
 συγκροτῶν διεξήλθεν, Αἰγυ-
 πτίᾳ τῇ φωνῇ· καὶ τέλος,
 ἐπίσκηπτον ἐς τὰς παρόντας.
 οἱ μὲν οὖν ἅλλοι ἐγέλων, ὅτε
 σκυφθεῖς, ἐπὶ δὲ καὶ εἰς τὸν
 Ἀλκιδάμαυν ὁμοίον τι ἀπὶ
 ῥίψι, Μελιταῖον Λευίδιον προ-
 σέπων αὐτὸν, ἀγῶνα ῥῖσαι
 ἰκῶν (καὶ πάλαι δὲ δῆλοι
 ἦν φθόνων αὐτῷ δύσδοκιμῶντι,
 καὶ Λατίχωνι σὺν συμπίστον)
 ἀπορρίψας τὸν τρίβωνα, προ-
 καλῶτο οἱ πάγκρατιάσαν, εἰ
 ἤ μὴ, Λατίσειν αὐτὸς ἐφ᾽ ἑλ-
 βακίον. ὅτε δὲ ὁ Λακιδά-
 μων Σατυρίων (τὸτο γὰρ ὁ γι-
 λωτοποιὸς ἐκαλεῖτο) συγὰς
 ἰπαγκρατίαζε. καὶ τὸ πρῶμα
 ὑπερμάχιστον ἦν, φιλόσοφ-
 οῦς, γιλωτοποιῶν αὐταίρεμα-
 νος, καὶ παίων, καὶ παιόμε-
 νος ἐν τῷ μέρει. οἱ παρόντες
 δὲ, οἱ μὲν ἑλόντες, οἱ ἡγέτων,
 ἄλλοι ἀπυρόμενοι παιόμενος
 ὁ Ἀλκιδάμας, πρὸς συγκρο-
 τήλους ἀνδρωπίστους ἑλάνγων·
 ἵνα qui aderant, partim pudore tangebantur, partim
 tidebant: donec iam ictus Alcidas, pugnam detre-
 sceret, ac homuncione omnium plausu comprobato

concusso, sonabat interim
 quiddam, linguam imitans
 Aegyptiorum. Postremò dis-
 cteria quædam iaculabatur
 in eos qui aderant. Ac reli-
 qui scommate tacti ridebāt
 uerum ubi & in Alcida-
 mantem simile quiddam tor-
 sisset, catulum illum Meli-
 tæum^k appellans, indigna-
 tus ille (iamdudum autem
 præ se ferebat quod inuide-
 ret illi, dum probaretur, ac
 conuiuarum oculos retine-
 ret) abiecto pallio, ut secū lu-
 scaretur prouocauit. Quod
 ni faceret, hunc, inquit, ba-
 culum tibi impingam. Atq;
 ita miser ille Satyrion (nam
 id erat morioni nomen) cō-
 gressus cum eo, pancratio
 decertabat. Erat id specta-
 culi multo iucundissimum,
 quippe cum uiderent homi-
 nem philosophum cum mo-
 rione compositum, cum fe-
 riri, καὶ uicissim feriri. Pro-
 certæ

ὁ δὲ γίλως ἐν ποταμῷ διεχέσθαι
 ἐπὶ αὐτοῖς· ἵστασθαι Διονίκαν
 ἐπὶ στήθεσσι τοῦ ἰατροῦ, ὃ πολὺν και-
 ρόν· ἔργον· ἵβρισταύκει
 αὐτὸς ἰφασκεῖ, φρεσὶ τιδὶ ἰατρῷ
 μετὰ θόρακος πολὺν πρὸς πο-
 τᾶν αὐτοῦ κλῖν, καὶ τι γιλοῖον
 διηγασσάτο· ἴφην μὲν γὰρ αἰσιν-
 θῆναι παρ' αὐτὸν, ὅτι αἰσὼς ἔχ-
 ομεν ὅδῃ τῷ πάθει· τὸ δὲ τα-
 χύς ἀναστάντα, ἐπιμεινῶσαι
 τὴν θύραν, καὶ ξιφίδιον σπασ-
 σάμενον, αὐτὸν αὐτῷ τὰς
 αὐλὰς, καὶ λείπει· αὐτῷ· ἔτα,
 ἐπὶ μὴ δυνάσθαι, παύειν, σκῆ-
 τος ἔχοντα ἐς ὑπὸ τὰς χεῖ-
 ρας, τίλκεται, ἐν τοσούτῳ και-
 ρῷ· ἐπινοῆσαι τοῖον αὐτῷ, ἐς
 ἀγῶνα γὰρ προκαλίσσασθαι αὐ-
 τὸν ὑπὸ ῥυτῶν πλεγῶν ἀρι-
 μῶν· καὶ πρῶτον μὲν αὐτὸς
 αὐλῆσαι πονήρως, μετὰ ὃ πα-
 ραλόντα τὰς αὐλὰς ἐκείνων, δι-
 ξαίνει παρ' αὐτῷ τὸ σκῆτος,
 καὶ τὸ ξιφίδιον ἐπιρρίπτει τά-
 χιστα διὰ τῆς φωταγωγῆς ἐς τὸ
 ἔξω, ut uictus praescriptum certumque plagarum numerum
 acciperet. Ac sese priorem cecinisse, prae-
 rite: deinde traditis illi tibijs, scuticam ab illo rece-
 pisse: gladium autem extemplo per fenestras in aream
 abiecit.

certamine superatus. Haec
 igitur cum essent non mediocri
 risu excepta: ibi tandem in-
 gressus est Dionicus medi-
 cus, haud multo post pera-
 ctam concertationem. Aie-
 bat autem in mora fuisse Po-
 lyprepontem tibicinem, dum
 hunc phrenesi correptum cu-
 randi gratia uisiceret. Ac pla-
 ne quiddam risu dignum com-
 memorabat. Dicebat enim,
 in aedes illius uenisse sese, i-
 gnatum etiam, hominem iam
 eo morbo teneri. At illum pro-
 tinus surrexisse: foribusque
 occlusis, ac nudato gladio,
 tibias ipsas sibi tradidisse,
 utique uti caneret iussisse. De-
 inde ubi id non posset, illum
 percussisse, scuticam sublata
 manu gestantem. Sese porro
 in tanto periculo tale quid-
 dam fuisse commentum, ne-
 pe ad canendi certamen pro-
 uocasse hominem: idque ea le-
 ge, ut uictus praescriptum certumque plagarum numerum
 acciperet. Ac sese priorem cecinisse, prae-
 rite: deinde traditis illi tibijs, scuticam ab illo rece-
 pisse: gladium autem extemplo per fenestras in aream
 abiecit.

ἑκαστὸν αὐτῶν, καὶ τὸ ἀπὸ
 τῆς ἀσφαλίσεως ἕως πρὸς
 παλαιῶν αὐτῶν, ἐπιπαλαιῶσαι
 τῆς γειτνιούντας. ὅφ' ὧν ἀνα-
 σπασάντων τὸ θυρίον, σωθῆ-
 ναι αὐτόν, ἰδόντων δὲ καὶ οὐ
 μᾶλλον τῶν πλεονῶν, καὶ ἀμυ-
 χῆς τινος ὑπὸ τῶν προσώπων. καὶ
 ἰμὲν Διονίκεν ὁ μὲν εὐδελος
 μήσας τῶν γελῶντων ὑπὸ τῶν
 διαγῆσαι, πλεονῶν τῶν ἱστιαίων
 παραθύσας αὐτόν, ἰδόντων
 ἴσα λοιπὰ, ἐκ αὐτοῦ βίῃ τινι
 ὑμῖν ἐπιπαρῶν, ἀλλὰ καὶ πᾶ-
 ν χρησίμῳ τοῖς μετὰ ταῦτα
 γιγνόμενῳ. παρελθὼν γὰρ
 τις ἐς τὸ μέσον οἰκίας, παρ'
 Εὐριμακίως ἤκαμ λήγων τοῦ
 Στωϊκοῦ, γραμματικῶν τι ἱ-
 χων, λαλοῦσά οἱ ἔφη τὸν δι-
 σπύλον ἐν τῷ κοινῷ ἀναγνί-
 ντα, ὅς ἐστιν ἅπασιν, ἐπίστω
 αὐτοῖς ἀπαλλάττεσθαι. ἐφ' ἧς
 ἐν τῷ Ἀριστάντῳ, προσελθὼν
 πρὸς τὸ λύχνον, ἀνυγίγνωσκον.
 φησὶ πρὸς αὐτὸν, ὅ Λυκίτι, ὅτι σύμφως
 ἰκνόμενον, ἀπὸ βαλάντιον, οἷα
 igitur permittente Aristancto, admotus ad lucernam le-
 gebat.

abieciſſe. Dein cum minore
 iam discrimine cum illo lu-
 ſtaretur, auxilio aduocaſſe
 uicinos. Eos reuulſiſſe bel-
 luam, atq; ita illorum opera
 ſeruatum ſeſe. Oſtendebat
 autem & plagatum ueſti-
 gia quædam, nonnullaq; in
 facie tubera liuentia. Ergo
 cum Dionicius ob huiuſmodi
 fabulam non minus placuiſ-
 ſet, quàm morio ipſe: pro-
 xime iſtiam reclinās ſeſe,
 de reliquijs cœnabat. Atque
 hic quidem haud abſque nu-
 mine quodam nobis aduene-
 rat, imò proſum uſui futu-
 rus ad ea quæ poſtea conti-
 gerunt. Nam prodians in
 medium cōuiuium puer qui-
 dam, qui ſe ab Btæmocle
 Stoico uenire diceret, epia-
 ſtolium quoddam adferens,
 aiebat ab hero ſibi manda-
 tum, ut eo palàm omnibus
 audientibus perlecto, rurſus
 domum ſeſe reciperet. Hic
 igitur permittente Ariſtancto, admotus ad lucernam le-
 gebat.

πολλά ποιῶσιν· Ἀν. ἀμίλη,
 καὶ ἡμᾶς τοῖσ'τόν τι ᾤσθη μὲν,
 ἀλλ' ἐδ' ἰγγύς ἔρ' ἔτ' ἐνι γί-
 γραπτοῦ γὰρ· Ἐτοιμακλῆς φίλο
 σοφῶ· Ἀριστάντιω. Ὅπως μὲν
 ἔχω πρὸς δειπνα, ὁ παρικλυ-
 θῶς με βίῳ ἀπας μαρτύριον
 αὐτὸ γίνετο, ὅς γε ἰσοκρίαν πολ-
 λῶν ἰνοχλαύτων, παρὰ πο-
 λὺν σὺ πλεσιώσθρων, ὁμῶς ἐδὲ
 πῶποτε φέρον ἱκαντὲρ ἐπί-
 δαυκα, εἰδὼς τὸς ὑπὲρ τοῖς συμ-
 ποσίοις θερμὸς καὶ παροι-
 νίας, ὑπὲρ σὺ δὲ μόνος ἀπότως
 ἀγνοακτῆσά μοι δοκῶ, ὅς το
 σῶτον χρόνον ἔκ' ἡμῶν λιπα-
 ρῶς τιθόραπ' ἀνελύσας, ἐκ ἡξίω-
 σαι ἰναριθμῆσαι ἡμῖν τοῖς ἄλ-
 λους φίλοις· ἀλλὰ μόνῳ ἰγώ-
 σοι ἄμοιρῶ, καὶ ταῦτα, ἐν γή-
 τόνων οἰκῶν. ἀντιῶμαι ἔρ' ὑπὲρ
 σοὶ τὸ πλῆρον, ἔτ' ὡς ἀχαρίτω
 φανέντι· ἡμῶν γὰρ ἡ σὺ δαίμωνία
 ἐκ ἐν ὅς ἀγρία μοίρα, ἡ λα-
 γῶς, ἡ πλανήτων, ἡ παρ' ἄλ-
 ρες, sed solum ex omnibus praterieris, idq. quum uici-
 nus essem. Proinde tua causa magis disructor, qui qui-
 dem te tam ingratum praeberis. Nam ipse felicitatem
 nequaquam in hoc statuo, si quis mihi impartiat uel suem
 soluestrem, uel leporem, uel placetam: quae mihi affatim

permulta faciunt? LVC.
 Videlicet nos quoque tale
 quippiam existimabamus.
 Verum ne accedebat quidē
 ad id, ut aiunt. Ceterum in
 literis ita scriptum erat: E-
 tocmocles philosophus Ari-
 staneto: Quam non mouear
 cōuiuijs, omnis anteaecta ui-
 ta mea fuerit testis, qui qui-
 dem quā quotidie mihi com-
 plures ea causa molesti sint,
 te multo ditiores, tamē haud
 unquam illis morem gessit
 perpendens nimirum, quan-
 tum sit in eiusmodi compo-
 tationibus tumultus, quantū
 licentiae, petulātiaq. : uerūm
 aduersus unum te mihi ui-
 deor meo iure stomachatus,
 qui tantum temporis à me
 officiosissimè cultus & ob-
 seruatus, tamen indignum
 habueris, quem uel inter re-
 liquos amicos tuos numera-
 res, sed solum ex omnibus praterieris, idq. quum uici-
 nus essem. Proinde tua causa magis disructor, qui qui-
 dem te tam ingratum praeberis. Nam ipse felicitatem
 nequaquam in hoc statuo, si quis mihi impartiat uel suem
 soluestrem, uel leporem, uel placetam: quae mihi affatim
 contin-

λης ἐφθόνως ἀπολαύω, τὰ κα-
 θέκοντα ἐδίδου. ἐπεὶ καὶ τῆμι-
 νον παρὰ τῷ μαθητῇ Παμμέν-
 τῳ διαπνεύσαι πολυτιμίας, ὡς
 φασί, διὰ πνευρὸς διωλέμενον, ὅτι
 ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου, οὐδὲ
 τῷ ἐμαυτὸν φυλάττω. οὐδὲ
 ἐμῶς παραλιπὼν, ἀλλὰ οὐδὲ
 καὶ, ἀπότρεξέ με γὰρ διώσασθαι
 διὰ κριτὴν τὸν βέλτερον, ὅτι ἐγὼ
 καὶ ἀλλοτρίων φαντασίαν ἔ-
 χω. ἀλλὰ οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ μοι ταῦ-
 τα, παρὰ τῶν θαυμασῶν σου
 φιλοσόφων, Ζηνοθέμιδι καὶ
 Λαβυρίνθῳ, ὧν (ἀπὸ καὶ ἡ Α-
 δράστη) συλλογισμῶν ἐνὶ ἀπο-
 φράξει αὐτῶν ἐλάττωται διὰ τὰ
 τόματα. ἢ ἐπὶ τῷ τίς αὐτῶν, τί
 ἐστὶ φιλοσοφία, ἢ τὰ πρῶτα
 ταῦτα, τί διαφέρει σχέσις ἑ-
 ξίας, ἵνα μὴ τῷ ἀπὸ τοῦ ἑπὶ
 τί ὑποκρίναι ἢ σωρεύειν, ἢ δι-
 κρίνειν λόγῳ. ἀλλὰ οὐ μὲν
 ἵνα αὐτῶν ἰγὼ δὲ, ὡς αὐ-
 τῶν τὸ καλὸν ἀγαθὸν ὕψι-
 philosophia, aut hæc quæ inter elementa traduntur,
 quid habitio differat ab habitu : ut ne quid interim de
 perplexis illis roagationibus proponam, quid sit syllogis-
 mus in cornutus, quid accrualis, quid metens. Verùm tu
 quidem istis fruaris licet. Nam ego qui solum in bonis ducā

contingunt apud alios, qui
 officia norunt : quandoqui-
 dem etiam hodie, qui apud
 discipulum Pammenem cœ-
 nare mihi licuerit opiparā
 (ut uocant) cœnam, non an-
 nui tamen uehementer ob-
 secranti, tibi scilicet demens
 ego memetipsum reseruans.
 At tu nobis præteritis, alios
 accipis conuiuio. Idq̃ meri-
 tò facis : neque enim ullo mo-
 do potes quid sit rectius di-
 gnoscere, nec apprehensiuā
 illam phantasiā habes.
 Cæterum haud sum nescius
 unde mihi ista sint profecta :
 nempe ab egregijs istis phi-
 losophis tuis, Zenothemide
 ac Labyrintho : quibus equi-
 dem (absit inuidia dicto)
 uel unico syllogismo mihi
 uideor os protinus obtura-
 re posse. Alioqui responde-
 at istorum aliquis, quid sit
 z z z z 3 quod

μὲν ὦ ἀνὰ, εἶσω ῥαδίως τίω
 ἀτιμίαν. καὶ τει ὅπως μὴ ἐς
 ἑλάνω ἔχῃς ἑλῆαφούγην τίω
 ἀπολογίαν ὑσέρου, ἑλῆαβί.
 ὦ δαιλίωμ ἰν τισὶν τορὺθ
 καὶ πράγματι, δὲς σι τέμ-
 ρου πρὶς ὑγέρουκα· καὶ ἑλῆα
 ἡδὲ ῥα δικάσῃς, καὶ ἰν τῷ ἀνα-
 κείῃ βύοντα ὑσέρου. Ἰῶτα ἰγὼ
 τοῖς παρῶσι ἀποκλόνουμαι, εἰ
 δὲ δάπνη ἱνῆκα ῥαγίζῃ δαί σσι
 δακῶ, τὸ ἑλῆα τὸν οἶνῆα ἰν-
 νόουσι· ὦ δα γὰρ καὶ τίω Ἀρτι-
 μιν ἀγασκῶσαι, ὅτι μόνω
 αὐτίω ἐ παρίλαβον ἱκῶν·
 ἡδὲ τίω θυσίαν, τὸς αἰῶνις θύε
 ἰστῶν. φρεῖ ἢ παρὶ αὐτῶν οὐ
 μὲν ὦ ἡδὲ πως·

ἢ λάβει, ἢ ἐκ ἰνόνου, ἀλάσ-
 τε δὲ μέγα θυμῷ.

καὶ Εὐριπίδης·

Καλυδὼν μὲν ἡδὲ γαῖα πολὺ
 πίκτε χθονὶς,
 Ἐν αὐτῇ πέρθευσις πιδί· ἔχου
 εὐδαίμονα.

Acriter est offensa tamen.

Item Euripiden

*Calydon quidem hac Peloponj regio solis
 Qua parte seuū spectat aduersa fretum,
 Agros habens tum diuites, tum fertiles.*

quod sit honestum, facile tibi
 lero contumeliam. Atqui ne
 possis posthac ad istam ex-
 cusationem confugere, ut di-
 cas te mei oblitum fuisse, ni-
 mirum in tanto rerum stre-
 pitu, tantisq; occupationi-
 bus: bis te hodie sum allocu-
 tus, primum mane domi-
 tua: deinde rursum in Casto-
 ris ac Pollucis templo rem
 diuinam facientem. Ac bis
 quidem de rebus hac respō-
 derim. Quod si tibi uideor
 coena gratia succedere, quid
 Oeneo acciderit cogitato.
 Videbis nimirum ipsam etiā
 Dianam indignantem, quod
 ille se solam non adhibuerit
 ad sacrificium, cum reliquos
 deos omneis acciperet con-
 uiuij. Nam hac de re sic alio-
 cubi meminit Homerus:
 Seu quia non norat, seu quod
 succurrerat illi,

Rursum

καὶ Ζοφονλῆς·

Σὺ δὲ μίγιστον χρῆμα ἐπ' οἰ-
νῷς γύαις

ἀνέει Λατὴς παῖς, ἐκπεδύσας
βίαν.

Τὰντα σοὶ ἀπὸ πολλῶν ὀλίγα
παριβιβῶ, ὅπως μάθῃς, εἴ ποτε
ἀνδρα παραλυτῶν, Δίφιλον
ἴτις, καὶ τὸν ἕδον αὐτῷ πα-
ραδιδώκας, εἰκότως ἔδδ' ἔχει γὰρ
ἐν τῷ μερακίῳ, καὶ πρὸς χά-
ριον αὐτῷ συνίστην. εἰ δὲ μὴ αἰ-
σχρὸν ἦν ἐμὶ λίγαν τὰ ταιαῦ-
τα, καὶ αὐτὸ τι προσέθικα, ὅπερ
οὐ, εἰ θέλεις, παρὰ Ζωπύρου ἔ-
παυσαί γε μάθεις αὐτὸ ἀληθὲς.
ἢ ἄλλ' ἔχει τὰ τὰ τῆς ἐμὲ γὰρ
μοῖς, ὅθεν διαβάλλειν ἄλλες, καὶ
μάλιστα ἐφ' οὗτοι αἰσχρῶς
αἰτίας. καὶ γὰρ εἰ Δίφιλος ἄ-
ξιός, ὅς τις ἦν μαυριτῆς μετὰ
πιστάσας· ἀλλ' ἐγὼ γὰρ φιλοσο-
φίαι αὐτῷ ἐνικα σιωπῶσμαι.
προσέταξα δὲ τῷ οἰκίτῃ τέτῳ,
ὅν διδως αὐτῷ μοῖραν τινα ὅ-
στις ἔλαφον, ἢ σκαμνόν·

Rursum Sophocles:

Immanis apri triste mones-
trum in Oenei

Immisit agros gnata Lato-
na dea,

Docta eminus missis ferire
spiculis.

Hæc tibi ē plurimis pauca
citavi, ut intelligeres cuius-
modi præterito viro, Diphi-
lium ad cœnā adhibeas, cui
et ipsi filium commisisses
tuum. Idq; recte. Est enim
iucundum adolescenti, et ita
cum eo uiuit, ut placeat, at-
que obsequatur: atque adeo
ni mihi turpe dictu fuerat,
addidissem et aliud quid-
dam: quod quidem tu, si li-
bebit, ē Zopyro eius pæda-
gogo uerum esse cognosces.
Verum non conuenit obtu-
bare in nuptijs, neque accu-
sare quenquam: præsertim
criminibus usque adeo fo-
dis ac pudendis. Tametsi Di-
philus dignus in quem facerem, quippe qui duos iam di-
scipulos à me retraxerit: ego tamen ipsius philosophia
caussa reticebo. Porro famulo huic mandavi, uti si quam
partem dare uelles uel apri, uel cerui, uel placenta, mihi
zzzz 4 deper.

ἀπίβλῃσι, διδοιμένας καὶ
 ὑπὸ τῆς ἀπειρίας τῶν
 πρὸς αὐτῶν ἐπαλθούσας τὰ
 ὑπὸ τῆς Εὐκλείδους καταγο-
 ρεύονται. ὁ Ἀριστάντος ὅστις
 πάρα κτλ., καὶ θερμὸς μισθὸς ἔνν,
 ἐκείλῃ δ' ὅμως πίναν ἑμᾶς,
 καὶ ἐπεὶ αὐτὸ δὲ διατίθεται
 τὸ γιγνόμενόν, ὑπομειδιῶν ἑμᾶς.
 καὶ τὸν οἰκίῳ ἀπίπνυται,
 ἀπὸν ὅτι ἐπιμιλλῶνται τὰ
 πρὸς μὲν ὁλίγον ὅ, καὶ ὁ Ζῶν.
 ὑπὸ τῆς ἀφαιρέσεως, τὸ παλαιὸν
 γὰρ ἐν τῇ ἀπαλλάτῃ
 οὖσα, ὡς ἐκείλῃ τῇ πα-
 τέρει. ὁ Κλειόδωρος ὅ, καὶ πᾶ-
 λα τινὲς ἀφαιρέσει δόμῳ
 (ἐβλῆτο γὰρ συμπλακῆναι
 τοῖς Στωϊκοῖς, καὶ διερρήγνυτο,
 ἐκ ἑκὼν ἀρχὴν ὑπολογίῳ) τότε
 ἔνν τὸ ἐν δόσιμον παρὰσχέσει
 τῇ ἐπιστολῇ, τοιαῦτα, ἔφην, ἔφην
 γὰρ ἔται ὁ καλὸς Χρύσιππος,
 καὶ Ζῶν ὁ θαυμαστὸς, καὶ
 Κλειόδωρος, ῥημάτων δὲ τῶν
 καὶ ἐν τῇ σέξῃ, καὶ σχήμα
 τα φιλολογίῳ, τὰ δ' ἄλλα,
 facit egregius ille Chrysippus, & Zenō ille mirabilis, neq;
 non Cleanthes, uerbulum misera, neq; quicquam præter roga-
 tiunculas, & umbras duntaxat philosophorum: ceterum

bant oculos, quod hi iam
 metu trepidi sederet, ac palli-
 di, ipsaq; uultus incōstantia
 ac perplexitate crimē agno-
 scentes ab Etæmocle inten-
 tū. Porro Aristænetus quan-
 quam esset sanè perturba-
 tus, uehementerq; cōsterna-
 tus animo, tamen nos iube-
 bat bibere, conans nimirum
 id quod euenerat, commodè
 uertere, subridens interim:
 ac puerum redire iussit, re-
 spondens ea sibi curæ fore.
 Paulo autem post surgēs, &
 Zeno clanculum sese abdu-
 xit ē conuiuio, submonitus à
 paedagogo, ut discederet,
 innuente, idq; tanquā patris
 iussu. Ibi uerò Cleodem⁹, qui
 iam dudū occasione querita
 bat (nā gestiebat omnino cū
 Stoicis conflictari, uerūm di-
 rumpebatur quod non repe-
 rirēt causam ad id satis ido-
 neā) tū igitur ansam præbe-
 te epistola: Huiusmodi inq;
 Zeno ille mirabilis, neq;
 Cleanthes, uerbulum misera, neq;
 quicquam præter roga-
 tiunculas, & umbras duntaxat philosophorum: ceterum

ἐν τῇ κύλικι, πρὸ ἑμισυσχι-
 λῶν, λαΐσι καὶ δασυρὶ αὐτοῖν.
 ἀπὶ λαυσι δὲ καὶ ὁ Ἰων ἐλ γατο
 νήσιος, ἐκ ἀνὰ ξίϛ ὧν. ὁ δὲ
 οὐμ ἐξωμὸν ἀπὸ ξύλοιο ἐκ τοῦ
 φαλῆς τὸ ἀκράτορ, προσηρσυν-
 κῶς, καὶ τὸς παρόντας ἱμαρ-
 τῦν το, οἷα ἐπιπύθει, ὁ Κλειόδω-
 μος δὲ (ὁ γὰρ ἔχει λυλικα) ἐπι-
 στραφὲς προσέειπεν τὸν Ζε-
 νοθέμιον, καὶ τῇ ἀρετῇ τοῦ
 γυνος λαβόμενος, ἱμελλὶ παύ-
 σαι λαΐαν κόρησιν καὶ ἀπέντα-
 νον αὐτὸν γίγοντα, εἰ μὴ Αρε-
 σταίνον ἐπίσχι τῶν χερσίν, καὶ
 ἐπὶ ὁρᾶς τὸν Ζηνοθέμιον, ἐς τὸ
 μέσον αὐτοῖν λαΐαν λήθαι, ὡς
 διασφαιρῶν, ὑπὸ διατρίχισματι
 αὐτῶ ἀρῶν ἄγαντος. ἐν ἴσῳ
 δὲ ταῦτα ἐγίνετο, ποικίλα, ὡς
 φίλων, ἐγὼ κατ' ἑμαυτὸν ἐπι-
 νόουν, τὸ πρόχειρον ἐκείνου, ὡς ὁ
 δὲ ἰφίλῳ ἤμ' ἄρα ἐπίσταται
 τὰ μαθήματα, εἰ μὴ τις ἄρα καὶ
 ἢ βίον ῥυθμίζει πρὸς τὸ βί-
 ον. ἐκείνους γὰρ πόρῳ τὸς ἴνα
 rebantur, Philon, equidem uaria meo cū animo uoluebam.
 Primum illud statim occurrebat, nullum esse operæ precium,
 si quis disciplinas perdiscat, ni simul et uita rationes ad id
 quod est optimū, accommodet atq; componat: cū uiderē illos

erat in calice reliquum (erat
 autem ferme semiplenus) in
 duos illos profundebat. Por-
 ro conspersus est pariter et
 Ion, idq; præmij tulit, quod
 illis uicinus accūberet, alio-
 qui eo malo non indignus.
 Hermon igitur demisso uer-
 tice merum ex capite abster-
 gebat, eos interim qui præ-
 sentes erant, attestans, quod
 id genus contumelijs esset
 affectus. Cleodemus autem
 cum non haberet calicem,
 inuadens primum conspu-
 bat Zenothemin: deinde la-
 ua comprehensum à barba,
 plagam in tempus erat illi-
 surus: ac senem fortasse ne-
 casset, ni Aristanetus dex-
 tram sublatam retinuisset.
 Is mox transcurso Zenothe-
 mide, inter utrunq; medius
 affedit, ut eo ueluti muro dis-
 rempti, pacem inter ipsos
 agerent. Hæc igitur dum ge-
 qui

ταῖς ἐν τοῖς λόγοις ἰσχυρῶν γίλῳ
 ταῦτ' αὖτ' αὖτ' ὡς πρῶτον ὁφθαλμοῖς
 σπᾶνεντας. ἔπειτα ὅμως μὴ
 μὴ ἀλλὰ τὸ ὑπὸ τ' πολλῶν λαγὼ
 μῆτον ἀλλοθίς ὅ, καὶ τὸ πικαι-
 ροῦται ἀπ' αὐτῶν τ' ὁρῶν λα-
 γισμῶν τὰς ἐν μὲν τὰ βιβλία,
 καὶ τὰς ἐν ἐκείνοις φροντίδας
 σωτικῆς ἀφορῶντας. τοῦτο γὰρ
 γὰρ φιλοσόφου πρῶτον, ὅτι
 κατὰ τὴν ἐν αὐτῇ ἐξω ἀμαρ-
 τήματα ὅ, ἢ ἰδιῶν, ἀλλ' οἱ μὴ
 ἰσχυρῶν αἰσχυρῶν, οἱ δ' ἰσχυρῶν αἰ-
 σχίῳ ὅτι γὰρ αἱ τ' οἷον ἐν
 ἀσχυρῶν αἰσχυρῶν γιγνόμενα,
 λογιζόμενοι ὅτι ὁ εὐνοίας
 αἰσχυρῶν ἐν αὐτῇ γιγνόμε-
 να, καὶ οἱ μὴ ἰδιῶν κακοῖς
 πάντων ἐστωμένων, ὅτι παρὶν
 ὅτι, ὅτι ἀσχυρῶν ὅτι φαίνον-
 ται αἱ ἐν αὐτῇ μόνον, καὶ κατὰ
 γίνεσθαι αὐτῇ, οἱ μὴ, ὅτι γι-
 γνόμενα, οἱ μὴ τινες εἶναι
 ἀπὸ τ' σχημάτων. οἱ σοφοὶ δὲ

qui uerbis alios antecellerēt,
 quàm facili ipsi sese ridi-
 culos exhiberent. Deinde et
 illud ueniebat in mentem, ne
 fortè uerum esset quod uul-
 gò pleriq; dictitarent, uide-
 licet eruditionem à recta ra-
 tione bonisq; institutis abdu-
 cere istos, qui solos libros
 spectarent, quiq; sollicitudi-
 ne curaq; quam illi afferrēt,
 perpetuò tenerentur: quan-
 doquidem quum ibi tā mul-
 ti praesentes essent philoso-
 phi, ne casu quidem ullum
 erat cernere à peccando im-
 munem: uerum alij faciebāt
 turpia, alij dicebant turpio-
 ra. Neq; enim iam poteram
 eorum quæ fiebant culpam
 uino auctori imputare, me-
 cum reputans cuiusmodi es-
 sent quæ Etæmocles neque
 cibo neq; potu etiam dum gu-
 stato scripserat. Ita rerum
 uices praeposteræ atq; inuersæ uidebantur. siquidē uidisses
 idiotas illos summa cū modestia conuiuū agitantes, neq; ui-
 no petulātes, neq; indecorè sese gerētes: at ridebāt duntaxat
 & iam damnabant eos opinor, quos dudū suspexerant, ex
 habitu iudicantes eos alicuius esse precij. Contrà sapientes
 illi,

Ησιόδῳ καὶ Ἀνακρέοντι, ὡς
 δὲ ἀπ' αὐτῶν μίαρ ὦδ' αὖ παγ-
 γίλοιον ἀποτρίβειν, μάλιστα
 δ' ἐκίνα, ὡς πρὸς προμαντοῦ
 μιν, τὰ μίλλοντα,
 Σὺν δ' ἔβαλον ρινύς. καὶ
 Εὐθα δ' ἄρ' οἰμωγῇ τε, καὶ σύ-
 χωλῇ πάλιν αἰδρῶν.
 ὁ Ζηνόθιμις δ' αὐτογίνωσκι,
 παρὰ τὸ παιδὸς λαβὼν λιπτό-
 γραμμὸν τι βιβλίον, διαλιπέν-
 των δὲ ὀλίγων, ὡς πρὸς εἰσβα-
 σι, τῶν παρακομιστῶν τὰ δ-
 ψα, μηχανώμενος Ἀριστάνει-
 ον, μὴ δ' ἐκείνου ἀτόρπῃ τὸν
 καιρὸν εἶναι, μηδὲ λυγρὸν, ἐκί-
 λουσι τὸν γιλωτοποιόν, εἰσιλ-
 θόντα γὰρ εἰπεῖν τι ἢ πρᾶξαι γι-
 λοῖον, ὡς ἐτι μᾶλλον οἱ συμπέ-
 ται διαχυθῆεν. καὶ παρῆλθον
 ἄμωρφοί τις θύρη μὲν, πλὴν
 λιπαρὸν, ὀλίγας ὑπὲρ τῇ λιπα-
 Ͼὶ τρίχας ὀρθὰς ἔχων, οὗτο
 ὠρχήσατό τι, λατῆκλῶν ἰαυ-
 τὸν καὶ διατρίφων, ὡς γελού-
 re, uel facere, quò magis etiam exhilararentur conuiuæ.
 Μοχῶ, ingressus deformis quidam, derafo capite, pauculos
 capillos in uertice gestans, eosq; cristæ in morē erectos, hic
 saltabat, atq; inter saltandū, quò maiorem concitaret risum,
 tot atq; sese circumagebat, distorquebatq;. Tum cymbalo

Hesiodi, et Anacreontis car-
 mina simul contexens atque
 consarcinans: ita ut ex om-
 nibus unicam redderet can-
 tilenam, oppidoq; ridiculā,
 in primis autem illa, perino-
 de quasi uaticinans de his
 quæ postea acciderunt,
 Commisere simul clypeos.
 Tum illud quoque:
 Tum uerò clamorq; uirum
 lucæq; coortus.
 At uerò Zenothemis libel-
 lulum quempiam minutis
 conscriptum literulis, à pue-
 ro acceptū legebat. Verum
 quum ἡ quorum partes erāt
 edulia inferre, aliquātisper,
 ita ut solent, cessarent mora
 renturq;: Aristanctum i sedu-
 lō curans ne uel id interea
 temporis aut ociosum esset,
 aut uoluptatis expers, accer-
 situm intrò morionem iussit
 ridiculum aliquid uel dice-
 re, uel concussio.

υφ' ὅ φασιν, καὶ ἀνὰ πᾶσαν
 συγκροτῶν διεξῆλθεν, αἰγυ-
 πτίαν τῇ φωνῇ· καὶ τέλος,
 ἐπισκώπτειν τὸς παρόντας.
 ὁ μὲν οὖν ἄλλοι ἐγίγνω, ὅποτε
 σκυφθεῖς, ἐπὶ δὲ καὶ αἰ τὸν
 Ἀλκιδάμασιν ὁμοίον τι ἀπὲρ
 ῥίψι, Μελιταῖον λιυίδιον προ-
 σαιπὼν αὐτὸν, ἀγάνανθ' ὡς
 ἐκάνθη (καὶ πάλαι δὲ δὴλοι
 ἦν φθόνων αὐτῷ εὐδοκίμῳντι,
 καὶ Λατίχοντι σὺν συμπίστον)
 ἀπερρίψας τὸν τρίβωνα, πρὸ-
 καλῶν τοὺς παγκρατῆς, αἰ
 ἦ μὲν, Λατίσθων αὐτὸς ἐφη τῷ
 βακχίῳ. ἔτω δὲ ὁ Λακοδαί-
 μων Σάτυριον (τὸτο γὰρ ὁ γι-
 λωτοποιὸς ἐκαλεῖτο) συγὰς
 ἐπαγκρατῆς. καὶ τὸ πρᾶγμα
 ἐκδράστιον ἦν; φιλόσοφος
 αὐτὸς, γυλῶποιώ αὐταυρόμι-
 νος, καὶ πάων, καὶ παιδίων.
 ἦν τῷ μίρει. οἱ παρόντες
 δὲ, οἱ μὲν ἡ δὲν, οἱ ἦ ἐγίγνω,
 ἄλλοι ἀπυρόδισιν παιδίων
 ὁ Ἀλκιδάμας, ὑπὸ συγκρο-
 τήμεν ἀνθρώπων καὶ λαγῶνι

concusso, sonabat interim
 quiddam, linguam imitans
 Aegyptiorum. Postremò dis-
 cteria quædam iaculabatur
 in eos qui aderant. Ac reli-
 qui scommate tacti ridebāt
 uerum ubi & in Alcida-
 mantem simile quiddam tor-
 sisset, catulum illum Meli-
 tæum^k appellans, indigna-
 tus ille (iamdudum autem
 præ se ferebat quod inuide-
 ret illi, dum probaretur, ac
 conuiuiarum oculos retine-
 ret) abiecto pallio, ut secū lu-
 ctaretur prouocauit. Quod
 ni faceret, hunc, inquit, ba-
 culum tibi impingam. Atq;
 ita miser ille Satyrion (nam
 id erat morioni nomen) cō-
 gressus cum eo, pancratio
 decertabat. Erat id specta-
 culi multo iucundissimum,
 quippe cum uiderent homi-
 nem philosophum cum mo-
 rione compositum, cum fe-
 riri, hū, uicissim feriri. Pro-
 inde qui aderant, partim pudore tangebantur, partim
 fidebant: donec iam idus Alcidas, pugnam detre-
 ctaret, ac homuncione omnium plausu comprobato

ὡς. γὰρ ἐν ποτὶς ἐβίχθη
 ἐπὶ αὐτοῖς. ἐνταῦθα Διονίου
 ἐπιστῆλθαι ὁ ἰατρὸς, ὃ πολὺν και-
 ρόν· ἀγῶν· ἰβήρα δύναι
 αἰ, ὡς ἴφασκι, φρενίτιδι ἰατρῷ
 πῶτα θόρακόν· πολὺν πρίπτον
 τὰ ἔα λυγρῶν, καὶ τι γελῶν
 διγῆσας· ἴφην μὲν γὰρ εἰσιλ-
 θῶν παρ' αὐτὸν, ὃν εἰλῶς ἔχ-
 μισον ἔδει τῷ πάθει· τὸ δὲ τα-
 χύς ἀναστάντα, ἐπιπλάσαι
 τι τῆν θύραν, καὶ ξιφίδιον πα-
 σάμηνον, αὐαλόντα αὐτῷ τὸς
 αὐλῶς, λελύσαι· αὐλῶν. αἶτα,
 ἐπὶ μὴ διώσας, πείρα, σὺν
 τῷ ἔχοντι ἐς ὑπῆρας τὰς χά-
 ρας. τίλ· ἐν, ἐν τρεῖσιν· λιν
 διώσας ἐπινοῆσαι τοῖον δι. ἐς
 ἀγῶνα γὰρ προκαλίσσασθαι αὐ-
 τὸν ὑπὸ ῥυτῶν πλεγῶν ἀριθ-
 μῶ. καὶ πρῶτον μὲν αὐτὸς
 αὐλῶσαι πονήρως, μετὰ ὃ πα-
 ραλόντα τὸς αὐλῶς ἐκείνῃ, δι-
 ξασθαι παρ' αὐτῷ τὸ σκῆπτρον,
 καὶ τὸ ξιφίδιον ἐπιφέρειν τὰ-
 χιστα διὰ τῆς φωταγωγῆς ἐς τὸ

certamine superatus. Hæc
 igitur cū essent nō mediocri
 risu excepta: ibi tandem in-
 gressus est Dionicus medi-
 cus, haud multo post pera-
 ctam concertationem. Aie-
 bat autē in mora fuisse Po-
 lyprepontem tibicinem, dū
 hunc phrenesi correptū cu-
 randi gratia uiseret. Ac pla-
 nē quiddam risu dignū com-
 memorabat. Dicebat enim,
 in ædes illius uenisse sese, i-
 gnarum etiam, hominem iā
 eo morbo teneri. At illū pro-
 tinus surrexisse: foribusq;
 occlusis, ac nudato gladio,
 tibias ipsas sibi tradidisse,
 ἵςq; uti caneret iussisse. Deo
 inde ubi id non posset, illum
 percussisse, scuticam sublata
 manu gestantem. Sese porro
 in tanto periculo tale quid-
 dam fuisse commentum, nē-
 pe ad canendi certamē pro-
 uocasse hominem: idq; eale-
 ge, ut uictus præscriptum certumq;
 plagarum numerum
 acciperet. Ac sese priorem cecinisse,
 prauē atque impe-
 rite: deinde traditis illi tibijs,
 scuticam ab illo rece-
 pisse: gladium autem extemplō per
 fenestras in arcam
 abiecit.

θεωροῦν ἐν ἀνύσει, καὶ τὸ ἀπὸ
 ἑνὸς, ἀποκαλύπτειν ἕκαστον πρὸς
 παλαιὸν αὐτῷ, ἐπιπαλαιῶσαι
 τὴν γαστρίωνται. ὅφ' ὧν ἀνὰ
 ἑκαστῶν τὸ θυρίον, σωθῆ
 ναὶ αὐτόν, ἰδὼν αὐτοὺς δὲ καὶ σὺ
 μᾶλλον τῶν πληθύνων, καὶ ἀμυ-
 χᾶς τινος ὡς τὸ πρὸς ὧν. καὶ
 ἰδὼν Διονίσιον δὲ μὲν δούκας
 μίσηται τὸ γιγνόμενον ὡς τὸ
 ἡγήσει, πλησίον τὸ ἱστῶν
 παραβύσας ἑαυτὸν, ἰδὼν αὐτοὺς
 ἰσχυρῶς, ἐκ αὐτοῦ ἐν τινὶ
 ἡμῖν ἐπιπαρῶν, ἀλλὰ καὶ πᾶ-
 νος ἡμῶν τοῖς μετὰ ταῦτα
 γιγνόμενον, παρὰ τὸν γὰρ
 τὸ ἐν τῷ μίσηται οἰκίτης, παρ
 Εὐμοκλῆς ἡμῶν λίγων τοῦ
 Στωικοῦ, γραμματικῶν τι ἰ-
 χυρῶν, ἡμῶν αὐτοῖς ἰσχυρῶν δι-
 σπῶν ἐν τῷ κοινῷ ἀγαγόν-
 τα, ἀπὸ ἡμῶν ἀπασιν, ὅπως
 αὐτοὺς ἐπαλλάττωσαι. ἰφίσιον
 ἐν τῷ Διονίσιον, προσελθὼν
 πρὸς τὸν λύχρον, ἀνιγίνωσκον.
 φίσιον, ὃ Λυκίον, ἐν τῷ ὡς
 ἰσχυρῶν, ὃ ἐπαλλάττωσαι, οἷον
 ἰγὺρ permittente Aristaneto, admotus ad lucernam le-
 gebat. PHL. Num orationem, Luciane, in sponse lau-
 dem compositam, aut carmen nuptiale, quod genus

abiecisse. Dein cum minore
 iam discrimine cum illo lu-
 staretur, auxilio aduocasse
 uicinos. Eos reuulsisse bel-
 luam, atq; ita illorum opera
 seruatum sese. Ostendebat
 autem & plagarum uesti-
 gia quadam, nonnullaq; in
 facie tubera liuentia. Ergo
 cum Dionicius ob huiusmodi
 fabulam non minus placuis-
 set, quàm morio ipse: pro-
 xime Istiaum reclinās sese,
 de reliquijs coenabat. Atque
 hic quidem haud absque nu-
 mine quodam nobis aduene-
 rat, imò prorsum usui futu-
 rus ad ea quæ postea conti-
 gerunt. Nam prodicens in
 medium cōuiuium puer qui-
 dam, qui se ab Etæmocle
 Stoico uenire diceret, epis-
 stolium quoddam adferens,
 aiebat ab hero sibi manda-
 tum, ut eo palàm omnibus
 audientibus perlecto, rursus
 domum sese reciperet. Hic
 xxxz 2 permul-

πολλά ποιεῖς: Λυ. ἀμίλη,
 καὶ ἡμᾶς τοῖσδε τι ὥσθι μὲν,
 ἀλλ' ἔσθ' ἰγγυς ἔρ τάς τε ἐνι γί-
 γραπτοῖς γάρ. Ετοίμη κλῦς φιλό-
 σοφου Λεισανίτου. Ὅπως μὲν
 ἔχω πρὸς δᾶπανα, ὁ παρὶ κλυ-
 θῶς με βίβου ἀπας μαρτύριον
 αὐτὸ γένοιτο, ὅς γε ὁσημέραι πολ-
 λῶν ἐνοχλωτέρων, παρὰ πο-
 λὺν σὺ πλῆσι ὠφείω. ὅμως ἔδῃ
 πώποτε φέρων ἑμαυτὸν ἐπὶ
 δυνάει, εἰδὼς τὸς ὑπὲρ τοῖς συμ-
 ποσίους θορύβους καὶ παροι-
 νίας, ὑπὲρ σὺ δὲ μόνος ἀκρότως
 ἀγκυκλιῆσαι μοι δεικνῶ, ὅς το
 σῶτον χρένον ἔπ' ἐμὲ ληπα-
 ρῶς τιθόρα πσυμλῆς, ἐκ ἡξίω-
 σαι ἐναριθμῆσαι ἡμῖν τοῖς ἀλ-
 λεῖς φίλοις· ἀλλὰ μόνου ἰγώ-
 σοι ἄμοιβου, καὶ ταῦτα, ἐν γὰρ
 τόνων οἰκῶν. αὐτῶμαι ἔρ ὑπὲρ
 σοὶ τὸ πλῆρον, ἔτις ἀχαρίστω
 φαίνετι· ἐμοὶ γὰρ ἡ σὺ δαίμωνία
 ἐκ ἐν ὑὸς ἀγρία μοίρα, ἡ λα-
 γῶς, ἡ πλανήσιον, ἡ παρ' ἄλ-
 ρες, sed solum ex omnibus praterieris, idq; quum uici-
 nus essem. Proinde tua causa magis disructor, qui qui-
 dem te tam ingratum praeberis. Nam ipse felicitatem
 nequaquam in hoc statuo, si quis mihi impartiat uel suem
 soluestrem, uel leporem, uel placetam: quae mihi affatim

permulta faciunt? L V C.
 Videlicet nos quoque tale
 quippiam existimabamus.
 Verum ne accedebat quidē
 ad id, ut aiunt. Ceterum in
 literis ita scriptum erat: E-
 toimocles philosophus Ari-
 staneto: Quam non mouear
 cōuiuijs, omnis antea cta ui-
 ta mea fuerit testis, qui qui-
 dem quū quotidie mihi com-
 plures ea causa molesti sint,
 te multo ditiores, tamē haud
 unquam illis morem gessit
 perpendens nimirum, quan-
 tum sit in eiusmodi compo-
 tationibus tumultus, quantū
 licentiae, petulantiæq;: uerūm
 aduersus unum te mihi ui-
 deor meo iure stomachatus,
 qui tantum temporis à me
 officiosissime cultus & ob-
 seruatus, tamen indignum
 habueris, quem uel inter re-
 liquos amicos tuos numera-
 contin-

λῆς ἐφθόνως ἀπολαύω, τὰ κα-
 λῆντα εἰδῶσιμ. ἐπὶ κὶ τῷ
 παρὰ τῷ μαθητῇ Πάμμε-
 να δειπνῆσαι πολυτιλῆς, ὡς
 φασὶ, δειπνῶν διωκέμεθα, ὅτι
 ἐπιδόσκει ἐκείνους, οἱ δ' αὖτις
 τῷ ἐμαυτὸν φυλάττω. σὺ ὅ-
 ῃ μᾶς παραλιπὼν, ἄλλως δὲ
 χᾶς, ἀπότρεξ' ἔγωγε διώσκει
 διηκρῖναι τὸ βέλτιον, ὅτι τῶν
 καλῶν πλεονάζειν φαντασίαν ἔ-
 χεις. ἀλλὰ οἱ δὲ ὅθεν μοι ταῦ-
 τα, παρὰ τῶν θαυμαστῶν σου
 φιλοσόφων, Ζηνοθέμιδ' ἔχει
 λαβυρίνθου, ὃν (ἀπὸ τῆς ἡ-
 δρώσεως) συλλογισμῶν ἐνὶ ἀπο-
 φράξει αὐτῶν μάλιστα διὰ τὰ
 τόματα. ὃ ἐπάτω τις αὐτῶν, τί
 ἔστι φιλοσοφία, ὃ τὰ πρῶτα
 ταῦτα, τί διαφέρει σχέσις ἔ-
 ξις, ἵνα μὴ τ' ἀπόρων ἔγωγε,
 τί κορατίναν ἢ σωρέτῃν, ἢ δι-
 κρίνῃ λόγον. ἀλλὰ σὺ μὲν
 ἵνα αὐτῶν ἰγὼ δὲ, ὡς αὐ-
 τῶν τὸ καλὸν ἀγαθὸν ἡγῶ-
 φιλοσοφία, αὐτὰρ ἡ μετὰ ταῦτα
 quid habitio differat ab habitu : ut ne quid interim de
 perplexis illis rogationibus proponam, quid sit syllogis-
 mus in cornutus, quid acervalis, quid metens. Verum tu
 quidem istis fruaris licet. Nam ego qui solum in bonis ducā

contingunt apud alios, qui
 officia norunt : quandoqui-
 dem etiam hodie, qui apud
 discipulum Pammenem cœ-
 nare mihi licuerit opiparā
 (ut vocant) cœnam, non an-
 nui tamen uehementer ob-
 secranti, tibi scilicet demens
 ego memetipsum reseruans.
 At tu nobis præteritis, alios
 accipis conuiuio. Idq; meri-
 to facis: neque enim ullo mo-
 do potes quid sit rectius di-
 gnoscere, nec apprehensiuā
 illam phantasiā habes.
 Cæterum haud sum nescius
 unde mihi ista sint profecta:
 nempe ab egregijs istis phi-
 losophis tuis, Zenothemide
 ac Labyrintho: quibus equi-
 dem (absit inuidia dicto)
 uel unico syllogismo mihi
 uideor os protinus obtura-
 re posse. Alioqui responde-
 at istorum aliquis, quid sit

μὲν ὦ ἀναι, οἷον ῥηδίνε τίω
 ἀτιμίαν. καὶ τοι ὅπως μὴ ἐς
 ἑκάνωλον ἔχης καταφύγειν τίω
 ἀπολογίαν ὑστέρον, ἑπιλαβί-
 σθαι λίγων ἐν τοσούτῳ θορύβῳ
 καὶ πράγματι, δὴς σε τέμα-
 ρον προσηγέρσθαι· καὶ ἰσθῆναι
 ὡς δὲ οἰκίαις, καὶ ἐν τῷ ἀνα-
 κτήνῳ βύοντα ὑστέρον. ταῦτα ἐγὼ
 τοῖς παρῶν ἀποκρίνομαι, εἰ
 δὲ δάπτειν ἔτι καὶ ῥηγίζεσθαι σοι
 δοκῇ, τὸ κατατὲρ οἰνία ἐν-
 σόου· ἵνα γὰρ καὶ τίω Ἀρτι-
 μιν ἀγασσάμενος, ὅτι μόνω
 αὐτίς ἐπὶ παράλῃς ἑκάνω-
 λος τίω θυσίαν, τὸς κέλευς θύει
 ἑστῶν. φρεσὶ γὰρ ἐπὶ αὐτῶν ὁ
 μὲν ὦ δὲ πῶς·

ἢ λάβει, ἢ ἐκ ἰνέουσιν, ἀάσκα-
 το δὲ μέγα θυμῷ.

καὶ Εὐριπίδης·

Καλὸν δὲ μὲν ἦ δὲ γαῖα πῶς
 πίκε χθονὶς,

Ἐν αὐτῇ πύρβμοις πῶς ἔχουσα
 εὐδαίμονα.

Acriter est offensa tamen.

Item Euripides:

Calydon quidem hæc Pelopej regio solis

Quæ parte seuū spectat aduersa fretum,

Agros habens tum diuites, tum fertiles.

quod sit honestum, facile tū-
 lero contumeliam. Atqui ne
 possis posthac ad istam ex-
 cusationem confugere, ut di-
 cas te mei oblitum fuisse, ni-
 mirum in tanto rerum stre-
 pitu, tantisq; occupationi-
 bus: bis te hodie sum allocu-
 tus, primum mane domi
 tuæ: deinde rursum in Casto-
 ris ac Pollucis templo rem
 diuinam facientem. Ac bis
 quidem de rebus hæc respō-
 derim. Quod si tibi uideor
 cœnæ gratia succedere, quid
 Oeneo acciderit cogitato.
 Videbis nimirum ipsam etiā
 Dianam indignantem, quod
 ille se solam non adhibuerit
 ad sacrificium, cum reliquos
 deos omneis acciperet con-
 uiuiο. Nam hac de re sic alio-
 cubi meminit Homerus:
 Seu quia non norat, seu quod
 succurrerat illi,

Rursum

καὶ Σοφοκλῆς·

Σὺν μίγιστον χροῖμα' ἰσ' οἰ-
νῶς γούαςΔιδοὶ Λατῆς παῖς, ἱκετὸς
ἔσσι.

Ταῦτά σοι ἀπὸ πολλῶν ἁλίγα
παρεβίβω, ὅπως μάθῃς, εἴσω
αὐτὰ παραλυπῶν, Δίφιλον
ἱστῆς, καὶ τὸν ἱόν αὐτῷ πα-
ραδιδόντας, εἰκότως· ὁδὸς γάρ
ἔστι τῷ μεραπνίῳ, καὶ πρὸς χά-
ριν αὐτῷ συνέστιν. εἰ δ' μὴ αἰ-
σχρὸν ἦν ἡμῖν λέγειν τὰ τοιαῦ-
τα, καὶ αὐτὸς προσέειπεν, ὅπως
οὐδ' αἰθέρας, παρὰ Ζωπύρου
παιδαγωγῷ μάθους αὐτὸν ἀλυσ-
τῆς· ἢ καὶ χροὸν ταραττῆρ' ἢ γά-
μοις, ὅδ' διαβάλλων ἄλλος, καὶ
μάλιστα ἰσ' οὕτως αἰσχρῶς
αὐτίκως. καὶ γὰρ αἱ Δίφιλον ἁ-
ξίον, δὴ καὶ μαθητὰς μὴ ἀ-
πιστάσας· ἀλλ' ἐγὼ φιλοσο-
φίας αὐτῷ ἐνικα σιωπῶσμαι.
προσέταξα δ' τῷ οἰκίτῃ τῷ
ὅν διδως αὐτῷ μοῖραν τινα ὅ-
στις ἢ ἱλάσθῃ, ἢ σκομῶνται·

philus dignus in quem facerem, quippe qui duos iam di-
scipulos à me retraxerit: ego tamen ipsum philosophia
caussa reticebo. Porro famulo huic mandavi, uti si quam
partem dare uelles uel apri, uel cerui, uel placenta, mihi

Rursum Sophocles:

Immanis apri triste mono-
strum in OeneiImmisit agros gnata Lato-
na dea,Docta eminus missis ferire
spiculis.

Hæc tibi è plurimis pauca
citaui, ut intelligeres cuius
modi præterito uiro, Diphi-
lum ad cœnā adhibeas, cui
et ipsi filium commis-
tuum. Idq; rectè. Est enim
iucundus adolescenti, et ita
cum eo uiuit, ut placeat, at-
que obsequatur: atque adeo
ni mihi turpe dictu fuerat,
addidissẽ et aliud quid-
dam: quod quidem tu, si li-
bebit, è Zopyro eius pæda-
gogo uerum esse cognosces.
Verum non conuenit obtu-
bare in nuptijs, neque accu-
sare quenquam: præsertim
criminibus usque adeo for-
dis ac pudendis. Tametsi Di-

xxx 4 deper-

ὥς ἰμοὶ διακημίσει, καὶ αὐτὶ
τῷ δάπνῃ ἀπαιλογία γίνετο,
μὴ λαβῆν, μὴ καὶ δόξωμεν ἰδεῖν
τέτῳ συμποφίῃσι. Τύτῳ, ὃ
ἴταρι, ἀναγιγνωσκόμενον, με-
ταξὺ ἰδρῶς τί μοι περιχῆτο
ἐκ' αἰδῆς καὶ τῷ δὴ τὸ ἔργον,
καὶ μοι τίς γὰρ ἐνὶ θυμῷ,
ἐρῶν τὸς παρόντας γινώσκας
ἐφ' ἑκάστῳ, καὶ μάλιστα, ὅσοι
ἤδισαν τὸν Εὐνοκλίαν, πο-
λὸν αὐθροπον, καὶ σιμῶν ἄ-
σαι δεκνῶν. ἰδοῦμαι ἐν οἷς
ἂν διαλέθοι αὐτὸς, ὁ παλαι-
μῶν τῷ πάτρῳ, καὶ τῷ τοῦ
προσώπου ἰστάσθαι. ὁ γὰρ Αἰ-
ταίνης ἰδοῦμαι καὶ ἐν ἀμει-
λίᾳ παρὶ δὲ αὐτὸν, ἀλλ'
ἐποτ' αὐτὸν ἰππίσας λαμβάνει
πινόντων, ὅτ' αὐτὸν ἰμπαρὰσχῆν
ἰκνῶν τοῖς τινί, ὥς τι δὴ
τίς ἀρχὴν παρὰ δὲ αὐτῷ. ἰ-
πὶ δ' ἐν ἰκαύσας ποτὶ ὁ οἰ-
κίτης ἀναγιγνωσκων, τὸ μὴ
συμπόσιον ἅπαν εἰς τὸς ἀμ-
φὶ τὸν Ζῶντα καὶ Δίφιλον
ἔσθαι, ἵφ' ἦν ἰνυῖται, ἡνὶ ἂν
adduci posse ut annueret, utq;
ad eiusmodi res se morigerum praeberet: eoq; ne tentandum
quidem esse putasse. Ergo posteaquam puer iam legere
desisset, universum cōiuiū in Diphilū ac Zenonē torque-

deportandam, ut isthoc pra-
cto te mibi de cena purga-
res, ne reciperet, ne ad hoc
ipsum à nobis missus fuisse
uideatur. Hæc, amice, quum
legerentur, sudor interim
utiq; mihi manabat præ pu-
dore, simulq; iam illud quod
uulgò dici solitum est, opta-
bam, ut terra mihi debi-
sceret, quum uiderem eos qui
præsentes aderant, ad sin-
gulis epistolæ partes inter
se ridentes: potissimum au-
tem hos qui nouerant Eucle-
moclem, uirum canum, tan-
tumq; seueritatis præ se fe-
rentem. Admirabantur igitur,
quod eiusmodi uir esset,
hactenus fugisse sese, barb.
uidelicet ac uultus austerita-
te deceptos. Cæterum Ari-
stæctus mihi quidem haud
uidebatur hominem cōtem-
ptu negligentia' ue prate-
risset, uerum quod despecta-

bant.

ἀπίθαισι, διδοικίτας καὶ
ἠκρινῶντας, καὶ τῇ ἀπορίᾳ τῶν
πρῶτον ἐπαλθούσας τὰ
καὶ τῷ Εὐκλείδῳ καταγο-
μενται. ὁ Αἰσχύνητος ἔτι
παρακλῆ, καὶ θορύβῳ μετὰ ἑν,
ἐκείνῳ δ' ἑμῶς πίνειν ἑμᾶς,
καὶ περὶ τοῦ διατίθεται
τὸ γινώσκον, ὑπομεδιδῶν ἑμᾶς.
καὶ τὸν οἰκίτῳ ἀπὲρ μύθῳ,
ἀπὸν ὅτι ἐπιμύθουται τὸ
συμ. μετ' ὁλίγον ἔ, καὶ ὁ Ζῆνων.
ὑπερβαίνει ἀφανῶς, τὸ παιδα-
γωγὸν νόσῳ. ἀπαλλάττει
δὲ, ὡς ἐκείνῳ. ὁ πα-
τὴρ. ὁ Κλειόδημος ἔ, καὶ πᾶ-
σαι τινὲς ἀφ' ἑμῶς δόμῳ.
(ἐβύλιτο γὰρ συμπαλῶναι
τοῖς Στωϊκοῖς, καὶ δι' ὅρῳ
ἐκ ἑκὼν ἀρχῶν ὑπολογῶν) τότε
ὅν τὸ ἐνδοσίμου παρασχέσης
τὴν ἐπιστολὴν, τοιαῦτα, ἔφην, ἐξ ὅ
γράφεται ὁ καλὸς Χρύσιππος,
καὶ Ζῆνων ὁ θαυμαστὸς, καὶ
Κλειόδημος, ῥημάτων δύσῳ,
καὶ ἰσχυρῶς μόνον, καὶ σχήμα
τα φιλοσόφῳν, τὰ δ' ἄλλα,
facit egregius ille Chrysippus, & Zenō ille mirabilis, neq;

bant oculos, quod hi iam
metu trepidi sederēt, ac palli-
di, ipsaq; uultus incōstantia
ac perplexitate crimē agno-
scentes ab Etæmocle inten-
tū. Porro Aristænetus quan-
quam esset sanè perturba-
tus, uehementerq; cōsterna-
tus animo, tamen nos iube-
bat bibere, conans nimirum
id quod euenerat, commodè
uertere, subridens interim:
ac puerum redire iussit, re-
spondens ea sibi curæ fore.
Paulo autem post surgēs, &
Zeno clanculum sese abdu-
xit ē conuiuiο, submonitus à
pædagoγo, ut discederet,
innuente, idq; tanquā patris
iussu. Ibi uerò Cleodem⁹, qui
iamdudū occasiōnē quærita-
bat (nā gestiebat omnino cū
Stoicis confluetari, uerūm di-
rumpebatur quod non repe-
raret causam ad id satis ido-
neā) tū igitur ansam præbe-
te epistola: Huiusmodi inq;

οὐδὲν αὐτοῖς : οἱ τινὲς ἔτι καὶ
 ἔνδοξον ἔμαρτον, ἐρεῖται ταῦτα : οὐ
 οὐ μὲν τῶν Διουσκύρων ἕδρα,
 ὁ Ἑρμῶν, τὸς Πλοκάμους πε-
 ρικύκαρτας, χρυσοῦς ἔντας, καὶ
 δώσας δίνην, παραδοῦναι
 τῷ δαμῖν· οὐ δὲ τῶν Σηστρά-
 τιν γυναικῶν τῷ μαθητῇ ἐμεί-
 χοντο, ὡς Κλειόθεμι, καὶ ἑλπί-
 σαι τὰ δόχοντα ἐπαυτοῖς. ὁ
 σιωπῶντι δὲ ἔμ, τοιαῦτα σιω-
 πητὰ μὲν αὐτοῖς : ἀλλ' ὁ μα-
 τρωπὸς ἐγὼ τ' ἐμαυτῷ γυναι-
 κῇ, ὅς ἐστι ὁ Κλειόθεμι, ὡς
 πόρ· οὐ δὲ τῷ ξένῳ μαθητῇ λα-
 βὼν τὸ φόδιον παρακαταθή-
 ναι, ἐπεὶ αὐτὸς ὡς ἄνθρωπος τὸ
 λαβὼν μὴ αἰσθάνεται. ὁ δὲ ἐπὶ
 τίτληται δραχμῶν δαυδῖν,
 ὁ δὲ ἀγχοῦ τὸς μαθητὰς, ὅμ
 μὴ ἑλπίσας ἑλπίσας ἀποδοῦναι τὸς
 μισθῶν· ἀλλ' ἐκείνῳ, ἐφ' ὃ Ζηνο-
 θίμῳ, ἐκ αὐτῶν ἑξαρτος γένεσι, μὴ
 ἐχὶ φάρμακον ἀποδοῦναι κρί-
 τιν· ἐπὶ τ' πατρίδα, καὶ αἶμα ἐν-
 χερίων, καὶ ὁ πόρ· ἐν τοιαύτῳ

metimini, viros sapientes ?
 At qui tandem estis ipsi vos,
 qui hæc dicitis ? an non tu
 Hermon Castoris & Pollu-
 cis caesariem, quam habebāt
 auream, circumtondisti ? Cu-
 ius quidem facti poenā da-
 bis, carnifici traditus . Tu
 porrò Cleodeme, non ne So-
 strati discipuli tui uxorem
 stuprasti ? Nōvne in adulte-
 rio eo deprehensus, nefan-
 diffima passus es ? An non
 igitur silebitis, cum huiusmo-
 di dedecorum vobis sitis con-
 scij ? Atqui non sum mea ip-
 sius uxoris leno, Clodemus
 inquit, quemadmodum tu
 neque discipuli diuersantis
 apud me viaticum sustuli, &
 is deposuerat, eoq; facto ra-
 puisse me per Palladem deo-
 ierans abnegavi : neq; qua-
 ternis drachmis facnero, ne-
 que discipulos obtorto collo
 in vincula duco nisi in tem-
 pore mercedē persoluerint.

Verūm illud, inquit Zenothemis, haudquaquam pos-
 sis inficias ire, te Critoni venenum, quo patrem necaret,
 ministrasse. Atq; interea fortè bibebat : quicquid autem
 erat

ἐν τῇ κύλικι, πρὸ ἑμισυσχι-
 λίου, καὶ ἰσχυρὰ αὐτοῖς.
 ἀπὶ λαυσι δὲ καὶ ὁ ἱερὸς γὰρ
 νόσιος, ἐκ αὐτῶν ὅς ἐστι
 οὐκ ἔρμην καὶ ἐξ ἑῶν ἐκ
 φιλῶν τὸ ἀκράτος, προσηγο-
 ρεῖται, καὶ τὸς παρόντας ἱμα-
 τῦριτο, οἷα ἐπιπύθει, ὁ Κλεόδω-
 ρος δὲ (ὁ γὰρ ἄχι λυλικα) ἐπι-
 γραφεὶς προσέειπεν τι τὸ Ζη-
 νόθεμιον, καὶ τῇ ἀρετῇ τὸ πῶ-
 γωνος λαβόμενος, ἐμύλη πά-
 σαν καὶ ἀκρότης καὶ ἀπέντα-
 ρον αὐτὸν γέροντα, εἰ μὴ Ἀρι-
 στάνειτος ἐπίσχετιν χάρα, καὶ
 ὑποβὰς τὸ Ζηνοθέμιον, ἐς τὸ
 μέσον αὐτοῖς καὶ καλῶς, ὡς
 διασῶν, καὶ διὰ τῆς χάρατι
 αὐτῷ ἀρῶν ἄγοντος. ἐν ᾧ
 δὲ ταῦτα ἐγένετο, ποικίλα, ὡς
 φίλων, ἐγὼ κατ' ἑαυτὸν ἐνι-
 νόον, τὸ πρόχειρον ἐκείνου, ὡς δὲ
 αὐτὸν ἐφίλει ἢ ἄρα ἐπίσταται
 τὰ μαθήματα, εἰ μὴ τις ἄρα καὶ
 ἔβριον ῥυθμίζει πρὸς τὸ βί-
 τιον. ἐκείνους γὰρ πρὸς τὸ ἐνο-
 rebantur, Philon, equidem uaria meo cū animo uoluebam.
 Primum illud statim occurrebat, nullum esse operæ precium,
 si quis disciplinas perdiscat, ni simul et uitæ rationes ad id
 quod est optimū, accommodet atq; componat: cū uidere illos

erat in calice reliquum (erat
 autem ferme semiplenus) in
 duos illos profundeabat. Por-
 ro conspersus est pariter et
 Ion, idq; præmij tulit, quod
 illis uicinus accūberet, alio-
 qui eo malo non indignus.
 Hermon igitur demisso uer-
 tice merum ē capite abster-
 gebat, eos interim qui præ-
 sentes erant, attestans, quod
 id genus contumelijs esset
 affectus. Cleodemus autem
 cum non haberet calicem,
 inuadens primum conspu-
 bat Zenothemin: deinde le-
 ua comprehensum à barba,
 plagam in tempus erat illi-
 surus: ac senem fortasse ne-
 casset, ni Aristanetus dex-
 tram sublatam retinuiisset.
 Is mox transcensō Zenothe-
 mide, inter utrunq; medius
 assedit, ut eo ueluti muro di-
 rempti, pacem inter ipsos
 agerent. Hæc igitur dum ge-
 qui

τας ἐν τοῖς λόγοις ἰώρων γίλῳ
τα ὑδὶ τῶν πραγμάτων ὀφλι
σάνηντας. ἔπειτα ὃ εἰσὶν ἐμὴ,
μὴ ἄρα τὸ ὑπὲρ τῶν πολλῶν λυγρὸν
μῆτρον ἀλλήθις ὅ, καὶ τὸ πιπαι-
διδύδαι ἀπάγῃ τῶν ὀρθῶν λο-
γισμῶν τὰς ἐς μὲν ἄλλὰ βιβλία,
καὶ τὰς ἐν ἐκείνοις φροντισίας
σωσικῆς ἀφορμῶντας. τοσούτων
γὰρ φιλοσόφων παρόντων, ὅδ' ἡ
κατὰ τὴν γλῶσσαν τὴν ἐξ ἡμῶν
τύματ' ἔσ' ἢ ἰδῶν, ἀλλ' οἱ μὴ
ἰποῖεν αἰσχυρὰ, οἳ δὲ ἔλγουν αἰ-
σχίῳ· ὅδ' ἡ γὰρ εἰς τὸ οἶνον ἔτι
ἀναφίρῃν ἔχον τὰ γιγνόμενα,
λογισόμεν' ὅσα δ' εἰσομοκλῶς
ἄσιν' ἔτι καὶ ἀπὸ τῶν ἐγγρά-
φῃ. ἀνίστατο δ' ἔσ' ἢ τὸ πρῶτον
μα, καὶ οἱ μὴ ἰδῶνται νοσμίως
παύν' ἐσιώμενοι, ὅτι παροινῶν
τοῦ, ὅτι ἀσχημονῶν τοῦ φαίνον
τοῦ· ἀλλ' ἐγὼ μόνον, καὶ ἡ αὐ-
τὴν νοσμον αὐτῶν, οἵμαι, ὅτι γὰρ ἐ-
θαύμαζον, οἱ μὲν οἱ τινες εἶναι
ἀπὸ τῶν σχημάτων. οἱ σοφοὶ δὲ

qui uerbis alios antecellerēt,
quàm factis ipsis sese ridi-
culos exhiberent. Deinde et
illud ueniebat in mentem, ne
fortè uerum esset quod uul-
gò pleriq; dictitarent, uide-
licet eruditionem à recta ra-
tione bonisq; institutis abdu-
cere istos, qui solos libros
spectarent, quiq; sollicitudi-
ne curaq; quam illi afferret,
perpetuò tenerentur: quan-
doquidem quum ibi tā mul-
ti præsentes essent philoso-
phi, ne casu quidem ullum
erat cernere à peccando im-
munem: uerum alij faciebāt
turpia, alij dicebant turpio-
ra. Neq; enim iam poteram
eorum quæ fiebant culpam
uino auctori imputare, me-
cum reputans cuiusmodi es-
sent quæ Btæmocles neque
cibo neq; potu etiam dum gu-
stato scripserat. Ita rerum
uices præposteræ atq; inuersæ uidebantur. siquidē uidisses
idiotas illos summa cū modestia conuiuīū agentes, neq; ui-
no petulātes, neq; indecorè sese gerētes: at ridebāt duntaxat
et iam damnabant eos opinor, quos dudū suspexerant, ex
habitu iudicantes eos alicuius esse precij. Contrā sapientes
illi,

ἥτοιμασθαι μοι ὡς Ζῆνός
 ἐμοί, ἢ σὺ, ἢ ἡ κοσμιώτατος Δι-
 ούς, καὶ ὅ, τι ἀδιάφορον ἦ-
 ται λίγόν ἐστι τῶν χρημάτων τῶν
 ὑπῆσιν, ὅσον ἄλλο ἢ τὸ τοιοῦτον
 ἀπαύτων συμπαῖτι, ὡς πλείον
 ὑπῆσιν, καὶ διὰ τὸ τοιοῦτον ἀμφὶ
 τοῖς πλεονέκτοις ἀδίκῃ, καὶ δα-
 νείσιν, καὶ τοκογλυφίᾳ, καὶ
 ὅπῃ μὴ οὕτως παύσονται. πάντων
 αὐτῶν ἡ δόξα μισθῶν, καὶ
 τῶν επικερῶν καὶ ὑπογροῦν-
 τῶν, αὐτοὶ τὰ ἀσχετὰ ἔδοντες
 ἵνα πωλεῖται καὶ πᾶσιν, ἀ-
 γανακτοῦντες εἰ τις μὴ καλῶς
 σκεπτεῖται ἀπὸ πινυ. ἢ δὲ καὶ λα-
 βῆναι, τοσαῦτα μὴ ἰδίῳ ὄντι
 φρονεῖν τοσαῦτα δὲ τοῖς ἰσχυ-
 ραῖς ὡς δίδοντες, καὶ ἅμα λί-
 γων, τῶν ὁδόνων περισσῶν ἰσ-
 χυρῶν, ὅν ὁ πᾶς ἔχει τὸ Ζε-
 νόθιδος, μιστῶν ὅσα πα-
 ροδίων ἱερῶν. καὶ ἱμελλοί,
 νόσας αὐτῶν μὴ, ἀπὸ ῥί-
 πτων αὐτῶν τὸ ἴδιον, ἄλλο
 ὁ πᾶς οὐκ αὐτῶν, κατὰ τῶν
 αὐτῶν μὴ. καὶ ἡ Εὐμῶν,
 re refertū: planeq; futurū erat, ut apertū illud ac solutum
 medium in solū abijceret, nisi quia puer non omittebat e ma-
 nibus, gnaviter aduersus trahentem retinens. Hic Hermon:

modis. Responde mihi Zeno-
 themi, uel tu, uel elegatissi-
 mus iste Diphilus: qua tādēno
 gratia pecuniæ possessionē
 inter indifferentia ponendā
 esse censeis, cum ex omnib.
 nil aliud spectetis, quā ut
 ipsi quāplurimum pecuniæ
 possideatis, atq; ob id causæ
 semper apud diuites hæretis,
 fœneratis, atq; usuris incum-
 bitis, neq; nō mercede doce-
 tis? Rursum cur uoluptatē de-
 testemini, atq; hac de causâ
 Epicureos in im uocetis: cū
 ipsi uoluptatis gratia, tur-
 pissima tum facitis, tum pa-
 timini: indignè ferentes si
 quis uos non uocarit ad cœ-
 nam. rursum si uocemini, nō
 sat est tantum uorare ut ci-
 bo turgeatis, nisi & famulis
 tantum donetis. Atque hac
 cum diceret, pariter & lino-
 teum reuellere conatus est
 quod Zenothemidis puer te-
 nebat, omni carminum gene-

ὦγι, ἴφρ, ὦ Κλειόδημι, ἀπάτω-
σαν ἢ τιν' ἴνικα ἔδιν' ἑς ἑα-
πογορήσιν, αὐτοὶ ἡδιδάει ὑπὲρ
τῆς ἄλλης ἀφειῶτότε. ἔκ, ἀλ-
λὰ σὺ, ἦ δ' ἔς ὁ Ζωόδοιμις, ἔ-
πι ὦ Κλειόδημι, καὶ ὁ, τι ἐκ
ἀδιάφορον ὦγῃ τὸν πλεόντων.
ἔμηνον, ἀλλὰ σὺ. καὶ ὦγῃ πο-
λὺν τὸ τοῦτον ὦρ, ἄχρι δὲ ὁ
ἰὼρ προκύψας ἐς τὸ ἱμφανί-
σθον, παύσκει, ἴφρ, ἰγὼ γὰρ,
ἀδοκῆ, λόγων ἀφορμὰς ὅμῃν
ἀξίωρ ὅτι παρῆσας ἰορτῆς ἑα-
ταύσω ἐς τὸ μέσον. ὅμῃς δὲ
ἀφιλονέκως ἱεῖται, καὶ ἀκῶσι.
ἀδι, ὡσπὲρ ἀμίλει καὶ παρὰ τῷ
ἑμιτόρῳ Πλάτωνι ἐν λόγοις ὅ
πλεόντων διατρεβῆ ἰγνίσι. πάν-
τ' ἰπῆνισασι οἱ παρόντες, καὶ
μέλιστα οἱ ἀμφὶ τὸν Αἰσά-
ντον τι καὶ Εὐκλείτην, ἀπαλ-
λάξασθαι ὅτι ἀποδίας ἔτω γὰρ
ἐλπίσασθαι. καὶ μετῴλβη τι ὁ
Αἰσάαντ' ὦγῃ τὸν αὐτὸν τό-
πον, ἀρλώω γιγνῆσθαι ἐλ-
πίσας. καὶ ἡμᾶς ἐσοικιόμην
ἡμῖν τὸ ἰσχυρὸς ἐνομαζόμενον

ἀπ-

priorem in locum sese recepit, iam partā esse pacem ratus.
Iamq; nobis inferebatur ea cōiuij pars, absolutam cœnani
uocant;

Euge Cleodeme, respondeat
qua gratia dānent uolupta-
tē, cū ipsi supra ceteros omo-
neis studeāt uoluptati. Quin
magis, inq̃t Zenothemis, tu
Cleodeme respondeo, quā
obrem diuitias inter indiffe-
rentia numeres. Imō tu po-
tius. Atque hunc ad modum
diutius est altercatū, donec
Ion capite tandem in aper-
tū prolato, Desistite, inquit:
Ego, si libet, sermonum ar-
gumenta proponam in me-
dium, conuiuio nuptijsq; di-
gna. Vos porro citra con-
tentionem uicissim ὦ dis-
cite, ὦ auscultate: quemad-
modum ὦ apud Platonem
nostrum alternis dicendi ui-
cibus res ut plurimū agita-
tur. Id dictū probabant cū
omnes qui aderant, tum in
primis Aristænetus atq; Eu-
critus, nimirum in spem e-
recti fore ut eo pacto ab o-
diosis illis contentionibus di-
scedi posset. Et Aristænetus

δαπνὸν μίαν ὄρνις ἰκάνει, καὶ
 ὑρίας ὄρε, καὶ λαγῶνα, καὶ ἰ-
 χθῦς ἰα ταγῶνα, καὶ σασαμουῶ
 τὸν, καὶ ὅσα ἰντραγῶν, καὶ
 ὁλῶ ἀποφίριθαι ταῦτα. προῦ
 παῖο δὲ ἔχ' ἐν ἰκάνει πιναῖο
 κίον, ἀλλ' Ἀφικανίτην ᾧ καὶ
 Εὐκρίτην ἰδίῳ μίαν τραπίαν
 κοινὴν, καὶ τὰ παρ' αὐτῶ ἰκάν
 τὸρον ἰχθῶν λαβῶν. Ζήνοθιμί
 δι δὲ τῶ Στωικῶ, καὶ Εὐμανί
 τῶ Ἐπικουρῶ, ὁμοίως κοινὸν
 καὶ τέτοις ἄτα ἱξῶς Κλειόδημον
 καὶ Ἴωνι, μὴ δὲ τὸν κοινὸν καὶ
 ἱμί, τῶ Διοφίλῳ δὲ τὰ ἀμ-
 φῶν ἰ γὰρ Ζήνων ἀπικαν-
 ῶν. καὶ μάλιστα μοι τετταρὶς
 οὐλῶν, δίδει δὲ ὅτι καὶ ἐν αὐ-
 τῷ χρῆσιμον ὡς τὸν λόγον.
 Φί. μνησόμεθα δὲ. Λυ. ὁ τοί-
 σον ἰων· πρῶτον αὐτῶν ἀρχομαι,
 ἱξῶν, ἀ δακῶν. καὶ μικρὸν ἐπι-
 σχῶν, ἰχθῶν μὲν ἴσως, ἱξῶν, τοί-
 βτων αὐτοῦ παρ' αὐτῶν πορ-
 ῶν τι καὶ ἀσκημάτων ἀ-
 πῶν,

uocant, singula singulis a-
 ues, carnes aprugna, pulpa
 leporina, pisci Tagenicus,
 placenta: breuiter, illa que
 cunque liberum est seu uelis
 in alium condere, seu domū
 affortare malk. Appone-
 batur igitur non sua cuique
 quadrula, uerum Aristaneo
 to atque Eucrito eadem in
 parte mensa una ambobus
 communis, ita ut de sua utri-
 que parte que se spectaret,
 esset edendum, aut tollen-
 dum. Deinde altera Zeno-
 themidi Stoico et Hermo-
 ni Epicurco, et his item in-
 ter ipsos communis. Deino-
 ceps Cleodemo atque Ioni.
 Post hos sōso ac mibi. Por-
 rō Diphilo duorum pars ap-
 posita, propterea quod Zeo-
 no iam discesserat. Hæc fa-
 cito Pbilon uti memoria te-
 neas. nam paulo post ad in-
 tellectum narrationis crunt

usui. PHI. Meminero sanē. LVC. Tum Ion: Pri-
 mus igitur exordiar, inquit, si quidem uidetur. Deinde
 ubi paulisper interfuisse: Conueniebat, inquit, fortas-
 se, ut apud eiusmodi uiros de ideis, atq; incorporeis sub-
 stantijs,

πᾶν, καὶ ψυχῆς ἀθανάσιας,
 ἵνα δὲ μὴ ἀντιλέγωσί μοι, ἐπὶ
 σοὶ μὴ κατὰ ταῦτα φιλοσοφῶ
 σι, περὶ γάρ μου ἰσὼ τὰ ἀνότα.
 τὸ μὲν οὖν ἔρχεται ἔν, μὴ δὲ
 ὁδοὶ γάρ μου, ἀλλὰ παρορμήσει
 Πλάτωνι καὶ Σωκράτει, πα-
 ρορᾶται μὲν γὰρ εἰ τοῖσι
 ἀποτιλιδοῦν αὐτὸν πρὸς ἀρι-
 τύν. ἀ δὲ δὲ καὶ γυναικῶν γὰρ
 με κατὰ τὰ Πλάτωνι διανοῶ
 τα, κοινὰς εἶναι ἐκείνων τὰς
 γυναικας, ὡς ἐξω ζήλα ἐκ μὲν.
 ζήλας ὡδὲ τέτοις ἰγίνετο, ὡς
 ἐκ ἐν καὶ ῥῶ λογομύθους. Διο-
 νυσόδωρος δὲ, ἀ παύση, ἴσθ,
 βραβραβρα ὅμην ἔδωκ; πᾶ γὰρ
 αὐτοὶ ὑρίσκει μὲν τὸν ζήλον ὡδὲ
 τέτα, καὶ παρὰ τίνι; καὶ σὺ γὰρ
 φθίγγη καὶ βαρμα; ἔπειτα. οἶμαι
 καὶ ὁ Διονυσόδωρος ἀντιλε-
 ῖται τὰ ἀνότα, ἀλλ' ὁ γραμ-
 ματικὸς ἱστῶς ὁ βίλτις,
 παύσαδε, ἴσθ, ἰσθ γὰρ ὅμην ἐπὶ
 βαλὰ-

ista nobis occinere? Nam ubi zelotypiam istam reperis,
 aut apud quem? At tu etiam hiscere audes, inquit, ster-
 quilinum? Ad hæc Dionysodorus opinor iam erat conui-
 cia quæ cōueniebat, regesturus, uerum Grāmaticus istiam
 uir optimus ille, Desinite, inquit, ego uobis epibalamion
 recita-

stantijs, deq; animi immor-
 talitate sermo haberetur: ue-
 rum ne mihi contradicant
 ij qui diuersam philosophiæ
 sectam sequuntur, de nuptijs
 dicam ea quæ congruunt.
 Atque illud quidem optimè
 fuerat futurum, si nuptijs o-
 pus nō haberemus, sed Plas-
 tonis ac Socratis dogma se-
 cuti, à foeminarum commu-
 cio nos penitus abdicare-
 mus. Etenim qui ita fecis-
 sent, ij demum ad absolutam
 illam uirtutem pertingere
 potuissent. Quod si uirū om-
 nino ducendæ sint uxores,
 ut eas iuxta Platonicam sen-
 tentiam inter se communes
 habeant, uidelicet quò zelo-
 typia uacemus. Hæc quum
 essent risu excepta, ut quæ
 nimis intempestiuè diceren-
 tur, tum Dionysodorus: Non
 tu desines, inquit, barbarica

ἡλάμιεν ἀναγνώσασθαι, καὶ
ἡγάμεθα ἀντιγίνεσθαι. ἔν
γὰρ ταῦτα, ἃ γινώσκωμεν, τὰ
ἰσχυρὰ.

Νοῖν πότ' ἄρ' ἔστι Λατύνειον
ἰν' ὑμῶσιν,
Δία Κλειωνίδης, ἄλλας ἰσχύας
φύτ' ἰσχυρίας,

Πρόχου πασῶν ἁλλήων
παρθενίων, (σιλῶντος,
Κρίωντος ἔκδοξος, ἡ δ' αὖτ'
Νυμφίος καὶ οὗ ὃ χαῖρε, λατύνειον
ἡρώτεσσιν ἰσχυρίων,
Κρίωντος Νυμφίου, καὶ Θέτιδος
Παιδός.

Ἀμφότεροι αὖτ' ὑμῖν ἔτιον θα
λαμῶν ὕμνον
Σωὸν ἐπ' ἀμφοτέρωσι πολλὰ
καὶ ἀσώμειθα.

γίγνωσθαι ἔν ᾧ τῆσσι, ὡς τὸ
ἀπὸς, γυναικῶν, αἰρεῖσθαι ἔστι
τὰ παρακίμνητα ἴσα. καὶ αὖτ'
πολλοὶ ἀμφὶ τὸν Λατύνειον
καὶ Εὐκρίτην τὰ πρὸ αὐτῶν ἰσχυ
ρίων, ἡ γὰρ τὰ μὲν, καὶ ἡ Χα
ρίεις, ἴσα ἰσχυρίων ἰσχυρίων, καὶ
ἰσχυρίων, καὶ ἡ Κλειωνίς.

ἡ δὲ Δίφιλος ἡ γὰρ καὶ τὰ
τῷ Ζήνωνι ἔστι ἀπὸς

recitabo. simulq; cepit lege
re. erant autem Elegiaci uer
sus hi. si satis memini:

Nuper Aristaneti in adibus
unica summo

Nutrita est studio diua Cle
anthis herca,

Virginibus cunctis reliquis
præstantior una,

Vel potior Phœbe, uel po
tior Venere:

Salve & tu iuuenum ualio
dissime sponse ualentum,

Nereo prior, ac fortior Aca
cida.

At rursum uobis hoc carmē
sæpius olim

Commune ambobus coniu
giale canam.

Hæc, ita ut est consentaneū,
risus est consecutus. Reliquū

erat, ut cibi tollerentur. ἡ γὰρ
tollebant Aristanetus atq;

Bucritus ex his quæ sibi fue
rant proposita, suam uterq;

partem. Tum ego quæ mi
bi, & Chareas itē quæ sibi

erant proposita. Eundem
ad modum Ion & Cleo

demus. Porro Dipbilus etiam Zenonis digressi partem
Α α α α 2 tollere

παραβέβητα φέριδαι, καὶ ἰσχυ-
 μόνω παραβέβηται οἱ αὐτὰ, καὶ
 πρὸς τὰς διακόνους ἰμάχῃ, καὶ
 αὐτίσπων, ἃ ὄρνιθ' αὐτίπῃ
 λημεύει, ὡς πρὸ τ' παρόπλου
 νικτὸν ἀνδρίκον, καὶ τέλ' ὅ-
 τι κέθῃ, καὶ ἀφῆκε, πολλὴν γίγ-
 ναι παρασχών τοῖς συμπόταις,
 καὶ μέγιστα, ἐπεὶ ἡγεμονίῃ μετὰ
 ἔτο, ὡς αὐτὰ μέγιστα ἡδίκη-
 μέθ'· οἱ δ' ἀμφὶ τ' Ἑρμωνα καὶ
 Ζηνοθέμιον ἅμα λατρίαν, ὡς
 πρὸ ἑρῶν, οἱ δ' ὑπὸ αὐτῶν, οἱ Ζη-
 νοθέμις, οἱ δ' ὑπὸ αὐτῶν, παρὰ
 καὶ αὐτοῖς τὰ δ' ἄλλα πάν-
 τα ἴσα, καὶ ἀνδρῶν ὁ ἀρλουῖος·
 οἱ δ' ὄρνις ὁ πρὸ τ' Ἑρμωνος πε-
 μιλιεῖρα, ἔτιος, οἱ μαι, τυχὸν,
 ἰδὲ καὶ καὶ ταύτας ἀναμῆσαι,
 τίς ἰαυτὶ ἐκάτορον. ἐν τούτῳ
 ποῖον ὁ Ζηνοθέμις, καὶ μετ', ὃ
 φίλων, πάντων προσέχῃ τ' νῦν, ὃ
 μετὰ γὰρ ἰσχυρὸν ἡδὲ τῷ λιπαλαίῳ
 τῶν πρᾶξιόντων. οἱ δὲ Ζηνοθέ-
 μις, φημί, τίς παρ' αὐτῶν ἀ-
 φέρ,

tollere parabat, affirmans
 uni sibi ea fuisse propositas
 atq; hac de causa cum mi-
 nistris dimicabat, ac uicif-
 sim inter sese trahabant, ma-
 nibus utrinque in auem in-
 iectis, non aliter quam Pa-
 trocli cadaver hinc atq; il-
 linc attrahere conantes. Po-
 stremod uicit ille, atque ab-
 stulit, plurimum interim ri-
 sum præbens conuinis: ma-
 xime cum eā ob rem postea
 grauitè stomacharetur, pe-
 rinde quasi atroci affectus
 iniuria. Iam uerò Zenothe-
 mis atque Hermon, qui pa-
 riter, ut dictum est, accubo-
 bebant, alter superius, puta
 Zenothemis, alter infra
 hunc, reliqua quidem, quo-
 niam aequalia fuerant appo-
 sita, citra pugnam sustule-
 rant: ceterum autē quæ ia-
 cebat ad Hermonis partem,
 erat altera paulo pinguior,

idē: ita casu euenerat, opinor. Iamq; suam uterq; sublaturus
 erat, ibi Zenothemis (sed tu mihi nunc quammaximè fac
 animum aduertat: iam enim ad ipsum negocij caput perue-
 nimus) Zenothemis, inquam, omīssa ea quæ sese spectabat,

eam

ῥῆς, τὴν πρὸ τοῦ Ἑρμονος
ἀνάληψιν, ποιοῦσαν, ὡς ἐφ' ἡμῶν, ἔ-
σαν, ὁ δὲ αὐτοπιλάτης, καὶ ἐκ
ἡα πλειονότητος, βούλῃ τὸ ὑπὲρ τῆς
τοῦ, καὶ συμπιέσσειν ἐπ' αὐτῶν
ἀλλήλους τὰς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν
ὡς τὰ πρόσωπα. καὶ τὴν πωγώ-
ναι πελαγμῶν, ἐπικαλοῦν
τι βουθῶν, ὁ δὲ τὴν Κλειόδωμον, ὁ
Ἑρμων, ὁ δὲ Ζηνόδοτος, ἀλλο-
δαμῶν καὶ Δίφιλον, καὶ σιω-
πῶν, οἱ δὲ ὡς ἔτορ, δι' ὃ ὡς
ἐκείνους, πάλιν μὲν τὸν Ἰων.
καὶ τὸν μῆσον αὐτὸν ἐφύ-
λαττον, οἱ δὲ ἐμάχοντο συμπλα-
κῶν. καὶ ὁ δὲ Ζηνόδοτος, σὺν
τοῖς ἀράμῃσι, ἀπὸ τῆς τραπί-
ζης, ἐμάχοντο πρὸς τὸν Ἀριστάν-
την, ὅτι πρὸς ὑπὲρ τὸν Ἑρμωνα, Κλει-
ῶν δὲ τὸν Ἰων, καὶ οἱ ἐτρά-
πον ἀλλή. διὰ τὴν ὃ τὸν συμφίον
τὸν Ἑρμωνα ἐκ δὲ, χρηστῶ μά-
τα, καὶ καθ' ἑκάστην ἡμέραν, καὶ ἐκ
τῆς γυναικὸς ἐγένετο, καὶ ἐκ
τῆς ἡμέρας ἐκ τῆς μετὰ χμίου αἰ-
ωνίου, καὶ ἐκ τῆς ἡμέρας, ὁ μῆτηρ τὸν

Atque hūc haud tetigit, aliò sed flexus aberrati
uicini sponfi caput dissecuit alto grauissimoq; uulnere.
Itaq; mulierum coorta uociferatio, quæ medium in præ-
lūm infliciebāt: cum primis autem adolescentuli mater, cum

eam quæ ante Hermonem
iacebat, tollere est aggres-
sus: quæ quidem (uti iam di-
ximus) erat pinguiuscula.
At ille contra nitens retine-
bat, haud sinēs ut ea in re po-
tiores ferret. Inter hæc cla-
more coorto, utriq; in alteo-
rum irruentes, ipsis auius
facies mutuò cædebant: ac
barbis inuicem prehensis,
auxilio aduocabant, hic qui
dem Cleodemum, puta Hero-
them: ille uerò, nempe Zeno-
themis, Alcidesmantem ac
Diphilum. Ac cæteri quidē
ad partes accesserunt, paro-
tim huius, partim illius, præ-
ter unū Ionem, qui sese neu-
trum atque ancipitem ser-
uabat. Cæterum illi inuicem
conferti pugnabant, ac Ze-
nothemis quidem scyphum
ē mensa sublatum, eum qui
coram Aristaneto stabat,
abiecit in Hermonem.

μαιρανίς, ἐπὶ τὸ αἶμα ἄδῃ, καὶ
 ὁ νύμφη δὲ αὐτῆς ἵκει, φοβηθεὶς
 σκαποῖ αὐτὴν. ἐν τούτῳ δὲ ὁ
 Ἀλκιδάμας ὁρίσθην, τῷ Ζη-
 νοθέμειδι συμμαχῶν, καὶ πα-
 τάξας τῇ βασιλείᾳ, καὶ Κλεοδέ-
 μῳ μὲν τὸ ἑρμῶν, τῷ Ἑρμῶ-
 νι δὲ τὴν σιαγὴν ἐπίτριψι,
 καὶ τὴν αἰνῶν ἰσὺς δουρῶν αὐ-
 τοῖς ἐπιχειρῶντας κατίσρω-
 σεν· ὁ μὲν ἀπὸ τῆς αἰνῶντος ἐκεί-
 νου, ὁ δὲ μὲν Κλεοδέμῳ, ὁ δὲ
 τῷ τῷ δαυλίῳ τὸν ὀφθαλμὸν
 καὶ Ζηνοθέμειδῳ δὴ ὀφθαλμῷ, καὶ
 τῷ τῷ πρὸς τὸν ἀπὸ τῆς αἰνῶ-
 ντος, ὁ δὲ Ἑρμῶν τὸν Δίφιλον,
 ὁ δὲ συμμαχίαν ἔκρινεν καὶ Ζη-
 νοθέμειδῳ, ἀφ' ἧς ὁ δὲ Κλεοδέ-
 μῳ ἀπὸ τῆς αἰνῶντος. ἐπὶ τού-
 τῳ καὶ Ἰστίαῖ· ὁ γραμματι-
 κός, διαλὼν αὐτὸς ἐπιχειρῶν,
 λαβὼν οἶμα, εἰς τὸν ὀφθαλμὸν, καὶ
 τῷ Κλεοδέμῳ, Δίφιλον εἶνα
 αἰσθῆναι. ἐκείνῳ δὲ ὁ δὲ Κλεοδέ-
 μῳ καὶ τῷ Ὀμηρῳ, Αἴμῳ ἰ-
 μίῳ. πολλὴν ταράχην γὰρ καὶ λα-
 κρύων μετὰ τὸν πόλεμον. καὶ αἱ
 καὶ γυναῖκες ἐκείνων, τῇ Χαι-
 ρῇ ἀπὸ τοῦ στόματος. Præterea tumultus atq; lachrymarum plena
 undique erant omnia: dum

iâ sanguinē eius aspexisset
 præterea et sponsa metu
 territa profiliit. Inter hæc
 Alcidas strenuum uirum
 præstitit, cum Zenothemidi
 ferret opem, et illiso suo
 baculo, Cleodemi quidē cal-
 uariam, Hermonis uerò ma-
 xillā cōminuit: ad hæc è fa-
 mulis aliquot opitulari parā-
 tes, uulnerauit: quanquā illi
 nihil his reb. territi cesserūt
 uerūm Cleodemus intentato
 digito Zenothemidi oculum
 effodit: tum admotus narem
 mordicū auulsit. Porro Her-
 mon Diphilū Zenothemidi
 suppetiis ferre conatū, è spō-
 da in terram præcipitem de-
 dit. Sauciatus est et Istiam
 grammaticus, dum interuen-
 tu suo eos studet dirimeret
 calice uidelicet in dentes il-
 lius illiso, idq; à Cleodemo,
 cum hunc Diphilum esse cre-
 didisset, non Istiæ. Iacebat
 igitur miser ille iuxta suum
 ipsius Homerum, sanguinem
 res

ῥα παριχυνάσαι, οἱ δὲ ἄλλοι
κατίπαυον. μέγιστον δὲ ἦν ἁ-
πάτων λακῶν ὁ Αλκιδάμας,
ἐκείνου τὸ παρ' ἑαυτοῦ ἱστρί-
φαι, πάλιν τὸν προσηχούσα,
καὶ πολλὰ αὖ, οὐ ἴδι, ἱπποισιν,
ὁ μὲν λατρίαξί τιν βασιλείαν·
ἰγὼ δ' ἔπειτα τ' τοῖσιν ἐξέθες ἱφι-
στῇ, ἰώρην ἱκασα, ἐν αὐσμι-
γνῇ ἱμνωτ', ἅπ' ὅτ' ἱστίας Διο-
δοχῆς ὡς ἱστρίετο φαλὶς δια-
κῆρ τὰ τοιαῦτα. Λαπίδας
οὖν καὶ Κροτάφους ἀδελφὸν αὖ, Ἰρα-
πίδας αὐστρίπομελῆς, καὶ Ἀλ-
μα ἱπποχυμῶν, καὶ σὺ φρε-
σι πρὸς μέλῃς. τίλει δὲ ὁ Αλκι-
δάμας ἀνὰ ῥίψας τὸ λυχνίον,
σὸς δ' ἔμεγα ἱπποισι, καὶ τὸ
πρῶγμα, ὡς τὸ αἰνὸς, μακρῶ
χελιπώτρην ἰγυγίνετο. καὶ
γὰρ ῥαδίως οὐδέποτε φω-
τὸς ἄλλοι, ἀλλὰ πολλὰ ἱππεί-
α καὶ δεινὰ ἐν τῷ σκότῳ. καὶ
ἐπὶ παρὼν τις λύχνον ποτὶ
νομίσων, λατιλέθην Αλκί-
δάμας μὲν, τὴν αὐστρίδα
ἱπποχυμῶν, καὶ πρὸς βίαν
recuperare: sed multa interim ac sæva patrata sunt in tene-
bris. Pōst ubi accederet nescio quis, lucernā tandē apportās,
Alcidamas quidē repertus est tibicina uestem sustollēs, uicq̃

rea sponso circūfusa, dūq̃
alij h. is student compescere.
Porro maxima malorum
omnium pars erat Alcida-
mas, posteaquam semel ad
suū redisset ingenium, feriēs
quicumq; fortē in ipsum in-
cidisset. Neque uerò pauci
in eo praelio cecidissent, sci-
to, ni baculum is fregisset.
Ego porro iuxta parietem
erectus assistens, spectabam
omnia, neque me ei negotio
admiscebam, nimirū Istiæ
iam doctus exemplo, quā
esset periculosum eiusmodi
cōflictus uelle dirimere. La-
pithas itaque Centaurosq̃
uidisses, eueriti mensas, effun-
di sanguinē, projici scyphos.
Demum Alcidas subuer-
sa lucerna magnas induxit
tenebras. Iamq; res, ut esset
coniectu facile, atrocior
etiam multo effeccepit, præ-
sertim cū haud esset proclia
ue luminis copiam alicunde

συναρχήλωται αὐτῇ σπιδάζων·
 Διονυσόδωρ· δι, ἄλλο τι γι-
 λιοιρ ἰφωράθε πιποιεκάς. σκῶ
 φ· γὰρ θῆπιοςφ ἐκ τῆ κίλο
 πη, θῶνας αὐτ· αὐτῷ, ἔτ'
 ἀπολογέμεθ·, ἰωνά ἰφρ αὐν
 λόμινον ἰρ τῇ ταρκαχῇ, δέναι
 αὐτῷ, ὅπως μὲ ἀπόλοιτε· καὶ
 ἂ ἰων κεδιμονικῶς ἱλιγι τῶτο
 πιποιεκίνααι. ἰδῶ τῶτοις διελύ
 θη τὸ συμπίσιον, τλστυῶσαν
 ἐκ τῶν διακρύων αὐθῆς αἰε γή
 λωτα, ἔπῃ τῷ Αλκιδάμω· ἢ κῆ
 τῷ Διονυσόδωρ καὶ ἰωνι. κῆ
 οἷτε τραυματίας φοράδῳ θῆ-
 κειμίζον·, πονήρως ἔχοντες, κῆ
 μάλετα ἰ πρὸς ὅττες Ζηνοθέ-
 μης ἀμφοτέρωθεν· τῇ μὲν ἰ ρι-
 νὸς, τῇ ἢ τῷ ὀφθαλμῷ ἰπρλαμ-
 μέθ·, βοῶν ἀπίλλυθαι ἰπ·
 ἀλγυθότων, ὡς τι καὶ τὸν Ερα-
 μωνα, καὶ πρὸ ἰρ κακοῖς ἔν-
 τα (αὐο γὰρ ὀδόντας θῆκί-
 κηπῆ) αὐτιμαρτύριαθαι λῖο
 γονῆα, μιμηθῆσομεν τοι, ὦ Ζη-
 νοθίμης, ὡς ἐκ ἀδελάφορον ὕγῃ
 τὸν πόντον. καὶ ἰ ευμφί· δι,
 ἀκί-

tur: Memineris, inquit, ὦ Zenothemis, ne posthac
 dolorem in medijs habendum ducas. At sponsus iam
 unhe-

cum illa congrédi pugnans.
 Dionysodorus autem in alio
 quodam ridiculo facinore
 deprehensus est. Nam ut su-
 rexerat, scyphus ἐ̄ sinu illius
 elapsus in solum decidit: po-
 stea excusans aiebat Ionem
 in tumultu calicem sublatū
 sibi tradidisse, ne periret. Id
 ita factum, Ion admodum
 sollicitē quasi patronū agens
 asseuerabat. His rebus di-
 missum est conuiuium, ἀ̄ lao-
 chrymis denuò in ridiculum
 exitum conuersum, idēq; Al-
 cidamantis, Dionysodori,
 atq; Ionis gratia. Porro qui
 erant saucij, sublatis sarcina-
 ritu foras deportabātur mi-
 seris affectu modis, maxime
 senex ille Zenothemis, pa-
 riter tū oculo tuum nare mu-
 tilatus, enecari se prae crucia-
 tu clamitans: adeò ut Her-
 mon, quāquam ne ipse quio-
 dem expers malorum, (nam
 huic duo dentes fuerant ex-
 cussi) palam attestare-

ἐπισαμμένος τὸ τραῦμα τῷ Διὶ.
 οἶκῳ, ἀπὸ γὰρ αἰς τὴν οἰκίαν,
 ταπεινὰς καὶ ἀληθινὰς τὴν
 ἐμφανῶν, ἡδὴ τὸ ζῶντι αὐ-
 τῶν, ἵφ' ἑ τὴν νύμφην ἀπὸ
 ξανθὴν ἐμῆλον, πικρὸς ἄβλι-
 τὸς γάμος ἰορτάσας. καὶ τῶν
 ἄλλων δὲ ὁ Διόνιος ἐπιμῆ-
 το δὲ τὰ διωκτὰ, καὶ καθὼς
 ἀφίσταντο ἀπὸ γένου, ἰμοῦντο
 οἱ πολλοὶ ἐν τῷ δόλῳ. ὁ μὲν
 τοι Ἀλκιδάμης αὐτὸν ἔμενε·
 ὁ γὰρ ἰδὼν ὅπως ἐμβάλετο τὸν
 αὐτὸν, ἵπῳ ἀπαξ καὶ ἀβαλὼν
 ἱσταντορ ἐπὶ τῷ λίνῳ, πλάγιον
 ἐκείνου δὲ. τὸ τοι οἶος, ὡς κα-
 λὲ φιλῶν, ἐγένετο τῷ συμποσίῳ,
 ὃ ἄμεινον τὸ τραγικὸν ἐκεί-
 νῳ τὸ, πολλὰ μορφὰ τῶν
 δαιμονίων. πολλὰ δ' αἰσπῆ-
 λιστάνους θεοὶ καὶ τὰ δοκῶν-
 τ' ἐκ ἐτελῶν ἀπὸ δόκου γὰρ
 αἰς ἀλυσὺς ἀπὸ καὶ τῶν ταῖν.
 τὸ τοι

vulnere à Dionico curato,
 domum reuectus est fascijs
 reuincto capite, eidem ima-
 positus uehiculo, quo spon-
 sam fuerat abducturus. At-
 que ita miser ille nuptias a-
 cerbas celebrarat. Deinde
 & alijs item Dionicus pro
 sua uirili remedium adbi-
 buerat. Postremò postquam
 iam dormierant, affortati
 sunt pleriq; medijs in ujs uo-
 mentes. Cæterum Alcida-
 mas inibi remanebat. Neq;
 enim ualebant hominem ex-
 trudere, posteaquam semel
 sese in spondam abiecerat,
 atque ibi transfuersus accu-
 buisset. Hic erat, ὁ bone Phi-
 lon, eius exitus conuiuij, de
 quo rectissime illud dici pos-
 sit, quod in fine Tragœdia-
 rum nonnunquam accin-
 tur:

Sunt fortunæ uarij casus.

Plurima quæ haud speraueris unquam,

Bæ conficiunt numina diuûm.

Rursum quæ certò sperari,

Bæ frustratò non contingunt. Siquidē & hæc planè præ-
 ter expectationem atq; inopinatò exierunt. Præterea

Α α α α 5

& illud

οὐ τι μακάριον ἔστι, ὡς ἐν ἀσ-
φαλίῃ, ἀπράγμιστα ὄντα σιω-
πῶντας τοῖς τοῖς φιλο-
σόφους.

Et illud iam didici, non esse
tutum, cui non sit opus, cum
eiusmodi philosophis agi-
tare conuiuium

GILBERTI COGNATI

Annotationes.

a Symposium.) Conuiuium. b Lapithæ.) Thessaliæ po-
puli, sic fortasse dicti à Deucalionis & Pyrrhae iactis lapidib.
Vnde uersiculus: Εὐκ δὲ λίθων ἱγίστου βροτοί, λαοὶ δὲ λαλίστου.
λαῖς, idem quod λίθῳ. hinc λαός, & fortasse λαπίθης. Vergil.
Deucalion uacuum lapides iactauit in orbem, Vnde homines
nati, durum genus, &c. Narratur ab Ouid lib. 12. Metamorph.
quomodo à Lapithis Centauri in nuptijs Pirrhoi & Hippoda-
mes profligati fuerunt, cum uino & libidine iam exstuentes,
sponsæ & reliquis feminis uim inferre aggressi essent. c No-
uam quandam.) Exordium ab admiratione & rei nouitate.
d Proinde nunquam.) Petitio. e Extraq; teli.) Hoc est,
in tuto, citraq; periculum. f A' mero.) Excusatio. g O-
di memorem.) Innuit poeta, non oportere meminisse eorum
quæ in conuiuijs uel fiunt uel dicuntur. Ex institutione aut Ly-
curgi, qui natus maximus erat, stabat ad ostiū, & ad publica cō-
uiuia ingredientibus ostendebat fores, dicens: Per has nullus
egreditur sermo: admonens, nihil effutendum si quid liberius
dictum esset in conuiuiō. Horatius hoc quoq; inter iucundi
conuiuij commoditates commemorat: Ne fides inter amicos
sit, qui dicta foras eliminet. Huc pertinet ille Græcorum Se-
darius: τὸ γὰρ γυναικὸς ὀρκὸς οἷον χάρις: Inscribo uino, si quæ
iurat femina: innuens, irrita esse solere quæcunq; in compo-
sitionibus effutiantur. Huc ascribendum, maiores Baccho si-
mul & ferulam & obliuionem consecrassent: nimirū hoc innuen-
tes, non oportere meminisse quid in cōuiuio peccatum sit. aut
certè leuem admodum ac puerilem reprehensionem suffice-
re. Nam ferula pueros cædi solitos, uel Iuuenalis indicat: Et
nos ergo manum ferulæ subduximus. h Verū Agamem-
nonis.) Αλλ' οὐκ ἀτρεΐδης, id est, At non Atridæ sic est Agamem-
noni uisum. Carmē est ex Iliados Homericæ libro primō sum-
ptum: quod ceu prouerbialiter usurpatur, cum quis tyranni-
co more, sequitur nō quod dicitur æquitas, sed quod animo col-
lubrum

lubietū sit. *i* Aristænetus.) *μελιποιοῦς*. *k* Melitæum.) Meliteus catell^o dicitur is qui habetur in delicijs, ac lautius in ocio alitur ad uoluptatē, non ad usum. *l* *Opiparā*.) Olim cœnā summo apparatu & omnigenis lauticijs affatim instructā, opiparam uocabant. *m* Syllogismus cornutus.) Dialectici cornutum appellant Syllogismum, dilemma, uelut inexpugnabilem. *n* Optabam ut terra.) *παροιμία*, sumpta ex hoc hemistichio Homericę Iliad. 4. *τάτι μοι χανοί ὑπὲρ χαθῶν*, id est: Tellus ipsa mihi tunc ampla dehiscat. *o* Cæterum admirandus.) Hoc fortasse turpe & inuerecundum, petulans & obscœnum tunc etiam, sicut & hodie: quia in loco publico & in conspectu aliorum aut præsentium, aut prætereuntium fieret.

ΕΤΑΙΡΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ ΜΕΤ

ΛΟΓΟΙ.

retricij:

Iacobo Micyllo interprete.

ARGUMENTVM.

Vt in superioribus dialogis, breuioribus quidem illis, Lucianus cū superiorum tum inferiorum res irridet, sumpta, ut uidetur, occasione partim ex Homero, & cæteris epicis, partim ex Tragediarum quoque scriptoribus: ita in hisce meretricum colloquijs, mulierum quoque uitia, amores, uariāq; lasciuiam persequitur, idq; accepta eius rei occasione atq; materia ex Menandro, & eius ætatis comœdis. Eadem enim & illic argumenta tractata esse, ex Latinorum, Terentij ac Plauti conuersionibus coniecturam facere licet. Quod si autem in re non usq; adeo graui aut periculosa etiam diuinare licet, uidetur Lucianus exercitandi quoque gratia huiusmodi lussasse, quippe qui ijs quibus aliquando rhetoricam tum alibi, tum in Gallia quoque professus est; huiusmodi quasi exempla quædam proposita uoluerit. Ita enim accuratē hic ubiq; Atticam elegantiam ac proprietatem custodiuit, ut prorsus ad imitationem hæc composuisse uideatur. Neque uero hoc loco crimini nobis uerterit quispiam, quasi meretricia hæc, & infanda etiam nonnulla, latina facta iuuentuti legenda proponamus. Nam præterquam quod suscepto operi seruiendum fuit, etiam illud defendere nos debet, quod ex sapientioribus quoque dixisse quidam fertur, Mala cognoscenda esse, non ut faciamus, sed ut facilius euitemus.

CLY.

GILBERTI COGNATI

Annotationes.

a Thessalas incantationes.) Thessala gens præter cæteras ueneficij nomine notata est id quod ex innumeris scriptoribus liquet. Thessala quoq; ueneficam & præstigiatricem significat plerunque. unde Menander Thessalam cognominauit fabulam complexam, ambages feminarum, lunam detrahentium. Eidem Luciano Θιακαλαί φλαλ, & Horatio uox Thessala, & Thessala portenta, magicum murmur & cationes sunt. Eam superstitionem in Thessalos à Medea profectam existimant, quæ illæ cum fugeret, scrinolum magicis herbis plenum deiecit: eaquæ spersa suppullulasse, Suidas in uocabulo Θισσαλή γυνή annotat. Lucanus in Thessaliæ solū, uenenorum ferax, herbasq; nocentes procreans, id confert.

MYRTION, ΠΑΜ:

φιλῶ καὶ Δωρίς.

MYRTIVM, PAM:

philus, & Doris.

MYRTIVM.

Λυαῖς ὡ
Πάμφι
λις φί
λων & φ
νοκλή
ου θυγα

Vcis 'ne
Pamphile,
Philonis nau
leri istius
filiæ? Iam

τοῦτα: καὶ ἔδει σε γεγαμυκίνας
φασίμ, οἱ ἴσονται ἡ ἔρμαι, ὅς ὡ
μοσας, καὶ τὰ δάκρυα ἐν ἀκρῇ
πάντα εἶχεται, καὶ ἐπιλέπσας
Μυρτίς νῦν, καὶ τῶντα, ὡ Πάμο
φιλι, ἐπὶ τὴν λυμνῶν ὕδατον
ἔδει. τοῦτο γοῶν καὶ μόνον
ἐπιδόμω τοῦ σοῦ ἔρωτος,
ἐπὶ τῇ σφίμ? Quippe hoc uel

enim uxorē duxisse te aiunt.
Tot aut iuramēta quæ iuras
sti, & lachrymæ istæ, brevī
adeò momento omnia eua
nuerunt? & nunc Myrtij
oblitus prorsum es? idē e
tiam, Pamphile, cum οὐδ' αὖν
iam mensem, ex te præ
solum ex tuo amore consecuta
sum,

ὅτι μετὰ τὴν αὐτῶν παύσασθαι
τὴν γαστέρα, καὶ μετὰ μικρὸν
παιδοτροφῶν δύναιτο, πρᾶγμα
ἐταίρῳ ἐχρήτατον· ὃ γὰρ ἐνέχου
οἱ τεχνίται, καὶ μάστιγα, ὃ ἄρ-
ρον γίνονται, ἀλλὰ Πάμφιλον ἐν
νομάσασα, ἐγὼ μὲν ἔξω παρὰ
μύθιον τῷ ὄρωτ', οὐ δὲ ὄντα
διὰ τοῦ προσκελῶν ἐκείνου,
ὡς ἄπειτ' γίνεσθαι παρὰ
τὴν ἀθλίαν αὐτῇ μετόπισθε γασ-
τρί· καὶ ἐκείνῳ παρὲν ἐν-
δον γὰρ αὐτῶν ἐναγχῶν ἐν
τοῖς διαμοφορίοις μετὰ τῷ με-
τρῷ, ἐδέξατο ὡς δὴ αὐτὴν, ὅτι δὲ αὐτῇ
τὴν ἐκ ἐνὶ ὕψι· καὶ Πάμφιλον.
καὶ σὺ δ' οὖν πρότερον ἰδὼν
αὐτῶν, καὶ τὸ πρόσσωπον, καὶ
τοὺς ὀφθαλμούς· ἰδοὺ, μὴ σὺ ἀνιά-
τῃ, ὃ πάντων γλαυκῶς ἔχει αὐτὴν,
μὴ ὅτι διαστρεφῶν αἰσι, καὶ ἐν
ἀλλήλῃς ὄρωσι· μάλλον ἢ τὸ φί-
λωνα ἰώρακας τὸ πατόρεα τῆς
νύμφης, τὸ πρόσσωπον αὐτῇ εἰ-
δα, ὡς ἐκείνῃ ἐνὶ δύναιτο τὴν
δυνατόρεα ἰδὼν. Πάμ. ἐν

sum, quòd mihi tantum im-
pleuisti uterum, & me non
ita multo pòst liberos alere
oportebit, rem meretrici
grauissimam. Neque enim
exponam infantem, & ma-
ximè si masculus nascatur,
sed Pamphilo ei nomine im-
posito, ego quidem solamen
quoddam amoris habebor
tibi uerò exprobrabit ali-
quando accedens ad te ille,
quòd perfidus fueris in mi-
seram ipsius matrem. Cæte-
rùm Pamphile, haudqua-
quam formosam uirginem
duxi. Vidi enim nuper ip-
sam in Thesmophorijs unà
cum matre, nondum etiam
sciens quòd propter ipsam
Pamphilum uisura amplius
non essem. Proin tu quoque
antea ipsam contemplare,
faciemq; et oculos ipsius uide,
ne te postea discruciet,
quòd casios eos admodum
habet: neque etiam quòd die

forti sunt, & se mutuò afficiunt. Imò uerò Pbilonem
uidisti, patrem puellæ, faciem igitur illius nosti: quare nihil
amplius opus erit filiam quoque uidere. PAM. Adhuc,

Myrtium,

σε ληΐσεις, ὦ Μύρτιον, ἀκού-
μαι, παρβύνει καὶ γάμος νε-
κρωμένος ληΐστῆς. ἰγὼ δὲ ὃ
σιμυλῶ τινα ὃ καλῶ νύμφην
εἶδω, ὃ ὅτι φίλων ὁ Αλωπικῆ-
θεν, εἶμαι γὰρ ἐκείνου λίγην σὶ,
θυγατέρα ἔλως εἶχον ὠραίαν
ἢ δὴ γάμος· ἀλλ' ὃ δὲ φίλῳ ἱ-
στῶ οὕτῳ τῷ πατρὶ· μίμνε-
μαι γὰρ ὡς πρῶτον ἐδικέσασθαι
παρὶ συμβολαῖς ναυικῆς, τά-
λασσαν γὰρ, εἶμαι, ἐφείλω τῷ
πατρὶ ἐκ ἡβλῆν ἱκτίνειν, ὃ δὲ
παρὰ τὰς ναυοδίκας ἀπῆγα-
γρον αὐτὸν, καὶ μέλεις βέτιστον
αὐτῷ, ὃ δ' ἔλεον, ὡς ὁ πατὴρ ἱ-
φαισεν. εἰ δὲ καὶ γαμῶν ἐδί-
δουτό μοι, τίω τῷ Διμίει θυγα-
τέρα, τίω τῷ Πύρρῳ ἱστῶν
γυμνῶτῳ ἀφ᾽ ἑαυτοῦ, καὶ ταῦτα πρὸς
μητρὸς ἀνέψιν ἔσαν, τίω φί-
λων ὃ ἰγάμουσιν αὐτῷ; σὺ δὲ πό-
θεν ταῦτα ἔκρουσας, ὃ σωτή-
ρην αὐτῷ, ὦ Μύρτιον, ἡμε-
ρὰς τινὰς ἰσχυρίας σκια-
μαχῶ.

Myrtium, nugantem te au-
dio, uirgines, ac nuptias ne-
scio quis nauticas comme-
morantem? Egon' autem si-
mam aliquā, aut formosam
sponsam noui? aut omnino
quod Phillon Alopecensis
(illum enim opinor te dice-
re) filiam habet nubilem?
At neque patri amicus ille
est. Memini enim de pacto
nautico non multo antē iu-
dicio illum cum illo conten-
dere. Nam talētum, opinor,
debens patri, exoluere nolo-
bat. Pater autem apud eos
qui controuersias nauticas
disceptant, accusauit illum:
adeoq; egrē tum exoluit ilo-
lud, imō neq; totum, ut pa-
ter dicebat. Quod si autem
uxorem ducere etiam decre-
tum mihi esset, Democ' scio
licet filia relicta, eius qui su-
periore anno exercitum duo-
xit, idq; etiam cum cōsobrio
na ea mihi sit, Philonis istā

nescio quam uxorem ducerem? Tu uerò unde ista audisti?
an forte ipsa hoc effinxisti, nouis quasdam zelotypias
meditando, & cum ijs perinde ut cum umbris nequicquam
digla-

μαρξσα; Μύρ. ἐκουῶ ἔγα-
μας, ὦ Πάμφιλι; Πάμ. μίμη-
σαι ὦ Μύρτιον, ὃ ἱεραπαλάς·
καί τοι χθὲς ἐπ' αὖν ἐμεινύθη
μῆρ. Μύρ. ἡ Δωρίς αὐτῇ
ἰλόπυσέ με· πιμφθέσα γὰρ ὡς
ῥῖα ὠνέσαυτό μοι ὡδὶ τίνω γα-
στέρα, καὶ δόξαυτο τῇ λοχείᾳ
ὡς ὑπὲρ ἐμῶ, Λισβίαν, ἴφην, ἱν-
τυχῶσαν αὐτῇ· μάλλον δὲ σὺ
αὐτῇ ὦ Δωρί λίγῃ, ἀπὸρ ἀπέ-
κας, ἔγι μὲν ἰπλάσω αὐτά.

Δω. ἀλλ' ἐπιρριθῆλιν, ὦ Δίωπει-
να, ἥ τι ἐψουδάμην· ἵπαι γὰρ
κατὰ τὸ πρῶτον αὐτῶν ἱγινό-
μην, ἰνέτυχί μοι ἡ Λισβία με-
λῶσα, καὶ φησὶν, ὃ ἱερατῆς,
ὁ μῶν ὁ Πάμφιλις γαμῆ τίνω
φίλῳ, ὃ θυγατρός. εἰ δὲ ἀπι-
τοίῳ, ἡξίς με παρακύνφασαν
ἰς τὸν σφραγῶν ὁ μῶν, ἰδὲν
πάντα κατισίμμελῆ, καὶ αὐ-
λατρίδας, καὶ θόρυβον καὶ ὕ-
μνῳ ἄδοντες τινας. Πά.
τί σὺ, παρὶ κύνφας, ὦ Δωρί.

Δω. καὶ μάλα, καὶ ἄδον ἀπαν-
τα, ὡς ἴφην. Πάμ. μασθάνω
tumultus, ὃ qui Hymenæū canerent, nonnulli. PAM.
Quid igitur? affexisti intro?

ἰδὲν ὅτι omnia quæ illa dixit.

digladiando? MYR. Pro-
inde uxorem, Pamphile, non
duces? PA. Infans Myrtiū,
aut certè temulenta es. At-
qui heri non ita multum in-
ebriati fuimus. MYRT.
Doris hæc mærore isto affe-
cit me. Nam cum fortè mis-
sa esset ut lanæ coemeret mi-
hi ad uentrem, & uota pro
me faceret, Lesbiam ait for-
tè conuenisse se. Quin potius
ipsa huic, Dori narra quæ
audieris, nisi tuta finxisti ea.

DOR. At malè differeā,
bera, si quicquam men-
tita fui. Nam postquam eò
loci ubi curia est, ueneram,
obuiā fit mihi fortè Lesbia,
subridens, atque ait: Ama-
tor uester Pamphilus uxore
ducit, Philonis filiam. Ac si
credere nollem, iussit ut in
angiportum uestrum intro
aspicerem; ubi omnia co-
rollis et sertis ornata essent
præterea & tibicina, &

DOR. Atque admodum;

PAM. Intelligo errorem;

τίω ἀπ᾿ ἑτέρω. οὔτε πάντα ὁ
 Λισβία, Δωρί, πρὸς σὲ ἰψού-
 σατο, καὶ οὐ τάλανθ' ἀπὸ γυλο-
 κας Μυρτίω. πλὴν μάτῳ γι-
 ῖταρά χυθεῖ. οὔτε γὰρ παρ' ἡ-
 μῖν οἱ γάμοι, ἀλλὰ νῦν ἀνιμνή-
 δῳ ἀνέσας ἔλκετρός, ὅποτε
 χθὲς ἀνίστρεψα παρ' ὑμῶν. ἴ-
 φε γὰρ, ὦ Πάμφιλε, ὁ μὲν ἔλε-
 κτώτης σοι Χαρμίδης, ὁ δὲ γὰ
 τονθ' Ἀρισταίνετος ἦν, γαμῶ
 ὄδῃ, καὶ σπορονῇ, σὺ δὲ μέχρι
 τίνθ' ἱταίρα σῶσαι τοιαῦτα
 παρακῶν αὐτῇ, ἵς ὕπνον ἡ-
 πλώχῃς, ἔτα ἱώθην προῦλ-
 θον ἀπὸ τῆς οἰκίας, ὥστε οὐδὲν
 εἶδον, ὅν ὁ Δωρίς ὕσθρον ἔ-
 δειν. ὁ δὲ ἀπιστᾷ, αὐτὸς ἀπὸ
 θῶσα, ὦ Δωρί ἀκριβῶς ἰδί, μὴ
 τὸν τρυφῶν, ἀλλὰ τὴν ὕβριν,
 ποτόρα ὅθιμ' ὁ καλίστημι λέει.
 εὐρήσεις γὰρ πλὴν τῶν γειτόνων.
 Μύρ. ἀπίστωσαι, ὦ Πάμφιλε.
 ἀπηνυγξάμην γὰρ αὐτῇ, ἔτι τοῖς
 σοι γίνετο. γάμ. ἀλλ' ὅν
 αὐτὴν ἴσθης, μὴ δ' οὕτω μα-

porticum, sed ianuā ipsam, utra coronis ac sertis exornata
 fit. deprehendes enim non nostram illam sed uicinā esse.
 M Y. Seruasti me Pamphile. Strangulasssem equidē me, si
 quicquā tale factum fuisset. P A. At factū non est, neq; ita
 insa-

neque omnia tibi Dori; men-
 titā Lesbīa est, & tu uera
 Myrtio quoque renuntiasti,
 nisi quod metu frustra am-
 bae territa es. Neq; enim
 nuptiae illae apud nos fiunt.
 sed in mentem nunc uenit
 mihi quod ex matre audiui
 quando a uobis heri domum
 reuersus fui. Nam illa mihi,
 Pamphile, inquit tum, aequa-
 lis hic quidem tuus Charmi-
 des, uicini huius Aristeneti
 filius, uxorem iam ducit, &
 resipiscit. Tu uero quo-
 usq; tandem cum amica con-
 suetudinem habebis? Talia
 ego tum audiens, per negli-
 gentiam trans mittebam, at-
 que in somnum prolabebar.
 Deinde mane exurgens, do-
 mo statim exiui, ut nihil eo-
 rū sciam quae Doris postea
 uidit. Quod si autem mihi
 non credis, denuo abiēs hinc
 Dori diligenter inspicere, non

τάλη, ὡς ἱκανοῖσθαι μυρ-
τίς, καὶ ταῦτα, ὅσα μοι ἐνύο-
ουσι παλαιοί.

insaniero ego, ut Myrtij ob-
liuſ esse uidear, praesertim
iam uterum ex me ferentis.

ΜΗΤΗΡ ΚΑΙ
Φίλινα.

MATER ET
Philinna.

M A T E R.

ΜΑΝΗΣ, ὦ
Φίλινα, ὅ
τί ἐπαθόν ἐν
τῷ ξυμπόσιῳ
χθές; ὅτι γὰρ

παρ' ἐμὲ Δίφιλῳ ἔωθε δασυ-
κρύων, καὶ διευχύνσάτο μοι, ὅ
ἐπαθον ἐπὶ σὲ. μυμνύσθαι
γάρ σοι, καὶ ἐς τὸ μέσον αὐα-
τάσασθαι ὀργήσασθαι, αὐτῷ δια-
κυλύνοντι, καὶ μετὰ ταῦτα,
φιλοῦσαι Λαμπρίαν τὸν ἱταῖ-
ον αὐτῷ, καὶ ἐπ' ἐχάλεπην
σοι, κατὰ λήπυσσας αὐτὸν, ἀ-
πυλῶν πρὸς τὸν Λαμπρίαν,
καὶ περιβαλῶν ἱκάνον· ἰαυ-
τὴν ᾗ ἀποπνίγειν, τέτωρ γι-
γνομένην. ἀλλ' ὅτι δὲ οἱ νυκτός,
οἶμαι, σιωπῶν ἄβουδης, κατὰ λή-
πυσας ᾗ δακρύουσα, μένη, ὡς ἔ
πλησιον σκίμπος κατὰ λήπυσ-
σας, καὶ λυποῦσαι ἱκάνον.

Nſan' ine fui
ſti Philinna,
aut quid tibi
accidit tan-
dem in cono-

uiuto beri? Venit enim ad
me Diphilus mane lacbru-
mans, & narrauit mibi ea
quae indignè à te paſſus fue-
rit. Ebriam enim fuiſſe te,
& in medium progreſſam
ſaltaſſe ait ipſo prohibente,
poſtea autem etiam oſculaſ-
tam fuiſſe Lampriam ſoda-
lem ſuum: ac poſtquam ſuc-
cenſuerit tibi, relicto ipſo
ad Lampriam tranſiſſe, illo
lumq; amplexatam eſſe. Se-
ſe uerò diſperſiſſe cum hac
fierent. Sed neq; noctu opio-
nor cōcubiuiſti cū eo, relicto
autem lacbrumante ſola in
proximo grabatulo iacuiſti, cantillās, atq; egre faciens illi.

Φί. τὰ γὰρ αὐτῷ σοι, ὃ μῦθος,
 ἢ διηγῆσάτο· ἢ γὰρ αὖ σιωπῇ
 εἰσὶν αὐτῷ, ὅθρι γῆ γινῶντι, ὅς
 ἐμοῦ γι ἀφίμελνθ', ἰκονολογῇ
 το θαΐδε, τῇ Λαμπρίᾳ ἰταί-
 ρα, μηδὲ πῶ ἰκάνει παρόντθ'.
 ἰπὰ δὲ χαλιπαίνουσας ἄδελφι,
 καὶ δίνουσα αὐτῷ, οἷα ποιῇ,
 τῇ ὡ τὸς ἄνδρ' ἰφαψάμενθ',
 ἀνακλάσας τὸν αὐχένα τῆς
 θαΐδθ', ἰφίλκισθ' οὕτω προ-
 σφυῶς, ὥστε μάλιστα ἀπίσπασι
 τὰ χεῖρα. εἴτ' ἰγὼ μὲν ἰδὲ
 πρυμν, ὃ δὲ ἰγίλα, καὶ πρὸς
 τῷ θαΐδα πολλὰ πρὸς τὸ ἔς
 ἔλγει, κατ' ἐμὲ δεκασθῆ. καὶ ὁ
 θαῖς ἰμαδία, βλῆπυσα πρὸς
 ἐμὲ, ὥς δὲ προϊόντα ἔδοντε
 τὸν Λαμπρίαμ, καὶ ἰκονοῦσα
 σάμ ποτε φιλοῦντόν· ἀλλ' ἔ-
 λκε· ἰγὼ μὲν ὅμως πᾶρ αὐτὸν
 κατεκλίβην, ὥς μὴ καὶ τῷτο
 προφασίσωτο ὕσθρον. ἢ θαῖς
 δὲ ἀναστῆσα, ὠρχήσατο πρώ-
 τη, ἀπογυμνοῦσα ἐπιπολὺ τὰ
 σφυρὰ, ὥς μόνον καλὰ ἔχου-
 σα,

PHIL. At ea quæ ipse fe-
 cit, mater, haudquaquā nar-
 ravit tibi: neque enim patro-
 cina teris ipsi, contumelioso
 adeò existenti, qui me quidē
 dimissa, sermones subinde
 conferebat cū Thaidē Lam-
 priæ amica, cum ille pòdum
 adesset. Postquam autem vi-
 debat indignè ferre me, at-
 que ego nutu admonēbam
 hominem eorum quæ facie-
 bat, ille summa auricula ap-
 prehensam, & ceruice ad se
 reclinatam Thaidem etiam
 osculatus est, ita impresso
 ore, ut uix inde labia retra-
 heret. Proinde ego quidem
 lacrumabar, ille uerò rideo-
 bat, ac Thaidi multa in au-
 rem clàm susurrabat, de me
 uidelicet. Et Thais quoque
 ad me aspiciens, subridebat.
 Vbi autem aduenire Lamo-
 priam animaduertebant, ac
 tandem mutuis osculationi-
 bus explerant sese: ego qui-

dem cum ipso tamen accubui, ut ne in posterum etiam hoc
 caussari posset. Thais autem exurgens, saltavit prima,
 nudatis in multum usque talis, perinde ac si sola pulchros

σα. καὶ ἐπὶ δὲ ἱπαύσατο, ὁ
 Λαμπρίας μὲν ἰσίγα, καὶ ἄ-
 πω δὲ δὴν, Δίφιλος δὲ ὑπὸ
 πᾶσι τὸ σθένος καὶ τὸ λῆ-
 κρην γυναικῶν, καὶ ὅτι οὐ πρὸς
 τὴν λιθάραν ὁ πάς, καὶ τὸ σφυ-
 ρὸν, ὡς καλὸν, καὶ ἄλλα μυ-
 ρία, λιθάρα πῶς καλέμε-
 ῖται. Σωσάνδραν ἱπαιῶν,
 αἷς δὲ ὅχι Θάϊδα, ἣν καὶ οὐ οἶ-
 δα συλλογισθῆναι ἡμῖν, οἷά ἐ-
 τι. Θάϊς δὲ οἷα καὶ ἰσχυρὰ
 ὄντι ἐς ἡμῖν; εἰ γὰρ τις, ἴφθι-
 μη αἰσχυρῶν λιπῆς ἔχουσα
 τὰ σκέλη, ὀρχήσεται καὶ αὐ-
 τὴ θάνατος. τί αὖ λέγοιμι,
 ὡ μῆτορ; ἀνίστη γὰρ, καὶ ὠρ-
 χισάμεν. τί γὰρ ἴδεις ποιεῖν,
 ἀνασχέδαι, καὶ ἐπαλασθῆναι
 τὸ σπῆμα, καὶ τὴν Θάϊδα
 ἵκνυται ἀνὰ τὸ συμπόσιον;

Μέ. φιλοτιμότερον μὲν,
 ὡ βύγατρο; οὐδὲ φροντίσαν
 γὰρ ἔχων, λέγει δὲ ἡμῶς τὰ
 μετὰ ταῦτα. Φί. οἱ μὲν οὖν
 ἄλλοι ἐπὶ νῶν, ὁ Δίφιλος δὲ

eos haberet: ac postquā de-
 sijt, Lāprius quidē tacebat,
 neq; quicquā uerbis addidit:
 Diphilus autē supra modum
 laudabat concinnitatem, ac
 gestus æquabilitatē, eo quod
 in nullo adeo defecisset,
 quodq; aptē ad citbarā &
 motus & plantarespondis-
 sent, & alia infinita, perino-
 de ac si Calamidis Sossandrā
 laudaret, & non Thaidem,
 quam tu quoq; satis nosti, cū
 nobiscū lauaret nuper, qua-
 lis sit. Ipsa autem Thais qua-
 lia in me statim probrosē di-
 xit? Si quam enim, inquit,
 non pudet gracilium crurū
 quæ habet, exurgens saltem
 etiam ipsa. Hic tibi quid di-
 cam mater? surrexi equidē,
 atq; saltavi. Quid enim fa-
 cere conueniebat? perferre
 scilicet, & silentio scommata
 illud tacitē cōfiteri? ac Tha-
 idem permittere ita in con-

uiuiuo regnare? M A. Aemulatio hæc quidem, filia,

grauior paulo fuit. Nam ne curare quidem ista oport-

tebat: sed tamen dic quæ post hæc consecuta sunt.

PHIL. Cateri quidē igitur laudabant, Diphilus autem

B b b b 3 solus,

DIALOGI MERETRICII. 391
 ΜΕΛΙΤΤΑ ΚΑΙ ΜΕΛΙΣΣΑ ΒΤ
 Βακχίς. Bacchi.

Ι τινα εἶδον
 Βακχί γράυη
 εἶα πολλὰ
 οἷσταλαί λι
 γονται ἐπ' αὐ-

δουσαι, καὶ ἱρασμίνας ποιεῖσαι, καὶ
 καὶ πάντων μισομένην γυναικὴν
 χάρι, οὕτως ὄναμο, παραλαβῶσα
 ἡνί μοι, βοιμήτρια γυνή, καὶ τὰ
 χρυσία πάντῃ προάμω ἔδειξας,
 ἐμὸν ἰδοίμι ἐπ' ἡμῖν αὐτὸς ἀσπρίφαιτα Χαρί
 νον, μισήσαστα Σιμμίχην, ὥς
 οὐκ ἔστι. Βακχ. τί φῆς; ἐκτί
 σώνειτιν, ἀλλὰ παρὰ τὴν Σιμ
 μίχην, ὧ Μελίττα, οἴχεται Χα
 ρίν, δι' ἣν τοσούτας ὀργὰς
 τῶν γονέων ἠνέσχιστο, ἔβλη
 θῆς τὴν πλεσίαν ἐκείνῃ γυναι
 κί, πίνετι προικὸς τάλαντα,
 ὡς ἱλνόν, ἐπιφορομένη; μέμ
 νηαι γὰρ ταῦτά σε ἀνέσασ
 α. Μί. Ἄπαντα ἡμῖνα οἴχ
 εται, ὦ Βακχί, καὶ πῶς ἔμω
 τῶν ἡμῶν ἔδωκεν ὡς ἰώρκα
 ἴδω αὐτὸν· ἀλλὰ πίνουσι

ex te audire. MB. Cuncta hæc euauuerunt, Bacchi, ὅ
 ἢ quintus dies est ex quo illū prorsus ne uidi quidem; sed potest

I quam fortē
 nosti, Bac
 chi, anum,
 quales multæ
 Thessalæ per

hibetur esse^a incantatrices, et
 amabiles uideri faciētes, etiā
 si qua prorsum odio digna
 mulier existat, eam acceptā
 ad me adducas quæso. ita ti
 bi reb. tuis optato frui liceat.
 Nam ego uestes omnes, atq;
 omne aurū hoc libenter a
 miserim, si solum uideā iterū
 ad me reuerti Charinū, odio
 Simmichen perinde habeo
 tem, atq; me nūc habet. BA.
 Quid ais Melissa? nō ampli^o
 tecū cōsuetudinē habet, sed
 ad Simmichen diuertit Cha
 rinus, cuius gratia tātas iras
 parentū sustinuit, cum diui
 tem illā uxore ducere nega
 ret, quæ quinq; in dotē talen
 ta, ut dicebatur, illi allatura
 erat et meminī enim me ista

παρὰ τῷ συνιφένῃ Παμμύνῃ
 αὐτός τι καὶ Σιμμίχῃ. ΒΑΚ.
 ἀγὰρ, ὦ Μελίτῃα πίπονθας, ἀλ-
 λά τί καὶ ὑμᾶς διέστησεν; ἰοί-
 κε γὰρ ὁ μικρὸν τῷτ' ἄναι.
 ΜΙ. τὸ μὲν ὅλον ὁδὸν ἀπ' αὐ-
 τοῦ, πρῶτον δὲ αὐτῶν ἐν
 Πιραεὺς· κατιδυλὺθαί γε, οἴ-
 μαι, χρίῃ τι ἀπαιτήσω, πῶς
 ψαύτῃ τῷ πατρὶ, οὐτί μιν
 προσέβλεψεν ἰσχυρῶν, ὅτι προ-
 σέβητο, ὡς ἴδῃ, προσδραμῶ-
 σαι, ἀπρὸς αἰσάμεν· ἀνὰ
 πλακῦτα δὲ λαθεῖν· ἀπὸ τοῦ, φη-
 σὶ, πρὸς τὸν ναύκληρον Ερμώ-
 τιμον, ὃ τὰ ὑπὸ τῷ τοίχῳ γι-
 γραμμένα ἐν τῷ ἑσπερίῳ
 ἀνάγνωθι, ὅπου κατιδυλὸς
 τῶν ὑμῶν τὰ ἐνέμαλτα, τίνα Ερ-
 μώτιμον, τίνα ἰφίλῳ, ὃ πῶς
 τέλλῳ λίγαις; ὃ ἢ ἄλλῃ ἀπονε-
 νάμεν, ὃ δὲ διαπνύσας, ἐν
 ὁδοῖς ἀποτραφῆς. πῶς οἷα
 ὑπὸ τῶν μιμητῶν ὁδοῖς
 πορτάλλασαι, ἐπὶ τῇ
 ἑσπερίῳ, φιλεῖν ἀπὸ γραμμάτων
 Hermotimum narras; aut quas columnas dicit? Ille aut nihil
 respondens, atque etiam incenatus dormiebat, auersus à me
 iacens. Quàm multa hic me putas machinatam fuisse, am-
 plectendo, couuertendo, atque etiam osculando auersi illius

apud aequalem Pammenē ip-
 se & Simmiche. B A. Accer-
 ba sane hac Melissa tibi ac-
 cidit. Sed quid adeò disidiū
 hoc inter uos cōciliauit? Vide-
 tur enim baud quaquam exi-
 guū istud esse. M B. Quod
 ad summam rei attinet, pror-
 sum ne dicere quidē possum.
 Paulo autem antè, cum ex
 Piræo rediret (descendere
 rat enim opinor eò, ut debi-
 tum quoddam exigeret, à
 patre missus uidelicet) neq-
 me aspicere uolebat ingres-
 sus, neque etiam recipiebat
 accurrentem me, uti cōsue-
 tum inter nos erat, sed re-
 pellens à se, amplexari uo-
 lentem: Abi, inquit, ad nau-
 clerum Hermotimum, aut
 ea quæ in parietibus in Ce-
 ramico & scripta sunt lege,
 ubi nomina uestra columnis
 incisa sunt. Tum ego: Quem
 nam, inquam, quem mihi

cervio

τὸ μιτάφρινον; ὁ δ' ἔειπε ὅπως
 τῶν ὑπὸ μαλάχῃ· ἀλλ' ἔμοι,
 φησὶν, ἰδὲ πλὴν δ' ἁλίσσεας,
 ἄπειμι ἢ δὴ, εἰ ἔστι μίσην νύκ-
 τος αἰσίν. ΒΑΚ. ὁμοῦ ἦ δὴ
 τὸν Ερμότιμον; ΜΕ. ἀλλὰ
 μὴ ἴδωις ὦ Βακχί ἀθλιώτορον
 διαγύσσαν, ἢ νῦν ἔχω, εἰ τινα
 ἰγὼ ναύκληρον Ερμότιμον οἶ-
 δα. πλὴν ἄλλ' ὁ γὰρ ἔωθεν ἀπι-
 ληλύθει, τῷ ἀλιπτόνῳ· οὐ-
 θὺς ἔσαντο· ἀνιγρόμενον·
 ἰγὼ δὲ ἐμὲ μὲν, ὅτι κατὰ
 τοίχῃ τινὸς ἔστι κατὰ γυγνά-
 φθαι τὸ νόμα ἐν ἰσορμακῷ,
 ἐπιμύσα οὖν Ἀκίδα κατὰ σκε-
 ψομένη· ἢ δ' ἄλλο μὲν ἔστιν
 ἔστι, τὸ δὲ μόνον ἐπιγυγραμ-
 μένον ἰσιόντων ἰδὲ τὰ δεξιὰ,
 πρὸς τῷ Διπύλῳ, Μελίτῃ φη-
 σὶ Ερμότιμον· καὶ μικρὸν αὖ-
 θις ὑποκάτω, ὁ ναύκληρος· Ερ-
 μότιμος φησὶ Μελίτῃ. ΒΑ.
 ὦ τῶν πρὸ ἰγῶν ναιῖσκαρ,
 σωίημι γὰρ, λαμπρῶς τις θε-
 λων τὸν Χαρίνον, ἐπίγρα-
 ψι, ἡλότητον ἔντα εἰδὼς. ὁ

ΒΑΚ. Ο' ἄδολοφες curiosos ac petulantes. Intelli-
 go enim. Aegre facere quisspiam Charino uolens, in-
 scripsit hæc, zelotypum uidelicet ipsum esse sciens. Ille

cervicem? At ille ne ullo qui-
 dem pacto se deliniri passus
 est: sed si mihi, inquit, plus
 satis molesta fueris, abibo
 hinc, etiam si nox intempe-
 sta sit. ΒΑΚ. Attamen no-
 ras Hermotimum? ΜΕΛ.
 At me uideas, ὦ Βακχί, mi-
 seriore multo quàm nunc
 sum, degere. si ullū ego nau-
 clerum Hermotimum usquā
 noui: nisi quod ille quidem
 summo mane à me abiit, sta-
 tim ad galli cantum exper-
 rectus, ego uerò memine-
 ram quod in pariete quodā
 in Ceramico scriptum aie-
 bat nomen istud esse, atque
 ob id mihi statim Acidem,
 quæ illud uideret. Illa uerò
 aliud quidem nihil reperit,
 nisi hoc solum inscriptū ad
 dexteram ab ingressu supra
 Dipylum, Melissa amat Her-
 motimum. Et rursus infe-
 rius paulo: Nauclerus Her-
 motimus amat Melissam.

ἢ αὐτίκα ἐπίσθουσα, εἰ δὲ πᾶ
 ἰδοίμην αὐτὴν, διαλίξομαι, ἀπὸ τοῦ
 ὄψι καὶ πάσι ἐστὶ. Μί, πᾶ δ' αὖ
 ἰδοὺς ἱπᾶν ἄνδρα, ἵς ἐκκλησάμενος
 ἱαυτὴν, συνίστη τῇ Σιμίχῃ, οἱ γὰρ
 νῆς ἢ ἐστὶ παρ' ἡμῶν ἡμεῖς οὖν αὖ
 τὸν. ἀλλ' εἴ τινα εὐροίμην, ὦ Βα
 κχί, γράψω, ὡς ἴδω, ἀποσώσοι
 γὰρ αὐτὸν φανεῖσα. Βακ. ἔστιν, ὦ
 φιλότατα, ὅτι χρησίμη φαρμα
 κείς, Σύρα τὸ γένος, ὡμὸν ἐστὶ, καὶ
 συμπιπυγῆα, ἣ μοι πόσι φανί
 αιν χαλκιπαίνοντα ἐκκένον αἰ
 κῆ, ὥσπερ Χρῖν, διήλλαξε
 μετὰ μύσας ὅλος τίσασθαι,
 ὅτι ἐγὼ μὲν ἔδην ἀπικυκώκην, ὁ
 δὲ καὶ τὸ ἐπὶ πᾶσι ἔδην αὐτοῖς
 ἐπ' ἡμῶν. Μί. τί ἢ ἐπραξεν ὁ
 γυνὴς, ἀπὸρ ἐστὶ μέμνησαι.
 Βακ. λαμβάνει μὲν δὲ πόσιον,
 ὦ Μίλιττα, τὸ μεθὸν ἀλλὰ δρᾶ
 χαλκὸν καὶ ἄρτον, καὶ ἰδιόκῆ
 δαι ἢ δὲ μίττα τὰ αὐτῶν καὶ ἰθο
 λὸς ἐπ' αὐτῶν, καὶ θύον καὶ δῆλα.
 ταῦτα δὲ ἡ γυνὴ λαμβάνει,
 καὶ ἔρατ' ἔρα λαμβάνει δὲ,
 εἰ, si modò adhuc meministi? B A. Non magnā accipit mer
 cedem, Melissa, sed drachmā, & panē: & impositos præ
 terea oportet esse cum sale obolos septē, & thyū, & facē.
 Ἰστα uerò anus accipit, et cratērē quoq; misceri illi oportet,
 bibereq;

autem statim ut legit, cre
 didit. Quòd sicubi igitur ip
 sum uiderem, dicerem: Im
 peritus rerum est, ac puer
 adhuc. MEL. Vbi uerò
 uideas illum, qui cum Simo
 miche conuersatur, se ipsum
 cum illa concludens? Paren
 tes autem etiamnum apud
 me quærunt ipsum. Sed si
 quam anī habere, Bacchi,
 ut dixi, possim, ea apparens
 fors seruaret me. B A C.
 Est quædam uenefica, mea
 tu, ad hanc rem maxime
 idonea, Syra natione, cruda
 adhuc, & bene compacta,
 quæ mihi aliquando Pha
 niam, cum & ille mihi teo
 merè ita succenseret, recon
 ciliauit, idq; post totos men
 ses quatuor, cum ego iā pla
 nè desperassem. Ille autem
 incantationibus compulsus,
 rursus ad me redijt. M B.
 Quid igitur poscebat anus
 ea, si modò adhuc meministi? B A. Non magnā accipit mer
 cedem, Melissa, sed drachmā, & panē: & impositos præ
 terea oportet esse cum sale obolos septē, & thyū, & facē.
 Ἰστα uerò anus accipit, et cratērē quoq; misceri illi oportet,
 bibereq;

καὶ πίνωμ' ἐκένω μόνω. δέξο
 σα δὲ τι αὐτῇ τ' αὐδρὶς εἶναι,
 οἷον ἱμάτια, ἢ ὑπερπιδας, ἢ ὀλί
 γας τ' ῥιχθῶν, ἢ τὶ τ' τοιούτων.
 Μι. ἔχω τὰς ὑπερπιδας αὐτοῦ.
 Βαν. ταῦτα ἐρυμάσασα ἐν
 πατρίῳ, ὑπερβυμῶ τῷ θυῷ,
 πάλισσα καὶ τ' ἁλῶν ὑδὶ το
 πῦρ, ἐπιλέγῃ ἢ ἀμφοῖν τὰ ὀνό
 ματα, καὶ τὸ ἐκένω καὶ τὸ σὺν.
 εἶτα ἐκ τ' ἐκάλει προκομίσασα
 ῥόμβον, ἐπὶ σφίφει ἐπὶ δὴ τῷ τι
 να, λίγισσα ἐπὶ ῥόχῳ τῇ γλώσσῃ
 σὴ βάρβαρικῇ καὶ φρικτῇ. οὐδὲ
 νύματα, ταῦτα ἐποίεισι ἴσως, καὶ
 μὴ τ' ὅσον φανίας ἄμα, καὶ
 τῶν σιωπῆδων ἐπιτιμησάν
 των αὐτῶν, καὶ τ' φοιβίδος, ἢ συ
 νῶ, πολλὰ αἰτίσεις, ἢ καὶ μοι,
 τὸ πλῆθος ὑπὸ ἀπὸ πωδῆς ἀγὼ
 μῶν. εἶτι ἢ καὶ τῷ τὸ μὴ σφό
 δρα κατὰ τ' φοιβίδος τὸ μίσκ
 θρην ἰδιόματι, τὴν ῥῶσσαν
 τὸ ἴχνη, ἐκὰν ἀπελίποι, ἀ
 μαυρώσασσαν ἐπιβῆναι μὴ
 τῷ ἀρσενῶ ἐκένω τὸν ἱμῶν
 διξίον, τῷ διξίῳ δὲ τὸν
 conciliandi medicamentū hoc contra Phœbidē docuit me, ut ui
 delicet uestigiū ab illa impressum obseruare, et in sinistrū il
 lum, pede meo dextero insisterē, cōtrā aut in dexterū illius,
 sinistro

bibereq; illam inde solam.
 Oportebit autem & ipsius
 uiri aliquid adesse, uti uestē,
 aut crepidas, aut pauculos
 crines, aut id genus aliud
 quippiam. MBL. Habeo
 crepidas illius. BAC. His
 sce igitur ex palo suspensis,
 infra suffitum thyo facit,
 aspergens igni salem quoq;.
 Pronunciat autem amborū
 nomina ad hæc, & illius ui
 delicet, & tuum. Deinde ē
 sinu proferens rhombū, huc
 illuc conuertit, incantationē
 quandam dicens uolubili
 lingua, barbara uidelicet
 atque horrenda nomina.
 Hæc illa tum fecit, ac non
 multo post Phaniās, cum il
 lum pariter & æquales ob
 hoc reprehenderent, & ip
 sa Phœbis, qui cum rem ha
 bebat tum, multum postula
 ret, uenit mihi incantatione
 ista prorsum attractus. Præ
 terea autem etiam odij con
 ciliandi medicamentū hoc contra Phœbidē docuit me, ut ui
 delicet uestigiū ab illa impressum obseruare, et in sinistrū il
 lum, pede meo dextero insisterē, cōtrā aut in dexterū illius,
 sinistro

ἀποστρέψω ἑμπαλιν, καὶ λίγην,
ἐπιβίβηκά σοι, καὶ ἐκράνουν
αἶμά, καὶ ἐπέπασα, ὡς προσέτα-
ξε. Μὲ. μὴ μίλλι, μὴ μίλλι ὦ
Βακχί, νηλεὶ ἤδῃ πλὴν Σύρου.
οὐδὲ ὦ Ἀκί, τὸν ἄπτερον καὶ τὸ
ἴδιον, καὶ τὰ ἄλλα πάντα πρὸς
πλὴν ἰπποδῶν οὐτρέπῃσι.

tationem quæ pertinent, appara.

sinistro meo, atq; ita dicere,
Conscendi te, ac superior
sum. feci; ita ut illa tū pra-
cepit. MBL. Ne morare
Bacchi, nemorare, sed uoca-
iam Syriam illam. Tu uero
Acī panem & uerbena,

& cetera omnia ad incan-

GILBERTI COGNATI

Annotationes.

a Thessalæ incantatrices.) Suprà in Glycera & Thaide iam
annotauimus, Thessalam gentem præter cæteras ueneficij no-
mine notatam esse. Strepsiades apud Aristophanē in Nubibus
consultit Socratem, an adhibenda sit Thessala incantatrix, quæ
Iunam cælo detrahat, quo minus in Neomenia cogatur æs alie-
nū reddere. Horatius in Odis: Quæ saga, quis te soluere Thessa-
lis magus uenenis: Quis poterit Deus? b. Ceramico.) Locus
fuit Athenis ubi meretrices habitabant: & alter, ubi bello cæsi
sepeliebantur. Suid. & idem Lucianus in Scytha & Piscatore.

ΚΛΩΝΑΡΙΟΝ ΚΑΙ ΓΛΩΣΣΑΡΙΟΝ ΕΤ

Λάαινα.

Αἰνὰ πρὸς σὺ
ἀνέκομεν, ὦ
Λάαινα, πλὴν
Λεσβίαν Μί-
γυλλαν, πλὴν

πλεσιάρῃ ῥῶν σου, ὅσπερ αὐ-
δρα, καὶ συνᾶναι ὑμᾶς, οὐκ
οἶδ'.

Leana.

Οὐα quæ
dam de te au-
dimus Lea-
na, Lesbiam
uidelicet Me-

gillam diuitem illam ama-
re te perinde ut uirum: &
coire uos, nescio quid mutuo
uobis

οἶδ', ὅ, τι ποιεῖσας μετ' ἀλλή-
λων, τι τὸτο, ὑπερβίβας; ἀλλ'
ἀπὲ, εἰ ἀληθὺ ταῦτά ὄντι. Λί.
ἀδελφῷ, ὃ Κλωνάριον· αἰσχύνω
μαί Λί, ἀλλ' ἵκνησον γὰρ τί ὄντι.
Κλω. πρὸς τ' ἑκαστὸν, τί τὸ
πρῶγμα, ὃ τί βλάται ὃ γυνὴ;
τί δὲ καὶ πρῶτον, ὅταν συ-
νῇ: ὁρᾷς, ὃ φιλεῖς με· ὃ γὰρ
αὐτὸ ἀπικρύπτει τὰ τοιαῦτα.
Λί. φιλεῖς μὲν, εἰ καὶ τίνα ἀλ-
λῶν, ὃ γυνὴ δὲ δεινῶν ἀνδρι-
κῶ ὄντι. Κλω. ὃ μαυθαίνω,
ὅ, τι καὶ αἰγας, εἰ μὲν τις ἵται·
γίγνεται τυγχάνει ἕως· τοιαύ-
τας γὰρ ἐν Λίσει λίγροι γυν-
ναῖκες, ἵππῳ ἀνδρῶν μὲν οὐκ
ἐθελῶσας αὐτὸ πάσχειν, γυναι-
ξὶ δὲ αὐτὰς πλεονεξῶσας, ὥς
σπέρ ἀνδρας. Λί. τοῦτό τι.
Κλω. ἐκούῳ, ὃ Λίαννα, τὸτο αὐ-
τὸ καὶ διέγυσαι, ἵππῳ γὰρ ἵππῳ
ρατὶ πρῶτον, ὅπως ἢ καὶ σπον-
δῶν, καὶ τὰ μὲν ταῦτα. Λί.
ἀπὸ τινος συγκροτῶσα αὐτὸ,
καὶ

vobis facientes. Quid istud
erubuiſti? Sed dic mihi, ue-
rāne iſta ſunt? LEABN.
Vera, Clonarium: pudet au-
tem dicere. Alienum enim
quiddam eſt. CLON. At
per Cererem, quid hoc nego-
cij? aut quid ſibi iultu mu-
lier? Quid autem etiam agi-
tis quando coitis? Vides,
baudquaquā amas me: ne-
que enim celares me talia.
LEABN. Amo equidem
te, quantum ullam aliam.
Mulier autem illa, virilis ſu-
pra modum eſt. CLO.
Non intelligo quid nā etiā
dicas, niſi ſi Tribas quāpiā
eſt. Tales enim in Leſbo
perhibent mulieres eſſe,
quæ à uiris quidem pati il-
lud nolint, cum mulieribus
autem ipſæ perinde ac uiri
ſolent, cōgrediātur. LE.
Tale quippiam eſt. CLO.
Proin mea Leæna, iſtud ip-
ſum etiam expone, quo pacto uidelicet ab initio ſolici-
tauerit te, quoq; modo etiam adduci te ut illi morem gere-
res, paſſa fueris, & quæ deinceps conſecuta ſunt.
LEAB. Compotatiunculam quandā inſtituerant ipſæ &
Demo-

καὶ Δημόνασσα ὃ Κορινθία,
 πλεσία ἢ καὶ αὐτὴ, καὶ ἰμάτι-
 οῦ τῇ Μιγίλλῃ, παρελθού-
 σι με λιβαρίζου αὐτῶς. ἐπὶ
 δὲ κιθάρισσα, καὶ αὐρὶ ἦν, καὶ
 ἔδει καθύδην, καὶ ἰμῖνον,
 ἄγι δὲ, ἴφι, ὦ Λίαινα, ὃ Μι-
 γίλλα, λοιμᾶσαι γὰρ ἔδει καλὸν
 ἑσταῦθα καθύδην μετ' ἑμῶν,
 μίση ἀμφοτέρων, κλυ. ἐκ-
 θύσας; τὸ μετὰ ταῦτα τί ἰ-
 γνίτο; Αἰ. ἐφίλω με τὸ πρῶ-
 τον, ὅσπορ οἱ αὐδού, ἐκ αὐ-
 τὰ μόνον προσαρμόψουσι τὰ
 χεῖλη, ἀλλ' ὑπανόγυσαι τὸ σῶ-
 μα, καὶ πόριδάλλου, καὶ τὰς μα-
 τὲς ἰθιλον. ὃ Δημόνασσα δὲ
 καὶ ἰδαννι μεταξὺ λαλαφί-
 σαι· ἰγὼ δὲ ἐκ ἄχου ἀνάσαι,
 ὃ, τι τὸ πρᾶγμα ἔην. χροῖω ἢ ὃ
 Μιγίλλα ὑπόθρομ' ἔδει ὅσα,
 τίω μὲν πλυνύτω ἀφάλιτο δὲ
 λιπαλῆς· ἐπίκειτο ἢ πᾶν ὁ-
 μοῖα καὶ προσφύς, καὶ ἰμ χροῖ
 ὅφθι αὐτὴ, καθάπορ οἱ σφά-
 γιδναμ rei esset, haudquaquam etiam coniectura con-
 sequi poteram. Ceterum parua interiecta mora, Me-
 gilla cum iam incaluisse, comam, ut illam quidem fi-
 cticiam habebat, a capite reiecit, ipsa autē iacebat omni-
 no similis atq; equiparanda gladiatori b alicui uehemēter

Demonassa Corinthia ista;
 diues ipsa quoque, & in eas-
 dem arte cum Megilla exer-
 citata, assumpserantq; me,
 ut cithara ipsis canerem.
 Postquam autem satis ceci-
 neram, & iam intempesta
 nox erat, cubitumq; ire con-
 ueniebat, ipsæ autem ianoe-
 briæ erant: tum Megilla, A-
 ge, inquit, Leona, iam enim
 dormire æquum est, hic no-
 bis cum una cuba, media in-
 ter utramq;. C L O. Con-
 cubuisti ne? Quid tum pos-
 stea factum est? L E A E N.
 Osculabantur me primò pe-
 rinde atque uiri solent, non
 ipsa modò labia applican-
 tes, sed os subaperientes quo-
 que. Deinde & amplexa-
 bantur, & papillas attere-
 bant mihi. Demonassa au-
 tem etiam mordebat inter-
 deosculandum. Ego uerò
 uirili

φρα αὐδρῶσαι τῶν ἀθλητῶν,
ἀποικιαρχμελὴν. καὶ ἰγὼ ἰτα-
ράχθην ἰδῶσα· ἃ δὲ, ὦ Λίαι.
τά φησιν, ἰώρασαι ἥδη οὕτω
καλὸν νηανίσκον; ἀλλ' οὐχό-
ρῳ, ἰφλω, ἰσταῦθα νηανίσκον, ὦ
Μίγιλλα, μὴ κατὰθέλω με,
ἴφω. Μίγιλλα· γὰρ ἰγὼ λίγου
μαι, καὶ γυγάμνηα πρόπαλαι
ταύτῳ Δημόνασσαν, καὶ ἴτιρ
ἐμὴ γυνή. ἰγίλασα, ὦ Κλωνά-
ριον, ἰδὼ τίς τῶν, καὶ ἰφλω· ἐκουῖ
αὐτὴ ὦ Μίγιλλε, αὐτῆς τῆς ὡς ἰλι-
λῆσαι ἡμᾶς, κατὰ πρὸ τὸν Α-
χιλλία φασὶ λυπητὸν μὲν ἰρ
ταῖς παρθένους, καὶ τὸ αὐ-
δρῶν ἐκείνῳ ἔχει, καὶ ποιᾶς
τῶν Δημόνασσαν, ὁ πόρ οἱ αὐ-
δρῶν; ἐκείνῳ μὲν, ἴφω, ὦ Λίαι-
να, ἐκ ἔχω, δέομαι δὲ ἐκείνῳ πᾶ-
ν αὐτῇ· ἰδὼν δὲ τινα τρέ-
πον ὁ δὲ παρὰ πολὺ ὁμοιοῦν
τα ἴφω με, ἀλλὰ μὴ Ερμαφρό-
διτος εἶ, ἰφλω, οἷοι πολλοὶ εἶναι
λίγους, ἀμφότερα ἔχουσιν; ἴ-
τιγὼ ὡς γυνή, ὦ Κλωνάριον, τὸ
πρᾶγμα. ἔ, φησιν, ἀλλὰ τὸ πᾶν
Hermaphroditus es, inquā ego, quales multi perhibētur esse
utrūq; membrū habentes? (Adbuc enim, Clonariū, ipsam
rem ignorabam) Neque hoc, inquit illa, sed per omnia

uirili atq; robusto, ad uiuū
usque cute detonsa. Ac ego
quidem ubi aspexi, perterri-
ta sum. Illa uerò, Leana, in-
quit, ecquem adolescentem
unquam uidisti ita pulchrū?
At non uideo, inquam ego,
ullum hic adolescentem, Me-
gilla. Tū illa, Ne me, inquit,
effemines, aut mulierē fa-
cias: Megillus enim uocor
ego, et iam olim Demonassa
hanc uxorem duxi, estq;
ea uxor mea. Risi equidem
ad hanc, Clonarium, atque,
proinde Megilla, latuisse,
inquam, tu nos, uir existens,
quemadmodū Achillē aiunt
inter uirgines absconditū
latuisse: habesq; uirile illud,
ac Demonassa facis idem
quod uiri solent. Idem ego
Leana, Inquit, non habeo,
sed neque opus eo admodum
habeo. Peculiari autem mo-
do suauius aliquanto con-
uersari me uidebis. At num

uir

αὐτὴν εἰμι. ἤκουσα, ἔφλω ἰγὰρ, ὅτι
 βοιωτίας αὐλητρίδῃ Ἰσμενώ
 δώρας, διουγενέας τὰ ἱφι-
 τρια παρ' αὐτοῖς, ὡς γίνονται
 τις ἐν Θήβαις ἐκ γυναικὸς ἀ-
 νδρὸς ὃς αὐτὸς καὶ μάντις ἄ-
 ρις, οἶμαι, Τερσίας τοῦνο
 μα, μὴ ἔμ τι καὶ σὺ τοῦτο πί-
 πονθας; ἤκουω, ὦ Λίαινα, ἔφη,
 ἀλλὰ ἰγνηθῆναι ὁμοίαν τῆς ἄλ-
 λαις ὑμῖν, ἢ γυνάμην δέ, καὶ ἢ
 ἐπιθυμία, καὶ τὰλλα πάντα,
 ἀνδρὸς ἔστι μοι. καὶ ἰκανὴ γού-
 σοι, ἔφλω, ἐπιθυμία; πᾶριχί
 γούῳ, ὦ Λίαινα, εἰ ἀπιστῆς, ἔ-
 φη, καὶ γυνώσκῃς ἄλλην ἐν Διωσάν-
 μι τῶν ἀνδρῶν. ἔχω γὰρ τί αὐ-
 τὴν τῷ ἀνδρὶ. ἀλλὰ πᾶριχί,
 ἔφη γὰρ. παρίσχεμ, ὦ Κλωνά-
 ριον, ἰκισυέσσης πολλὰ, καὶ
 ὁρμόν τινα μοι δέσσης τῶν πο-
 λυτελῶν, καὶ ὁθόνας τῶν λι-
 πτῶν. εἴτα ἰγὰρ μὴ ὥσπερ αὐ-
 δρα πόρην ἀμύσανον. ἢ δὲ ἰ-
 ποῖαι τέ, καὶ ἱφίλαι, καὶ ἡδύμαι
 νι, καὶ ἰδίονα μοι ἰς ὑποβο-
 λὸν ἡδύδαι. Κλω. τί ἱποῖς;
 exinde ego quidē illam perinde ac uirū complectebar. Illa
 αὐτ' ὅς τις faciebat, ὅς τις osculabatur, et anhelabat, uidebaturq;
 mihi supra modū adeo uoluptate affici. C L. Quid faciebat

uir sum. Tum ego : Audiā,
 inquam, ex Boeotia tibicina
 quadam Ismenodora nomi-
 ne, cum illa quae Ephestria
 apud ipsos dicuntur, enarra-
 ret, fuisse Thebis quendam
 ex muliere uirum factū, qui
 idem ὅς τις uates optimus fue-
 rit. Num igitur ὅς τις tibi tale
 aliquid accidit? Haudqua-
 quam Leana, inquit, sed na-
 ta equidem sum similis uo-
 bis alijs: sententia autem ὅς
 libido, ceteraq; omnia ui-
 rilia mihi sunt. Proinde suf-
 ficiens tibi, inquam, libido
 est? Tum illa : Praebe igitur,
 Leana inquit, ὅς τις cognosces
 me nibilo inferiorem uirū
 esse. Habeo enim quiddam
 aliud pro uirili illo. Sed pra-
 be: uidebis enim. Praebui ita-
 que, Clonarium, cū illa diu
 multumq; supplicaret, atq;
 etiā monile daret ex precio-
 sioribus illis quoddā, et uela-
 mina aliquot tenuiora. Atq;
 Leanae

ἡ Λάωνά, ὅτι τίνος τρέπον; τῷ. *Leæna? aut quo modo? hoc*
 το γὰρ μάλιττα εἶπὶ. Λέ. μὴ *enim quæso ut maxime di-*
 ἀκούειν ἀρετῶν· ἀισχρὰ γὰρ *cas. LIBABN. Ne quæ-*
 ὄντι μὰ τὴν Οὐρανίαν *re accuratius omnia, turpia*
 ἐν ἂν ἔποιμι. *enim sunt: quare equidem,*
pæt Vraniam, baud facile dixero.

GILBERTI COGNATI

Annotationes.

a Lesbo.) Lesbos in mari Aegæo insula, in qua Mytilæna:
 unde postea tota insula denominata. Strabo lib. 13. b Gla
 diatori.) Lucianus hic ostendit, inter Athletas (qui in promo
 tuenda corporis firmitudine studium omne ponebant) qui
 viriliores erant, ad cutem usq; totondisse capillos. Visebatur
 inquit Læna, cute tenus attonso capite, more athletarum,
 qui cæteros robore antecunt. c Quemadmodum Achillem
 aiunt.) Quum Thetis mater Achillis ab oraculis audisset,
 periturum filium in expeditione Troiana, si eò cum cæteris
 Græcis proficisceretur: iam adultum illum inter filias Lico
 medis (qui tum in Scyro insula imperitabat) furtim occuluit:
 et ne factum proderetur, eum muliebri habitu indutū in puel
 lam transformavit. Vbi, cum aliquandiu delituisset ignotus, unā
 earum quibus cum uirgunculæ more uersabatur, puellam,
 Deianiram nomine, Regis filiam, eandem inter sacra Bæchi cor
 rupt, fecitq; grauidam: ex qua postea Pyrrhū suscepit. Qui,
 quod non raro solet usu uenire, imitator patris uirtutis eua
 sit admodum bellicosus. Græcis demum uehementi desiderio,
 ubi nam esset Achylles requirentibus, negocium Vlyssi &
 Diomedis datum est, ut quā maxima possent diligentia, de ab
 sente perquirerent. Audierant enim, Troiam expugnari non
 posse, nisi ipse adesset. Itaq; Achilles ab Vlysse astu cōpertus est,
 in Scyro, muliebritet indutus: atque adeo ab eodem persua
 sus, ut reiectis mollibus & uiro indecoris uestibus, unā cum
 cæteris Græcis in bellum iret. Cæterum cum ipsi necesse es
 set, muliebrem cultum exuere, & se uirum fateri, uolens inte
 rum consultum Deianiræ (quæ iam ex se conceperat) Lycō,
 Cccc mēd

medi fem omnem aperuit. Primum ille grauatim, sed tandem liberali oratione ipsius Achillis, precibusq; Vlyssis uictus, coniugiū firmavit, & Achilli Deianiram lætissimo hymenæo collocauit Sub hæc in bellum profectus est, data tandem prius fides, firmoq; iureiurando, se nullam aliam nec ducturum unquam, nec amaturum.

ΚΡΩΒΥΛΗ

ΚΑΙ

CROBYLE ET

Κόριννα.

Corinna.

Κόριννα,
ὥς μὲν ὁ
πᾶν δει
νόν ἦν, ὁ
ἐνόμενος,
τὸ γινῶ

κα γινῶσαι ἐκ παρθένου. μεμνῶ
θηνας ἔδει, μετὰ μερακίᾳ μὲν
ὠραίς γρομύου. μινὰρ δὲ τὸ
πρῶτον μίθωμα πομισαμί-
νῃ, δὲ ὅς ὁρμον αὐτίκα ὠνήσε-
μαί σοι. Κό. ναὶ μαννάειον,
ἐχέτω δὲ καὶ ψύφος τινὰς πυ-
ραυγῆς, εἰς ὃ φιλαίνιδος ἐ-
στιν. Κρῶ. ἔσται τοιοῦτον. ἄ-
πει δὲ καὶ τὰλλα παρ' ἐμῶ, ὅ-
σι χρὲ ποιῆν, καὶ ὅπως προσο-
φίριδαι τοῖς ἀνδράσι μ' ἄλλῃ
μὲν γὰρ ὑμῖν ἀποτρεφὲς ἔβρι-
σκ' ἐστιν, ὃ βύγατορ, ἀλλὰ δύο
ἐπὶ ταῦτα, δὲ οὐ τίθνηκεν ὁ μα-
καρίτης σου πατήρ, ἐκ οἷδα,
ὅπως

VOD igitur
Corinna
mea, haud-
quaquam ita
grauē fue-

rit, cum iupitabis, ex uirgi-
ne mulierem fieri. id iam di-
dicisti uidelicet, quippe quæ
cum adolescente quidem for-
moso fueris: minam autem
pro prima mercede abstule-
ris, pro qua statim monile
comparabo tibi. COR.
Ita amabo. Habeat autem
et lapillos aliquos pellucio-
dos, quale Philænidis est.
CRO. Erit sanè tale. Sed
audi etiam cætera ex me,
quæ te oportet facere, et
quo pacto accommodare te
uiris. Nam alia nobis uictus
ratio nulla est, filia, sed per
duos hosce annos, ex quo pa-

est

ὅπως ἀπεξέσασθαι; ὅτι δὲ ἐκ
 τοῦ ἴσου, πάντα ἔμ' ἡμῖν ἰκα-
 νὰ ἰχάλλουσι, καὶ ἡ μάγα ἔμ' ὄνο-
 μα αὐτ' ἐμ' ὀφθαλμοῖς. καὶ πάν-
 των ὄξιν ἀκούσαι διεμνημό-
 νην, ὃ μὲν μετὰ φιλίνου, καὶ
 τι ἑλπίδας ἄλλον χαλκία, μετὰ
 δὲ τῷ τελευτῶν, τὸ μὲν πρῶ-
 τῳ ἀποδομένης τὰς πυράγρας,
 καὶ τ' ἄκμονα καὶ σφύραν δύο
 μῦθον, ἀπὸ τῶν δι' ἐργασίαν
 ἄτακτον μὲν ὑφαινόσκει, νῦν
 δὲ ἐργάζων ἑλπίδας, ὃ τῆμο-
 ναὶ λώσκει, ἰσορροπῶν τὰ
 σιτία μόλις. ἐβόσκον δὲ σὺ, ὡ
 ὄνυχα, τῷ ἑλπίδα πόρε-
 μένους. Κό. τί μιν λέ-
 γεις; Κρω. ὅχι, ἀλλὰ ἰσορρο-
 πῶν, ὡς τελευτῶν ὑφαινόσκει,
 θρίψας μὲν ἐμὶ, σιαντῶν ἢ ἑλ-
 πατοσμήσεις ῥαδίως, καὶ πλε-
 τίσεις, καὶ ἰσθῶτας ἴσεις ἀ-
 λουργίας, καὶ θραπείνας.
 Κό. πῶς ἴσως μῦθον, ὃ τί λέ-
 γεις; Κρω. συνοῦσθαι μὲν τοῖς
 κερνὴν ἰτα rationem inibam, quod cum ad istam aetatem

ter tuus pia memoria defun-
 ctus est, an nescis quo pacto
 uitam egerimus? At quando
 ille adhuc uiuebat, abunde
 nobis omnia suppetebant.
 Artem enim ferrariam co-
 xercebat, magnūq; adeo no-
 men eius erat in Pyraeo: ac
 plerosque audire licet deie-
 rantes, quod post Philinum
 ferrarius talis opifex alius
 amplius non sit futurus. Post
 mortem autem eius, princi-
 pio quidem diuenditis for-
 cipibus, & incude, & mal-
 leo, duabus minis, ex illis
 tum uitam sustentauimus.
 Postea autem, alias quidem
 texendo, alias autem tramā
 deducendo, interdum etiam
 stamina nendo, agrē ui-
 ctum parabam. Te uero, fi-
 lia, enutriebam, spem expe-
 ctans. COR. Minam i-
 stam dicis? CRO. Non,
 uerum ita rationem inibam, quod cum ad istam aetatem
 peruenisses, & me facile alere postea, & te ipsam ex-
 ornare posses, diues uidelicet ipsa futura, & uestes ha-
 bitura purpureas, & ancillas pedisequas. COR.
 Quomodo hoc, mater? aut quid dicis? CRO. Si cum
 Cccc 2 adole-

νεανίσκοις , καὶ συμπίνουσα
 μετ' αὐτῶν , καὶ συγκαθιδύουσα
 αὐτῶν μιαιδῶν . Κό . καθάπερ
 ὁ Δάφνιδος θυγάτηρ , Λύρα·
 Κρω . ναί . Κό . ἀλλὰ ἐκείνη
 ἱταῦρά ὄσπιν . Κρω . ὁ δὲ πῶς
 το δανὸν· καὶ σὺ γὰρ πλεονέ-
 σαις , ὥς ἐκείνη , καὶ πολλὰς ἱ-
 ρατάς ἔχεις . τί ἰδέκρυσαι , ὦ
 Κόρινθα ; ὅχ' ὄρεας , ὀπῶσαι , καὶ
 ὥς πορσιπύδατος ἄσιρ αἱ ἱταῖ-
 ραι , καὶ ὅσα χρήματα λαμβά-
 νουσι ; τίς Δάφνιδά γουὺν ἔγνῃ
 οἶδα , ὦ φίλη Αδράστεια , ῥάκη ,
 πρὶν αὐτῇ ἀκμάσαι τίς ὥς
 ραυ , πορσιβιλημεύων· ἀλλὰ
 νῦν ὄρεας , οἶα πρόσσι , χρυσός ,
 καὶ ἰδιὸς τοῦ δανῶντος , καὶ θέρ-
 πανται τίς αὐτοῦ . Κό . πῶς
 δὲ ταῦτα ἐκλήσαιο ὁ Λύρα·
 Κρω . τὸ μὲν πρῶτον , ἡσυχ-
 ασομένη ἐαυτῇ δὲ πρὶν πῶς ,
 καὶ εὐσταλὴς ὄσα , καὶ φαίδρα
 πρὸς ἀπαντας , ὅν' ἄχρι τοῦ
 λαγχάζειν ῥαδίως , καθάπερ
 σὺ ἔκαστος , ἀλλὰ μετὰ τὴν
 ἡδὺν καὶ ἐπαγωγὸν , ἔτα προ-

adolescentibus rem habere-
 res, & unā potares cum ip-
 sis, & pro mercede cōcūmo-
 beres . COR. Quemad-
 modum Daphnidis filia Ly-
 ra? CRO. Ita. COR.
 At illa meretrix est. CR.
 Nihil graue hoc. Nam &
 tu perinde ut illa opulenta
 eris, multosq; amatores ha-
 bebis. Quid lachrumaris Co-
 rinna? An non uides quā
 multæ sint, & ut ab omni-
 bus magno studio ambian-
 tur meretrices? Deinde &
 quantum pecuniæ accipiāt?
 Daphnidem igitur, ὅχ' chara
 Adrastia, noui ego, cū pan-
 nosa ac lacera incēderet, pri-
 usquam uidelicet illa ad a-
 dultam aetatem peruenisset.
 At nunc uides qualis prodes-
 at, ut illi aurum; & uestes
 floridæ, et ancillæ quatuor.
 COR. Quo pacto autem
 hæc acquisiuit Lyra? CR.
 Principiò quidem exornan-
 do se ipsam eleganter, deinde facilem atq; hilarem ge-
 rendo se erga cunctos, non eò quidem usq; ut in cachin-
 num facile solueretur, quemadmodum tu soles, sed arriden-
 do suaue

σημιλοῦσα διεξίως, καὶ μή-
τι θορακίζουσα, εἰ τις προσέ-
λθῃ, ἢ προπιμψαι, μήτι αὐτὴ
ἐπιλαμβανομένη τῶν αὐδρῶν.
ἢν δὲ ποτὶ καὶ ἀπὸ λυγρῶν ἀφ᾽ ἑ-
νὸς λαβῆσα μίθωμα, οὐτὶ με-
θύσκειται· καταχέλασθαι γὰρ, καὶ
μυθεῖν εἰ αὐδρὸς τὰς τοιαύ-
τας, ὅτι ὑπερμεροῦται ἢ ὅ-
ψι ἀπεροκάλως, ἀλλὰ προσέ-
λθεται μὲν ἄλλοις τῆς δακτύλο-
λοι, σιωπῇ δὲ τὰς ἐνθουσις ἐκ-
κω· ἀμφοτέρωθεν παραβύται
τὰς γυναικας, πίνει ἢ ἕρμα, οὐ
χευδὸν, ἀλλ' αὐτοπαυομένη.
Κό. ὡς δὲ ἀδελφῶσα, ὡ μῆτορ,
τύχοι· Κρω. τότε μάστιγα, ὡ
κίρηννα, καὶ οὐτὶ πλὴν τοῦ
δίνου· ὅβριγγεται, ὅτι ἀπο-
σκώπτει εἰς τινὰ τῶν παρόντων,
ἢ ἡμέραν ἢ τὸν μειδωσάμενον
βλέπει· καὶ διὰ τὸ τοῦτο ἐκείνοι
φιλοῦσιν αὐτῇ. καὶ ἐπειδὴ αὐ-
τομαρτυροῦνται, ἀστυγίης ἔδωκεν,
ἢ διὰ ἀμύλην ἐκείνην αὐτὴ ἐργά-
σασθαι, ἀλλὰ ὅς τις ἀπ' αὐτῆς ἐμψύ-
χεται, ὡς ὑπαγάγοιτο,
sac. Ac postquam cubitū eundē est, nihil neq; petulans ni-
mis, neq; ineptū & incompōsitū facile admittit, sed ex cun-
ctis unum hoc maxime observat, ut illum alliciat ad sese,

do suave ac blandū quiddā.
Postea autem & conuersan-
do sapienter ac dextre, neq;
decipiens si quis eam acce-
dit, aut accersit, neq; etiam
obiurgās atq; increpās uiros.
Ac si quādo ad cœnā quoq;
abit accepta mercede, neq;
inebriatur (ridiculum enim
hoc, & oderūt uiri tales)
neq; ineptē acrusticē opple-
tur obsonio, sed attingit qui-
dē summis digitis: tacitē autē
edendo non obturat utranq;
maxillam ingestis buccellis.
Præterea autē & bibit mo-
destē, non affatim, & uelut
ore dehiscēte, sed remissē
ac placidē. C O R. Etiā si
fortē siti afficiatur, mater?
C R O. Imò præcipuē tū,
Corinna: & neque plus a-
quo loquitur, neque acerbē
ullum ex ijs qui unā adsunt,
perstringit. Ad solum autem
eum a quo cōducta est, aspi-
cit. Et ob hoc illi amant ip-
sam. Cccc 3 & ama-

καὶ ἱερὰ τὸ ποιῆσαι ἡνείκεν·
 ταῦτα γὰρ αὐτῷ ἀπαντῶν ἰ-
 παυνῆσιν, εἰ δὲ καὶ σὺ ταῦτα
 ἐκμαθεὶς, μακαρεῖαι καὶ ἡμῶς
 ἰσομέβεαι, ἐπεὶ τὰ γὰρ ἄλλα πα-
 ραπολὺ αὐτῆς ἄλλο ὅδε, ὃ φι-
 λει Ἀδράστειά, φημι, ζῶντι μὲ-
 νον. Κό. ἐπὶ μὲν, ὃ μῆτορ, οἱ
 μιῶδες μὲντοι πάντες τοιοῦτοι
 εἰσιν, εἰς ὃ Εὐκλείη, μὲν δὲ
 χλῆς ἐκείνουδον. Κρω. ὅ ταν-
 τόν, ἀλλ' ἐνίοι μὲν ἀμάντες, οἱ
 δὲ καὶ ἕδα ἀνδρώδεις, οἱ δὲ καὶ
 ἃ πάντων μορφῆς σύμφωνος ἔχον-
 τόν. Κό. καὶ τότε τοῖς συγκα-
 θούλοις διήσεις; Κρω. μάλι-
 στα, ὃ ὕγατ' ὄρ. οὗτοι μὲν τοὶ καὶ
 πλείονα διδύλουν· οἱ καλοὶ δὲ,
 αὐτὸ μόνον, καλοὶ θύλαται ἄ-
 ναι καὶ σὺ δὲ μελέτω, αἶε τοῦ
 πλάσσει, ἃ θύλας ἐν βραχέϊ
 λίγαι ἀπάσας, ἰνδαξάσας σε
 τῷ λακτύλῳ, οὐχ ἑρῆς τίω Κό-
 ρυνναν, τίω δὲ Κρωβύλης θυ-
 γατρίδα, ὡς ὑπὸρπλαστῇ, καὶ
 τρισυλαίμονα πεπείνην· τίω
 μητόρα; σὶ φῆς; ποιῆσεις
 cunctis demonstrare digito te, ac dicere: An non uides
 Corinnam Crobylæ filiam, ut excellenter diues est, &
 terq; quaterq; beatam matrem suam reddidit? Quid ais?

& amatorē sui faciat. Hoc
 enim nomine cuncti ipsam
 laudant. Quod si igitur &
 tu eadem hæc didiceris, bea-
 ta nos quoq; erimus. Nam
 cætera quidem multo ipsa.
 Sed nihil, ὃ chæra Adrastia
 addam amplius: uiuas mo-
 dō. C O R. At dic mihi
 mater, ἢ qui mercede nos
 conducunt, omnesne tales
 sunt, qualis est hic Eucritus,
 cum quo heri concubui?
 C R O. Non omnes, sed alij
 quidem meliores, alij autem
 etiam duriores, magiq; ui-
 riles: nonnulli uerò nō adeò
 liberali forma quoq; præ-
 diti. C O R. Et cum hisce
 igitur concumbere oportet
 his? C R O. Maxime uerò,
 filia. Nam hi quidem plura
 quoq; dant: formosi autem,
 hoc ipsum solum formosi ui-
 deri uolunt. Tu uerò eius
 quod plus est, rationem sem-
 per habes, si breui cupis
 facies me

ταῦται· ποιήσεις, οἷ δ' αἰγὼ, καὶ
 προΐξῃς ἀπασῶν ῥαδίως. νῦν
 δ' ἄπιθι λασομένῃ, ἐὰν ἴσῃσι-
 το καὶ τὸ μέρος τοῦ μετράκιου δ'
 Εὐκρίτου· ὑποσχυνά-
 το γάρ.

faciesne ista? Facies, noui eo
 go, facileq; adeò cunctis an-
 teibis. Nunc autem abi ut la-
 ues, si fortè ueniat etiam ho-
 die adolescens ille Eucritus.
 ita enim pollicitus est.

ΜΗΤΗΡ ΚΑΙ

Μισαρίου,

Νί τι τοῖς
 γοῦ ἔρα-
 σίῳ ὕψω-
 ῖδρ, ὡς Με-
 σάριον, οἷο

ος ο Χωρ, τις ὄχι, θῦσαι μὲν τῇ
 παυδὲ μὲν δέχῃσι λουκλὺν με-
 πάδῃ, τῇ ἔρατιᾳ δὲ καὶ τῇ ἐν
 ἐκίποις, ἀλμαλιν ἐκατόδρα, τε
 φανῶσαι δὲ καὶ τῷ πλετοδὸς
 παρᾶν, καὶ ὅλως, μακάρῃαι καὶ
 τρισυδαίμονος ἐσόμεθα. νῦν
 ἔρῃς γοῦν, παρὰ τὴν νεανίσκου
 ἑλίκῃ λαμβάνομεν; ὅς ὀβολὸν
 μὲν ἂν δὲ πώποτε σοι δίδω-
 κῃ, οὐκ ἔδῃτα, οὐχ ὑποδὲ-
 ματα, οὐ μύρον, ἀλλὰ προφά-
 σεις αἰεὶ καὶ ὑποσχίσεις, καὶ
 μακρὰ ἐλπίδεις, καὶ πολὺν τὸ
 λεῖος, neque unguentum, sed excusationes apud illum sem-
 per, & pollicitationes, & spes longæ, & illud crebrum,

MATER ET

Misarium.

ERGO si
 talem ama-
 torem post-
 hac inuenia-
 mus, Misa-

rium, qualis Chærea hic est.
 immolare oportebit nos,
 Publicæ ² quidem Veneri
 capram candidam, Cœlesti
 autem, & ei quæ in hortis
 est, iuuentam utrique: fertis
 præterea coronare etiam o-
 pum largitricem: & in sum-
 ma, beatæ ac ter felices eri-
 mus. Quippe uides nunc ab
 adolescente isto quàm mul-
 ta accipiamus, qui obolum
 quidem nunquam ullum tibi
 dedit, neq; uestem, neque so-

ἰὰρ ὁ πατήρ, καὶ ἐὶ λυρί-
 γινωμαι τῶν πατρῴων, καὶ πά-
 τα σά. σὺ δὲ καὶ ὁμωμονίαν
 αὐτὸν φῆς, ὅτι νόμος γαμι-
 τῶν ποιήσεται. Μκ. ὦ μοσι γδ,
 ὦ μῦτόρ, κατὰ τῶν θεῶν καὶ τῶν
 πωλιῶν. Μλ. καὶ πιστεύεις
 ἀλλὰ δὲ, καὶ διὰ τῆς, πρώτῳ
 ἔκχοντι αὐτῷ κατὰ θῆναι συμ-
 βολῶν, τὸν δακτύλιον δίδω-
 νας, ἀγνοοῦσιν ἐμοῦ. ὁ δὲ
 ἀποδέμειν, κατὰ ἵππιν, καὶ πᾶ-
 λιν τὰ δύο ποριδίαια τὰ ἰο-
 νικὰ, ἔλκοντάς ἐκείτορον δύο
 δαρικὰς, ἃ σοὶ ὁ Χίος Πρα-
 ξίας ὁ ναυκλῆρος ἐκόμεσι, ποιε-
 σάμεν ἐν Εφῶν. ἰδὼτε
 γὰρ Χαίριος ἐρασσορ σὺν ἱφύ-
 βοις ἀπεινυκῆν. ὀδόντας γὰρ
 καὶ χιτωνίσκας τί αὐτὸν λέγοι-
 μεν; καὶ ὅλως. Ερμαῖον τι ἔ-
 μιν, καὶ μίγα ὄφελος συμπί-
 πτωκον αὐτόν. Μκ. ἀλλὰ
 καλὸς καὶ ἀγίνεσθαι, καὶ φη-
 σὶν ἐρεῖν, καὶ δακρύειν, καὶ Δι-
 νομάχης καὶ Λάχνητος ἵος
 ὅστις Ἐριωπαγίτης. καὶ φησὶν
 utilitas iste obuenit scilicet.
 ὦ imberbis, ὦ amare se ait, ὦ lachrymatur. Præte-
 rea ὦ Dinomaches, Lachetisq; filius est Areopagite
 illius,

Si pater, & si dominus sit
 paternarum possessionum,
 & omnia tua. Tu autem e-
 tiam insiurandum dedisse
 ipsum ais, quod legibus uxore
 te sibi facturum sit. M V.
 Iurauit enim, mater, per Ce-
 rerem & Proserpinam, &
 Minervam. M A T. Et cre-
 dis illi scilicet? & ob hoc
 paulo antè, cum non habe-
 ret unde daret symbolum,
 annulum dedisti illi, me igno-
 rante: ille uerò uendito eo,
 potando absorbuit. Et rur-
 sum duo monilia ista Ionica,
 quorum utrumque pendebat
 duos Daricos, quæ tibi Chios
 ille nauclerus Praxia attu-
 lerat, Effesi commercatus.
 Debat enim tum Chærea
 cœnam collaticiam unâ cum
 adolescentibus æqualibus de-
 pendere. Nam uela & tu-
 nicas quid attinet dicere?
 Et in summa, lucrum adeò
 quoddam nobis, & magna
 M V S. At pulcher est,
 & lachrymatur. Præte-
 rea ὦ Dinomaches, Lachetisq; filius est Areopagite
 illius,

ἡμᾶς γαμήσαι· καὶ μεγάλας
ἐλπίδας ἔχομεν παρ' αὐτῷ, ὅν
ὁ γέρον μόνον καταμύσῃ. Μή.
ἔκουσ' ὦ Μισάρεμ, ἵαν ὑποδύ
σασθαι δέη, καὶ ὁ σκυτοτόμος
αὐτῇ τὸ διδραχμῶν, ἐρῶμεν
πρὸς αὐτὸν, ἀργύριον μὲν ἐκ
ἔχομεν, σὺ δὲ τῶν ἐλπίδων
ὀλίγας παρ' ἡμῶν λάβει· καὶ
πρὸς τὸν ἀλφειτοπώλῃ τὰ αὐ
τά. καὶ ὅν τὸ ἐνοίκιον αὐτῷ μι
θα, πόριμανον, φύσομεν, ἔσ'
αὖ Λάχης ὁ Κολυττινὸς ἀποθά
νῃ· ἀποδώσομεν γὰρ σοι μετὰ
τὴν γάμυν. ἐκ αἰσχύνῃ, μόνον
τῶν ἱταρῶν ἐκ ἱλλόβιον, ἐκ
ὄρμον, ἐ ταρραυτινίδιον ἔχουσι
μου. τί οὖν, ὦ μῦθός, ἐκεί
ναι σὺ τυχεύσθαι με, καὶ κατα
λίπς εἶσίν; Μή. ἐκ, ἀλλὰ
φωκιστώτορα, καὶ ἰσασίον ἱτα
ρίσαν· ἐδὲ πωιδύουσι ρημα
τίοις, καὶ ναυίσκοις, ἐπ' ἀνερ
τῷ χέλει τὴν ὄρην ἔχουσι. σὺ
δὲ εἰ πωιδύ καὶ φίλανδρος,
σὺ δὲ πωισίη ἄλλον τινὰ, ὅτι

μή

illius, dicitq; uxorem me du
cere uelle se: deniq; magnæ
spes ab ipso nobis factæ
sunt, si senex ille solūm ocu
los clausisset. MAT. Proa
inde Musarium, ubi soleis
aut crepidis opus erit, &
sutor didrachmam poposce
rit, dicemus & nos illi: Ar
gumentum quidem non ha
bemus, tñ autem spes quas
dam modicas à nobis acci
pe. Et rursus ad pistorem
eadem hæc. Et cum pensio
nem domus deposcemur: ex
pecta dicemus, uidelicet dñ
Laches Colyttensis moria
tur. Exoluemus enim tibi
tum post nuptias. An non pu
det te, quod sola meretricum
neq; inaureis habes, neque
monile aliquod, neque uestē
Tarētinam? MVS. Quid
igitur mater, fortunatiores
ne illæ me, & pulchriores
sunt? MAT. Non, sed
prouidētiores, noruntq; me

rettricari, neque credunt uerbis modò, & adolescentulis, in
summis labris iusurandū gerentibus. Tu uerò fidelis es,
& amans uiri, neque admittis alium quenquam, præter

μὴ μόνον Χαίρειαν, καὶ πρῶτον,
ὅτι ὁ γεωργὸς ὁ Ακαρνανὸς
ἦν, δύο μνᾶς ἑομίζον, ἀγί-
νει καὶ αὐτὸς, οἷον δὲ τιμὴν
ἀπαλῆσαι, τὸ πατρὸς πώ-
ψαντο, οὐ δὲ ἑκείνου ἢ ἀ-
σιμύκτιστος, λαβούδης ἢ μι-
τὰ τὸ Ἀδωνίδου, Χαίρειν. Μν.
τί οὖν, ἰγρήν Χαίρειαν ἑα-
λάφασαν, παραδέξασθαι τὸν
ἱργάτω ἑκείνου, ἑνάρκας ἀ-
πόστολα; λαὸς μοι, φασὶ, Χαί-
ρεις, καὶ χειρίσκος Ακαρνάνιος.
Μό. ἔγω ἑκείνου ὄργον, καὶ
πουνυρὸν ἀποπνῶ· τί καὶ Ἀγτι-
φῶντα ἢ Μενεκράτης, μνᾶν
ὑποσχόμενον, ὃ δὲ τότον ἰδί-
ξω; οὐ καλὸς ἦν καὶ ἀγαθός,
ἡλικιώτης Χαίρειν; Μν.
ἀλλ' ὑπέλπισι Χαίρειας ἀπο-
σφάξην ἀμφοτέρους, εἰ λάβοι
μι ποτὶ μετ' αὐτῶ. Μν. πόσαι
ἢ καὶ ἄλλοι ταῦτα ἀπειλοῖν;
ἐκείνῳ ἀνέρας οὐ μὲν δὲ διὰ
τῶτο, καὶ σφραγίσας. λαβέ-
πὸρ δὲ ἰταῦρα, ἃ δὲ ὁδο-
φόρος ἱεράτης οὖσα. ἰὼ τὰ λ-
διπρεbenderet. ΜΑ. Quam multi autem et alij eadē hac mi-
nātur. An tu igitur sine amatorib. ob hoc manebis? et pudice
ages, perinde ac si nō meretrix, sed Cereris sacerdos quapiā
foret?

quam solum hunc Chareā.
Ac nuper quando agricola
ille Acarnēsis ueniebat duas
minas ad te afferēs, imber-
bis ipse quoq. (uini autē pre-
cium hoc retulerat, à patre
ad id missus) tu uerò etiam
subsannasti hominem: dor-
mis autem cum Adonide
scilicet isto tuo Charea.

M V S A. Quid igitur?
An decebat relicto Charea
recipere me operarium istū
foetidum, atque hircum olē-
tem? Leuis mihi, ut aiunt,
Charea, et porcellus Acar-
nanius. ΜΑΤ. At esto
sanē ille agrestis, et malē
oleat, quid autem? Cur neq.
Antiphontem Menecraus
filium, minam tibi pollicen-
tem, recipere uoluisti? An nō
formosus erat et urbanus,
equalis Charea? ΜV S.
At interminatus fuerat Cha-
rea ambos nos iugulaturum
esse se, si me cum illo unquā
foret?

λα, σήμερον ἀλῶα ὄγῃ, τί δέ
σοι διδωκὴς τῶν ἱερῶν;

ΜΑ. ἢ ἐχέ, ὦ μαινάριον, ΜΗ.
μόνον οὐτὶς ἐ τὴν ἰὴν ἰὴν
κὴν ἰὴν τὸν πατέρα, οὐκ οἶκί
τῶν καθῆκον διαπατήσονται,
ἢ ἀπὸ τῆς μητρὸς ἤτηςον, ἀπὸ
λήσας ἀποπλυσθῆναι τρα-
πὴσόμενον, εἰ μὴ λάβοι· ἀλ-
λὰ κἀβηται, ἡμᾶς ἐπιτρέβων,
μήτε αὐτὸς διὰ δὲ, μήτε παρὰ
τῶν διδόντων ἰὴν λαμβά-
νουν, οὐδὲ τίς αἰσῶν Μισοῦσιν, ὅτι
τῶν καθῆκον ἰὴν αἰσῶν, ἢ
τὰ αὐτὰ φρονήσιν Χαίρειον,
ὅταν πλεῖν μὴ αἰτός, ἢ ἢ μὴ
τῆς γάμου πολυτελείας ὁρῶ
ἐκ αὐτῶν μνησθῆναι, οἷς, τότε
τῆς λακρύων ἢ τῆς φιλημάτων, ἢ
τῶν ὀρεων, πίντε ἰσως τάλαν
τα προικὸς βλέπων. ΜΑ. μνη-
σθῆναι ἰκάνος δαγμά, ἢ, ὅς
ἐκ τῆς νῦν γυναικὸς, ἀλλὰ κα-
ταναγκασόμενον ἢ βιασόμε-
νον

fores? Ac cetera omitto, bo-
die uerò Aloa sunt: quid tibi
igitur dedit, quin celebra-
tem hanc perageres? M V.
Ah. non habet, mater mea.
M A T. Quia? an solus iste
artem nullam aduerſus pa-
trem inuenire potest? non
seruum immittere, qui illum
decipiat? non à matre ipse
postulare, minitendo se in-
mituiam hinc nauigaturum
esse, nisi accipiat? Verum se-
det nos atterēs, ac uanè spe
producens, neque ipse quic-
quam dans, neq; à dentibus
accipere sicens. Tu uerò, ὁ
Mufariū, an putas te octo-
decim annorum semper fo-
re, aut eodem animo futu-
rum? Chæream? Quando ip-
se quidem diues erit, mater
autem opimas aliquas ac be-
ne dotatas nuptias ipsi ino-
ueniet, an ille tum, putas, me

minerit lachrymarum istarum? aut suauiorum, aut e-
tiam iurisiurandi alicuius, cum dotem quinque fortassis
talentorum aspiciet? M V S. Meminerit ille: cuius rei ar-
gumentum illud utiq; quod neque nunc uxorem duxit,
sed cum à patre cogeretur, ac nim prope pateretur, tamen
negauit

οὐκ ἐρνήσκει. Μὴ γίνωίς
 μὴ ψεύδιαι, ἀλλ' ἀμύνου δὲ
 σὶ, ὦ Μουσάριον,
 τότε.

negauit ducere. MAT.
 Vtinam non decipiaris: sed
 tamen admonebo te, Musa-
 rium, aliquando horum.

GILBERTI COGNATI AN- notationes.

a Publicæ quidem.) τῇ πάνδημῳ, ἢ τῇ οὐρανίᾳ, ἢ τῇ ἡμικτίᾳ.
 Cognomenta autem Veneris sunt, Pandemus, Vrania, & Hor-
 tensis. priorum etymon reddit Pausanias cū alibi, tum præ-
 cipuè in Bæoticis & Atticis. Apollodorus in lib. de Deis, Athe-
 nis ait πάνδημον uocatam, quod ad forum antiquū posita es-
 set, in quo soleret πάνδημον, hoc est, uniuersus populus ad cō-
 ciones confluere, quas ἀγορὰς uocant. Nicander in tertio Co-
 lophoniacōn apud Athenæum ait, Solonem πάνδημον ἱερὸν, id
 est, ædem deæ Veneris constituisse ex prostitutarum pecunia.
 quæ de re leguntur carmina comici Philemonis. οὐρανία quidā
 sic appellari autumant, ἀβ οὐρανοῦ, id est, cælo, quod de cælo
 semen igneum cecidisse in mare dicitur, ac natam è spūmis Ve-
 nerem, coniunctione ignis & humoris. Alij potius ex puri &
 sinceri amoris, quasi cælestis, & à corporis illecebris alieni si-
 gnificatione dictam uolunt. Theocritus in epigrammate si-
 mul meminit huius Pandemi & Vranix, de Chryfogonzæ obla-
 tione: ἡ κύπρις οὐ πάνδημον, ἱλασκὶ τὴν θεὸν εἰπὼν οὐρανίαν, ἀγνὰς
 ἀνθίμα χρυσογόνας: id est, Hæc Venus haud Pandemus diuam di-
 cito placans Vraniam, castæ oblatio Chryfogonzæ. Pausanias
 in Atticis ait, Venerem de loco qui dicitur Horti, Hortensem
 cognominatam: hoc est (ut ipse loquitur) ὡς κήποις ἀπὸ δέτλων
 eiusq; apud scriptores frequentem mentionem fieri, sed sibi
 huius nominis causam non constare. Ego putauerim ideo Ve-
 nerem eam habuisse cognominis rationem, quod (ut ait in pri-
 mo de Re rustica Varro) Venus sit hortis præposita, propter
 generationem. Quin & Næuius, ut est apud Festum, Venerem
 pro oleribus posuit, ut Cererem pro pane, Neptunum pro pi-
 scibus, dicens coquus, Edi Neptunum, Cererem, Venerem.

b In summis labris iusurandum gerentibus.) De amatori-
 bus loquitur, qui Venereum iurant iusurandū, non ex animo.

Idem

Idem in Rhetorum præceptore: καὶ ὅρα ὅτι ἀντροῖς ἀπὸ τοῖς χυ-
λαιοῖς: id est, Et semper in labijs summis periurium.

ΑΜΠΕΛΙΣ ΚΑΙ

Χρυσίς.

AMPELIS ET

Chrysis.

ΙΤΙΣ ΔΕ, ὦ
Χρυσί, μήτε
ζυλοτυπῇ, μή
τε ὀργίσειαι,
μήτε ἐρράπει

σίποτε, ἢ πόρνηκερῶ, ἢ τὰ
ἐμάτια πόρνοις χιόρην, ἢ τὴν ἐρ-
γὴν ἐκείνην ἐπὶ: Χρυ. ὦ
κοῦν ταῦτα μόνον ἐρῶντες, ὦ
Αμπελί, δαίγματα: Αμ. ναι,
ταῦτ' αὐτὸς θόρμῃ, ἢ πᾶσι τὰ
λα, φιλόματα καὶ δάκρυα καὶ
ὄρκοι, καὶ τὸ παλλάνειον ἔκλειν,
ἀρχομένη ἐρωτῶν σὺ μᾶλλον, καὶ
φουμένῃ ἐπὶ. τὸ δὲ πῦρ δλον ἐκ
τῆς ζυλοτυπίας ἐστίν. ὅτι, εἰ καὶ
οἶ, ὡς φησὶ, ὁ Γοργίας ῥαπίσει,
καὶ ζυλοτυπῇ, χρυσὴ ἐλπίς,
καὶ ὄνυχον ἀπὸ τὰ αὐτὰ ποιεῖν.
Χρυ. τὰ αὐτά; τί λήγεις;
ἀπὸ ῥαπίσεων μὲν: Αμ. ἔχῃ,
ἀλλ' αὐτῶν δα, εἰ μὴ πρὸς μέ-
σον αὐτὸν βλέποις. ἢ πᾶσι εἰ μὴ
optesq; ut eadē semper faciat. CH. Eadem autem? quid
ais? ut ille me semper percutiat alapis? AM. Nō, sed ut sem-
per illi ægrē sit si non ad solū ipsum aspicias: quoniā certē
nisi

Ι quis, ὁ
Cbrysi, ne-
que zeloty-
pus est, ne-
que irasci-

tur, neque alapas influxit ali-
quando, aut capillos consci-
dit, aut uestes laceravit, pro
amatorē ne adhuc habēn-
dus uidetur? CHR. Pro-
inde ista sola amantis, Am-
peli, indicia? AMPE.
Maximē: siquidem hæc uiri
feruentis sunt. Nam cætera
illa, oscula, & lachrymæ,
& iusiurandum, & crebrò
uentitare, incipiētis & ad-
huc crescentis amoris signa.
Cæterum totus hic ignis ze-
lotypia constat. Quare si te,
quemadmodum dicis, Gor-
gias alapis cædit, & zelo-
typus est, bene speres licet,
CH. Eadem autem? quid
ais? ut ille me semper percutiat alapis? AM. Nō, sed ut sem-
per illi ægrē sit si non ad solū ipsum aspicias: quoniā certē
nisi

ὄργῃ γι, τί αὐτοὶ ὀργίζονται, ἃ σὺ
τινα ἰσχυρὸν ἱρασμὸν ἔχεις;

Χρυ. ἀλλ' ὅτι ἔχω ἰσχυρὸν, ὅτι
πάντων ὑπὲρ λαβὴ τὸν πλοῦσιον
μὲν γὰρ, ἁπλοῦς ἄλλως ἐμνημό-
σουσά ποτε αὐτῷ. Αμ. καὶ
τῷ ὅτι αὐτὸν, τὸ ὑπὸ πλοῦσιον οὐ
διασπασθήσεται, ἀλλὰ σὶ ἐτι γὰρ
αὐτὸ ἀσπασθῆναι μάλλον, καὶ φιλοτι-
μύσεται, ὥς μὴ ὑπὸ βλάβῃ.
το αὐτοῦ οἱ κινδύνας αἰ. Χρυ.
καὶ μὴ οὐκ ὅς γε μόνον ὀργί-
ται, καὶ βλάβη, διδωσὶ δὲ ὁ
δῖον. Αμ. ἀλλὰ δῶσε· ἡλθ'.
τυκοὶ γὰρ καὶ μάστιγα λυπηθή-
σονται. Χρυ. ἐκ οἷο', ὅπως
βλάβη ματα λαμβάνειν βύλας
μὲν, ὡς Ἀμπελίδιον. Αμ. ἐκ,
ἀλλ', ὥς οἶμαι, μεγάλῃ ἐρωτῶ
γίγνεται, καὶ ὅτι πύθοιτο ἀμὲν
λαβῶν· αἱ δὲ πεισθῶσαι μὲν
ἔχειν, ἀπομακρύνεται ὡς ὁ
ὑπὸ θυμῷ. [αὐτὸς λέγει πρὸς σὺν,
ἀκούειν ὅλους ἐτίσιν ἱταρίσσει
σα, οὐδ' ὅτι κινδυνεύει, οἱ
μα,

at se negligi. Quod si autem persuasum illi fuerit, se solum
habere te, elanguescet nescio quomodo libido illa. Atque
hec tibi dico, quæ iam annos uiginti totos meretri-
cium quæstum exercui. Tu uero annos, ut arbitror,
decem

nisi amaret te, cum quæso

irasceret etiam si quem

aliu[m] amatorem haberes tu?

CHR. At equidem nō ha-

beo, ille uero nequit quam

suspiciatus est diuitem istum

me amare, ex eo quod men-

tionem eius forte aliqua nō

feci. AMP. Atq; hoc sua-

ue sanè est, putare illum à di-

uitibus obseruari ac colite.

Ita enim maiori dolore af-

ficietur, magisq; æmulabi-

tur & contendet, ne potio-

res ipso apud te sint riuales.

CHR. At uero ille quidem

solum irascitur, & alapis

cædit, nihil autē dat. AM.

At dabit postea. Nam zelo-

typi uel maximè dolore af-

ficiuntur. CHR. Nescio

quo pacto alapis accipere

me uis, ὅ μεα Ampli. AM.

Haudquaquam ego: sed, ut

arbitror, maximi amores in

de nascuntur, etiam si audi-

at se negligi.

μαι, ἢ ἑλαττομένησα τυχαίως.
 ἀβύλα δὲ, καὶ διευήσομαι, ἀ
 ἐπαθόν ποτι, ἐ πάνυ πρὸ περ
 λῶν ἰτῶν. ἤρα μὲ Διμήφαν
 πρὸ δὲ Δαναῶν, ὁ ἑαίσιον οἰ
 κῶν ὁ ποιμήν, οὗτος δὲ ὅτι πῶ
 τιτε πλῶν πέντε δραχμῶν
 δίδωκε, καὶ ἤξις δισπό
 πος εἶναι. ἤρα δὲ, ὁ Χρυ
 σί, ἡδὲ πλάσσειναι ἑρῶτα, ἢ
 τι ὑποσέινων ὅτι δακρύων, ἢ
 τι αὐτῶν παραγιγνόμενον ἡδὲ
 τὰς θύρας, ἀλλ' αὐτὸ μόνον,
 σωκεῖσθαι μοι ἰνίστι, καὶ τῶ
 τε Διὰ μακρῶν, ἐπὶ δὲ ἢ ἑλθόν
 τα ποτὶ ἀπὸ κλεισῶν, Καλλιὰ
 δας γὰρ ὁ γραφεὺς ἐν δόρῳ ἦν, δὲ
 κα δραχμαὶς πεπομπῶς, τὸ μὲν
 πρῶτον ἀπὸ ἑλθόν μοι λειδορῶ
 σάμελοσ· ἐπὶ δὲ ὅτι πολλὰ μὲν
 διῆλθον θίμειναι, ἰγὼ δὲ ὁ πρὸ
 σίτιμπον, ὁ Καλλιὰ δας ἢ ἐν
 δόρῳ ἦν αὐτῶν, ὑποδορμαίνον
 πρὸ ἢ δὲ τότε ὁ Διμήφαντος,
 καὶ αὐτὸς ἀναφλέγειναι εἰς τὸ
 πρᾶγμα. καὶ ἐπὶ τὰς ποτι, ἀν
 πυρὸς ἡδὲ τῶν θύρων, ἡδὲ
 ἑλθόν, ἐπὶ τῶν, ἢ πρὸς φουδ
 σιν, πρὸς ἑλθόν τῶν ἡδὲ τα,
 κτείνετο, minabatur se occisurum esse, lacerabat uestem,

decem & octo nata es, aut
 pauciores etiam. Quod si
 autem uis, narrabo etiam
 quæ mihi acciderūt aliquā
 do, non adeo multos ante an
 nos. Amabat me Demophā
 tus, scenerator ille, momen
 taneo & leui quodam amoe
 re, neq; ingemiscens, neque
 lachrumans, neq; etiam in
 tempestiue ac fera nocte ad
 fores uentitans, sed illud so
 lum, interdum dormiens ma
 cum, idq; etiam post longum
 interuallum. Posteaquam
 autem uenientem aliquan
 do exclusi (nam tum Callia
 des pictor intus erat, datis
 decem drachmis) principio
 quidem abiit, uerbis me in
 seclatus. Postquā aut multæ
 dies iam trāsisset, neq; ego
 ad illum mitterē (rursus aut
 tum Calliades intus erat) in
 calefcens tum tandē Demo
 phantus, etiā ipse ad rem in
 flammatur. Atq; adstans ali
 quando, cum ianuam obser
 uasset apertam, flebat, per
 omniaq;

ἅπαντα ἰπεία· καὶ τέλῃ, τὰς
λαστον δούε, μόνῃ ἔχον ὀκ-
τὴ ἡμέρας μέλει. ἡ γυνὴ δὲ αὐ-
τῷ πρὸ ἀπαντίας ἐλγισθ, ὡς ὑ-
πὸ φαρμάκων ἐκμήναιμι αὐ-
τόν· τὸ δὲ ἦν ἄρα βολαιότης,
πὸ φαρμάκων. ὥστ' ὃ χρυσὸς καὶ
οὐ χρῶν ὑπὸ τὸν Γοργιάδην τῷ αὐ-
τῷ φαρμάκῳ. πλείστοι δὲ ὁ
μαύισεν· ἴσται, ὡς τε ὁ πατὴρ
αὐτῷ πάθῃ.

rit, si quando patrem ipsum mori continget.

ΔΟΡΚΑΣ, ΠΑΝ-
νυχίς, φιλόστρατῃ καὶ
πολίμῳ.

πολύλαμπρῳ,
ὃ ἐκπύρρι-
νεν, ἀπολώλα-
μεν. ὁ Πολί-
μων ἀπὸ τοῦ

στράτειας αὐτῷ περὶ πλεονῶν,
ὡς φασί. ἡ δὲ ἡμέρα δὲ ἡμέρῃ αὐ-
τόν, ἡμερῆς δὲ πρὸς πορφύρεον
ἐμπιπτομένην, καὶ ἀπολύ-
θῃς ἅμα πολλῶς, καὶ οἱ φίλοι, ὡς
ἄδην, σιωπῶντες ἐπ' αὐτῷ, ἀσπα-
σάμενοι. ἐν τούτῳ δὲ τὸ θερά-
ποντα ἰδὼσα, λατῶντες ἐπὶ
μύθῳ, ὅς σιωποῦσιν ἀνέμῳ

spicata à tergo sequentem, cum qui cum ipso profectus

omniaq; faciebat. Et postre-
mum talento dato habebat
me solus totos octo menses.
Vxor autem ipsius cunctis
dicebat, medicamentis à me
ipsum ad insaniā redigi. At
hoc igitur medicamentū zelo
typia erat. Quare ὁ Chrysi-
ς, tu utere cōtrā Gorgiani
eodem medicamento. Porro
diues adolescentulus hic e-

DORCAS, PAN-
nychis, Philostratus,
Polemon.

Brijmms ὁ
bera, perij-
mms. Pole-
mon ex mi-
litia reuer-

sus est, diuitijs onustus, ut a-
iunt. Vidi autem ego ip-
sum sago purpura prætexto
& fibulato indutū, & ser-
uos pedisequos unā cum eo
multos. Ac amici ut aspexe-
runt, concurrebant ad ip-
sum, salutaturi videlicet. In-
terea autem seruum con-
spicatus fuerat;

μὴν αὐτῷ, ὁρόμῳ, καὶ εἰπέ μοι,
 ἴφῳ, ὃ παρμενῶν, ἀσπασα-
 μένῃ πρότερον αὐτὸν, πῶς ἔ-
 μιν ἐπράξατε, καὶ εἴ τι ἄξιον
 τῶν πολέμων ἔχοντες ἔπαυσα
 λαμβάνει. ΠΑΡ. ὅν ἰδὼς τῷ-
 τε σὺνδύς, ἀλλ' ἐκῆνα, ὅτι μὴν
 ἰσώθετε, πολλὰ χάρις τοῖς
 θεοῖς, καὶ μάλιστα τῷ ξερῶν
 Διὶ, καὶ Ἀθλῶν στρατείᾳ. ὃ δὲ
 σπινὰ δὲ ἐκνωθῆναι αἰ, τί
 πρᾶττε, καὶ ἐνθα εἵπτε. εἰ ὅ
 καὶ τότε προσέθηκες, πῶς καὶ
 ἰδανυε, καὶ αἰ ἐμμένοντο Πο-
 λέμων, ἅμεινον ἦν παρα-
 πινύ. ΔΕΡ. προῖπον σὺνδύς
 ἐν ἀρχῇ ἀπαντα, πρὸς δὲ σὶ
 ἐκ αὐτοῦ ἐπον, ἀλλὰ ἃ ἤκουσα, ἰ-
 σόμῳ εἰπῶν. ἐπεὶ πρὸς γε
 παρμενῶν ὅπως ὁρῶμῳ, ὃ
 καὶ, ὃ παρμενῶν, ἰδόμεν τὰ ὦ-
 τα ὑμῖν. αἰ γὰρ ἐμμένοντο ὃ
 καὶ ἐμμένον μῆλα δακρύων, καὶ
 μάλιστα, εἴ τις ἐλκύνθει ἐκ τῆς
 μάχης, καὶ πολλοὶ τεθναῖναι
 ἰδόντες, ἰσπράττει τότε τὰς
 κόμας, καὶ τὰ στήνα ἐκπνέειτο,
 ἵστι βέρα cum lachrymis, & maxime si quando ex pu-
 gna uenerat quispiam, multiq; mortui esse dicebantur;
 cunctabat tum crines, & pectus percutiebat, & lugebat

fuerat, interrogabā, ac, Die
 mihi Parmeno, inquiebam,
 salutato prius ipso, quo pa-
 cto nobis egistis? et nūquod
 operæ precium bellorum cō-
 secuti, huc reuersi estis?

P A. Non decebat hoc sta-
 tim, sed illa primū, Quod
 quidem seruati estis, multa
 dijs gratia, & in primis Io-
 ui hospitali, & Minervæ
 militari. Caterū bera sem-
 per rogitare solebat quidnā
 ageretur, et ubi essetis. Quod
 si autem etiam hoc addidis-
 ses, quod et lacrumaretur,
 & mentionem Polemonis
 faceret semper, satius id fue-
 rat multo. D O R. Præ-
 fata equidem sum statim à
 principio cuncta hæc: ad te
 autē nō putavi opus esse, ue-
 rū illa dicere uolui, quæ au-
 diui. Nā ad Parmenonē cer-
 te ita incepti: Ecce ubi, Parme-
 no, tinnierūt uobis aures? Sē-
 per enim reminiscebatur uo-

καὶ ἐπύθη πρὸς τὴν ἀγγε-
 λίαν ἐκείνην. ΠΑΝ. οὐγί, ὦ
 Δαρκὰς, οὕτως ἰχθύς. ΔΟΡ.
 αἶτα ἔξῃς, μετ' ὅ πολὺ ἡρόμην
 ἐκείνα, ὁ δὲ, πάνυ λαμπρῶς,
 φασιν, ἀνίσταμαι. ΠΑΝ.
 οὕτω ἔξῃς, ὁ δὲ, πρὸς
 πᾶν, ὡς ἐμίμνητό μου ὁ Πολέ-
 μον, ὃ ἐπύθη, ὃ ἔνυχτο ἴσως
 ἡσυχία λαβῆναι. ΔΟΡ. καὶ μάλα
 πολλὰ τοιαῦτα ἔλεγε. τὸ γοῦν
 ἡσυχία μου ὁ γὰρ γαί, πλεον
 πολλὰ, χρυσὸν, ἰδιῶτα, ἀκολά-
 θος, ἰδιῶτα, τὸ μὲν γὰρ ἀρ-
 γύρεον μὴ δὲ ἀριθμῶ ἀγιν αὐ-
 τὸν, ἀλλὰ μεδίμνω, ἀπομιμι-
 τρημένον πολλὰς μεδίμνους.
 ὥς δὲ καὶ αὐτὸς Παρμενίου
 δακτύλιον ἐν τῷ μικρῷ δακτύ-
 λῳ, μέγιστον, πολὺ γωνον, καὶ
 ψῆφον ἐν βιβλίῳ τῶν τριχρῶ-
 μου, ἐρυθρά τι ὅν ἐπιπολῆς.
 ἔκαστα δ' οὖν αὐτὸν ἰδόντάς
 μοι διηγῆσθαι, ὡς τὸν Ἀλυν
 διέβησαν, καὶ ὡς ἀπὸ κτείναν
 Τυρδάταν τινὰ, καὶ ὡς δὲ τρι-
 crustatus in eo erat ex tricoloribus illis quidam, rube-
 batq; superne. Reliqui autem ipsum, cum adhuc pararet
 mihi dicere quo pacto Alyn transisset, et ut occidis-
 sent Tiridatem quendam, et quomodo uersatus ipse

ad unum quodque nunciante.
 PAN. Recte Dorcas. ita
 decebat. DOR. Deinde
 non multo post interroga-
 bam illa quoq; ordine. Ille
 autem, Admodum splendi-
 de, inquit, reuersi sumus.
 PAN. Ita autem etiam il-
 le, nihil praefatus quod me-
 minerit mei Polemon, aut
 desiderio affectus fuerit, aut
 optauerit saluam atq; inco-
 lumem me iterum deprehen-
 dere? DOR. Atque adeo
 multa huiusmodi dicebat.
 Quod igitur caput rei est,
 narrauit diuitias multas,
 aurum, uestes, seruos, ebur.
 Nam argentum quidem af-
 ferre ipsum dicebat non ad
 numerum, sed ad mensuram,
 multos uidelicet medimnos
 plenos. Habebat autem et
 ipse Parmeno anulum in
 digito paruo maximum, et
 multangulum, lapillusq; in-
 crustatus in eo erat ex tricoloribus illis quidam, rube-
 batq; superne. Reliqui autem ipsum, cum adhuc pararet
 mihi dicere quo pacto Alyn transisset, et ut occidis-
 sent Tiridatem quendam, et quomodo uersatus ipse
 Polemon

ἐστὶ πολέμων ἢ τῇ πρὸς Πι-
ρίδας μάχῃ, καὶ ἀπιδραμόν
ἐν ταῦτα προσαγγιῶσα, ὥς
τοῦτ' αὖ τῶν πάντων σκίψαι.
ὁ γὰρ ἰδὼν ὁ Πόλεμων, ἤξα-
ντο πάντως, ἀπιστοῖσά μιν·
ὡς γυναικας, ἀπαυθόμηνος,
ἱρὸν δὲ φιλόστρατον ἔχοντα παρ
ἑαυτοῦ, τί οἱ ποιήσωμαι αὐτόν;
Περ. ὁ βούρσικωμην, ὦ Δορ-
κας, ἐν τῶν παρόντων σκίψαι
οὐκ ἔστι γὰρ τόσον ἀποπίμ-
ψαι, καθόσον, τάλαστον ἑναγχέος
διωκόμενα, καὶ τὰλλα ἔμπο-
ροῦντα, καὶ πολλὰ ὑπὸ σχυδ-
μῶν· ἔστι Πόλεμωνα τοῖς τοῖς
ἐκαστοῖς, χρησίμου, μὴ
παράδεχόμενα· προσέτι γὰρ
καὶ φιλότυπος ἔστιν, ὅς, καὶ
πρόμηνος ἔστι πολὺ ἀφόρητος
ἦν, καὶ διὰ τί οὐκ αὖ ἐκείνους ποι-
ήσῃ; Δορ. ἀλλὰ καὶ προσδύ-
χεται. Παν. ἐκλθεῖν, ὦ Δορ-
κας, ὑπὸ τῇ ἀπορίᾳ, καὶ τρέ-
μει. Δορ. ἀλλὰ καὶ φιλόστρα-
τος προσέρχεται. Παν. τίς γινώ-
μαι; πῶς αὖ μὴ ὅγῃ καταπίοι;

DO. At etiam accedit. PA. Deficio, ὦ Dorcas, consilij
inopia, ac tremo. DOR. Sed et Philostratus accedit.
PAN. Quæ igitur fiam? quomodo me autem terra absorbeat?

Dddd 2

PHL

Polemō in pugna cōtra Pī-
das esset: accurriq; domū, ut
hæc tibi renunciare, ut quid
de omnibus rebus faceres,
deliberares ipsa tecum. Nā
si ueniens Polemon (ueniet
enim haud dubie postquam
à se notos ac salutantes illos
amouerit) ac resciscens, de-
prehenderit Philostratum
apud nos intus, quid putas
quæso facturum ipsum esse?
PAN. Inueniamus Dor-
cas ex re præsentī tuum con-
silium, atque salutem ali-
quam. Nam neq; hunc ables-
gare honestum fuerit, ut qui
talentum nuper dederit, et
præterea mercator quoque
est, et multa pollicitus: neq;
rursus utile, Polemonem
talem ac tantum redeuntē
non recipere. Nam præter
hæc etiam zelotypus est: et
cum pauper adhuc intole-
rabilis adeo fuerit, quid nūc
non putes illum facturum?

ΦΙ. τίς πίνωμεν, ὦ Παννυχίς; ΠΑΝ. αὐθραπι, ἀπολώλεικας με· σὺ δὲ χάρις πολέμου, χρόνι φασάς. ΠΟ. αὐτὸ αὖν τίς ὄξυς ὁ προσιὼν ὑμῖν; σιωπᾶς; αὐγὴ οἶχς ὦ Παννυχί, ἰγὼ δὲ πιμπᾶν ἐν πυλῶν δειπῶν, ἱπαγόμεν ὑπὸ τοι αὐτῶν γυναικῶν, καὶ δίκαια μὲν τοι πίπνοθα, καὶ σοὶ χέριμ ἔχω· ἐκ ἔτι γὰρ ἀρπαδίσσομαι ὑπὸ σέ. ΦΙ. σὺ δὲ τίς εἶ, ὦ βέλτιστι; ΠΟ. ὅτι πολέμου ὁ Στερίων, Πανδίων φυλῆς, αἰσῆς, χιλιάρχος τὸ πρῶτον, νῦν δὲ βραχυστάς περ ταμισχιλίων ἀσπίδας, ἱρασῆς Παννυχίδος, ὅτι ὅμῳ ἐστὶ αὐθρόπινος φρονῆρ αὐτῶν. ΦΙ. ἀλλὰ τὰ νῦν, ὦ ξεναγὲ, Παννυχίς ἐμύσσει, καὶ τάλαντον ἄλλαφι λήψεται δὲ ἥδη καὶ ἑατρώμ, ἵππειδαν τὰ φορτία διαθώμιθα. καὶ νῦν ἀκολούθει μοι, ὦ Παννυχί, τέτορον δὲ παρ' Ὀδρύσας χιλιάρχῳ ἴα.

Tribune, Pannychis hæc mea est, talentumq; à me accepit. Accipiet autem & alterum iam, ubi onera seu merces distraxerimus. Ac nunc Pannychi sequere me, istum autem apud Odrysas Tribunatum gerere sine.

PHI. Quid? cur non potamus Pannychi? PAN. Perdidisti me, ô homo. Tu uerò salve Polemon, post longum adeò oculis oblatum iterum meis. POL. Hicce igitur quisnam est, qui huc ad nos accedit? taces? Euge abi ô Pannychi. Ego uerò ex Pylis intra quintum diem huc aduolavi, appropereans uidelicet ad talē mulierem. Ac meritò sanè hæc mihi accidunt, tibiq; adeò gratiam habeo; neq; enim post hæc amplius abs te diripiar.

PHI. Tu uerò quis nam es, bone uir? POLEM. Nimirum audis, quòd Polemon ego, Steriensis ille, ex tribu Pandionis, qui Tribunus militum à principio fui, nunc autem totius dux legionis, amator Pannychidis, cū eam adhuc humana sapere putarem. PHI. At nunc,

D O R.

Δορ. ἑσθίρα μὲν ὄσπ, καὶ
ἐκλαθῆσαι, ἣν ἐβίλη, Παν. τί
πρωὶ Δορκάς; Δορ. εἰσέναι
ἄριστον, ὄργιζοι μὲν ἄχαιόν τι
παρῆναι Πολέμωνι, καὶ μάλ.
λην ἐπιταβῆσται Ἰηλοῦ πῶρ.
Παν. εἴθελαις, εἰσιωμην. Πο.
ἀλλὰ ποῖ λίγω ὑμῖν, ὅτι τὸ ὕσ
στατον τίθει τήμδερον, ὃ μά-
ττω ἰγὼ πᾶσιν τοῖς φόνους ἰγγι-
γμνασμῶν, ὃ πάρεμι. τὸς
Θραῦκας, ὃ Παρμελῶν. Παν.
ὃ Παρμελῶν ἦκεν, ἐμφράξας
τοῦ τ' ἐσθωπὸν τῇ φάλαγγι.
Πο. ὡς μὲν πᾶ μὲν τὸ ἐπλε-
τικόν, παρ' ἐκάστου ἢ οἱ σφρ
δωῖται καὶ τοξόται, οἱ ἢ ἄλ-
λοι κατόπι. Φι. ὥς βριφυλ-
λῖναι ταῦτα ὃ μὲν ἀποφύγει ὑμῖν
λίγαις, καὶ μορμουλύτῃς. σὺ γὰρ
ἀλκύνοντα πῶποτε ἀπικῆ-
νας, ἢ πῶλεμον εἰδόν; ἱρμυά-
των ἱφρῆρεις, τάχα διμοιρί-
ται ὦν, ἴνα καὶ τῷτο προσχα-
ρίσωμαι σοι. Πο. ἢ μὲν εἴση
μετ' ὀλίγον ἐπὶ δ' αὖ' προσείδῃας
aut etiam bellum uidiſti? Caſ-
nuisti, fortasse dux manipu-
ligratificando concedam. P C
ubi nos acie in dextrum conu-

ἡμᾶς ἰδὼν δόρυ θιάσῃ, τίλλου-
 τας τοῖς ἔπλοις. Φι. ἤκιστα μέ-
 νον συσκόδασάμηναι· ἰγὺ δὲ,
 καὶ Τίβυς οὐτῷ, μόνῳ γὰρ
 οὐτῷ ἐπιταί μοι, βάλλοντι δὲ
 ἡμᾶς λίθοις τὴν καὶ ὀστράκοις,
 οὕτω διασκοιδάσομεν, ὥς μὴ
 ᾗ, ὅποι' οἰχοῖσθε, ἔχρησι εἰδέναι.

ΧΕΛΙΔΟΝΙΟΝ

καὶ Δροσόν.

Ἰκέτι ποιεῖται
 παρὰ σὲ, ὦ
 Δροσόν, τὸ
 μεράκιον ἐ-
 κλεινίας· οὐ

γὰρ ἴσχυα πολλὸς ἔσθ' ἐν χρό-
 νῳ αὐτὸν παρ' ὑμῖν. Δρο.
 ἰκέτι, ὦ Χελιδόνιον· ὁ γὰρ δι-
 δάσκων αὐτὸν εἴρεται μελέτε-
 ραι προσεῖναι. Χι. τίς ἔστος;
 μή τι τὸν παιδοτρίβην Διότι-
 μον λέγεις, ἰππεὶ ἐκείνους γὰρ φί-
 λῳ μοι. Δρο. ἔκ, ἀλλ' ὁ ἡμέ-
 ριστος φιλοσόφων ἀπολύμενος
 Αἰρεταίνετ'· Χι. ἦ σκνυρω-
 πὸν λέγεις, τὸν δασυὴν, τὸν
 βαθυπύγωνα, ὃς ἔπειτα μετὰ τῷ
 μεράκιῳ περιπατᾷ ἐν τῇ
 ποικίλῃ. Δρο. ἰκάνοντο μοι
 ἀδολέσκειν ἐν τῷ περὶ πύλας· ΔΡ. ἰ-

resplendentes. PHIL.
 Aduentate modò confecti
 atq; instructi. Ego uero
 Tibys iste (nam hic scdus me
 sequitur) iaciēdo cū saxis,
 tū testis ostraceis, ita lisspero
 gemis uos, ut neq; quò uero
 tamini, scire tum positis.

CHELIDONVM

καὶ Δροσόν.

Non amplius
 ueritatē ad te,
 Droscē, adole-
 scentulum ille
 Clinias? Nō

enim uidi longo iam tempo-
 re apud uos ipsum. DRO.
 Nō amplius, Chelidonium.
 Nam praeceptor prohibuit
 ipsum amplius ad me acce-
 dere. CHE. Quinā iste
 num exercitorem istum pue-
 rorum Diotimum dicis? Nā
 is certē amicus mihi est.
 DRO. Non, sed perditissim-
 us iste philosophorū Ari-
 stænetus. CHELID. Te-
 tricū istum dicis· et bisus
 tum, profunda barba, qui cū
 lum

DIALOGI MERETRICII. 425

ἐν ἰλαξίῳ, ὁρῶντα ἐπίδοι
 με πολὺ μῆθρον, ἐλκόμενον τῷ
 πῶρον ὕπὸ δαμῖς. Χε. τί
 παῖδ' ἂν ἐκάνῃς, τοιαῦτα ἴ-
 πας τὸν Κλεινίον; Δρο. ὅκ
 εἶδ' αὖ, ὃ Χελιδόνιον, ἀλλὰ με-
 λῖπτε ἀπίκοιτός μιν γαστήρι-
 ον, ὅφ' οὐ γυναικὶ ὁμιλεῖν ἔρ-
 ξατο, πρῶτον δὲ ὁμίλῃ μοι,
 τριῶν ἑτάων ἔξῃς ὁμορφῶν, ὅ-
 δὲ προσωλή τῷ σφραγῶ. ἰπὶ
 δὲ ἔντιόν μιν, ὅκ εἶδα δὲ, ὅπως
 τί ἴπαθον ἰπ' αὐτῷ, ἰπὶ μὲν
 τῷ Νουρίῳ, πρὸς σκισφομί-
 νῳ αὐτὸν, ὅφ' ἄγχι διαφρί-
 λοντα, ὅφ' ἰπὶ παιδικῇ. ὅ δὲ πρὸς
 πα τοῦτο, ἔφ' ἰδύσα, μετὰ
 τῷ Αριστάντῳ, νόσσαι πέρῳ,
 ἐκάνον δὲ ἱερὴν ἰσχυρίαν, ἡ δὲ
 τῷ ἑρῶν, καὶ μενίτι παρρηγ-
 κῶν τὸν ὀφθαλμὸν ἔτ' ἰβάδι-
 σον αἶμα ἐς τῷ πόλιν. ὅ δὲ ἄ-
 γχι τῷ Διπύλῳ ἀπολυσθῆσασα,
 ἰπὶ μὲν δὲ ὅπως ἰπιστράφει, ἐς
 παυῆναι, ἰδὲν σφίς ἀ-
 παγγῶ.

se, deiecit in terram oculis, neq; aspicere amplius ad ip-
 sam uoluisse. Atque exinde ambos ad urbem iisse. Ipsa
 uerò ad Dipylū usq; secuta, cum ille prorsus neq; conuerso-
 teret sese, domum redijt, nihil planum aut certum habens

lum equidē, uanū iactatorē,
 quem utinam pessimē perire
 indeā, barba tractū à carni
 fice. CHE. Quid aut acci-
 dit illi, cur talia persuaderet
 Clinia? DROS. Nescio,
 Chelidonium. Sed cum an-
 tea nunquam ullam noctem
 intermiserit quin mecū dor-
 mires, ex quo rem cum mu-
 liere habere cepit (primū
 autem mecum habere cœ-
 pit) tribus istis diebus pro-
 ximis ad angiportum hoc
 ne unquam accessit quidem.
 Postquam autem ex eo con-
 tristari cœpi (nā nescio quo
 pacto mibi ægrē quiddam
 ob illum accidit) Neuridem
 misi, quæ illum circumspice-
 ret, aut in foro commoran-
 tem alicubi, aut in palestra.
 Ba autem rediens, deambu-
 lantem uidisse se ait eū Ari-
 staneto, atque innuisse illi à
 longē. Illum autem erubuis-

παγγῆλας ἔχουσα. πῶς μοι οἷα
 διάγω τὸ μετὰ ταῦτα οὐκ
 ἔχουσα ἀπῆσαι, ὅ, τι μοι πρὶν
 πονέειν ὁ μετρηκίστη; ἀλλὰ
 μὴ ἰλύπησά τι αὐτόν, ἰλιγον·
 ἢ τινὸς ἄλλης ἡράδην, μίσχο-
 σας ἐμὴ, ἀλλ' ὁ πατὴρ Διωνύ-
 λου αὐτόν. πολλὰ τεταῦτα
 ἔσθ' ἔστιν. ὅθι δὲ πρὸς Διάλῳ
 ὁψίαν ἤκει ὁ Δρόμων, τὸ γραμ-
 μάτιον ταῦτ' ἀπ' αὐτοῦ κομί-
 ζων, ἀνάγνωθι λαβῶσα, ὦ Χελί-
 δονιον· οἶδά γὰρ δὲ πρὸς γράμ-
 ματα. Χι. φησὶ Διὶ μετὰ τὰ
 γράμματα, οὐ πάνυ σαφῶς,
 ἀλλ' ἐπιστοιχευμένα, δηλοῦν-
 τὰ ἱεραφίην τινὰ τοῦ γραφο-
 τῆ. λίγη δὲ, πῶς μὲν ἰφίλιν
 σέσι, ὦ Δροσὺ, τὸς θύε ποιῶ
 μοι μάρτυρας. Δρο. αἶ, αἶ,
 τάλας, ἢ δὲ τὸ χεῖρον πρὸς ἱ-
 γραψί. Χι. καὶ νῦν ἢ ἢ κατὰ
 μίση, ἀλλὰ κατὰ ἀνάγκην
 ἀφίσταμαι· ὁ πατὴρ γὰρ Δρο-
 σονίτην παρὶδὲν ἐμὴ φιλοσο-
 φῶν

quod renunciaret. Quicme
 igitur pacto post illa tū f-
 fectam putas? quæ cōiecta
 tam facere nusquam pos-
 sam, quid nam esset quodas
 dolenti huic accidisset
 sed ita mecum dicebā: Num
 nam egre illi aliquid fei?
 aut num quam aliam aiat,
 me perosus? aut num pater
 uetuit ipsum? Multa adeo
 huiusmodi mecum ipsa uol-
 uebam. Porro autem circa
 multam uesperā uenit Dro-
 mo, literas has ab alio affe-
 rens. Accipe Chelidonium,
 ac lege. Scis enim literas ui-
 delicet. C H E. Age uideas
 mus. Ac literæ quidem ipsæ
 nō admodum planè scriptæ,
 sed incompositæ, & malè
 coagmentatæ, properantiā
 quandam scribentis indi-
 cant. Sic autem sonant: Quo
 quidem pacto amarim te,
 mea Drose, testes facio deos.

D R O. Va uae misera mi-

hi, neque salutationem à principio adscripsit. C H E. Et
 nunc autem non odio aliquo, sed necessitate coactus
 defero te. Nam me pater Aristaneto tradidit, ut pbilo-
 sophiæ

φᾶρ αὐτῷ, ἡδὲ καὶ ἐμὰς γὰρ
τὰ κατ' ἐμὰς ἀπαντα, πάντ'
πολλὰ ἐπίσιμκοί μοι, ἀπρίπτις
ἔχει λίγων ἰταῖρα συνῆναι,
Ἀρχιτέλης καὶ Εὐρασιεκλέας
ἔχοντα· πολλὴ γὰρ ἄμεινον
ἔχει, πλὴν ἀρίστῳ προτιμᾶται
ἔχοντες. Δρο. μὴ ὄρασις ἱ-
κίται ὁ λῆρ' ἐκείνῳ, τοιῶν-
τα παλαιῶν τὸ μακάριον.

Χι. ὥς αὐτὸς γὰρ πείθει αὐ-
τῷ· παρακολυθεῖ γὰρ ἀκριβῶς
παραφυλάσσων. καὶ ὅλως, οὐδὲ
προσδίδειν ἄλλῳ ἔστιν ἔξω-
τις, ὅτι μὴ ἐκείνῳ. ἀλλ' ὡς σωφρο-
νίῃ, καὶ πάντα παιδεύει
αὐτῷ, ὑποσχεῖται πάντ' εὐδαι-
μονα ἰσιδᾶί μοι, καὶ ἐν ἀρίστῳ
κατασφίσειναι, τοῖς πόνοις προ-
γυμνασμεύον. ταῦτά σοι μό-
λις ἔγραψα, ὑποκρίψας ἑμαυ-
τὸν, οὐδὲ μοι εὐτυχία, καὶ μέμ-
νησε Κλεινίς. Δρο. τί σοι
δοκᾷ ἐπιστολὴ, ὦ Χιελιδόνιον;

Χι. τὰ μὲν ἄλλα, ὅ ἀπὸ
Σκν.

exercitatum. Hæc tibi uix adeò scripsi, me ipsum suffu-
ratus paululum. Tu uerò feliciter mihi uale, & memi-
neris Clinia. DRO. Quid igitur uidetur tibi epistola
hæc, Chelidoniū? CHE. Quod ad cætera quidem attinet,

sophiæ dem apud illum o-
peram. Atque ille (cognouit
enim cuncta quæ ad nos per-
tinent) multis admodum ob-
iurgauit me, in honestum es-
se dictitans, cum meretrice
rem habere me, Architelis
& Eraficleæ filium. Longè
enim melius esse, uirtutem
anteponere uoluptati. DR.
Vt nunquam ad maturita-
tem perueniat nugator ille,
qui talibus adolescentem in-
stituit. CHE. Quamobrè
necesse mihi est parère illi.
Assequitur enim me, dilige-
ter ubique obseruans: & in-
summa, ne aspicere quidem
aliū quēquam præter ip-
sum solum mihi licet. Quod
si uerò temperanter & pu-
dicè uiuam, ipsiq; per omnia
obtemperè, pollicetur pro-
prie beatum fore, præclarūq;
ac fortē em merediturū esse,
laboribus ad hoc antè præ-

Σκυθῶν ῥῆσις, τὸ δὲ μίμνησθαι
Κλινίαν, ἔχει τινὰ ὑπόλοιπον
ἐλπίδα. Δρo. καὶ μοι οὕτως
ἡδύξην ἀπέλλυμαι ὅτι οὖν καὶ
τὸ ἐρωτῶ. δ. μὲν τοι Δρόμων
ἔφασκε παυδραστήριον τινὰ εἶ-
ναι τὸν Αἰγυπτίον, καὶ ἰδίᾳ
προφάσει τῶν μαθημάτων,
συνῆναι τοῖς ὠραῖοις τοῖς
νόμοις, καὶ ἰδίᾳ λογινοῦσθαι
πρὸς τὸν Κλενάριον, ὑποσχόμενον
πάντας ὑποσχόμενον, ὡς ἰσό-
βιον ἀποφανῶ αὐτόν. ἀλλὰ καὶ
ἀναγκαιὸν ὡς μετ' αὐτῷ ἐρω-
τικῆς τινος λόγου τῶν πα-
λαιῶν φιλοσόφων πρὸς τὸ μα-
θητὰς, καὶ ὅπως, πρὸς τὸ μα-
θητὸν ὅσον, ἡπάλα δὲ καὶ τῷ
πατρὶ τοῦ Κλενάριου ματῶν
ταῦτα. Χι. ἰχρὺν, ὃ Δρo-
σὺν, γαστρίσαι τὸν Δρόμωνα.
Δρo. ἰγάρ σις, καὶ αὐτὸς δὲ
τέτις μὲς ὅτι· λίκνισται γὰρ
λίκνῃν. δ. Νουρίδῃ. Χι.
θάρρει, πάντα ἴσαι καλῶς. ἰ-
γὰρ δὲ καὶ ἐπιγράψαι μοι δικῶ
ἰδίᾳ

DR O. Inescaui hominem, & præter hoc autem etiam
meus est. Nam et ille gustavit Neuridē. CH. Bonum ani-
mū habet; omnia recte fient. Ego uerò etiam inscribere in
pariete

Scythica, & ut aiūt, orationē
lud autem, Memineris Clie-
nia, spem quandam adhuc
reliquam præ se fert. DR.
Etiam mihi ita uidetur. Pro-
inde pereō amore. Caterū
Dromo dicebat etiam præde-
rastem quendam esse Ari-
stænetum, & prætextu do-
ctrinæ consuetudinem ha-
bere cum pueris uenustissi-
mis, & priuatim orationē
habere cum Clinia, pollici-
tationes quasdam faciendo,
quod uidelicet dijs similem
illum redditurus sit. Quin
& amatorios quosdam ser-
mones philosophorum uete-
rum ad discipulos suos idem,
inquit, cum illo legit, & in
summa, totus circa adole-
scentem est. Interminatus
autem etiam est, patri Clie-
nia ista se dicturum esse.
CH E. Oportebat, Drosce,
Dromonem ipsum inescare,
ac lautius paulo accipere.

ἔδῃ τῇ τοίχῃ ἐν Κεραμαικῇ,
 ἔσθα ὁ Ἀρχιτέλης ἔνθ' ἐπε-
 ρατῆρ, Ἀριστάνειτ' διαφθάρῃ
 Κλωνίαν ὥστ' ἡγεῖ ἐκ τού-
 τε συνδραμῶν τῇ παρὰ τοῦ
 Δρόμων' διαβελῇ. Δρο.
 πῶς δ' αὖ λάβοις ἐπιγραψά-
 σαι; Χι. Ὁ νυκτὶς, ὃ Δρο-
 μῶν, ἀφ' ὅρανα ποθὶν λαβῆσαι.
 Δρο. ὦ γι, συστράθει μόνον,
 ὃ Χιλιδόνιον, κατὰ τῷ
 ἀλάζιν' Ἀριστάν-
 νειν.

pariete uolo in Ceramico,
 ubi Architeles deambulare
 solet: Aristanetus corrūpit
 Clinia, ut ex hoc quoq; ali-
 quid concurrat ac faciat ad
 delationem Dromonis. D R.
 At quomodo id clām facies,
 ne deprehendaris? CHE.
 Noctu, Drosc, carbone ali-
 cunde sumpto. D R O. Re-
 ctē sanē. Commilita modō,
 atq; auxiliare, mea Cheli-
 donium, aduersus arrogan-

tem ac uanum istum Aristanetum.

GILBERTI COGNATI

Annotationes.

* Schytica ut aiunt.) ἢ ἀπὸ Σκυθῶν ῥῆσις, id est Scytharum ora-
 tio. eo autem prouerbij uice utitur Lucianus, tum hic tum
 alijs aliquot locis: & Aelianus in epistolis. Græci autem quic-
 quid agreste, quicquid barbarum ac sæuum intelligi uolunt,
 id Schyticum appellant. Diogenes Laertius in Vitis philoso-
 phorum, putat hoc prouerbium natum esse ab Anacharsidis
 asperitate. Nam is Schyta natus, inter celebres philosophos
 habitus est Athenis. Sentit autem Lucianus hic in calce lite-
 rarum, fuisse quiddam mitius dictum, reliqua nihil
 præ se ferre humanitatis.

TRY,

Ταῦτα δέ τις
παράλαβών,
τίντι δραχ-
μὰς τὸ μί᾽ αὐ-
τῆς τοῦ, λα-

βάντες ἀποσφραγίς, λακρύνω
καὶ τίνων; ἀλλ' οὐτι τίπω-
μας ἔλκεις, οἶμαι, ὅτι δειπνῶ-
σαι μὲν ὁ ἐβίλησας. ἐκλαβὼ
δὲ καὶ παρὰ τὸ δειπνόν, ἐν-
γων γὰρ καὶ νῦν δὲ ὁ διαλί-
λοιπας ἐλολύβων, ὥσπερ βρέ-
φ' ὁ ταῦτα οὖν, ὁ Χαρμίδη,
τίν' ἐνικα ποιεῖς; μὴ ἀπο-
κρύψῃ με, ὡς αὐτὸ τοῦ ἀπολαύ-
σαι ἂν νυκτός, ἀγρυπνίσασαι
μετὰ σοῦ. Χαρ. ἴσως με ἀ-
πόλλυσιν, ὃ Τρυφαινα, καὶ ὁ
κίτ' ἀντίχων πρὸς τὸ δειπνόν.
Τρυ. ἀλλ' ὅτι μὲν ἐκ ἐμοῦ
ἴσῃς, δειπνόν. ὁ γὰρ αὐτὸν ἔχω
μετ' ἐμὲ, καὶ ἀπ' αὐτοῦ με, πρὸς
ἐμπλίκισθαι θέλωσαν. καὶ τί-
λ' ὁ δειπνῶν τὸ μετὰ ἐν ὁ
μῶν

Mica autem
quisspiā ac-
cepta, ¶
quinq; dra-
chmarū mer-

cede data, auersus dormit;
lachrumans ac gemens. Sed
neq; potasti lubenti animo,
opinor, neq; coenare solus uo-
luisti. Flebas autem etiam
inter coenandum. aspicie-
bam enim. ¶ nunc autem
non desinis ululare, perinde
atque infans aliquis. Ista igitur,
ὁ Charmide, cuius gra-
tia facis. Ne quaeso me celes,
ut uel hac parte consequar
aliquid ex nocte hac, quam
totam hucusq; tecum uigi-
lati. CHARMID. A-
mor me perdit Tryphæna,
neq; malum hoc amplius su-
stinere possum. TRYP.
At quod me quidem non a-
mes, manifestum est: neque
enim ita negligeres me, cum

probe habeas, atq; abs te repelleres, quoties amplexari
te uolo: deniq; etiam quasi quodam septo interposita ueste
inter-

μὴν τῷ ἱματίῳ, διδιδως μὴ
ψαύσαιμί σου. τίς δὲ ὁμῶς ἐν
κένυθ' ὄσιν, ἐπὶ. τάχα γὰρ αὐ
τι καὶ σιωτῆσαιμι πρὸς τὸν
ἔρωτα· οἶδα γὰρ ὡς χρὴ τὰ
τοιῦτα διακονῆσαι. Χαρ.
καὶ μὴν οἶδα καὶ πᾶν ἀνελ
θῶς αὐτῷ, ἡ ἀκένυθ' οἱ· ὃ γὰρ
ἀφανὲς ἐταῖρά ὄσιν. Τρύ.
ἐπὶ τοῦτομα, ὦ Χαρμίδη. Χα.
Φιλημάτιον, ὦ Τρύφαινα.
Τρύ. ὁποσόθην λίγεις; δύν
γὰρ εἰσι, τίς ἐκ Περαιῶς, τίς
ἀρτι διακονοῦμεν, ὃς ἐ
ρῶ Δάμυλλῳ, ὃ τῷ νῦν στρατῷ
χοῦντ' ἔσθ'· ἢ τίς ἐταῖραν,
ἢν παγίδα ἐπιπαλῶσιν; Χαρ.
ἐκένυθ', καὶ ἰάλῳκα ὁ διακονοῦ
μαρ, καὶ σιωτῆσαιμι πρὸς
αὐτῶς. Τρύ. οὐκοῦν δὲ ἐκ
νῦν ἐκλάθ; Χαρ. καὶ μά
λα. Τρύ. πολλὸς ὁ χρόνος ἐστὶ
σε ἱρῶντι, ἢ νοτιλῆς τις ἔστι;
Χαρ. ὁ νοτιλῆς, ἀλλὰ μὴν
ἐπὶ τὰ σχιδοῦν ἀπὸ Διονυσίου,

ὅτι

benfusus miser sum. TRY. Ob illam itaque florabas?
CHAR. Atq; admodum. TRY. Multum autem tem
poris amasti illam, an nuper adeo cepisti? CH. Haud
nuper adeo, sed menses propè septem sunt, à Dionysio
usque

intercluderes, metuens uide
licet ne te tangam. Sed ta
men quæ 'nam illa est, dic
mibi. Fortassis enim etiam
ipsa nonnihil ad amorem
istum tibi contulero. Scio
enim quo pacto conueniat
huiusmodi res administra
re. CHAR. At uerò nosti
atque admodum probè ip
sam, & rursus illate quo
que: neq; enim obscura adeo
meretrix est. TRY. At nomen mibi cedo, Chara
mide. CHARM. Phil
lematium, ὁ Tryphæna.
TRY. Viram dicis?
duæ siquidem sunt. Illamne
ex Piræo, quæ nuper adeo
mulier facta est, quam Dæ
myllus amat, eius qui nunc
exercitum ducit, filius: an
alteram, quam cognomento
decipulam uocant? CHA.
Illam equidem, atque adeo
captus ab ea & compre
bensus miser sum. TRY. Ob illam itaque florabas?
CHAR. Atq; admodum. TRY. Multum autem tem
poris amasti illam, an nuper adeo cepisti? CH. Haud
nuper adeo, sed menses propè septem sunt, à Dionysio
usque

ὅτι πρῶτον ἔδωκ' αὐτῷ. Τρ. ἔδωδ' δὲ ἄλλω ἀκριβῶς, ὃ τὸ πρόσωπον μόνον, καὶ ὅσα τοῦ σώματος φανερὰ, ἃ ἔδωδ' φιλεματίῃ, καὶ ὡς ἐχθρῷ γυναικαὶ πίντι καὶ τιτάραιοντα ἐκ γιγνύαν ἦδη. Χαρ. καὶ μὲν ἐπόμενῃ, δὴ καὶ ἄνωγιν εἰς τὸν ἐσόμενον λαφύσει λιῶνα τελίσαι. Τρύ. σὺ ἢ πρόσθεν πιστεύσας αὐτῷ, τοῖς ἑκείνους ὅροις, ὃ τοῖς σιαυτοῦ ὀφθαλμοῖς; ἐπίσκειται γὰρ ἀκριβῶς, ὑποβλίσας ποτὶ τὰς λεπτάς αὐτῆς, ἐνθα μόνον τὰς αὐτὰς τρίχας ἐχθρὰς, τὰ δὲ ἄλλα, φρονέει βαθεῖα. ποτὶ ἢ τὰς λεπτάς, ἐπὶ τὴν ἀδρῆσιν τὸ φάρμακον, ὃ βάπτεται, ὑπολυσθαι τὰ πολλά, καὶ τοῖς πῖ τῷ, λιῶσαι ποτὶ καὶ γυναικὶ ἰδίῃ. Χαρ. ὅδ' ὡς ποτὶ μοι πρὸς τὸ ἐνιδῶν. Τρύ. αἰκίως ἂν πίπται γὰρ μυσσάθαι νόμῳ ἐν τῇ αὐτῇ λυκῇ;

usque uidelicet, ex quo prius mūm illam uidi. TRY P. Vidistine autem totā ipsam diligenter, an faciem solū; etiāq; corporis partes quæ in aperto sunt? & quæ uidisti, Philematij ne erant, atq; ita uti conueniebat esse mulierem quinque & quadraginta annos iam natam? CH. At uerò deierat illa, secundū supra uigesimali modo ad proximum Decembrem cōpleturam esse se. TRY P. Tu uerò utrū credis iurjurando illi, an proprijs oculis? Contemplare enim diligenter, suspiciens aliquando ad tempora illius, quo loco solo suos crines habetis nā cetera, impostura mera. Circa tempora autem quoties medicamentum quo infici solet, lāguescit, ac uim suam remittit, albescit plerumque. Quāquam quid hoc attinet? Coge aliquando ut nudam

quoq; spectandam se tibi exhibeat. CHARMID. At nunquā mihi in hoc consentire uoluit. TRY. Merito sanē. Sciebat enim abominaturum esse te canos ipsius capillos.

ἄρα, ὅλα δὲ ἀπὸ τῆ αὐχίνου
 ἐς τὰ γόνατα παραδάσει ἑο-
 κῶν. ἀλλὰ σὺ ἰδὲ κρυβὲς, τοιαύ-
 τη μὲ συνῶν, ὅτι τάχα καὶ
 ἰλύπει σι, καὶ ὑπερβύρα; Χα.
 ναί, ὦ Τρύφαινα, ἡ δὲ τοι τοσαύ-
 τα παρ' ἑμὲ μαμβάουσα. καὶ
 νῦν ἐπειδὴ χιλίας αὐτόση ἐκ
 ἄχου διδύναμι βολίως, αἶτις ὅ-
 σι πατρὶ φειδμελὲς τριφόμε-
 νου, Μοσχίωνα ἐσθιξαμένη,
 ἀπέχλεισέ με, αὐτὸ ὡς λυπῶ-
 σαι καὶ αὐτὸς βλάψῃ αὐτῶν, σὶ
 παρείλαφα. Τρύ. μὰ τίς
 Ἀφροδίτῳ ἐκ αὐτοῦ ἦτορ, εἰ μοι
 προῦπέ τις, ὥς ἰδὲ τέτοις πα-
 ραλαμβανόμενῳ λυπῶσαι ἄλ-
 λῳ, καὶ ταῦτα, φιλεμάτιον
 τίς σοφόν. ἀλλ' ἄπειμι καὶ γὰρ
 ἔδω τρίτον τέτον ἦσεν ἄλλοις
 τρυφῶν. Χαρ. μὴ σύ γε οὕτω
 παχίως, ὦ Τρύφαινα· εἰ γὰρ
 ἀλυσθ' ὅστις, ἂν φῆς περὶ φιλε-
 ματί, τίς φρονέων, καὶ ἴτι βλά-
 ψῃται, καὶ τὸ τ' ἀλφῶν, καὶ πρὸς
 βλάψῃ αὐτὸ ἴτι διωαίμεν αὐτῇ.

lus. CHAR. Ne tu utique tam statim, mea Try-
 phæna. Nam si uera ista sunt quæ de Philematio dicis,
 coma uidelicet suppositicia, & quod tingitur, & ui-
 tiligines illæ, ne aspicere quidem amplius illam potuero.

TRYP.

capillos. Caterum tota à
 collo ad genua usq; Pardali
 similis est. At tu lachruma-
 baris, quòd cum tali nō coire
 res? Fortassis autem etiam
 agrè tibi faciebat, & super
 bam gerebat sese. CHA.

Sancè uerò Tryphæna: &
 hoc quāuis tam multa à me
 acciperet. Ac nunc quidem
 postquam mille petenti, fa-
 cile ac statim dare nō poui,
 utpote qui patrem habeans
 parcum & tenacem, Mo-
 schione intrò ad se recepto,
 me exclusit. Ob quæ, dum
 illi uicissim agrè facere uo-
 lo, te assumpsi. TRYP.

At ego, per Venerem, haud-
 quaquam uenissem, si quis
 prædixisset mihi, ob id solè
 assumptam esse me, ut alteri
 agrè facerem, præsertim
 Philematio huic, capulo ui-
 delicet. Verùm ab eo. Iam e-
 nim tertium hoc cecinit gal-

Τρύ. ἰρῶ τίμ μετῆρα, εἴ πο-
τε λίσσεται μετ' αὐτῆς· πορὶ
γὰρ τῶν ἱτῶν ἡμῶν ὁ πάππῳ
διηγείται σοι, εἴ γινῆι τι.
Χαρ. ἐκουῖ ἐπαδὺ τοιαύτη ἰ-
κάνη, ἀφ' ἧς ἔδωκ' ἡ δὲ τὸ δια-
τάξιμα, πορὶ βάλλωμεν δὲ
ἐλλείψης, καὶ φιλοῦμεν, καὶ ἀ-
λιδῶς σωῶμεν, φιλημάτιον
δὲ πολλὰ χαίρειτω.

coeamus, Philematium autem longe ualeat.

ΙΟΕΣΣΑ, ΠΥΘΙΑΣ
καὶ Λυσίας.

ΡΥΠΗ
ἡ Λυσία
πρὸς ἐμὴς
καὶ ἡ
λῶς, ὅτι
λύττε ἀρ.

γύριον πώποτε ἤτησά σοι, μήτ'
ἀπίκλεισσαι ἐλθόντα, ἔνδοξ' ἵτις
ρῳ, εἴ ποδ' αὖ μήτε παραλογι-
σάμενον τὸν πατέρα, ἢ ὑφι-
λάμενον τ' μητρός, ὡς ἀγκασαί
ἡμοί τι νομίσαι, ὅποια αἱ ἄλλαι
ποιῶσιν· ἀλλ' οὐδὲν ὅζ' ἀρχῆς
ἀμίδον, ἀξύνμολον εἰσεδεξά-
μεν, οἶδα, ὅσους ἱραστὰς παρὶ
πυφάμεν, ἡ θοκλία τ' πρυλα
Nostine quàm multos amatores reiecerim? Ethoclem uideo

TRYP. Interroga matrē,
si quando cum illa lauit for-
te. Nam de annis etiam anus
narrare tibi poterit, si modò
uiuit etiamnum. CHAR.
Proinde postquam talis illa
est, auferatur quidem iam e'
medio septū hoc, amplexo-
mur autem mutuò, atq; oscu-
lemur nos, ac tandem uere
leat.

ΙΟΕΣΣΑ, ΠΥ-
thias, & Lysias.

N/olefcis igitur, ὁ Lysia,
aduersū me?
Et recte fa-
ne, quando-

quidem neq; argentum un-
quam abs te poposci: neque
uenientem exclusi, alterum
intus esse dictitans, neq; de-
cepto patre, aut ex matris
rebus aliquo subtrahēto, coe-
gi te mihi afferre quippiam,
perinde atq; aliæ facere so-
lent: sed statim ab initio in-
de, nulla data mercede, atq;
asymbolum recepi te intro.
licet;

θεύοντα νῦν, καὶ πασίῃνα τὴν
ναύκληρον, καὶ τὴν σωφροδί-
αν Μελισσην, καὶ τοὺς ἱεραγχοὺς
ἀποθανόντες· αὐτῷ τῷ πα-
τρὶ, καὶ ἐν ἑαυτῷ αὐτὸν ὄντα ὁ-
ρίσας. ἰγὼ δὲ σὶ, τὸν φάσμα
μόνον ἤχον, οὐτι τινὰ προσελί-
πυσσας ἑτέρου, οὐτι προσεμίμνη,
ἔτι μὴ σὶ, ἥμελον γὰρ ὃ αὐτόῃς
ἀλυσθῆ ἄναι, ἃ ἄμυνον, καὶ
διὰ τούτῳ σοὶ προσέχυσας, ἡ-
σπορ ὃ πλωτολόπη, ἰσοφρέ-
σων, ἐπιβουλόνης ὅτι μητρὶς,
καὶ πρὸς τὰς φίλας ἱγναλῶ-
σας. σὺ δὲ, ἰπᾶν ἱμαθῶν,
ἐποχέου ἔχων μί, τίς ἂν ἦεν
ἰδὲ σοὶ, ἄρτι μὴ Δυναμένη προ-
σέπαιβον, ἡμῶς ὁράσης, ὥς λυ-
ποῖς ἡμῖν. ἄρτι δὲ σὺν ἡμοῖς κα-
τακάμιν, ἰπᾶν Μαγί-
διον τὴν ψάλτριάμ. ἰγὼ δὲ ἰο-
πὶ τούτοις λακρύων, καὶ σωφρο-
νί ὑβρίζουμένη, πρῶτον δὲ, ἰπᾶ-
ν σωφρονιστῆ, ὁρᾶσθαι καὶ σὺ
καὶ Δίφιλ, παρῆσαν καὶ ὃ
αὐλῶν τῶν Κυμβάλων, καὶ
τα με accumbens, Magidium
delicet. Ego uero ob hæc lachrymor, & sentio contu-
meliā. Paulq̃ autem antè, quando compotabatis Thraaso
& tu & Diphilus, aderant & tibicina Cymbalium, &

licet, eum qui nunc inter sco-
natores est, Passionem nau-
clerum, & coequalē tuū
Melissum: quanquam etiam
nuper adeo pater eius mor-
tuis esset, ac dominus ipse
factus bonorum omnium.

Ego uero te, Phaonem scili-
cet meum, solum habebam,
neq; aspiciens neque admit-
tens alium quenquam præ-
ter te. Arbitrabar enim stul-
ta ac demens, uera illa esse
quæ iurabas: & ob hoc ani-
mum tibi aduertens, perin-
de ac Penelope illa, pudicè
ac castè agebam, clamante
atq; increpante ob hoc ma-
tre, & apud amicis accu-
sante me. Tu uero posteaquā
intellexisti me obnoxiam ha-
bere te, uti quæ iam ex te pe-
perissem, nunc quidem ad
Lycenam alludebas intuen-
te me, nimirum ut ægrè mie-
hi faceres: nunc autem iux-
ta laudabas, psalteriam istā ui-
delicet. Ego uero ob hæc lachrymor, & sentio contu-
meliā. Paulq̃ autem antè, quando compotabatis Thraaso
& tu & Diphilus, aderant & tibicina Cymbalium, &
B e e e Pyrallius

πυρραλίδες, ἰχθῆρά οὐ σὰ μοι' σὺν
 δὲ τῷτ' εἰδὼς, τὴν Κυμβάλιον
 μὲν, οὐ μοι πάντ' ἐμίλησεν, ἴο
 τι πρῶτά τις ἰφίλκσας· σ' αὖ
 σὺν γὰρ ὕβριδός, τοιαύτῳ φι-
 λῶμ. πυρραλίδας ᾗ ἴσον ἴσους,
 ἀλλ' αὖτ' αὖ, ἰκάνῃ μὲν ἕκασ-
 τὸς δὲ τῷ πικρῷ, πρὸς τὸ οὐ
 ἐκίλευσθ', ἀ μὲν πυρραλίδες αἰ-
 τῶσαι, μὲν αὖ ἄλλω ἰχθίῳ. τί-
 λῃ δὲ, τῷ μέλῃ ἀπειλακῶν,
 ἐπὶ τὴν Δίφιλιν ἄδδ' ἀσχο-
 λῆμνον, ἰάλλει γὰρ ὀρώσω-
 σι, πρὸς ἑσέως πως, οὐτόχως
 προσκυνῶντας ἐς τὴν κόλπον καὶ
 τῆς, ἐπὶ λαβῇ γιγνώσκου
 ἐμὴν ᾗ φιλήσασα, μεταξὺ τῶ
 μακρῶν ὑπὸ τῷ ἀποδείξω πα-
 ριβύσασθ'. ταῦτα οὖν τίν' ἔστι
 καὶ ποῖος; ἴσ' οὐ μέγα ἢ μικρὸν
 ἢ δίκαιον, ἢ ἀδίκον καὶ ἰσὺς; τί-
 να ἔτορρον ἄδδ', ἐπὶ τῷ μένῃ
 σέβω; ἐ μὲν γὰρ ὧ Λυσίας τῷτο
 ποῖος, γυνώσκων ἄθλιον λυπῶν,
 gitur cuius gratia facis? Qua
 na iniuria affeci, aut etiam
 que intuita sum? an non a-
 tuum uiuo? Haud sane præcl-
 facis, miseram mulierculam,

Pyrallis, ea quæ inimica mihi est. Tu uerò cum hoc scires, Cymbalium quidē quinquies osculatum es : id quod non admodum curæ mihi erat, (teipsum enim afflicte in contumelia, talentum osculando) Pyrallidi autē quāto multa innuebas, ac bibens illi quidem poculum commonstrabas, puero autem reddens, in aurem iubebas, ut nisi Pyrallis id postulat, alteri nemini infunderet. Postremò autem etiam demorso malo, quando Diphilum alias res agere uidebas (loquebatur enim cum Thrasone tum) inclinans te quodammodo, colloccatè ad eò iaculabar is illud in sinu ipsius, ne latere quidem me cupiens. Illa autem exosculata, inter mamillas sub fascia insertabat illud. Ista in te autem siue magna siue parua offendi ego ? quem alium cuius unius ingenium & morem aut magnū hoc, Lysia, & in te insanientem, mœrore implis

μυμνήσῃς ὑδὶ σοί. ἴσῃ τις βίος, ὃ
 ἀδράστεια, καὶ τὰ τοιαῦτα ἔρεα.
 σὺ δὲ ποῖς λυπήσῃς, τάχα καὶ
 ἀπέσῃς τι πορὶ ἐμῷ, ἐμμελύνω
 με, ἥτοι βρόχῳ ἐμαυτῷ ἀποπνί-
 ξασσο, ὃ ἔς τὸ φρενὶ ὑδὶ λιφα-
 λῶ ἐμπνέσσο, ὃ ἵνα γι' τινὰ
 τρόπου ἐνέσῃς θανάτῳ, ὥς μα-
 κρὸν ἐνοχλοῖω βλαπομελῆ, πομ-
 πῶς εἴς τίτι, ὥς μίγα, καὶ λαμ-
 πρὸν ἔργον ἱερὰ σάμενος. τί με
 ὑπεβλήσῃς, καὶ πρὶν ἔς ὀδύνας;
 ἢ γὰρ τι ἐγκαλῇς, ἢ πῆ. Πυθίας ὦ.
 μὴν αὐτὴ δικασάτω. τί ἔτο, ὃ ἢ
 ἀπικεινέμενος ἀπὶ ἔρχομαι ἑα-
 λωμένῃ; ἔρεα ὦ Πυθίας, οἷα
 πάσχω ὑπὸ Λυσίῃ; ΠΥ. ὦ ἄλ-
 λ' ἀγροῖται. τὸ δὲ μὴ ὑδὶ κλα-
 δῶσαι δακρυόσους, λίθοι, ἐκαστὸν
 θρωπὸς ὅστι. πλὴν ἀλλ' ἔτι χρεὶ
 ἐκλεθῆς ἀπ' αὐρ, σὺ ὦ τίς αἶσα διέ-
 φθες αὐτὸν ὑπεραγαπῶσα,
 καὶ ἔτο ἐμφαίνουσα, ἐχρῶν ἢ μὴ
 πᾶν αὐτὸν συλαῖν ὑπερόπῃαι
 γὰρ αἰσθανόμενοι γίνονται.

παύς

implicans. Est dea utiq; ali-
 qua Adrastia, ac talia uiacet.
 Tu uerò aliquando mœrore
 afficeris, ubi fortasse audie-
 ris de me aliquid, quod ia-
 ceam uidelicet aut laqueo à
 me ipsa suffocata, aut in pu-
 trum præcipitata, aut quem-
 cunque tandem mortis mo-
 dum inuenero, dum ne am-
 plius ita coram eo ob alio-
 rum oculos molestis afficiar.
 Ac tum pompam utiq; duc-
 cestu, perinde ac re magna
 splendidaq; peracta. Quid
 me toruè affectas, ac dentio-
 bus infrendis? Nam si quic-
 quam est cur me accuses, di-
 cas licet. Pythias hæc inter
 nos iudicet. Quid hoc? ne
 responso quidem dato abis
 hinc, me relicta? Vides mea
 Pythias qualia patiar à Ly-
 sia. PYT. O' feritatem.
 Nā quòd nullis neq; lachry-
 mis flectitur, lapsi sanè, non

Bece 2

Ab de

homo est. Quāquā si utiq; ueritatē cōuenit dicere, tute loc-
 sa perdidisti ipsum, quæ supra modum amasti hominem,
 idq; etiam palam fecisti illi. Oportebat autem non nimis
 emulari ipsum. Insolentes enim fiunt cum hoc sentiunt.

ἴν, τὸ μὲν πρῶτον ὥμῳ τῶν
 Λυδῶν αὐτῇ συγκοιτῶνται,
 τὸ δ' οὐκ ἔν, ὡς Πυθίας, ἀλλ' ἰ-
 φασθ' ἀμὲν ὅτι ἴσθ' ἀγινόμεν τι
 να, πάντων ἀπαλόν, ἢ χρῶν λι-
 παρμύων, μύρων ἢ αὐτ' ἀπο-
 πνίουσα. ἔτι ἰδὼν, ὃ ἄν ἢ ξίφος
 ἔχον ἔλθιν, ἐκ αὐτοῦ κρυπτα, σὺ
 ἴσθ, τί γιγᾶται, ὡς Πυθίας: γίγνω-
 τ' ἄξια δοκῶ σοι διυγῆσθαι;
 Ἰδ. τὸτό σοι ὡς Λυσία λιγύπ-
 κος; ὃ Πυθίας αὐτῷ μοι συμ-
 κἀνδρῶν, πν. μὲν λίγῃ ὡς ἰδὼν α
 πρὸς αὐτόν. Ἰδ. τί μὲν λίγῃ;
 Πυθίας ἔν, φίλταται, μίσησθαι
 θύσας ἢ ἡμᾶς, ὡς ἄμα καλὸν
 δοιμὸν ἰλυνθῆναι γδ, σὶ μὲν ἰο-
 χησα. Λυ. Πυθίας, δ' ἢν χρῶν λι-
 παρμύων, ἀταδὶ ἱκίης ἑμίραι
 αὐτοῦ μὲν τισάντων νόμῳ;
 Ἰδ. ἀπὸ τ' ἴσθ' ἰδὼν ἰδὼν, ὡς Λυ-
 σία: ἡμῶν γδ αὐτῇ αἱ τρι-
 χες, πᾶν ἢ τῶν πλῶν ἰκίης ἐπὶ
 θύσας. Δάξον ὡς Πυθίας, δάξον ὅ-
 τινι ὅν, πᾶσαν αὐτόν. Ἰδ. τὸ μὲν

principio quidem putabam
 Lyden cum ipsa una dormio-
 re, ceterum aliter multo res
 erat, Pythias. Nam ubi coi-
 trectare coepi, deprehendi
 imberbem quendam, admo-
 dum tenerum, ad cutem usq;
 detonsum, unguenta etiam
 ipsum olentem. Hoc ubi sci-
 si, si quidem ὅτι gladium co-
 niens mecum attulisset, nō
 ita quiessem tum, sat scitote.
 Quid ridetis Pythias? an uer-
 rò risu digna dicere uobis uideor?
 I O B S. Hōc cū ei-
 gitur Lysia acerbum adeo
 tibi fuit? Pythias haec mecum
 dormiebat. P Y T. Ne di-
 cam illi Iossea. I O E S. Cur
 non dicam? Pythias erat, ὃ
 charissime, à me accersita-
 tum, ut una mecum dormi-
 ret. Aegrè enim erat mihi,
 quod te nō habebam. L Y.
 Pythias autē? ille ad cutem
 usq; detonsus? atq; exinde intra sex dies hosce tantam iterū
 produxit comam? I O. Ex eo cū morbo laborauit, tonsa
 est, Lysia. defluerāt enim illi tum crines, nunc autem fio-
 eticiam comam imposuit. Ostende Pythias, ostende
 ita rem habere se, ac fidem illi fac. Ecce tibi adolescentulū
 istum

ὡς ἂν δὲ μὲν, καὶ ἐδῶς ἐταχί-
 σεν, τότε τοίνυν ἰγὼ, τίς μὲν λῆ-
 χλῳ ἀκοντίσας, δίσπαρτα τὸν
 ἱππαρχὸν αὐτῶν, καὶ τὸν ἱπ-
 παρ, ὡδὲ δὲ τὸ σωματικὸς ἐτι
 αὐτῶν (ἦσαν γὰρ τινὲς, οἱ
 ἰμῶν, διαλύσαντες μὲν τίς
 φάλαγγα, ἐς πλάσιον δὲ συ-
 ναγαγόντες αὐτούς) ὡδὲ τότε
 ἰγὼ σπασάμενος τίς σπά-
 ρῳ, ἀπαρτί τῷ θυμῷ ἱππώ-
 σας, ἀνὰ τρεῖς μὲν, ἑσὲν ἱππῶν,
 τὸς προσιόντας αὐτῶν τῇ ἰμ-
 βολῇ τῶ ἱππῶν, τῷ ξίφει δὲ λα-
 τρυγῶν, δίστιμον τὸν λαχα-
 γῶν ἑνὲς ἐς δύο τίς ἱππῶν
 αὐτῷ ἱρᾶνα, ὁμῶς δὲ, ὃ χλῳ
 δα, μὲν ὀλίγον ἰπύσσει, ὅδε
 φονγόντων. Χη. ὅτι γὰρ ὃ
 Λεόντιχη πρὸς Περσέωντα
 ἱμνομάχους τῷ σατράπῃ, ὃ
 μεγάλα ἱππῶν καὶ τότε
 Λε. ἡλῶς ὑκίμνησας, ἐπὶ ἡ-
 γρῶν ἐδ' ἱκάνει τὸ πρῆξιον.
 ὃ γὰρ σατράπης μέγιστος ὢν,
 ἱππομάχων ἄριστος δὲ καὶ ἄν-
 ρω,

clarum facinus ac magnum edidisti? LEO. Pulchre
 commouisti facinoris, haudquaquam etiam illius ingene-
 rosi. Nam satrapa ipse cum corpore quidem esset maximus,
 inter

me, neque quisquam amplius
 subsistere sustinuerit. Ibi igitur
 tum ego lancea quidem
 emissā transfixi praefectum
 alae ipsorum, una cum equo.
 Contra eos autem qui con-
 ferti adhuc resistebant (erant
 enim nonnulli qui persiste-
 bant, phalange quidem so-
 luta, in quadrangulam au-
 tem aciem aggregatis ip-
 sis) progressus, arrepto gla-
 dio, ac totis animis factis in
 illos impetu, in fugam quidem
 conuerto circa septem eo-
 rum qui in prima acie pu-
 gnabant, equi incursum: gla-
 dio autem impacto, manipula-
 rij unius ducis caput in duas
 partes disseco, una cum ipsa
 galea. Vos autem, Chenida,
 paulo post superuenistis, fu-
 gientibus iam illis. CHE.

Nam cum, Leontiche, circa
 Paphlagoniā singulari prae-
 lio cum satrapa illo cōgres-
 sus es, an non tum quoque pre-

ῥα, καὶ ἀρρήσας τῇ ἑλλωί.
 αὖ, προσηδύσας ἐς τὸ μίσον,
 πρὸς καλῶτι, ἢ τις ἰδίαι αὐ-
 τῷ μονομαχῆσαι, οἱ μὲν ἔν ἄλ-
 λοι ἑκατεπικλήδυναν, οἱ λαχόν-
 τες καὶ οἱ ταξίαρχοι, καὶ ὁ ὕγι-
 μὼν αὐτὸς, καὶ τοὶ ἐκ ἄγερ-
 οῦς αὐθραπτοὶ ἄρ. Ἀρίσταρχ-
 ος γὰρ ὕγιμὼν ὕγαι, Αἰτω-
 λὸς, ἀκουστικὸς ἄριστος. ἰγὼ
 δὲ ἐχελιάρχω ἐστὶ τολμήσας
 δ' ὁμως, καὶ τὸς ἱππάρχους ἐπι-
 λαμβανομένους ἀποσασάμι-
 νος. ἰδιωδίνισαν γὰρ ὑκίρ-
 ῖμοῦ, ὁρῶντες ἀπεσάλβοντα ῥῶ-
 τὸν βαρβαρὸν ἐπικρούσει τοῖς
 ἱπποῖς, μέγαν τι, καὶ φοβερὸν
 οὕτα τὸν λόφον, καὶ ἑραδαίον-
 νοντα πλὴν λόγχῃ. Χη. ἡγε-
 γὼ ἰδαισα τίτι, ὦ Λύοντιχ, καὶ
 οἶδα ὡς ἐχέμεν σε, διό-
 μυχος μὴ προκινδυνεύειν. ἀ-
 βιώτα γὰρ ἔν μοι, σοῦ ἀποβα-
 ούντος. Λι. ἀλλ' ἰγὼ τολ-
 quidem ipsum resplendentem armis inauratis, magnā autē
 atq; terribilem indutū galeam, & præterea lanceam quo-
 que ui multa librantem. CHB. Nimirum ego quoque
 tum metui Leontiche, & scis quo pacto instabam tibi pre-
 cando, ne præ alijs periculo cōmittere te uelles. Nam mihi
 uita hæc ingrata futura erat, te morte amisso. L B. At ego

inter grauis autem armatu-
 ra milites pugnator habe-
 retur optimus, contemptis
 uidelicet Græcis, in medium
 profiliebat, ac prouocabat
 siquis cū ipso singulari præ-
 lio decertare uellet. Ibi igi-
 tur tum ceteri quidem per-
 culsi atque perterriti erant,
 Manipularij uidelicet, Præo-
 fecti, & Centuriones, &
 ipse etiam Imperator, quan-
 quam homo esset minimē
 alioqui ingenerosus aut igna-
 uis. nam Aristarchus tum
 imperator exercitum duce-
 bat, Actolus, idemq; iacula-
 tor optimus. Ego uerò tri-
 bunation adhuc tum gere-
 bam: sed tamen nihilominus
 fidens animo, & dimotis à
 me socijs, qui me increpādo
 retinebant: metuebāt enim
 mihi, aspicientes Barbarum

εἰσας, παρ' ἑλθεῖς τὸ μῖσον,
 ὃ χάρον τ' παφλαγόνῃ ἐπλίσ-
 μεν, ἀλλὰ πάγχευον καὶ
 αὐτός. ὥς τε θεὸς οὐδὲν ἰγνίησιν
 παρ' ἡμῶν, καὶ παρὰ τ' βαρβάρων
 ἰγνώρισαν μὴ γὰρ ἡ ἀκῶναι
 ἐλόγισθαι, ἀπὸ τ' πῶλτες μάλο-
 υσα, καὶ τ' φαλάγγων, καὶ τ' λόφου.
 εἰπὶ ὃ Χλωΐδα, τίνοι μὲ παύ-
 τος τέτι ἀκαίρον; Χ. τίνοι δὲ
 ἄλλω, ὃ Ἀχιλλῶ, καὶ Δία, τῷ Θί-
 πιδῷ καὶ Πηλέϊ; ἔτως ἐπρηπι-
 μεν σοὶ ὃ κόρυς, ὃ φοινικὶς δὲ
 ἐπὶ λυθεί, καὶ ὃ πέλις ἡ μάρμα-
 ρος. Λ. ἐπὶ ὃ σὺν ἡμεῖς, ὃ
 βαρβαρῶν πρότερον τιτρώσκει
 μὴ, ὀλίγον ὅσον ἀνιψώσκει τῷ
 Διόρατι, μικρόν ὡς τὸ γόνυ.
 ἰγὼ δὲ Διολάσκε τίς ἀσπίδα
 τῇ σαρῖσι, πᾶν διαμπαῖς ὡς
 τὸ τέτυον, ὡς ἐπιδραμὼν, ἀ-
 σιδερετόμην τῇ σπάτῃ φα-
 λῖν, καὶ τὰ ὅπλα ἔχων, ἰπα-
 νῆλθον, ἅμα καὶ τίς ἡ φαλῶν
 ἀπὸ τῇ σαρῖσι πεπυγῶν κα-
 μίστων, λελυμένῃ τῷ φόνῳ.
 Υ. ἄπαυ ὃ Λιόντιχι, μια-
 currēs, cervicē quoq; gladio amputo facile, armaq; illius re-
 ferens inde redeo, caput quoq; unā summa fixū lancea por-
 tans, cæde videlicet totius ac madēs. H. Y. Apaze Leōtiche,

tum præ cæteris ausus, præ-
 cessi in medium, non pen-
 neque ipse Paphlagonē illō
 armatus, sed totus adeo au-
 ro collucens. Quare clamor
 statim coortus est ὡς ἀ νο-
 stra parte, ὡς ἀ barbarū.
 Agnoscebant enim etiā illi
 me uidentes, ὡς maxime en-
 pelta, ὡς phaleris, ὡς cri-
 stis. Dic queso Cbenida, cut-
 nam me tum omnes assimi-
 labant? CHE. Cui autem
 alteri, quàm Achilli, per Io-
 uem, Thetidis et Pelci filios
 Ita decebat quidem te ga-
 lea, efflorebat autem pur-
 pura: pelta uerò etiā fulgu-
 ris modo coruscabat. L. E.
 Postquam autem ad manus
 uentum est, Barbarus ille
 prior uulnerat me modicē,
 quasi perstringēs hasta pau-
 lum supra genu. Ego uerò
 adæta per clypeum læcea,
 totum utrinque pectus illius
 trāsuverbero: atq; exinde ac-
 currēs, cervicē quoq; gladio amputo facile, armaq; illius re-
 ferens inde redeo, caput quoq; unā summa fixū lancea por-
 tans, cæde videlicet totius ac madēs. H. Y. Apaze Leōtiche,

foeda

ὅρα ταῦτα καὶ φοβερὰ πρὸς σου.
 τὸ δινυγῆ, καὶ ἐν αὐτῇ σι δὲ
 προσβλήσεις τις, ὅτω χαίρουσα
 πῦλνθῃ, ὅπως συμπίσι, ὅ
 συγκαταβούσι. ἔγωγε οὖν ἄπισ-
 τῷ. Λι. διπλάσιον ἀπέλαβι
 τὸ μέδιμα. Υμ. ἐν αὐτῇ κομῇ
 σαιμι ἀνδροφόνῃ συγκαταβού-
 σαι. Λι. μὴ δίδιδι ὡς Υμ-
 πῖ, ἐν Παφλαγονίᾳ καὶ πῖ
 πρᾶκται, πῶ δὲ ἀρλύκω ἔγωγε.
 Υμ. ἀλλ' ἵνα γὰρ ἀνδρῶν
 αἰ, καὶ τὸ αἶμα κατίσας σου
 ἀπὸ τοῦ λιπαρῆς τὸ βαρβαρῆ,
 ὅν ἐφορᾷς ὑδὶ τῇ σαρίῃ. ἄν-
 ἔγωγε τοῖς αὐτοῖς πρὸς βαλῶ,
 καὶ φιλήσω; μὴ, ὡς Χάριτος,
 γίνετο; ἔδιν γὰρ οὗτος ἡμῶν
 τῶν Διμῶν. Λι. καὶ μὴ
 ἡμῶν αἰδοῖς ἐν τοῖς ὅπλοις, οὐ
 εἶδα, ὅρα αὖτε ἄν. Υμ. ἀνέν-
 σα μόνον, ὡς Λιόντις, ναυτιῶ,
 καὶ φρίτῃ, καὶ τὰς σκιάς μοι
 Διμῶν ἐρᾷ, καὶ τὰ ἔδωλα τῇ
 πρὸς οὐδὲν, καὶ μάστιγα, ἢ
 ἀβλῖα λοχαγῶ, ἢ δύν τινα λι-
 γαλῶ

fœda scelerataq; hæc, atque
 adeò horribilia de te ipso
 narras: neq; uerò te amplius
 ne aspexerit quidē aliquis,
 cruore ac tabo ita gaudens
 tem, nedum bibat tecum, aut
 concumbat. Ego certè igitur
 hinc abeo. LEO. Quis
 duplam accipe mercedem.
 HYM. Non potero cum
 uiro cædibus polluto concu-
 bere. LEO. Ne metuas,
 Hymni. Nam illa tum in Pa-
 phlagonia gesta sunt, nunc
 autem pacem hic ago. HY.
 At homo deuotus & execra-
 bilis es, & cruor ex capite
 Barbari illius quod in lan-
 cea fixum portabas, in te de-
 stillabat. Ego ne igitur ut ta-
 lem uirum amplectar & os-
 sculer? absit, ὅ Charites. ne-
 que enim iste talis carnifice
 melior. LEON. At uerò
 si me uidisses in armis, sat
 scio, amasses Hymni. HY.
 Audiēs solūm hæc, Leōtiche,
 nauseo, atq; borreo, ipsasq;
 illas umbras uidere mihi uideor & simulacra occisorum,
 & præcipuè miseri illius manipularij præfecti, cuius tu
 caput

φαλὸν διερμύλει· τί οἶσ', τὸ ἔ-
γερ αὐτὸ, καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ
δαίμων, καὶ λαμψὺς τὸς νε-
φρῆς· ἡ δὲ αὐτῶν γὰρ μοι δεινῶν,
ἡ δὲ ἀνικτητὸν πάθος πο-
σύνωμερον ἔδωκεν. Λε. οὕτως
ἀγγίζεις, ὦ Ὑμνι, καὶ μικρόν
χρῆσ'· ἰγὼ δὲ ὥμῳ ὑπὸ σι-
δαί σοι ἀκύνεον. Ὑμ. ἀλλὰ
πρὸς τοῖς διηγέμεσι τέτοις,
ἃ τινες Λημνιάδας ἢ Δαναοὶ
διδεῖν ἔβουλον· ἰγὼ δὲ ἀποτρίχου
παρὰ τῷ μεταδόν, ὥς ἐτι ὁ-
μαρκαῖς ἐστίν· ἔπειτα καὶ σὺ ὦ Γραμ-
μῆ, σὺ δὲ ἱερῶσο χιλιάρχου
ἀρίστη, καὶ φειδῶ, ὁπίσω αὖ
ἰθίλῃ. Λε. μᾶλλον ὦ Ὑμνι, μᾶ-
λλον ἀπιλάμβει Χρ. σὺ γὰρ
ὦ Λιόντιχ' ἀφίλῳ παιδίον
ἡπαρτόβροχε, ἑπὶ σάου λό-
φου, καὶ ἀπιλάμβει ἀριστάας
διξιῶν· ἰγὼ δὲ ὥρων εὐθὺς,
ἔπειτα χλωρὰ ἰγύνετα, ἐτι σε τὰ
ἡπαρτὸν λοχαγὸν ἡκῖνα δι-
γυλῶς, καὶ συνίσταται τὸ πρό-
σωπον, καὶ νάφουξεν, ἡπὶ
κρίστῃ, καὶ incredibilia quaedam praeclare facta comme-
morando. Ego uero statim uidebam quo pacto expalles-
cebat, cum tu adhuc illa quae circa manipulariū facta es-
sent, narrares· contrahēbatq; uultū, et exhorrebat aliquan-

caput in duas partes disse-
cuiisti. Quid putas igitur si
ipsum opus afficerem, et
cruorem manantem, et iso-
centium cadauera? Emori-
tura certē mihi uideor, ut
quae nunquam negallum quā-
dam gallinaceum occidi ui-
derim. LEON. Adcon-
autem ingenerosa Hymni-
es, et pusillanimiti Ego uerò
oblectatum iri tel' puta-
bam audiendis istis. HYM.
At huiusmodi narrationibus
oblecta, si quas Lemniades
inueneris, aut a Danaides. E-
go autem hinc ad matrem
curriculò abibo, dum adhuc
dies est. Sequere et tu Grā-
me. Tu uerò uale, Tribuno-
rū optime, et occisor, quot
quot etiam uolueris. L B.
Mane quaeso, Hymni, mane.
Abijt. CHEN. Nempe
Leontiche puellam simpli-
cem territasti, conueniendo
tum,

ἡγεῖ διακρίψαι τὴν λιπαρὴν ἰο-
φον. ΛΙ. ἤμην ἱρασμῶτι-
ς αὐτῇ φανῆσθαι. ἀλλὰ ἡγεῖ
σύ μιν προσεπαλῶλιναι ὃ ΧΥ-
νίδα, τὸ μενομήχιον ὑπεβίβα-
λόν. ΧΥ. ἐν ἰδῷ γὰρ σιωπῶ
ψεύδεται σοι, ἐρῶντα τὴν αἰ-
τίαν ὅτι ἀλαστονάαι; σὺ δὲ πο-
λὺ φοβερὸν αὐτὸ ἱπρίσας. ἴσῃ
γὰρ, ἀπίσταμόν τῃ λιπαρῶς
παφλαγόν τὴν λιπα-
ρὴν, τί ἡγεῖ κατῆπυξαι αὐτὴν
ὡς τὸ σαφίσις, ὥς σε καταρ-
ρίῃ τὸ αἷμα; ΛΙ. τῷτο μὴ
εἶν ὡς ἀλθῶς, ὃ Χλῶνίδα,
ἰπὺν τὰ γινῶσκει ὃ κακῶς σιω-
πῶντας. ἀπὸ τοῦ δ' οὖν, ἡγεῖ πῇ
σὺ αὐτὴν συγκαθιδύσκει-
σαι. ΧΥ. λίγῃ οὖν, ὡς ἰ-
ψόσθαι ἅπαντα, γυνῶν αὐ-
τῇ δῆσαι βολόμην; ΛΙ.
αἰσχρὸν, ὃ Χλῶνίδα. ΧΥ. καὶ
μὴν ἐν ἄλλῃς ἀφίκοιτο. ἰλῆ
ἐπίπῃ θάττον, ὃ μὴ ἰδῶναι
τὴν εἶναι δυνάμει, ὃ λαβόν.
δυνάμει γυνῶν ἰψόσθαι
δὲ γενερός ἱπὺν ἰδῶναι
δὲ. CH. At uero alio pacto non redibit facile. Proinde al-
terū ex his elige, ut uel odio habearis, dū praeclarus bellator
uideri cupis: uel mētītū esse te ista cōfitearis, et cū Hymnida
dormias.

tum, postquam etiam disse-
cuisse te caput illius dicebas.
LEON. At ego me illi a-
mabiliorem eō uisum iri pu-
tabam. Sed & tu me perdi-
disti Chenida, qui ultra hac
etiam de singulari certamī-
ne submonuisti. CHEN.
An non decebat me quoque
mentiri tecum, quādo caus-
sam arrogantiae istius uide-
bam? Tu uero longe terri-
biliora omnia fecisti. Ego
enim amputaris infelicis io-
stius Papblagonis caput, cur
idem etiam lanceae affixisti,
ita ut cruor in te destillaret.
LEON. Vnum hoc im-
purum ac detestabile reueo-
ra, Chenida. Nam cetera
quidem non omnino male
confecta fuerant. Abi igitur,
ac persuade illi ut redeat,
mecumq; dormiat. CHE.
Quid igitur? dicam ne quodā
omnia ista mentitus fueris,
L E. Turpe hoc, Cheni-
da. CH. At uero alio pacto non redibit facile. Proinde al-
terū ex his elige, ut uel odio habearis, dū praeclarus bellator
uideri cupis: uel mētītū esse te ista cōfitearis, et cū Hymnida
dormias.

ἡμολογῶν. Λι. χαλεπὰ δὲ
 ἄμφω, αἰρήματα δ' ὅμως τίνω
 Ὑμνίδα, ἄπιθι οὖν, καὶ λίγ' ὦ
 Χλωίδα, ἰψυῖδάαι μὲν,
 μὲν πάντα
 δέ.

dormi. LEON: Dif-
 ficile sanè utrunq; est, sed
 tamen Hymnidem habere
 malo. Abi itaq; ac dic illi;
 Chenida, mentitum quidem
 esse me, non tamen omnia

GILBERTI COGNATI

Annotationes.

a Danaides.) Danaus, cū essent ei quinquaginta filię, & Aegy-
 pto totidē mares, responsum accepit, se à genero interfectum
 iri, quapropter ut nuptias recusaret fratris, secessit Argos.
 Tandē cū ad hoc cogeretur, filię monitis patris coniuges nō
 stu omnes interfecerunt, pr̄terquam Hypermnestra, quę Li-
 no uiro peperit: à quo Danaus, postquam annos regnasset
 quinquaginta, interfectus est. Danaides uerò dare criminis
 p̄nas apud inferos dicuntur, aquis implere fracta dolia co-
 actę. De quib. Bologninus ex quarto Metamorp. Ouid.

Implebuntq; suas nequicquam Belides urnas,

Imperio patris quę fecerere uiros.

Δ Ω Ρ Ι Ω Ν Κ Α Ι

D O R I O E T

ΜΥΡΤΑΛΗ

Myrtale.

Ὑμνί ἀπο-
 κλῆς ὦ Μυρ-
 τάλῃ; οὖν,
 ὅτι πίνυς ἐν
 γυγνόμην δια-

σέ; ὅτι δέ σοι τὰ τρωχῶτα ἐκ-
 μίσον, ἰσώμεν, αὐτὸρ, δισπώ-
 τες, πάντ' ἔμ' ἰγώ. ἰπὰ δ' ἰγώ
 δὲ αὐτὸ ἔδε ἀκριβῆς, οὐ δέ
 τὸν Βιθωὸν ἔμπορον ὕδατος
 ficcus planè iam, tu uerò Bitbynū istū mercatorē inueni, qui

Vnc me ex-
 cludis scilicet
 cet Myrtale?
 nunc, quādo
 ad inopiam

perueni propter te! At quan-
 do tā multa ad te afferebāt
 amator, uir, dominus, deniq;
 nihil nō erā. Posteaquā igitur
 ego quidē exhaustus ac

qui

ἔραστῳ, ἀποκλείομαι ῥ' ἰγὼ,
 καὶ πρὸ τῶν θυρῶν ἵκασθα δα
 κρύου, ὃ δὲ τῶν νυκτῶν φιλεῖ
 ναι, μόνον ἐνδορ δ' ἔστι, καὶ μὴ
 παυνοχίβεται, καὶ ἡνὶρ φ' ἔστι
 ἀπ' αὐτῆ. ΜΥΡ. ταῦτά
 με ἀπειπύγα δαρίων, καὶ
 μέλισσα, ἐπέτασ' ἄγχι, ὡς
 πολλὰ ἔδωκε, καὶ πίνετο γὰρ
 γίνεσθαι δὲ ἰμέ. λόγισαι γὰρ
 ἔπαυται δ' ἄρχῃς, ἐπέτασ' μοι
 ἱάμισσας. ΔΩ. ὡγαῖ ΜΥΡ-
 τάλη, λογισώμεθα, ὑποδέμα-
 σα ἰκ Σικυῶν τὸ πρῶτον
 δύο δραχμῶν. τίθα δύο δραχ-
 μάς. ΜΥΡ. ἀλλ' ἰνομήθε
 νύκτας δύο. ΔΩ. καὶ ἐπέτα
 ἔταρ ἰκ Συρίας, ἀλάβαστρον
 μύρον ἰκ Φινίκης, δύο καὶ ἑ-
 το δραχμῶν, νὸ τὸν Πισσαδῶ.
 ΜΥΡ. ἰγὼ δὲ σοὶ ἱκαλίστη τὸ
 μικρὸν ἱκῶντι χιτῶνιον, τὸ μί-
 χει ἑμῶν, ὡς ἔχει ἐρίτῳ,
 ἑπείρε ἑπ' ἑρῶς ἱκαλομελὺς
 αὐτὸ πᾶρ ἑμῖν, ἐπέτα ἱκαλὸν δὲ
 ex Phœnicia, duarum etiam istud drachmarum, ita me
 servet Neptunus. ΜΥΡ. At ego tibi, cum hinc naui-
 gares, parvam illam tuniculam dedi ad femora usque de-
 missam, quo remigando uteris, quam Epiurus prore-
 tes, quando dormierat mecum, per obliuionem hic intus

qui te amet, ego quidē exclu-
 dor, et ante fores sto lacbru-
 mans: ille autem tota nocte
 osculatur, & solus intus est;
 & quasi quoddam sacrum
 peruigilium tecum peragit,
 iamq; etiam prægnantem
 ex eo esse te ais. ΜΥΡ.
 Ista me enecant, Dorio, &
 maximè quando dicis quod
 multa dederis mihi, & ad
 inopiam propter me redas-
 εῖς sis. Rationem igitur sub-
 duc quaeso omnium eorum
 quæ iam inde à principio ad
 me attulisti. ΔΩΡ. Rectè
 sanè, Myrtale, subducamus
 rationem. Principiò igitur
 calceos attuli tibi Sicyonios,
 duarum drachmarum pre-
 cio. pone duas drachmas.
 ΜΥΡ. At concubuisti quo-
 que noctes duas. ΔΩΡ.
 Et quando ex Syria uenie-
 bam, alabastrum unguenti

relique.

πέρημι. Δω. ἀπὸλαβες αὐτὸ
 πρὶ γνώρισαι ἐπὶ τῷ πρῶτῳ
 ἐν Σάμῳ, μετὰ πολλῆς γι, ὦ
 θεοί, ὅτι μάχης. ἱρίμμουα δὲ ἐκ
 Κύπρου, καὶ σαπύρας πίντι,
 καὶ πέρηκες τίσαρας, ὅπῃ
 καταπλόνεσαμην ἐν Βοσπόρῳ,
 ἐκδομίσά σοι. τί οὖν; καὶ ἄρτι
 ἐκτὼ ναυτικῆς, ἐν γυργάθῳ ξι
 ρὺς, καὶ ἰσχάδιον βίνον ἐν Κα
 ρίᾳς, καὶ ὑψίστην ἐν Πατάρων σασ
 δάλῃα ἐπὶ χρυσα, ὦ ἀχάρετι,
 καὶ τυρόν ποτι μίμνημαι τὸν
 μίγαν ἐν Γυθίῳ. Μυρ. πίντι
 ἴσως δραχμῶν, ὦ Δωρίων, ταῦ
 τα πάντα. Δω. Μυρτάλη,
 ὅσα νεύτης αὐθροπῶ ἰδυά
 μιλῶ, μὴ δὲ ἐπιπλήν. νῦν γὰρ
 ἔδε τοίχῃ ἀρχῶ τῷ διξίῳ, καὶ
 σὺ ἡμῶν ὑποδράς; πρῶτῳ ἦ,
 ὅπῃ Αφροδίσιᾳ ἦν, ἔχῃ δραχ
 μῶν ἰθὺα πρὸς τοῖν ποδῶν
 Αφροδίτης, σὺ ἔνικον, ἀργυ
 ραῖν; καὶ πάλιν τῇ μητρὶ αἶ
 ποδύμαϊα δύο δραχμας, καὶ
 Λυδῇ ταύτῃ πολλαῖς ἢ τῶν
 χρεῶ

reliquerat. D O R. Veritas
 cognitam illā in Samo nu
 per à me rursus abstulit. E
 piurus, non sine multo (pro
 dy) certamine. Cepas autem
 ex Cyprio, & saperdas quin
 que, & percas quatuor, quā
 do ex Bosporo navigavi
 mus, attuli tibi quoq;. Quid
 ergo? etiam panes octo nau
 ticos in canistro, siccis, &
 cortinam caricis plenam ex
 Caria, & postea ex Patavis
 sandalia inaurata, o ingras
 ta. Etiam caseum aliquando
 memini afferre me tibi ex
 Gythio. M Y R. Quinque
 fortassis drachmarum, Do
 rio, omnia hæc. D O R.
 O Myrtale, quantum equi
 dem potui, homo nauta, &
 mercede operam nauibus lo
 cans. Nunc enim etiam late
 ri præfectus sum dextero,
 & tu nos contemnis? Nuper
 autem quando Aphrodisia
 celebrabantur, an non dra
 chmā quoq; ante pedes Vene

ris pro te posui auream? & rursus matri pro calceamentis
 drachmas numeravi duas, & Lydæ huic in manum ali
 quoties

χῆρα, νυνὲς μὲν δού, νυνὲς ὅτις
 σκρας ὀβολός; ταῦτα πάντα
 σιωπῇ βύβλα, ὅσια ταῦτα ἀνδρὲς
 ἦν. Μυρ. τὰ ἱερίμνα, καὶ
 οἱ σπείρομαι, ὦ Δωρίων; Δω.
 ναί, ὅ γὰρ ἄχην πλάσσει
 ζεῖν· ὅ γὰρ αὖ ἤριτον, ἄγιπλο
 τῶν ἐτυγχάνου. τῇ μητρὶ
 δὲ δὲ λιπαρίδα μίαν σπο-
 ρόδα ἐκόμισα πόποτι. ἡ δὲ
 δὲ αὖ ἱμαθον, ἃ τινὰ σοι πα-
 ρὰ τῷ βιβῶν τὰ δῶρα. Μυρ.
 ταῦτα πρῶτον ὄρα· τὸ χιτῶνιον;
 ἐκῶν· ἐπρίατο, καὶ τὸν ὄρμον
 τὸν παχύροτον. Δω. ἐκῶ-
 ν· ἡ δὲ γὰρ σοι πάλαι ἐχ-
 σαν. Μυρ. ἀλλ' ὅρῃ δαίς, πο-
 λὺ λεπτότερόν ἦν, καὶ σμα-
 γάδος ἐκ ἔχει, καὶ ἡλόδια ταυ-
 τί, καὶ δάπνιδα. καὶ πρῶτον
 δύο μνάς, καὶ τὸ ἐνοίκιον λι-
 παρίαν· καὶ τὸν ἱμαθον, ὅσον δα-
 λα παταρικὰ, καὶ τυρὸν γυ-
 θιακόν, καὶ φλιθάφους. Δω.
 ἀλλὰ ἐκῶν ὅ λήγεις, οἷον ὅν-
 τι συγκαθίσθεις αὐτῷ; ἐγ-
 μεν ὑπὲρ τὰ περὶ τὸν πᾶν
 τας, ἀναθαλασσίας, καὶ πλῶν
 Δω. At illud nō dicis, cū quali ipso cōcūbas, qui annos om-
 nino suprà quinquaginta natus uxore duxit, caluῖδ uidelicet,

quoties nūc duos, nunc qua-
 tuor obolos? Hæc omnia in
 unū cōputata, substantia cer-
 te uiri nauitæ fuerūt. MY.
 Cephæ illæ uidelicet, et sapero-
 dæ, Dorio? DOR. Ita cer-
 te. Neque enim plura aut
 maiora ferre potui. Non a-
 nim remis locarem operam,
 si diues forem. Caterum ma-
 tri meæ ne caput quidem u-
 nam ally unquam attuli. Li-
 benter autem scirē, quæ nā
 tibi à Bithyno isto dona da-
 rentur. MYR. Principiō
 turicam hanc uides? eam ille
 emit, et monile hoc crassius.
 DOR. Illæne? An non ego
 te iam olim habere noram?
 MYR. At quod tu noras,
 multo tenuius erat, neq; ullos
 smaragdos habebat. Deinde
 et in aureis has, et tape-
 tem. Nuper autem etiā duas
 minas. Et pensionem domus
 quoq; pro nobis exoluit, non
 sandalia Patarica, et caseū
 Gythiacū, et id genus nugis.

χρειαὺν οἷ' ἁράβους, ἃ δὲ τὲς
 δρόντας αὐτῷ ὄρας; αἱ μὲν γὰρ
 ἁρίτων, ὃ Διοσκόρου, πολ-
 λαί, καὶ μάστιγα ὀπτόσαν ἔδην,
 καὶ ἄβροις ἔναι θίλη, ὃν αὖ
 πολυρίσμον, φασίμ. ἀλλὰ ὄναι
 αὐτῷ, ἅξια γινοῖσα, καὶ γίνωσκ
 τοῦ μιν πασιδὸρ ὁμοίον τῷ πα-
 τρί, ἐγὼ δὲ καὶ αὐτὸς ὑπόσω
 Διελπίδα, ἢ Κυμβάλιόν τινα
 τῶν κατ' ἐμὲ, ἢ τίνω γήτορα
 ὑμῶν τίνω αὐλητρίδα, ἢ πᾶν
 πως τινά. Δάπιδας δὲ καὶ ὄρ-
 μιν, καὶ διμυῖα μιδώμαστα
 ἢ πᾶντο ἔχρημην. ΜΥΡ. ὃ
 μακαρία ἐκείνη, ἢ τις ἱρασιῶν
 εἰ ὃ Δωριῶν ἔξελθόμενα γὰρ
 αὐτῇ οἴσας ἐκ Κύπρου, καὶ τυ-
 ρὸν, ὅταν ἐκ Γυθίου κατὰ πλῆκτος.
 igitur illam, quæ te amatorem habebit Dorio. Cepas si-
 quidem illi feras ex Cypro, & caseum scilicet quando ex
 Gythio nauigabis.

ΚΟΧΛΙΣ ΚΑΙ

παρθενίς.

ἡ δανύεις ὃ
 παρθενίς; ὃ πὸ
 ἡσυχία γὰρ
 τὰς αὐ-
 τὸς φέρει;

παρ. ὃ τραϊώτης ἐκ Αἰτωλίας,

et colore similis carabo. Nō
 que etiā dentes illius uides?
 Nam gratiæ quidē, ὃ Dios-
 scuri, illius multæ, & præ-
 cipue quoties cantat, & deo-
 licatior paulo esse cupit, as-
 nus ad byram, ut dici solet.
 Sed tu fructu eo, digna utiq;
 existens: ac puer uobis na-
 scatur patri similis. Ego u-
 rō etiam ipse inueniam Del-
 phidem aut Cymbaliū ali-
 quam, meæ conditionis, aut
 etiam uicinam uestram hęc
 tibicinam, aut omnino ullā
 aliquam. Tapetas autem, et
 monilia, & duarum mina-
 rum mercedem non omnes
 habemus. MYR. Beatam

COCHLIS ET

Paribenis.

VID plo-
 ras Paribe-
 ni? aut unde
 fractas basce
 tibias afferet?

PA. Mules Actolys iste ma-
 gnus,

DIALOGI MERETRICII. 491

ἰμάγας, ὁ Κροκάλης ἱρών, ἱρ-
ράπισί μιν, αὐλήσασσαν ὑρῶν
παρὰ τῇ Κροκάλῃ, ὑπὸ τῇ αὐ-
τιραστῇ αὐτῷ Γόργῳ μιμιδω-
μύλω, καὶ τὸς τι αὐλὸς μου
σωκῆτριψι, καὶ τὴν τράπεζαν
μεταξὺ δαιτυνούντων αὐτρί-
ψι, καὶ τὸν ἱερῶν βίχρην
ἱκισπαίσας. καὶ τὸν μὲν ἀ-
γροῖον ἱκῆνον τὸν Γόργον,
ἀπὸ τῷ συμποσίῳ λαλασπά-
σας τῶν τριχῶν, ἱκῆνον παρὶ
ταύτης αὐτῆς τοῦ στρατιώτης,
Δανόμαχου (οἶμαι) ἱκῆντος,
καὶ ὁ συστρατιώτης αὐτῷ, ὅτι
ἔκ οἱ δα, ἀβιώσιντ' ὁ αὐθρῶς
πῶ, ὁ Κοχλὶ αἶμά τι γὰρ ἱρ-
ρῶν πολλὸν ἀπὸ τῶν βενῶν, καὶ
τὸ πρόσωπον ὅλον βρώδην
αὐτῷ, καὶ πικρὸν ὄσιν. Κο-
ἱμάς ὁ αὐθρῶς, ὁ μὲν
τὸς ἦν καὶ παρῶν, τὸ πρῶ-
μα; Παρ. ἱκῆντος τὸς, ὁ
Κοχλὶ, καὶ ἱρῶς ἱκῆντος. ὁ Κρο-
κάλης δὲ, οἶμαι, δύο τάλαν-
τα αἰτύσας, ἀβῆλται μὲν
ἐξ ἱρῶν αὐτῶν, ἱκῆντος ἱδ-
λον ὁ Δανόμαχος, ἱκῆντος μὲν
lenta poposcera ab eo, si se solam habere uellet. Ea igitur postquam Dinomachus non dabit, ipsum quidem

gnus, qui Crocalen amat, a-
lapis cecidit me, cum depre-
hendisset canentē apud Cro-
calen, à riuale suo Gorgo
conductam : idemq; tibias
hasce fregit mihi, ac men-
sam inter coenandum eue-
tit, crateremq; effudit quoq;
irrumperis : ipsum autem a-
grestem illum Gorgum ex
symposio capillis abstractū,
uerberarunt circumstantes,
ipse miles (Dinomacho, opinor,
nomen illi est) et cō-
militonum ipsius alter qui-
dam. Quare equidem nescio
an superuicturus etiam ho-
mo sit. Nam illi pariter et
cruor multus ē naribus ma-
nabat, et tota facies eius
intumuerat, ac liuida erat.
C O C. Quid? insanijt' ne
homo, an hac temulentia
quædam fuit, et ex ebrie-
tate insolentia? P A. Zeo-
lotypia quædā Cocbli fuit,
amorq; adeo enormis. Cro-
cale autem duo, opinor, ta-
lentia habere uellet. Ea igitur
postquam Dinomachus non dabit, ipsum quidem
Ffff 2 uenien-

ἀπικλυσθῆναι ἡπανίαν, προσὰρξά
 ξασάγει αὐτῷ τὰς θύρας, ὡς
 ἐλπίετο. τὸν γόργον δὲ οἰνοία,
 τινὰ γεωργὸν ἀντορον, ἐκ πολ-
 λῶ ἱρῶντα, καὶ χρηστὸν ἀνδρῶ
 περ προσικμῶν, ἵπνι μετ' αὐ-
 τῷ, καὶ μετὰ ἀπικλυσθῆναι αὐλῶν-
 σαι παρ' αὐτοῖς. ἣ δὲ δὲ προ-
 χειρῶν τῷ πόντῳ, ἐγὼ μὲν
 ὑπὲρ κερῶν τι τῶν ἀνδρῶν, ὁ
 γεωργὸς δὲ ἤδη αὐτίστῳ ὄρχη-
 σόμενος, ὁ κροκάλῃ δὲ ἐκρό-
 τε, καὶ πάντα ἡμῶν δὲ ἐκ-
 τοσῶν δὲ λυτῶν ἡμῶν, καὶ
 βοῶν, καὶ ἡ αὐλῇ ὁρᾶσθαι. καὶ
 μετὰ μικρὸν ἐπισέπισον ὁ-
 σον ὁκτὼ νεανίσκοι μάλα καρ-
 τοφοί, καὶ ὁ Μεγαρεὺς ἐκ αὐ-
 τοῖς. οὐδὲν δὲ ἀντίτραπτον
 πάντα, καὶ ὁ γόργος, ὡς πρὶν
 ἐφύω, ἐπαίετο, καὶ ἐπαίετο,
 χαμαὶ καί μιν. ὁ κροκάλῃ
 δὲ, ἐκ οὗ δὲ ὅπως ἐφύω ὑπὲρ κερ-
 γῶσα παρὰ πῶν γάστρων οἰ-
 σπιάδα, ἐμὴ δὲ παπίσας ὁ Δει-
 νάδης, ὁ Μεγαρενσις ἄλλος ἑνὶ
 τῶν αὐτῶν. ἡ δὲ ἀντίτραπτον
 πάντα, καὶ ὁ γόργος, ὡς πρὶν
 ἐφύω, ἐπαίετο, καὶ ἐπαίετο,
 χαμαὶ καί μιν. ὁ κροκάλῃ
 δὲ, ἐκ οὗ δὲ ὅπως ἐφύω ὑπὲρ κερ-
 γῶσα παρὰ πῶν γάστρων οἰ-
 σπιάδα, ἐμὴ δὲ παπίσας ὁ Δει-
 νάδης, ὁ Μεγαρενσις ἄλλος ἑνὶ
 τῶν αὐτῶν.

uenientem exclusit, illi
 illi etiā ianua, quemadmo-
 dum ferebatur: Gorgū au-
 tem, Oenocensem quendam
 agricolam prædiuitem, iam
 diu ipsam amantem, homi-
 nem uidelicet facili ac pro-
 bum, intromittens, potabat
 cum eo: me quoq; assumpta;
 ut tibia canerem apud ipsos.
 Caterū cum iam proce-
 deret conuiuium, ego qui-
 dem personare cœpi carmē
 quoddam Lydij a generis,
 ac toni: rusticus autem ille
 surgebat iam ut saltaret, &
 Crocale autem etiam mani-
 bus applaudebat, omniaq;
 adeò iucūda ac suauia erāt.
 Interea uerò strepitus exau-
 ditur, & clamor quidam,
 ianuaq; domus exterior ef-
 fringitur. Nec multo post
 irruerunt adolescentes quasi
 actō, admodum robusti ac
 sperem;

νίμωχ^Θ, ἐκφθέρε, φησί. αὐ-
 τιαγόμενος μοι τὰς αὐλὰς προ-
 σρίψας, καὶ νῦν ἀποτρέχω φρά-
 σισα ταῦτα τῷ διοπότῃ, ἀπὲρ
 χιται δὲ καὶ ὁ γιωργὸς, ὁψόμε-
 νίς τινας φίλους τῶν ἀσικῶν,
 οἱ παραδώσουσι τοῖς πρυτα-
 νόδοις τὴν Μεγαρίαν. Κό. ταῦτ'
 ὅσον ἀπολαύσαι τῶν τραίω-
 τικῶν τέτων ἐρώτων, πλεονέ-
 κει δίκας. τὰ δὲ ἄλλα, ὅ γε μὴ
 νὸς εἶναι καὶ χιλιάρχει λέγονο-
 τὸν, τί τι δοῦναι δίκην, πόριμα
 νιν, φησί, τίς σὺνταξιν, ἔσ'
 αὖ ἀπολαύω ὅλ' μιδοφορίας, καὶ
 ποιήσω πάντα. ἐπιτριβεῖν
 δὲ οὖν, ἀλαστοκὸν ὄντορ. ἔγω-
 γ' οὖν εὖ ποιῶ, μὴ προσειμένη
 αὐτὸς τὸ παράπαν. αἰλούς
 τίς ἐμοὶ γίνοιτο, ὃ νύκτας ὃ γιωρ-
 γὸς ἰσότημ^Θ, κολακούμεν ἀ-
 δῶς μικρὰ, καὶ κομίζω πολλο-
 λά. οἱ δὲ τὸς λόφους ἐπισείον-
 τὸν οὗτοι, καὶ μάχας διωγέ-
 μιστοι, ψόφοι, ὦ παρθενί.

ferat multum. Crispus autem concutientes isti, & praelia
 commemorantes, nihil aliud, Partheni, quam

inanes crepitus.

Ffff 3

GIL

spercas, inquit: & simul ti-
 bias contractas abiecit. Et
 nunc currens ab eo, ut hac di-
 cam hero meo. Abit autem
 & agricola, circumspectu-
 rus amicos quospiam in ur-
 be, qui Megarenses illum
 magistratibus tradāt. CO.
 Hoc nimirum est frui mili-
 taribus istis amoribus, pla-
 gas & actiones sustinere:
 cetera uero, Duces esse se et
 & Tribunos iactitant: &
 si quid dandū sit, Expecta,
 aiunt, dum tributum confe-
 ratur, dumq; ipse stipendiū
 accipiam, atque omnia tibi
 conficiam. Pereant itaq; ar-
 rogantes isti iactatores. Nā
 ego certe rectè facio, quæ
 ipsos penitus non admitto.
 Piscator mihi quispiam ob-
 ueniat, aut nauita, aut agri-
 cola, æqualis conditionis, qui
 adulari sciat parum, & af-

Annotationes.

α Lydij generis.) Inter tonos & modos musices, Lydius in primis est. Lydia enim gens eam harmoniam maximè usurpauit, quæ ex sexta diapaſon specie nascitur. Noſtra ætas penè omnem Lydij cantum in Ionicum mutat. ita cognata sunt natura horum modorum systemata. Huic furorẽ tribuit idem Lucianus in Harmonide, de quatuor modis & Harmonis proprietate agens.

NOTHI DIALOGI.

ΔΙΟΠΑΤΡΙΣ, ἢ PHILOPATRIS,
Διδασκῆς. seu qui docetur.

Iacobo Micyllo interprete.

ARGUMENTVM.

Luciani'ne sit Dialogus hic, an alterius cuiuspiam, dubitari potest. Nam quod ad argumentũ attinet, non abhorret ab illius ingenio & dicacitate. pariter enim & gentilium deos, & Christianorum religionem, ut sæpè aliàs, incessere uidetur. Phrasis autem, & tota aded compositio, cæteris illius scriptis haudquaquã similis est. Nam quorsum pertinet excursus iste, reliquo propè toto corpore longior? aut quid aded grande & affectuosum sequitur, quod tragico isti exordio respondeat? Sed de his doctiores iudicent. Cæterum cuiuscunq; scriptum hoc fuit, uidetur is Traiano Cæsari ob uictoriam in Oriente partam potissimum gratulari uoluissè, contra eos qui per id tempus siue ipsi urbi, siue alteri alicui loco (nam patriæ solùm uocat) pericula & clades præſagebant: quos ipse à principio sophistas appellat: ad finem tamen ita describit, ut propemodum Christianos intelligere uideatur. Eò enim pertinet quod in fine de Persico supercilio, de Susis, & de tota Arabum regione meminit. Omnia enim illa à Traiano deuicta, in populi Rom. potestatem illis tũ temporibus rediere, ut apud Dio-

nem & Eutropiū & ceteros qui eius ætatis historiam scripserunt, uidere est. Et hinc alterius tituli causa est, quo Philopatris dialogus hic inscribitur. Quod autem ad didascalonem pertinet, fingitur is, qui patriæ fortunæ ac prosperitati tanto opere studet, tum ab eo quicum sermonem habet, de deo uero & religione recta informari: tum ab ijs qui patriæ malè ominabantur, eiusdem institutionis causa in communem cœtum ac societatem introductus fuisse, unde & catechumenus in ipso dialogo infra uocatur: *εἰς τὸν ὄνομα Χριστιανὸν* uocare soliti aliquando fuere eos quos pietate & religione sua informare nuper cœpissent. Porro scribit in quadam epistola Ponticus Virunius, Lucianum etiam Euangelium Ioannis infectatum alibi fuisse: quod si est, non immeritò de hoc Dialogo intelligi potest. Ita enim hic de luce, de uerbo, & ceteris quibusdam meminit, ut ex principio Euangelij illius sumpta uideri queant. Nisi si quod aliud eius generis scriptum ab hoc editum fuit, quod ad nostram ætatem non peruenit. Quod autem ad uersionem attinet, quanquam fortassis referret huiusmodi scripta, quæ uel contemptum religionis aliquem pârere possent, uel alioqui impietatem præ se ferunt, omnino non uerti: tamen quia argumento operis seruiendum fuit, rursus hic lectorem oratum uolo, ut si quid minus perspicuè, aut aliter quàm debuit, conuersum deprehendet, ueniam hanc exemplari nostro det, quod in quibusdam locis ita deprauatum fuit, ut nescias utrum de industria obscurata quædam fuerint, an librarium uitio alia corrupta, aliâq; omissa.

ΤΡΙΕΦΩΝΤΟΣ, ΚΡΙΣ

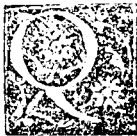
τις καὶ Κλεολάμ.

τὸ τοῦ Κρι
α, ὁλοκαυ
τὴν αἰώνιας,
καὶ τὰς ὁ
ντις ἀνάτι

TRIEPHON, CRI

tiar, Cleolam.

Vid hoc δ
Critic? to
um te ip
sum immu
casti, et su

percussa diuina contraxisti: profundum autem quippiam, & quasi in intimo pectoris recessu tecum ipse
Efff 4 cogitas,

συνένδυνας, μύχιον δὲ βυασο-
 δομούεις, αὐτὸ καὶ ἰάτω πρὸς
 πολλῶν, ἱερὸν χυλὸν φρονεῖς ἰοικῶς,
 ἱατὰ τὸν ποιητὴν, ὅχρ' ὅτι
 σοὶ εἴλη παρείας; μή περ τρι-
 παρηνον τιθίσαι, ὃ ἑκάτῳ
 ὃς Ἀδελφολογῶν, ὃ ἱατὶν
 θῶν ἐκ προνοίας σωτήν' ἔχει;
 ὃ ἄλλω γὰρ σὺ τοιαῦτα αἰνέει
 παθῶν, ὃ καὶ αὐτὸ ἡκυκῶς, οἶ-
 μαι, τὸν νόσμον ἱλυομένην,
 ὃ σπρὸς ὠδὴ τῷ Δουκαλίῳ.
 σοὶ λέγω, ὃ καλὴ Κριτία, ἐκ
 αἰῶν ἐμὲ ἐπιθεωμένον τὰ πολ-
 λὰ, καὶ ἐς βραχὺ γειτνιάσαν-
 τ'· δυσχεραίνεις κατ' ὑμῶν,
 ὃ ἱκκικῶς, ὃ καὶ ὅτι χεῖρος
 παλαιστήσονται ἐπιδέχαι; Κρ.
 ὃ Τριφῶν, μίγερ' ἔναι, καὶ ὃ πο-
 ρημῶν λόγον αἰκῶς, καὶ πολ-
 λῶς ὁδοῖς διγυρῶν, καὶ
 ἐπὶ ἀναπνεύσει τὰς ὕβρις, καὶ
 τὰς ἀποκὰς ἀποφράττω, μή περ
 ἐπὶ ἀκῶσαι ταῦτα, καὶ ἀποψύ-
 ξω ἱκκῶς, καὶ μύθος τοῖς ποιη-
 ταῖς γυνέσσομαι, ὡς καὶ Νιόβη τὸ
 πρῶτον.

cogitas, sursum atque deor-
 sum inambulās, astutias ὅ-
 μαφραμεντα meditantī simi-
 lis, quemadmodū poeta ait:
 pallor'q; genas tibi cepit. Nū
 alicuibi Cerberum aspexi-
 sti, aut Hecaten ab inferis
 huc egressam? aut etiam deo-
 rum alicui ex providentia
 quadam occurrīsti? Nondū
 enim talia tibi accidere cō-
 ueniebat, etiamsi ipsum au-
 diuisses mundum aquis ob-
 rutum iri, quemadmodum
 Deucalionis tempore factū
 est. Tibi dico, heus optime
 Critia, an non audis me tan-
 toperē inclamante, ὅ bre-
 ui adeo appropinquante? u-
 trum indignatione aliqua
 aduersum nos percitus es,
 an obsurduisti, an uerò etiā
 expectas dum te elata manu
 impellam? C R I. O' Tri-
 ephon, magnum quendam
 ὅ admirabilem audiui ser-
 monem, multisq; uis tra-

Etatum. Ac nugis istas adhuc memoria repeto, au-
 resq; obturo, necubi etiam amplius audiā talia, ὅ insania
 nimia dirigeam, fiamq; poetis fabula, perinde ut Niobe
 olim.

πρὶν ἄλλὰ κατὰ ἑρμηνὴν ὡς
 μέν αὐτῷ ἱερὰ λῆς σποδοίνῃ
 σαι, ἐμὴ ἐπὶ κρησῆς μοι ὦ λῆς,
 καὶ τὸ τ' κλυομένην πύδμα τ'
 Ἀμβρακίῳ τε ἱμυθούθῃ ἐπ' ἱ-
 μοί. Τρ. Ἡράκλεις τ' βαρμα-
 σίων ἱκάνων φασμάτων, ἢ ἁ-
 κισμάτων, ἢ πορ' Κριτίαν δέ-
 πλυσαν. πόσοι γὰρ ἱμυθούθῃ
 ποιήσῃ, καὶ τὸρα βολογία φιλοσό-
 φων ἐπὶ δέξιπλυσαν σὺ τὴν δια-
 νοίαν, ἀλλὰ λῆς πᾶντα γί-
 γουσι ὡς οἱ; Κρ. πῶς αὖτε ἐς
 μικρὸν, καὶ μενίτι παρρησιάζ-
 οντι ὦ Τριεφῶν· ὅ γὰρ παροπ-
 τίς ἢ ἀμειλιχίος γινώσκει παρ'
 ἡμῶν. Τρ. οἱ δ' ὅτι ὁ μικρὸν ἐστὶ
 δύναμις ἀφροσύνην πρῶτα αὖτε
 κυκλῆς, ἀλλὰ καὶ λίαν τ' ἀπορ-
 ρήτων. ὅ γὰρ χρῶς, καὶ τὸ ταυρὸς
 λὸν ὑδὶ βλίπεν, καὶ τὸ ἄσπερον
 εἰ βάσιως, τὸ αὖτε καὶ ἡμέτερον
 πόριπολῆν, ἀρίγνῳ σι λῆ-
 θισισορ' ἀλλ' ἄμψυσορ' τ' δέ-
 νει, δέξιμωσιν τὸς ὕβρις, μέτι
 κληρὸν παθῆς. Κρ. σὺ μὲν
 ὦ Τριεφῶν, ὅσον πύλινον αὐτὰ
 atq; deorsum in ambulas, conspicuū te facit. Verum enim re-
 spira aliquantulū à malis, et nugas istas euome, ne quid fors
 patiare mali. CR. Tu quidē, ὦ Τριεφῶν, quantū iugeri spa-

olim. Quin per precipitium
 in caput deuoluerer alicuo-
 bi, ueluti uertigine quadam
 actus, nisi, ὦ amice, incla-
 masses mihi, adeoq; Cle-
 ombroti saltus, Ambraciote
 illius, de me fabula ferretur.

TRI. Παρ', quàm mira-
 biles istæ apparitiones siue
 auscultationes fuere, scilicet
 quæ Critiā adeo perculeret
 Quot enim attoniti poetæ,
 & præstigiatores philoso-
 phi, percellere mentem tuā
 non potuerē, sed nuga tibi
 fuere omnia. CRI. Desi-
 ne paulisper, ὦ Triephton, ne
 quæ molestus amplius sis. Ne
 quæ enim contemnendus aut
 negligendus mihi eris. TR.
 Scio equidē, quod neq; par-
 uam, neq; conieptu facilē
 rem apud te uoluis, sed ad-
 modum etiam arcanam. Nā
 et color, quod taurinū quid-
 dam tueris, quodq; pedibus
 consistere nequis, sed sursum

δραμα ἀπ' ἡμῶν, ἵνα μὴ τὸ πνέου-
μα θάξῃ σε, καὶ πωλείσῃς
τοῖς πολλοῖς ἀναφανῆς, καὶ
πρὸς καὶ ἀπὸ τῶν Τριφώντων
πύλας καὶ νομάς, ὡς καὶ
ἡμεῖς τὸ πρῶτον. καὶ ἀκούσας
τῶν παρὰ τὴν τρισηκάρη
ταμὴν ἐκείνων σφιστῶν, μεγάλως
θρόνησέν με τὴν νυκτίν.
Τρ. ἰγὼ μὲν ἀναδραμῶμαι,
δύοσιν καὶ βύλα, οὐδ' ἂν ἔμπρο-
σθεν ἔδινῃ. Κρ. φῶ, φῶ, φῶ, φῶ
τὸ δόλον ἐκείνων. ἰὲ, ἰὲ, ἰὲ, ἰὲ τὸ
δύον βελονμάτων. αἰ, αἰ, αἰ,
αἰ τὸ ἔργον ἐλπίδων. Τρ. βα-
λὼν τὸ ἀναφυσμά, ὡς τὰς
σιφίλας δίστρην. σφύρον γὰρ
ἐπιπνέοντες λάβρον, καὶ τοῖς
δύμασιν ἐπιπνέοντες, βορίων
αἶθρι ἀνὰ τὴν προποντίδα λε-
πίνοντας, ὡς διὰ κάλων αἱ ὀλ-
πάδες τὸ εὐξέινον πόντον εἰχέ-
σονται, τὸ λυμάτων ἐπιπνέον.
Δύων ἐκ τῶν φουσάμας. ὅσον
οἶδμα τοῖς ἑκτάτοις ἐνέκλει,
πρὸς κερκορυμνὸς καὶ ἑλόντες
τὴν γαστέρα σε σωτήρα σε:
πολύωτον σιαυτὸν ἀναπύφ-
νας, τοσαῦτα ἀκηκῶς, ὡς καὶ
ἐκτὰ τὸ τόρα τῶν δόλων, καὶ διὰ τὸ ὄντων ἐκνέσει. Κρ. ἐπεφά-

cium extenditur, tātum à me
hinc curriculo abi, ne te spi-
ritus in sublime attollat, et su-
praterrā elat⁹ pleriq; appa-
reas, atq; alicubi etiā decidēs
Triphontēum pelagum de te
nominari facias, quemadmo-
dū Icarus de se Icarii olim.
Nā quæ audiui hodie à ter
execrabilibus istis sophistis,
maximopere mihi stoma-
chū cōmouerunt. T R. At
ego quidē retrō cursu abibo,
quantū etiā uoles. Tu uerò
respira à malis istis. C R I.
Phy, phy, phy, phy, nugas il-
las. Heu, heu, heu, heu, cōsul-
tationes malas. Væ, uæ, uæ,
uæ, spei inani. T R. Papa,
qualis euaporatio, quātus tu-
mor in intestinis latuit? Quā-
tus autē tumultus, quātāq; agi-
tatio uentrem cōcussit tibi?
Auritus sanè quām te ipsum
ostendis fuisse, qui tam mul-
ta audieris, adeo ut etiā iux-
ta monstrosū illud, per
ungues exaudisse uidearis.
C R I T. Atqui mirabile
non

ἀκού-
 ναι καὶ ἐξ ὀνύχων· καὶ γὰρ ἐνέμε-
 γασθῆναι τιθῆσθαι, καὶ ἐνφραλῶ
 ἐνύσαν, καὶ ἀνδρείου φύσιν ἐν
 γυναικῶν ἐνδρυοβατῶσαν, καὶ
 ἐν γυναικῶν ὄρνιθα μεταβαλλο-
 μένη. καὶ ὅλως, τορᾶϊώδης ὁ
 βίος, ὃ βόλῃ πιστὸν τοῖς ποιη-
 ταῖς. ἀλλ' ἐπ' οἱ πρῶτον λιχά-
 σθω τῷ δ' ἐνὶ χώρῳ, ἀπίωμεν,
 ἐνθα αἱ πλάτανοι τ' ἥλιον ἄρο-
 γησιν, ἀκρόντι καὶ χαλιδόντι
 εὐνηχα λελαδῶσιν, ἴν' ὁ μολφ-
 δία τ' ὀρνέων τὰς ἀκούας ἐνυ-
 νασσά, τό, τ' ἐνδρ' ἡρέμα λελαρῶ-
 ζον, τὰς ψυχὰς κατὰ δόξαν. Τρ.
 ἰώμεν, ὦ Κριτῖα. ἀλλὰ Δία,
 μή πο' ἐπωδὴν τὸ ἡκισμὸν ἐο-
 σί, καὶ μὴ ὕπερον ἢ ὑνέπερον, ὃ
 ἄλλο τι τῶν ἀφύχων ἀποργά-
 σίται ἢ θαυμασίᾳ σε αὐτὴ κα-
 τὰ πλῆξιν. Κρ. νῦν τ' Δία τ' αἰ-
 θεριον, ὃ τῷ γρησίνεται ὑπὸ
 σοί. Τρι. ἔτι μὲν ἐξοφύσας, τ'
 Δία ἱπομοσάμενος. τ' γὰρ αὖν ἐν
 νήσῃ αἰμυλόμεναι σε, εἰ πα-
 ραβάντι τ' ὄρνον; οἶδα γὰρ καὶ
 λῆστις Iupiter, ut nihil tale in te fiet. ΤΡ. Amplius etiā ter-
 refecisti me, cū Iouē deiceras. Quid enim ille poterit ulcisci
 te, etiam si fidē iurifurādī transgrediaris? Arbitror enim

non est, ὁ Triefphon, per un-
 gues audisse, quando et ti-
 biam uentrem spectasti es-
 se, et caput parcere: et ui-
 rilem naturam in muliebrē
 effectū transire, deinde et
 ex mulieribus aues transfor-
 mari: et in summa, prodi-
 giosa uita ipsa est, si poetis
 credere uoles. Sed quia te
 primum offendi hocce loco,
 abeamus, si uis, eō ubi plata-
 ni Solem abarcent, lusciniæ
 autem et hirundines cano-
 ra perstrepunt, quod uidelicet
 auium concentus aures ex-
 hilarans, et aqua leniter
 susurrans, animos demul-
 ceat. TRI. Eamus sanē
 Critia. Verū illud metuo,
 ne fors incantatio quædam
 sit id quod audisti, et me
 pistillum, aut portarum obi-
 cem aliquem, aut simile quid-
 dam rerū inanimatarū effi-
 ciat præclara ista tua cōster-
 natio. CR. Ita me amet cœ-
 lestis Iupiter, ut nihil tale in te
 fiet. ΤΡ. Amplius etiā ter-
 refecisti me, cū Iouē deiceras. Quid enim ille poterit ulcisci
 te, etiam si fidē iurifurādī transgrediaris? Arbitror enim

σε μὲ ἀγνοῶν πόρῃ τῷ Διὶ σὺ.
 Κρι. τί λήγεις; ἢ διωκόμενος ὁ
 Ζεὺς ἐς Τάρταρον ἀποπίμ-
 ψαι; ἢ ἀγνοῶς, ὥς τὸς θεοὺς
 πάντας ἀπὸ τῆς ἐξουσίας
 ἐκείνης ἐβλή, καὶ τὸν Σαλμωνέα
 ἀντιβροντῶντα πρόσω λαῖ-
 κωκύνουσι, καὶ τὸς ἀστρογασ-
 τρῆς ἐν νύκτι; παρὰ τὸν ποταμὸν
 τὸν Τίτανον κράτηρ καὶ γιγαστολὸν
 τὸν ἀνυμνήτην, ὥς καὶ παρ' Ὀμή-
 ρου. Τρι. σὺ μὲν ὦ Κριτία πάν-
 τα παρίδραμις τὰ τῷ Διὶ·
 ἀλλ' ἢ σοὶ φίλον, ἀντι. ἔχει λό-
 γος ὅτι τὸ γένος, καὶ Σάτυρος
 καὶ ἀσάγγελος, ἀλλὰ καὶ ταῦν;
 καὶ μὴ τὸ περιόριον ἱππῆες ἴα-
 χίως ἱππομόσασιν, καὶ δαίφυγι
 διατρίβειν πλάγας, τάχ' αὖ ὑπο-
 τρία, ἐντυχῶν γυμνῶν, ὅθρον
 τοποιὺς καὶ λιραυτοβόλῃ σι-
 Ζεὺς, καὶ αὐτὸ τὸ λιραυτοβό-
 λῶν, τῇ πεπλῶγι λατικροτάτο-
 συτο. τὸ δὲ καὶ Αἰθίοψι συ-
 νοδωχῆσθαι, ἀνδράσι μιαν-
 τοῖσι, καὶ τῶν ὄψιν ἰσοφω-
 gricolam aliquem fortē incidisset iste tuus tonitrua faciens,
 & fulmina iactans iupiter: & pro eo quod nūc fulmina ia-
 culari dicitur, stimulo impelleretur. Illud aut quod cum Ae-
 thiopibus conuiuatur, hominibus nigricantibus, & uultum

neq; te de Ioue isto tuo igno-
 rare. CRIT. Quid ais?
 an nō poterit Iupiter in tar-
 tarum præcipitare me? An
 ignoras quod deos omnes de-
 iecit à diuino illo ætheris pa-
 uimento? & Salmoneum,
 qui contrà tonare ausus fue-
 rat, paulo antè fulmine præ-
 cipitauit, & ut petulantissi-
 mus quisq; est, etiam nunc?
 A poetis autem & Tita-
 num uictor, & Gigantum
 interfector, carminibus ce-
 lebratur, quemadmodum et
 apud Homcrum. TRI. Tu
 quidē Critia omnia ea per-
 curristi quæ Ioui tribuuntur:
 sed si tibi ingratum non est,
 ausculta. An nō Cygnus ille
 fuit, & Satyrus, ob petulan-
 tiam, imò et Taurus? Ac nisi
 scortillum illud celeriter in
 humeros sustulisset, & per
 pelagus effugisset, fortassis
 araret etiam nunc, ubi in a-
 gribus

obsu-

μύθος, καὶ ἐς δώδεχ' ὅλιους
 μὴ ἀφίστασαι, ἀλλ' ἐκβόρει-
 μέν· καὶ βολῆσαι παρ' αὐ-
 τοῖς, πύγωνα τελευτῶν ἔχον,
 ἐκ αἰσχύνουσι ἄφια; ἴα ἢ ἢ ἀντὶ
 καὶ ἢ ἴδης, καὶ τὸ λυσιτελεῖν καὶ
 ὅλα ἢ σώματ'· αἰσχύνουμαι
 καὶ λέγειν. Κρι. μὴν ἢ ἀπόλ-
 λωνά γ' ἐπομοσώμεθα ὅς προ-
 φήτης ἀφίετ', καὶ ἐν ἡρώδῃ γα-
 θί; Τρι. ἢ ψυδόμεναι λέ-
 γεις, ἢ Κροίσου πρώτῳ διοικη-
 πότα, καὶ μετ' αὐτὸν Σαλαμινί-
 οῖς, καὶ ἰτίους μυρίους, ἀμφίλο-
 ξα πᾶσι μαντιοδόμῳ. Κρι.
 ἢ προσδῶνα ἢ τί, ὅς τρίαυαν
 ἐν ἴσῳ χροῖον ἔρατ', καὶ διὰ το
 ῥόν τι καὶ καταπληκτικὸν διὰ
 ἐν τῷ πολέμῳ, ὅσον ἐν νῆαρχοι
 αὐτῶν ὁ δὲ νῆαρχοι, ἀλλὰ καὶ
 σειςίχθων, ὁ Τριφῶν, ἐπὶ νο-
 μάσει; Τρι. τὸν μοιχὸν λέ-
 γεις, ὅς τιν' ἢ Σαλαμινίως παῖ-
 δα, τιν' Τυρὸν, πρώτῳ δειφθε-
 ρε, καὶ ἐπὶ ἐπιμοχούει, καὶ ῥύ-
 σης

obscuratis, & in duodeci-
 mum usq; solem ab illis non
 discedit, sed apud ipsos uino
 madefactus desidet, idq; cū
 barbam tantam habeat, an
 non quæso pudore dignum
 fuerit? Quod autem ad aqui-
 lam attinet, et ad Idam, &
 quod imprægnari per totū
 adeo corpus solet, etiam di-
 cere erubesco. CRI. Quia
 igitur? num Apollinem deice-
 rabimus, ut qui uates opti-
 mus sit, & præterea medi-
 cus quoque? TRI. Vanum
 atq; mendacem istum uati-
 cinatorem dicis, qui Cræ-
 sum paulo antè perdidit, &
 post ipsum etiam Salami-
 nios, aliosq; innumeros, obo-
 liqua atq; ambigua omni-
 bus illis respondendo? CR.
 Neptunum autem quid? qui
 & tridentem manu tenet,
 & in bellis immensum atq;
 terribile quiddam clamat,

Quantum alij uiri mille, aut etiam decies mille: præterea
 & Sifichthon, hoc est terræ tremefactor, ὁ Τριφῶν,
 appellatur? TRI. Adulterum istum dicis, qui Salmonei fi-
 liam Tyro ὁ paulo antè uitiavit, & adhuc etiam mœcha-
 tur,

της καὶ θυμαγωγῆς τῶ τοιούτῳ
 ἔστι; τὸ γὰρ Ἀχιλῆος ὑπὸ τῷ Διομῶ
 πιεῖσθαι, καὶ Διομῶϊ ἀλύ-
 τοις μύσιν τῷ Ἀφροδίτης τρυφῶ-
 μῳ, πάντων τε τῶν θεῶν, διὰ
 τὴν μοιχίαν, ἢ αἰσχυρῶς σιω-
 πῶντων, ὁ ἱππῆρος Πρωτοφῶν ἐν
 λυσεὶ φανερῶν, ὥσπερ τὰ
 βριψύλλια τὰς διδασκάλους δι-
 διότα, ὃ ὥσπερ αἱ γυναικες ἡ-
 ρεῖς βλαπτοῦσαι ἐπὶ κίβδη τῷ
 Ἠφαίστῳ λῦσαι τὴν Ἀριά. τὸ δὲ
 ἀμφίχουλον τὸ τοῦ δαιμόνιον, οἷον
 τῆρας τὸν προσβύτιον θεῶν, τὴν
 Ἀρή ἀπηνουθέρωσεν ὥς τι καὶ
 μοιχὸς ὄντων, ὥς μοιχὸς διασώ-
 ζων. Κρι. Εὐμένει δὲ τίς; Τρι.
 μή μοι τὸ ἑκατόδουλον τὸ ἀσελγὲς
 πάντος Διὸς, καὶ τὸ ἀσελγέμα-
 σόντα ὑπὸ τοῖς μοιχικοῖς. Κρι.
 Ἀριά τὴν καὶ Ἀφροδίτῳ οἶδα μὴ
 παραδίχιδάαι σε, διὰ τὸ πρὸ
 διαβληθῆναι πρὸς τὸν πατέρα σου.
 ὥς τι ἰάσω μὲν τότε, τὴν Ἀθή-
 ναν ἐν τῇ ἐπιμνημόσυνῳ, τῆς
 παρθένου, ὅτι ἐνὸς καὶ καὶ ἡ-
 Προinde neque Martem, aut
 te scio, ut qui iam antea abs te calumnijs impetiti fuerint.
 Quapropter missos et hos faciamus. Minervæ autem
 adhuc mentionem faciam, virginis uidelicet armata, et

tur, liberatorque et patronus
 huiusmodi uitiorum est?
 Nam Martem, cum uinculis
 premeretur, et nodis qui-
 busdam insolubilibus arctato
 retur, cæteris dijs omnibus
 præ pudore silentibus, eques-
 tris iste Neptunus exoluit,
 in lachrymas profusus scili-
 cet, perinde ut pueruli ma-
 gistros formidantes, aut quæ-
 admodum aniculæ puellæ
 decipientes. Instabat autem
 precibus Vulcano, ut solue-
 ret Martem. Ac claudicans
 iste deus, misertus uidelicet
 dei senioris et uetusti, libe-
 ravit Martem: quare et mæo-
 chus est, ut qui mæchos con-
 seruet. CRIT. Quid igitur?
 Mercurium? TRIE. Apage
 mihi ueteratorē ci-
 stum, improbum Iouis libi-
 dinosissimi seruum, ipsum
 quoque libidine insanien-
 tem in adulteria. CRIT.

terri-

ἡλκιστὴς θιάς, ἥ καὶ τὴν ἑ-
Γοργόνῃ ἐπιφαλὼν ἐν τῷ σῶ-
θαι περιέπτεται, τὴν Γοργον-
τολίτην θύειν· οὐ γὰρ ἔχεις τι λί-
γαιον περὶ αὐτῆς. Τρι. ἰσῶ σοι
καὶ περὶ ταύτης, ὅρ μοι ἀπο-
κρίνῃ. Κρι. λίγόν, τε γέβηλς.
Τρι. ἄπί μοι ὦ Κριτία, τί τὸ
χρῆσιμον τῇ Γοργόνῃ, καὶ τί
τῷ σῶθαι τὸτο ὃ διὰ ἐπιφύε-
ται; Κρι. ὡς φοβερὴν τὴν θάλασσαν,
καὶ ἀποτριπτικὴν τῶν δεινῶν, ἀλ-
λά καὶ κατὰπλῆσαι τὰς πολι-
μίους, καὶ ἐτορρακίαν τὴν νίκην
ποιεῖν, ὅπως γέβηλς. Τρι. μὴ
καὶ διὰ τῆς ἐγλαυκῆς ἀναίτα
μέχης; Κρι. καὶ μέλας. Τρι. καὶ
διὰ τί δὲ τοῖς σὺ βίαν δυναμί-
σεις, ἀλλὰ τοῖς σωφοτέροις με-
ρίαις ἐκείνοις ταύρων, ἡ δὲ αὖτε
γῆρας, ὡς ὅπως ἀναίτα μαχή-
ται ἐγγαστῆσαι, ὡς περὶ τὴν
Αθηνᾶν; Κρι. ἀλλ' οὐ οἱ
δυναμίς γι' ὁρρωδὴν ἐπι-
βουλήν, ὡς περὶ τοῖς θεοῖς,
ἀλλ' ὅτι αὐτὴν ἐπιφύεται.

possunt, quàm qui seruantur, femora adolemum taurorū atq;
caprarum, ut nos quoq; insuperabiles atq; inuictos reddāt,
perinde atq; Mineruam? CR. Atqui ipsi potestas non est à
longe auxiliari, perinde ut dīs: sed solū si quis ipsam gestat.

TRIE.

terribilis dea, quæ & Gor-
gonis caput pectori appli-
catum habet, deam Gigan-
tum interfetricem. Non e-
nim, opinor, babes quod de
ipsa dicas. TRIEPH.

At dicam tibi etiam de ista,
si mihi respondere uoles.

CRIT. Dic quicquid uo-
lueris. TRIE. Dic mihi

igitur Critia, quæ Gorgonis
huius utilitas est? & cur pe-
ctori gestamen hoc dea ap-
plicatum habet? CRIT.

Vti terribile quoddam spe-
ctaculum, & quod mala
auertere possit. Sed & ho-
stes perterrefacit, & uicto-
riam utroque à inclinan-
tem, quocunq; ipsa uult, ad-
uertit. TRIEPH. Num

ob hoc ipsa quoque Glauco-
pis inuicta atq; insuperabi-
lis est? CRIT. Atq; ad-
modum. TRI. Cur igitur

non illis potius qui seruare
possunt, quàm qui seruantur, femora adolemum taurorū atq;
caprarum, ut nos quoq; insuperabiles atq; inuictos reddāt,

perinde atq; Mineruam? CR. Atqui ipsi potestas non est à
longe auxiliari, perinde ut dīs: sed solū si quis ipsam gestat.

Τρ. καὶ τί τόδ' ὄντι; ἰδὼν
 γὰρ περὶ σὲ εἶλιναι, ὡς ὁ πύρρ
 μέν τ' αἰσῶτα, καὶ ἰς μάλα τα
 ἡσυχασμένον. ἄγνοῦ γὰρ πάν
 τὰ τὰ κατ' αὐτῶν, πᾶν γὰρ
 ὀνόματι. Κρ. αὐτὴ ἡδὴ ἰγ
 νίσομαι πρὶν καὶ ἰσχυρῶς. Περ
 σῆς δὲ ταύτῃ δόλῳ ἀπολα
 γῆσθαι μέλλεις, ἀνδρὸς γενναίου,
 καὶ ἰς μακρὴν σφηνισμένον, ἰσ
 παυδίας ταύτῃ πόρῳ δὴ
 σῶσαι. ἄλλοι οἱ θεοὶ ταύτῃ
 ἰσχύουσι. Τρ. τῷ μὲν ἰσχυρῶς
 οἷον τὸ καλὸν, ὡς ἀνθρώ
 πων θεοὶ ἐνδεῖς εἰσι, ἴσως δὲ
 τί τὸ χρεῖσι μου; προσηταίριζο
 τοῖς πεισδοχῶν, ἢ ἡρπύων συ
 νιφθάρων, καὶ πόρῳ αὐτῶν ἰσ
 νόματι; Κρ. νῦν δ' ἄγνωστον ἰσ
 θύσας, παρὲν δὲ δέμῳ μὲ
 χροῖ τ' ἀποσῶμαι. Τρ. καὶ εἰ τις
 παρὲν ἡσυχασμένην, ταν
 τὸ γινώσκω φέβτρον τοῖς πολ
 λοις οἷον γὰρ μυρίας διαμι
 λῶσι τμηθῶσας νόσῳ ἢ ἀμ
 φιγύτῃ, κρείττω δὲ μὴν ἡσ
 permanet usq; ad decollationem. T R. Ergo si quis
 uirgini caput amputauerit, terribilissimum hoc ipsum
 erit multitudini? Noui enim innumeras membratim &
 per partes dissectas insula in circumflua, Cretam illam no

TRI. Et quidnam hoc ipsum
 est? Volo enim ex te scire, uti
 qui inueneris talia, et quam
 maxime perfecte affectus
 sis. Ignoro enim omnia quae
 de ipsa feruntur, praterquam
 nomen. CRI. Ipsa qui
 dem puella fuit elegans &
 amabilis. Perseus autem cum
 huic dolo caput amputasset,
 utpote uir generosus, & qui
 in arte magica laudatus, car
 minibus illam quibusdam in
 cantasset, in praesidium &
 quasi quoddam propugna
 culum dii sibi ipsam retine
 runt. TRI. Hoc igitur
 praecclarum tandem me la
 tuit, quod dii hominum quoque
 indigent. Quae autem uiue
 tis utilitas fuit? meretricaba
 tur nimirum per cauponas,
 aut latenter uitiabatur, de
 inde se ipsam uirginem ap
 pellabat. CRI. Non per
 ignotum Athenis: sed uirgo
 per partes dissectas insula in circumflua, Cretam illam no
 mine

ἄνθρωποι, καὶ ἂν τὸ τοῦ γένους κοινόν, ὡς
καὶ Κριτία, πόσας Γοργόνας
σε αὐτῆς αὐτὴν ἐν Κρήτῃ, καὶ σε
τραπείτῳ ἀνὰ τὰ μάχην ἔ-
ποκατίσῃ. ποιεῖται ὅ καὶ ῥή-
τορες καὶ πολλοὶ μετὰ τοῦ Διὸς αἰ-
κλῶν, ὡς πλείους Γοργόνας ἐ-
φουρνῶν. ἀλλ' ἐπεὶ ἀνιμνή-
δω τὰ τῆς Κρήτης, οἱ τὰ φορὶ ἐπὶ
Δαίμωνι μὲν τῷ Διὸς σε, καὶ
τὰ τῶν μητρίων θρίψαι δαί-
μονα, ὡς αἰετῶν αἱ λόχμας
αὐτῶν διαμεύουσι. Κρ. ἀλλ' ἐν
ἐγὼ σκεπτόμενος τῶν ἐπὶ δὴν ἐν τῇ
ἔργῳ. Τρ. ἂν ταῦτα, ὡς Κριτία,
ἐπὶ τῇ ἀνελγύνῃ, τὰ καὶ αὐτῇ
ἐν νικαδῶν βήνιγκον αὐτῇ, καὶ
ἐν τῇ γλυκύτῳ φάσκει αὐτῇ.
γαγῶν. ἀλλὰ καὶ ἐν, παίγνιά
τι καὶ μῦθοι, παρὰ τῇ ποιητῶν
τοῦ αἰσθητοῦ λόγου. ὡς τῇ ἰατρῇ
καὶ ταύτῃ. Κρ. ἤρα ὅ, τῶν
Διὸς γαμῶν καὶ κασίγνη-
τον, ἐπὶ παραδείξῃ. Τρ. οἶον, ὅ
ἀσφαλῆς ἐστὶν ἵνα μίξις,

mine dicunt. Quod si igitur
cognouissem hoc, o optime
Critia, quam multas tibi
Gorgonas ex Creta huc at-
tulissem, teq; ducem inuē-
tū & insuperabilem reddidis-
sem. Poetæ autem & oratores
multo me Persco ante-
posuissent, ut qui plures Gor-
gonas inuenissem. Verum
quoniam in Cretæ mentio-
nem incidit, adhuc memini
qui mihi sepulchrum Iouis
tui istius demonstrabant, &
occulas ualles, quæ matrem
eius enutrierant, quanquam
adhuc uiridia ipsa ea arbu-
sta essent. CRI. At ne-
sciebas incantationem &
sacrificia quibus utendum
fuisset. TRIT. Si hæc, o
Critia, per incantationes fa-
cta sunt, fortassis etiam ab
inferis excitasset illam, &
in lucem dulcissimam redu-
xisset. Sed nugæ istæ, ac lu-

dicra & fabulæ sunt, à poetis præstigiose confictæ. Qua-
propter & hanc omite. CRI. Iunonem autem, u-
xorem Iouis, & sororem eandem, an nō recipis? TRI.
Tace obsecro, propter intemperantissimum concubiu-

καὶ τὴν ἐκ ποδῶν καὶ χερσῶν
ἐκτεταμένην παράδραμι. Κρ.
καὶ τίνα ἐπομένους μοί γι; Τρ.
ὕψι μὲν ὄντα θῶν, μίγαν, ἄμ-
βροτον, ἔραυνον, ἡν πατὴρ,
πυθόμεν ἐκ πατὸς ἐκπορσὺ
μενον, ἡν ἐκ τριῶν, ἡν δὲ ἐνὸς
τρία ταῦτα νόμιζε, Ζεῦ αὖτε
δ' ἡγεῖσθαι. Κρ. ἀριθμῶν
μοι διδάσκεις, ἡν ὅρκῳ ἡ ἀριθ-
μητικὴ καὶ γὰρ ἀριθμῶν, ὡς
Νικόμαχῳ ὁ Γερασίου. ἐκ
οἷδα γὰρ τί λίγας, ἡν τρία, τρία
ἡν, μὴ τὴν τετρακτιῶν φῆς τὴν
Πυθαγόρην, ἡ τὴν ὀγδοάδα καὶ
φριανάδα; Τρ. οἷγα τὰ νέε-
θαι, καὶ τὰ σιγῆς ἄξια. ἐκ ἰδὲ
ὡδὲ μιστρῶν τὰ ψυλλῶν ἰχνη·
ἐγὼ γὰρ σε διδάξω τὸ τὸ πᾶν,
καὶ τίς ὁ πρῶτον πάντων, καὶ
τί τὸ σύστημα τῶν πάντων. καὶ
γὰρ πρῶτον λέγω τὰ ταῦτα ἵπασ-
σεν, ἀπὸ οὗ, ἡνίκα δὲ μοι
Γαλιλαῖῳ ἐνέτυχεν, ἀναφα-
λατῆς, ἐπὶ ῥῖνῳ, ἐς τρίτον
ἔραυνον ἀριθματῶν, καὶ τὰ
sum, & quis fuerit ante omnia, & quæ item constitu-
tio quod'ue corpus uniuersi. Quando autem me Galileum
ille conuenit, recaluafter, naso aquilo, qui in tertium us-
que cælum per aerem ingressus est, quæq; optima
atque

tum, & istam ex manibus
pedibusq; extentam, cursu
præteruehe. C R I. Quem-
nā igitur tibi iurabo? T R.
Deum altè regnantem, ma-
gnum, ætherium, atq; ætero-
num, filium patris, spiritum
ex patre procedentem, καὶ
ex tribus, & ex uno tria.
Hæc tu Iouem puta, hunc
existima Deum. C R I. Nu-
merare me doces, & iussu
rædum arithmetica tibi est.
Nam & numeras, perinde
ut Nicomachus ille Gerasio-
nus. Neque enim, intelligio
quid dicas: Vnum tria, tria
unum: num quaternionem
dicis Pythagoricum illum,
an octernionem, an nume-
rum ex triginta constantē?
T R I. Tace ea quæ infra
sunt, quæq; silentio digna.
Non licet hoc pacto metiri
pulicum uestigia. Ego enim
docebo te quid sit uniuerso
sum, & quis fuerit ante omnia, & quæ item constitu-
tio quod'ue corpus uniuersi. Quando autem me Galileum
ille conuenit, recaluafter, naso aquilo, qui in tertium us-
que cælum per aerem ingressus est, quæq; optima
atque

ἡλλοισα ἡμιμαθενὺς, οἱ δὲ
 αὐτῷ ἡμᾶς ἀνικάνισον, ἵς
 τὰ τῶν μακαρῶν ἰχνιά παρ
 οὐδ' αὖτις, καὶ ἐκ τῶν ἀσπερ
 χόρων ἡμᾶς ἐλυτρώσῃ. καί
 σι ποιήσω, ἢν με ἀκούῃς, ἵπ
 ἡλθέαις ἀνθρώπων. Κρ. λί
 γι ὡ πολυμαθὴς ἄνθρωπος. Τρι
 φων: διὰ φόβου γὰρ ἔρχομαι. Τρ.
 ἀνέγνωσας ποτὶ τὰ τῷ Αρι
 στοφάνει τῷ δραματοποιοῦ ὄντι
 οὐκ ἔστι, ποιημάτων; Κρ. καὶ
 μέλα. Τρ. ἐγκιχάραται
 παρ' αὐτῷ τοῖσιν. Χά. ἢν καὶ
 οὐκ, ἱερὸς τι μέλου πρῶτον,
 καὶ Τάρταρος οὐρανός, γῆ δ',
 καὶ ἔρανος ἔστω. Κρ. εὐχέσθω.
 ἄνθρωπος τίς ἔστι; Τρ. ἢν φῶς ἀφ
 ἑνὸς, ἀόρατον, ἀκατανόητον,
 ὅπως τὸ σκότος, καὶ τὸν ἀπο
 στροφήν ταύτῃ ἀπέλασεν, λόγῳ
 μόνῳ ῥηθὲντι ὑπὸ αὐτῷ, ὡς ὁ
 δραματογράφος ἀπεγράφῃ.
 γλῶσσιν ἐπηξεν ἵπ' ὀδασιν, ἔρα
 νον ἐτάσσον, ἀστέρων ἐμέρῳ
 σον ἀπλανῆς, δρόμον δι' ἄστ
 ρων, ὅς ἐστιν οὐρανός. γλῶσσιν ὅτι
 admodum tardilinguis iste descripsit: Terram firmavit
 super aquas, cælum explanauit, stellis formauit fixas,
 cursum ordinauit, quas tu ueneraris ut deos. Terrā autem

atque pulcherrima sunt, in
 de didicit, per aquā nos re
 nouauit, in beatorum uesti
 gia insistere fecit, & ex im
 piorum regionibus nos re
 demit. Ac te faciam, si me
 audieris, uerē hominē. C R.
 Dic quæso doctissime Tria
 phon: timore enim quodam
 iam correptus sum. T R I.
 Legistine aliquando Aristo
 phanis Comici poetæ fabu
 lam, Aues? C R I. Atq; ad
 modum. T R I. Scriptum
 ab eo tale quippiam ibi est
 A' principio chaos, & nox,
 & tenebræ nigræ erāt,
 & tartarus altus,
 Nulla autem terra, nec aer,
 aut solus ullus adhuc, etc.
 C R I. Rectē dicis: quid au
 tem postea? T R I T. Erat
 lux incorruptibilis, inuisi
 bilis, incomprehensibilis, quæ
 dissoluit tenebras, & infor
 mitatem istam abegit, uero
 bo solo dicto ab ipsa, quem
 Gggg 2 & flo.

αὐθις ἰναλλώπιον, αὐθρο-
 πορ ἰκ μὴ ὄντων ἰς τὸ εἶναι πα-
 ρύγαγε, καὶ ἔστιν ἰν ὄραν ὦ βλί-
 πων δικαίους τι λιῶ λίπας, καὶ
 ἰν βίβλοις τὰς πράξεις ἀπογρα-
 φόμεν. αὐταποδώσει ἡ πα-
 σιν, ἢν ἑμὲραν αὐτὸς ἰν τεύ-
 λατο. Κρ. τὰ ἡ τ μοιρῶν ἐπι-
 στυμολογὰς ἀπαύτας, ἰγχαο-
 γάτῃσι γι καὶ ταῦτα. Τρ. τὰ
 ποῖα; Κρ. τὰ ὅτι ἱμαρμένης.
 Τρ. λίγι ὦ καλὴ Κριτία πόρῃ τ
 μοιρῶν ἰγὼ ἡ μαθυτιῶν ἀκὲ
 σαιμι πόρῃ σῶ. Κρ. ὅχ ομπρος
 ὁ αὐτίμ. ποιητὴς ἔρκει,
 μοῖραν δ' ἔτινα φημι πεφυ-
 μένῃ ἱμελγῇ ἀνδρῶν.
 ἰδὲ δὲ τὴ μεγάλην Ἡρακλῆος,
 οὐδὲ γὰρ ὅτ' ἦ βίη Ἡρακλῆος φύ-
 γι λιῶρα,
 οὐ πορ φίλτατ. ἴσκι Διὶ
 Κρονίῳτι ἀνακτῇ,
 ἀλλὰ ἡ μοῖρ ἰδιόμασι, καὶ αὐ-
 γαλῇ. Χόλ. Ἡρως.
 ἀλλὰ καὶ ὅλον τὸν βίον ἱαθεῖ
 μαρθαί, καὶ τὰς ἰν τέτῳ μετὰ
 βολὰς, ἰνθα δ' ἰπετα,
 Sed fato, atque ira domitus Iunonis iniqua est.
 Quin & totam uitam, omnesq; in ea mutationes, fato con-
 stitutas atque ordinatas esse idem innuit, cum ait:

& floribus exornauit, hominem ex nihilo ad essentiam produxit. Estq; in caelo aspiciens iustos pariter et iniustos, & in libris describens cuiusq; res & actiones. Rependet autem omnibus,* quam diem ipse praecepit. CRI. Quae autem à Parcís agglomerata cunctis sunt, etiamne illa inscribit? TRI. Qualianam? CRI. Ba quae ad fatum pertinet. TRI. Dic mihi ó optime Critia, de Parcís. Ego uerò discere gestiens, de te libenter audierim. CRI. An non Homerus poeta celestis ait:

At fatum effugit nemo (mihi crede) uirorum.

De magno autem Hercule idem ait:

Nec uis Herculeae Parcís uitauit amaram,

Quanquam dijs charus foret, et Iouis inclyta proles

ῥέσονται, ἄσα οἱ αἶσα, κατὰ
κλῶθις τι βερῆαι

Γιγνέμεν νύσσαςτο λίνω, ὅτι
μιν τιμὴ μῆτηρ.

καὶ τὰς ἐν ξίφει ἰσχυρὰς ἀπὸ
ἰκάνης γίνεσθαι,

ἥ δ' ὡς Αἰόλου ἰκάνησθαι, ὅς μιν
πρόφρων ἐπιδέκετο,

καὶ πῆμα, ὅδ' οἱ πατὴρ φέ-
λῳ ἰς πατρίδα ἰκίδαι.

ὡς τι πάντα κατὰ τὴν μοῖραν γί-
ννεσθαι ὁ ποιητὴς μιμαρτύρει

καὶ τὴν Δία μὴ θελήσαι τὴν ὕμ-
νωσάτοιο δυσχερὴς θάνατον

εἶναι, ἀλλὰ πολλοὺς
αἱματότας ψιλάδας κατὰ

χρυσὴν ἱστίαν,

πᾶσα φίλον τιμῶν, τὴν οἱ Πά-
τροκλον ἐμμελῶς

φθίσαι ἐν Τροίᾳ.

ὡς τι ὁ Τριφῶν διὰ τὴν μη-
δὲν προδιδῆναι πρὸς τῶν μοι-
ρῶν ἰβλήσεως, ἀ καὶ τάχα πρὸς

δαρσοῖς ἐγγύονας μετὰ τὴν δι-
δασκάλην, καὶ τὰ ἀπέρρητα

ἑμύθησε. Τρ. καὶ πᾶς ὁ αὐ-
τὸς ποιητὴς, ὃ κατὰ Κριτίαν,

διτλὴν ἐπιλέγει τὴν ἑμαρ-
μένην καὶ ἀμφίβολον, ὡς τό-
τε, ὁ ὀπτιμε Critia, duplex allegat fatum, & ambiguum,

Vbi ille deinde

Ille ferat, quæcunque Deus,

Parcaq; malignæ

Neuerunt genito, cum ma-
tris prodijt aluo.

Etiam in peregrino solo re-
tentiones ab eadem illa fie-
ri, ut cum Vlysses ait:

Atque uti susceptum placi-
do rex Aeolus ore,

Miserit in patriam, sed non-
dum fata sinebant.

Quare omnia à Parca fieri

poeta testatus est: Iovem au-
tem neq; filium uoluisse ab

infanda defendere morte,
sed potius

Sanguineas cælo guttas dis-
fudit ab alto

Ob natum, quem Patroclus
prope mœnia Troiæ

Occisurus erat. —

Quamobrem, Triphon, ob

hæc nihil amplius addere

de Parca uolueris, etiam si

fortassis in sublime sublatus

fuisses unâ cum præceptore,
et arcanis illis initiatus. T R.

Et quomodo ipse ille poe-
ta, ὁ ὀπτιμε Critia, duplex allegat fatum, & ambiguum,

Δι μέν τι πράξαισι, τοῖωδε
τίλαι συγκῦρσαι, τοῖον ἢ ποιή
σαι, ἔτρω τίλαι ἰντυχῆρ,
ὡς ἐπ' Ἀχαιῶες·

Διχθαδίας λῦρας φορέμεν
θαράττοις τίλῳδε.

Εἰ μέν ῥ' αὖθις μίνων Τρώων
πόλιν ἀμφιμάχωμαι,
Ὡλίῳ μὲν μοι νότῳ, ἀτὰρ
ῥαλίῳ ἀφθιτορ ἴσαι.

Εἰ δέ ῥ' ἐν οἴκῳδ' ἵκομαι,
Ὡλίῳ μοι ῥαλίῳ ἰδὼν, ἰδὼ
Διὸν δέ μοι αἰὼν ἑστίσαι.
ἀλλὰ καὶ ἰδὼ τ' ὕχλωρῳ,
Ὅς ῥ' οὐδ' αἰδῶς ῥαρ' ὀλοῶν, ἰδὼ
νὺς ἴδωνι.

Πολλὰν γάρ οἱ ἔαπ' ἱγίων
ἀγαθὸς Πολυίδῳ,

Νῦν ῥ' ἐπ' ἀργαλίῃ φθιδάοις
ἰμ' ἐμγαρρίσιμ,

Ἡ μὲν Ἀχαιῶν νηυσὶν, ἐπὶ
Τρώεσσιν ἀμύνει.

Οὐχὶ πᾶρ Ὀμήρῳ ταῦτα γί-
γραπται; ἢ ἀμφίβιλλ' αὐτῷ,
καὶ ἀμφίκερμεν' ἀπάτη; εἰ
ἢ βόλαι καὶ τ' Διὸς ἐπιθέσθαι
τ' λόγον, ὅχι μὲν Αἰγιδῶ ἔρμα
κην,

qua haec, atq; adeo anceps deceptio? Quod si placet, e-
tiam Iouis orationem tibi addam. An non Aegistho dixit
quod

ut qui hoc quidem feceris,
talem exitū sortiatur: aliud
autem faciens, in alium co-
uētum incidat: ut de Achil-
le, cum dicit:

Nam me mater ait, niueis
Thetis incluta plantis,
Sortitum geminas obcunda
ad funera leges:

Nā si hic persistam, pugnet
ad mœnia Troia,
Eripitur reditus mihi, at ino-
cluta fama sequetur.

Sin autem patriam repetā,
charosq; penates,
Fama perit, uerū in lon-
gum mihi ducitur ætas.

Sed ex de Buchenore ait:
Qui non ignarus fati, con-
scenderat æquor.

Namq; huic sæpe senex Po-
lyidus dixerat antè,

Aut morbo in patria peri-
turum, atq; inter amicos,

Aut manibus Teucrorū, at-
que inter Dorica castra.

An non apud Homerū hæc
scripta sum? aut non ambi-

καὶ, ὡς ἀποσχομένη ᾧ ᾗ μοι
 χάσας, καὶ τὸ Ἀγαμέμνονος
 ἐπιθυμία, ἥ μὲν καθύμνησιν πο
 λὺν χρόνον, ἐπιβαλλομένη δὲ
 ταῦτα πράττει, ἢ καθυστρέφει
 θανάτου; Τρ. τὸτο ἡγὰρ πολ
 λύνει πρὸς μὲν τοὺς ἀμύλῳ, ἢ μὲν
 ἡτάνης τὸν πλοῦτον, θανάτου
 θύσιν παρὰ ᾗ δίκης· εἰ δὲ γὰρ
 μὴ τὸτο πράττει, βιάσει κα
 λῶς, ὅς τις ὡς θάνατος τέλει
 θανάτου τοῦ καὶ, ἔχ. ὅπως ὡς
 ἀδύνατον τὰ τῶν ποιητῶν,
 καὶ ἀμφίλοφα, καὶ μελέτω
 ἡδυνάμει; ὡς τίς αὖτε αὖ
 πάντα, ὡς καὶ σὶ ἐν ταῖς ἐπισ
 ταιῖς βιβλοῖς τῶν ἀγαθῶν
 ἀπεγράφονται. Κρ. εἰ πάν
 τα ἀνακινῶν, ὡς Τριφῶν, ἀλ
 λά μοι τίς ἐστὶν, εἰ καὶ τὰ τῶν
 Σκυθῶν ἐν τῷ ἄρῳ ἐγχαράτ
 τισι. Τρ. πάντα, εὐχόχοι γὰρ
 χρῆσθαι καὶ ἐν ἔθνεσι. Κρ. πολ
 λὰς γυγραφίας φῆς ἐν τῷ ἄρῳ
 ὧς, ὡς ἀποσχομένη ἀπογράφει.
 Τρ. οὐδέ μοι, ἢ μελέτω ἡδυνάμει

quòd si ab adulterio & in
 fidijs Agamemnonis sese cō
 tineret, fato illi constitutum
 esse ut in longum tempus ui
 ueret: si uerò in animum ino
 duceret facere ista, mortem
 effugere non posse? Atq; ad
 eum modum ego quoq; ua
 ticipinatus sœpe sum: Si occi
 deris proximum, morti con
 demnaberis iudicio, si uerò
 hoc non feceris, uiues rectè,
 Nec te fas adeò festinam ino
 currere mortem.

An non uides quàm minimè
 correcta aut emendata sunt
 quæ à poetis dicuntur? quanq̃
 item ambigua & obliqua,
 neq; unquam certa aliqua
 sede stabilita? Quare omnia
 isthæc missa fac, ut & te in
 celestibus bonorum libris
 inscribant. CRIT. Bene
 omnia reuoluis ac repetis
 Triephō, sed mibi illud re
 sponde: Vtrum & Scythar
 um res in cœlo describuntur? TRI. Omnes, si qui
 dem & inter gentes Chrestus fuerit. CRIT. Mul
 tos sanè scribis in cœlo narras, quandò cuncta describun
 tur. TR. Bona uerba, Critia, neq; quicquā contemptum

φλαύρον διὰ διξιδί, ἀλλὰ καὶ
 χέλευθ' πέθου παρ' ἡμῶν, ἅπρ
 σιν χρῆσαι εἰς τὸν αἰῶνα· ὡς
 ραυτὸν ὡς κέρειον θύπλωσι,
 γῆν λίφ' ὕδατ' ἐπύξου, ἁ-
 γέρας ἐμύρωσεν, αὐθροπὸν
 ἐκ μὲν οὐτ' ἀπὸ γαίης, τί πα-
 ρέδοξον, καὶ τὰς πράξεις πάν-
 των ἐκπεγράφεωσαι; καὶ γὰρ
 σοὶ οἰκίδιον κατὰ σκουδάσαν-
 τε, οἰκίτιδας ἢ καὶ οἰκίτας ἐν
 αὐτῷ σωαγαγόνῃ, δολὴ ποτί-
 σι δάκρυα τῶν πρᾶξεσσι ἀ-
 πόβληθ', πόθεν μᾶλλον τὸν
 πάντα πεποιμένον θεόν, ἐκ
 ἀπαστα ἐν συνέλευσι διαδρα-
 μῆν ἐκάστη πράξιν ἐν ἐννοίᾳ;
 εἰ γὰρ σὺ θεοί, λόγισαθ' τοῖς
 ἐν φρονήσει ἰγύνοντο. Κρ. πα-
 ρεὶς ἐν λίγαις, καὶ μὴ ἀντιστρέ-
 φως τ' Νιόβης παθῶν· ἐν τῇ-
 λαι γὰρ αὐθροπὸς ἀναπύφουα.
 ὡς τι τῶν τῶν περιστῶσιν,
 μὴ κακὸν τι παθῆν παρ' ἡμῶν.

Τρ.

aut uile de Deo dextero lo-
 quaris, sed Catechumenus
 existens, persuaderi à me ti-
 bi sine, si modò uiuere cupis
 in aeuum. Nam si cælum ex-
 planauit ut pellem, terram
 autem firmauit super aquas,
 stellas formauit, hominemq;
 ex nihilo, ut esset, in lucem
 produxit: quid mirum adeò,
 si res quoq; omnium ibi de-
 scribantur? Nam & tu si
 domunculam aliquam edi-
 ficasses, ancillas autem &
 seruos in ea multos congre-
 gasses, nunquam te lateret
 quicquam eorum quæ ab il-
 lis gererentur, quamuis abie-
 ctum & uile. quanto igitur
 magis probabile est, eū qui
 omnia creauit, Deum, cum-
 ecta expeditè ac facile per-
 currere, & uniuscuiusque
 cōsilia & actiones animado
 uertere? Nā tui dii pro Cot-
 tabis, ab ijs qui rectè sapi-

unt, habentur. CRI. Rectè omnino dicis, & mihi
 nunc diuersum accidit atque Niobæ e olim. ex statua e-
 nim in hominem conuersus sum. Quare iam deum i-
 stū tibi appono, & iuro quòd mali à me nihil pati.

TRI.

Τρ. ἀπὸρ ἐν καρδίᾳς μ' ὄνο-
 πως φίλῃς, μὴ ἵτ' ὀφείλῃς τι ποιῆ-
 σης ἐν ἐμοί, καὶ ἵτ' ὀφείλῃς μὴ
 ἐσύσης ἐν φρεσίν, ἄλλο ἢ ἐ-
 πης. ἀλλ' ἄγε δὴ, το θαυμάσιον
 ἐκείνο ἀκυσμάτιον ἄησον, ὅ-
 πως ἐσθ' ὡς ἐπ' ἡμετέρας, καὶ ὅ-
 λως ἀλλοιωθῇ, καὶ ὅπως ὁ Νιό-
 βη ἀπαυδέσῃ, ἀλλ' ὡς ἀνδρῶν
 ὄρνων γινώσκω, καὶ τίς θάνα-
 μάσιον σε ἐκπλαξεν κατ' αὐ-
 θυρὸν λευκῶνα ἐν ἱερῶν ὁδῶν.
 Κρ. νὸς ἔ' ἔστιν τὸν ἐν πατρί, ὃ
 ἐπ' αὐτῷ γινώσκται. Τρ. λίγῃ,
 παρὰ τὴν πνεύματι δύνα-
 μιν τῷ λόγῳ λαβὼν, ἐγὼ δὲ ἐπ' ἡ-
 μετέρας, Διὶ μὲν Αἰανί-
 δῳ, ἐπ' αὐτῷ λέξασθαι ἀέθλων.
 Κρ. ἀπὸρ ἐν ὧν τίς τὴν λωφὸν,
 ὡν νόμος γι τὰ χρῆματα
 τα. καὶ δὴ ὅτι πλεονέκτημα
 πολὺ, ἐς τὸ ὅς ψευδίζοντας,
 ὡς δὲ τῇ ἀποῇ ἐφ' ὧν τοῖς
 χείρισιν, ἐγὼ δὲ παρ' ἡμῶν ἐς
 ἀπασίας, καὶ τίς καὶ τοῖς
 βλῖ

TR. Si modò ex corde me
 diligis, ne quid alienum aut
 nouum in me facias:

Néue aliud celes animis, ali-
 liudq; loquaris.

Verum age mirabilem illam
 auscultationem tuam tan-
 dem profer nobis, ut ego
 expallescam, & prorsus im-
 muter, & non quemadmo-
 dum Niobe, obmutescam,
 sed uti Philomela in auicu-
 lam conuertar, & mirabi-
 lem istam consternationem
 tuam in prato uiridi tragi-
 co quodam modo decātem.

CRIT. Ita per filium ex
 patre, haudquaquam istud
 fiet. TRI. Dic modò, à
 spiritu potestatem ac uim di-
 cendi accipiens. Ego uerò
 sededo,

Aeacidem expectans, dum
 cantum finiat ille.

CRIT. Abieram in uiam
 publicam, empturus uideli-

cet ea quibus maxime opus habebam : atque ibi uideo
 multitudinem admodum magnam in aurem mutuo suo
 furrantes : audiendi autem studio etiam labijs inhere-
 bant. Ego uerò oculos per cunctos circumferens, &

βλιφάρεις περιλάμψας, ἰσχυρο-
πίαζον ὀξυδερκέταίᾳ, ἃ περι-
πινετῶν φίλων θιάσονται. ἰο-
ρῶ δὲ Κράτωνα τὸν πολιτι-
κόν, πασιδόνον φίλον ὄντα, καὶ
συμποτικόν. Τρ. αἰδανέ-
μαι τέτοιν, τὸν θύιστον γὰρ
ἀρκεύεις. ἄτα τί; Κρ. καὶ δὴ
πολλὰς παρασκευασάμενος,
θνητὸς τὰ πρόσθεν, καὶ τὸ ἐν-
θινὸν χῆρι ἀπὸν, ἰχθύων ὡς
αὐτόν. ἀνθραπίσθη. ὅτι τις,
τοῦνομα Χαρίκλιν, σισυμ-
μέδον γυφόντιον, ῥίγχευ τῇ ὑ-
πίπτει μύχιον, ἰχθύι περὶ τοῦ
πισσυσμέδον. ὁ δὲ πτόλις
λευκώτορ θανάτου, ἄτα ὅρ-
ξατό ἐπιφθίγγιδαι κατασχυ-
μέδον. ὅτι, ὡς πρῶτον, τὰς
τῶν θύιστον κατακλίπτει ἰλ-
πισμὸς, καὶ τὰ χρεῖα τοῖς δε-
σταῖς ἀποδύσει, καὶ τὰ τι-
μωρικά πάντα, καὶ τὰ δημοσία
καὶ τὰς ἀραμάγας δέξει, μὴ
θιτάζον εἰ τέχνης, καὶ κατὰ
φλυάο

manum supercilijs incurvā
supernè obducens, inspe-
ctabam quam acutissimè si-
cubi amicorum aliquem cō-
templarer. Video autē Cra-
tonem Politicum illum, qui
mibi à puero usque amicus
fuit, & in conuivijs unā cō-
suetus. TRIT. Intelligo
quem dicis, inspectorem vi-
delicet illum. sed quid pos-
stea? CRIT. Mulier na-
que opposito cubito dimotis,
in anteriorem partē pence-
travi, & matutinū illud A-
ue præfatus, accedebam ad
ipsum. Cæterum homuncio
quidam nomine Charice-
nus, uetulus, emarcidus, &
nasos stridens, iussiebat pri-
mò intimum quiddam, ex-
creabatq; languidum et in-
conditum. Erat autem spu-
tum morte ipsa liuidum mas-
gis. Deinde cœpit loqui uoce
attenuata & exili admo-

dum. Hic, ut antè dixi, inspectorum relinquit elapsmos,
& debita sceneratoribus reddet, & pensiones omnes tam
priuatas quàm publicas: præterea & aramangas capiet,
non inquirens aut perpendens cuiusque artem. Atq; etiam

amariora

φλυαρεῖ τι πιμπρόμενα, οἱ πόρε
αὐτὸν δὲ ὁ δούλο τοῖς λόγοις,
καὶ τῷ λαῶνι τ' αἰνσμάτων
προσέειπεντο, ἔτ' οὐδ' ἵ τοῦ νο-
μα Χλκυοχάρμου, τριβώνιον
ἔχον πολὺ σάβρον, αὐτοπόδι,
τὸς τε καὶ ἄσκηπτο, μετίσπι,
τοῖς ἑλδοσι ἐπικροτῶν, ὡς ἱ-
πιδόξ' ἔχ' μοι τὸς ἱπποκράτους,
δὲ ὁρῶν παραγροῦ μὲν, ἡ
παρμὴ τὴν κίμω, ἐν τῷ
θείῳ ἀναγγραμμένον ἴνο-
μα ἱερογλυφικοῖς γραμμα-
σαι, ὡς ἔτ' οὐ τῷ χρυσῷ ἐπι-
κλύσει τὴν λευφόν. ἢ δ'
ἔγω, ἡ κατὰ τὴν ἀρετὰν δρε-
καὶ Ἀρτεμίδωρον, ὁ καλῶς ἁ-
ποδύονται, ταῦτά γε τὰ ἱνύ-
πυια ἐν ὑμῖν, ἀλλὰ σὺ τὴν
χρῖα πλεονεχέουσαν ἀναλό-
γως δὲ ἀποδόσεις, οὐτ' οὐδὲ
ἂν πολὺ τὸ οὐδὲν γε πρὸς θε-
σεται, ὡς πολλὰ χρυσὸς δύ-
πορηκός. καὶ ἔμοι γε δονᾷτε,
ἂν δὲ ἡσυχάσαι πύτριν, καὶ δὲ
μοι ὁνέρον κατὰ δαρβίν' ἵς, το-
σαῦτα ὁνέρον ποτὲν ἐν ἀναρῇ τ'

amariora his nugabatur. illi
autem qui circa ipsum erat,
delectabantur uerbis hisce,
et nouitati eorum quæ au-
diebant aduertebant ani-
mum. Alius autem quidam,
cui nomen Chlcuocharmus,
pallium habens admodum
putre, sine calceis et tegmi-
ne capitis incedens, interlo-
quebatur, dentibus applau-
dens; ut demonstraui mihi
male uestitus quidam, qui ex
montibus aduenerat, de ton-
sa coma, in theatro perscri-
ptum nomen literis hiero-
glyphicis (hoc est sacris et
arcanis notis) quod iste au-
ro inundaturus esset uiam
publicam. Ego uero inquās
At iuxta Aristandri et Ar-
temidori præcepta non ita
bonum euentum habebunt
hæc inter uos somnia, sed ti-
bi quidem debita multipli-
cabuntur secundum propor-
tionem pensionis: iste autem
quā plurimum obolo etiā carebit, tanquā qui multo auro tā
diues fuerit. Ac mihi quidem uidemini super Leucadem pe-
tram et somniorū populū consopiti, tam multa somniate,
nocte

πᾶσι μετὶ τὸν Ληοδαίμονα εἰς
 γέντας ἀνθρώπους παραγοί-
 δαι· καὶ ἀποφράδι, τὸ δὲ λιγὲρ
 μνηστῆρ, ἡμῖν· συγκαταστήσας· ἴφρι-
 σκε γὰρ πάντα δὲ αὐτῶν μν-
 σταγωγῆναι. καὶ δὲ διὰ δόξας
 μὴ Σιδονίας τι πύλας, καὶ
 χαλκίως δόξας, ἀνὰ βάρδας δὲ
 πλάσας περικυκλωσάμενοι,
 ἵς χρυσόροφον οἶκον αὐτῶν.
 μὴ οἶον Ομηρῶν τὸ Μενελάου
 φρεσὶ καὶ δὲ ἀπαντα ἱστορίας
 ἴδω, ὅσα δὲ νοσιστῆς ἱκάνως νῆα
 ἴσκει, ὅρῳ δὲ ὀχελύνω, μὴ
 Διὶ, ἀλλ' ἀνδράς ἐπικυκλώ-
 τας καὶ λατῶν μελόντες. οἱ δὲ
 ἰδόντες ἰγύθισαν, καὶ δὲ νοσ-
 τῆς παρὰ γένους ἴφρισκει γδ,
 ὅσα εἶναι λυγροὺς ἀγγέλους ἀ-
 γάγοι μὲν ἴφρινοντο γδ ὅτοι, ὡς
 τὰ λάνισα δὲ χόμλοισι, καὶ ἴφρι-
 σκε ἰδὼ τοῖς λυγροῖς, ὡς πρὸς αἱ
 ποῖνοι ποῖοι ἰδὼ δὲ ἀφρα. τὰς λῆ-
 φαλὰς δὲ ἀγχισχόντες, ἰφίβ-
 ελσον. μὴ δὲ τὰ ἔφροντό με, τίς,
 πῶς εἰς ἀνδρῶν, πῶς τοι
 πῶς, ἡ δὲ τοῦ δὲ; χρυσὸς
 περὶνδ αὐτῶν ἐν θεάτρῳ. Capita autem inter se iun-
 cta tenentes confusurrabant. Postea interrogabant me:
 Quisnam hominum, aut unde es, quæ patria, quiq; parentes
 Sunt

μαθηματικῶν τελειοτάτοις. αὐ-
 δὲ γὰρ μαθητὰς καὶ γουτῶναι ὁ
 μῶς παρίσταται, διπλῶν τὸ
 ἐλ' ἀμαθίας· συναικῶν γὰρ ἐρί-
 μαί τε ταῦτα γραπιδίω, καὶ πά-
 γνιαι. ἰδὲ πολὺ γὰρ τὰ τοιαῦτα
 αἱ τ' ἡλικιωτῶν ἐπίνοιαι μετ' ὀ-
 χουται. Τρ. τί ὃ πρὸς ταῦτα
 ἔφησαν, ὃ λέγει Κριτία, οἱ λι-
 παρμεῖσι τίς γνώμην καὶ τίς
 διαύσιον; Κρ. ἀπαντὰ ταῦτα
 παρίδραμον, ὡς ἐπίνοιαν το-
 τεχνασμελῶν καὶ ἀπιδουρό-
 τος. ἰλιγὸν γὰρ, ἔλεις δὴ καὶ ἄσι-
 τοι διαμνησθήσῃ, καὶ ἰδὲ παυ-
 χος ὑμνηδίας ἐπαγρυπνῶν-
 τος, ὄνειρ ὅτι οὐ μὲν τὰ τοιαῦτα.
 Τρ. οὐ δὲ τί πρὸς αὐτὸς ἔρη-
 κας; μέγα γὰρ ἔφησαν καὶ διη-
 πορευόμενοι. Κρ. θάρσθ', ἔκ α-
 γρονίς· αὐτὰ περ γὰρ τὰ καὶ ὁ
 λίστα, τὰ γὰρ παρὰ τῶν ἀσι-
 κῶν βρυλλόμενα ἔφην πρὸς ὁ-
 μῶν, ἐπὶ οὐκ ὄντως ὄνειροποιεῖται, τὰ
 τοιαῦτα πᾶς παρὰ σάγονται. οἱ
 σισιπρὸς ὑπομεμνησθέντες, ἐξ ὧ
 fide, nihil ignavum. Contra enim respondi pulcherrime.
 Nam quæ vulgò ab urbanis, inquam, de vobis iactan-
 tur, quando somnialis, huiuscemodi scilicet proferan-
 tur. Illi autem quasi quiddam caninum subridentes, extra

mathematicam perfectè as-
 sedo affecti estis. Quod si
 uerò uaticinia uos & pra-
 stigiæ buc induxerunt, du-
 plex ignorantiae nomen su-
 stinetis. Nam hæc mulierum
 atq; anicularum inuenta sunt,
 & ludicra. plerunque enim
 huiuscemodi res muliebres
 curæ prosequuntur. TRI.
 Quid autem ad hæc respon-
 derunt, ὁ optime Critia, ἴσθι
 mente pariter & sententijs
 detōnsi? CRIT. Cuncta
 hæc præterierunt, ad cogi-
 tationes illas à se inuentas
 & exercitatas confugien-
 tes. Dicebant enim, Soles de-
 cem ieiuni & absque cibo
 perseverabimus, & ad hym-
 nos tota nocte decantandos
 uigilantes, talia somniamus.
 TRIT. Tu uerò quid ad
 ipsos dixisti? Magnum enim
 & attonitum quiddam re-
 sponderant. CRIT. Cōs-
 pōndere enim respondi pulcherrime.
 Nam quæ vulgò ab urbanis, inquam, de vobis iactan-
 tur, quando somnialis, huiuscemodi scilicet proferan-
 tur. Illi autem quasi quiddam caninum subridentes, extra
 lectulum

ἔν παρίρχοντ' ἑ λιανίδις. ἤν
 δ' ἔγώ, ἃ ἀληθεῖ ἄσι ταῦτα, ὡ
 αὐθόρσοι, ἐν αὐτῇ ἀσφαλῶς
 τὰ μέλλουτ' ὀβρυχόμενῃ, ἀλ-
 λὰ κατὰ κρῖνεντο ὑπ' αὐτῇ,
 ληρῶν τὰ μὲν ὄντα, μεδὲ γι-
 νοσόμενα, ἀλλὰ ταῦτα μὲν, ἐν
 οἷδ', ὅπως ληρῶν, ὀνείροις πε-
 τούσῃδου, καὶ τὰ μέλλουτ' ὀβ-
 ρύτῃδου τοῖς ἡ ποικίλοις ὕδω-
 ρι, μεδὲν ὀνόμενῃ ἑ βαλὺν-
 ματ' ὅ. ὡς τι ἀσπῆ τὰς ἄλλο-
 κότες ταύτας φαντασίας, καὶ
 τὰ πονηρὰ βελούματ', καὶ μαν-
 τούματ', μὴ περὶ τοῖς ὑμῶν ἐν
 ὁρόμας βάλοι, διὰ τὸ τῇ πα-
 τρίδ' ἐπαρῶν, καὶ λόγῳ λιθ-
 ολόγῳ ἐπιφαιμίαν. ἔτοι δὲ
 ἀπαιτῶν ἵνα θυμὸν ἔχοντο,
 ἡμεῖς πολλὰ κατιμύμενοι. καὶ
 ὡ βέλῃ, καὶ τὰς προστιθῶ-
 σοι, ἃ τινὰ μὲν καὶ ὡς γέγονεν αὐ-
 τοδουρίθου, μέχρις αὐτῇ ἔχε-
 τὸ σε λαλῶν λιθόμενον αἰνέ-
 λυνσι, καὶ αὐθροπον ἀπικατέ-
 τυνσι. Τρ. εἶπα, ὡ Κερτία, καὶ
 tibi addam, quae me etiā peri-
 tione reddiderunt, donec me f-
 propē in lapidem conuersus
 fueris restituit. TRIT.

lectulum aliquantum pro-
grediuntur. Ego uero, si ue-
ra sunt, inquam, talia, o æ-
therij, haud unquā sanè tutò
ea quæ futura sunt, inuestiga-
bitis, sed persuasi ab ipsis nu-
gabimini quæ neq; sunt, neq;
futura sunt. Verum hæc qui-
dem nescio quo pacto nu-
gimini, somnijs credentes,
& quæ optima sunt, abo-
minamini: malis autem de-
lectamini, haud sinè quic-
quā abominatione ista pro-
mouêtes. Quamobrem mis-
sus facite alienas istas ima-
ginationes, & praua con-
silia uaticiniaq;, necubi deus
uos in malam rem hinc eij-
ciat, eo quòd patriæ mala
imprecamini, et uerbis adula-
terinis ac perditis illam af-
famini. At isti unum eun-
demq; omnes animum ha-
bentes, me multum increpa-
bant. Ac, si placet, ista quoq;
de ut statuam, elinguè ac mu-
gi ista tua loquela, cum iam
sem, resoluit, & in hominè
ace Critia, neque nugæ istas
H b b b longius

H b b b

Longitude

αὐθις ἰκαλλώπισεν, αὐθρο-
 πον ἐκ μὲν οὐτῶν ἐς τὸ εἶναι πα-
 ράγει. καὶ ἔτι μὲν ἐραυνῶ βλί-
 πων δικάζεις τι καὶ δίκας, καὶ
 ἐν βίβλοις τὰς πράξεις ἀπογρα-
 φόμενος. αὐτὰ ποδώσει ἢ πα-
 σιν, ἢ μὲν αὐτοὺς ἐνιτά-
 λατο. Κρ. τὰ ἢ τῶν μοιρῶν ἐπ-
 οσησμέναις ἀπαύτας, ἔγχα-
 ράτῃσι γὰρ καὶ ταῦτα; Τρ. τὰ
 ποῖα; Κρ. τὰ ὅτι ἐμαρμελής.
 Τρ. λέγει ὡς καὶ Κριτία πόρῃ τῶν
 μοιρῶν ἔγῳ ἢ μαθητῶν ἀνέ-
 σαιμι πόρῃ σὺ. Κρ. ὅχι Ὀμπρος
 ὁ αἰοίδιμος ποιεῖ τὴν ἔρην,
 μοῖραν δ' ἔτινά φημι πεφυ-
 μένην ἐμμελῆσαι ἀνδρῶν.
 ὠδὲ δὲ τὸ μεγάλης Ἡρακλῆος,
 οὐδὲ γὰρ ὃν βίη Ἡρακλῆος φύ-
 γει ἑώρα,
 οὐδὲ φίλτατος ἴσκι Διὶ
 Κρονίωνι ἄνακτι,
 ἀλλὰ ἢ μοῖρ' ἰδέσθαι καὶ ἀρ-
 γαλὴν καὶ χόλον Ἡρῆς.
 ἀλλὰ καὶ ὅλον τὸν βίον λαθεῖν
 μάρβαν, καὶ τὰς ἐν τότῳ μετὰ
 βολὰς, ἐνθα δ' ἔπειτα,
 Sed fato, atque ira domitus Iunonis iniquæ est.
 Quam & totam uitam, omnesq; in ea mutationes, fato con-
 stitutas atque ordinatas esse idem innuit, cum ait:

& floribus exornauit, hominem ex nihilo ad essen-
 tiam produxit. Estq; in cæ-
 lo aspiciens iustos pariter et
 iniustos, & in libris descri-
 bens cuiusq; res & actio-
 nes. Rependet autem omni-
 bus,* quam diem ipse præce-
 pit. CRI. Quæ autem à
 Parcís agglomerata cunctis
 sunt, etiamne illa inscribit?
 TRI. Qualíanam? CRI.
 Ba quæ ad fatum pertinet.
 TRI. Dic mihi ó optime
 Critia, de Parcís. Ego uerò
 discere gestiens, de te liben-
 ter audierim. CRI. An
 non Homerus poeta cele-
 bris ait:

At fatum effugit nemo (mi-
 bi crede) uirorum.

De magno autem Hercule
 idem ait:

Nec uis Herculeæ Parcæ
 uitauit amaram,

Quanquam dijs charus fo-
 ret, et Iouis inclýta proles

πάσαι, ἅσα οἱ αἶσα, κατὰ
κλῶθε τι βάρειαι

Τίγνοι μὲν νῆσσαντο λίνω, ὅτι
μιν τίμι μῆτηρ.

καὶ τὰς ἐν ξίφει ἱσχυρὰς ἀπὸ
ἰκάνους γίνεσθαι,

Ἡδ' ὡς Αἰόλον ἰνόμενόν, ὅς μιν
πρόφρων ἐπιδέκετο,

Καὶ πῶς, ὅδ' ἰδοῦσα φέ-
λιν ἐς πατρίδα ἰκίεσθαι.

ὥς τι πάντα ὑπὸ τῷ μαιῶν γί-
γνεσθαι ὁ ποιητὴς μιμαρτύρε

κε, τὸ δὲ Δία μὲν θελήσας τὸ ὑπὸν
Θανάτοιο δυσχερὲς θάνατον

σαι, ἄλλα μᾶλλον
Αἰματόσας ψιάδας κατὰ

χρυσὴν ἱέραξ,
Παῖδα φίλον τιμῶν, τὸν οἱ Πά-

τροκλὲς ἱμνῶν
Φθίσειν ἐν Τροίῃ.

ὥς τι ὁ Τριφῶν διὰ τὸ μα-
λὲν προδῆναι πρὸ τῶν μοι-

ρῶν ἰθιλήσε, ἀ καὶ τάχα πρὸ
λαρσὶν ἐγγόνους μετὰ τῷ δι-

δασκάλῳ, καὶ τὰ ἀπόρρητα
ἱμνῆσθαι. Τρ. καὶ πῶς ὁ αὐ-

τὸς ποιητὴς, ὃ κατὰ Κριτία,
Διτὶν ἐπὶ λῆγαν τῶν ὑμάρ-

μολῶν καὶ ἀμφίβολον, ὡς τό-
τε, ὁ ὀπτιμὸς Critia, duplex allegat fatum, & ambiguum,

Vbi ille deinde

Illa ferat, quaecunque Deus,

Parcaq; malignæ

Neuerunt genito, cum ma-
tris prodijt aluo.

Etiam in peregrino solo re-
tentiones ab eadem illa fie-
ri, ut cum Vlysses ait:

Atque uti susceptum placido
rex Aeolus ore,

Miserit in patriam, sed non-
dum fata sinebant.

Quare omnia à Parca fieri
poeta testatus est: Iouem au-

tem neq; filium uoluisse ab
infanda defendere morte,

sed potius

Sanguineas cælo guttas dis-
fudit ab alto

Ob natum, quem Patroclus
prope mœnia Troiæ

Occisurus erat. —

Quamobrem, Triephon, ob
hac nihil amplius addere

de Parca uolueris, etiam si
fortassis in sublime sublatus

fuiſſes unâ eum præceptore,
et arcanis illis initiatus. T. R.

Et quomodo ipse ille poe-
ta, ὁ ὀπτιμὸς Critia, duplex allegat fatum, & ambiguum,

Δι μὲν τι πράξαισι, τοῖσδε
τίλῃ συγκυρῆσαι, τοῖον ᾗ ποιῶ
σαοτι, ἔτῳ τίλῃ ἰντυχῆμ,
ὡς ἐπ' Ἀχιλλῶος·

Διχθαδίας λῦρας φοβίμην
θανάτοιο τέλῃσι.

Εἰ μὲν ἂν αὖθι μύσων Τρώων
πόλιν ἀμφιμάχουμαι,
Ωλλίῳ μὲν μοι νόσῳ, ἀτὰρ
λέλῃσι ἀφθιτον ἔσται.

Εἰ δὲ λην οἰκασὶ ἵκομαι,
Ωλλίῳ μοι λέλῃσι ἰδλῶν, ὡδὶ
ἀπὸν δὲ μοι αἰὼν ἔσται.
ἀλλὰ καὶ ὡδὶ τ' ὕχλῳσι,
ὅς ῥ' οὐδέ τις λῆρ' ὀσλῶν, ὡδὶ
νυκτὶ θάου.

Πολλὰν γὰρ οἱ ἱσπὶ γέρον
ἀγαθὸς Πολυῖδῳ,

Νέψῳ ᾧ ἀργαλὴς φθίωσι οἷς
ἐν μεγάροισιν,

Ἡ μὲν Ἀχαιῶν νηυσὶν, ᾧ
Τρώεσσι δαμῶναι.

Οὐχὶ παρ' Ὀμήρῳ ταῦτα γέ-
γραπται; ὃ ἀμφίβηλ' αὐτῷ,
καὶ ἀμφίρηνον' ἀπάτη; ὃ
ἢ βέλει καὶ τ' Διὸς ἐπαύσου σοι
τ' λόγον, ὃ καὶ μὴ Αἰγίδαω ἔρην
ἔσται,

qua hæc, atq; ad eò anceps deceptio? Quòd si placet, e-
tiam Iouis orationem tibi addam. An non Aegistho dixit
quòd

ut qui hoc quidem fecerit,
talem exitū sortiatur: aliud
autem faciens, in alium co-
uētum incidat: ut de Achil-
le, cum dicit:

Nam me mater ait, niueis
Thetis inclyta plantis,
Sortitum geminas obeunda
ad funera leges:

Nā si hic persistam, pugnetq;
ad mœnia Troia,

Eripitur reditus mihi, at ino-
clyta fama sequetur:

Sin autem patriam repelā,
charosq; penates,

Fama perit, uerū in lon-
gum mihi ducitur ætas.

Sed ex de Buchenore ait:
Qui non ignarus fati, con-
scenderat æquor.

Nanq; huic sæpe senex Po-
lyidus dixerat antè,

Aut morbo in patria peri-
turum, atq; inter amicos,

Aut manibus Teucrorū, at-
que inter Dorica castra.

An non apud Homerū hæc
scripta sunt? aut non ambi-

πρὸς, ὡς ἀποχομὲν ἢ ὅτι μὴ
 χάσας, καὶ τὸ ἀγαμέμνονος
 ἐπιβουλῆς, ἢ μὴ λαβόμενον πο
 λὺν χρόνον, ἐπαλλομένην δι
 πᾶντα πράττειν, ἢ λαβυστέρῃ
 θανάτῳ. Τρ. τὸτο ἐξ γὰρ πολ
 λάντες πρὸς μακροσύνῃ, ἢ μὴ
 ἐτάνας τὸν πλοῖον, θανάτῳ
 θέσθαι παρὰ ὅτι δίκης· αἱ δὲ γὰρ
 μὴ τὸτο πράττειν, διότι λα
 λῶν, ἢ δὲ σὺν ἡμῖν τίλ
 θανάτοις λιχάν, ἢ ἔρως ὡς
 ἀδιόρθωτα τὰ τῶν ποιητῶν,
 καὶ ἀμφίλοφα, καὶ μηδὲ πο
 ῶδραυμὲν; ὡς τίς ποτε ἢ
 πᾶντα, ὡς καὶ οἱ ἐν ταῖς ἐπισ
 ρασίαις βίβλοις τῶν ἀγαθῶν
 ἀπογράφονται. Κρ. ὡς πᾶν
 τα ἀσυνκλήτῃ, ὡς Τριφῶν, ἀλ
 λά μοι τὸδε ἀπὸ, αἱ καὶ τὰ τῶν
 Σκυθῶν ἐν τῷ ὄρατι ἐγχαράτ
 ται. Τρ. πᾶντα, αἱ εὐχαι γὰρ
 χρηστὲς καὶ ἐν ἰδνισι. Κρ. πολ
 λὰς γυγραφίας φησὶ ἐν τῷ ὄρα
 τι, ὡς ἀπὸ τῶν ἀπογραφῶν.
 Τρ. αὐτόμα, ἢ μὴ δὲ ἔφη
 ροντες ἐν τῷ οὐρανῷ ἐγχαράτ
 ται. Τρ. πᾶντα, αἱ εὐχαι γὰρ
 χρηστὲς καὶ ἐν ἰδνισι. Κρ. πολ
 λὰς γυγραφίας φησὶ ἐν τῷ ὄρα
 τι, ὡς ἀπὸ τῶν ἀπογραφῶν.
 Τρ. αὐτόμα, ἢ μὴ δὲ ἔφη
 ροντες ἐν τῷ οὐρανῷ ἐγχαράτ
 ται. Τρ. πᾶντα, αἱ εὐχαι γὰρ
 χρηστὲς καὶ ἐν ἰδνισι. Κρ. πολ
 λὰς γυγραφίας φησὶ ἐν τῷ ὄρα
 τι, ὡς ἀπὸ τῶν ἀπογραφῶν.

quod si ab adulterio & in
 fidijs Agamemnonis sese cō
 tineret, fato illi constitutum
 esse ut in longum tempus ui
 ueret; si uerò in animum in
 duceret facere ista, mortem
 effugere non posse? Atq; ad
 eum modum ego quoq; na
 ticipinatus saepe sum: Si occi
 deris proximum, morti con
 demnaberis iudicio, si uerò
 hoc non feceris, uiues recte,
 Nec te feci adeo festinam in
 currere mortem.

An non uides quàm minimè
 correcta aut emendata sunt
 quæ à poetis dicuntur? quanq̃
 item ambigua & obliqua,
 neq; unquam certa aliqua
 sede stabilita? Quare omnia
 isthæc missa fac, ut & te in
 cœlestibus bonorum libris
 inscribant. CRIT. Bene
 omnia reuoluïs ac repetis
 Triephō, sed mihi illud re
 sponde: Vtrum & Scytharum
 res in cœlo describuntur? TRI. Omnes, si qui
 dem & inter gentes Chrestus fuerit. CRIT. Mul
 tos sanè scribas in cœlo narras, quando cuncta describun
 tur. T R. Bona uerba, Critia, neq; quicquā contemptum

φλαῦρον δι' αἰξίν, ἀλλὰ καὶ
 χέλευσ' ὅτι παύσῃ ἐμὸν, ἔπει-
 ζῇν χρῆσαι εἰς τὸν αἰῶνα· ὃ δὲ
 γαυδοῦ ὡς δέξῃν θήπλωσι,
 γῆν λίαν ὕδατος ἐπύκρυν, ἁ-
 πλοῦς ἐμύρωσεν, ἀνθρώπων
 ἐν μὲν οὐτ' ὡς παρήγαγε, τί πα-
 ράδοξον, ἢ τὰς πράξεις πάν-
 των ἐκπορεύεσθαι; καὶ γὰρ
 σοὶ εἰκίδιον κατὰ σπουδάζον-
 τι, εἰκιδίως ἢ καὶ οἰκίτας ἐν
 αὐτῷ σωπαγαγόντι, ὅτε ποτὶ
 σε διήλασε τῶν πραγμάτων ἀ-
 πόβλητος, πόσω μᾶλλον τὸν
 πάντα ποιηκότα θεόν, ὃς
 ἅπαντα ἐν συνέσει διαδρα-
 μᾶν ἐκάτερα πράξειν ἢ ἐννοῶν;
 εἰ γὰρ σε θεοὶ, λόγισατο τοῖς
 αὐτοῖς φρονήσις ἰγίνοντο. Καὶ πάλ-
 λον ὡς λίγας, καὶ μὴ ἀντιστρέ-
 φως ὡς Νειβὸς παθεῖν, ἐκ γέ-
 λους γὰρ ἀνθρώπου ἀνακίφθησα,
 ὡς τι τῶν τῶν προσεβῶ σοι,
 μὴ κακόν τι παθεῖν παρ' ἐμὸν.

Τρ.

unt, habentur. CRI. Recte omnino dicis, & mihi
 nunc diuersum accidit atque Niobæ e olim. ex statua e-
 nim in hominem conuersus sum. Quare iam deum i-
 stū tibi appono, & iuro quòd mali à me nihil pati.

TRL

aut uile de Deo dextero lo-
 quaris, sed Catechumenus
 existens, persuaderi à me ti-
 bi sine, si modò uiuere cupis
 in æuum. Nam si cælum ex-
 planauit ut pellem, terram
 autem firmauit super aquas,
 stellas formauit, hominēq;
 ex nihilo, ut esset, in lucem
 produxit: quid mirum adeò,
 si res quoq; omnium ibi de-
 scribantur? Nam & tu si
 domunculam aliquam ædi-
 ficasses, ancillas autem &
 seruos in ea multos congre-
 gasses, nunquam te lateret
 quicquam eorum quæ ab il-
 lis gererentur, quamuis abie-
 ctum & uile. quanto igitur
 magis probabile est, eū qui
 omnia creauit, Deum, cun-
 cta expeditè ac facile per-
 currere, & uniuscuiusque
 cōsilia & actiones animado
 uertere? Nā tui dii pro Cot-
 tabis, ab ijs qui rectè sapi-

Τρ. ἂν ὄρῃς ἐν καρδίᾳς μ' ἔνο-
 πους φίλους, μὴ ἰτορῆόν τι ποιῇ
 σης ἐν ἡμοῖς, καὶ ἰτορῆον μὲν
 ἐσέσης ἐν φρεσίν, ἄλλο δ' ἔ-
 πης. ἀλλ' ἄγε δὴ, το θαυμάσιον
 ἐκείνο ἀκρομάτιον ἄισον, ὅ-
 πως ἐφ' ὧν ἐλάττω χεῖράσω, καὶ ὅ-
 πως ἀλλοιωθῶ, καὶ ὅπως ὁ Νιό-
 βη ἀπαυδῆσαι, ἀλλ' ὡς ἀνδρῶν
 ἔργων γινώσκω, καὶ τίνων θαυ-
 μασίαν σε ἐκπλαξίμ' ἐστ' αὖ-
 θυρὸν ληψῶνα ἐν τραγῳδίᾳ.
 Κρ. νῦν δ' ἔγὼ τὸν ἐν πατρί, ὃ
 τῷτο γινώσκται. Τρ. λίγῃ,
 παρὰ τὴν πνύματι δύναι-
 μιν τῷ λόγῳ λαβῶν, ἐγὼ δὲ ἐκ
 θεῶμαι, Δίγμην δ' Αἰανί-
 δῳ, ὅπως λήξωσι ἀείδων.
 Κρ. ἀπῆλθ' ἰδὲ τίνων λιωφῆρον,
 ὡν νόμος γὰρ τὰ χραιδίστα
 τα, καὶ δὴ ὅρῳ πλῆθος πάμ-
 πολυ, ἐς τὸ ὅς ψευρίζοντας,
 ἰδὲ δὲ τῇ ἀποῇ ἐφύωτο τοῖς
 χέλισιν. ἐγὼ δὲ παπῆνας ἐς
 ἀπαιτίας, καὶ τίνων χεῖρα τοῖς
 βλε

TR. Si modò ex corde me
 diligis, ne quid alienum aut
 nouum in me facias:

Néue aliud celes animis, a-
 liudq; loquaris.

Verùm age mirabilem illam
 auscultationem tuam tan-
 dem profer nobis, ut & ego
 expallescam, & prorsus im-
 muter, & non quemadmo-
 dum Niobe, obmutescam,
 sed uti & Philomela in auicu-
 lam conuertar, & mirabi-
 lem istam consternationem
 tuam in prato uiridi tragi-
 co quodam modo decātem.

CRIT. Ita per filium ex
 patre, haudquaquam istud
 fiet. TRI. Dic modò, à
 spiritu potestatem ac uim di-
 cendi accipiens. Ego uerò
 sedebo,

Aeacidem expectans, dum
 cantum finiat ille.

CRIT. Abieram in uiam
 publicam, empturus uideli-
 cet ea quibus maximè opus
 habebam: atque ibi uideo
 surrantes: audiendū autem studio etiam labijs inhære-
 bant. Ego uerò oculos per cunctos circumferens, &
 Gggg 5 manum

βλιφάρεις πορικάμψαι, ἰσχυ-
 πιάζου ὄξυδερκίταια, αἱ πυγί-
 πιναι τῶν φίλων θιάσονται. ἰ-
 ρῶ δὲ Κράτωνα τὸν πολιτι-
 κόν, παλαιόθεν φίλον ὄντα, καὶ
 συμποτικόν. Τρ. αἰδάνου-
 μαι τῷ, τὸν ὀλισσιν γὰρ
 ἀρνησας. ἄτα τί; Κρ. καὶ δὲ
 πολλὰς παραγκωνισάμενος,
 θύοις τὰ πρόσθεν, καὶ τὸ ἰω-
 θινὸν χεῖρι ἀπὸν, ἰχθύων ὡς
 αὐτόν, ἀσθροπύου. Δι. τίς,
 τοῦνομα Χαρίκειν; σισυμ-
 μέδον γιγνέσθαι, ῥίγχευ τῇ ὑ-
 πέρβει μύχιον, ἰχθύμπτῳ ἰ-
 πισοσυρμέδον. ὁ δὲ πτύλλ-
 λυαυότορ. θανάτου, ἄτα ὅρ-
 ξατοῖα φθίγγιδαι ἑατισχυ-
 μέδον. ἔτ. ὡς περιῶπον, τὰς
 τῶν ὀλισσιν ἑαταλῆς ἰλα-
 πασμὸς, καὶ τὰ χεῖρα τοῖς δα-
 ρισαῖς ἀποδῶσαι, καὶ τὰ τι-
 νοῖναι πάντα, καὶ τὰ δαμόσια
 καὶ τὰς ἀραμάγγας δέξιν, μὴ
 ἀνιτάξω εἰ τόχους, καὶ ἑα-
 φλυά-

manum supercilijs incurvā
 supernè obducens, inspe-
 ctābam quamacutissimè si-
 cubi amicorum aliquem cō-
 templerer. Video autē Cra-
 tonem Politicum illum, qui
 mihi à puero usque amicus
 fuit, & in convivijs unā cō-
 suetus. TRIT. Intelligo
 quem dicis, inspectorem vi-
 delicet illum. Sed quid pos-
 stea? CRIT. Multis na-
 que opposito cubito dimotis,
 in anteriorem partē pence-
 travi, & matutinū illud A-
 ue præfatus, accedebam ad
 ipsum. Cæterum homuncio
 quidam nomine Cbarice-
 nus, uetulus, emarcidus, &
 naso stridens, tussiebat pri-
 mò intimum quiddam, ex-
 creabatq; languidum et in-
 conditum. Erat autem spu-
 tum morte ipsa liuidum mas-
 gis. Deinde cœpit loqui voce
 attenuata & exili admo-

dum. Hic, ut antè dixi, inspectorum relinquit elapsmos,
 & debita fœeneratoribus reddet, & pensiones omnes tam
 priuatas quàm publicas: præterea & aramangas capiet,
 non inquirens aut perpendens cuiusque artem. Atq; etiam

amiora

φλυάρε' ἐτι πιερότερα, οἱ πόρε
αὐτὸν δὲ ἡ δούλο τοῖς λόγοις,
καὶ τῷ καινῷ τ' ἀκροσμάτων
προσέειπεντο, ἵνα τὸν
μα Χλοῦοχαρμῶ, τριβώνιον
ἔχον πολὺσαθρον, ἀνυπόδι,
τὸς τε καὶ ἄσκιπῶ, μετίσπι,
τοῖς ἐδῶτερον ἐπικροτῶν, ὡς ἐ-
πιδόξαι μοι τὸς ἡλικείων,
ὃς ὁρίων παραγροῦμεν, ἡ
παρμύθῳ τὴν κίμην, ἐν τῷ
θιάτῳ ἀναγγραμμένον ἴνο
μα ἱερογλυφικῶς γραμμα-
ται, ὡς ἔστι τῷ χρυσῷ ἐπι-
κλύσει τὴν λευφόνει. ἢν δ'
ἐγὼ, κατὰ τὴν τὰ Αρκετάνδρου
καὶ Αρτεμίδωρος, ἐκκληῶς ἀ-
ποδείκνυται. ταῦτά γε τὰ ἐνυ-
πνια ἐν ὑμῖν, ἀλλὰ σοὶ μὲν τὰ
χρῆα πληρωθῆσιν, ἀνάλω-
γως δὲ ἀποδόσεις, οὗτ' δὲ
ἰδίῳ πολὺ τῷ ὀβολῷ γε εὐδρυθῆ-
σεται, ὡς πολλὰ χρυσὸν δύ-
πορηκώς. καὶ ἔμοι γε δοκᾷ,
ἰδίῳ Ἀσκάδα πέτρῳ, καὶ Αὔ-
μου ὀνείρω κατὰ δαρβύτης, το
σαῦτα ὀνείροπολιν ἐν ἀμαρτῇ
quā plurimum obolo etiā carebit, tanquā qui multo auro tā
diues fuerit. Ac mihi quidem uidentini super Leucadem pe-
tram & somniorū populū consopiti, tam multa somnigare,

amariora his nugabatur. illi
autem qui circa ipsum erat,
delectabantur uerbis hisce,
& nouitati eorum quæ au-
diebant aduertebant ani-
mum. Alius autem quidam,
cui nomen Chluocharmus,
pallium habens admodum
putre, sine calceis & tegmi-
ne capitis incedens, interlo-
quebatur, dentibus applau-
dens; ut demonstrauit mihi
male uestitus quidam, qui ex
montibus aduenerat, deſon-
sa coma, in theatro perſcrip-
tum nomen literis hiero-
glyphicis (hoc est sacris &
arcanis notis) quod iste au-
ro inundaturus esset uiam
publicam. Ego uerò inquās
At iuxta Aristandri & Ar-
temidori præcepta non ita
bonum euentum habebunt
hæc inter uos somnia, sed ti-
bi quidem debita multipli-
cabuntur secundum propor-
tionem pensionis: iste autem
nocte

πᾶσι μὲν τὸν Λαοδαμόνα εἰς
 γόπτας ἀνθρώπους παραγοί-
 ναι· καὶ ἀποφράδι, τὸ δὲ λιγέ-
 ρηρον, ἡμῖν συγκυρῆσαι ἴφα-
 σκε γὰρ πάντα δὲ αὐτῶν μυ-
 σταγωγῆσθαι. καὶ δὲ διήλθε
 μὲρ Σιδεφίας τὴν πύλιν, καὶ
 χαλκίους ὀφείας, αὐτὰ βάραις δι-
 πλάσας περικυκλωσάμενοι,
 ὡς χρυσόφορον οἶκον αἰὲλθο-
 μεν, οἷον Ὀμηρῷ τὸ Μενελάου
 φησὶ, καὶ δὲ ἀπὸ αὐτῶν ἰσχυρί-
 ας, ὅσα ὀνειρώτῃς ἱκάνους νι-
 σίαντες, ὅρῳ δὲ ὀχελίνῳ, μὴ
 Δῖ', ἀλλ' ἄνδρας ἐπικινυφί-
 τας καὶ κατὰ χειρὸς μελόντες. οἱ δὲ
 ἰδόντες ἐγύθησαν, καὶ δὲ βο-
 οῦντας παρὶ γένους, ἴφασκον γὰρ,
 ὡς αἱ τινὰ λυγρὰν ἀγγελίαν ἀ-
 γάσσοιμεν. ἴφαινοντο γὰρ τοι, ὡς
 τὰ κακίστα δυνάμεις, καὶ ἴφαι-
 ρον ἰδὲ τοῖς λυγροῖς, ὡς πρὸς αἱ-
 ποῖνον ποιεῖ ἰδὲ θάλασσαν. τὰς ἑ-
 παλάς δ' ἀγχισχόντες, ἰψιβύ-
 ρισον. μὴ δὲ τὰ ἕποντό με, τίς,
 πέθον ἄς ἀνδρῶν, πῶς τοι
 πόλις, ἢ δὲ τοκῆς; χρυσὸς
 περὶ αὐτῶν καὶ ἐν θεάτρῳ. Capita
 autem inter se iun-
 cta tenentes confusurrabant. Postea
 interrogabant me:

suadet mihi infelici, ut ad
 prestigiatōres istos homines
 accederem, et in diem atrā,
 quod dici solet, incurrerem.
 Dicebat enim se omnia ex
 ipsis quæ ad sacra & arca-
 na pertinerent, edoctum es-
 se. Atq; ita pertransiunt
 ferreasq; portas, & ærea
 limina. Multis autem supe-
 ratis scalis, in domum an-
 nato fastigio insignem ascē-
 dimus, qualem Homerus Me-
 nelai fingi esse. Atque ipse
 quidem omnia illa contem-
 plabar, quæ insularis ille ad-
 dolescens. Video autem nos
 Helenen mehercle, sed viros
 in faciem inclinatos, et pale-
 lescentes. Illi autem ubi me
 conspexerunt, gauisi sunt,
 & ex aduerso ad nos acces-
 serunt. Dicebant enim, nunc
 quod triste nuncium affer-
 remus? Nam uidebantur illi
 quàm pessima optare, gau-
 debantq; tristibus & malis.
 Quisnam hominum, aut unde es, quæ patria, quiq; parentes
 Sunt

ὃ αὐτὸς ἀπόγει τῆ σχήμα-
 τος. ἤμ δ' ἐγὼ, ὀλίγοι γι χρε-
 σται, ὡς παρ' βλίπῳ πανταχοῦ.
 Κριτίας δὲ τὸνομα, πόλις δὲ
 μετ' ἐσθρ' ὅθρ' κ' ὑμῖν. ὡς δ'
 ἰσοροδατὸν τὸν ἐπινοοῦντα,
 πῶς τὰ τ' πόλις, κ' τὰ τ' ἑσ-
 μς. ἤμ δ' ἐγὼ, χαίρεισσι γι παύ-
 τος, καὶ ἐτι γι χαρήσονται. εἰ
 δὲ αὖτις τὸν τῶν ὀφρῶν, ὅχ-
 οῦτω· Λυτοκῆ γὰρ ὁ πόλις. ἤμ
 δ' ἐγὼ κατὰ τὴν αὐτῶν γνῶ-
 μιν ὑμῶς πιδίεσσι οὐτόν,
 κ' ὡς ἀπὸ ὑψηλῆς ἀπαντὰ λα-
 θοῦντόν, ὅξυδορ κίεσσι καὶ
 πᾶσι νοσήκασι. πῶς ὅ τὰ τῶ
 αἰθρῶς; μῶν ἐκλήψει ὁ ἥλιος.
 ὅ δὲ σιλήων κατὰ ἑλπίον γι
 νήσεται; ὁ Ἄρης εἰ τι τραγωνά-
 σαι τ' Δία, καὶ ὁ Κρόνος Δία-
 μιτρήσει τ' ἥλιον; ὁ Ἀφροδί-
 τα εἰ μετὰ τ' Ἑρμῆ σιωπῶσα
 σαι, κ' Ἑρμαφροδίτης ἀποκνή-
 σαι, ἐφ' οἷς ὑμῶς ἡδιδι; εἰ
 βαγ-

Sūi tibi? Nā Chrestus quid?
 esse appares utiq; ex habitu.
 Tū ego: Pauci, inquā, Chre-
 sti, hoc est frugi sunt, quā ad-
 modum ubiq; uideo. Critias
 autem nomen mihi est; ciui-
 tis uerò inde, unde & uobis.
 Vt autē sublimies illi et in aere
 gradiētes interrogarūt quo
 pacto se res ciuitatis, et mun-
 dus adeò totus haberet, re-
 spondens ego: Bene, inquā,
 habent, & insuper etiā ha-
 bebunt. Illi autem abnuen-
 tes supercilijis: Haud ita, in-
 quiunt. malè enim parturit
 ciuitas. Tum ego secundum
 ipsoꝝ mentem: Vos, in-
 quam, supra terram & in
 sublime sublati, & ceu ex
 alto cuncta intuentes, acuo-
 tissimè et hac intellectu as-
 secuti estis scilicet: sed quo
 pacto ea quæ in æthere sunt,
 habent sese? Num deficiet
 Sol, & ad perpendiculum

Luna interponetur? Num Mars quadrangulo aspectu
 Solem aspiciet, & Saturnus ex diametro eundem? Num
 Venus cum Mercurio congregietur, & Hermaphro-
 ditos procreabunt, quibus uos delectamini? num plu-

παγδαίης ὅτις ἐκπίψουσιν,
 αἰνιτικὸν πολὺν ἔπιτρυνού-
 σουσιν τῇ γῇ· χάλασαν ἢ καὶ ἱερὴν
 σίβην αἰκατάξουσιν, λοιμὸν καὶ
 λιμὸν αἰκίψουσιν· ἢ τὸ λι-
 γαννοβόλον ἀγγέλον ἀπειγμί-
 δει, καὶ τὸ βροντοποιὸν δοχέον
 ἀνιμεισώθει· οἱ δὲ, ὡς ἀπώλα-
 ῖα ἡρωθωκότῃ, ἀπὸ φληνάων
 τὰ αὐτῇ ἱεράσμινα, ὡς μεταλλα-
 γῶσι τὰ πρᾶγματ' αἰ, ἀταξίαι
 αἱ καὶ ταραχαὶ τῶν πόλεων κα-
 τὰ λυφόντῃ, τὰ στρατόπεδα ἤ-
 τονα τῶν ἱκανοτήτων γινύσσοντῃ.
 τότε ἰκταραχθεὶς, καὶ ὥσπερ
 πρὶν ὁ λαὸς οἰδοῦναι,
 διάτορον ἀνέβησεν, ὃ δαιμό-
 νιοι ἀνδρῶν, μὴ μεγάλα λῆαν
 λέγειν, θύγοντ' ὁ δόνησας καθ'
 ἀνδρῶν θυμολιώντων, πνεύον-
 των λόγων καὶ λόγους, καὶ λό-
 σούρας τριφαλίας. ἀλλὰ
 παῖδ' ὅμιον ἐπὶ λιφαλῶν κα-
 ταβήσονται, ὡς τῶν πατρί-
 δα ὅμιον κατατρήσονται· οὐ
 γὰρ αἰδοῦντο τοῦτον τῶν
 ἐκπύουσι, ὃ τῶν πολυάσχελων
 μαθεῖ.

uias impetuosas ac uehemē-
 tes demittent? num densa
 niue terram insternent, grāo
 dinem autem & rubiginem
 deuoluent? Num pestem ac
 famem immittent? num uas
 illud fulminiferum exūdat,
 & tonitruificum receptacu-
 lum repletū est? At illi, quasi
 cunctis præclare gestis, deo
 blaterabant sua ista amabi-
 lia, quod uidelicet res statim
 immutandæ essent, pertur-
 bationes autem et tumultus
 ciuitatem inuasuræ, & ex-
 ercitus ab hostibus mox su-
 perandi. Ob hæc itaq; ani-
 mo conturbatus, & quem-
 admodum ilex incensa, in-
 tumescens, magna uoce exa-
 clamaui: O ' miseri homi-
 num, ne uana aded loqua-
 citate efferamini, acuentes
 dentes aduersus uiros leo-
 num animos præ se feren-
 tes, spirantes hastam & læ-
 ceas, & candicantes cristis
 galeas; sed ista in uestrū ca-
 put cōuertantur, quando ita patriam uestrā deprimitis. Nō
 enim in aere gradientes ista audiuistis, neq; negociosa
 matheo

μαθηματικῶν καὶ ὁρθῶς καὶ ἀ-
 διγι μαντεῖαι καὶ γουτεῖαι ὡς
 μᾶς παρίπασαν, διπλῶν τὸ
 εἰ ἀμαθίας· τυναικῶν γὰρ ὠρί-
 μαῖα ταῦτα γραιδίως, καὶ παί-
 γνια, ὡδὶ πολὺ γὰρ τὰ τοιαῦτα
 αἱ τ' ἡνωτικῶν ἐπίνοιαι μετόρ-
 χονται. Τρ. τίς ἔτι πρὸς ταῦτα
 ἔφησαν, ὃ καὶ Κριτία, οἱ λι-
 παρμενοὶ τίνων γνώμῃ καὶ τίνων
 διαύσει; Κρ. ἀπαύσα ταῦτα
 παρίδραμον, αἱ ἐπίνοιαι τὰ
 τεχνασμελῶν καὶ ἀπιδουγό-
 τῶν, ἐλπίον γὰρ, ὅλως ἄλλα ἄσι
 τοὶ διαμνησμεν, καὶ ὡδὶ πικρὸν
 χρεὶ ὑμνωδίας ἐπαγρυπνῶν-
 τῶν, ὁνειρώτουμεν τὰ τοιαῦτα.
 Τρ. σὺ δὲ τί πρὸς αὐτὰς εἶρη-
 κας; μέγα γὰρ ἔφησαν καὶ δι-
 πορημελῶν. Κρ. θαρσέ, ἡ καὶ
 γυνὴς αὐτῶν γὰρ τὰ καὶ ἀλο-
 λιστα, τὰ γὰρ παρὰ τῶν ἀσι-
 κῶν βρυλλίμελα ἴφλω παρὶ ὡ-
 μῶν, ὅπόταν ὁνειροπολῇ, τὰ
 τοιαῦτα πᾶς παρσάγονται, οἱ
 σισιπρὸς ὑπομειδιῶντες, ἔξω
 fide, nihil ignavum. Contra enim respondi pulcherrime.
 Nam quæ vulgò ab urbanis, inquam, de vobis iactan-
 tur, quando somnias, huiusmodi scilicet proferan-
 tur. Illi autem quasi quiddam caninum subridentes, extra

mathematicam perfecte ad-
 deo affecti estis. Quod si
 uerò uaticinia uos & præ-
 stigia hac induxerunt, du-
 plex ignorantiae nomen su-
 stinetis. Nam hæc mulierum
 atq; anicularum inuēta sunt,
 & ludicra. plerunque enim
 huiusmodi res muliebres
 curæ prosequuntur. TRI.
 Quid autem ad hæc respon-
 derunt, ὁ optime Critia, isti
 mente pariter & sententijs
 detonsi? CRIT. Cuncta
 hæc præterierunt, ad cogi-
 tationes illas à se inuentas
 & exercitatas confugien-
 tes. Dicebant enim, Soles de-
 cem ieiuni & absque cibo
 perseverabimus, & ad hyni-
 nos tota nocte decantandos
 uigilantes, talia somniamus.
 TRIT. Tu uerò quid ad
 ipsos dixisti? Magnum enim
 & attonitum quiddam res-
 ponderant. CRIT. Cō-

le etulums

ἔτι παρέρχοντο; ἢ Λεονιδίῳ. ἦν
 δ' ἰγὼ, ἃ ἀληθῆ ἄντι ταῦτα, ὃ
 αἰθόρῳι, ἐπ' αὐτῷ ἀσφαλῶς
 τὰ μέλλουσα βίχρυσον, ἀλ-
 λὰ καὶ ἀπερὶ τούτων ὑπ' αὐτῷ,
 παρέρχοντο τὰ μὲν ὄντα, μετὰ γὰρ
 νοσόμενα, ἀλλὰ ταῦτα μὲν, ἐπ'
 οἷσ' ὅπως λαβῆται, ὁ νόμος πε-
 ρύσσεται, καὶ τὰ μέλλουσα βί-
 λυται. οὐδὲν τοῖς ἵπποκρίτοις ἔλα-
 σται, μετὰ γὰρ ὁ νόμος ἢ βλαπύ-
 ρεται. ὡς τὴν αἰσθητικὴν ἀλλο-
 κότες ταῦτας φαντασίας, καὶ
 τὰ πονηρὰ βυλόμενα, καὶ μὴ
 τὰ μέλλουσα, μετὰ περὶ τοῦ νόμου
 λόγου καὶ βάλει, διὰ τὸ τῇ πα-
 τρίδι ἰπαρῆσθαι, καὶ λόγῳ καὶ
 ἀλήθειᾳ ἐπισημαίναν. ἔτσι δὲ
 ἀπαυτῶν ἵνα θυμὸν ἔχοντες,
 ἡμεῖς πολλὰ καὶ τιμωμένοι. καὶ
 ὁ βύλας, καὶ τὰς προστιθε-
 σοι, ἃ τινὰς μετὰ ὡς τῶν αὐ-
 τῶν νοσόμενα, μέχρις αὐτοῦ ἔχον-
 τος καὶ κατὰ νόμους αἰν-
 λυσι, καὶ αὐτοῖς ἀπικα-
 τῆσι. Τρ. σίγα, ὁ Κριτία, καὶ
 τὴν ἀδὰμ, καὶ μετὰ περὶ ὡς ἵσταται, ἐλ-
 λου reddiderunt, donec me frangi ista tua loquela, cum iam
 propē in lapidem conuersus essem, resoluit, & in hominē
 rursus restituit. TRIT. Tace Critia, neque nugae istae

lectulum aliquantum pro-
 grediuntur. Ego uero, si ue-
 ra sunt, inquam, talia, ὁ αἰ-
 therij, haud unquā sanē tuō
 ea quae futura sunt, inuestiga-
 bitis, sed persuasi ab ipsis nu-
 gabimini quae neq. sunt, neq.
 futura sunt. Verum haec qui-
 dem nescio quo pacto nu-
 gamini, somnijis credentes,
 & quae optima sunt, abo-
 minamini: malis autem de-
 lectamini: malis sine quic-
 quā abominatione ista pro-
 mouētes. Quamobrem mis-
 sus facite alienas istas ima-
 ginationes, & praua con-
 silia uaticiniaq., nec ubi deus
 uos in malam rem hinc eij-
 ciat, eo quod patriae mala
 imprecamini, et uerbis adula-
 terinis ac perditis illam af-
 famini. At isti unum eun-
 demq. omnes animum ha-
 bentes, me multum increpa-
 bant. Ac, si placet, ista quoq.

H b b b

longin

μὲν ὑπερβαίνεις τὰς ὁδοὺς. ὁ-
 γὰρ γὰρ, ὡς ἐξέγνωται μοι ἐν
 οὐδὲν, καὶ ὡς περὶ λυσιτερίῃ· ἰδὲ
 θύω γὰρ τοῖς παρὰ σὺ λόγους,
 ὡς ἐπὶ ἡμεῖς λυσιτεροῦμεν, καὶ
 ἐμὲ φάρμακον λυσιτερίῃ
 ἐμπιπὼν ὑπερβαίνεις, αὐτὸν ὁ μὲν
 μου οὐκ ἐστὶν ἐμὲ, μίγα ἡ
 πὸν ἰργάσεται, ὅς τι ἴσκειν τὸ
 τὸν; τίς οὐκ ἐστὶν πατὴρ
 ἀρξάμενος, καὶ τίς πολυόντων
 μου ὡς ἐπὶ ἐστὶν ἐπὶ οὐδὲν.
 ἀλλὰ τί τὸ τοῦτο, ἐχὶ Κλειόλαος οὐ
 τὸς ὄντιν, ὁ τοῖς ποσὶ μακρὰ
 βιβάς; σπυλὴ ἥ ἦκε, καὶ ἡ ἀπὸ
 χιτῶν, μὲν ἐπιφωτισμένον αὐ-
 τῷ; Κρ. καὶ μάλα. Τρ. Κλειόλαος
 μή τι παραδράμῃς ἐν ποσὶ, με-
 δὲ παρὶ οὐδὲν, ἀλλ' ἐπὶ ἡ
 γων, ὡς γὰρ πρὸς μὲν φέρεις.
 Κλ. χαίρειτ' ἀμφω, ὡς ἡ ἀπὸ ξυ-
 νουρί. Τρ. τίς ὁ σπυλὴ; ἀδ-
 μαίνεις γὰρ ἐπὶ πολὺν, μὲν τι
 ἡμεῖς πρὸς πρακτῆς; Κλ. τίς πρὸς
 πρὸς ὄντιν ὁ πάλαι βωμολύ-
 νος; sed accede latus, si quidem nuncium aliquod affers.
 C L B. Saluete ambo, ὁ πρᾶclarum par amicorū. Τρ.
 Quæ autem est festinatio ista? permultum enim anbe-
 las. num nouum aliquid gestum est? C L B.
 Cecidit supercilium illud olim Persidis

longius extenderis. Vides eni-
 nim quomodo intumuerit
 mihi uenter, & quasi im-
 prægnatus eā. morsus enim
 sum uerbi à te modò dictis,
 perinde ut à cane rabiosus
 ac nisi medicamentum ali-
 quod obliuionem inducens
 hausero, atq; ita conque-
 scam, memoria hæc mecum
 cohabitans, & quasi domi
 apud me residens, magnius
 aliquod malum procreabit.
 Quamobrem missos istos fa-
 cito, precationem à patre
 incipiens, & celebre illud
 carmen ad finem apponens.
 Sed quid hoc? an non Cleo-
 laus hic est, is qui pedibus
 longum adeò incedit? serib
 autem uenit & accedit. Nā
 alloquemur ipsum? C R L
 Atque admodum. T R I.
 Cleolae, ne quid cursu præ-
 teruehare, neque prætereas

τὸ ἄριστον, καὶ εὖσα, ἡλιανὸν ἄ-
 φυ· πῶς δ' ἔτι γε πᾶσα χθὼν
 Ἀραβίας, χερὶ ἡρατῶντος δύ-
 ουνώταται ἡράτης. πρ. Ἐν ἡμᾶ
 νε, ὡς αὐτὸ θῆλον ἐκ ἀμυλᾶ τῇ
 ἀγαθῶν, ἀλλ' αὖξιν, ἡγῶν ὑπὲρ
 καὶ ἡρέττονα. ἡμᾶς ᾧ, ὃ Τρι-
 φῶν, τὰ ἡλλασα ὑρμύτες ἐσ-
 μεθ'· ἰδοὺ σφύραιτον γὰρ ἐν τῇ ἀσ-
 πεθίῳ σφ, τί τοῖς τέκνοις ἡαῖα
 διπλῆν ὑπὲρ τῆς διαδύκαις· ἴ-
 δας γὰρ τίνω ἡμῶν πρῆσαι, ὡς ἐσ-
 γῶ τὰ σά. Ἐπερ ἡμᾶ τοῖς παι-
 σιμ αἱ ἡμῶν τὰ ὑποκρίματα.
 πλῆτος γὰρ ἡμᾶς ἐκ ἡλῆψς, καὶ
 ἔσθας ἡμᾶς ἐκ ἡαῖα πρῶτος. Τρ.
 ἡαῖα, ὃ Κριτῆα, ταῦτα ἡαῖα.
 ἡαῖα τοῖς τέκνοις, ὡς ἴδωσι βα-
 θυλῶνα ὀλλυμῶν. Ἀγῶν τῶν
 δολομῶν, τὰ τῇ Πρῶτῳ τέκ-
 να δόλῳ ἡμᾶς ἡγῶν, τὰς
 ἐκδρῶμας τῇ Σπυθῶν πρῶτος
 σφ· ἔσ· ἔν· καὶ ἀναπρῶμῶν·
 ἡμᾶς ᾧ τῇ ἐν Ἀθῶναις ἡγῶν
 ἡφῶν ὀνῆς καὶ πρῶτος ἡσῶν
 χῆρας ἔσ· ἔν· καὶ ἐκταῖα, ὡς
 ἡαῖα
 excursiones Scytharū sedata
 pulsata. Nos autem illum A-
 rāces, & manū in cœli ten-

*Fama celebratum, atq; Susa
urbs inclyta:*

*Cadet autem & omnis tero
renobilis Arabum,*

*Valida imperantis dextera,
Qui roboris.*

CRIT. Hoc illud est, ut
semper deum non negligit bo
nos, sed auget, prouehens in
melius. Nos autem, ô Trica
phon, pulcherrima inueni
mus. Sollicitus enim mecum
ipse eram, quid'nam in mor
te liberis meis testamento re
licturus essem. Nosti enim
paupertatem meam, quem
admodum ego tuas res quo
que. Hoc igitur sufficit libe
ris, dies uidelicet imperato
ris. Neque enim diuitiæ nos
deficient, neque nos populus
perterrebit. TRI. Et ego,
ô Critia, hæc relinquam li
beris, ut uideant Babylonem
perditam, Aegyptum in ser
uitutem redactam, Persarum
liberos seruilæ atate agētes,
utinā igitur & prorsus pro
prie ignotum inuentum ado
tes, gratias illi agemus, ut qui
H b b b 2 digni

ξιοθέντες ταύτης ἡράτης καὶ
 καὶ γοῦν αὐτῶν τὸς δὲ λοιποὺς
 λαρεῖν ἰάσσομεν, ἀρκεδίνους
 ὑπὲρ αὐτῶν ἑαῖν, τὸ, οὐ
 φροντίς ἱππικῆς ἀνδρα-
 γείας.
 τὰ πῶς παροι-
 μίαν.

digni facti fuerimus huius-
 modi potestati atque uirtuti
 subiecti esse. Reliquos autē
 istos nugari sinamus, conten-
 ti pro ipsis dicere notum il-
 lud, quod prouerbio dici so-
 let: Nō est curæ Hippocliidi.

GILBERTI COGNATI

Annotationes.

a Salmoneum.) Salmoneus Elidis rex, quum Iouis fulmen
 mentiretur, ac propterea crederetur Deus, ab ipso Ioue fulmi-
 natus est. Mantuanus:

*Sic quoq; delusus curru Iouis amulus alto,
 Flammiferumq; rotans Alphaea per oppida fulmen
 Occidit, & casu Eleam perterruit urbem.*

De eo Lucianus in Timone & in Tragopodagra. item Vergil.
 Aeneid. 6. b Tyro.) Tyro formosissima fuit nympa, Sal-
 monei filia, ab Enipeo Thesfalix fluuio adamata, & à Neptuno
 compressa. peperit Peliam & Neleum, teste Hom. Odyss. II. de
 qua superius in dialogis Deorum. & lib. 2. Histo. uerarum.

c Veneratorem istum.) Is creditur furcs, excubitores, explo-
 ratores, omnesq; id genus homines adiuuare, qui rem quam-
 piam latenter atq; occultò aggredi moliuntur, πομπὸς δὲ ἡγε-
 μόνι & cognominatus. Aristoph. in Pluto. d Victo-
 riam utroque inclinantem.) Homerus locis aliquot appel-
 lat ἑπικλίκια νίκῃ, id est, uictoriam alternatim nunc his,
 nunc illis obtingentē. Est enim dubia uictoria & incerta. Hinc
 Homerus idem alibi ἀμφότερον νίκῃ etiam uocat. Dicitur & ea
 dem ratione ἑπικλίκια & ἑπικλίκια. Aristoteles lib. Rhetor. 2.
 νίκη δὲ ἀπαμείβεται ἀνδράς, id est: Nunc his, nunc illis contingit
 uincere. Seruius lib. II. Aen. super ea uerba,

In mediosq; focos, & dis communibus aras:

Dei, inquit, communes sunt Mars, Bellona, Victoria: quòd ij in
 bello utriq; possunt parti fauere, Arist. eod. lib. & Lucianus
 noster

noſter in libello de Calumnia ex Homeric. Iliad. c. hanc ſententiam prouerbialem citant:

Εὐνοῖα ἰνὸν λαοῖς, καὶ τὴν ἑλπίοντα καὶ ἔκτα. id eſt,

Communis Mars, inq; uicem perimit perimentem.

Quod cærm̄ incertum ac uarium belli euentum notat.

c Atque Niobe. Niobe Tantali filia, uxor Amphionis, regis Thebanorum, ſex filias, totidemq; filios peperit: ideo animo elato Latonæ ſeſe præferre non dubitauit. Quamobrem indignata dea, Apollinis & Diane ſagittis liberos eius ad unũ omnes interficiendos curauit, Niobenq; ipſam turbine uenti in Aſiam rapuit, & in ſaxum transformauit. f Philomela in auctulã.) Luſciniã: de qua eſt fabula in Metamorph. Ouid. Queritur autem maximè, quando incubat oua: tunc enim totam noctem canere fertur. g Ariſtandri.) Ariſtander & Artemidorus ὄνειροπόλοι, id eſt, ſomniorum coniectores.

ΧΑΡΙΔΗΜΟΣ

CHARIDEMVS

ἢ πρὸς ἑλπί-

ſue de Pulchritu-

δι.

diner

Iacobo Micyllo interprete.

ARGVMENTVM.

Neque hic dialogus Luciani uidetur eſſe: id quod Aldus quoque annotauit, & cùm ex ſtilo, quanquam is multo ſimplicior hic, quàm in ſuperiore eſt, tum ex reliquo totius corporis contextu apparet. Continet autem encomium pulchritudinis ſeu formæ, tribus orationibus diuiſum, utpote à tribus perſonis in conuiuio tractatum, quarum priores duæ præſtantiam ac dignitatem pulchritudinis commendât, multis ad hoc deorum pariter & hominum adhibitis exemplis. Poſtrema autem etiam uim & effectum illius ex mutua collatione reliquarum uirtutum, & eorum quæ uulgò inter bona recensentur. Cætera plana ſunt.

H b b b 3

H E R

ΕΡΙΠΑ
τας εἰτυχον
χθεις, ὡς Χα
ρίδης, ποι
εἰδμενος ἐν

τῷ πριεστώ, ἅμα μὲν καὶ τὴν
παρὰ τὴν ἀγρῶν χάριν βασι
ναι, ἅμα δὲ ἐτυχον γὰρ τι με
λιτ, καὶ διέμενον εὐτυχίας. ἐν
τυχούσῳ δὲ προσέειπεν τῷ Επει
κράτῳ, προσέειπεν δὲ, ὡς πρὸς
αὐτὸν, ἐν τῷ τῷ, ἵδμεν τὴν παρὰ
οἷον, καὶ ποιεῖ βασιλεῖς. ὃ δὲ ἔκρινεν
τῷ ἴσῳ καὶ αὐτὸς ἐν τῷ παραμυ
θίας χάριν, ὑπὲρ αὐτῶν πρὸς
πλὴν ἑστῶν γίνεσθαι τὴν ἀγρῶν,
ἀπολαύσων δὲ καὶ τὴν τῷ ἐπι
πνέουσιν ἀνδράσι καὶ μέτρῳ αὐ
ρα, ἀπὸ συμποσίου μέγιστοι
παλλήλων γιγνόντων ἐν Πει
ραιᾷ, ἐν Ἀνδρόκλῳ δὲ Ἐπιχά
ρα, τὰ ἐπινίκια τιμωρότων
Ερμῆ. ὅτι δὲ βιβλίῳ ἀναγνόντες,
ἐν τῷ κούρῳ ἐν Διοσίῳ, ἴφα
rimum περαδὲν fuisse in Piræo apud Androcleum Epichar
ris filium, qui ob partam uictoriam Mercurio sacrificasset.
Vicisse autem ipsum in Diasijs, a libro quodā recitato. Com
memorabat autē cum alia multa quæ ibi acta essent urbana

Eambula
bam forte
heri in sub
urbio, Cha
rideme, si
mul ut ex agrorum aspectu
me aliquātulum reficerem,
simul etiam quietis & oc
gratia: forte enim tum me
ditabar quippiam. Obuiam
igitur mihi fit Proxenus. E
picratidis filius. Allocutus au
tem ipsum, quemadmodum
consueueram, interrogabā
unde ueniret scilicet, & quō
iturus esset. Tum ille, uenire
se quidem etiam ipsum re
spōdit huc oblectationis gra
tia, quam ex agrorum aspe
ctu percipere consueuisset:
refici autem uelle etiam tem
perata ac leni aura quæ il
los afflaret. Caterū redire
se à conuiuio, quod pulchero

me aliquātulum reficerem,
simul etiam quietis & oc
gratia: forte enim tum me
ditabar quippiam. Obuiam
igitur mihi fit Proxenus. E
picratidis filius. Allocutus au
tem ipsum, quemadmodum
consueueram, interrogabā
unde ueniret scilicet, & quō
iturus esset. Tum ille, uenire
se quidem etiam ipsum re
spōdit huc oblectationis gra
tia, quam ex agrorum aspe
ctu percipere consueuisset:
refici autem uelle etiam tem
perata ac leni aura quæ il
los afflaret. Caterū redire
se à conuiuio, quod pulchero

οὐκ ἀλλ' ἐπεὶ πολλὰ γιγνώ-
 σκει αὐτὰ καὶ χάριστα, καὶ ἀπὸ
 καὶ ἑαυτοῦ ἐνέχουσι ἀρετὰς
 τοῖς ἀνδράσι, καὶ ἑαυτοῦ μὴ
 μὴ δύνανται ἰπᾶν, ὑπὸ γὰρ
 τοῖς ἐπιλοχέστοις, ἄλλως τὸ
 καὶ ἐπὶ αὐτῷ πολὺ λόγων μετὰ
 πρὸς ἑαυτὸν· οἱ δ' αὖ ῥηδίων ἐκ
 πρὸς, καὶ ἐπὶ ἑαυτῷ ἐκπαινεῖται.
 καὶ τοῖς ἄλλοις παρ' ὅλων τὸ
 συμπόσιον προσερχομένους τὸ
 ἔσθ'· καὶ γίγνεται ταῦτα, ὡς ἔρ-
 μίππης· καὶ μὴ τοῖς ἄλλοις ῥη-
 δίων ἐκπαινεῖται ἀπαντα δι-
 ξίνουσι· καὶ γὰρ οἷον τὸ ἐν πᾶσι
 ἀνδράσι, θορύβου πολλοῦ γιγνομένου,
 τὸ τὴν διακονησάντων, τὸ τὴν ἰσχυ-
 ροῦ, ἄλλως τὸ καὶ τὸ δυσχερὲς
 εἶναι ἐν, μινυῖν δὲ λόγους ἐν
 συμπόσιον γινώσκουσιν. οἷον
 γὰρ ὡς ἐπιλοχέστοις ποιεῖ,
 καὶ τὸς λίαν μνημονικοῦ
 τῆς. πολλὰ ἄλλα οὐκ ἔστιν,
 ὡς αὖ οἷον τὸ καὶ, τὸν διάνοιαν
 παρὰ τοῖς ποιεῖν, με-
 λιν παρὰ τοῖς, ὡς αὖ ἐν-
 μελιν. ἔρ. τῶν ῥηδίων ἐκπαι-
 νησιν· ἀλλὰ οὐκ ἔστιν ἐν
 memoria ualent. Sed tamen tui gratia, quoad potero, cōme-
 morare tibi illa conabor, nihil eorū pratermittens, quacūq;
 memoria consequi potuero. H. H. Proinde ob hanc rem

festiua, tum uerò et pud
 chritudinis encomia à uiris
 dicta aiebat, quæ ipsum quo-
 dem non posse referre, ob-
 litum eorum præ senectute
 uidelicet: deinde etiam alio-
 qui non ita multum circa o-
 rationes dicendas uersatum.
 Te uerò facile commemo-
 raturum, ut qui et ipse en-
 comium dixisses, et cæteris
 per totum conuiuium anim-
 um aduertisses. CHA.

Facta sunt hæc Hermippe,
 ut dicis. Veruntamen neque
 mihi facile fuerit, accuratè
 cuncta persequi. Neq; enim
 possibile erat omnia exau-
 dire, multo adeò tumultu ex-
 citato et ab ijs qui mini-
 strabant, et ab ijs qui con-
 uiuabantur, et alioqui etiā
 ex difficilioribus, hoc est, me-
 minisse eorum uerborū quæ
 in cōuiuijs sunt. Nosti enim
 quàm obliuiosos reddant e-
 tiam eos qui alioqui plurimè
 H b b b 4 gratias

ἄξιον, τό, τι συμπόσιον ὅλον
 λίκισι μνηστέον, καὶ ἡμέτερος ἴσος
 πᾶσι διαλλόντων, φίλων τὴν
 ἡμῶν Δανίαν, καὶ ἀρίστην ὁ
 Ἀγαθὸν, καὶ τρίτην αὐτῶν.
 συγκαταίτατον ἢ ἡμῶν καὶ Κλίου
 θυμῶν ὁ ἡμέτερος, ὁ ἡμέτερος
 ἀδελφίδος, μετὰ τὸν ἀπα-
 λόγον καὶ τὸν ἡμέτερον. ὅν μιν
 τοι γινώσκεις ἔχειν· πάντων γὰρ
 προσθύμῳ ἡμεῶν τὸ λέγων.
 πρῶτον ἢ ὁ φίλων πρὸς τὴν ἡμέ-
 τερον ἡμέτερον λέγων, πρὸς τὴν ἡμέ-
 τερον ἡμέτερον. Εἰ. μετὰ τὸν, ὁ
 ἡμέτερος, καὶ πρὸς τὴν ἡμέτερον
 ἀρξῆται, πρὸς αὐτοὺς καὶ τὴν αἰ-
 τῶν ἀποδοῦναι, ὅς ὁ ἡμέτερος
 τὸν προσθύμῳ τὸν ἡμέτερον. Χα.
 αἰεὶ διαβίβεις ἡμῶν ὡς γὰρ δι,
 πᾶσι δυναμύνει τὸ ἀπαρτὰ
 λέγων διαλλόντας ἀπαλλογῶ
 ναι. πλὴν ἀλλὰ τί τοι αὐτὸν χρύ-
 σαιτο, ἐπεὶ φίλος τὸν ὡς βιά-
 ζοιτο· αὐτὸν γὰρ ὑφίστασθαι
 πᾶν ἔτιον. ἡμῶν οὐκ ἔστι αἰ-
 τῶν τὸν λέγων, αὐτὸς ἡμῶν Κλίου
 exposita iterum hinc abire. Veruntamen quid agas quando
 quispiam amicus existēs tantopere urgeat? Necessē enim est
 quiduis etiam amici causa perpeti. Causa igitur quā qua-
 ris qua ad hoc argumentū compulsi sumus, ipse Cleonymus

sunt, quiq; totum convivium
 cōbonestant, laudesq; pul-
 chritudinis uerbis persecuti
 sunt, Philo erat Dinia filius,
 & Aristippus Agasibenis,
 tertiusq; ipse. Accumbebat
 autem nobiscum & Cleo-
 nymus formosus ille, Andro-
 cli nepos, adolescentulus teo-
 ner & delicatus, qui men-
 tem habere utiq; uide-
 batur. Admodum enim at-
 tentē auscultabat quæ dice-
 bantur. Primus itaq; Philo
 de pulchritudine incipiebat
 dicere, factō in hunc modū
 exordio. HERM. Nequa-
 quam, amice, ne mihi prius
 ipsa encomia exordiare,
 quā causam quoque ex-
 posueris, qua adducti ad hoc
 argumētum tractandū pro-
 cesseritis. CHAR. Prae-
 ter rem moraris nos, ὁ opti-
 me, qui tibi iamdudum po-
 tuissemus uniuersa orationis
 H b b 5 formos

συμῶς καλός. λαθυμένος γὰρ
 αὐτὸ μεταξὺ ἡμῶν τι, καὶ Ἀνδρo-
 κλῆς τῷ θάμῳ, πολλὰς ἰγίνετο
 λόγῳ τοῖς ἰδιώταις πρὸς αὐ-
 τῷ, ἀποβλήπουσί τι εἰς αὐτὸν, καὶ
 ὑπερικριπταγμένους τὸ κάλ-
 λῳ. οὐχὶ δὲν ἔμ πάντων ὄλε-
 γουσαντοῦ. ἡ δὲ ὅλῳ διέξεν
 πᾶσι ἰγνώμια τῷ μερακίῳ, ἀ-
 γαδέντο δὲ ἡμῖν τῶν αὐ-
 θρῶν πλὴν φιλοκαλίου, καὶ ἅμα
 ἱπανίσσαντο αὐτὸς, ἀργίᾳ
 τί πολλὰς εἶναι ὑπολαβόντες,
 λόγοις ἀπολόμειναι τῶν ἰδι-
 ωτῶν, πρὸς τῶν καλίστων, ἡ
 μένῃ τῶν εἰόμεθα προέχον,
 πρὸς δὲ ὑπὸ μείναι τῶν πρὸς
 κάλλος λόγων, ἰδοῦσθαι ἡμῖν,
 ἐκ ὀνομαστὶ λίγην τὴν ἱπα-
 νον τῷ παλαιῷ· ἡ γὰρ αὐτὴν
 καλῶς ἐμβάλην γὰρ αὐτὸν
 εἰς πλείον τρυφῶν, ἀλλ' ἐπὶ
 μὲν, ὅσπῳ ἰκάνει, ἔτι αὖ-
 πάντως, ἔπῳ ἱκανῶς τύχει
 λίγην, ἀλλ' ἱκανοὶ ἐπὶ ἰδία,
 ὅς αὖ ἀπομνημονόει πρὸς τὸ
 περικαμίν. καὶ δὲ ἀρξάμενος

ἰφί-

posite adeo, & ut cuiq; forte succurrisset, sed seorsim sin-
 gulos quæcūq; de re proposita commemorassent. Atq; ita

Phil

formosus ille fuit. Cū enim
 medius inter me & Andro-
 clem, cuius nepos erat, sede-
 ret, multus ab idiotis sermo
 de eo fiebat, qui & respi-
 ciebant ad ipsum, & ad for-
 mam eius plū quam obstu-
 pescebāt. Propemodum igitur
 ceteris omnibus postpo-
 sitis, sedebant encomia adu-
 lescentis persequentēs. Nos
 autem admirati illorum ero-
 ga pulchritudinem amorem
 ac studium, et simul collau-
 datis ipsis, segnitiam quan-
 dā arbitrati sumus esse uero-
 bis ab idiotis superari, præ-
 cipue de pulcherrimis dicē-
 do, quo solo nos illis præsta-
 re putaremus. Atque ita de
 pulchritudine uerba facere
 cœpimus. Visum igitur nobis
 est haud nominatim dicere
 laudes pueri (neq; enim ho-
 nestum fore: nam hoc pacto
 præcipituros nos ipsum in
 maiorem insolentiam esse)
 sed tamen neq; illas incom-

φιλοῦμαι πρῶτον, οὕτως τὸν
λόγον ἱποκρίωτο. Ὡς ἴσθι δὲν, ὡς
πάντες, ὅσα πράττειμι καὶ
πῶς ἔμεινας, ὡς πρὸς ἡαλῶν
ποιούμεθα τίς σπουδῶν, αὐτὸν
δὲ τὸ ἡάλλως ἐλὶναι ποιούμεθα
λόγον, ἀλλ' οὕτω καθὼς
μεθ' οἱ γὰρ, ὅσοι διδασκόμεθα
μὴ λάθωμεν ἡμᾶς αὐτοὺς,
ὑπὲρ ἐσπουδάσωμεν τ' ἅπαν
τα χρεῖον ὡπὸν τῶν. καὶ τοι
πῶς τις ἂν χρύσειον περιπύ-
κτως τοῖς λόγοις, ὡς πρὸς τῶν
μεθ' οἱ ἀξίον σπουδάσωμεν, πε-
ρὶ τῶν ἡαλῶν σιγῶν τ' ὅντων·
ἢ πῶς ἂν τὸ ἐν λόγοις ἡαλῶν
σώζοιτο ἡάλλως μᾶλλον, ἢ
πάντα τὰ ἡαλῶν περιπύκτως, πῶς
ἐν αὐτῷ λόγῳ τ' ἔλκεται ἡμᾶς
τῶν ἡαλῶν πρᾶξι μὲν·
ἀλλ' ἵνα μὴ δόξω λίγην μὴ ὡς
χρὴ πρὸς τῶν διακινῶμαι ἡδὲ
να· ἡαλῶν δὲ μὴ ἐπίστα-
μαι πρὸς αὐτὸν, ὡς οἶόν τι, ἡαλῶν
χρὴ πρὸς τῶν πρᾶξι μὲν διὰ
θῆναι. ἡάλλως γὰρ δὲ πάντες μὴ
ἐπι-

Philo primus exorsus, in hūc
modum uerba fecit. Quam
indignum uerò est, quòd cū
quacunque in singulos dies
agimus, pro ijs tanquam pul-
chris omnem operam ac di-
ligētiam adhibeamus, de ip-
so pulchro sermonem nullū
habemus, sed perinde silen-
tes ac taciti sedemus, ac si
metuamus, ne forte uerbum
aliquod de ijs pro quibus
tātò opere laboramus, uel im-
prudentibus nobis excidat.
Atqui ubinam aliquis ora-
tione meritò utatur, si, cū de
illis quæ nullius precij sunt,
tantò opere contendat, de eo
quod omnium pulcherrimū
est, planè conticescat? Aut
quomodo id quod in uer-
bis pulchrum est, rectius
quàm omnia alia seruari po-
terit, si de ipso fine corū quæ
quotidie aguntur, dicere præ-
termittamus? Verūm ne ui-
dear monere quidem scire

quo pacto oporteat nos circa pulchrum affectose esse, dicere
aut ipse de eo nihil posse: quo ad fieri potest, de eo breuiter
conmemorare conabor. Nam pulchritudine omnes quidē
cupierunt

ἐπιθύμουν τυχᾶν, πάντ' δ'
ἄξιόν' ἔσαν ὀλίγοι τινίς. οἱ δὲ
παύσης ἔτυχον ὁ δ' ἄρ' ἔπειτα, οὐ
δαιμονέσταισι πάντων ἰδοῦσα
γίγνηται, καὶ πρὸς θεῶν,
καὶ πρὸς ἀνθρώπων τὰ ἀ-
πάντα τιτιμῶνται. τιμῶνται
δὲ, ἥ γάρ θεῶν ὅς ἐστιν γνο-
σκόντων, Ἡρακλῆς τὸ ὄσσην ὁ
Διὸς, καὶ Διόσκουροι, καὶ Ἑλένη
ὅν ὁ μὲν, ἀνδρίας ἔνι καὶ ταῦτα
τὰς λίγισται τυχᾶν ὁ τιμῶνται,
Ἑλένη δ', ἥ ἑκάλετο χάριν, αὐτῇ
τὴν τιμιωτάτην αἰετὸν, καὶ
ποῖς Διοσκουροῖς αἰτία γινώ-
σκει, πρὸς αὐτὴν αἰετὸν ἔρανον
ἀνελθόν, τοῖς καὶ γὰρ οὐκ
ἐκταμένους ἄλλα μὲν ὅς τις
ἀνθρώπων ἄξιόν' τοῖς θεοῖς
ὁμολογῶν, ἐπὶ τὴν ἑρμῶν, πλὴν
ἐπὶ μετ' ὁμοφρονῶν ἑκάλετο. τί
λοφ' ἔτι γὰρ ἔτε χάριν τοῖς θεοῖς
ἀμβροσίας μετ' ὁμοφρονῶν, καὶ Γανυ-
μήδης ὁ δ' Ἀρσάνης ἔτε λι-
πρωτάτην λίγισται τὴν πάν-
των

cupierunt potiri: pauci au-
tem omnino fuerunt qui illā
affecuti fuissent. Qui uerō
donum hoc fortē adepti fue-
re, illi omnium beatissimi fu-
isse uisi sunt, & apud deos
& apud homines merito
honore affecti. Atque huius
rei argumentum tale fuerit.
Nam eorum qui & ex Heroi-
bus in numerum deorum re-
cepti sunt, Hercules, & Dio-
scuri, & Helena, & Iouis filij
sunt: quorum ille quidē for-
titudinis caussa bonorē hūc
consecutus esse dicitur, He-
lena autem pulchritudinis
gratia cū se ipsam in deam
mutasset, tum fratribus Dio-
scuris caussa fuisse ut ante
ipsam in cœlum ascenderēt,
ijs quibus ceteri uita functi
sub terra obnoxij premun-
tur, exoluti. Quanquam etiā
quicumq; hominum dignus
unquā iudicatus fuit, ut deo

rum cōsuetudine frueretur, alium reperire non licet, quā
qui pulchritudinis particeps fuisset. Nam et Pelops eadem
hac caussa cum dijs Ambrosiæ particeps fuit, et Ganyme-
des ille Dardani hoc pacto miscuisse nectar dicitur om-

τῶν ὑπὸ τῶν, ὥς τ' αὐτὸν
 ἢ ἀνασχέσθαι συμμιτᾶσθον
 αὐτῷ τινὰ τῶν ἄλλων θῶν ὃν
 θύρας τ' παιδικῶν· ἀλλ' αὐτῷ
 μόνῳ πρίν σαρ ἡδέμενον ἂ
 ναι, εἰς γάρ γαρον ἡλῆα πᾶν-
 σα ὃν ἰδεις, ἀναγαγῶν ἱκῶσι
 τὰ παιδικὰ, ὅπως σωίσωσιν
 τὸν ἀπαντα ἐμὴν χρόνον. το
 σάωτίν δ' ἐπὶ μέλει καὶ αὐτῷ
 ποιεῖται τῶν ἡλῶν, ὥς τ' οὐ
 μόνον αὐτὸς ἔξωσεν τῶν ἑρ-
 νίων, ἀναγαγῶν ἱκῶσι, ἀλλὰ
 καὶ αὐτὸς ὑπὸ γῆς ὅ, τι τύχοι
 γινόμενον, σωῶν ἱκᾶσσι
 τοῖς ἱρωμένοις. καὶ τότε μὲν
 γινόμενον ἡλύκον, σωγί-
 νειτο Λῆδα· τότε δ' ἐν αἶθε
 σαύρα τὴν Εὐρώπην ἀρπάξει,
 ἀπαδάει δ' Ἀμφιτρυῶνι, γῆν
 ὑπὸ τὸν Ἡρακλῆα. καὶ πολλά
 τες αὖ ἔχει λῆγειν τεχνάσμα-
 τα τῷ Διὶ, ἔπειτα αὖ, οἷς ἐπιθύ-
 μαι, συγγίνετο μηχανήματα.
 τὸ δ' ἡ μέγιστον, καὶ οἷον ἀντί-
 σταμάσκει· ἐμὴν γὰρ τοῖς
 θῶν

nium summo deorum, qua
 re etiam ipsum neque ullum
 deorum ceterorum alium
 uoluisse secum uenationis ha-
 ius, amorum, suorum uideli-
 cet participem fieri: sed sibi
 soli decorum arbitrari esse
 in Gargarum Ida demolare,
 atq; inde amasium suum in
 eum locū ubi per omne tē-
 pus cum illo consuetudinem
 haberet, subducere. Tantam
 autem curam ille semper ha-
 buit pulchrorum, ut non so-
 lum cælo dignatus eos fue-
 rit, illuc ipsos attollens: sed
 & ipse in terram, quocunq;
 fors tulit, descenderit, ut cū
 amatis singulis locis congre-
 deretur. Ac eam quidem ob
 rem in cygnum conuersus,
 cum Leda rem habuit: ob
 eandem autem & tauri fa-
 cie Europam rapuit. Astio-
 milatus autem Amphitryo-
 ni, & procreauit Herculem.
 multaq; alia Iouis uasframē

ta enumerare quispiam possit, quibus ille eorū congressu
 quorū desiderio tenebatur, potitus fuit. Quod autem ma-
 ximum est, quodq; meritō aliquis admirari possit, cum ille

cum

θῖος (οὐ γὰρ ἀνθρώπων γένει-
 αῖσι, πλὴν αἰ μὴ τοῖς καλοῖς)
 ἐν δ' ἐν τοῖς δαμυγαῶν,
 οὕτω πιπτοῖσθ' οὐδ' ἄρ' οὐδ' αὖ
 οὐ τῶν ἐλλάνων ποικίλῃ, καὶ
 βραχὺς καὶ κατὰ πλεονεξίαν,
 ὥς τ' ἐν τῇ πρώτῃ δαμυ-
 γορίᾳ τῶν Ἡρα, καὶ τοῖς πρὸ-
 τέρων πάντ' ἀνέβαν ὠδῖτι.
 μᾶν αὐτῶ, ὅμως δ' αὐτῶν οὐ
 τ' ἐφ' ἑσθ' ὥς τ' ἔρκεισθ' αὐ-
 τῶν τὸ μὲν παρὲν, ἀλλὰ
 μέγ' αὖ λόγων γίνωαι τῶν ὀ-
 γλῶν τῶ Διὶ. τὰς δ' ἅπαντας
 θῶς ἐν τῇ ὑπὲρ πάλιν οὐχ
 ἔτ' ἔοικε κατὰ τὴν φοβηθῆναι,
 γλῶ ἀνασπάσειν αὐτοῖς αὐ-
 δ' αὖ καὶ θάλασσαν ἀπειλή-
 σαι. μέλλων ὅ σφοδρῶς αὖ κα-
 λῶς, οὕτω γίγνεται πρὸς
 καὶ ἡμῶν, τῶν τοῖς πᾶσι
 ἐπικλῆς, ὥς τε πρὸς ἅπασα
 τοῖς ἄλλοις, καὶ αὐτὸ τὸ ζῶν
 εἶναι καταλιπὼν, ἵππε μὲν
 φαίνοντο τοῖς παιδικαῖς ἀν-
 δρῶς, ἑτοῖα τινὲς ὑπερβύσσας
 σχῆμα, καὶ τὰς καλλίστας, καὶ
 οἷς

cū dijs uersaretur (neq̄ enim
 hominum ulli cōuersatus est
 praterquam pulchris) quo-
 ties inter illos concionem ali-
 quam habuit, ita austerius
 fingitur à communi Græ-
 corum poeta, ut in priore
 quidem oratione Iunonem,
 quanquam illa antea ubiq̄
 increpare ipsum consueuis-
 set, nihilo minus tamen ita
 perterruerit, ut ea satis ha-
 buerit quòd nihil grauius pa-
 teretur, & intra uerba dis-
 taxat, illius ira consisteret.
 In posteriore autem deos u-
 niuersos non minore terro-
 re affecerit, terram uicā cū
 ipsis hominibus, et mare quo-
 que in sublime sublaturum
 sese minatus. At uerò quoties
 cum pulchris congressurus
 esset, ita mansuetus & blan-
 dū, omnibusq̄ equabilis red-
 ditur, ut apud omnes alios
 etiam ipso eo quòd Iupiter
 est deposito, uidelicet ne mo-
 lestus aut ingratus cuiquam
 eorum quos amat, uideatur,

alienam aliquam formam induat, eamq̄ pulcherrimam,

& quæ

ὅτι τὸν ἱρῶτα προσαγά-
 δαι τοῦτον αἰδῶς καὶ τιμῆς
 παρίχῃαι τῇ ἑλλάδι. καὶ ὅτι
 ὁ μὲν Ζεὺς οὕτω μόνον ἑλάνε
 ἑλλάδα, τὸν δὲ ἄλλων ἑλάνε
 θεῶν, ἵνα μάλιστα ἔχαιεν Διὶ
 ταῦτα ἡσυχασίαν Διὶς ὅτι
 ὑπὲρ τῇ ἑλλάδι ἀνέσθαι, ἀλλ'
 καὶ τὰς ἀκριβοῦς ἐνδείξεις συ-
 πᾶν, πάντας αὖ ὕμνοι θεῶν
 ταῦτα πεποιδότες εἶναι, οἷον
 τὸν μὲν Πηλεΐδῃ, τὸν Πύρρῳ
 ἠΐτις μάλιστα, Ὑακίνθῳ δὲ, τὸν
 Ἀπόλλυν, τὸν Εὐρυπύλῳ, καὶ Κρό-
 νῳ. καὶ θιάς δ' ἑλάνετο ἐκ αἰ-
 σχυμένῳται φανερῶναι τότε,
 ἀλλ' ὅσοι φιλοτιμίαν αὐ-
 τῶν ἔχαιεν Διὶ, τὸ δὲ αὖτις οὐγ'
 γροφολίῳ καλῶ διεγῆσθαι,
 παρὶσχεῖσθαι τοῖς ἀνθρώποις.
 ἔτι δὲ, τῇ μὲν ἑλλάνι ἀπάντων
 ἐκαστὴ προσάτις ἔσται, ὅτι τὴν
 ἀμφισβητῇ, παρὶ ὧν ἀρχαί,
 ἀλλ' Ἀθλῶν μὲν τοῖς ἀνθρώποις
 ὅτι μάλιστα τὰ ἐκ πολέμου, πρὸς

Αρτίο

qua maximè putat in-
 tuentem allici posse. Tantum
 reuerentiæ & honoris pul-
 chritudini exhibet. Ac non
 solum ipse quidem Iupiter
 ita pulchritudine captus est,
 cæterorum autem deorum
 nullus, ut hæc magis accusa-
 tionem Iouis continere ui-
 deantur, quàm pro pulchri-
 tudine dicta esse. Sed si quis
 diligenter cõsiderare uolet,
 omnibus etiam dijs eadem
 hæc accidisse uidelicet, de-
 prehender: ut uerbi gratia
 Neptunum Pelopis forma
 captũ fuisse, Hyacinthi au-
 tem Apollinem, & Mercu-
 rium & Cadmi. Præterea ne-
 que deas pudet pulchritudio-
 ne superatas ac captas uide-
 ri, sed hanc quasi æmulationem
 quandam honoris in-
 ter se habent: puta eam quæ
 cum pulchro aliquo rem ha-
 buit, narrare posse, homini-

bꝯ sese dedisse. Tam uerò cum ex cæteris omnibus unaqua-
 que suæ ac certæ rei præses sit, de ijs quibus quæque præ-
 est, nulla cū altera contēdit, sed Minerva^h quidē cum ho-
 minibꝯ ad bella gerēda præit, bandquaquam cum Diana
 de ue-

Ἀρτεμιρ ἢ διαμυχιστὴν πορὶ θέ-
 ρας, ὥς δ' αὖτως Ἀθλοῦ ἡ-
 κίτη παραχωρᾷ τῇ πολιμικῶν
 τῶν ἢ γάμων Ἡρ' Ἀφροδίτην,
 οὐδ' αὖτ' ὡς πορὶ αὐτῆς ἰσοχλε-
 μέν, πορὶ ὧν ἰφοροῦσα, ἡκά-
 στῃ δ' ὡδὶ κάλλει τοσῦτον φρε-
 σὺ, καὶ πάσας ὑποβάλλει δα-
 δοναί, ὥς τι καὶ ἢ Ἐβρι αὐτὰς
 ἀλλήλους ἐκπολιμῶσαι βυλε-
 μέν, ἢ δὲ ἄλλο πρῶτον
 λαὸν αὐτῶν, ἢ κάλλει, ἢ τῶν
 εὐμελῶν ῥηθίως, ἢ πορὶ ὕβρι,
 ἡκάστῃ σερμὸν ὁρθῶς καὶ φρενι-
 μως τὸ τοιοῦτον ἐκπολιμῶσαι
 το δ' αὖτ' ὡς ἰσοχλε τῶν τῷ
 ἡκάστῃ πορὶ σέρμῳ, ὥς γὰρ ἰ-
 λαβὺν τοῦτ' ἐκπλεῖν, καὶ τῶν ἐπιγρᾶ-
 φῶν ἀνελίξασθαι, ἡκάστῃ αὖ-
 τῆς ὑπολαβῆσαι εἶναι τὸ μῦ-
 λον. μελεμῶν δὲ τὸ μῦλόν
 τῶν ψῆφον ἡκάστῃ ἰνικῶν,
 ὥς ἂν αἰσχυροῦσθαι ἐκ τῶν
 δὲ τῶν ὑψί, ἀνδρῶν τῶν πα-
 ρὰ τῇ τῇ πατρίδι, τῇ δ' ἀδελ-
 φῶν τῇ καὶ σὺν οἰκῶν, Δία, ἐπι-
 ρίψασθαι τῶν δὲ αὐτῶν, ἢ
 altera turpior esset, ad Iouem, harum quidem pa-
 trem, illius autem etiam fratrem et coniugem, deuo-
 niunt, litem hanc illi disceptandam committentes. Ille

autem

de uenatione pugnat: eodēq;
 modo et illa Minervæ de re
 militari concedit: de nuptiis
 autē Iuno Veneri, neq; hæc
 illi molesta est ob ea quibus
 illa præsidet. At contrā sine
 gulæ ob formam et pul-
 chritudinem eὖ usq; animo
 efferūtur, omnesq; alias exo-
 cellere sibi uidentur, ut cum
 Bris ip̄as inter se mutuò
 discordes et inimicas red-
 dere uellet, nihil aliud obie-
 cerit illis, quàm pulchritu-
 dinem: rata hoc pacto facile
 lunc sese hoc quod uolebat,
 effecturam esse. Ac pruden-
 ter sanè hoc excogitauit: a-
 nimaduertitq; uel inde ali-
 quis pulchritudinis potesta-
 tem. Nam postquam pomē
 illud accepissent, et inscri-
 ptionem legissent, cum una-
 quæque suum illud esse cen-
 seret, neq; tamen ulla cōtra
 seipsam suffragium ferre
 sustineret, quod uidelicet

χῶν ἢ καὶ αὐτὸς, ὃ τίς ὄσιν, ἀ-
ποφύωκεται, καλλύτη, καὶ πολ-
λῶν ἀνδρῶν ἔντων, καὶ σο-
φῶν καὶ φρονίμων, ἐν τῇ Ελ-
λάδι καὶ τῇ βαρβάρῃ, ὅς ἐστι
τρίπαι τῶν ἑρῶν Παρίδι τῷ
Πριάμῃ, ψῆφον ἱναργῶ καὶ κα-
θαράν ὀζουγκῶν, ὅτι καὶ φρο-
νέσιος καὶ σοφίας καὶ ῥώμης
ὑπορίχει τὸ κάλλος. τισάνο
τῶν δ' ἐπιμήλεον αὐὰ πιποίνν
ται καὶ σπυλῶ ἀνδρῶν εἶναι
καλοῖ, ὥστε καὶ τὸν ἥρώων τὴν
λεομύτορα, καὶ βῶν ποικτῶν
ἐκ ἀλλοθίῳ ποθῶν, ἢ παρὰ τῷ
κάλλει πιπῶκασιν ἰνὸμά-
σαν. ἡδὲ αὖ ἐν ἀνδράσιν, λου-
κώλῃσι ὃ Ἡρα, ἢ πρίσθα βιά,
θυγάτηρ μεγάλῃ Κρόνῃ. Α-
θλῶν δ' ἐκ αὐτῶν βυλῶν Τριτο-
γένεια πρὸς τῇ γλαυκῶπις κα-
λαῖδι. Αφροδίτη τὴν τιμύσαι
τὴν αὐτῇ πάντες, καλαῖδι
χρυσῇ. ἀπὸρ ἀπαυτῇ ἐς κάλλει
τήν. καὶ τοῖς ταῦτα ὃ μένον
ἀπό.

autem cū & per se ipse sen-
tentiam, quæ nam earū pul-
cherrima foret, proferre
posset, & multi fortes &
sapientes & prudentes cūm
in Græcia tum inter Bar-
baros essent, quibus eadem
caussa delegari potuisset: ius
diciū hoc Paridi Priami
filio commisit, manifestum
adec calculum ferens, quod
& prudentiam & sapien-
tiam & vires pulchritudo
anteiret. Porro tanto sem-
per studio tantaq; cura fore-
mosæ audire expetiuere, ut
& heroum pariter & deo-
rum^l exornatori poeta per-
suaferint, non aliunde magis
quàm à pulchritudine sese
appellare. Proinde libentius
audierit^m λουκώλῃς (hoc
est, niueis lacertis) Iuno,
quàm πρίσθα βιά, & θυγα-
τὴρ μεγάλῃ Κρόνῃ (hoc est, an-
tiqua dea, & Saturni ma-

gni filia) Mineruaⁿ autem neq; Tritogenia, quàm Glauco-
pis uocari maluerit. Et Venus uniuerso etiam redemerit no-
minari χρυσῇ, hoc est aurea. Quæ cuncta ad pulchritudinē
pertinēt. Atqui hæc non modò argumento atq; indicio sunt;

ἀπὸδίδειμι ἔχει, πῶς οἱ ἐρέταις
 ἔχουσι πρὸς τὸτο, ἀλλὰ καὶ μαρ-
 τυριὸν ὅτι ἀφ' αὐτῶν, ἔρεται
 τὸν εἶναι πάντων τῶν ἄλλων.
 οὐκ ἂν ἂν ἡμεῖς αὐτοὺς ἀμα-
 καὶ φρονέουσιν πρὸς ἡμῶν ἐπιψυ-
 φίζουσι ἀμφοτέρων γὰρ πρὸς τὰ
 τοῦτόν. Ἡρα δ' ἀπάσης ἀρ-
 χῆς καὶ δυναστείας αἰγιώτερον
 ἀπειράνε, σωτηροῦντ' αὐτῇ
 καὶ τὴν Δία παρακαλεῖσθαι. αὐτοῖ-
 σιν ἔτω καὶ θάου καὶ σιμῶν τὸ
 καλὸν ὅτι, ἔτω καὶ περισπῶ
 δακτυλοῖς τοῖς θεοῖς, πῶς αὖ ἡ-
 μῖν ἔχει καλῶς, καὶ καὶ αὐτοὺς
 μεμελῶς τῶν θεῶν, ἔργω τῇ καὶ
 λόγῳ πάντ' ἵ, τίς ἔχουσι, σωαί-
 ρισθαι τῷ καλῷ; ταῦτα καὶ ὁ
 φίλων πρὸς τὸ καλῶς ἄπερ,
 ἐπιθεῖς τὸτο τῇ τελευτῇ, ὡς καὶ
 πλάωδ' αὖ τῶν ἀρχῶν, ἡ
 καὶ τὸ μακρολογῶν ἐπίστατο
 τὴν ἀδοκίμων ἐν συμποσίῳ.
 καὶ ἐκείνου δ' εὐθὺς Ἀρίστιπ-
 πος ἔπειτο τὴν λόγων πολλὰ
 πρότερον παρακαλεῖσθαι. Ἄν
 Philo de pulchritudine peroravit, hoc quoque ad finē ad-
 dens, quod etiā plura hic dicturus fuisset, nisi sciret verbosi-
 tatem in cōuiuijs longiorem improbari. Ceterum post illū
 statim Aristippus uerba facere cœpit, multis antea ab An-
 drocle

quo pacto illi qui potiores
 habentur, circa banc se ge-
 rant: sed & testimoniū per-
 hibent neutiquam falsum,
 quod ceteris omnibus præ-
 stantior eadem sit. Proinde
 Minerva quidem fortitudo
 ne pariter & prudētia præ-
 stare illam suffragatur: u-
 triq; enim harum præsidet
 ipsa: Iuno autē uniuersa do-
 minatione atq; potentia ex-
 petendam magis esse, sen-
 tentia sua declarat, in paro-
 tem etiam Ioue tanquam pa-
 trono aduocato. Quod si i-
 gitur diuina adeò res & ue-
 nerāda pulchritudo est, de-
 inde & dijs tantopere am-
 bita & affectata: quomodo
 tandem honestum nobis fue-
 rit, si non & ipsi deos imi-
 tantes, cū rebus tum uer-
 bis, quibuscunq; modis pote-
 rimus, pulchritudini patro-
 cinemur? Atq; hæc quidem

ἑροκλῆς δ' ἰβέλλο λίγαυ,
 τὸ μὲτὰ φίλων· οὐλαβόμενος
 λίγαυ. ἤρξατο ἕντοςθεν πολ
 καὶ πολλὰς αὐθροποι τὸ πι
 ρὶ τῶν βελτίστων, καὶ ἑμὶν συμ
 φέρων ἁφίνδω λίγαυ, ἰφ'
 ἱτόρας τινας ὤρμησαν ὑπο
 θέσεις, ἅφ' ὧν αὐτοῖς ἢ δεῦσι
 δόξαω προσάγειν, τοῖς δ' ἀ
 προαταῖς τὸς λόγους δὲ λὺν λυσι
 πιδυνῶν ποιῶναι, καὶ διελυ
 θασιν· οἱ ἢ πρὸ τ' αὐτ' ἰρί
 ζονδω ἀλλήλοις, οἱ ἕντος γέμο
 νοι τὰ ἐκ ἑντα, ἱτόροι ἕντος, πρὸ
 τ' ὑδαμῶς ἀναγκάων λογο
 ποιῶναι, ὅς ἐχρὼ τὰυτα πάν
 τα καὶ ἀκλιπίνως, ὅπως τὶ βέλ
 τιον τύχουσι ἀπὸνδω, σκο
 πῆν. ὅς ἐνὶ ἐγὼ πρὸ τ' ὑνῶν
 δὲ λὺν ὑγίης ἐκινῶναι νομίζω,
 ἄλλως τὶ, καὶ τὶ τῶν ἀγνοίας τ'
 βελτίστων καὶ ὑγορῶν τοῖς αὐ
 τοῖς πρὸ πῆν, τ' ὑνῶν τῶν
 οἰόμενος ἅναι πάντη, τὸ αὐ
 τὸν λυσιτελεῖν, καὶ καλλί

drocle inuitatus. Neq; enim
 uolebat primò, ueritus pro
 ximo post Philonē loco dice
 re. Exorsus autē inde est: Mul
 ti sæpe homines (inquit) o
 mittentes de rebus optimis
 nobis conducentibus di
 cere, ad alia nescio quæ ar
 gumenta abripi consueue
 uere, ex quibus sibi quidem
 famam comparaturos se pu
 tant, auditores autem uerbis
 nihil conferentibus obtun
 dunt. Ac dicere solent alij
 quidem de iisdem rebus in
 ter se uerbis contendentes:
 alij autem ea quæ non exi
 stunt, commemorantes, alij
 etiam de ijs de quibus mini
 mē necesse est, uerba faciē
 tes. Quos sanē decebat om
 nibus hisce relictis, quo pao
 dō conducibile aliquid di
 cere fortē possint, apud anis
 mum cogitare. Hos igitur

τῶν τοῖς ἀκούουσιν ὑποθέσειν
ποιέσονται τῶν λόγων, καὶ ὁ μὴ
πᾶς, ὅστις αὐτῶν φάσιν ἑλέσθαι
αὐτὸ ἔχειν ἀκούειν λαλλήσῃ, αἰ
μὴ ὅν πορὶ τινος ἰσθῆναι τὸς
λόγους ἰποιέμεθα οὐκ, ἀλλὰ μὴ
πορὶ ἑλέσθαι, ἥρκειον αὐτῷ
μὴν ἀκούσασιν ἕως ἀπὸντος,
ἀπὸντὸς πορὶ αὐτῶν. ἔτι δὲ
ἄρα τοσαύτῃ ἀφρονίᾳ παρὶ
χρηστέσι βουλομένοις ἀπὸντὸς
τὸ πορὶ τῶν λόγων, ὥς τ' ἐκ,
αἰ μὴ κατ' ἀξίαν τὸς ἰφίμοις
τῶν λόγων, νομίσαντες δυστυχῆναι,
ἀλλ' ὅν πορὶ πολλοῖς ἄλλοις
ἑλέσθαι τι διανοήσονται συμβαλλέ-
σθαι πορὶ τὸς ἰφίμοις τ' ἀμεί-
νοντες, οἰδοῦναι παρὰ δὲ τὴν ἰφί-
μον τὸ γὰρ ὅτι μὴ πορὶ φανῶντες ὑπὸ
τῶν ἑλέσθαι τῶν λόγων, οὐ-
κὼς τὸς ἀνθρώποις θάου καὶ
πορὶ σπῆδου, πᾶσι ὅτις
ἔστιν οἰκονομία καὶ νόμος, καὶ
οἷς μὴ αὐτῶν παρὶ, παρὰ πάν-
των σπουδαζομένων, ὥν δὲ ἀ-
φίσταται, μὴ σπῆδου, καὶ δὲ ἀ-

auditoribus proponā, quod-
que omnis quicumque etiam
fuerit, fatebitur scio, dignif-
simum esse quod pulcherri-
mum quoque uocetur. Quod
si igitur de alia aliqua re
uerba faceremus, & non de
pulchritudine, satis fuisset
unum aliquem dicentem au-
disse, & exinde argumento
eo relicto ad alia transisset
nunc autem praesens hoc tā-
tam dicendi copiam praebet
ijs qui de eo orationem in-
stituunt, ut haudquaquam si
quis pro dignitate ipsum nō
tractarit, ob id infelicitur
sibi successisse rem arbitrari
debeat: sed si post multos a-
lios nōnihil ad priores lau-
des etiam ipse conferre po-
tuerit, benigniorem fortu-
nam experiri putetur. Nam
quod manifestè adeo à su-
perioribus in honore habi-
tum semper est, ab homini-
& opera precio digna exi-
stimatum, omnibusq; quicumq;
uiuunt, peculiare ornamen-
tum existit: praeterea et eos
quibus adest, ab omnibus a-
mari et coli, illos autem quibus
abest, odio haberi, neque di-
gnos

πρὸς βλῆσαν ἀξιωματῶν, τίς
 αὖν ἂν τοῦτον λόγον μετα-
 σχηκῆς, ὥς τ' ἐπαινεῖσαι πρὸς
 ἀξίαν ἀρκέσαι; ἢ μὴ, ἀλλ' ἐν
 παιδείᾳ ὅτι πολλῶν αὐτῷ
 αἰετ' ἐπαινεῖσθαι, ὥς τι μό-
 λος αὖτε ἀξίας τυχεῖν, ὅστις
 ἀπεινός, καὶ ὅμως ἰσχυρῶν τι-
 λίαν ποιεῖ αὐτ', μέλλουσιν
 γὰρ μετὰ φίλωνα ποιῆσαι τὸς
 λόγους. ὅτι αὐτὸς σπουδαίῳ καὶ
 θεοτάτῳ τ' ὄντιν ὄντιν, ὥς τι
 ἴν', ὅσα βίαι καλὰς τιτιμήμα-
 ρι, παραλάβη· ἀλλ' ὅτι ἐν
 τοῖς αὖν χρόνοις, ἐν αἰὲς ἐλπί-
 σιν γενομένη ὅτις ἰθαυμάδι
 παρὰ πάντων ἀνθρώπων, ὥς τι
 ἴτι τ' ἑλικίως ὅσα ἐν ἴσθι, κα-
 τά τινα χεῖρα ἐν Πελωποννή-
 σι γενομένη· ὁ Θεσπύς, οὕτω
 τ' ὥρατ' ἰδὼν ὀγιάδι, ὥς τ' ὅ-
 σος αὐτῷ καὶ βασιλείας ἀσφα-
 λιστάτης, καὶ δόξης ἐν τῇ τυ-
 χέσει, ὅμως ἐν ὧντο βιωτὸν
 αὐτῷ,

gnos adeo quos afficias, ui-
 deri facit: quisnam dicendi
 facultate præditus tanta fue-
 rit, ut id pro eo ac dignum
 est, laudare sufficiat? Verū-
 tamen quoniam ita multis ipsi
 opus est laudatoribus, ut nix
 unquam pro dignitate tra-
 ctari queat, nihil alienū aut
 indecorum fuerit etiam nos
 aliquid de eo dicere conari,
 quanquam uerentes nonni-
 bil uerba facere post Philo-
 nem. Adeo autem omnium
 quæ sunt, ueneratione di-
 gnissima, maximeq; diuina
 res pulchritudo est, ut etiam
 si omittamus dicere quibus
 honoribus Dii pulchros as-
 fecere: superioribus certe
 temporibus illis Helena ex
 Ioue nata, in tanta apud om-
 nes homines admiratione
 fuit, ut cum adhuc intra æ-
 tatem esset, Theseus ob aliā
 quandam rem in Pelopon-

nesum profectus, conspecta illius forma, in tantam admi-
 rationem ipsius uenerit, ut cum & regnum haberet ma-
 xime tutum, & gloria excelleret, nequaquam uul-
 gari, nihilominus tamen putarit sibi uitam uitalem, ut

αὐτῷ, ταύτης ἰσχυμένῳ,
 παρὶλθῶν ἢ πάντας οὐδαμο
 μονίᾳ, ἀ ταύτῳ αὐτῷ γίνετο
 το σωοικῆν. ἔτι ἢ διανοη-
 θῆς, τὸ μὴ παρὰ τὴν παρὸς λα-
 βῆν ἀπαιτῶν· μὴ γὰρ αὐτῷ
 αὐτῷ αὐτὸν ἐκδῶναι μάλιστα
 νικίας ἡμετέρῳ, τῷ δὲ ἀρχὴν
 ἐκφρονέσας ἐκείνῳ, καὶ παρι-
 δῶν, ὁλιγωρέσαις δὲ καὶ τῶν
 ἐν Πελοποννήσῳ πάντων δια-
 νόων, κρινυμένῳ αὐτῷ ὅτι ἀρ-
 παγῆς καὶ Πειρίθου παραλα-
 βῶν, βίᾳ λαβὼν αὐτῷ τὴν πα-
 τρὸς, εἰς Αφιδναὺς ἐκίμει ὅτι
 Ἀττικῆς. καὶ τοσάυτῳ ἰσχυ-
 χάρις αὐτῷ ὅτι συμμαχίας
 ταυτοῖς, ὅτι ὅπως ἐφίλαται τὴν
 ἀπαντα χρόνον, ὅτι καὶ τοῖς
 ἐπιγρομῆσις παράδωκε
 γρομῆσαι, τῷ Θεσίῳ καὶ Περ-
 σίδι φίλιον, ἐπειδὴ ἢ ἰδεῖν ἐκ-
 πᾶνον ἐν Αἰθίᾳ γρομῆσαι, τῷ
 Διὶ μύτρος μνηστουσύμενον κό-
 ρῳ, ἐπειδὴ πολλὰ παραινῶν,
 ἐκ ὁδωθέν ταύτης αὐτὸν
 πῆς πῆρας ἀποσχέδαι ἡμέτε-
 ρας.

ille ait, non esse, si illa ca-
 rere deberet: rursus autem
 se omnes alios felicitate suo
 pergressurum esse, si secum
 illam cohabitare continge-
 ret. Atque hoc modo cum
 apud se animatus esset, a
 patre quidem ipsius accipe-
 re illam desperavit. neque
 enim elocaturum ipsum illā,
 cum nondum ad iustam æta-
 tem pervenisset. ceterum
 imperio illius contempto at-
 que despecto, spretisq; insu-
 per etiam omnibus qui tunc
 in Peloponneso agebant po-
 tentibus, assumpto Pirithoo,
 qui ipsi in raptu adesset, a
 patre ui abreptā in Aphid-
 nam Atticæ regionis oppi-
 dum asportavit. Tantam
 autem gratiam habuit Piri-
 thoo pro hoc auxilio præ-
 stito, ut ipsum per omne de-
 inde tempus ita amarit, ut
 etiam posteris in exemplum
 abierit Thesei & Pirithoi
 amicitia. At postquam etiam illum oportebat ad Plutonis
 proficisci regnum, ambientem filiā Cereris Proserpinam,
 postquam multis ipsum debortatus a proposito ne quid tale
 tentas

πεισσαι, σωτηριάζουσιν αὐτῷ.
 ταύτῃ πρίπυσαν οἰόμενοι
 αὐτῷ λατρεῖν πῶς χάριν
 πρὸς τὴν ψυχὴν, ἢ πρὸς αὐτὸν
 σωθῆναι, ἐπαυλίσαντο· ἵνα
 Ἀργεῖ, αὐτοῖς ἀποδιδόντες
 αὐτῷ, ἐπὶ δὲ καὶ ὥραν ἢ γὰρ
 μὲν, καὶ τοῖς ἔχουσιν καλᾶν
 τι, καὶ δὲ γιγνόμενος ἐκ τῆς Εὐ-
 λείας, ἐπίσιν αὐτοῖς ἄγχι
 δαὶ γυναικας, οἱ δὲ Ἑλλάδι
 βροτοῖς. οἱ δὲ συνελθόντες ἐμ-
 νησάντες ταύτην, τὰς ἄλλας
 πᾶσας περιδόντες, ὡς φαν-
 λοτόρας, γόντες δὲ, ὅτι πρὸς
 μάχῃ· ἴσαι, καὶ δάσαν-
 τες, μὴ πόλεμον γίνεσθαι τῇ
 Ἑλλάδι, μαχομένων πρὸς ἄλ-
 λους, ὁμαμίνας ὁρμη-
 τὸν ψέφωκοι, ὃ μὲν ἐπικυ-
 ρῶν τῷ ταύτης ἀξιοῦντι,
 μέδ' ἐπιτρέψαν, ἢ τις ἀδι-
 κᾶν ἐγχειρῇ· ἵνασθ' οἰόμε-
 νος ταύτῃ αὐτῷ πῶς συμμα-
 χίαν παρασκευάζειν. ὃ δὲ ἐν
 ἰδίας γνώμης ἀπίτυχον πᾶν

tentaret, auertere nō potuit
 unā cū ipso profectus est, ar-
 bitratus debere se hāc illi re
 ferre gratiā, ut pro eo etiam
 animā in periculū poneret.
 Caterūm ubi hoc profectio
 peregrē, illa Argos mox re-
 disset, postquā etate nubilis
 facta est, quanquā princi-
 pes Græciæ et formosas ao-
 lias, et ex parentib. præcla-
 ris natas, ex tota ea terradu-
 cere uxores sibi possent: ni-
 hilominus tamē conuenien-
 tes, huius proci facti sunt, cæ-
 teris omnibus perinde ut uo-
 lioribus contemptis. Scien-
 tes autem quod non absque
 certamine ab uno aliquo du-
 cenda esset, metuentesq; ne
 pugnantibus inter se aliqui-
 bus, bellum inde toti Græ-
 ciæ oriretur, de communi
 sententia in hac uerba iu-
 rarunt, quod omnes auxi-
 lium ferre uellent ei, quicū-

εἶναι, πλὴν Μενελάου, ὃν καὶ οὐκ
 ἀ' ἐπαράβησαν αὐτίκα, ἀ' πολ-
 λῶ γὰρ ὕσσορον ἐριδος γυρομέ-
 νους τῆς διῆς πρὸς ἑαυτοὺς,
 ἐπιτρέψει τὴν ἑρσίην Πάρι-
 δι τῷ Πριάμῳ, ὃ ἢ τῶν ῥ' ὅσων
 μάτων τῶν διῶν ὅτι καὶ, τῇ
 δουρίῳ δ' ἀνέγκυρα δὲ γυνή
 δαυ ἑρσίης, καὶ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ
 καὶ ῥ' τὴν δὲ Ἀσίας ἀρχὴν,
 τόδ' ἐν πολέμοις Ἀθλῶας ἑρσί-
 ας, Ἀφροδίτης ἢ τὸν δὲ Ε-
 λίνου γάμον, καὶ φάλοισι ῥ' ἀν-
 ἑρσίῳις γυνήδων ἀν' ὅτι νε-
 μίσας ἐν ἑλάντῳ βασιλείαν,
 ἑλίνου δ' ἑλίνου τῇ ἐπιγιγνε-
 μένῳ ἀξιοῦναι, πρὸς ἑλάντῳ
 τὸν ταύτης γάμον, γυρομένης
 ἢ δὲ ὅσων καὶ ἑλάντῳ τῇ
 τῆς κατὰ τῇ Τρώϊ, καὶ δὲ
 ἑλάντῳ τότε πρῶτον, κατὰ
 δὲ Ἀσίας ἑλάντῳ, ἑλάντῳ
 τῇ Τρώϊ, ἀποδόντῳ τὴν Ε-
 λίνῳ, ἀδῶς εἰκῆρ τὴν αὐτῇ,
 οἷ δὲ ἑλάντῳ ταύτῳ αὐτῇ
 ἑλάντῳ

sunt præter ° Menelaum;
 communis autem pacti ex-
 perimentum statim adeò de-
 derunt. Nō enim multo pōst,
 cum contentio inter deas de
 pulchritudine orta esset, di-
 sceptatio eius litis Paridi
 Priami filio delegata fuit.
 Qui cum iudicio inferior es-
 set, quàm ut inter corpora
 dearum cognoscere posset,
 donorum autem cogerebatur
 iudex fieri, ac Iuno quidem
 offerret illi totius Asia im-
 perium, Minerva robur &
 vires ad bella, Venus autem
 Helenæ huius nuptias: ipse
 uerò contrā secum ita cogi-
 taret, quòd imperia quidem
 etiam uilibus & cōtemptis
 hominibus obuenire pos-
 sent, Helena autem non sta-
 tim ullus posterorum dignus
 futurus esset: nuptias huius
 ceteris rebus omnibus ante-
 posuit. Postea uerò exorta

celebri illa expeditione contra Troianos, & Europa
 tunc primū contra Asiam bello concitata, cum Troia-
 ni possent, Helena reddita, sine periculo ac metu ter-
 ram suam retinere, Græci autem hanc illis habendam
 permittit.

ἔασαν τοῖς ἰχθύσιν, ἀπαλλάττει-
 θαι τὴν πολέμῳ, καὶ τρα-
 γείας δυσχρόνῳ, εἴ μὴ ἐν ὕβρι
 λήθουσαν ἀμφοτέρω, ἐν αὐτῷ πο-
 τε νομίσαντες ὡς ἂν ἀφορμὴν
 λαμβάνω πολέμῳ, πορὶ ᾧς ἀπει-
 θανῶνται. καὶ τοῖς ἵπποις αὐτῶν
 παῖδας σαφῶς ἀδότης ἀπο-
 λαμβάνει ἐν τῷ πολέμῳ, ἐν ᾧ
 πέφικται μᾶλλον, ἀλλ' ἐν ὅγῃ
 γὰρ ἴσμεν τὴν ἐκείνῃ δόξαν
 αὐτοῖς διόμηναι φίλων, τὴν δὲ
 παῖδας γρηγορᾶν, τὸ μαχομένο
 οὐκ ὑπὲρ ἑλόντος ἀποθανόντων.
 καὶ τί λέγω τὰς αὐτῶν παῖ-
 δας; αὐτοὶ πρὸς αὐτοὺς μά-
 ζω, καὶ δεινότερον ἐνιστάσθαι.
 τὸ πρὸς Γίγαντας αὐ-
 τοῖς γρηγορᾶν πολέμῳ ἐν ἰσχύ
 ἢ μὴ μετ' ἀλλήλων, ἐν ταῦ-
 θ' ἵμαχοντο πρὸς ἀλλήλους.
 εἰ τί γίνονται αὐτῶν ἐκείνων
 ἀδελφὰ, ὅσῳ τὸ ἀνθρώπων ἀ-
 πάντων ὑπὸ ἰσχύος τὸ ἀλλή-
 λω ἀθανάτοις ἡρώδης; ὅταν

γὰρ

dimicarunt : hic autem ipsi contra seipsos arma tulerunt. Quo sanè argumento, quòdnam aliud manifestius aut clarius esse potest, quanto etiā ipsis dijs iudicibus, cæteras mortalium res omnes antecellat pulchritudo? Nā cum

permittētes, omnib. illis difficultatibus quæ ex bello et expeditionibus percipiuntur, liberari : neutri consulere sibi ipsi uoluerunt, rati non aliam pulchriorē belli causam ob quam morerentur, inuenire se posse. Iam uerò cum dij cum certō scirent liberos suos in eodem bello perituros esse, baudquaquam illos ab eo absterruerunt, sed ad id ultrò proficisci fecerunt : rati non minorem illi gloriam consecuturos eos esse si pro Helena mortem obijssent, quàm quòd deorū filij procreati essent. Et quid attinet de filijs deorum dicere, cum ipsi dij maiore grauioreq; certamine inter se eodem bello congressi fuerint, quàm tunc cum contra Gigantes bellū gessere? Nā in illo contra Gigantes com-

munibus ac mutuis auxilijs

γὰρ ἰσὶν μὲν τῷ ἄλλω ἐλθόντι
 ἀπάντων ἑδμὺ τὸ παράπαν
 φαίνοντάς διενεχθέντες, ἰσὶν
 δὲ ἑκάλλω, ὃ μόνον τὸς υἱοὺς
 ἀπελιδιαικότες, ἀλλ' ὅδε καὶ
 ἀλλήλοις ἰναυτῖα πιπολιμα-
 νότες, ἔνιοι δὲ καὶ τρυβίνους,
 πῶς ὄχ' ἀπάσας ψύφους προ-
 τιμῶσιν ἀπάντων τοῖς ἑκάλλω;
 ἀλλ' ἵνα μὴ δόξωμεν ἀπορίαν
 πῶν πόρ' ἑκάλλω λόγων, πόρ'
 ταῦτα διατρίβειν ἂν, ἵφ' ἔτε-
 ρον βέλομαι μετ' ἀβύσσου, ὅδε
 μῶς ἑλκτῶν ὅν, ὅτι δόξω
 πλὴν τῷ ἑκάλλω ἀξίαν, τῶν πόρ'
 πόρ' ἀρχμένων, πλὴν Ἀρκά-
 δος ἱπποδάμιας Οἰνομάν.
 ὅς τις τῷ ταύτης ἑκάλλω ἀλόνε-
 τας, μάλλον αἰρημένους ἀπί-
 φηνος ἀποθνήσκων, ὃ ταύτης
 διακισμένους, τὸν ἥλιον προ-
 σιρᾶν, ὡς γὰρ ἑλκτῶν ὅδε ἥλι-
 κίας ὃ πᾶσι, καὶ τὰς ἄλλας ἰ-
 πατὲρ ἐ πολλῶν τῷ μίση πα-
 ρουγκῶσαν ἰώρα, ὅτ' ἔν' ὥρας
 αὐτ' ἀλές· τοσούτη γὰρ αὐτῇ
 πόρ-

pro aliarum quidem rerum
 nunquam ulla ullo modo in-
 ter sese discordes fuerint,
 pro pulchritudine autem nō
 solūm filios suos in mortem
 obtulerint, sed ipsi inter se
 dimicarint, nonnulli autem
 etiam uulnerati fuerint: ac
 non omnibus adeo, calculis
 censuerunt pulchritudinem
 ceteris rebus uniuersis ante-
 ponendam esse? At enim ne
 penuria quadam de pulchri-
 tudine dicendi, circa hunc
 locum commorari diutius
 uideamur, ad aliū hinc trā-
 sire uolo, baudquaquam his
 quæ antè dicta sunt, ad cō-
 probandam pulchritudinis
 dignitatem, inferiorem, nē-
 pe ad Hippodamiam Arca-
 dis illius Oenomai filiam.
 Quam multos enim ille pul-
 chritudine huius captos o-
 stendit mortem subire uo-
 luisse potius, quàm ab hac
 dissociatos, lucem intueri?

Nam postquam adultam ætatem attigit puella, illamq;
 pater non paruo interuallo ceteras omnes anteire con-
 spexit, ipse quoq; forma illius captus est. Tanta enim hæc
 in illa

ἑρπύων, ὥς τε καὶ τὸν γίγσκε
 κούβ' ὑπεργάγτο παρὰ φύσιν.
 καὶ διὰ τὸτ' ἄξιόν αὐτὸν ἰ-
 χεῖν παρ' ἑαυτῷ, βόλιθαι δ'
 ἐκδιδόναι πλατὶόμην αὐ-
 τὸν τῷ ταύτης ἄξιον, ὥς παρ'
 αὐθρόων φύγων αἰτίας,
 μηχανῶν ἵνα μηχανῶν τ' ἰσ-
 πιθυμίας ἀδικητόδαν, καὶ ἦν
 ἦτο βολίως, ὅπως βόλις, ὡς
 ἵα σφύρον· καὶ γὰρ ἄρματι, ὡς
 οἶόν τε μάλιστ' ἦν, ὡς τὰ.
 καὶ καὶ τῆς τέχνης θει-
 ρασμῶν, ὥς ἐν Ἀρκαδίᾳ βού-
 ξας ἐν τῷ τότε ταχίστως ἱπ-
 πους, ὁμιλλῶτο πρὸς τὴν μνη-
 σθῆρας τ' κόρη, ἄλλον τ' εἶκας
 παρ' ἑλθόντας, αὐτοῖς αὐτὸν
 προτιθεῖς, ὡς σφίδαν τ' ἑλθόν-
 τας ὡς ὑπὸ τῆς καὶ ἄξιον αὐ-
 τὸν αὐτοῖς συναναβαίνον τὸ ἄρ-
 μα, ὅπως ἀποσχολήμενοι παρ'
 ταύτῃ, ἀμειλίχῃ τ' ἱππικῇ.
 οἱ δ' ἀποτυχόντες τ' πρώτως
 ἀψαμένους τ' δρόμους, καὶ ἄλ' ἑλθόντες
 ἐκπιστόντες μετὰ τοῦ ζῆν, τὸ
 ἑαυτὴν ἀνασκαπνύον, quod uidelicet illi dum uultu in
 illam defixi haberet, interea aurigandi carrus obliuisceretur. Ceterum cum qui primus certamen hoc iniisset, successus
 earuisset, et præterquā quod a puella, etiā a uita excidisset,

in illa excellerebat, ut etiam
 eum a quo nata fuerat, præ-
 ter naturam illexerit. Pro-
 inde cum ipse quidem illam
 apud sese retinere cuperet,
 elocare autem uelle ei qui
 dignus illa foret, simularet,
 ut hominum accusationem
 puta euitaret: technam quā-
 dam machinatur cupiditate
 sua multo iniustiore, per
 quam putabat, id quod ani-
 mo intendebat, facillimè se
 se conficere posse. Nam cura
 rui, quem quoad fieri maxi-
 mē potuerat, ad celeritatem
 arte compararat, equis, qui
 ea tum ætate in Arcadia om-
 nium uelocissimi erant, iun-
 ctis, cum procis puellæ au-
 rigatione certabat, ei uide-
 licet qui certamine superas-
 set, sponsam illam propo-
 nens: qui uerò uictus esset,
 illum capite priuandum eo
 dicens. Iubebat autem etiam
 reliqui

μία, αὐθρόποιε τί θύον ἔναι
 Δουκῆ, καὶ τιμῶμενον τὴν πάν
 τῶν, καὶ τοῖς ἐσπόμεναι πολ
 λαχόσας, διὸ δὴ καὶ ἡμῶν ἐκ αὐ
 ἔχοι τις μίμνειν Δικαίως,
 πρὸς ἑργολογισμῶσι τοῦ τῶν
 τα πρὸς ἡμέλλας διειλεῖν. ἔ
 τω μὲν δὲ καὶ Ἀρίστιππον διὰ το
 θετὸν λόγον. Εἰ. σὺ δὲ λαίπρως
 αἰ Χαρίδεμι, ὅπως δὲ ὥσπερ
 κορωνίδα τὴν ἡμέλλας ἡμεῶν
 ἐπιθέσῃ τὸν λόγον. Χ. α. μὴδα
 μῶς, ὡς πρὸς τοῦν, πρὸς αὐτῶν
 πρὸς ἡμῶν με βιάσῃ· ἵκανα γὰρ
 δηλῶσαι τίς σωστέον καὶ τὰ
 τοῦ ἀρεμῶν, ἄλλως γὰρ ἔδ
 ὅσα πρὸς ἡμῶν, ἀπὸ μνημονεύον
 τα ῥῶν γὰρ αὐτοῖς μνημονεύον
 τῶν ἱστορίαι ἀρεμῶν, ὅ τῶν
 αὐτῶν. Εἰ. ταῦτα μὲν δὲ ὅτιν,
 ὡς δὲ ἀρχῆς ἐπιθυμῶμεν ἐπι
 τυχεῖν. ἔ γὰρ δὴ τοῦτον ὁ
 μῆν τῶν λόγων ἱκανῶς, ὅσον
 ἐμείλυνται τὸν σῶν αὐτοῖς. ὥς τ
 οῦν

quæ modo commemoravi. Multo enim facilius ea me-
 moria repetiueris, quæ ab alijs dicta sunt, quàm quæ
 ipse dixisti. H E R. Hoc igitur illud uidelicet quod
 ab initio consequi me cupiebam. Neq; enim mihi tanto
 pere orationes aliorum actum audire, cura fuit. Quare
 si me

hominibus diuinum quiddam
 esse uidetur, et ab omnibus
 coli consuevit, tum à dijs quo
 que sapenumero cū summo
 studio obseruata est. Quam
 ob rem neque nos quispiam
 reprehendere meritò pote-
 rit, quod quasi quoddam o-
 peræ precium putamus hæc
 de pulchritudine differuisse.
 Atq; adhuc modum et Ari-
 stippus orationem suam per-
 egit. H E R. At tu iam reo-
 stus Charideme: quare fac
 ut quasi quandam coronam
 imponas oratione tua
 pulchris hisce de pulchritu-
 dine dictis. C H A R. Ne-
 quaquam, per deos quæso,
 ulterius progredi me cogan.
 Satis enim sit indicasse tibi,
 et quo pacto cōuersati fue-
 rimus, et hæc quæ modo di-
 xi: præsertim cū ne illa qui-
 dē satis adhuc meminerim,

ἐν τούτῳ ἀποσφρόσσει, ἡ δὲ καὶ
 τα μέγιστον ἰσχυροῦς. ἀλ-
 λὰ πρὸς Ἑρμῆ, τὸν ἀπαύλα λό-
 γον, ὡς πορὶ ὑπέρτης δὲ ἀρχῆς,
 ἀπὲλθε. Χα. βέλτερον μὲν ἦν,
 τέτοις ἀπαλλάττεται, τῶν
 δυσχερῶν ἀγαπῶντα. ἰπεί δ'
 οὕτω περὶ οὐμῆ καὶ τῶν ὑμῖν
 ῥων ἀκούσαι λόγων, καὶ τὸ
 ὑπερτεῖν ἀνάγκη, ὡς τοῖνυν
 καὶ αὐτὸς ἰπικισάμενος τὸν λό-
 γον. Εἰ μὲν πρῶτον αὐτὸς ὕρ-
 χον πορὶ τῶν ἡδύμενων λίγειν,
 προσιμῶν αὐτῶν ἰδιώμενος συ-
 χῶν. ἰπεί δ' ὑπὲρ πολλοῖς ἔρχο-
 μαί, πρὸς τὸν ἀρετῆσιν ἔρῳν,
 ἡδύμενος, τοῖς ἰκάνων ἡ-
 χημελύνω ὡς προσιμῶν, ἐπι-
 φέρειν ἔξῃς τὸν λόγον; ἄλλως
 τ' ἔσ' ἰτορῶσαι τῶν λόγων γε-
 νομελύνω, ἀλλ' ἰνταῦθα, καὶ
 τῶν αὐτῶν ὑμῖν, ὡς τ' ἰν-
 ται καὶ τὸν παρόντα λαβῆν,
 ὡς ἂν ἔχῃ κατὰ ἰδίαν λογο-
 ποιῆσιν, ἀλλὰ τὸν αὐτὸν ἰκα-
 τ' ὑπὲρ μέγας διεξέρχονται
 λόγον.

eodemq; die, orationes istæ habeantur, ita ut liceat &
 præsentibus latere nos, perinde ac si non quisq; priuatum
 uerba faceret, sed eandem singuli per uices prosequantur
 oratio-

si me hac priuaueris, etiam
 illa frustra laborassete scias.
 Sed per Mercurium quaeso,
 totam adeò orationem quæ-
 admodum à principio exor-
 sus fueris, mihi recita. C H.
 Satiùs quidem fuerat, con-
 tentum his quæ dixi, à dif-
 ficilioribus abstinere mei
 attamen quando ita cupis et
 nostram audire orationem,
 in hoc quoq; morem tibi ge-
 rere necesse est. Proinde hoc
 pacto ipse quoq; uerba feci.
 Si primus ipse cœpisssem de
 pulchritudine dicere, proæ-
 mijs fortasse frequentibus et
 densis opus haberem: nunc
 autem quando post multos
 alios qui ante me uerba fe-
 cerunt, dicturus sum, nihil
 alienum puto fuerit, si illo-
 rum antè dictis, perinde ac
 proæmijs quibusdam usus,
 sequentem orationem sub-
 iungam, præsertim cum non
 alio loco, sed hoc in cōuiuio,

λόγον. ἰσόφω μὲν ἔν ἕκαστῳ
 καὶ εἰς δύθυμῶν, ἀποδοῦν ὑμῶν
 ἕκαστῳ ἰσότηρ ἀπὸν περὶ τῆς
 ἑτέρας ἰσότης. τότε δὲ τοσού-
 τω πρὸς τὴν, ὅτι καὶ τοῖς ἑ-
 παγγυμῶσι, ἔξω τῶν συ-
 ῶν μὲν, ἢ δὲν ἰσότηρ τῶν
 αὐτῶν πλῆτα γὰρ πολλὰ
 χεῖρ, αὐτὰ πρῶτα δὲν ἰ-
 γνην ἕκαστα, δόξαν παρὶτε-
 ρισμῶν, ὅσοι αὐτῶν δὲν χεῖρ.
 τε λαμῶν, καὶ τῶν φανερῶν
 σὺν ἄρτι, πρὸς γυμῶν τῶν
 δὲν μὲν. ἔξω δὲ ἰσότηρ πᾶν-
 τω ἰσότης, ὅσα μοι δὲν μὲν
 βέλτιον ἂν παρὰ τῶν, ἰ-
 ἔξω δὲ βραχύν, ὅπως τῶν
 ἑτέρας τὰ γυμῶν ἀποδῶ-
 σιν, ὑμῶν τε τὸ μακρολογῶν
 παρὰ τῶν, δὲν ἰσότηρ ἕκασ-
 τῶν. τοῖς μὲν ἔν ἢ δὲ αὐ-
 δὲν, ἢ καὶ ἰσότηρ τινὰ τῶν
 ἀρτῶν ὑμῶν πρὸς τὴν δὲν.
 σισμῶν, ἔν μὲν τῶν καὶ ὑμῶν
 ποιεῖν ἢ, ἀναγκάσειν ὑμῶν
 αὐτῶν διακρίσειν, βραχύν-
 borum proxilitate morē geram. Proinde illi quidem qui uel

orationem. Proinde alter
 quidem sufficerent ad lau-
 dem utique comparandam,
 ea quæ uestrum unusquisque
 seorsim de pulchritudine di-
 xit. At uerò hic adhuc tan-
 tum superest, ut et ipsi qui
 post nos uenturi sunt, extra
 ea quæ nunc dicta sunt, satis
 laudum ad prædicandā illā
 suppetat. Plurima enim ue-
 stiæ circumstant, quæ et ip-
 sa eam de se opinionem præ-
 bent, quasi singula eorum
 primo loco dici debeant, nō
 aliter atque in prato aliquo
 floribus fecundo, ubi sem-
 per ea quæ nouissime appa-
 rent, carpentes potissimum
 alliciunt. Ego uerò ex om-
 nibus illis delectis, quæ mi-
 hi uidebuntur minime præ-
 tereunda fuisse, quàm bre-
 uissime potero dicam, ut et
 pulchritudini debitum suum
 reddā, et uobis ommissa uerò

se co-

πομπήν μᾶλλον, ὅς ᾤοντο ἂν ἐν
 λαλῶσι αὐτοῖς, τὰ πράγματα
 πράττειν, οὐκ ἔστιν, ἡ κλῆσις δ' ἐν
 μόνον ἐφ' ὅσον μὲν οὐκ ὦρα,
 ἀλλ' οὐδὲν τι δίδόντες ἀλίσκο
 μιν, ὑποφραγμένον τι, ὅδ'
 ἀποκτείνω, ὥσπερ ἡρέτῃσι
 ἴσον αὐτοῖς ὅσον, ἀλλ' οὐδὲν
 αὐτοῖς. ὅσον αὐτοῖς ὅσον ὑποκτείνω
 σαι τις ὦρα, οὐκ ὦρα, ὅσον
 πρὸς αὐτοῖς τῷ μὴ τοῖς. καὶ
 πάλιν χάριν αὐτοῖς ἀδῶν τῷ πολ
 λὰ πρὸς αὐτοῖς μᾶλλον, ὅσον
 μὲν ὅσον ἐπ' αὐτοῖς, καὶ
 τῷ μὴ ἄλλων ἀγαθῶν, ὅσον αὐ
 τοῖς ὦρα, ὅσον πρὸς αὐτοῖς
 σπερ δ' αὐτοῖς τῷ τυχῶν, καλ
 λος δ' ὅσον ἐπ' αὐτοῖς ὅσον πρὸς
 αὐτοῖς γίγνεται, ἀλλ' ἴαυτι τῷ
 Ἀγλαΐῃ, τῷ αὐτοῖς ποτὶ σὺν
 ναβαύτα τοῖς Ἀχαιοῖς, ἴαυ
 τῷ ὕακινθον τῷ λαλῶν, ὅσον τῷ
 λαλῶν, ὅσον ἀρκῶν ὅσον
 λαλῶν, ἀλλὰ διδοίκαμεν,
 μὴ λαλῶν τοῖς ἐπιγιννομένο
 Ἀχαιοῖς ἀδ' Ἀχαιοῖς, ὅσον
 P Hyacinthum
 pulchritudine superemus, tamen nobis ipsi minime sa
 tisfacimus, sed semper timemus ne forte videamur apud po
 steros

se cogant, inuidemus illis mi
 gis: undecunq; etiam eis neo
 gicia quæ geruntur, minus
 bene procedunt. Pulchris
 autem non modò non inui
 demus formam suam, sed sta
 tim etiam ubi aspeximus tāo
 tum, capimur, et plus quàm
 amamus eos, neque grauamur,
 tanquam superioribus;
 quantum nobis licitum fue
 rit, & seruire quoque illis.
 Libentius igitur quispiam
 obedierit formoso alicui,
 quàm imperauerit ei qui ta
 lis non est: maioremq; gra
 tiam habuerit formoso mulo
 ta iubeti, quàm si nihil quic
 quam præcipiat. Ac cæte
 rorum quidem bonorū qui
 buscunq; caremus, ulterio
 rem assequendi curam nul
 lam gerimus: at pulchritu
 dinis nulla unquam nobis sa
 tietas oboritur: sed siue Ag
 laia filium illum, qui cum

οὐκ ἄν, κατὰ τὸ πένθος ἡ φρε-
 σὶν. σχολὴν δ', οἷς ἡ πόλις,
 πάντων τῶν ἐν ἀνθρώποις
 πραγμάτων, ὑποδρασκόντων πα-
 ράδειγμα, τὸ καλὸν ἔστι. καὶ
 ὅτι στρατηγοὶς αἱ καλὰ δ-
 μίλῃ τὰ στρατεύματα σω-
 πάζουσιν, ὅτι ῥύττοισι τὰς λ-
 γὰς σωτῆσθαι, ὅτι μὲν γρα-
 φούσι τὰς ἀπάντας γυμνασί-
 ον. ἀλλὰ τί ταῦτα λίγω, ὅν
 τὸ καλὸν τίλῃ ἔστιν; ὅν γὰρ
 αἱ χρεῖαι ἡκοιμῆσαν γυναικίς,
 ἐκ ἡλικίας μὲν ὁ δὲν σπεύδῃ,
 αἱ δὲ οὐκ ἐξίσι καλῶς κατὰ
 σπουδάζειν. τῇ τε γὰρ Με-
 λίῳ ὁ τοσούτον ἡμίλειον ἔχρει-
 αὶ τῶν οἰκῶν, ὁ δὲ οὐκ αἰσχρο-
 μένους ἐκπλήττει, καὶ διὰ τού-
 τῳ πολυτέλειά τες αἶμα κα-
 τὰ σπουδάζει καὶ καλλίστοι, καὶ
 οἱ γούμῃ δὲ ἡμετέροι· ὁ γὰρ
 οὐδὲν αἰσχρο-
 μένους οὕτως ἀγαθὸν
 λίγῃ τῷ τότε, κατὰ πύστιν
 τῷ πατρὶς αἱ αὐτὸν ἀφ' ἑαυτοῦ

ἔστι,

les quasi attonitos redderet: & ob hoc sumptuosissimas
 pariter & pulcherrimas eas edificauit. Neq; etiam sen-
 tenti falsus est. Nam q Vlyssis filius ita admiratus
 eas fertur, cum ad percontandum de patre eò loci ue-

Kkkk

nisset;

ὅρ, ἢ τί τίς ἔχωρ τύχει πλεονέκ-
 τεμα τῶν ἄλλων, ἡλέλως ἔστι.
 ραμίν. τὸς μὲν οὖν ἡ δημο-
 πρατὲς μέλει τὰ κοινὰ διοικῶν-
 τας, ὃ τυράννοις ὑπετίταγ-
 μένους, τὸς μὲν δυνατῶν,
 οὗς δὲ ἡλόκασι καλῶμεν, μέ-
 νους δὲ τὸς ὑπὸ ταύτῃ τῇ δυ-
 νάμει γρομελῶς λαμβάμεν
 τι, φιλοπόν. ἢ τί καὶ φιλοκά-
 λως ὀνομάζομεν, καὶ κοινὸς το-
 μίσομεν σύρραγται, τὸς τῶν
 καλῶν ἐπιμιλητάς, ὅτι τοίνυν
 ἔτω μὲν σιμὸν τὸ ἡλόκα
 ὅσον, ὅτι δὲ οἷς πᾶσι ἐν
 δούκῃς μίρα τυχαῖ, ἡλόκα
 τομίζουσι τὸ τέτυτ' ἐπὶ διακινῶ-
 σαι δυνατῶν, πῶς ὅμως ἡλό-
 κας ἐν αὐτῇς ἐμύψαται, ἢ το-
 πῆτον ἔχοντες ἡλόκα ἡλόκα
 ταιρ. ἡλόκα ἐκιντὶ προίμι-
 θα, μὲν αὐτὸ τῶν καλῶν
 δυνατῶν, ὅτι τομίζουσι, το-
 πῆτον μὲν δὲ ἡλόκα τῶν
 λόγων ἐπιπράμω, πολλὰ
 οὖν ἡλόκα μοι πρὸς ἡλό-
 κας

buerit in quo ceteros ante-
 cellat, si idem pulchritudine
 careat. Proinde et eos qui
 dem qui uel in republica de-
 gentibus Imperio præsunt,
 uel tyrannorum potestati sub-
 iecti uiuunt, alteros quidem
 populares uocare solemus,
 alteros autem adulatōres.
 Solos autem eos qui huic po-
 testati subiecti sunt, et ad-
 miramur uidelicet, et cum
 philoponos tum philocalos
 nominamus, adeoque commu-
 nes benefactores censemus
 esse eos, qui pulchrorum quasi
 quidam procuratores sunt.
 Quando igitur ita uenera-
 bilis res pulchritudo est, ita
 autem ab omnibus etiam uo-
 tis expetitur, et quasi pro
 lucro putatur huic ministra-
 re saltem aliquid potuisses
 quomodo non merito repre-
 henderit nos quispiam, quod
 cum tantum lucrum lucrifacere
 possimus, ultro illud

prodamus, ne hoc ipsum quidem uerentes damnum, ui-
 delicet quod mox accipiemus? Ac tantam quidem ego
 quoque orationem habui, multis quæ mihi de pulchritudine

παι ἀπὲρ ἀφιλῶν, ἵπαι δὲ τῶν
σωσιῶν ἐπιπολὺν παραταύ
ρῶν ἰώων. Ερ. δὲ Λάμωις
γῆ, οἱ τυχόντες ἀπολαύουσι
τῆ σωστίας. σὺ δὲ δ' ἔδω
ἡγάγῃς δὲ ἰλατῆρ ὁμῶν ἱ-
σχῆνα διὰ σί.

amplius dicere licebat, ὅ-
missis, postquam conuersa-
tionem hanc in λόγum aded
progressam uidebam. H B.
Felices sanè uos, quibus tali
conuersatione frui licuit. Fer
me autem iam etiam ego nō
minus uoluptatis quàm uos, per te uidelicet, accepi.

GILBERTI COGNATI

Annotationes.

Author huius Dialogi quisquis fuit, postremam partem Iso-
craticæ orationis de Helenes encomio æmulatus est, conatu
maiore, si doctis credimus, quàm successu. a In Diasijs.)
Festa Iouis Milichij fuere Athenis, Diasia, ἀπὸ τοῦ Διαφορῆ
αὐτοῖς ὑπαῖς τὰς ἄσας, ut Suidas ait, appellata. Meminit &
Aristophanes & Hesychius. b Encomium Herculis.) Cum
Sophista quispiam appareret recitare librū, & Antalcidē per-
contanti quod esset argumentum? respondisset, Herculis en-
comium: Quis, inquit, illum uituperat? superuacaneum existi-
stimans, in eo laudando sumere operam, quem uno ore prædi-
carent omnes. Hercules autem apud Spartianos religiosissi-
mè colebatur. c Castoris & Pollucis.) Extat Theocriti ei-
dyllion & hymnus de laudib. Dioscurorum, id est geminorū,
Castoris & Pollucis, quo beneficia illorum commemorat in
tempestatib. maris, & certaminib. equestribus. Is est in gene-
re Demonstratiuo encomiastico. Ac primū pugnā inter Pol-
lucem & Amycum Bebryciorum principem commemorat,
deinde alteram pugnam inter Castorem & Pollucem; & Lyn-
cea, de quibus prolixius egimus in dialogo Apollinis & Mer-
curij, Deorum. d Nam eorū qui ex Heroibus.) Lucianus in
Menippo, Amphilocho & Trophonio, definit Heroem, ex deo
& homine compositum. Heroum autem cultum sacrosanctum
fuisse, legimus apud Philostratum. Athenus in undecimo, eo-
rum uim declarat terribilem: sed magis noctū, quàm interdiu.
Plutar.

Plutarchus in Romanis dicit, Græcos in nouilunio dijs supplicasse primo loco, secundas preces concepiſſe heræus & dæmonibus: item primum poculum fuiſſe deorum, ſecundum heroum. De origine uocis, Grammatici uariè tradunt. alij ἀπὸ τῆς γῆς, id eſt γῆς, à terra, κατ' ἐξοχήν: quia excellentiores alijs. aut à terra: quia ſupra eam degerint. Alij, ἀπὸ τοῦ αἵματος: quia ipſorū animæ in meliores ſpiritus transformarentur. Alij ἀπὸ τῆς ἰσχυρίας. alij, ἀπὸ τῆς ἀρετῆς & amore eius qua excellât. Vnde ἡρωϊκὴ huiusmodi uirtus, excellentior, quàm pro cōditiōe & natura cōmuni hominū: de qua Ariſtoteles lib. 7 Ethicorum. Heroes igitur uocantur uirtute præſtantes, & ea ſuper conditionem humanā proximè accēdentes ad diuinitatis excellentiā, οἱ Ἀρετῆς ὑπερβολῶν ὄντες. c Et Helena.) Helenæ pulchritudinis mirum encomiū. Filia fuit Iouis ex Leda, Tyndari Laconiz regis uxore, quæ à Ioue in cygni formam tranſmutato compreſſa, duo peperit oua: ex quorum altero Pollux & Helena, ex altero Caſtor & Clytæmneſtra excluſi fuerunt. Ex his Helena, cum cæteris ſuæ ætatis ſæminis formæ elegantia præſtaret, à Theſeo rapta eſt adhuc uirguncula: non multum tamen poſt, Caſtori & Polluci fratrib. eam repetentib. citra iniuriam reſtituta eſt. f Amphitryoni.) Alcmenæ Herculis matris coniugi, cuius imagine ſumpta, toto trinoctio cum ea concubuit. quæ quamuis antea ex uiro grauida eſſet, inſuper tamē ex Ioue concepit, eodemq; tempore Ioui Herculem, Amphitryoni Iphyclum peperit. Amphitryonē interfecturus erat Hercules, niſi Minerua prohibuiſſet: quæ lapide quem Sophronēſtera uocabant, eum percuiſit: à qua plaga ſopitus eſt, & per ſomnum ſtatim reſipuit, atq; ad ſeſe redijt. Hæc ſunt apud Pauſaniam in Bæoticis. g Cadmi.) Thebarum conditoris, qui Martis & Veneris filiam in uxorem duxit. Vnde illud Ouidij:

Iam ſtabant Theba, poterat iam Cadme uideri

Exilio ſelix: ſoceri tibi Marsq; Venusq;

Contigerant, &c. —

h Sed Minerua quidem cum.) Minerua & Mars militari diſciplinæ præſunt, illa etiam ſapientiæ & diſciplinis: Diana, uenationi & uirginitati: Iuno, nuptijs atq; diuitijs. i Diana de uenatione.) Diana Iouis filia, ex Latona eodem partu cum Apolline nata dicitur, quæ uirginitatis ſtudio hominum

confortia fugiens, sylvas incolebat, uenationi intenta: quare cum arcu & pharetra illam incessisse poetæ scribunt. Verg.

— *Ille pharetram Fert humero.* —

k Eris.) Rixarum Dea in Thetidis & Pelei nuptijs elegantissimum pomum in mensam discumbentium proiecit, cum hæc in scriptio: Detur pulchriori. Vide supra in dialogis Deorum, Marinorum & Lapithis: item poema illud De raptu Helenæ, quod Colutho Lycopolitæ Thebano ascribitur. L. Exornatori poetæ.) Homerum intelligit, qui regib. gloriam peperit, ut inquit Theocritus in Dioscuribus, carmine celebrans urbem Priami, & naues Græcorum, & prælia Iliaca, & Achillem, turrinibelli. m. *Λακώλειον*.) *Λακώλειον* ἦρα, Iuno cognominata, quod albas ulna, & albos haberet lacertos. quo epitheto usus est etiam Hesiodus in Theogonia. n. Minerva autem *τρίτωνια*.) Mineræ epitheton, eo quod Ogygis temporibus, circa Tritonidem Africæ paludem uirginali facie dicatur apparuisse: uel quod à Iouis capite prognata fuerit. *τρίτων* enim Bœetorum lingua, caput notat. Eadē ab Homero peculiari epitheto *γλαυκῶπις* dicitur, à glauco oculorum colore, unde & Cæciam nostri cognominant. o. Præter Menelaum.) Menelaus, rex Spartæ, Helenam uxorem habuit, cui & Hermionem filiam peperit. posthac forma pulchritudinis cæius illeçtus Paris, contractis aliquot nauibus, in Græciâ sese cōtulit. ubi à Menelao hospitio susceptus, clam se in amorem Helenæ insinauit: tandemq; absente hospite, Helenam rapuit, & in patriam abduxit. Qua tam insigni iniuria commoti Græcorum principes, de bello Troianis inferendo coniurarunt.

p. Hyacinthum formatum.) Nereum intelligit, quem Charopus ex Aglaia suscepit: quo pulchrior alter non uenit ad Troiam, ut Homerus ait. Iliad. 2. De Hyacintho, annotauimus superius in Dialogis deorum. ubi etiam de Narcisso aliquid, qui Cæsippi fluminis ex Lyriope nympha filius fuit, admodum formosus, qui cum à multis nymphis amaretur, & omnes contemneret, tandem cum se in fonte conspiciatus esset, sua ipsius

forma contabuit, & in florem purpureum sui nominis

mutatus est. q. Vlyssis filius.) Telemachus ex Penelope.

NERO

ΝΕΡΩΝ, ἢ ΝΕΡΩ ΝΕΡΟ, ΣΙΒΕ ΔΕ
 ἡ ὁρμητὶς τῆ
 ἰσθμῖ.
 fessione Isth.
 mis

Iacobo Micillo interprete.

ARGUMENTVM.

Totus hic dialogus, cuiuscunq; tandē est (nam Luciani esse neque asseri puto posse, neque prorsus negari) quasi quædam in Neronem inuectiua est, qua potissimum dementia illius exagitur, quā cū in Isthmo fodiendo, à quo & tituli ratio sumpta est, tum inobeundis scenicis certaminibus imperator Romanus exercuit. Estq; ueluti perpetua facti commemoratio, paucis quibusdam & cæterorum ipsius facinorum exemplis amplificandi causa adiectis, quæ tota Musonio philosopho tribuitur, qui Tuscus genere, ut Tacitus ait, cum studia iuuenum præceptis sapientiæ foueret, à Nerone postremo, cum in omnes bonos & claros æquē grassaretur, ob linguæ libertatem, ut Suidas addit, interfectus fuit. Huius & alij meminere, & Gellius lib. 16. cap. 1. Cæterum fuerunt & in hoc dialogo multa ex coniectura magis quàm ex fide, ob exemplaris, uelut apparebat, uitiositatem, uertenda: quam ob rem, ut in postremo oporis, eam saltem à lectoribus ueniam postulo, quæ cæteris hactenus in clavis & manifestis etiam impingentibus, data fuit: præsertim cum in nullo hactenus, quod equidem sciam, legentium fidem fefellerim, ubique cū hoc loco, tum in superioribus, eo circa quod uel ignorantia, quam & ipsam agnosco, uel alia aliqua de causa hæsitasset, aut asterisco, aut annotatiuncula aliqua signato. Qui si nihil aliud, illud certò tamen existimo, occasionem, & quasi quandam ansam ad ulteriora ac ueriora indaganda alijs me tradidisse.

Kkk k

4

M E N S

καὶ Μουσωνίᾳ.

Ἐ Μουσωνίᾳ.

ΟΡΥΧΑΪ ΙΔΟ
αὐτῇ σοὶ Μυ
σωνίᾳ διαχέ
σθαι, ὥς φασι,
γεγονῆσθαι τῷ

ραβύῳ, νῦν ἔχει Ελλήνας.
Μου. ἰδοὶ ὃ Μενεκράτης
καὶ βελτίῳ ἰντιθυμῷδῃ Νί
κωνα τὰς γὰρ πρὸ βολῆς τῆς
Πελοποννήσου, τὰς ὑπὲρ Μα
λίας, ξυῦρα τοῖς θαλάττιοις
νοῖς ἀκροτάτω τοῦ ἰσθμοῦ
ῥύματι. Μι. τῷτο δ' αὖ
καὶ τὰς ἐμπορίας ὄνους, καὶ
τὰς αὐτῇ θαλάττῃ πώλεις, καὶ
τὰς ἐν τῇ μισογύᾳ. καὶ γὰρ δὲ
ἀκρόναις ἀποχρῶν ὁρίκει παρ
πὸς, ὅν τὰ ἐπιθαλάττια αὐ
πράττει. ταῦτα δὲ διέξειλε
Μουσωνίᾳ βουλομένοις ὁμίῳ
ἀκροτάτω πᾶσι, ἃ μὴ τι
σπελάσαι διανοῇ ἴσθαι.
Μου. διὰ μὲν βουλομένοις· εἶ
γὰρ οἷός ἐστι χειροῖς αὐ
μᾶλο

Τ ΙΣΤΗ
μι φύσιο,
quæ in ma
nu adeò, ut
aiunt, tyrāo

no fuit, Ἐ τῷ Μουσωνίᾳ men
tem habere Græcam uideba
tur. ΜΥΣΘ. Scito Me
necrates, etiam meliora co
gitasse Neronem. Nam Ἐ
circuitus Peloponnesi illos
supra Maleam, tollere na
uigantibus uolebat, Ἰσθμο
ad uiginti stadia inietruo
pto. ΜΕΝΕΚ. Hoc au
tem Ἐ emporijs proficuo
rum erat uidelicet, Ἐ ci
uitatibus cū maritimis, τῷ
etiam illis quæ in mediter
rancis sitæ sunt. Nam si ma
ritima loca bene habeant,
etiᾶ illis quæ interiora sunt,
domesticus agrorum prouē
tus sufficiet. Sed hæc narra
quæso Μουσωνίᾳ nobis: om
nes enim audiendi cupidi

sumus, nisi si quid aliud serie rei forte est cui tu nunc incum
bere cogitas. ΜΥ. Narrabo, quandoquidem uultis. Nam

sat

μᾶλλον τοῖς γι ἀφ' ὧν μέλει
 αὐτῶν ἀπὸ τῆς οὐτῶ φροντιστικῆς
 ἡδὲ τῶ σπουδάζειν. Νέροντα τοῖ
 σιν ἐς Ἀχαιοὺς ὡδαὶ ὄγον,
 καὶ τὸ σφόδρα αὐτῶν πεποι-
 αίναι, μὲν δ' αὖ τὰς Μῦσας
 αὐτοβέλιδαι ἤδιστον. ἰβόλιντο
 δὲ καὶ τὰ Οὐλύμπια, τὸν γυμ-
 νικώτατον τῶν ἀγώνων, τι-
 φωνῶσαι ἔδεικναι· τὰ γὰρ Πύ-
 θια τέτλην μὲν ἑαυτῶ μετὰ
 σαι μᾶλλον, ὃ τῶ Ἀπείλυντι·
 μὴ γὰρ αὖ μὲν ἑαυτῶν ἰναυο-
 πίας αὐτῶν ἰσχυρὰς τὴν καὶ ὡ-
 δῶν βίβλιν, ὃ δὲ ἰαδμὸς ἐ τῶν
 ἀποδοῖν αὐτῶν βιβλολογίας·
 ἀλλ' ἐντυχῶν τῇ φύσει τῇ τό-
 πῳ, μεγαλουργίας ἠρέδῃ, τὴν
 περὶ βασιλείᾳ τ' ἡδὲ τῶν Τροίαν
 ποτὶ Ἀχαιῶν ἐν θυμῷ, ὡς
 τῶν Εὐβοίαν τ' Βοιωτίας ἀπὸ
 τιμῆς Εὐρίπῳ, τῶ ποτὶ τῶν
 Ἑλληνίδων, ἐπὶ γι μὲν καὶ τὴν
 Δαρῶν, ὡς ὁ Βόσπορος ἐπὶ γι-
 φουῶν

fat scio quòd plus etiam gra-
 tificabor, his utiq; qui ad in-
 iucundam adeò curarum (ut
 ita dicam) officinam hanc
 studendi caussa uenerunt.
 Neronem igitur in Achais
 am uia ducebat, & illud
 item, quòd sibi ipsi uehemen-
 ter persuaserat ne Musas
 quidem dulcius modulari.
 Volebat autem & Olym-
 pijs (quod certamen omnium
 maximè exercitijs frequen-
 tatur) cantando coronari.
 Nam quæ in Pythijs agun-
 tur, eorum pleraq; ad se ma-
 gis quàm ad Apollinem per-
 tinere putabat. Neque enim
 neque illum aduersus se ci-
 tharam aut carmen aliquod
 mouere audere. Cæterum
 Isthmus baudquaquam ex
 illis erat de quibus hic diu
 aut longè antè cogitasset,
 sed cum fortè naturam loci

conspexisset, magnificum opus hoc animo concepit,
 Achiuorum uidelicet regem, eorum qui ad Troiam olim
 profecti fuere, animo proponens, qui ipse Bubacem
 quoq; à Boeotia rescuit, medio circa Chalcidem Euripo
 immisso, Deinde autem & Darium, ut à quo & Bosporus

πορὸν αὐτῷ ὑπὸ τὰς Σκύθαις.
 τὰ δὲ Ἑρξῆς καὶ πρὸ τούτων
 ἔως ἱνδῶσι, μέγιστα τῶν μα-
 γαλουργιῶν ὄντα, καὶ πρὶς τού-
 ταις, τὸ δὲ ὀλίγη ἀλλήλοις ἱπι-
 μέξαι πάντας ἄσπαστο τῶν Ελ-
 λάδων, λαμπρῶς ἱστᾶσθαι τοῖς
 ἑξῶν· αἱ γὰρ τέρανται φύσεις
 εὐθύσι καὶ ψαύσι δὲ πρὸ καὶ
 ἀπὸ τοῦ τούτου φθίγματα, πρὸς
 ὅντων δὲ ὅσων ὄντων, ὅσων μὲν
 ἀμφιτρίτης τὴν καὶ Περσῶν.
 ὅσων καὶ ἑσμάς ἐστιν, καὶ
 λιγυρῆς δὲ καὶ Δουλοῦς. ὅσων
 καὶ αὐτῶν χρυσὸν ἀνὰ
 λατ, καὶ τῶν Ελλάδων ἱππο-
 πόνων, ὅσων τῶν ὀρυχῶν ὅ-
 ξι, ἑρπύλλης τε καὶ ἑσμάς
 ὅσων, καὶ ἑσμάς καὶ ὅσων
 ὅσων ὅσων. τῶν τε τῶν ἀρχῶν
 πρὸς τοῦτον παρακλῶν
 ὅσων καὶ ἑσμάς ἀπὸ
 ὅσων τῶν ὀρυχῶν, ὅσων αἱ τῶν Κό-
 ρων, τὰς ἑρπύλλας ἀπὸ
 ὅσων ὀρυχῶν πάντα, αἱ μὲν

ponte iunctus fuerit cum
 contra Scythas proficisce-
 retur. Nam Xerxis factum
 etiam ante ista fortassis ani-
 mo cogitarat, quod magni-
 ficentissimum operum ma-
 gnificorum omnium fuit. Su-
 pra omnia autem haec etiam
 illud putabat, Græciam per
 hoc quod breui adeo omnes
 inter se misceri possent, con-
 tra externos splendide adeo
 stabilitum iri. Nam tyran-
 norum ingenia ebria qui-
 dem sunt, tanguntur autem
 alicubi ubi uocem hanc au-
 diunt. Porro progressus in
 scenam, bymnium quidem
 Amphitrites καὶ Neptuni
 cecinit, καὶ canticum quoda-
 dam non magnum Melicer-
 tæ καὶ Leucotheæ. Cum au-
 tem aureum ipsi ligonē por-
 rexissent, Græciamque tan-
 quam in tutelam commen-
 dasset, ad fodiendum pro-

fectus est, plausu cātuque prosequentibus illum tum omnibus.
 Atque ubi terrā ter, opinor, tetigisset, deinde et quibus prae-
 fura atque imperia credita erāt, opus unā capeffere iussisset
 Corinthū rediit, Herculis adeo res gestas omnes sibi uisus fu-
 perasse.

ἀλλ' ἐν τῷ διωμυτηρίῳ, τὰ πρῶτα τὴν ἀπὸ Λύσθρα ἀξιό-
 σουν, ἢ στρατιὰ δὲ τὰ γινώσκοντα
 ἀπὸ ἐπὶ πλάττω. ἰδὲ μὲν δὲ πρῶ-
 τος πρὸς τὴν ἑμὴν προσ-
 ῖσθαι μὲν ἑμὴν τῷ ἰδμῷ,
 ἐκ τῆς τῆς ἐν Κορίνθῳ ἀπὸ
 ὅπου σαφές, ὡς δὲ τὸ Νέρωνος
 μὴ ἰσχυρότερον τὴν τομὴν. ἴφα
 σὰν δὲ τὸς Αἰγυπτίους γινώ-
 σκοντες ὅτι ἐκ τῆς θαλάτ-
 τος τὰς φύσεις, ἐκ τῆς αἰσ-
 σῶν τῶν σὺν ἰσχυρῶν, ἀλλ' ὅψιν
 τῶν ὁ γινώσκοντες τὴν ἐν τῷ Λι-
 χάει πρὸς τῇ Αἰγίνῃ ἀδελφί-
 κῃ πλάττω γὰρ τοσούτοις ἐ-
 σθαι ἰσχυρότερον, ἢ ἐκ τῆς ὁ βρῶ-
 χιον ἀπὸ τῆς τῶν Αἰγι-
 νων. Νέρωνα δὲ τὸ μὴ τῷ ἰδμῷ
 μὴ ἰσχυρῶν ἐκ τῆς αἰσθῆς μὴ ἰσχυ-
 ρος, ὁ σφωτάτος τι καὶ φου-
 κώτατος· τὸ γὰρ τιμὴν αὐ-
 τὸν ὅρα μᾶλλον, ἢ τὸ ἀπὸ σί-
 φη. ὅ δὲ τῶν ἑσπερίων ἰδ-
 ῶν ἐκ τῆς, καὶ ὁφύτατος,

ὡς

perasse. Illi igitur qui in vin-
 culis fuerant, petricosis atq;
 difficilibus conficiendis e-
 xercebatur: exercitus autem
 ea quæ terrea ac plana e-
 rant, fodiebat. At ubi iam
 septimum & quintum diem
 quasi alligauit Isthmo fuisse-
 mus, rumor quidam ἐ Κο-
 rintho uenit, non ita tamen
 manifestus aut planus, quòd
 Neronē poenitisset Isthmū
 incisi. Dicebant autem Aeo-
 gypcios geometras altitudi-
 nem metientes, baudquaquā
 eandem atque æqualem u-
 triusq; maris superficiem de-
 prehendisse: sed cum eam
 partem quæ Lechaum aspi-
 cit, altiore iudicarent, de
 Aegina in timorem uenisse.
 Nam si tantum pelagus con-
 tra insulam effunderetur, pe-
 riculum esse ne illa aquis ob-
 ruta in profundum demer-
 getur. At Neronem à foo-

diēdo Isthmo ne Thales quidem absterriturus fuerat, quan-
 quam sapientissimus, et naturalium rerum peritissimus. Nam
 incidendi illius maiore studio tenebatur, quàm publicè ca-
 uendi. Sed motus occidentalium gentium, & afferrimus
 quī

ὡς τ' ἰκάνεις νῦν ἀπ' ὀμβλίας,
 ἔσται δὲ αὐτῷ βίβλαξ, ἀπύ-
 ρατος ΕΛΛΑΔ' ὅτι καὶ ἰδμὺ
 Νέριονα, ψυχρῶς γινώσκουσιν
 τὰ τὰς γὰρ θαλάσσης ἰσογείας
 τὴν καὶ ἰσοπέδου εἶδαι. φασὶ δ'
 αὐτῷ καὶ τὰ ὑπὸ τῇ Ρώμῃς ὀ-
 λυμπιάδων ἔδῃ, καὶ ὑποδιδά-
 σθαι, ταῦτα καὶ αὐτοὶ χεῖς ὑπέστα-
 τι τῷ προπλάσσειν ὅτι χελιδό-
 γη. Μι. ὁ φωνὴ ὅ, Μισώντι, δι-
 ὅτι μισομαρῶν, καὶ τ' Ὀλυμπιά-
 δων τὴν καὶ Πυθιάδων ἱερῶν, ὡς
 ἔχῃ τῷ τυράννῳ: τῶν γὰρ λέμεν
 περισπλιούθῃσι εἰ μὴν ἰθακύμα-
 ζον, εἰδὲ Λατιγίλῳ. Μν. ἀλλ'
 ἰκάνεις εἰ, ὡς Μισώντι, ἔτι θά-
 μασίως ἔχει τὸ φθίγματα, ἔτ'
 καὶ γιγίσκει ὅτι γὰρ φύσει αὐτὸν
 ἀμύμπτως τὴν καὶ μίσους ἔρμω-
 νι. φθίγει τὸ δὲ καὶ ἴσον, μὴ φύ-
 σι, καὶ βαρὺ, ἰγνημύνης καὶ
 ὡς τ' φάρυγγος, μίλη δ' οὐτὸν
 καὶ ἰσονόσας μελέα βομβῆ πῶς.
 εἰ δὲ γὰρ τέτοιαι τῶν φθόγγων
 ἐπιλαίνοισι τέτοιαι, ἰπὲρ μὴ
 ἀτῆς ἀδὲς mediocrem formavit. Sonat αὐτὸν concavū quiddā,
 πῶς natura tamē, ὅτι graue, impendēte atq; urgente hoc gut-
 ture: ac carmina quidem hoc pacto accurata quodammodo
 etiam personat. Voculationes autem sonorum leuigāt hunc,

qui illas nūc excitat ὅτι in-
 cendit (Vindex autem nomē
 ipsi est) reuocauit ex Græ-
 cia ὅτι ab Isthmo Neronem,
 frigide ad eὐδὲ maria dimen-
 sum. Nam æquē altē à terra
 utrunq; assurgere, eandemq;
 superficiem habere scio. Ac
 iunt autem ipsi ὅτι Roma-
 nas res paulatim iam labi
 ὅτι declinare. id quod et ipsi
 ex Tribuno heri, qui impe-
 gerat, audistis. MEN. At
 uox, Musoni, propter quam
 in Musas ita deperit, ὅτι
 Olympiadas pariter ὅτι Py-
 thias amat, qualisnam ty-
 ranno est? Nam eorum qui
 ad Lemnum nauibus uenie-
 bant, alij quidem admira-
 bantur ipsum, alij autem e-
 tiam deridebant. MVS.
 At ille, quod aduocem attie-
 nit, neque admiratione dis-
 gnum, neq; risu est. Nam ip-
 sum natura inculpabilem,
 post-

βαρρῶ αὐτῷ, χρημάτων ἢ φι-
 λωνθρωπίας, καὶ μεταποιεῖσθαι οὐκ
 γύγασθαι δὲ, καὶ λιβαρωδία
 συνταλαῖ, καὶ ἡ λιπαρὴ βαλίσαι,
 καὶ τῶν καὶ μεταποιεῖσθαι, καὶ
 τὸ νόμα ἱσομοιοῦσαι τοῖς μέλι-
 σιν, αἰσχυρῶς ἔχοντες μόνον
 τῷ βασιλείᾳ δουρῶν, ἀναβῆναι
 ταῦτα, εἰ δὲ μιμοῖτο τὸς ἑρῶν
 τονας, ψῦ γιγνώσκει, ὡς πο-
 λὺς τῶν θινωμένων ἐκπίπτει,
 καὶ τοῖς μυρίων φόβων ἐπαρῆται
 μέλυν, εἰ τις ἐπ' αὐτῷ γιγνώ-
 σκει. νόμα δὲ γὰρ τῷ μίτριον πλέον,
 ἐκμάγειν τὸ πνέμα, ἐπ' ἄ-
 κρων δὲ τῶν τῶν ποδῶν
 αὐτοκλῶν, ὡς ποδοὶ ὑπὸ
 τῷ τρεχῶ. φύσει δὲ ἱρὸς οὐκ ὄν,
 ἱρὸς δὲ μάλλον, ἐμπιπραμένους
 αὐτῷ τῷ πρὸς ὅπου. τὸ ἢ πνέμα
 μα, εἰ γὰρ, καὶ ἐκ ἀποχρῶν πε-
 δῶ. Μα. εἰ δὲ ἐν ἀγῶνι πρὸς
 αὐτὸν πῶς ἐφίσηται, ὡς Μισώ-
 νει, τέχνη γὰρ περὶ χρίσονται.
 Μισ. τέχνη μὲν, ὡς ποδοὶ ὑπὸ
 πηλαίοις, ἀλλ' ἐνθυμήσθαι
 αἰκὴν sufficiens. M B N. Qui uerò certamine cum ip-
 so conferuntur, Musoni, quo pacto se gerunt? Nam arti
 gratificantur scilicet. M V S O. Arti quidem Musoni,
 quemadmodum & qui luctando subseruiunt: sed cogita

postquam sibi ipsi non con-
 fidit: Chromatum uerò huius
 manitate & modulatione
 facili quidem illa, & ad citharæ cantum accommoda-
 ta: & ubi tempus est, ire &
 stare, & de loco transire, de
 inde & nutum cum mem-
 bris exæquare, hæc accurate
 facere eius est qui pudore
 solo eo afficitur, quod rex
 uidetur. At rursus si imite-
 tur superiores, huius quædam
 multis spectatoribus risum
 excidit quanquam infinito
 adeò metu impendete, si quis
 ipsius caussa rideat. Nutat
 enim plus æquo, & cum spi-
 ritum attrahit, stat summis
 pedibus distentus & refra-
 ctus, perinde ut ille qui rotam
 circumagunt. Iam uerò natu-
 ra rubicundus existens, mul-
 to magis etiam rubescit cum
 ipsi facies incenditur. Spirito
 autem modicus, & ægrè

Mene-

ὁ Μενελάρατος τὸν δὲ τραγυ-
 δίας ὑποκρίτων, ὡς ἰδοῦσά αὐ-
 πίδασθαι. ἴσκι γὰρ λίσσασθαι καὶ
 πορὶ τὰς τέχνας, ὅν ἐπιτένω-
 σιν οἱ τεχνήσαντες. Μι, καὶ
 τί τὸτο Μισώωνι; σφόδρα γὰρ
 ἀνέγκη τῷ λόγῳ. Μι, ἀκούε δὲ
 λόγῳ ἀτόπῳ μὲν, ἐν ὀφθαλμοῖς
 δὲ ἑλλάνων πειραγμένῳ. ἰδο-
 μοὶ γὰρ νόμῳ ἑσμεύον, μὴ τι ἑω-
 κωδίαν ἀγωνίζεσθαι μήτε βρα-
 γωδίαν, ἰδοῦμαι Νέρων βραγυ-
 δὸς οὐκ ἔστιν. καὶ περὶ ἄλλων ἀε-
 τίῳ ἀγωνίαν ταύτῃ πλάσσει
 μὲν, ὅ δ' Ἡπειρώτης, ἄριστος
 φωνῆς ἔχων, ἐν Ἀσκιμῶν δὲ
 ἐπ' αὐτίῳ, καὶ θαυμαζόμενος,
 λαμπρότερα τῷ αἰσθάνεσθαι
 πλάττειτο, καὶ τὸ σφαιρὸν ἔχον,
 καὶ μὴ δ' αὐτίσθαι πρότερον, ὅ
 ἀνατάλασθαι δέναι οἱ Νέρων
 οὐκ ἔστιν ὅτι νίκης. ὅ δ' ὀργί-
 νει τε, καὶ μαυριμῶς ἄχῃ καὶ γὰρ
 δὲ καὶ ἠεροῦτο ὑπὸ τῇ σκηνῇ
 οὐκ, ἐπ' αὐτῷ δὲ τὰ γυναικῶν
 τῶν ἑλλάνων ἰδὼν τῷ Ἡπει-
 ρώτῃ,

Necrates tragicū histrio-
 nem illū, quo pacto in Isth-
 mijs perierit. Paria enim
 pericula et circa artes sunt,
 si qui in ijs ostentandis im-
 pendio elaborant. MBN.
 Quid hoc autem Musoni?
 admodum enim ignarus eim
 sum quod dicit. M V S O.
 Audi igitur rem absurdam
 quidem & insolentem, at-
 tamen in conspectu Græco-
 rum actam. Nam cum in
 Isthmijs lex esset, ut neq; co-
 mœdia certaret quispiam,
 neq; tragœdia: Neroni pla-
 cuit tragœdos superare. Ac
 prodierunt ad hoc certamē
 plures quidem: Epirota au-
 tem ille, ut qui uoce optime
 ualeret, & ob eam artem
 etiam celebraretur, & in
 admiratione esset, claris so-
 lito fingeat & coronam
 amare se, & nihil de studio
 remittere uelle priusquam à
 Nerone decem talenta pro
 uictoria acciperet. At ille exasperabatur, simul & in-
 sani more ferebatur: nam & auditus iā sub scena fuerat,
 in ipso uidelicet certamine. Acclamātibus autem Græcis,
 Epirota

ῥῶτη, τίμῃ τὸν ὑγραμμάϊα,
 ἀποδοῦν ὑφάνω αὐτῷ ἔσται.
 αὐτῷ δὲ ὑποκαίοντι τὸ φθί-
 ρμα, καὶ ἀποτιμῶς ἱρίοντι,
 ἀσπίματι Νίημι ἐπ' ἐπελάν-
 τῳ τὸ ἐλῶνι ὑποκαίοντι, ἵον
 πρὸς ἐκοντάς τι τῷ πράγματι
 τι, καὶ γὰρ δὲ καὶ δίδται ἱλ-
 φωτίνου καὶ διόδοι πρὸς
 ἐλαμῶσι αὐτῶς, ὡς ἀπὸ ἱγχο-
 ρίδια, καὶ τὸν ἡπειρώτῳ ἀνα-
 στήσαντες πρὸς τὸν ἀγγλὸν
 να, κατὰ τὴν αὐτὴν φέρου-
 γα, πᾶσι τὸν ἐρῶν τῶς δίδ-
 τοις. Μι. τραγωδία μὲν ἔστι
 Μουσίου, μίσημι ἔστι πάλ-
 ἐν ὀφθαλμοῖς τῶν ἑλλάνων ἱγχο-
 σάμῃ; Μι. πᾶσι δὲ τὰ τα-
 σιανὰ τῶν μὲν ἱονῶν. Μι.
 αὐτὸ δὲ τραγωδία ἐστὶν ὑποκαίοντι
 ἀπὸ τῶν, ἱονῶν αὐτῶς τὸ
 φθίγμα, τί χρὴ θεωμάσθαι; καὶ
 γὰρ δὲ καὶ τὸ πῦρ τὸν ἐρῶν,
 πᾶρ δὲ αὐτὸ καὶ ἱονῶν, ἀπο-
 φθίοντι ἕρμεσι, ὡς καὶ τῷ
 ἀπὸ Μουσίου ἱονῶν. καὶ τῶν
 πῦρ καὶ καίοντι αὐτὸ ὡς τὸ
 πυθνικὸν οὐ, unde uoc-
 rare conatus fuerit, ut uid-
 equa esset? quoniam ipso

Epirotæ mittit scribam, qui iuberet hunc submittere sibi sese. Sed pergentie eo, & supra modum attollente uocē, populariterq; ac liberè cum ipso contendente, immittit Nero in pulpita suos histiones, tanquam qui ad hoc negotium pertinerent. Nam et libellos elephātinis & duplices habebant, quibus præ se intentis, ueluti pugionibus utebantur. Atq; hi Epirotā ad proximam columnam erigentes, guttur ipsius fregerunt, cadentes obuersis in rectum libellis. MBNE. Tragedia autem nicit, Musoni, sceleratum adeò facinus in oculis Græcorum ausum? MVS O. Quid putast ludus hic adolefcenti fuit, qui matrem occidit quoque. MBNE. Si uerò inter tragedias histriionem occidit, execta illi uoce, quid adeò attinet demirari, quando inspirare solebant, obtulicet neque Apollini uox alitybio recensente cum inter Orestas

ορίσται τί ηγεῖ Ἀλκμαίωναι,
οἷς τὸ μητρικὸν ὄνομα, καὶ λόγον
ποιεῖ ἱουκλῆαι ἰδούκην, ἰπειδὴ
πατέρας ἱτιμώρην. Μυ. ὁ
δὲ μηδ' αὖτε ἀπὲρ ἔχωρ ὅτῳ
ἱτιμώρην, ὑβρίσθαι ὑπὸ τοῦ
θεοῦ ὤτε, πρᾶκτόρα τῶν ἀλλο-
θῶν ἀπύρ. ἀλλὰ μεταξὺ λῶ-
γων, τίς ὁ προϊδὼσα ταῦτε; ὡς
ἐπάγειν τί ἀγαθὸν εἴηεν; ἵστῃ
φάσκει γὰρ τὰς ἑσφάλας,
ὥσπερ χορὸς σύμφωνος, καί τις
πρώτας προτάνει τὴν χοῆρον,
παρὰ κλισίῳ μὲν ὁ ἡμῖν θαρ-
ρῆν τι καὶ χαίρειν, βεῖται, εἰ
μὴ παρακῆ, Νίρνασι χιρῖδας.
Μι. βεῖται γὰρ, Μισώνεις, καὶ σα-
φιστόν γε, ὅσῳ ᾄ γὰρ ἀπῆλο-
ται. Μυ. ὡς γὰρ ὁ θεός. Μι. ἀλ-
λὰ μὴ ἐπὶ δόχῳ μὲν ἔστι, ὡς γὰρ
ταῖς ἑσφάλας ἔφα-
σι δᾶν.

confidere nos, & gaudere: clamatq; , nisi non satis recte
percipio, Neronē perijisse. MENEC. Clamat enim Mu-
soni, & manifestius utique, quo propius terram contigit.

MVSO. Euge, ὁ δῖς. MEN. Sed ne gloriemur.

Nam ^b mortuis, ut aiunt, non de-
cet conuiciari.

Orestas & Alcmaeones, qui
bus id quod matres occide-
re, etiam laudis aliquam fa-
mam praebeat, postquam id
in ultionem patrum fecerāt.
MVSO. Hic autem cum
nullo modo dicere posset
quemnam ulius esset, coniu-
melia à deo affectum sese
putabat, cum tamen mitio-
ra quam ueritas exigebat,
audisset. Sed interea dum
sermones cedimus, quae nam
navis ista est quae huc pro-
pinquat? Vt autem boni ali-
quid afferre uidetur? Nam
coronati capitibus omnes
sunt, perinde ut chorus qui-
spiam, qui faustum aliquid
nunciaturus ingreditur. Et
quidam ex prora manum
protendit quoque, iubēs &

GILBERTI COGNATI

Annotationes.

a. Neronem igitur.) Neronē in primis musicæ studiosum fuisse, testis est Tranquillus, aded ut præ se Apollinem contemneret, quem ut citharædum pingebāt pictores. Talis in theatro sæpe uisus est Nero: qui etiā statuas suas citharædico cultu posuit. Cuius natiuitatē poeticè describit Seneca in ludo de Claudij Cæsaris morte. b. Nam mortuis non decet.) Sunt enim iam interfecti nullis omnino conuiuijs aspergendi, nec insectandine cum laruis, iuxta prouerbum, pugnare uideamur. Vnde Chilon ille Lacedæmonius uetabat de mortuis etiā malè loqui, quodd nihil ingenuo uiro indignius crederet, quàm eos incessere lingua qui respondere non possent, ac turpe esset cum umbris luctari. Huc præterea & illud Aristotelis referendum est, qui in Rhetoricis citat Platonem ex Politia, qui scripserit, eos qui mortuos allatrarent, uideri similes castellis, qui lapides iactos morderent, ipsos autem qui laxissent non attingerent.

PALINVRVS.

ARGUMENTVM.

Duo hi Dialogi sequētes, Luciani non sunt, neq; Græcè scripti etiam: sed quia à doctis Italia cum Lucianicis eodem titulo coniunctos accepimus: ne horum quidem lectione fraudare quenquam uoluimus, præsertim cum ad exemplum Lucianicorum aliquo modo effecti & ipsi essent.

PALINVRVS, CHARON.

*Q*uæro te, ô Charon, sine me ut iam nauim conscendam. CHAR. Quis me appellas?

PAL. Ego nauita quondam illius, quē nūper uiuentē transuectasti, Aeneæ Troiani.

CHA. Tu'ne ille es qui apud portum Velinos inhumatus iacebas? PAL. Ille ipse sum. Sed crede ecclestium nutu fieri ut transuehar, quorum prodigijs longè lateat.

gè lateſq; actæ finitimæ gentes, & offa mea iam expiate-
runt, & tumultum mihi, tumultoq; inſuper ſolennia ſtatue-
runt. Quare te oro, ô iuſtiſſime Charon, patere tandè ut in-
grediar ſic proſpera ſemper ſit nauigatio tua; ſit ſolida na-
uis tua atq; inconcuſſa. CHA. Rem iuſtam petis Palinu-
re. ingredere ut libet. Vos uerò tam conſertæ umbræ, quid
fatigatiſ me precibus? quid fatigatiſ? quæ nã hæc uis deſideo-
rij? Expeſtate tantisper, dum trans flumen hunc porto: re-
grediar quamprimum. PAL. Habeo tibi Charon im-
mortales gratias, qui me his tandem eripuisti è malis, qui
me dira hac tandem qua detinebar tranſfretandi cupidine
liberaſti. CHA. Amo te equidem, Palinure, tum propter
Aeneã regem quẽ mihi nominaſti, qui et ſuper omnes quos
unquam uiderim mortales, uiſus eſt mihi ſingulari quadam
præditus pietate: tũ propter meum etiã, quod olim cõmune
fuit tibi, magiſteriũ. par enim ſibi quiſq; parẽ affectat, de-
lectatq; magis quæ inter pares ſit uel conſabulatio, uel uita
actio. Afficiebar porrò nõ modico dolore, quũ uidebam iã-
dudum te in a citeriore hac ripa errantem, incertumq; ſedẽ
tua. Neq; licebat tibi ſuccurrere, propter legẽ mihi datã, ne
quenquã niſi humatõ prius corpore tranſſortem. Sũ enim
ego minimus inter infernos habitatores, ſubiectusq; alienæ
poteltati, cui parẽre non tam pulchrum mihi, quã aliàs
neceſſe ſit. Gaudeo autẽ nunc & lætor, quòd ea aliquãdo ſe-
ſors tibi obtulerit, qua & tuum implere deſiderium, &
meum releuare dolorẽ ſalua lege officij mei poſſum. PA.
Imò ego non minus propter te dolebam ô Charon, quia
perſpiciebã tot te graues aſſiduosq; labores perferẽtem ſi-
ne ulla relaxatione. Neque enim me latet, quot quantuſq;
uexari malis ſolent nauium gubernatores, qui nihil aliud
in uita

in uita quàm navigationem exercui: atque ita exercui, ut nihil illa grauius, nihil periclitatius contingere mortalibus putem: propter quod credibile magis tibi uideri potest, si agebat me utique fatigatio tua, repetentem animo antiquas, quas iuuenis etiam sustinebam, nauticas fatigationes meas: quarum experientia iam edoctus sciebam probè pari malo tuo condolere. CHA. Frustra propter me dolebas, Palinure: nam nihil molesta mihi est ars mea. PAL. Quid ais? CH. Aio gratam me habere & iucundam artē meam. Vides ut cruda uiridisq; senectus est mihi? Memini haud unquam ab ipsa, quæ iam omnium annos supero, longæua atate mea pertæsum me esse laboris mei, qui quotidie insto alacrior atque ualentior. Sed intelligo cur tu aliter tibi persuadeas. Est enim communis hic morbus mortalium, ut sortis suæ quenq; distædeat semper, uiuatq; contentus nemo studijs suis, laudent uerò longe, ac beatiore existiment omnes qui diuersas à se artes atque actiones sequuntur: uerum falluntur maxime opinione sua. Nam si rectè intueri uelint, cognoscent perspicue, nullum esse in uita eorum statum qui non magnis scateat miserijs, quem non magnæ grauesq; perturbet undiq; molestiæ et uexationes. Et si detur aliquādo ut alter in alterius studia trāsferatur, quàm uideas tunc sua cuique leuia uideri, quæ prius præ gravitate accusabat: contraq; ea grauiora, quæ prius leuia uidebantur? Itaq; si bene consideres, Palmure, nō est ita grauis mea cōditio ut cēses, neq; propterea quòd nauclerus sim, sum eo miserabilior. Sed tu (ut uideo) sequeris uanos errores mortaliū, ego uerò integritatē tātum, iudiciūq; ueri lucē secutus, dego cōtētus ac lætus sorte mea, neq; adscribo mihi calamitatē, quòd desudē quotidie nauigādo, & defatiger. Neq; ob

hoc arbitror quempiam horum qui mecum simul ultimam sedes colunt, me esse beatiorum, non ipsos iudices, Minoem, Rhadamanthum & Aeacum, quanquam magna omnes emineat potestate: non ipsum Ditem, quanquam sceptro potens sit, atque regna ista moderetur. Sunt namque & illis sui labores, suaeque molestiae, & maiores forte, quo & maiorem regiminis sarcina premuntur. P A. Potes de te tibi Charon persuadere ut libet mihi enim de me nunquam persuadere poteris, quin ars nostra sine ulla comparatione ceteras laboribus & periculis excedat. quod liquidò tibi probarè, nisi quòd uere or ne tadio te afficeret fortasse longior narratio nostra. C H. Imò summa me afficeret recreatione. Nā & delectat me tecum sermocinari, & nauigantibus etiam magnā animorū refocillationē asferre solent huiusmodi cōfabulationes. P A. Quādo igitur nō est tibi iniucundum, prosequar suscepti sermonis nostri rationē, ut intelligamus, nō esse duriorē ullā, quā nautarū sortem: quod tibi faciliè persuades bo, si animaduertas quos aestus et frigora tolerare eos, quos perhorrescere tonitrus et fulgura, quibus perfundi imbribus, qua uentorū rabie agitari quotidie necesse sit. Si cognoscas quoties eos torqueri fame et siti, quoties squalore etiā te terrimo cōsumi cōtingat, si attēdās habitationē eorū instar carceris, supellectilē uel nullā, uel sordidissimā, strata dura, cibaria aspera, potū immundissimū, indumenta spurca, in cōmoditatem rerū omniū, noctes insomnes, et sub diuo semper, et inquietas. taceo perpetuū alioque quoddā eorū exiliū. quos patriae eorū exteros, profugos, uagos, palātes, ignaros quietis, priuatos omni (quo nihil est in uita dulcius) cōiugiū, sobolisque fructu ac iucūditate, quis nō abiectissimos, longēque omniū mortalium miserrimos esse iudicabit? Prætereo Scyllā,

Charybē

Charybdim, Syrtis, Symplegades, tot infesta nauigantibus
 maris pericula. Omitto tēpestates, quibus nec uisu quicquā
 est tristius, nec horribilius, quibus & ad summū uitæ usq;
 discrimen quotidie iactantur, quatiuntur, & (quod saepe
 accidit) submersi tandē obriuntur. In qua re nemo est qui
 idoneus magis quā ego, testis adhiberi queat: qui cū mul-
 tis fuerim quassatus tempestatibus, tum ea maxime quæ me
 ex Sicilia in Italiā nauigantem inuasit, tam sœua atq; hor-
 rens, ut horrore sit adhuc mihi eius recordatio. Non possum
 certè ut par esset, explicare tibi acerbitem illius tēpesta-
 tis, sed quanta extiterit, ex hoc facile coniecturam facere
 potes, quod Aeneam ducē, cuius summa constantia & ani-
 mi fortitudo ubique decantatur, uidi ego contremētē gra-
 uiter atq; ingementem, extensisq; ad cœlum manibus bea-
 tos longè inclamantem eos quibus ad Troiam oppetere cō-
 tigisset, lamentatēq; pari ab eorum morte, ac fortissima,
 à Diomedis gladio se ereptum extitisse, crudelem equidē diē
 illuxisse cunctis ultimū: neq; ex numero nostro quēquam
 putauī euasurum, nō ipsum Aeneā, non Ilioneum, nō Acha-
 tem, non Abantem, grandæuūmque Alethem, quorum naues
 longè disiectas, ad summūq; penē exitiū adductas, nescie
 quæ uis illa nisi diuina liberauit. CH. Nō incognita mihi
 narras: hac ea ipsa die rescīui. PA. Quo id modo? CH.
 Quo id modo, rogas? An acrem illum fidumq; Orontē igno-
 ras, ductorem Lyciæ nauis? Is quidem tunc submersus con-
 cessit ad me illic, exponens mihi ex ordine omnia quæ tu
 differuisti, implorās deinde opē, rogitansq; multum ut se ul-
 teriore in ripa sīsterem: quod nunquam passus fui, quū inter
 fluctus adhuc corpus suū sine sepulchri honore iactaretur.
 Nunc agit sese circum hæc stagna mœstus atque errabun-

dus uidisti illum? P. A. Et non uidi, & unicum meorū so-
 latium habui, dum tantisper in ripa moratus, pari cum eo
 detinebar infelicitate. Nec enim falsa de tristi eius interitu
 retulisti, cuius adhuc imago subit mihi, dum excussum &
 puppi, contortumq; ter eum atque circumactum (horren-
 dum) à fluētū, rapidus tandem æquore uortex absorpsit.
 Sanè quod ad me pertinet, nihil edisseram: qui licet eam e-
 uaserim tempestatem, amarum tandem aliquando etiam
 uitæ meæ finem inueni, excussus & ipse pariter atque ia-
 ctatus inter undas: quod deerat, insuper ferro præterea
 obruncatus. Ex quo nec tantum mihi timui, quàm Æneæ
 meo, ne tantis undis surgentibus spoliata magistro nauis
 deficeret. Hæcine eorum deliciæ, opes, tranquillitas? sic
 illis uiuitur, sic moritur. Tui nunc & aliorum defende stu-
 dia & artes, cōtendeq; si libet, maiorem esse etiam eorum
 miseriam & calamitatem, qui patrias incolētes suas, uxo-
 rumq; ac filiorum societate beati quiescunt, gaudent, lu-
 dunt, hortantur, amicitias colunt, exercentur. commodè,
 habitant magnificè, uestiuntur cultè, conuiuantur letè, cu-
 bant molliter, iucundos suos ac geniales agunt dies. Adde,
 qui in urbibus optimates & primarij magnam sibi uendi-
 cant auctoritatem, habenturq; summo in precio atq; ho-
 nore, qui ius dicunt, qui causas agunt aliorum, qui fasces
 gerunt, qui ducunt exercitus, qui uel assistunt principibus,
 uel principes ipsi magni illustresq; sunt: quibus nec optabi-
 lius quicquam in uita esse uideo, neque beatius. C. H. Fal-
 leris longè Palinure: nā quos beatiore esse arbitraris, mi-
 seriores illi sunt ulla sine dubitatione. Neque enim nega-
 rim sortem subiectam esse nautarum magnis malis: sed ita
 subiectā, ut comparatione aliarū, quæ maioribus etiā gra-
 uantur

uantur incommodis, minus certè misera iudicanda sit. Quid enim tristius, ut ad tuos ueniam qui patrias suas colūt, quid miserabilius, quàm domi suæ agere, & ita agere, ut iucundiores aliquando quàm uitam mortē optes? Quæ ulla maior calamitas, quàm circumdari urbem hostibus, ingruere bellum, uolitare tela, stringi enses, perfodi muros, fremere tormentis, saxo dirui, domos tremesceri & concuti? quemque fame sitiq; deficere, corrumpi aerem, occupari moenia, spoliari templa, diripi patrimonia, publicari bona, incēdia parari, malos exultare, bonos torqueri, affici conuicijs, expelli domibus, uulnerari, carcerari, relegari, deportari, trucidari filios ante parētū ora, uim pati uxores, stuprari gnatas? Videntur an hæc tibi mala, Palinure, & an hūc quæ tu meministi, ulla ex parte comparanda? PAL. Quàm uera narras, ô Charon, quàm nunc uel audiens ista perhorrescot. Venit enim mihi in mentem grauis illa & deploranda patriæ meæ^b desolatio: Troiæ inquam, tam præpotentis olim atque prædiuitis, cuius euerfione nihil credo referri posse crudelius aut lachrymabilius: tantaq; fuit calamitatis eius magnitudo, ut longè plura etiam atq; tristiora quàm tu supra memoraueris, sibi contigerint: quæ si uelis, omnia tibi, ut rem certius agnoscas, explicabo. CHA. Haud opus est Palinure, quoniam & tempus nō patitur, & ego hæc omnia non secus ac tu nota atq; comperta habeo. Nā & mihi renunciauerunt ut quæque aduentabant animæ ex illo bello profectæ. Nihil certè, ut nunc tu dixisti, peruenit ad aures meas crudelius aut lachrymabilius. PAL. Faxo ut iubeas: sed aduertas Charō, grauissima licet hæc sint, rariora tamē cōtingere, quàm ea nautarum quæ supra exposui.

CHA. Referam ergo alia frequētiora, & ex ipsis quidem

met ciuitatibus, quarum relatio augebit etiam earum mis-
 seriam. Vade oro, & per ciuitatem, plateas, porticusq; di-
 scurre: quid aliud offendes, quàm oblatrantium maledicta,
 insimulationes pestilentissimas, optimi cuiusque dilacera-
 tionem, quid non? exploratorum insidias, inuidientiumq;
 uenena. Diuertere modò gressum, & artificum mercatorumq;
 tabernas ac conuentus pete: quid aliud deprehendes, quàm
 sermonum nebulas, fucos, mendacia, deceptionesq; mani-
 festas? Transfer dehinc te in fora publica, sedesq; iudicia-
 ri: quid aliud audis quàm undique omnia magno strepitu
 ac clamore misceri? Quid intelliges aliud, quàm cades, bo-
 minum compilationes, furta, grassationes, conspirationes,
 proditiones? Quæ alia occurrent tibi, nisi litigatorum iur-
 gia & contentiones, testium periurationes, causidicorum
 prauaricationes, iudicum corruptiones, præsidium ambi-
 tiones ac rapinæ? Quos ibi alios obuiâ tibi habebis, quàm
 exultâtes improbos, lugêtes bonos, oppressas uiduas, procul-
 catos pupillos, egentes prostratos? Attolle postea aliis ocu-
 los, & atria principum perscrutare, quàm non uidebis ibi
 assentatorum exaltationem, speculatorum acceptionem, mi-
 litum audaciam, feneratorum uoracitatē, quæstorum impro-
 bitatem, quàm non potentum hominum in tenuiores uim atq;
 insolentiam? Quas non concussiones? quas non populatio-
 nes? quos non innocentes accusari, criminari, carcerari, pro-
 scribi? P A. Grauiâ hęc nimis ac miserabilia. C H. At re-
 stant alia, quæ non minus tibi grauiora & miserabiliora
 uidebuntur. P A. Perge. C H. Quæ fortassis etiâ grauiora
 & miserabiliora iudicabis, quoniam domestica ac frequet
 magna est eorum pestis. P A L. Fare. C H A. Nolo tibi
 palinure afferre in medium graues longosq; artificum &
 negocia-

negociatorum labores: non eos quibus afficiuntur agrorum cultores, non quibus milites, non quibus causidici, cæterarumq; disciplinarū sectatores, æstus, algores, inedia, peregrinationes, anxietates uel pericula, uulnera, cædes, districtas habitationes, infinitaq; agendi, cubādi, uescendi incōmoda uel fastidia, lassitudines, uigilias, sollicitudines, odia, & infamationes. Nam si completi cuncta sermone meo atque exequi uoluerim, tot tantaq; dicenda se offerēt, ut præ longitudine malorum ac mole, citius nauigatio nostra quam oratio finem possit inuenire. Omittam itaque, & commemorabo tantum quas inter domesticos parietes, tum seruorum, tum uxorū ac filiorū molestias ac turbationes pessimas perferre solent qui gubernationi præsunt rei familiaris. Quam si ita ut naualē expertus esses, facile quicquid dicturus sum, me etiam tacēte & intelligeres & approbares. Nam seruorum primò in dominos semper prompta maledicta, furta, impositiones, fugas, arrogantiā, negligentiam rerum dominorū, temulentiam, edacitatem, somnolentiam, tarditatem, ignauiam, nemo est qui non uideat magnā afferre his qui patiuntur, infelicitatē. Deinde filios, quorū amore nihil dulcius esse fertur, quāta animi cū amaritudine aspiciāt parētes uel ægotare, uel mortem obire, quod frequenter admodum fit, satis existimo etiam te intelligere. Quā uero grauem & anxiam credis esse eorū uel parturitionem, uel educationē, uel institutionem? Quoties pro eis bonos parentes gemere, suspirare, dolere, torqueri? Quāta etiam putas perturbatione affici, dum quos progenuerunt, immensaq; adeo cura aluerunt, uel parum sibi audiētes, uel rebelles ac infestos postea habere contingat? quā dolenter eos ferre arbitrarī dum insani & uercores sunt, dum

hebetis & crassi ingenij, dū effœminati et molles, dū dilapi-
 dant & euertunt patrimonia, dum nulli bono operi & stu-
 dio intendunt, dum per præcipitia uitiorum omnium uitam
 ducunt suā? Quid de uxoribus loquar, quas dos tumidas, ge-
 nus insolentes, forma suspectas, deformitas reddit inuisas
 quarum lingua nihil perniciosius, quarū audacia nihil pro-
 digiosius, quarum improbitate nihil execrabilius. Quæ iur-
 gij semper & contentionibus obtundunt uiros, quæ sem-
 per conqueruntur, semper exprobrāt, semper insidiantur.
 Quibus quum desint cætera, nunquā tamen lachrymæ, ge-
 mitus & suspiria. Quæ cæca sua (qua tantum ardens) orna-
 mentorū ambitione exhauriunt opes, labefaciūt domos, co-
 gunt maritos in malos quæstus, in dira scelera. Non refero
 turpissima adulteria, quibus nec punitur minus, nec pecca-
 tur magis quicquam. Ea quanto dolore afficiant bonos con-
 iuges, nemo satis unquam meo iudicio enarrare posset: sed
 magnū doloris argumentū præstāt, & grauissimas cædes,
 & ingentia quæ sepe propter corruptas uxores bella exero-
 serunt. P A L. Hoc plū quā uellem, scio: nam arduū illud
 quod ego uidi Græcorum & Troianorum bellum propter
 Helenæ & raptū, in eam excreuit rabiem, quam nulla mun-
 di regio ignorauit. C H. Quæ toti mundo manifesta sunt, ea
 tantum nostri, Palinurei: at si singula, quorum nihil me la-
 tet, intelligeres, adducereris in tantum stuporem, ut stu-
 pesceas etiam præ miseratione conjugalem uitam lachry-
 mares. P A L. Hui quid narra? C H A. Narro quæ
 quotidie uideo & pertracto. P A L. Ergo connubia putas
 polluta & coinquinata? C H. Minime. id nunquam dix-
 rim. P A L. Atqui multas memini me uidisse ea præditas bo-
 nestate, ea religione, ac uitæ integritate, ut diuinum quiddā
 magis

magis quàm humanū redolere uiderētur. CH. Et multas uti que eiuscemodi esse confiteor, sed eas quidem, quæ optimis honestissimisque ortæ parentibus, ebiberūt à primis annis sobrios & castos mores: quæ sanctis parentū suorū exemplis educata, uitam instituerunt, peccare castigata, sapienter ad mansuetudinem edoctæ, ad pietatē, ad fidem, ad diuinū cultum, ad rectū cōpositumque regimen rei familiaris. Quæ se à thyrasis, salubus, iocis: quæ se à spectaculis, ab immodestiore cultu, ab licentiore colloquio abdicarunt. Cæterum quæ cōtra sanctitatem, quæ malis institutis, peruersisque parentum exemplis imbutæ, molliter uixerint, assuefactæ delicijs atque turpi ocio, quæ nihil nisi saltare, canere, fides pulsare audierunt, quæ præterea oculis suis hauserunt, matrū præsertim obscœnitates & immunditias: hæc quæ fide & integritate esse putas erga maritos? illabuntur siquidē tanquā uenena tenellis mentibus parentum exempla: inde rarior etiam quàm reris, est hymenalis honestas, quo qui eas uel emendatis instituāt moribus, uel sancto inuitent exemplo, parentes simul rariores habeantur. Prodeunt postea in publicū quæque etiam procaciores, aperta fronte, directo gressu, quasi pudicitiam ipsæ consecrassē uideantur. Et quæ secretum intra cubile probra gesserunt, cum uestem induerint, illa conatexisse atque occultasse existimant. Vosque ea, uanum uulgus, ita ut cernitis, uera ducentes esse arbitramini. At ego nihil quàm quod res habet, de eis iudico. nuda enim hic omnia atque aperta sunt. Non ueste hic teguntur macula, non pallio obnubuntur scelera. exertos omnes ac nudatos, rerumque omnium uacuos prorsus hic ingredi oportet. Quicquid in uita malè tentatum, maleque actum est, hic fronte coram ipsa demum gestatur, dissipatur, ostentatur.

Quare

Quare non mirum tibi uideatur, si quorumcunq; nota habeo crimina, qui quorumcunq; etiam nudas, ita ut prædixi, transueho umbras. Quam proinde ingentem uideo earum turbam, quæ cum impudicitiam longè apertam ostendant suam, pudicissima tamen in uita habeantur? Quâtas secum in maritos fraudes gerunt, quot simulationes, quot proditiænes, quantam hypocrisim, quot aliorum obscænos amores, quot pollutiones, quot suppositicios partus, quot mentitas emutationes, quot alieni seminis susceptas messes? At, quod ridiculum magis est, lugent postea ignari mariti hæc sibi extinctas uxores. Laudant inter cœtus & prædicant quasi pudiciæ principes: statuunt mausolea; plurimi quoq; epigrammata condi, orationes scribi & pronūciari curant, in laudem ac memoriâ castitatis fideiq; earum sempiternam. An hæc tristitia & amara esse censes Palinure? Et an comparisonem ullam habere putas cum his nautarum, quæ ea seueritate & acrimonia recensuisti, ut cætera læta, fausta, delictarūq; plena (si tibi fides daretur) existimanda essent PALIN. Haud equidē tanta in ciuitatibus priuatūq; domibus, quanta modò enumerasti, mala regnare credidissim. CHA. Ita proficit, inexpertos sermonem aliquando inire cum his qui multarum rerum usum atq; experientiam habent. PAL. Ita fit. CHA. Quòd si animaduertas, labores quos perferunt nauta, corpori magis quàm animo insensos ire, concedes amplius etiam sententiā meam. Nam huiusmodi res duræ assiduo quodam usu & assuefactione mitiores fiūt, & quodammodo domātur: quas uerò ego me morauī, cum animū magis affligunt, non ita usus & assuefactio mitigare atq; edomare potest. PAL. Consentio tibi iam, gaudeoq; in eam lucem te illustrante peruenisse, ut intelligam

intelligam tam magnā aliorum & maiorem etiam quā
nautarū miserā. Sed illud non possum intelligere, quin prin-
cipes saltem ac magni uiri, non dicā nautis, sed ceteris insue-
per quibuscūq; mortalibus beatiores sint. CHA. Cur?

PAL. Quoniam omnibus abundant atq; affluant bonis.

CHA. Quibus? PAL. Honore, gloria, opibus, delicijs, ami-
cis, potentatu, imperio. CHA. Hisce? PA. Hisce, & multo

pluribus. CHA. Erras. PAL. Errorē hunc optassem

in uita mihi. CHA. Deliras. PAL. Maluissem ita delira-
re, quā tua cum sententia sapere. CHA. Quid si nihil illis

miserius? PAL. Quid si nihil beatius? CHA. Haud un-

quam hoc mihi demonstrabis. PA. Non tibi ij beati uiden-

tur, qui quicquid ad explēdas uoluptates optari potest, asse-

quuntur? quibus conuiuandi, cubandi, unguendi, lauandi, lu-

dendi, uenandi, aucupandi, ad omnē nitorem atq; satietatē

semper facultas sit? Quibus quotquot uelint concubitus fœ-

minarum, quotquot uelint arua, equi, canes: quibus tot sunt

serui, tot exulta palatia, tot munitæ arces, oppida? Qui tan-

tū possideant auri, gemmarū, uestiū, supellectilis? Quibus au-

diant omnes, assurgant, inclinent? Quos populi uereātur, ti-

meant, laudent, decantent? Qui leges dicant, mandent, exer-

ceant, proscribant, puniant, extollant amicos, uindictent inio-

nicos, trucident rebelles? CHA. Non d est tam magnā

ut existimas Palinure, eorum beatitudo. Nam parit certē

fastidium tanta bonorū cōtinuatio, tantaq; affluentia, neq;

sapit tantū, quæ non aliquando intermittitur uoluptas. Præ-

terea quomodo eos tu beatos iudicare potes, qui tantis opib.

atq; delicijs suis nunquam fruuntur cū iucunditate, nunquā

cū gaudijs? qui in tanta rerū copia nunquā exbilarēt se, nun-

quam releuent animū, nūquā exultent? Qui tanta licet bo-

norum

norum ubertate redundantes, tristitia tamen semper obdu-
 cantur, solitudine prematur, anxietate torqueantur? Non
 tibi multo optabilior uidetur priuatorum conditio, quorum
 uita securior, et uoluptates etiam, si mentem intendes, ma-
 iores sunt? quos summa semper condit hilaritas, mulcet festi-
 uitas, explet alacritas? Quantam putas affere delectationem,
 quae communis cum uxoribus et filiis uita exigitur, dum cu-
 bant tute, uescuntur laete, iocantur modesti? Quam dulce
 esse arbitraris amicorum inter se et aequalium parem uitam,
 domesticum usum, frequentem conuentum? Quid eorum amo-
 re suauius, confabulatione gratius, curis melius atque commo-
 dium? Quantum credis laetitia et exultationis habeant eorum
 conuiuia, ludi, cantus, saltationes? quantum dilarent animos et
 permulceant? quantum emanet mellis? cuius nec stillam princi-
 pum aliquis degustauit. P A. Haud intelligo Charon hanc
 quam refers regum tristitiam atque anxietatem, qui inter risus tan-
 tum, blanditias iocosque uersentur, quibus semper psallatur,
 canatur, plaudatur, et quicquid ad transigendam hilarem ui-
 tam excogitari potest, exhibeatur. C H. Etiam, ut uideo, iu-
 dicas Palinure, quae oculis tantum patenti quo errore decepti
 mortales, plurimum seduci solent: sed quod certum asserre
 possunt iudicium exteriora corporis, quae uelamenta quaedam
 magis sunt ueritatis? At quid certi promittere et ostentare
 potest frons hominum, quae plures quam Proteus species men-
 tiri, atque in plures mutari queat? Consideranda sunt secreta
 animi fibrae: perscrutanda sunt interiores mentis latebrae
 quas si peruidere ita ut frontem posses, prohi dolor, quantum ibi
 malorum turbam, quantum formidinum atque strepitationum aciem in-
 trospiceres, quot angores, sollicitudines, suspiciones? quot pe-
 stilentis morbos et perturbationes? quanta aperirentur ulce-
 ra, quot

ta, quot plagæ & cades, quot insidia, quot enses, et telorū infinita genera? quæ nec somnos eorū quietos, nec cibos placidos, nec opulentiam dulcem, nec imperium iucundum, nec delicias iocosq; lætos esse permittant. P A. Nesciebam adhuc hæc eorū qui dominantur mala: sed cur illis contingant tanta, non capio. C H. Contingunt tanta propter graues inimicitias, acerbæq; odia quæ continuè cum finitimis ciuitatibus, cum subditis sibi populis, cum semet ipsis etiam gerunt, quo fit ut ingrauescentibus odijs, incrementibmq; iniurijs, quibus quotidie afficiunt quemq;, necesse sit illos torqueri & affligi grauius, confidere nemini, suspicari omnia. Possunt extimere muscas etiam (ut aiunt) uolantes, gaudere & letari nunquam, tristitia & mœrore detineri semper. P A. Adducis me facile ut credam suspectas eos habere finitimas ciuitates, cum quibus & insensa odia confiteor, propter continua quæ exercetur bella, & dominandi libidinem, quæ plurimū incenduntur. Cum suis uerò quibus imperant populis, nihil accipere possum nisi amorem, & dulcissimam pacē. Porro si cum finitimis sint inimicitiae, si oriatur bella, sic demum etiam augentur imperia, subducuntur oppida, profligantur acies, spoliuntur & captiuantur hostes, populationes fiunt, trophæis decoratur patria, uictorijs celebratur, triumphis extollitur. Ob quæ & principum gloria, & urbium ornatus, & inimicorum timor, & populorum inter se leticia, atq; erga principes fides et amor crescit. C H. At tantum narras quæ prospera sunt & læta, ac quæ frequentius accidunt aduersa & tristitia pratermittis, quasi semper eos putes debellare hostes, potiri uictoria, triumphis exultare, nunquam uerò uinci, prosterni, agros suos populari, bona sua diripi, et è suis se oppidis deiici. Sed maiora hæc

hæc prætereamus, de minoribus tantum dicatur. Quippe si
 conseras quas strages suorum & cades sustinent, comperies
 longè maiore damno quàm lucro partas eorum uictorias con
 stare, discussaq; ratione decessisse plus illis, quàm accessisse.
 His adijcias, ut populorum etiam suorum odia, nedum fruti
 morum intelligas, quòd ad inferenda bella & persequendos
 hostes optis illis est ingenti & munito exercitu, multo nauis
 gio, longa armorum & machinarum præparatione: quæ
 quæ magno & inestimabili consistunt sumptu, nec proprij
 suppedient redditus, necesse est nouis uectigalibus uexare
 populos, nouas indicare præstationes, nouis angariis: auge
 re tributa, multiplicare onera, exhaurire q̃s omnium, erade
 re marsupia, imò uiscera pauperum, paruos atq; magnos dir
 pere, spoliare, conculcare. Inde fit, ut quum inuisos manife
 ste se cunctis intelligant, suspectum tum sibi incipiant habe
 re quemq; nullius fidei, nullius amicitia credere, coniectare
 omnia in malâ partē. Habet enim hoc in se pessimū malefa
 ctorum conscientia, ut quos iniuria affecit, nunquā reuocari
 in amicitiam, nunquā mitigari, & ad ueniā moueri posse
 putet: proinde magis insurgitur, grauiores itur in iniurias.
 hunc proscribunt, illū carcere includūt: quorundā patrimo
 nia publicant, alios iugulari aut strangulari iubent. Volun
 tate pro ratione utuntur. Eorum quoq; quos tantis læserunt
 malis, cognatos, affines, amicos, socios, seruos, quasi fidei
 suæ diffidentes, persequuntur. Tum cæteri qui chariores e
 tiam uidebantur, exempla aliorum proponunt sibi, acuitq;
 ipsi non minus odia. Nam nō minus rebus suis ac salutis suæ
 timent. Ita pedetentim ciuitas omnis indignatur, obmurm
 rat, rapitur ira, odij incenditur, coquit nouas cogitationes,
 noua consilia molitur. Mox eò deueniūt, ut hæc intelligen
 tes ui-

des uideant quantæ ruinæ quantosq; præcipitio subiaceant, quàm tenuissimo quasi quodam filio pendcant imperia sua. Tunc cernas eos pallere, trîstari, consumi, expauere omnia, torqueri scelerum suorum conscentia (quæ prima est pœnarum omnium) timere hostium insidias, ciuium conspirationes, domesticorum proditones, oppressorum uindictas. Tunc securum nihil existimare, nisi quod ui ac ferro tueantur. Propterea non credunt se tutò cuiquam, non ministris, non necessarijs, non germanis, quorum maiorem etiã quàm aliorum auctoritatẽ magis formidant. Arcet se ab aspectu & præsentia omnium, cingit se fossis et aggeribus, claudit se arcibus, quasi ad perpetuos dånati carceres. Custodibus etiam tanquam ad expeditionem belli paratis. ut obsideri eos putes, circumuallatur. Nihil illis dulce, nihil apertum, nihil lucundum. Dormiunt cum magna inquietudine, cum maiore etiam uigilant. Terret illos conuentus hominum, angit solitudo: timent colloquia, timent salutationes, timent dona. Suspecti illis aditus, suspectæ sellæ, suspecti cibis & potius, qui nec etiã nisi prægustati sumuntur. Suspecti pellicum & item uxorum tori: quibus mirum est cur sine cuiusquam prægustatione congregiantur. Ipsos uerò quorum se custodiæ commisserunt non minus extimescunt, quibus quum carere nequæant ob tutelam suam, eo magis augeatur eorum timor & miseria, quo armatos pro firmiore illos præsidio esse necesse sit. Quare alieni genas & barbaros homines, atq; abiectissimos quosq; sibi deligunt, eosq; frequentius cõmitantur. Denunciant sæpius ac exterminant, quò salutis suæ, si non alia, at saltem hac uia cõsulere possint. Quid fœdius & ignauius dici queat, quàm hominibus immanibus ac flagitiosis se cõmittere: suos uerò, prudentes, sobrios;

iustos spernere atq; deuitare? Quanta ista tyrannorum felicitas, quos cōtinuus & ingēs semper angore afficit metus, quo nō modō animi grauit̃er excruciantur, sed cuncta insuper dulcia mundi dona fugantur & dissipantur? Quante istae eorū deliciae, quanta gaudia, qui tranquillitatē nūquam & pacem sibi, ne dicam populis suis aut hostibus concesserint, expertes omnino tam sanctissimi atque omnium dulcissimi boni? Quae nam ubertis ista bonorum, quae distracti aliunde, neq; sciant, neque uis̃ant, neque pertractent, neque gustent unquam? Quanta ista imperij bona, quae quum ipsi uidere & attrectare non possint, committant necesse est aliorum curae & gubernationi? Ignari rerum suarū, nescij omnium ferme quae sub se geruntur, fraudati quotidie & decepti, ab his praesertim, quos praeceteris auxerunt: quibus tamen quum se credant, quot innocentium criminationes, quot facinorosorum falsas commendationes audiunt? Quoties eorum fidem sequuti, bonos pro malis, malos pro bonis ducunt, atque hos beneficijs, illos pœnis afficiunt? Quodq; grauius est, quoties ipsis etiam uidentibus, hi quos tantum extulerunt, pro sententia sua in foro quosque laedunt, concutiunt, opprimunt, atque dilaniant? Quid mirū si exardescunt postea populorum odia? si labefactatur postea eorum status atq; desolatur? Quanta ista, quamq; optāda imperia, cum quibus & seruitutem pessimam degant? subiecti tantis perturbationibus, tantis insidijs: subiecti ipsis etiā quos sibi subiecerunt: constricti quasi quibusdam regni compedibus: clausi intra arces, quasi magni alicuius criminis rei: coarctati instar ferarum: exclusi ab omni quae foris capitur recreatione, priuati g libertate: quod est tā dulce & omnibus optabile bonū, nō hominibus modō, sed ceteris insuper quibuscunq;

buscunq; animantibus : cuius priuatione quid est quod tristius aut infelicius contingere possit? PALI. Non credis Charon bonos aliquos, mitiq; & moderatæ naturæ Tyrannos esse? CH. Imò multos credo: sed tanta est dominandi libido, tantus ardor, tāta nescio quæ pestis ingenita, ut quos semel inuasit, sint summa quamuis bonitate præstantes, aded illicitos eos, illicitisq; deprauet, ut uita potius quàm imperio quod iam occupauerunt, carere possint. Vel ad cōseruandum, uel ad amplificandū contendunt unguibus detribusq;: ac propterea nemo est tam bonus tyrannus, cui non cōseruationis amplificationisq; suæ gratia, multis magnas inferre iniurias, atque ob eas illatis non plurimū timere, plurimas uē pati anxietates contingat. PALIN. Miror cur tantis in malis, quæ planè ita ut narraſti, uera esse puto, appetant tantopere mortales imperium, nisi id fortasse faciunt cupidine honoris & gloriæ: quod nimirum tam præstans atq; excellens bonum, tolerabiliores reddit tātas quas modò exposuisti miseras. Dulce quippe est mandare alijs, præferri omnibus, eminere, præcellere, uenerari, timeri, suppliciter exorari, assurgere sibi, uia decedi, inclinari ceruicē, flecti genua, audire laudes suas, & rerū bene gestarum decantationes. Quæ quū et diuina numina plurimū capiāt, facile intelligi potest, quantum & his quoque mortalium mentes capiantur. CH. Quæ tanta capere potest Tyrannos ullos honoris aut gloriæ exhibitio, qui se certò inuisos omnibus esse sciunt? A quibus si laudetur, si audiatur, si sibi assurgatur atq; incuruetur, intelligūt palām uel assentationis uel timoris causa id fieri. Quare nō est ita dulcis ut putas, huiusmodi honoris et gloriæ extersio magis quàm exhibitio. At uerò dulcior is est q in priuatos homines ab amicis

& beneuolis honor exhibetur propter aliquod eorū egrē-
 guum facinrū, aut excellentem uiruitē. Vera ista gloria, ue-
 rus iste honor, ac dignus quidē quo & diuina numina ca-
 piantur. P A L. Nullam ergo uideō caussā cur tā ope-
 re imperia desiderētur, desideratāq; conseruētur: nisi quod
 habendi cupido, qua tantum trahitur humanum genus, in
 his maxime expletur. Quō enim quisque plus auri, agrorū,
 ædificiorum, oppidorum acquirere possit, nullo parci la-
 bori, quantumuis magno & intolerabili: neque ullus tam
 amarus labor, quin propter quæstum & maiorem rerum
 cumulationem dulcescat. Ita quum tyrāni super omnes plus
 possideant, super omnes etiam beatiores uidētur, licet cate-
 ra eis tristia sint atq; peracerba. C H. Neq; istud quidem
 affert ullā beatitudinem. Nam in primis non efficit diui-
 tiam maior abundantia, sed minor cupiditas. Qui enim par-
 uo contentus est, id tantum cupit, quod necessitati uitæ suf-
 ficiat. Is abundē est locuples, propter bonestū, quod facilius
 implere potest, desiderium: quod quum & impleuerit, libe-
 ratus est ab omni qua alij rapiuntur habēdi anxietate. Qui
 uerō quantumlibet diues plura concupiscit, pluribus mai-
 get: quia perseuerante acquirendi insatietate efficitur mi-
 nus uoti compos. Quo enim magis crescit multarum rerum
 possessio, magis etiam cupiditas: neq; finem unquam habet
 uorago illa cupiditatis. Deinde non est iudicandus quisque
 uel locuples multitudine, uel pauper paucitate diuitiarum:
 sed uel rerum magis implemento, uel necessitate. Nā si mul-
 titudinem excedunt sumptus, quomodo potest is credi di-
 ues, qui minus habet quā necesse esset? Quare quū neces-
 sitatem sæpius magnam patiantur qui tantam imperij mo-
 le administrāt, indigentiores etiā putandi sunt priuatis ho-
 minibus.

minibus: quibus licet tenues sint opes, at necessitatibus saluē suis uel pares sunt, uel superiores. Taceamus graues quas quotidie expilationes uel rapinas perferunt à quæstoribus suis, & ab his maxime quorum fidei magis credūt: qui quo maiora etiam nacti sunt imperia, eo maiora utique furti, maioremq; proinde rerum suarum diminutionē patiuntur, à quibus priuatos saltem homines liberos esse constat, qui & diligentius patrimonia sua ipsi per se curare, & attentius omnia intueri possunt. Dicamus uerò curas & labores quos in administrandis tantis opibus, gubernandoq; tanto potentatu tolerare eos oportet, quorū fortiores quàm Herculis humeros esse necesse est ad sustentandam tantā molem: plures etiam quàm Argi oculos ad tantam rerum uarietatem peruidendam atque distribuendam: plura quoq; quàm Iani aut Vertumni capita, ad intelligenda examinandaq; tot ac tanta cū hostium tum populorum suorum quæ illis negocia deferuntur. Quæ tanti a nimi uis, quæ nō debilitetur? quæ tanta soliditas, quæ non concutitur? quæ tanta promptitudo, quæ non remittatur? Cuius est tanta ualeitudo, tantum robur, qui se tam uasto curarum ponderi parem audeat polliceri? Cuius est adeo æquabilis & moderatus animus, adeo perseverans, quin tam multis tamq; cōtinuis laboribus non defatigari, non quassari, nunquā quoq; cōfringi possit? Omittamus mortales: de nobis tantum, qui hæc ultima loca colimus, loquamur. Vtrū putas, Palinure, beatiorē esse, uel me, qui pauperrimus sum omnium, qui nihil præter hanc quam cernis pusillam lintrem possideo: uel Plutonem, tam lati tamq; immensi regni tyrannum? Intellico, etsi taceas, quale de hoc sis iudiciū prolaturus. Crede mihi, nunumē meum cum suo statu commutare. P. A.

Quare? CH. Quia lætus ago, & summa cum quiete. Non ullius rei ullam gero, nisi transuehendi hæc huc descendentes animas, & conseruandi incolumem hunc fœselum meum, sollicitudinem: in quo dicam tibi quicquid est quod me grauet. Quum enim propter uetustatem fatiscat aliquando rimis, curare me oportet ut restituatur integritati suæ. quare eum consuo sæpius, & obstruo si quid rimarum est. hæc omnis mea cura est, hic omnis labor. At Pluto cum tantis diuitijs suis, ac regno tanto, nunquam lætatur, nunquam quiescit: tot curis carpitur, quot repletur hic umbris locus. Impletum semper habet ubique animum. hinc fertur, illinc rapitur, omnibus intentus locis, omnibus occupatus ministris. huic mandat, illum terret, alios acciri iubet. Metum illi omnia incutiunt: nunc terræ hiatus, nunc motus formidat. Sæpe illum trepidare cogit lampas Phœbi, ne ulla ex parte irradiet regno suo. Sæpe et fulmen magni fratris, ne penetret Auerna atq; labefactet. Quoties uidi ego illum, dum rebus suis timet, inuectum summo curru peragrarè omnem hanc regionem, lustrare fines, scrutari omnia diligenter, ascendere etiam in superum orbem, circumire terras, peruestigare quodcunq; periculum perferre posset, nihil omnino incauti & inexplorati relinquere: quæ quum multis in locis, tum maxime ea solet efficere in terris Siciliæ, quæ magis etiam cum terrent, propter magnas reluctationes Typhœi gigantis, quibus totam cõquassat illam patriam. Nam postquam ipse ausus fuit bella inferre cœlo, iniecere superi eius corpori Trinacriam, sub qua ab omnibus undiq; montibus pressus & grauatus, conatur sæpe se attollere, impositaq; sibi reijcere: proindeq; magnos concitat motus, ac tantos quidem, ut hæc loca nostra concutiat grauius & tremefaciat. Cogita nunc
quàm

quàm leta & optanda sit fors huius inferni tyranni, cuius tot diuiditur animus curis, tot propellitur tumultuationibus: què tot oporteat præcauere pericula, tot dispensare ministeria, omnia percernere, omnia corrigere, omnia uel ipsum gubernare, uel alijs gubernanda cõmittere. Attẽde rogo, & uel ex hoc uno collige eius felicitatẽ. Nã si me deficere contingeret huic nauiculario ministerio, quod ita necessariũ est ut uides, necesse esset cum uices meas subire: ne alioquin deficente portitore, regno suo malè succederet. P A. Hoc profectò non modò uerum esse uideo: sed manibus etiã ipsis (ut aiunt) tango. Nam ea nocte qua aliàs somno grauatus è puppi in mare excussus fui, id continuò sensit Aeneas meus, qui errantem sine magistro nauem intelligens, gubernauit eam tota ipsa nocte, non indignatus quòd quæ sceptrum gestare solebant, remum etiam manus attrectarent. C H A R. De magno eius germano nihil loquor. nõ me latet, quãtos & ille labores ac curas sustinet: sed id præcipuè scio, quum temeritate Phaethontis totus penè orbis conflagrasset, quantum tunc regno suo timuit, quantũ tota cœli mœnia circuit, & ne quid labefactatum uiribus ignis corrueret, explorauit. Prætereo tertium fratrem, moderatorem undarum, cuius plurimæ etiam ac maximæ curæ nõ facile explicari possent, sed præsertim quæ sub illa quoque Phaethontea conflagratione ad summum penè usque exitium cum toto regno suo eum affecerunt. P A. De hoc possum, quod oculis meis uidi, asserere testimonium. Vidi equidem tempore illius quam suprà retuli, horrẽdæ apud Siciliam tempestatis, commotum grauius Neptunũ, & ex alto prospiciẽtem uocasse ad se Burum & Zephyrũ, & increpatis acriter eis pro tanta suscitata tẽpestate, placasse ocyus

omnia, atq; tranquilla reddidisse. Quod argumentū præstet
 mihi evidens plurimarum, ut inquis, ac maximarum, quod
 omnia in latissimo imperio suo paria sint, curarum suarum.
 CHA. Dic oro Palinure, putas ne iam beatam esse tyran-
 norum uitam? PAL. Minime. CHA. Optares ne ui-
 uens eorum sortem? PAL. Ut quid optarem, in quo nihil
 omnino optandum esse manifestè intelligo? CHA. Ergo
 certò eos arbitraris miseros? PA. Nō miseros modò, sed
 omnium etiam miserrimos. CH. Mirum quòd modò eos
 tanta frui beatitudine prædicabas. PAL. Quid mirum, si
 cæcus laudet tenebris, quas postea luci restitutus damnet?
 CHA. Vis ut & alia eorum mala tibi referam? PAL.
 Restant item alia? CH. Et alia, & grauiora. PA. Quid
 audio grauiora? haud unquam istud credam, posse his qua
 modò dixisti, grauius aliquid addi. CH. Credes quum au-
 dieris. PA. Dic ergo. CH. Vides ut appropinquamus iā
 ripæ. non possum longiora tecum iam facere uerba. PAL.
 Rogo te mi Charon, ne fallas auidissimam expectationem
 meam. CHA. An cæterarum umbrarum quas in litto-
 re reliqui, auidissimam etiam expectationem uis ut fallā?
 PAL. Non diu moraberis, perge, ô mi Charon. CHA.
 Imò diutius quàm soleo, demoratus sum: sed lentus etiā na-
 uigau propter te, cuius confabulatione delectabar. PAL.
 Age ergo, ut facis, lentiozem protrahe navigationē, ut que
 reliqua sunt dicenda, prosequi possis. CH. Ea tandē tanta
 est tibi audiendi cupiditas? PA. Tanta. CHA. Morem
 tibi gerāi qua in re illud te scire uelim, quòd plurimum i mi
 scram reddit mortaliū uitā instabilitas scilicet, & ruina
 rerum. Nam certū nihil & permanēs in uita quisquā sibi
 polliceri queat. Quomodo is beatus censetur, cuius sum-

nam quantumvis & plenam beatitudinem minima omnis
 disturbatio uiolare et auferre potest? Sane quā omnia apud
 mortales infirma atq; mutabilia sint, nulla tamē infirmior
 fors est atque mutabilior, quā tyrannorum, quorum etiā
 quo maior sit exaltatio, & sublimata magis status alitudo,
 magis est proinde, quum mutari eos contingit, casus &
 ruina. Inde tantæ tyrannorum proditiones, euersiones, tru-
 cidationes, ut nemo eorum ferē unquam euaserit, qui non
 uel regno depulsus, uel ueneno necatus, uel cruenta aliqua
 & pessima morte casus uel peremptus sit. Quis talem eo-
 rum uitam optarit, quæ pro modici temporis felicitate (si
 tamen illa felicitas appellanda sit) tam tristi postea tamq;
 amaro fine consumatur? Horret animus dicere. Nā ne cre-
 dus ijs tātum mortales subiectos malis esse, sensimus & bo-
 rum magnā partē aliquando nos inferi, licet tā ualida nobis
 & munita sit ciuitas, tam firma & præpotens, atq; omni-
 bus undique præsidijs circumsepta. Non possum sine dolore
 meminisse illius diei, qua Hercules heros ille fortissimus hæc
 regna penetravit: perfregit fores, inuasit regem, exterruit
 reginam, quam & antē socij eius rapere adorti erant, ab-
 straxit Cerberum, uinctumq; cum catena tum magna ui in
 orbem duxit, cōcussit loca omnia, trepidare omnes umbras
 atq; ipsos iudices fecit; me quoq; non modicum læsit, quem
 erepta cymba conto hoc meo percussit, impulsūq; graui-
 ter in mediam paludē exturbauit. Timui equidem tunc de-
 solatum iri harathrum totum. Credidi tūc supremū Plutoni
 finem aduenisse regni sui: neq; minus illum cum coniuge in
 prædam duci ad superos, quā tartareum canem: sed pau-
 lo humanius cum eo actum est, quā opinabar. Nā tādē
 sibi ac regno suo bene consultum est: neque tamen ita con-

sūlum est, quin tricipiti custode suo, qui tam pernecessarium
 erat, spoliaretur. Quòd si opinionem meam, quæ communis
 erat, fata coequassent: tunc cernere fuisset, utrū beatior uel
 meus uel Plutonis tanti regis status esset. Ego quidem nihil
 ambigo, priuatus fuisset hac nauicula: hoc enim habeo tan-
 tum quod adimi mihi possit. priuatus etiā fuisset rege meo:
 sed quotquot alios uoluisset reges, proculdubio inuenis-
 sem, qui ministerio meo indigentes, seruitium meum perli-
 benter sibi delegissent: & fortasse hoc lucri fecissem, quòd
 pro uetusto & attrito, qualem hunc intueris, nouum mihi
 & magis solidum lembum acquisissem. At Pluto quantas
 opes, quantos honores, quantū regnum amisisset? quantam
 in egestatem, quantam in calamitatem decidisset? Qui neq;
 par aliud regnum, uti parem ego uel meliorem nauim: ne-
 que parem alium famulum, uti parem ego uel meliorem do-
 minum inuenisset. Excedo iam modum dicendi: sed si tem-
 pus sineret, narrarem & quibus olim curis uexatus, quan-
 toq; timore perculsus propter bella Gigantum fuit sum-
 mus Olympi rector: cuius narratio maiorem etiam auge-
 ret eorum quæ suprà dixi, malorum confirmationem. P A.
 Haud opus est exemplis mihi. Nam nemo mortalium fuit
 qui maiora quàm ego unquam uiderit eorum malorum e-
 xempla. Quid enim exitit his temporibus Troiano rege ma-
 ius? quid opibus suis cumulatus? quid operibus munitius &
 pulchrius? & quid demum exitu tantorum bonorum tri-
 stius? quid crudelius? quid flebilius? Vidit infelix pater tam
 arduum & longum bellum, tot cruentas mortes natorum
 suorum. Vidit euersam funditus & incensam urbem. Vidit
 latrantem cōiugem, captiuatas nurus & filias, popudatio-
 nem tantarum diuitiarū: ipse quoq; quod ultimū restabat
 illi

illi senectutis suæ solatium, Pyrrhi ense confossus, & crudelissima morte consumptus est. CH. Quis melius me hæc nouit, qui cunctos hac scapha transuexi? A' quibus & omnem calamitatē suam seriatim perdidici. Notus est abundē mihi Priamus, cuius cognito acerbo casu non potui non dolere. Notus est Troilus, noti Hector & Deiphobus, nota est cætera tot filiorum ac nepotum turba: noti innumerabiles qui illo bello perierūt Troiani pariter & Graij duces. Nota est infinita quæ tunc occidit populorū manus. Nullo me-mini tempore longiorē interfectorū multitudinē huc descendisse, quā illo quo ita lassatus fui, ut præ multitudine omnibus transuehendis minimē hæc cymba sufficeret planē. Quid opus est tibi monitore ad aperiēdas eorum miseras, quas tu subiectas oculis tuis habuisti? Quod si pro angustia tēporis liceret (iam enim uideo propius nos applicare ripæ) narrarē & millia aliorū tyrannorum, ex quibus cresceret etiam magis tibi opinio eorū calamitatis. Nā illud possum, quod certō scio, tibi uerum confirmare, nullum ferē me uidisse unquam tyrannorum huc descendantium (descendunt porrò omnes) qui non uel alicuius ueneni infectionem, uel magnas ulcerum cicatrices, & sanguinolētæ alicuius mortis horrida signa præ se ferret. Ita mirum est uidere tot ac tantos necatos, confossos, cruētatos, trucidatos. PALIN. Quis nunc se tātis in malis tyrannum unquam esse optabit? quis imperia assequi quæret, quæ iam certius certo cognosco magis fugienda esse, quā Medusæum caput? CHA. Audisti quibus apud superos tyranni malis torquentur: sed si intelligeres quæ hic apud inferos grauiora etiā illis parantur, perhorresceres & longē magis eorum sortem. PAL. Ergo & alia hic tyrannis parantur? CHA. Credis Palinure,

nure, scelera quæ patrant mortales, hic aliquando impunita esse? P A L. Hoc modò animaduertebam. C H. Animaduertendum est igitur tibi, quodcunq; in uita peccatur, pari demum post mortē & respōdente peccatis pœna puniri. Nā ut cupias quod dicō: si tu Palinure artē tuam nauiculariam uiuens malē exercueris, si in dominum tuum mali quicquam uel cogitaueris uel commiseris, si maudicēs dicto suo extiteris, inuenies hic tibi præparatas bis quæ deliqueris, similes pœnas. P A. Nihil profectò, Charon, scio quod malē egerim, uel in dominum meum peccauerim, nisi somnolentiam illam dormitationem meā, quæ negligentius certò quàm debebam, me gessi. Nam magno in periculo nauum simul & dominum quem uehebat meū reliqui, nisi uigilantior ipse & cauior melius sibi consulisset: sed pœnarum satis tum ob hoc crassum peccatum meum etiā in uita recepi. C H A. Recipies etiā in morte. Ibis enim quom̃ e nauī te dimisero, ad seueros iudices nostros, qui examinant & censent delicta omnium. Ducent quoq; te in examinationem, scrutabūturq; crimina tua. Videor uerò uidere quali te iudicabunt pœna subiiciendum. P A L I N. Quasi? C H A. Parē peccato tuo tibi pœnam statuēt. Nā quum somno peccaueris, eterno etiā te somno dānabunt. P A. Dormiam ergo in æternum? C H A R. Ita puto: nisi grauius sit aliud peccatum tibi. P A L I N. Sic mitis habeam iudices, ut nō sit grauius aliud mihi. C H A. Nullam ergo nisi somni pœnam patieris. P A L. Non hæc grauis pœna mihi uidetur. C H A. Neq; asinis etiā & bobus: at magnis & excellenti aliqua uirtute praditis uiris grauisima existimatur. P A. Quas uerò, dic, pœnas perferēt tyrāni? C H. Audis tot clamantes & lamentātes nocē: tot hor-

rificos

viscos planctus? tantum stridorem ferri? tot tractus catenarum? PAL. Delectabat me adeo sermocinatio tua, ut his minime animi intenderem. Sed quid audio tā triste atq; horrendum, quod præ horrore pœnæ aures meæ sustinere non possunt? CHAR. Sunt hæc quæ audis, tormenta tyrannorum. Nam quum illi in uita carcerē quēquam inclusserint, spoliauerint, flagellauerint, trucidauerint, in summū luctum, in summam egestatem & calamitatē deduxerint, damnati sunt etiam ab incorruptis iudicibus ad perferendas pares pœnas. Ideo teterrimis quoque carceribus inclusi, spoliati flagellati, rotati, cæsi membratim, ac mille atrocissimis mortibus cruciati, tantos edunt quātos audis gemitus, tantum luctum, tot ac tantos reboatus, clamores atque eiulatus. PA. Dic etiam mihi Charon, an his pœnīs plebuntur qui magni atq; primarij tyrannis assistunt? CH. Prorsus ipsi dem: nam suasu & cōsilio eorum maxime committunt tyranni scelera sua. PA. An & in uita illi beati? CHA. Non secus ac tyranni quibus assistūt: nā ipsi dem quoq; malis subiecti sunt. eadem enim sunt in eos populorū odia, maiora etiam inter se, eadem curæ, eadem pericula & quod miserabilius est, deijciūtur saepe à tyrannis suis, & uel carcere uel morte aliquando pessima afficiuntur. PA. Tanta est ergo, tamq; generalis omniū calamitas. Vllam uero prorsus esse putas hominum sortem, quæ beata duci possit? CHAR. Imò beatos aliquos non nego fuisse mortales, sed perraros tamen. PALIN. Quos perraros? CH. Qui amore uirtutis & literarum contempserunt cetera mundi bona: qui se innocuos, puros, castos, integros, incorruptos conseruantes, extulerūt animum alius ad gustandā diuinam excellentiā, humana quasi sordida & abiecta relinquē-

linquentes. Nam uirtus per se tam dulcis tamq̃ iucunda res est, ut incredibiles amatoribus suis afferat uoluptates. Tam nobilis & præstans est eius possessio, ut summa quadam ubertate ditet possessores suos. quam qui uerè est assequutus, nihil præter literarum studia dulce, nihil præter dei cognitionem habet amabile. Quæ tantum prædulcia sibi bona stabilia, perpetua, incorrupta præeligit, custodit, amplectitur. Reliqua uerò mundi, supremo tandem gustu amara, infirma, momentanea, corruptibilia fucò, mendaciora bilo, inaniora bila, ieiuniora papis uolantibus, fugit, contemnit, abiicit, conculcat: contentusq̃ se ipso, ac honestissimis suauissimisque studijs suis, totum nibili mundum ducit, rucnem etiam non formidat. In his recreatur, refocillatur, lætam & iucundam agit uitam, ridet tantas hominũ, tamq̃ stultas, & ultrò sibi quæsitæ anxietates, tot ineptias, tot cassos labores, tot inanes curas. Nemini nocet, nemini molestus est. Laudant eum omnes, prædicant, admirantur, beneuolentia complectuntur, fauore prosequuntur. Quàm uerè hic beatus est, qui conscientia suæ innocetia & integritate fruitur? Quod primũ est, & dulcius omnibus, bonus securusq̃ sui, nullo timore angitur, nulla angustia torquetur, non timet largas (quibus caret, quasq̃ nibili facit) diuitias sibi à potentioribus eripi. Non timet à quocunq̃ se lædi, qui nec quenquam se læsisse certò intelligat. Quàm uerè hic felix est, qui tot tantisque semotus curis & periculis, tantarum uacuis perturbationum, sibi semper alijsq̃ iucundus, lætetur semper, & omnibus quotquot sunt mundi honestis, & his etiam quæ cœlibum communes sunt, perfruatur uoluptatibus: qui humanioribus sanctioribusq̃ deditus studijs, contemnat omnia, contemnensq̃ omnia possideat. Nam is possidere

fidere omnia uidetur, non qui omnibus abundet, sed cui nihil deficiat. Porro illi nihil deficit, qui nihil concupiscit. Concupiscens autem nihil, contemnit omnia: contemnensq; ita id assequitur quod desiderat. Desiderio uero suo frui, ea demum uera & sola beatitudo, beatorūq; omnium plenitudo est. P A. Hi ergo quū nihil mali egerint, poenarū etiam nihil patiūtur. C H. Nihil prorsus, imò propter transactam bene uitam, meritū magnū assequuntur. P A. Quod? C H A. Vel cœli fiunt incolæ, communicantq; æternum illis cœlestibus bonis: uel si huc descendunt, mittuntur in Blyssum: qui locus est quietis ac deliciarum, ubi sedes fortunata, campi aperti, leti, omnium omnino poenarum expertes. P A L. O' si mihi ad mortales redire aliquando contingeret, inclamarem quā magna possem uoce, admonerē de suo quenq; officio & dignitate, accusarem tantam laborum frustrationem, tantam curarum uanitatem, tot corruptas opiniones, peruersaq; iudicia: sed quā maxime increpare, qui uel magistratu quopiā magno uel imperio ceteros antecedunt: ostenderem tanta quæ antea ignorabam. sed te docente nunc intelligo, mala eorū grauissima, dictu horribilia: reuocarē omnes à uitijs, ab inferendis iniurijs, ad meliorem uictum, à superflua agendarum rerum cura: incenderem desiderio uirtutis, laudarem innocentiam, prædicarem frugalitatem, exhortarer cūctos ad bene, grauitè, castigateq; uiuendū, ad se cognoscendum, ad contemnendum tot caduca, & somni cuiusdā uel umbræ magis similia mūdi bona: inuitarē ad honestas artes, ad ingenuas exercitationes, ad studia literarum, ad spem ac contemplationem diuinæ bonitatis. C H A. Et rectē sanē: sed uides nos ripā attigisse. egredere iam, P A. Et iā egressus sum. Ad iudices
eo. Placi-

eo. *Placidam opto tibi semper nauigationem. Salue ó Chæron, & uale.* C H. *Et ego ad reliquas umbras redeo. Placidos opto tibi semper iudices. Salue Palinure, & uale.*

GILBERTI COGNATI.

Annotationes.

a Citeriore hac ripa errantem.) Secus infernorum amnium ripas eos uagari alibi docuimus, qui sepultura carerent.
 b Desolatio Troiz.) De ipsa Troia atq; eius excidio annotauimus quædam in libro de Sacrificijs. c Propter Helenæ raptum.) Helena publica pestis Asiæ & Græciæ, ut cum gratia tam atrox & diuturnum bellum cum tanta hominum & rerum impensa pugnatum sit. d Non est tam magna ut existimas Palinure, eorum beatitudo.) Commendationem uitæ priuatæ ac mediocris, quæ omnium maximè tuta est, cum regum & diuitum uita sit contrà plena miseriarum, metus, timoris, curarum & insidiarum hic habes, tum apud Euripidem in Iphigenia, & in Aulide. Multi enim ex principibus foris ac intrinsecus beati apparent, sed reuera non sunt, imò miserius ætatem agunt, quàm etiam infimi quiq;. e Quàm dulcem esse arbitraris amicorum inter se, & æqualium parem uitam.) Cicero libro primo Officiorum: Nihil amabilius, nec copulatius, quàm morum similitudo bonorū. in quibus enim eadem studia sunt, eadem uoluntates, in his sit, ut æquè quisque altero delectetur, ac seipso, efficiturq; id, quod Pythagoras ultimum in amicitia putauit, ut unus æquè fiat ex pluribus. Hæ autem necessitudines sunt cōmunes eorum utriq;, quibus uterque cum altero æquè deuincitur. Idem Cicero in lib. de Amicitia Lælius: Recordatione nostræ amicitie sic fruor, ut beatè uixisse uidear, quia cum Scipione uixerim, quo cum mihi cōmunita cura de rep. & de priuata fuit, quo cum domus fuit & militia communis, & id in quo est omnis uis amicitie, uoluntatum, ac studiorum summa consensio. f Frons hominum.) Mone-mur hic, non temerè fidem habendam, nec fronti, nec blandiloquentie. Sæpe enim hæc duo fraudis & insidiarum tegumenta, & incircumspectis ac nimium credulis grauium malorum causæ existunt. g Priuati libertate.) Quamuis innatum sit omnibus

omnibus hominibus libertatis desiderium, tamen adeo libertas dulcis est, ut olim legati Spartanorum præfecto Persarum dederint hoc responsum dignissimum memoratu: Seruus tu quidē esse nosti, libertatē autem nondum expertus es, utrum sit dulcis, an non quæ si tibi experta foret, non ut hastis, sed ut securibus pro ea dimicaremus, nobis suaderes. Veteres Romani coluerunt deam Libertatem, ut Cicero lib. 2. de Natura deorum scribit, & authore Lilio lib. 24. Sempronius Gracchus pater in Aventino ex mulctaticia pecunia ædem Libertatis faciendam curauit, dicauitq. Lucianus noster in Encomio Demosthenis, sub finem: Seruitutem accipiens abiecta libertate, in qua mori est honestissimum. Idem in Gymnasijs: Quæ in se comprehensim uniuersam hominum felicitatem complectatur, nempe libertatem dico. Idē de Mercede conductis: Voluptas quæ ex libertate percipitur, multo suauior est. Erasmus noster in ea declamatione qua Lucianicæ respondet: Quid tam dulce, quid tam exoptatum, quàm libertas? Plurimum miseram reddit mortalium uitam instabilitas.) De instabilitate rerum humanarum, iterum Lucianus in Icaromenippo, circa initium. Høspitalius in epist. ad Franciscum Lotaringum:

Annibal, & Pompeius item, duo lumina, gentis

Quisq; suæ, multas bello retulere coronas,

Collatis ausit toties decernere signis:

Victus uterq; fuit documento, quàm nihil usquam

Perpetuum solet in terris fixumq; manere,

Humanis quàm nulla subest constantia rebus.

Nnnn

VIRTVS

VIRTUS DEA.

• ARGVMENTVM.

Hic Virtus à Fortuna malè habita describitur, lacera & mœrens, & quæ nec ad Iouis aspectum admitte-
retur: quæ profectò uirtutis species nostræ ætati con-
uenire uidetur, ut etiam hi ferendi sint, qui peregrino
cam habitu effinxere. Ea apud Mercurium queritur,
atq; ait: Quom pro me dicere uellet Plato, expulsus
est. Ciceroni pro me dicere incipienti, M. Antonius
grauissimum colaphum in os iniecit: destitutor inq;
ab omnibus amicis, armatorum uim impetumq; ti-
mescentibus. atque ita relicta, pugnis cæsa, calcibusq;
sum conculcata: atque ut uides, à Fortuna dilacerata.
Adii Iouem, ut iniurias apud eum exponerem: mense
toto non sum admissa. roganti mihi deos exeuntes,
causam dixerūt, Iouem uacare ut tempore cucurbitæ
florescant, aut papilionibus alæ concinnæ sint pictæ.
Rogatisq; tandem Mercurium, ut causam suscipiat. nam
sibi despectæ nudæq; latitandum esse.

Interlocutores.

MERCVRIVS. VIRTVS.

VIRTVS dea per epistolas orauit modè,
ut ad se irem. Eo, ut perconter quidnam me
uelit, illico ad Iouem redibo. VIR. Salus
Mercuri: ago tibi gratias, quandoquidem
tua in

tua in me pietas atque benignitas, efficit ut non penitus despecta ab omni cœtu decorum sim. MER. Expecto quid narres: tu modò perbreues narrationes facito. nam edixit, ut confestim ad se redirem, Iupiter. VIR. Etiamne tecum nobis non licebit nostras arum. ut exponere? Quos igitur habebō ultiores iniuriarum, si non modò apud ipsum maximum Iouem, uerùm & apud te, quem semper in fratris locum habui, colui, obseruaui, condolendi facultas negatur? O me miseram, ad quos confugiam? unde auxilium petam? Me quidem, cum ita despiciar, malo esse truncum aliquem, quàm deam. MER. Tandem effare, dum præbeo operam. VIR. Viden quàm sim nuda & fœda? Hoc ita ut sim, efficit Fortuna dea impietatis atq; iniuria. At eram sanè ornata apud Elysios campos, inter ueteres illos amicos, Platonem scilicet, Socratem, Demosthenem, Ciceronem, Archimèdem, Polycratem, Praxitelem, & eiusmodi uiros doctos, qui me, dum uitam agebant, pijsimè atq; religiosissimè coluere. Interea loci cum iam non pauci salutatum ad nōs aduolassent, euestigio Fortuna dea insolens, audax, temulenta, procerax, maxima armatorum turba conscripta atque stipata, properans ad nos, iactabunda: En, inquit, plebeia, tu nō maioribus dijs aduentantibus non ultrò cedis? Dolui iniuriam nobis immeritis eo pacto fieri: ac nonnihil ira concitata, inquam: Neq; tu maxima dea his uerbis me plebeiam efficies: neq; si maioribus cedendum est, tibi turpiter cedendum cenſeo. Illa uerò illico in conuicium sese effert aduersum me. Prætereo hic, quas contumelias in me primum, dum hæc inter nos geruntur, effuderit: idcirco Plato philosophus cœpit contra eam, nonnulla de decorum

officijs disputare. Illa excalescens, Apagite hinc uerbo-
 si, inquit Non enim decet seruos deorum causam suscipe-
 re. Cœperat & Cicero orator plura uelle suadere. at ex
 turba armatorum erupit, Mercuri, Antonius præpotens,
 latera illa sua gladiatoria ostendens, grauissimumq; pu-
 gnum in os Ciceronis iniecit. hinc cæteri mei amici per-
 culsi metu, fuga sibi properè consulere. neq; enim Poly-
 cletus peniculo, aut Phidias scalpro, aut Archimedes bo-
 rosco, aut cæteri inermes aduersus audacissimos arma-
 tos, eosq; prædis atq; homicidijs suctos, bello ad sese tuen-
 dos ualebant. Ergo me infelicissimam, ab ipsis dijs omni-
 bus qui tum aderant, atq; hominibus desertam, pugnis ac
 calcibus totam confregere, uestes meas diripuerè, in lu-
 tum prostratam reliquere, demum abicere ouantes. Ego
 uerò ita confecta, cum primùm licuit, conscendibucut
 Iouem opt. max. his de rebus facerem certiore. Iam
 quidem mihi ut intromittar expectanti, mensis elapsus
 est: dumq; id ut impetrem, omnes deos exeuntes atq; re-
 deuntes precor, nouas semper aliquas excusationes au-
 dio. Aut enim deos aiunt uacare ut in tempore cucurbitæ
 florescant, aut curare ut papilionibus alæ perpulchræ pi-
 etæ adsint. Quid? igitur ne uerò aliquid semper habebunt
 negotij, quo nos exclusas teneant ac floccipendant? Tum
 etiam & uillicus suscepit curam dudum, ne cucurbitæ siti
 pereant: nos tamen neq; dijs neq; hominibus cordi sumus.
 Has ob res te iterum atq; iterum precor obtestorq; Mer-
 curi, qui semper apud deos ipsos interpret extitisti, ut cau-
 sam hanc meam iustissimam atq; p̃ssimam suscipias. Ad
 te confugio, te supplex oro. In te omnis mea sita est spes
 atq; expectatio. Da quæso operam, ne dum à uobis excludor,

dor, ipsis quoq; mortalibus sim ludibrio. Nam erit quidam dedecus deorum ordini, ubi homunculi me tametsi infirmam deam floccipendant. MER. Audiui: doleo. uerum pro uetere nostra amicitia unum admoneo, duram nimis atque difficilem causam te aduersus Fortunam suscepisse. Nam & Iupiter ipse, ut ceteros omittam deos, cum se ob accepta beneficia nimium Fortunæ debere sentiat, illius uires atq; potentiam ueretur. Ea enim ad cælum dijs ascensum præstitit: atque ubi uelit, ualens sua armorum manu eijciat. Qua dere, si sapis, inter plebeios deos ignota, quoad Fortunæ odium extinctum sit, late

bis. VIR. Aeternum latitandum est.

Ego & nuda & despecta ab eo.

F I N I S.

EPIGRAMMATA Luciani.

Λυκιανὸς εἰς τὸν ἑαυτοῦ βιβλόν.

Λυκιανὸς τάδε ἔγραψε, παλαιά τε μωρά τε εἰδώς,

Μωρά γάρ ἀνθρώποις καὶ τὰ δονῶντα σοφά

Οὐδέ μιν ἐν ἀνθρώποισι διακρίδον ἐπὶ νόμῳ.

Ἀλλ' ὃ σὺ θαυμάζεις, τῷ ἑτέρῳ γέλως.

Lucianus in suum ipsius librum.

Iacobus Micyllus.

Lucianus scripsi hæc, antiquas stultas doctus:

Id quoq; enim stultum est, quod tibi ualde sapit.

N n n n 3 Nil

Nil homini certum est, nec uoto uiuitur uno;
Sed ridens, eadem, hic eleuat, ille probat.

GILBERTI COGNATI

Annotationes.

παλαιά.) Non solum antiqua significat, sed etiam fabulosa, farosa, leuia, qualia sunt quæ nimis vetustate obsoleta sunt, quo sensu hic accipitur hæc vox, sic & apud Aristotelem (xpe). Hoc epigramma sic vertit Aleiatus:

Stulta quidem in speciem Iuss, sapientia quando
Nil humana aliud quam mera stultitia est.

Haudquaquam est homini certæ perfectio mentis:
Approbet hæc aliquis, rideat hæc aliq.

εἰς ἀσώτους τὸ αὐτῷ.

Τὸν πατριὸν πλεῖστον νέῃσιν ἄνθρωποις μινί πῃ.

Αἰσχυρῶς εἰς ἀνρατῆς ἐξέχειρ διαπάντας.

Ἀλλὰ μιν ἐνὶ ἡμῶν πατρὶνὸς φίλῃσιν ὡς ἐνόησεν

Ἡ δὲ παρφαλέν τερόμενον πενίῃ,

Καὶ μιν διακρυχέων ἀνελάμβανε, καὶ πόσιν αὐτὸν

Θῆκε θυγατρὸς ἑῆς, πόλλ' ἐπιμέλεια διῆς.

Αὐτὰρ ἐπεὶ θήρωνι παρ' ἐλπίδας ἤλυθε πλεῖστος

Αὐτὴν ταῖς αὐτῆς ἐτρίφετ' ἐν διαπάνταις,

Γαστρὶ χαριζόμενος πᾶσαν χάριν ὑπὸ κατὰ κόσμον,

Τῇ δ' ὑπὸ τῇ μιᾷ γαστρίᾳ μαργασύνῃ.

Οὕτω μὲν θήρωνα τὸ δεύτερον ἀμφιμάλυνε,

Οὐλομένης πενίης κύμα παλινρόθιον.

Ἐνὶ ἡμῶν δ' ἐδάκρυε τὸ δεύτερον καὶ ἐτι κείνον,

Ἀλλὰ θυγατρὸς ἑῆς προΐνα τε καὶ θάλαμον.

Ἐγὼ δ' ὡς καὶ ἐστὶ κακῶς κεχρημένον ἀνδρα

Τοῖς ἰδίοις, εἶναι πιστὸν ἐν ἀλλοτρίοις.

In The

In Theronem prodigum. Eiusdem.

Luscinius.

Quum iuuenis Theron bona, filius ille Menippi,
 Patria inexhausta perderet ingluuiet:
 Dives opum quidam dolet hinc accedere duram
 Pauperiem, patri iunctus amicitia.
 Et miserum lachrymis sic consolatur obortist
 Sume animum, dos est en tibi summa gener.
 Ille ubi iam præter spem partas, sorte nouata,
 Sensit opes, priscum concipit ingenium.
 Omnis in hoc labor est, uentri ut famuletur inerti,
 Per phas atq; nephas, sic periisse iuuat.
 Hinc inopem rursus socer arguit, omnia retro
 Dum fluitare uidet, fortetq; lapsa simul.
 Iamq; madent genæ, & luctu miser omnia complet,
 Nec Theron, sed dos iam dolet, & soboles.
 Heu nimium sero didicisse iuuat, aliis non
 Esse bonum, quisquis non fuit ipse sibi,

Annotatio.

Dementem esse, qui fragi sibi eum futurum spondet, à quæ
 res familiaris per summum dedecus iam olim profusa est. Ve-
 luti cum innumeris, tum maxime hoc præsentis exemplo disca-
 mus licebit diuitis, qui filiam cum amplissima dote, perditæ
 iuueni elocauerat. Magno nimirum suo malo discens, quantæ
 periculo perfido fidamus.

Θέρων.) Thero, Menippi filius. ἰὺς.) (sux. μαργο-
 σύνη.) uenereæ libidini, quæ gula turpior ac fœdior est.
 πεινὴς νῦμα.) à naufragiis trāslatum. ἰδιότης.) bonis.

Nnn 4. αἰς τὸν

εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον.

Θνητὰ τὰ τῶν θνητῶν, ἢ πάντ' αὖ παρέρχεται ἡμᾶς.
ἢ μὴ, ἀλλ' ἡμεῖς αὐτὰ παρέρχομεθα.

In uitam humanam.

Venatorius.

Omnia nos fugiunt, nil non mortale tenemus:
Et si non fugiunt, nos tamen hæc fugimus.

Annotationes.

Indicat parum cordatos esse, qui se credant caducis hereditibus, quæ nobis sensim, nolentibus aliquando eripiuntur, sicut nos tandem mors uicissim illis subducit.

παρέρχεται) cum mortales omnes simus.

εἰς ἀνταρκείαν.

Ὡς τε θνηξόμενος, τῶν σῶν ἀγαθῶν ἀπόλαυε.
Ὡς δὲ βιωσόμενος, φείδεο σῶν κακίων.

Ἐγὼ δ' ἀνὴρ σοφὸς οὗτός, ὃς ἀμφω ταῦτα νοήσας,
φείδει καὶ δαπάνη μέτρον ἐφηρμόσατο.

In sufficientiam.

Venatorius.

Vtere diuitiis, ueluti iam iam moriturus:

Ceu sis uicturus, tu quoque parce tuis.

Ne sapit uerè, qui res perpendit utraq;

Parcus erit certo tempore, largus erit.

Annotationes.

Huius epigrammatis priores duos uersus uertit Ansenius, apud quem Menandro adscribitur. Quo decemur, in dispensa-

dis opibus, & mortis certissimæ futuræ, & uitæ in incertū producendæ habendam esse rationem: ne uidelicet tenacius conseruamus, aliquando post mortem relinquenda: aut inconsulto profundamus, futura uisibus conseruanda. Nam id posterius etiam Paulus prospiciendum admonet 2. Corinth. cap. 8. dum ait: Benefaciendum esse alijs, non ut illis sit relaxatio, dantibus autem angustia. Isocrates ad Dominicum: οὐδέ τὸν πλεῖστον παρακαίρως ἡγάπα, ἀλλ' ἡπύλαυε μέν τῶν παρόντων ἀγαθῶν ὡς θνητὸς, ἐπιμελείτω δὲ τῶν ὑπαρχόντων ὡς ἀθάνατος. id est, neq; immodica diuitiarum cupiditate tenebatur, sed præsentibus fruebatur, ut mortalis: parta uerò conseruabat, ut immortalis. φείδω flexum habet Ionicum imperatiui in uoce passiuæ, loco cuius communis lingua habet φείδω.

Τοῖσι μὲν ἐν πράττειν, πᾶς ὁ βίῃ βραχύς ἐστι.

Τοῖς δὲ κακίως, μία νύξ ἀπλετός ἐστι χρόνος.

Vitus Amerp.

Felici breuis est etiam longissima uita,

Nox ingens miseris temporis una mora est.

Annotaciones.

Verseculi apti & uerissimi. Qui uitæ huius delictis ita fruuntur, ut nulla intercitat calamitas, breuissimè omnium uiuunt. Rursus qui in ærumnis degunt, diutissime. ut uerum sit quod ait ille, O nox quàm longa es, quæ facis una senem. Et comicus senex, quem moræ impatientia plurimum torquebat: Dum moriuntur (inquit) dum comuntur, annus est.

Οὐχ ὁ ἔρως ἀδινεῖ μερόπων γένος, ἀλλ' ἀνολάττοις

Ψυχαῖς ἀνθρώπων ἐδ' ὁ ἔρως πρόσφασις.

Venatorius.

Non amor innodat mentes hominum, sed amorem

Criminis accusant, mens quibus est misera.

Distichon clarum, nihilq; habens difficultatis.

N u u a 5

Ω ν κ ι α ι

Bergius.

Improbe mortales quamvis tua crimina celes,
Fallere cœlestes non potes ipse deos.

Annotationes.

Quamlibet tandem homines improbe & sceleratè agendo
fefellerimus, Deos tamen ne cogitatione quidem fallere pos-
sumus.

Οὐδέμ ἐν ἀνθρώποισι φύσις χαλεπώτερον εὖρει
Ἀνθρώπων, καθαράν ψευδομένη φίλην.
Οὐ γὰρ ἐθ' ὡς ἐχθρὸν προφυλασσόμεθ', ἀλλ' ἀγαπῶν-
τες
Ὡς φίλον, ἐν τῷ πλεονα βλαπτόμεθα.

Obsoræus.

Nil homine inuenit natura nocentius illo,
Quàm qui synceram fingit amicitiam.
Non hostis nobis ultrà, sed habetur amicus,
Talis; & hac ista lædimur arte crebrò.

Annotationes.

Fucato amico, & amicitiam simulante, nihil est usquam pe-
tilentius ac nocentius. Alia enim mala priusquam lædant,
non nihil minantur, veluti prognostica illa vulgaria tempesta-
tum. Domus ruituræ, crepitu futuram prænunciant eladem.
Canes prius latratum edunt quàm mordeant. Sagittæ per aera
strident antequàm feriant. Scorpiones ante ictum lambunt. Ser-
pentes sibilant. Ab aperto inimico cauere potest, at mentiens a-
mitiam cauere non potest.

ψευδομένη.) simulantis. ἐν τῷ.) hoc pacto.

Ὡς μυστήριο.

Ἀρρήτων ἐπέων γλώσση σφρηγὶς ἐπιπέδω.
Κρείσσων γὰρ μύθων, ἢ ἡρώων φυλακή.

Obsoræus.

Obſopæus.

Fac arcana premat tacite cuſtodia linguæ,
Sermouum cuſtos eſt mihi maior opum.

Annotatiōes.

Linguæ petulantia non parum multis certū attulit exitium, proinde moderanda eſt, & audienda nobis Minerva apud Sophoclem Ulyſſem ſapienter & ſalubriter admonens. Silendo nemo peccat, loquendo perſæpe. Xenocrates interrogatus, quare ſolus linguam ſuam cohiberet? Quis dixiſſe me, inquit, aliquando pœnituit, tacuiſſe nunquam. Ab hoc epigrammate non diſcrepat Heſiodi ſententia:

Γλώσσης τει, θησαυρὸς ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστος.

Θαυδωλῆς πλείστη δὲ χάρις κατὰ μέτρον ἵκναι.

id eſt,

Optimus eſt homini linguæ theſaurus, & ingens

Gratia quæ parvis meſurat ſingula uerbia

Πλὺτ' ὅ τῃς ψυχῆς, πλὺτ' μόν' ἐστὶν ἀληθῆς,

Τ' ἄλλα δ' ἔχει αὐτῇ πλείονα τῶν κῆρτων.

Τόνδε πολυκῆρτον, καὶ πλεονόμῳ ἐστὶ δίκαιον

Κλῆμα, ὃς χρῆσθαι τοῖς ἀγαθοῖς δύναται.

Εἰ δέ τις ἐν ψύφῳ κατὰτάνηται, ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ

Σωρεύειν αἰὲ πλῆτον ἐπειγόμεν'.

Οὐτ' ὅποια μέλισσα πολυτρήτοις ἐνὶ σύμβλοις

Μοχθήσει, ἐτέρων δρεφόμενων τὸ μέλι.

Sleidanus.

Nobilis eſt animi theſaurus, nobilis ille

Poſtrema quiſquis parte locabit opes.

Diues erit verè, qui fidos inter amicos

Largiter effundit parva labore bona.

Sed genium quiſquis defraudat, opesq; tenacem

Congerit in teſtam, quæ numerare queat,

Qualis

Qualis apes, frustra studio complebit auaro
Vascula, mox fucō diripiente fauos.

Annotationes.

Animi diuitias veras esse: & eum recte dici diuitem, qui uerum diuitiarum usum norit, hoc epigramma innuit.

ἔχει αὐτὴν) uirtutes, præcipuè αὐτὰρ ρηεῖα & frugalitas.
πλεῖον αὐτῶν κτλ) quæ possessionibus & facultatibus,
copiosiores potioresq; sunt. ἐν ψήφοις) calculis, rationi-
bus. ὁποῖα) ueluti. ἐτέρων) hæredum, furum plerumq; &
eorum qui testamenta subijciunt.

Ἀγρὸς ἀχαιμενίδου γινόμενον ποτὲ, νῦν δὲ μενίππου.

Καὶ πάλιν ἐξ ἑτέρου, βήσομαι εἰς ἕτερον,
καὶ γὰρ ἐκεῖνος ἔχει με πότε ὥετο, καὶ πάλιν ὅτ'
οἶέται εἰμὶ δ' ὅλως ὁδενός, ἀλλὰ τύχης.

Vrsinus Velius.

Fondus Achæmenidæ fueram, nunc cedo Menippo,

Mox alium rursus, mox aliumq; sequar.

Vtq; suum hic credit, sic me prius ille putauit:

Sed me, fortunæ sum, quia nullus habet.

Annotationes.

Nulli certam esse ullius rei possessionem, sed omnia esse fortunæ, probat agellio quodam Achæmenidis, cuius subinde alius atq; alius erat possessor. Ager, inquit, fui quondam Achæmenidis, nunc me possidet Menippus. Mox hoc relicto, alium quæram dominum. Achæmenides me suum esse putabat, idem credebatur & Menippus, proprietatem nemo uendicabit, nam pro fortunæ arbitrio nunc hunc nunc alium fortior dominum.

ὥετο) putabat. ὅλως ὁδενός) Natura quidem nulli patriam esse, nec domum, nec agrum, ostendit Plutarchus in commentario de Exilio.

Μὴ πῶταίωρ, φίλῳ εἴ θνητοῖς, φίλῳ εἴ μακάρειοι;
 Καί σευ ρηϊδίως ἐκλυορ εὐξαμένω.
 Ἄρ πῶταίωρ, ὅδεῖς ἐτί σοι φίλῳ, ἀλλ' ἅμα πάντα
 Ἐχθρὰ, τύχης τὲ ρόπαῖς συμμεταβαλλόμενα.

Vitus Amerpach.

Si non delinques, tibi dii hominesq; fauebunt;
 Præstabunt faciles, quæq; precatus eris:
 Ast ubi peccaris, cessat fauor, omnia plena
 Sunt odii, facta & fors aliena tibi est.

Annotationes.

Felicibus amicos esse innuit & deos & homines; contra infelicibus, & impingentibus in aliquod infortunium seu damnum, nullos. Hoc enim est πῶταίωρ, labi & impingere in damnum aliquod.

ἐκλυορ.) audient dii. Ἄρ πῶταίωρ.) Theogais: ἐν μὲρ ἔχοντος ἐμὲ πολλοὶ φίλοι. Ouidius: Si fueris felix. τύχης ρόπαῖ. huc aut illuc inclinans.

Ἢ βραδύπας βάλῃ, μὲτ' ἀμείνωρ, ἢ δὲ ταχέα;
 Αἰὲρ ἐφελνομένην τὴν μετάνοιαν ἔχει.

Sleidanus.

Sit mora consiliis. Nam si moderamine tractes,
 Profunt; ut stultè præcipitata nocent.

Annotationes.

Meditatum & lentum consilium, celeri & præcipitata in cogitantia esse præstabilius; hanc comes sequitur pœnitudo.

ἐφελνομένην) ea, n statim a tergo sequentem.

Ἐξ ὧραι μίχθοι ἰκανώτατα αἰδὲ μετ' αὐτ. s]]
 Γράμματασι δεινύμεναι, ῥῆθι λέγειν βροτοῖς.

Voluer-

Volaterranus.

Sex horæ tantùm rebus tribuuntur agendis,
Vincit post illas, litera *ῥῆθι* monet.

Annotationes.

Luciano hoc distichon in Græco Epigrammatum codice vetustissimo tribuitur, quod ita Max. Planudes exponit. Ad sextam, inquit, diem horam operari & laborare decet, post hanc ad cibum procedere, quod etiam manifestatur per notas & literas horologij. Nam si Græcas literas, quæ septimam, octauam, nonam & decimam horam significant, hoc est *ζ, η, θ, ι*, coniungas, verbum *ῥῆθι* exprimis, quod aliter significat Latine. ac si dicas, edas ut uinas, hoc est, ut ille ait, *φάγε ἵνα ῥῆθι ἔχης*. Vel id potius innuit, ad sextam usque horam laborandum, quæ & propterea melior diem pars esse videtur. Vnde & Paulus Iureconsultus lib. 1. ad edictum scribit, cuiusque diei maior pars horarum est septem, primarum diei non supremarum, quæ uerba habentur in Pandectis, titulo de uerborum & rerum significatione. Iuxta hanc sententiam & quidam Virgilianum illud esse existimant: Nunc adeb mellor quoniam pars acta diei est. Martialis de his uulgaribus horis loquens, prima diei parte, quæ mellor à Vergilio dicitur, solitos Romanos serijs rebus uacare ostendit, Sexta, inquit, quies lassis, septima finis erit.

Εἰ ταχὺς εἰς τὸ φαγεῖν, καὶ πρὸς δρόμον ἀμβλὺς ὑπάρεχαι,

Τοῖς ποσὶ σὲ τρέωγε, καὶ τρέχε τῷ σώματι.

Luscinius.

Dum pedibus piger es, cursu superabere: si non
Bucca uorax tibi iam currat, edantque pedes.

Annotationes.

Cursorem cito comedentem, & tarde currentem hortatur, ut deinceps pedibus edat, & ore currat, ut in Olympico certamine uictor esse possit.

εἰς ἀδύωτον.

Εἰς τί μάτηρ νύπῃας δέμας ἰνδιόμῃ, ἰσχεο τέχνης,
οὐ δύνασαι δυοφερῶν νύπῃα καθηλιάσαι.

Sleidanus.

*Aethiopem quid stulte lauas? Nam splendida nunquā
Nox fuerit, lumen sole negante suum.*

Annotationes.

Ἢν frustra laborantem, & impossibilia aggredientem. Οὐτε-
quid enim nativum, id haud facili mutatur. Cæterum καθη-
λιάσαι, propriè significat, sole illustrare.

εἰς δυσώδεις.

Οὔτε χίμαιρα τοῦτορ ἔπει κακὸν ἢ καθ' ὄμηρον,
οὐκ ἀγέλη τάυρων, εἰς ὃ λόγῳ πυρίπνυς,
οὐκ ἄλμυρ σύμπας' ἔχ' ἀρπηῶν τὰ περισά,
οὐδ' ὃ φιλονητὴς πῶς ἀποσηπόμενῳ,
ὧς τέ σε παμφήφει νηῶν τελέσιλλα χιμαίρας,
σηπεδόνας, τάυρας, ὄρνεα, λημνιάδας.

Baptista Pius.

*Mxonides non tale malum spirasse chimæram
Trigeminam, aut tauros credidit igniuomos:
Non omuem Lemnon, uolucrum excrementa fororū,
Aut Philoætetæ uulnera dira pedis.
Quare indicio populi Telefilla chimæram
Vince, bonæ, sanies, Lemniadas uolucres.*

Annotationes.

Nec chimæram Homicā, nec tauros igniuomos (de quibus Apollon. in 3. Argonaut.) nec totam Lemnum, nec Harpyas, nec putridum pedem Philoætetæ ita malè olere dicit, ac Telefillam.

Assam. De Chimæra uide Homerum Iliad. 7. & 8.

ὁ λῆμνος σύμπασα) non Lemniarum oris fætor. οὐχ
ἄρπηγ' ὦρ' τὰ περιεσῶ) Palephatus in Phineo, Harpyiæ in Phi-
nei mensam inuolantes, cibos partim corripiebant, partim cum
ingluuiem saginassent, sordida contrectatione inquinabant, uiru-
len: ois afflatu polluebant. πᾶμψήφει) id est, omnium cal-
culis, uel iudicio.

Πολλὰ τὸ δαιμόνιον δύναται, ἢ παρὰ λόξα:

Τὸς μικρὸς ἀνάγει, τὸς μεγάλους κατὰγει.

Καὶ σὺ τὴν ὀφρὺν, καὶ τὸν τύφον κατὰ πάσσει;

Κ' ἂν ποταμὸς χρυσὸν ἄματά σοι παρέχῃ.

Οὐ θρόνον, ὃ μαλάχην ἀνέμ' ποτὲ, τὰς δὲ μεγίστας
ἢ δρύας, ἢ πλατάνους, οἷδε χαμᾶ κατὰγει.

Io. Sleidanus.

Multa potest Fortuna, uel insperata, potentes

Deiicit, ac tenues subuehit illa uiros.

Ille supercilium tibi protinus auferet, & si.

Aurifero madeat flumine tota domus.

Ventus enim malua, limosaq; abstinet ulua,

Sed ueteres ornos exagitare solet.

Annotaciones.

Hoc epigrammate perquam uenusto, minator superbis & af-
rogantibus, ne fortunæ indulgentia abutantur, ne, quod plerumq;
usu uenire solet, in altum sublatis, ab eadem grauiore casu dela-
psi præcipitentur. Multa, inquit, fortuna potest, tametsi sint inuisi-
tata & inaudita. Paruos sursum ducit, magnos autem deorsum
trahit. Etiam tuum supercilium & fastum sedabit, id est, compe-
scet, etsi fluuius auri fluuenta tibi exhibeat: non iuncum, non ma-
luam uentus unquam, maximas autem aut quercus, aut platan-
os nouit in terram prosternere.

εἰς Βρέφη.

Παῖδά με πεντήαέτηρον ἀκηδέα θημὸν ἔχοντα,
 Νηλεὺς αἰδώς ἤρπασε Καλλίμαχον.
 Ἀλλὰ με μὴ κλαίοις, καὶ γὰρ βίοτοιο μετέσχω
 Πάυρα, καὶ πᾶν ὥρ τῶν βίοτοιο παυῶν.

Vrs. Velius.

Quinquennem rapuit puerum immiserabilis Orcus,
 Curarum uacuum nomine Callimachum.
 Sed me flere caue, nam paucos, ut brevis, annos
 Vixi, sic uitæ pauca sinistra tuli.

Annotationes.

Vitam humanam plenam esse lachrymæ & calamitatibus, quotidianis experimentis uerum esse discimus. Bene igitur ætæ uideri cum his, qui præmature in iuuenta subducuntur sæto. Nulla enim gustauerunt uitæ incommoda.

ἀπὸ ναυάγων.

Γλαύῳ, καὶ Νηρεϊ, καὶ Ἰνῷ, καὶ Μελιέρτῃ,
 Καὶ βυθίῳ κρονίδῃ, καὶ Σαμόθρηξι θεοῖς,
 Σωθεῖς ἐν πελάγῳς Λαυήκιδι, ὥσπερ ἐν ἑκαρμαῖ
 Τὰς τρίχας ἐν κεφαλῇς: ἄλλος γὰρ ὕδρην ἔχω.

Vrs. Velius.

Glauce, tibi & Nereo, Inoq; tibi & Melicertæ,
 Et Neptune tibi, & quos Samothracæ habent:
 Seruatus pelago Lucillius, hanc ego confus,
 Nil aliud quum sit, dedico cæsariem.

Annotationes.

καὶ βυθίῳ) Neptune Saturni filio maris deo. καὶ σαμόθρηξι θεοῖς) Cabiris. Horum meminit Herodotus in Euterp. Vapo lib. de Lingua latina 4. Pausanias in Bæoticis.

ἀπὸ

ἀπὸ γυναικῶν.

Ἑλλάδι χινύσασα νύπερ βίον ἀσπίδα μῆδων,

Λαῖς θῆκερ ἐὼν κάλλιπ' Ἀχιλῆϊ.

Μένω ἐνικέσθην ὑπὸ γῆραϊ, καὶ τὸν ἑλεγχον

Ἄνθετό σοι παφίην, τὸν νεότητι φίλον.

Ἦς γὰρ ἰδίην στυγέει πολλῆς παναλκιβέα μορφῆς,

Τῆς δὲ συνεχέχει καὶ σκιοῦντα τύπον.

Ad huius imitationem confinxit latinum te-
trastichon Ausonius.

Lais anus Veneri speculam dico, dignum habeat se

Aeterna æternum forma ministerium.

At mihi nullus in hoc usus: quia cernere talem

Qualis sum, nolo: qualis eram, nequeo.

ἀσπίδα μῆδων) apud Salaminam insulam, & Plateam
Βασιλῆα urbem. Ἀχιλῆϊ) in prædam. καὶ σκιοῦντα τὸν
τύπον) imaginem.

εἰς ἄγαλμα ἐφροδίτης, τῇ γὰρ κνίδω.

Τὴν Παφίην γυμνὴν ὕδαϊς ἰδίην, ἣ δὲ τις εἶδεν,

Οὐτ' οὐδ' τὴν γυμνὴν σπασάμεν' Παφίην.

Cornarius.

Nemo unquam Venerem vidit: si quis tamen unquā

Vidit, erit nudam hic qui Venerem statuit.

εἰς τὸ αὐτὸ.

Σοὶ μορφῇ ἀνέθικα τῆς περιαλλῆς ἄγαλμα

Κύπρι, τῆς μορφῆς φέρτερον ὕδην ἔχω.

Cornarius.

Ipse decus formæ posui tibi pulchra Dione,

Hac cum nil sola gratius ipse habeam.

Οοοο

679

εἰς ἀγαλμα ἡχῶς ἡρᾶς τῷ Πανός.

Ἡ γὰρ πετρῆος αὐτοῦ φίλε, Πανός ἐταίρεν,
Ἀντίτυπον φθογγῇ ἐμπαλιν ἄσομένην.

Παντοῖωρ σομάτωρ λάλορ εἰκόνα, ποιμῆσιν ἰδὼν
Πάϊνιον, ὅσα λέγεις, ταῦτα κλύωρ ἄπιβι.

Cornarius.

En Echo in petris habitans ego, Panos amica,

Comparibusq; sonis omnia quæ recino.

Oris imago loquens cuiusvis, agricolis sum

Delicia, audis quæ tu loqueris abiens.

εἰς ἀγωνίαις.

Οἱ συναγωνισαὶ τὸν πυγμαχὸν ἐνθ' ἐστὶ ἐθνηκαρ
Ἀπὶρ, οὐδένα γὰρ πώποτ' ἐτραυματίσεν.

De Apide Pygmacho, qui neminem aduersariorum unquam uulnerauit.

ἐθνηκαρ) statum posuerunt. οὐδένα.) Imbellem Apim mordet.

εἰς τὸ αὐτὸ.

Πᾶσαν ὅσην ἔλληνες ἀγωνοθετοῖσι ἀμύλλαν

Πυγμαῖς, ἀνδρόλεως πᾶσαν ἀγωνισάμεν.

Ἔσχατον δ' ἐν πίσσῃ μὲν ἐν ὠτίῳ. ἐν δὲ πλαταιαῖς.

Ἐν βλέφαρον, πυθοῖ δ' ἄπνοτον ἐνφέρομαι.

Δαμοτέλης δ' ὁ πατήρ ἐκορύσσετο σὺν πελιδναῖς,

ἄρ' αἰμ' ἐν σταδίῳ ἢ νεκρὸν ἢ κολοβόν. &

Androleus de se loquitur. Omne certamen, inquit, quodcūq; Græci constituunt pugillatus, ego Androleos decertavi. Retinui in Pisa unam auriculam. In Plateis autem (quæ est ciuitas Boeotiae, ubi sunt sepulchra & trophea uirorum fortium, qui Græciam liberauerunt) unum supercilium. A Pythico autem, scilicet certamine, ἄπνοτος, exanimis efferebar. Damoteles itaq; pæ-

cer cum

et cum cinctus armavit, id est, instruxit se, ut me tollat è stadio.
aut mortuū, aut mutilum. ἔσχομ) uix retinui. ἐν πώσῃ)
Olympiæ. ἐκέρυσσέτο) adhuc.

εἰς γραμματικὸς.

Ἰλαθι γραμματικὴ φύσις, ἰλαθι μῦσα,
Φάρμακον εὐρομένη μῆνιν ἀειδέε θεά.
Ἐχρῆν καὶ σοὶ περικαλλέα δωμήσασθαι,
Καὶ βωμὸν θυέων μήποτε δεινόμενον.
Καὶ γὰρ σὺ μετὰ μὲν ὁδοί, μετὰ δὲ θάλασσα,
Καὶ λιμένες πάντων λέντρια γραμματικὴ.

Annotationes.

Hic precatur Grammaticam, ut ei sit propitia, dignamq; pæ-
tat cui templum condatur, & ara, &c. φύσις) uisui hodie
omnibus necessaria suppetitans. φάρμακον) Inopia.
μῆνιν ἀειδέε θεά) Homeri prælectionem. θυέων) sacrificio-
rum. καὶ γὰρ σὺ μετὰ) Alludit his uerbis ad illud quod est
in principio Arati de Ioue, μετὰ δὲ διὸς πᾶσαι μὲν αἴγυι-
αι, πᾶσαι δ' ἀνθρώπων ἀγοραί, μετὰ δὲ θάλασσα καὶ
λιμένες. Quod imitatus Vergilius dixit: Iouis omnia plena.

Porro in ultimo carmine pro λέντρια dicax, melius legitur
λέκτρια susceptrix. Sic enim in uetustis legitur exemplaribus.

εἰς Δυσώδεις.

Δαίμονα πολλὰ λαλιῶν ἐξόσμοι ἐξορκισῆς,
Ἐξέβαλ' ὅχ' ὄρκων, ἀλλὰ κόπρων Δυσάμει.

Δαίμονα) De quodam exorcista, os fatidum habente, qui
dæmonem eiecit, non conlurationibus, sed oris fatidi purulen-
tia, quā sine fine multa garriret. ἐξόσμος) os fatidū habens.

εἰς τύχην.

Θεῦ μὲν ἐπ' ὅς, ἰδέεαι ὠτυχεῖ βροτὸς.

ὡς λεπτός.

Τὴν μικρὴν παίζουσαν ἐρώτιον, ἤρπασε νύωνος,
Ἡ δέ, τί φησιμιδὼ ζεῦ πάτερ, εἰμ' ἐθέλεις.

Τῷ πατρὶ θυμῷ βεῖς Διονύσιε μάρνομ' ὁ μικρὸς,
Πυρρὴν σῆσας, αὐτὸν ἀπνυχόνισε.

Ἐρκαλάμῳ πύξας ἀβέρα φρατόνινος ὁ λεπτός,
Καὶ τριχὸς ἐκδήσας αὐτὸν, ἀπνυχόνισε.
Καὶ τὶ γὰρ ὕχι κάτω βρῖσιν βαρὺς, ἀλλ' ὑπὲρ αὐτῶν
Νυνεμίας ὕσας, νικρὸς ἄνω πέταται.

Γαῖος ἐκπνέουσαι τὸ πανύστατον ἰχθὺς ὁ λεπτός,
Εἰς τὴν ἐκνομιστὴν ὑδρὶν αἰφῆκερ ὅλως.
Καὶ πέρας εἰς αἰδὸν καταβάς οἷος περ' ὅτ' ἐξῆ,
Τῶν ὑπὸ γῆν σκελετῶν λεπτότερος πέταται.
Τὴν δέ κενὴν κλίνην οἱ φράτορες ἤραρ ἐπ' ὤμων,
ἐγγράψαντες ἄνω Γαῖος ἐκφέρεται.

Τῶν ἐπικύρειων ἀτόμων ποτε μάρκος ὁ μικρὸς,
Τῇ κεφαλῇ τρήσας, εἰς τὸ μέσον δίεβη.

Εἰς σάλπιγγ' ἐνέπνυσεν ὅσον βραχὺ μάρκος ὁ λεπτός,
Καὶ κατὰ τῆς κεφαλῆς εὐθὺς ἀπῆλθε κάτω.

ἔρως δ' ὤραπέτης Λακιανῷ.

Ἄ κύνρις τὸν ἐρωτὰ τὸν ὕψα μακρὸν ἐβώσθαι,
Εἴ τις ἐνὶ τριόδοισι πλανῶμενον εἰδὲν ἔρωτα,
Δραπετίδης ἱμὸς ἐστὶν ὁ μανυτῆς, γέρας ἐξεί.

Μιδόος

Μιδῶς τριτὸ φίλαμα τὸ νύπριδος. ἦρ δ' ἀγάπης νῆρ,
 Οὐ γυνὸν τὸ φίλαμα τοῖ δῶ ξένε, καὶ πλεον ἐξῆς.
 Ἔστι δ' ὁ παῖς περίσματος ἐν εἰκόσι παῖσι μάθοις νῆρ.
 χρῶτα μὲν ὁ λευκός, πυρὶ δ' εἰκελός. ὄμματα δ' αὐτῷ
 Δριμύλα, καὶ φλογόεντα, κακὰ φρένες, αἰδὺν λάλημα.
 Οὐ γὰρ ἴσον νοεῖ καὶ φθέγγεται. ὡς μέλι φωνά.
 Ἦρ δὲ χολῶ, νόος ἐστὶν ἀνάμερος, ὑπεροπεντάς.
 Οὐδὲρ ἀλαβέωρ. δόλιον βρέφος, ἄγρια παῖσδι.
 Εὐπλόναμορ τὸ κάρανον, ἔχει δ' ἰταμόν τὸ πρόσωπον.
 Μικκύλα μὲν τήνῳ τὰ χερσίδρια, μακρὰ δὲ βάλλει,
 Βάλλει καὶ εἰς ἀχέροντα, καὶ εἰς αἰδέω βασιλῆα.
 Γυμνὸς μὲν τόγε σῶμα, νόος δ' οἱ ἐμπεπύναται
 Καὶ πτεροῖς ὅσον ὄρνις ἐφίπταται ἄλλοις ἐπ' ἄλλους
 ἄνδρας, καὶ γυνάικας, ἐπὶ σπλαγχνοῖς δὲ κἀβηται.
 Τόξω ἔχει μαλαβαῖον, ὑπὲρ τόξω δὲ βέλεμον.
 Τυτθὸν εἰς τὸ βέλεμον, ἐς αἰθέρα δ' ἀχρὶ φορεῖται,
 Καὶ χρῦσιον περὶ νῶτα φαρέτριον. ἐνδοθεὶ δ' ἐντὶ
 Τοῖ μικροῖς ἀλάμοι, τοῖς πολλῶν καὶ ἐμὲ τιτρώσκει.
 Πάντα μὲν ἄγρια, πάντα. πολὺν πλεῖον δ' οἱ αὐτῷ
 Βαιὰ λαμπὰς εἰῶσα, τὸν ἄλιον αὐτὸν ἀναΐβει.
 Ἦρ τὸν ἔλκε τήνον, διαμάσας ἀγε μὴ δ' ἐλεῖσθαι
 Κῆρ ποτ' ἴδης κλαίοντα, φυλάσσεο μὴ σε πλανήσῃ.
 Κῆρ γελάει, τύνιν ἔλκε. καὶ ἦρ ἐβέλε σε φιλάσαι,
 Φεῦγε. κακὸν τὸ φίλαμα, τὰ χεῖλια φάρμακον ἐντὶ.
 Ἦρ δὲ λέγει λάβε ταῦτα, χαρίζομαι ὅσα μοι ὄπλα,
 Μὴ τι θίγῃς πλεῖνα δῶρα, τὰ γὰρ πυρὶ πάντα βέ-
 βαπται.

Amor fugitiuus Luciani:
incerto Interprete.

Perdiderat natum genitrix Citherea nagentem,
Anxia sollicito quem dum per compita passu
Querit, ab excelso tales canit aggere uoces;
Errabunda meus uestigia fortè Cupido
Quà fugiens tulerit, quisquis monstrarit aperte
Indicio, huic merces Veneris libanda ferentur
Oscula: captiuum si quisquam adduxerit, illi
Mox aliquid gaudens ultra dabit oscula mater.
Quò reperire queas puerum, bis dena dabuntur
Signa tibi, cautus memori quæ mente recondes.
Huic non candor inest; rubor igneus inficit omne
Corpus, & ardescunt acri contenta nitore
Lumina, nec dulces sequitur mens subdola uoces,
Quippe Hyblea sonus uincit dulcedine mella,
Sed malè fallaci respondent pectore sensus.
Feruidus accensa si quando exæstuat ira,
Indomitos animos gerit, immansuetæq; corda
Seducit uerbis, nec uera fatebitur unquam.
Est puer ille quidem, magno sed prouidus astus:
Ludit & interdum, sed ludens seria tentat.
Dependent humeris crispis certo ordine crines,
Nec pudor audaci, nec inest reuerentia uultu.
Sunt illi paruæq; manus, paruûq; lacerti.
Sed tamen exiguo longos de corpore iactus
Dirigitâma ferum telo sub tartara Ditem
Perculit, & regem manes sensere subactum,

Candida

Candida cum stygio rapta est Proserpina curru.
 Corpora nuda gerit, nullo uelamine rectus:
 Verùm animus uario prudens ornatur amictu.
 Præterea, aligero suspendens membra uolatu,
 Hinc Nymphas petit, inde uiros, ultroq; receptus,
 Visceribus sedem sibi ponit, & ossibus imis.
 Est brevis huic arcus, sed quo fatalis arundo
 Vsq; sub astra suum seruat propulsa tenorem.
 Auratam cernes humero pendere pharetram,
 Pestiferosq; intus calamos, quibus impius ille
 Ipse sæpe mihi lethalia uulnera fecit.
 Omnia sæua quidem, sed cunctis sæuius illud:
 Dextra facem uibrat, miserasq; inuecta medullas
 Pascitur; hæc ipsum solem succenderet æstu.
 Hunc si nexilibus poteris cōstringere nodis,
 Duc arctè uinctum, neu tu miserare precantis:
 Quamuis aspicias manantia lumina fletu,
 Decipias caue: nec si ridentia cernas
 Ora, graui iubeas laxari uincula nexu:
 Quòd si te blandis inuitet ad oscula uerbis,
 Effuge: nam labris certum est habitare uenenum.
 Si uerò facili promittet uulnera uultu,
 Telaq;, Gnosiacosq; arcus, pictamq; pharetram,
 Noxia dona time: quicquid tetigere, perurunt.

Annotations.

Angelus Politianus elegantissimè transtulit hoc longè elegantissimum carmen, quod Moscho bucolicorum scriptori tribuit. *Δραπετίδας* Doricè, pro *Δραπετίδης*, id est, fugiens, sicut *μάρτυας* pro *μάρτυης*, inde: unde sunt *μάρτυ-*

τρα, & μύνησρα, præmia quæ dantur indici, seu delatoři.
 ὁ μανητάς) index. νῖρ) ipsum. οὐ γυμνὸν) id est, non
 solum. δῶ) id est, dedero. καὶ πλέον) concubitum. πε-
 ρίσσμος) περίσσημος, insignis. εἰκόσι) Obsopæus legit ἐν
 εἰκοσι, inter uiginti, ut sit sensus, posito numero pro numero,
 non difficulter eum noscere poteris, etiam inter multos. His o-
 mnibus signis. χολῶ) χολᾶ. ἐμπεπύνησθαι) Stricta,
 densata est: id est, mens ei sapit, & prudens est. ἐπὶ σπλάγ-
 χνοις) hominum. ἐντὶ) pro εἰσὶ Doricè, id est sunt. τὸν
 ἄλιον) Apollinem, qui Branchi & Daphnes pulchritudine ar-
 sit. Verùm animus.) multis delicijs inuolutus, ac ue-
 lut cataphractus. Due arctè uinctum) co-
 herce eum, ne tibi dominetur. Gra-
 νί.) arctius uincula
 adstringito.

F I N I S.

RERV M ET VERBO

RVM IN PRIMO LVCIANI

operum Tomo præcipue memorabilium

I N D E X.

Bauchæ cum	admetus pro uxore mortuus
Gyndane ami	779
ritia	648
abdicandi ius	adraſtia Nemefis 358.370
475.491	adulatio, uoluntaria ſeruitus
abdicationis cauſæ duplices	57.361
464	adulatorum perniciēs 59
abdicationem ſemel, an denuo	73 106.122
abdicare liceat	475
aboui murus	516
abydos	281
academici accuſati	682.694
acheloi flu. coniunx & liberi	adulteri gladio puniti 463
842	adymachus 628.639.
acheron fl.	778
achillis & Patrocli amicitia	73 106.122
584	in Adulterio deprehēſum uel
achillis cultus in Aſtypalea	deprehenſam impunē occi-
inf.	203
aciem deferere, prouerbium	dere olim licuit 463.448
321.348	adulteri gladio puniti 463
per Acimacem iuramentum	adymachus 628.639.
620.653	638.640.642
adamantis uis.	adymachus, & cur inferorum iu-
num	dex 281.778.763.765
570.842	ægialca 571. ægialeus ibid.
	ægina inf. 700
	æginetæ ibid.
	ægis Mineræ, & Iouis 183.
	197.200
	ægyptus 281. regio ab Aegy
	pto rege 137
	ægyſthus adulter 199
	æmulatio ex artificii ſimilitu-
	dine

I N D E X.

dine	839	alexandri matris Olympiadis	
æqui boniq; ratio quando habenda	410	fabula de monstrofo concedenda	514.569
æschines tympanistrix F.	11	alexander nullius Dei F.	275
æschylus	867.902	alexandri mors	566
æsculapius bis natus	522.	amalthæe capræ fabula	347
mine ictus	190	amastris urbs	535
æsculapii officina	688.	amazonum bellum cum Atheniensibus	760
plum	24	ambrosia deorum cibus	692
ætatum hominis successio		amicitiarum exempla	587
140.145		in Amicitiam non plures ad-	
affectus mouere prohibitum		mittendi quàm tres	620
apud Areopagitas	758	amici simulati	124
agathocles Samius	587.677.	ammonius Iupiter	279
882		amor sui cæcus	830.842
alani	637	amoris remedia	196
alcedones aues	149	amorẽ omnia domare	214
alceſtis ab inferis reuocata		amphiarcus Thebanus	527
779.764		amphilochus uates	538
alcmenæ cum Ioue congreg-		anaxagoras fulmine ictus	95
fus	24	animæ immortalitas	257.259
alcyones	149	amiceris philosophus	874
alcyonii dies	142.149	per Anserẽ iuramentũ	666
alexandria Aegypti	281	antia	833.843
alexander Theſſalus	676	antigone	349
alexander Magnus, cuiusq; res		antilochus uates	527
geſtæ	268.279.280.283.	antiope merore mortua	760
275.726.842.		antipatri regis cum Demosthe-	
ſepultura	276	ne col-	

I N D E X.

ne colloquium	879	duſ	223
antiſphilus calumniator	Apel	ariſteas	260
lis	813.838	ariſtides	106.882. eius iuſti-
anubis templum	688	cia	834.843
appelles calumnia circumuen-		ariſtodemus	510
tus	812.813.814	ariſtomicus	884.
apes quomodo ſiant	147.151	ariſtoteles Alexandri præco-	
apum rex	463	ptor	903.278. eius patria,
ἀφειτρίαι	900	parentes, ſcientia, &c.	282
apollo Iouis & Latonæ.	699,	armeniorum fuga	268
apud Delphos cultus	688	arſaces	676
apollonius Tyaneus	513.569	arſacomæ res	627
ἀποπληξία	701	aſia Alexandro ſubacta	270.
aquatica cur muta	148	aſphodelus	778.780 (280
ad aquam clepſydræ infuſam		aſylum	842
cauſæ agi ſolitæ	335.349,	athenæ quomodo hodie vo-	
462.470		cetur	72
aquilæ perſpicacitas	674	athenarū encomium	47.72
araneorum uenatio	809	de Athomis philoſophorum	
arbaces eunuchus	676	doctrina ridetur	663
archelaus Athenarum domi-		attalo uenenum à filio porre-	
tor	72	ctum	676
archias	879	attoniti qui	702
arcopagus	758	auarorum deſcriptio	97.137
arcopagitarum iudicii forma		augiæ bubile repurgare, pro-	
722.758		uerbium	507.568
aretæus Corinthius	600	aulæ uitia	345
arethuſa fons	218	aulicæ uitæ imago	342. mo-
arion Methymneus citharæ-		leſtiæ	300.284
		aurora	

I N D E X.

aurora Tithonem amat	245	bulidi Lacedæmonio Xerxes	
auri uis & effectus	119.140	cur pepercerit	885
αὐτόφωνα oracula	536	C	
B		κακοδαιμόνες	699
Babylon urbs ubi & qualis		cadmus literarum inuentor	
280.281	Alexandro	77.83	-
capta	ibid.	καὶ νύργειν, καὶ νύποτιν	173
bacchanalia	826	callix opes	106
bacchus dithyrambus	cur	callidemides adulator	244
841. cuius uicia, & res ge-		calliopes Musæ coniunx & fi-	
stæ	193	lix	843
baſtra, baſtrum opp. baſrus		callisthenes philoso.	282.279
flu.	282	calumnia	816.839. eius ima-
balnearum luxus	48.56	go abApelle depicta	815.816
baſther amicitia & mors	626	calumniatoris descriptio	817
beli progenies	137	camelus Baſtriana	29
belittæ amicitia & interitus		canis in præsepi, Puer.	98.127
626		canis fidus	758
bellerophon	833.843	carceres & carceribus, prouet-	
bellerophontis literæ, prouet-		bium	906
bium	354.369	catena Mercurii	761.785
bombardæ inuentor deuotus		Herculis	ibid.
135		catharsium, catharsia	231
bonorum præpostera æstima-		caucæsus mons	172
tio uulgo	282	caurus uentus	264.
boſporanorum mos in am		cebetis tabula	342
biendis puellis	627	cectops Codro generosior	
branchides	515	106	
bricreus cætimanus	208.443	celtibæri abAnnibalecaptiz67,	

neq̃d-

I N D E X.

<i>μεγάλη</i>	34	ciuitas	724
<i>μέγαρα</i>	232	claros, clarum otaculum	515.
ceratinæ	232	538	
cerberus canis inferna. tri-		ad clepsydram causæ dici so-	
ceps	281.764.778	litæ	349.335.759
cercopes	510.569	clinz rhetoris furtum	677
cereris munus in conuiuio		clitus ab Alexandro cæsus	288.
deorum	692	279	
certaminum apud Græcos ge		clymene	211.213
nera	758	cnemon	247
cetus	222	cocconas Byzantinus	513.
ceyx	141.149	516.528	
chalconis celebritas & si-		cocytus lacus unde dictus	
tus	516	778	
chares	882	codrus Athen. rex pro patria	
chariclea	588	mortuus	909
charia	594	codro generosior, prouerb. ibi.	
charimus	236	carne deorum	691
charixenus Sirromius	600	coitus noxa	203
charmoleus Megarensis	250	colophon Homeri patria	862
charon	258	cuius uaria no	
mina & officium	778.	699	
779	cuius cymba	249.	colossi
352.369			ibid.
chelidonium cinædus	332	177	
chænix	264	comicorum habitus	730
chromis piscis	148	comædia uetus qualis	32.35
cilicia Alexandro subacta	280	copiæ cornu, prouerb.	305.
cirra oppidum	264	347	
			corinthus

I N D E X.

corinthus urbs	264	cupidinem etiam diis impera	
corinthus Marathonis sine Pe	re		193.202
Iopis filius	264	caretum sagittæ	69
cornua syllogismi	252	currus bouem trahit, prouer.	
corona muralis, obsidionalis	240		
411	ciuica	ibid.	cybelum oppidum 78
coronis	522	cyclops Neptuni filius	216
κοροπλάβοι	35	de cygnis ad Eridanū in aues	
corybantes	692	conuersis fabula	792.794
κορυφαγενη Minerva	189	cyrus rex	83
coſſæi ab Alexand. Magno fra		D	
ti	280	DAdis festum	546
craterus Alexandro cultus	842	dæmones antiq̃s qui	699
crato diues, apud Charontem		damasias athleta	251
nudus	252	damippus	246
κρεονομία	173	damon adulator	236.597
cribro uaticinari, prouer.	517	damoxenus palæſtrita	230
570		danai regis ortus, progenies,	
crocodilos facere	232	casus	137
cræſus apud inferos pauper		danaidum pertuſo dolio aqua	
227.233		haurientiū fabula	137.263
cræſo opulentior, prouer.	106	dauidamidis amicitia	622
cuma Homeri patria	862	daphne	182
cupido quomodo pingi ſoli-		darius Alexandro ſubaſtus	280
tus	138.183.202	delati perſona	822
cupido lapeto ſenior	181	delatores quales	817
cur Muſas, Minervā & Dia-		delphines φιλόενθρωποι	cur
nam non feriat	196.197.	223	ex hominibus piſces
198.199.201.205		facti	224
			delphorum

I N D E X.

delphorū celebritas unde	515	deorum gentilium scelera, p ^a	
delphis oraculum Apollinis	nitas	3. 152. 167. 176.	
688	665. 685		
deli celebritas	515	deos ex hominibus faciētium	
δέλτα iniuria affectū à τὰυ	81	uauitas	276
demeas orator sycophāta	125	diis non esse curæ mortalium	
demetrius Platonicus apud	res	666	
Dionysium accusatus	826	διαβάλλειν	840
demetrii Suniensis amicitia	διαβολή	838	
607	dialectici à luna accusati	682.	
democratia	464	684	
demonax	588	cæsus	594
demosthenes δῖος	348	dialogus	32
demosthenis celebritas unde	11. 23. 135	diana cur à Cupidine tuta	
11. 23. 135	198. 201. 203. 205	dianæ natiuitas, uirginitas, fa-	
demosthenis encomium	855	sta consueta	203
inde		plum apud Ephesios	688
demonstratus	552	dimidium facti qui cæpit ha-	
designatores qui	782	bet	417
deucalionis naufragium	88	dinæ amicitia	587
daus qualis	666	unde sit, diogenes Cynicus ab habitu	
aut ubi fuerit cum omnia fa		& moribus describitur	229
bricaretur	665	Cræsum ridet	227
deo omnia possibilia	140	diogenis defuncti dolium, hæ	
de Deo, Anaxagoræ sententia	136	reditas, pera, &c.	262
philosophorum do-		dionysius Syracusanus Deme	
Strina reprehensa	654	trio ob Bachanalia contem	
deorum conuiuium, cibus, po		pta infensus	826.
tus	691	841	

P p p p

eiusdem

I N D E X.

eiusdem latumnia	349.335	diuitum fastus & luxus	47
dionysii Iouis ex Semele filius		ineptia	54.680
uirtutes & uitia	193	quomodo minuenda	57
diophrantus rhetor	257	dodonæ Iouis templum	688
diopirthes	882	docto indigna zulica uita	
diptades Danaides dictæ	265		184
<i>δύς δὲ πᾶσι</i> , proverb.	33.	dolus diuitiarum comes	110
35. 363. 370		dormire porrectis pedib. pro-	
diuinandi artis origo	515.507	uerb.	305
diuinationes falsæ notantur	261	drabo Pellæus	520
diuinitatem affectantium ua-		dracones maximi & manue-	
nitas	276	ri in Pella	514
diuinorum operum causæ nō		dracon Athenienses iurciuran-	
inquirendæ	140	do cuiusmodi adstrinxerit	
diuitiæ ridentur	40.50.233		818
quibus potissim. obueniant		druidæ Gallorum sacerdotes	
85.96.105.136.138	quales		784
reddant possessores	85	E	
cūr tantopere amentur	86	Echini seniores testæ aspe-	
diuitiarum usus	85.99	riore	440
diuitiarum comites	109	echo nymphe	463.445
imago	101.343	usus	
85.99.137		educatio puerorum apud Græ-	
diuites admirantium & obser-		cos	725
uantium stultitia	55	electrum, Phaëtonis fororū	
diuitum amicitia seruitus po-		lachrymæ	212
tius quàm amicitia	285	elleboro opus habere, pro-	
diuitum cæcæ, & an philoso-		uerb.	282
phis conueniant	307	eloquentiæ uirtutes & laus	
			784

elysus

I N D E X

elysius campus	765.777	epimenidis historia	91.136
ἐμβρόντητοι, ἐμβρόντημένοι		epimetheus	34
700		epiraphium	782.783
empedocles ad lunā sublatus	ἐρίδαντος		86.134
672.699	in crateres	eryones ultrices	425
Aethnæ præcipitatus	ibid.	erythea inf.	654
ἐντελέχεια pro ἐνδιελέχεια		cum esca simul hamum eucl-	
81.84		lere, uel deglutire, proverb.	
ἐπαγωγὴ	841	247.248.290.346	
epaminondæ studium musi-		ἐσποροδισμένος	760
ca	759	eteocles	349
epaphus Aegypti rex	137	eubiotus rex	640
ephesi Dianæ templum cele-		euclio qualis	134
berr.	688	eucrates Sicyonius	236.884
ἐπίσαγμα	902	eudamidæ Corinthii amici-	
ἐφέστιος Iupiter	86.134	tia	600
ephiacti in cælū ascensus	687	ευδαίμονες	699
ephesum, Corinth ^o dicta	264	post euentum etiam stultos sa-	
epicurei à Ioue accusantur		pere	423
655.694.697		eunolphus Thracū dux	745
epicurus quid apud inferos		eunomius	261
agat	534	eupatoris regis legati	564
epicuri laus	534.568	eurybatus	510.569
epicuri sententiā liber ab A		euthylici amicitia	596
lexandro combustus	553	exequiales cænæ	774
epidauri templum Aescula-		783	
pri	24	exequiarum superstitiones	
Epigrammatum uana gloria	770.776	exilium qualis pœna	851
774.782		Pppp 2	Fabii

I N D E X.

F

	formosi ridentur	230
F abii Maximi de repub. de-	fortitudo paupertatis comes	
fendenda augurium	901	111
fabularū utilitas & gloria	147	fortunæ commutatio 92
fabularum omnium summa		fortunæ bona 40.227.259
ac sylua ubi potiss.	176	fortunæ necessitas inevitabi-
fallacia calumniæ comes	816	lis 360 ludibrium &
fati necessitas	360.425	inconstantia 54
felices qui	48.50	fulgur è pelui, prouerb. 404
felicitatē ex collatione infeli-		funebres orationes habendi
citatis optimè intelligi	166	mos 774.783
ferales cœnæ	783	funerum diuersæ species & no-
ficulni ligui fumus molestiss.		mina 782 fercula 783
571	(846	superstitio & luxus 62.
filiorum erga parentes affectus		73.776
de finibus doctrina philoso-		furæ, malorum ultrices 765
phorum	662	inde earum arma 425
flumina sursum incedere, pro		furiosorum multa genera &
uerb.	352.369	diuersa nomina 502
fluuii infernales qui	763.778	G
feminarum corpora quid à ui-		G alli ab Hanibale uicti 267
rorum differant	500	gallinaceū lac, prouerb. 305
fenus qualis pædagogus	98	gallorum gallinaceorum pu-
forma an inter bona ponenda		gna 760.751
278		γάμμα literæ cum κάρτα
formicis comparati homines		certamen 77 item cum
681		λάμψαξ ibid.
è formicis nati Mirmydones		ganymedes deorum pincer-
682. 700		na 692
		genii

I N D E X.

genii & manes quid differant	halicarnassus Alex. capta	280
783	hammonius iupiter	279.280
geometraridentur	hamū cū efca euellere, uel de	663
geometria philosophiæ	ansa glutire, pro.	247.290.346
759	hannibalis res gestæ	267
geryon triceps, & senis mani	uitia	270 inde
bus, amicitix typus	harpix	102
tricorpor	hastâ regia, herba	780
geryonis armenta	hastâ proiiciendi certamē	738
getæ	hecates cæna	231
γλαυκῶπις Minerva	heliopolis	282
gloria benefactorū præmium	hellebore opus habere, pro-	uerb.
416		282
glycon draco	hephestion quomodo ab Ale-	526.549
gnathonides	xandro etiam post mortem	122
gorgō in Minervæ pectore	cultus	826.842
græciæ laus	hercules cum Aesculapio con-	47
græcorum certamina	tendit	190
732 758	carnes exhibet	692
græculus	in conuiuio decorum	692
grandinis causæ	Theseum ab inferis reuocat	340
gymnasium Athenis	779	706
gyndanis amicitia	hercules trinoctius	648
H	hercules Gallicus	784.791
HAeredipetæ notati	herculis mors, seruitus, crude-	104.
125.140.236	litas	192
hæreditatum captatio	herculi uirtus & uoluptas ap-	62
halcyonia, halcyonii dies	parent	18
149	herculem Ogmiom eundem	142.
	cū Mercurio existimari	791
	Pppp 3 hermodori	

I N D E X.

hermodori periurium	677	72.694	
hermolaus diues	247	homeri patria, genus, ætas, no-	
hermotimi Clazomenii ani-		men	862.901
ma & corpore discessus, & ad		poetis celebratus	856.900
idem reditus	805	statua	857
hermiphilus Cynicus	677	descripta	900.777
heroes	758	homicidia citra iudicium li-	
hesiodi pinium	18	cita quæ	448
himerzus proditor	884	homines formicis compara-	
hinc bellum oritur, proverb.		ti	681
514.569		homolettorum mos	654
hinnulus leonem, proverb.		ad honores uirtute, non frau-	
246.248		de contendendum	841
hippo daemon	700	hospitalis iupiter unde dictus	
hippocentauri, proverb.	31.35	86. 134	
hippoclidēs non curat, pro-		hospitium non uiolandū	134
uerb.	368.370.790.791	hostium testimonium ad lau-	
hyppolyte Amazonum dux		dem officiosissimū	856.899
745.760		humanarum rerum uanitas	
hippolytus & nouerca falsò		249.659.676	
accusatus	843	humanitas	8.13.22
hipponicus	106	hyacinthus	182
hircinus fætor in hominibus		hymettus mons	91
unde	258	hyperides assentator	884
hispania ab Hanibale oppu-		hypermetra sola ex Danaï fi-	
gnata	267	liabus uiro suo parcat	137
historiæ quæ lectu dignæ &		I	
utiles, aut contrâ	507	Iacobi patriarch. corpus quo-	
historiones qui, & unde dicti		modo conditum & desle-	
		rum	

I N D E X.

æm	781	indipotui uini in furorera uet	
instantia diuitiarū comes	110	fi	41 ab Alexandro do
Iapyx uentus	264	miti	270
Iscarii cades	194	indigetes dii	792
Icaromenippus	655	inductio contra incommoda	
Iscarus cur in mare decidit		faciendæ fidei	841
658		inferiarū superstitiones	766.
de ideis philosophorum do-	776.779.	inde	
Strina ridetur	662.	665 inferi an sint, & de eorum po-	
idiotus	777.762	nis	777
ignorantia	811.837	inferorum flumina	765.778
calumniæ ministra	815	iudices ibid. & 765	locus
ignis deorum thesaurus	155	776	respub. & regnum
diis ablatas per Promethe-		qualiter constitutum	762
um	158.169	ad inferos descensus facilis, re-	
ignē ē manibus abicere, pro-		gressus non item	277.
uerb.	96	778	
imperitia audaces, ratio timi-		ingratitude	85. 90
dos facit	36	71 ingratitudeinis actio	490. 505
impīi ubi post hanc uitam, &		insanix futuræ signa	468.
quid pati ab Ethnicis cre-		473	
dantur	765	insanix genera, diuersa nomi-	
improbilas ne sit impunita,		na, & causæ	502
respub. interest	415	de infecabilibus doctrina phi-	
imprudencia crimen nō excu-		losophorum derisa	662
fari	435	insidiæ, calumniæ comites	
impudentiæ apud Aegyptios	816		
typus, musca	809	insomnium quid	23
incantator	512	instita muliebris	841
		Pppp	4
			inui-

I N D E X

invidia dea quomodo pingi	202.	epi-
solita 815.839.	cuius domus	theta 86.134
ibid, signa	169.472.	ex Iouis tabulis testis, prover-
inus filius à delphinis in I-	bium	304
isthmum portatus	223	iuramentum maximum Scy-
iocasta Creontis F.	838	tharum 619.653
Iolaus senex in iuuenem resti-		L
tutus	237	Labdacus rex, eius progenies
io bacca in furorem acta à lu-		Labdacidæ 812.838
none	841	labor paupertatis satelles 111
ionialia Athenis intermissa		laborum utilitas & præmia
687		364.732
iphigenia à Filade & Oreste è		labris suavis arridere, prover-
Tauris abducta	578	bium 842
isis	137	lacedæmoniorū mollicies 231
ismene	343	lacones loris cædi soliti 678
ad Isthmum pugna	270	lanius 838
isthmus Peleponnessi	264	lambda literæ cum Gamma
iudicandi mos per calculos	370	certamē, itē cū Rho 76.77
iudicium vocalium	74	lampichus Gelorum tyran-
iuno à Cupidine uicta	196.	nus 251.257
199.204.	cuius zelotypia	lapidicinæ Dionysii carcer
195		335.349
Iupiter ab Amalthea capra nu-		lares familiares 783
tritus 347.	à Cupidine ui-	larum 783
ctus 196.199.204.	inde	latrones. latrocinium 568
Iupiter è capite dissecto Mi-		latumina Dionysii 335.349
neram edit 188. 202.	nu-	legislatoris mens inspicenda
de dictus	134	491

leges

I N D E X.

leges de facto, non de conatu	luciani uita 1	dicendi ge-
cognoscere	410 nus	25.354
leges ex malis moribus natæ	ludæa	707
415	luna multorum scelerum con-	
legum munus	414 scia, & fidelis dissimulatrix	
lemures	783 683	
lenarum fraudes	588 lunæ cum Alexandro eōcum-	
leo chordula uinctus, prouer-	bentis festum	8.546
bium	329 lunæ à terra distantia	655.
lernæ hydræ capita	444 diuerforium	670
lethe fl.	279.282.779 lunam incoli	664
leucanor rex, eiusq; cedes	627 lupini custos	264.320.347
leucosia Siren qualis	843 lycurgi lege superstitiones fu-	
libertas dulcis	345.352.400. nebres sublata	73.776
felicitas summa	715 lydia Alexandro capta	279
libertas philosophica, publica	linus gener & interfector Da-	
47.50.378.	nai	137
ligna Siren qualis	845 lyra post cœnam circumferri	
linus Mosæ F.	203 solita	759
liuor Calumniæ antecessor	lyra piscis	148
quomodo pingi solitus	815 lysimachus poeta & pro sæpe	
839	usus	79
locum in acie deferere, prouer-		
bium	321.348	
lonchatæ amicitia	627	
lucianus philosophorum fa-	maeon Lydus Homeri pater	
tionibus infestus	214. rhe-	862
thoricam publicè profes-	magus	512
sus	798 magorum in diuinando	22.
	Pppp	5
		100

I N D E X.

rot	261	medorum fuga	268
maia Mercurii mater	183. 186	medusæ caput à Minerva ge-	
malos melioribus successibus	stari		197
uti	86. 92. 105. 138	megillus Corinthius	230
mandrabuli more res proce-		melanope Homeri mater	862
dit, prouerb.	316	melesigines cur dictus Homē	
mandragora sopitos experge-		rus	902
facere, prouer.	881. 903	meletes fl.	862. 902
manes post hanc uitam ubi, &	μελίσσαι		151
quid pati credendum	776.	memnon Tithoni F.	246.
761. 770		in Aegypto sepultus, oriente	
manes & genii quid differant		sole uocem edere solitus	
783		608. 692	
maracus poeta	901	memmonides auct.	652
marcomannorum de Roma.		memphis	681
nis uictoria	555	menecratis amicitia	604
mars à Cupidine uictus	196.	menippi ad inferos descensus	
200. 204.		228. 655	
martis alea incerta	821. 840	mercede seruientium condi-	
mastra	637	tio	350
mathematici à luna accusati		mercurius furti autor & præ-	
682. ridentur	663	ses 157. adhuc infans tura	
matrum officium	725	rus 184. Veneri cingulum	
mazza	627. 638	surripit 175. 186. testudi-	
medicina cæteris artibus &		nis inuentor ibid. Item e-	
honoratior, & liberior	505.	loquentiæ ac disciplinarum	
eiusdem difficultas	486	præses 353. 369. superiorū	
medico quæ prouidēda	487	& inferiorum legatus	354.
medicus Alexandri parastita	838	369. eius uirga 186.	ty-
			pus

I N D E X.

ppus & catena	369.791.785	μόγῃς, μόλις	77
sub Mercurii sidere nati, quales	287	mollicies diuitiarū comes	110
meretriciæ fraudes	588	molus quid	22
mermeroës rex	780	momus tauri artificem Deum	
meta quid	900	carpit	64.73
meteoris quomodo imperet		momo sales nigri, ut Mercurio albi	568
Iupiter	691	monarchia	452.463
midas apud inferos à Menippo derisus	233	monumēta perennia quæ	782
milerus Alexandro capta	280	mordere labra	842
miltiades proditiōis infimulatus 835. in carcere mortuus	843	mors nō metuenda	761.776
Minerua artium præses	199	mors omnia tollit, & summis infima æquat	226.249.259
Minerua Prometheo in homine fingendo opitulata	164.	mors somni frater	427.462
armata à Iouis capite nata		morti omnes obnoxii	860
188. Gorgonem in pectore gestat 197,200. ubi & quādo apparuerit 202. eius ortus & fabula ibid. circa stā esse ueteres tradant 203. cur à Cupidine non expugnata	166.199.204	mortui an aliquid sentiant, & quibus rebus oblectentur	761.776
minos quis, & cur inferorum rex	778	mortuos sepeliēdiuarii apud diuersos modi	774.780
misanthropus Timon	85	muliebri ueste uirum uti prohibutum	842
merichus	260.264.	mundus quomodo & à quo factus, eiusq; finis	660.664.
		mundi contemptus	779
		mūdi spectaculū ppositū	676
		mundi an plures	665
		musæ tutæ à Cupidinis telis, & Circes poculis	197.201.
		musæ	

I N D E X .

masas cur castas, ueteres. fin-		N	
gant	203	N	Asus irrisioni dicatus, na-
musarum filii	203		futi 34
musca mulier	806	Pytha	naturæ uis 147
goræ filii	810		naturam non pugnare cum le-
muscæ encomion	799.	inde	ge 489.
musca impudicæ typus apud			nafragorum descriptio 286
Aegyptios	809		necessarii qui 783
ex musca elephantem facere,			nectar deorum potus 692
prouerb.	808		nemcorum corona 707
muscarum species	ibid.		nemestis dea 369.
musica philosophiæ ansa cur		νεφεληγερέτης	86.134
dicta	759		neptunus à Cupidine uictus
musica iuuenû mens primum	196.199.204		
imbuenda	727.758		nestoris eloquentia 787
menti humanæ maximè co			ne quid nimis 817
gnata	760		niobe in saxum 13. 23. 783
mutarû infimus inter literas			nirco formosior 106
locus	148		niuis causæ 661.693
mutus magis contra pisces,			noctuas Athenas, prouerb. 36
prouerb.	149	71	
μυκηρίσαι, ἀντιμυκτηρίσαι			nomina mutantes notantur
34		105	
myrmidanes è formicis nati			nosce teipsum 235
682.700			nouendiales ludi 782
μύρμηξ	ibid.		nox scelerum testis 684.
myron statuarius	7		numerus esse deum asserētes
myrto Sonatis uxor	148		ridetur 666
Aristidis neptis	151		Obi-

I N D E X.

O

		crificent	572
Obsidionalis corona	411	orpheus musæ filius	203
obtrectationem audienti		osculandi tria genera	571
quid faciendum	835	othryades	537
occidere quis dicatur	383.	oti in cælum ascensus	687.
384.435		P	
ocium multorum malorum		Palamedes Nauplii filii lite	
causa	198	rarum inventor	77
oculus naturæ speculum	150	insidiis circumuentus	835
œdipi cum matre congressus		palæphatus musæ filius	203
341 eiusdem liberi	349	palæmon à delphinis in Isth-	
genealogia	838	munum deportatus	223
œstrum, œstroperiti, proverb.		pallas Nomerica	427
841		unde dicta	202 à Cupidi
oleum muscis letale	802	ne ruta cur	204
oleo cur ueteres se ungere so-		panathenæicos ludos pectetia	
liti	732	ita spectare uetitum	49
oligarchia	463	pancratium quid	707.758
olympias Alexand. mater, an		cuius usus	732
ex Dracone conceperit	275.	pan, eiusque terriculamenta	
514.569		425.692	
opulentæ imago	343	paphlagonæ superstitioni ac	
oraculum. 23		stolidi	516.518
536.518		parasitus quis	245
ordinem deserere, ducere, &c.		parthenope Siren	843
proverb.	348.842	passionis pictoris consilium	
orestis templum, & res gestæ	874	patria potestas	476.509
578		patria communis omnium	
oresti & Pyladi cur Scythæ sa-		te	

I N D E X

ter 249	eiusdem enco-	perfarum mor;	e longinquò
mum	844	adorandi seu salutandi	55
patrocli & Achillis amicitia		item in sepeliendis mortuis	
584		780.774	
paupertatis usus 47.49.113.		persepolis ab Alexandro dire-	
139 cum diuitiis collatio		pta	280
122 comites	111	phædræ in priniguum calum	
ne paxillus quidem reliquus,		nia	834.843
proverb.	80	phactontis fabula	213.
pesten piscis	149	210.792	
PELLA, pellæus draco	514.520	pharia turris in cæle conspi-	
pelopis progenies	838	Pelo	671
pidæ	ibid. & 812	phidiæ Iupifer	7
peloponnesus	571	philiades assentator	124
perdiccas Alexandri succes-		phios Iupiter	86.134
sor	280.275	philomena cum sorore in a-	
pergami Aesculapii officina		uem uersa	349
medica	688	philosophia quomodo doceri	
periander	224	da 61. eius encomion	
periclis eloquentia	95.903.	40.71	
871 magnanimitas	882	philosophus à tyranno quid	
peripatetici à Ioue accusati		differat 421 quid à so-	
694		phista	760
περίπατος	759	philosophi ueri uirtutes	43
perisfarchi	231	inde	693
perithous Proserpinam raptu		philoxenus carmina mala pro	
rus, casos	779	bare recusat 841.825 ob	
perituri uindex Iupiter	134	libertatē in latumnias con-	
perisæ ab Alexand. superati	280	licitur	349
		phincæ	

I N D E X

phineo infestz Harpyiz	102	pallidus & claudus	108
phlegeton fluuius infernalis		pluti comites	109
cuiusmodi	763.778	præstigiator	512
phoca piscis	149	præter casam, prouerb.	64
phœnices, nautæ & mercato-		praxiteles statuarius	7
res præstantes	176	priapus	700
phrygia Alexandro subacta		primigni nouercis Inuiss	504
270.280		proditi de Hercule signen-	
phrymondas	510.569	tum	18
pietatis præmium	85. 93	prodigorum descriptio	96
pirithoi & Thes. amicitia	584	cum auaris collatio	137
piscæ magis murtis, prouerb.		prognæ in auem uersa	349
149		promethei fabula	27.34.
podagra senectæ comes	339.	172.174.179. inde. &	348
349		προσόντες	783
pœnitentia calumniæ comes		protopopæia	351
816		protésilai res, mors, ab inferis	
polycleti Iono	7	reditus	764. 779
polymites	349	protus	220.222.875
polyphemus ab Vlyssc excæca		proteo mutabilior, prou.	222
tus	217	proxemus dux	883
πολυφιλία apud Scythas infa-		ptolemæus Lagi filius	29.280
mis	620.653	puerorum educatio apud Græ-	
porus rex Alexandro captus		cos	725
271		concubitus, res	
plutonis etymon, genealogia,		necaria	548
regnum, &c.	778	pugillatus nifus	732
platus tardus, cæcus, quando		pyramid. Aegy. 608.652.774.	
uolox & oculatus	85.105.138	pyrthonis Acad. dogma	690
		pythius Apollo	264.
		python	

I N D E X.

python serpens	264	lu	671.699
orator	886.901.860	<i>pō pro σῖμμα</i>	81

Q

τῆ pō cum lambda certamen

QVadriga bouem trahit,	76		
proverb.	140	ridendi phrasēs & prouerbis	
quadrorbis numerus in Ale-	34.35		
xandri nomine	519.570	ridicula quæ	54.73

R

robur paupertatis comes ut

RADicula herba	519	romānorum mores taxantur	
Repagula	900	51 cæſorum annuli modiis	
reipubl. gubernatio commen-		dimenſi	267
datur	363.364	rumor quid	570
rerumpub. formæ tres	463	rutilia lunæ perſonam agens,	
reus pari benignitate audien-		d lecto ad Alexandrū deſcen-	
duſ, quæ aſtor	818	dit	546
rex uerè quis	346	d tyrān rutilianuſ falſa oracula quærit	
no quid differat	452	539.543	

S

regis plures oculi	327		
regum negotia qualia	677	SABini oratio accuſatoria ad	
regibus plurimæ & longæ ma-		Lucianum	353
nus atq; aures	443	ſacrificiorum fumo uelci de-	
rhadamantus, & cur iudex		os	692
infernalis	778.763.765	ſalæthi iudiciuſ contra adul-	
ramnuſia Nēmeſiſ	370	teros	355.369
rhea deū mater	69.73	ſales nigroſ Momo tribui, can-	
cuius ſacerdoteſ furioſi	ibid.	didōſ Mercurio	568
rheſuſ	203	ſaliendi exercitiū quale apud	
rhetoreſ quaſtiuoſi	368	Græcoſ, cuiuſq; uſuſ	738
rhodiorum coloffuſ in cæ-		ſalmoneuſ loui obſonare au-	
			ſuſ

I N D E X.

fus	87.135	632. iuramentum	620.653.
θαλπίω	82	mortuos deuorandi, & sepe	
sapiētia paupertatis comes	111	liendi consuetudo	781
sapientes qui appellati Græ-		seleucus	676
cis	729	femiuocales secundo dignita-	
sardaniapali apud inferos que-		tis loco inter literas	78
rela	233	senectutis comes podagra	339.
sardos ab Alexandro M. capta	349		
280		senum natura	419
saturni seculum aureum	416	sepeliendi uarii modi apud di	
saturni & inferiorū locus	777	uersas gentes	774.780
scelus scelera ulcisci, exemplo		sestinz, quæ olim Athenæ	72
perniciosum	456	seueri filiorum certamen	760
scinis ποῖνον ἀμπῆς à Thesæo		seueriano falsum, oraculum	
casus	35	redditum	536
scipionis Africani res gestæ		σεῦντορ pro τεῦντορ	80
272		ficion urbs	268
scoroden	770	sigilla è rebus obſignatis inte-	
scribendi cura apud Græcos		grè tollendi artes	528
727		σῖγμα literæ aduersus ταῦ α-	
scythæ ab Alexandro uicti	271.	atio	74
cur Pyladem & Orestem ue		silentium à conuiuio exulare	
nerentur	572	debet	160
scythæ in plaustris agere soli-		silentio prætereuntes res ne-	
ti	678	cessarias puniendi	728
scytharum sagittæ ueneno tin		silenus in deorum conuiuio	
gi solitæ	69	cordacem saltat	692
scytharum oratio	617.652.	silicernia	783
in tergore bouis sedēdi mos		simia Cleopatrz saltans	357
		Qqqq	simoni-

I N D E X

Simonides literarū inuētor	77	uerb.	795.796
simpludearia funera	782	somniorum diuinationes	12.
simylus	596	xantur	261
in sinum proprium inspuere, somnus mortis imago & fra-			
prouerb.	558	ter	463
sirenum historia	835.843	in Somno apparentium quor	
Sisinnis cum Toxare amicitia	genera		23
644. monomachia	646	somniferū medicamentū	135
<i>συναγώγης</i> dictionis orthogra		sophista quis, & quomodo	2
phia	81	philosopho differat	760.
Smyrna Homeri patria	862.	qui apud Græcos dicti	729
902		fordidi	97.137
<i>σούφρων</i>	81	sostratus	510
Socrates & statuario philoso-		sothares	843
phus 11.23. seditionis falsō		spartinus Medus	676
insimulatus	835	speculum artis oculus	190
Socratis uxores	148.151	specula unde fiant	ibid.
Sodomia	548	spei imago qualis	343.
sōlis à luna distantia	656. co-	spei & metus in hominum ul	
lossus apud Rhodios	699	ta tyrannis	515.570
sole presente quomodo nix		sperchis Lacedæmonius	885
nasceatur	693	à Statione discedere	348
solæcismus	64	statuaria ars	2.6
solonis lex de adulteris	463	stellarū magnitudinē & figurā	
de iureiurando	818.	de a-	
lendis parentibus	506	dimetientes ridentur	663
somnium 23. Luciani 1. Xē-		stoa accusatur à luna	682
nophonis	15.24	stoici à Ioue accusantur	694.
ne in Somnio quidem, pro-		cum tyrannis collati	421
stola			841
			841

I N D E X

Artonica à priuigno amata 676	ταύ à Sigma accusatur 733
676	telegonius 177
γρῦθιον herba 519	telephi remedium 4
stulta & ridicula quæ 54.73	temius Musæ F. 201
stultos post euentum sapere 423	temperaturæ corporum diuex 498
sulphuris ad expiationes usus 232	tempestatum mutationis cau 140.143
superbia diuitum & potentū 57. apud inferos incessitur 234.680.	in Tergore bouis sedendi mos 632
Alexandri 275.	τέρμα quid 900
283. eius autores, adulato- res 56	terpsion cum Plutone expo- 238
falsa Alexandro capta 280	titulatio
suspicio Calūniæ ministra 815	terre forma qualis Menippo 670.
sycophantia 840	eiusdem ambi- tum metientes ridentur 663
sycophantæ notātur 125.140	testamentorum cura & capta 62.236.260
contra sycophantæ morsum nullū remediū, prouer. 842	testudinis repertor Mercurius 185
syacusanz mensæ 870.902	testula transmutata 351.369
syrus 608	τιῦτλ@ pro σεῦτλ@ 80

T

T Alio, eiusq; interitus 244.	Thearidæ dictum 838
247	thebæ ab Alexandro euersæ 270.280
ταλὸν pro καλὸν 82	Thebæ Aegyptiæ 281. Home 862
tantalus auari typus 101.137.	ri patria dicta
765	themistocles lyram recusans, 842
tartar 202. tartarus 762.777	Qqqq 2 habetur
ταξιερχὸς	

I N D E X.

habetur indeſtior	759	tillibori latronis uita	508
Themistoclis prudentia	882.	τήμερον	79
cum Aristide ſimultas	834.	timoclis de aulica uita cogita	
843		tio	284.288
theodatas	813	timocratis ſchola	565
θιόπνευγα ſomnia	24	timon Miſanthropos	58. E
therens	341.349.	cheocratis E.92.	qualis 134.
therſagores phyſiognomia	856	eius epitaphia	85.134
theſeus ab uxore perſuaſus fi-		titanicum	700
lium deuouet	834.843.	tithonus Atroræ adamatus	
iuiſdem ad inferos deſcenſus		245.	in cicadâ uerſus 246
764.779.		tithonii anni, prouerb.	244.
amicitia	584	245	
theſmopolis	331	τλήμα pro κλήμα	92
thetis Ioni contra alios deos		tonderi cæſariem, prouerb.	
opitulata	208	89.136	
Θῆτα iniuria affectum à ταῦ		tonitrus cauſæ	661
81		de Toro contentiones	229
thoas rex	578.	toxaris amicitia	644
512		tragica grauitas	177
thraſycles	129.261	tragicorum habitus	730.
θριξ, τριχ	81	hiſtrionis	694
thucritus	238	triptolemus	14
thyefteſ liberos comedēs	341	tritonis palus	202
thylacus	902	turcæ Athenas occupant	72
thymus elapſus, prouerbium		tyrannicidæ præmium	382.
105.138		412.448	
tibicinarum luſus	731	tyraunis quib. pōtiſ. reb. cōd	
tygrapates	628	neatur 419.	à monarchia
		quid	

I N D E X.

quid differat	452	sci	692
tyrannidis mala	374	nictus intemperantia	49.64
tyranni ingenium sine natura		vincendum uirtute, non frau	
420. nomen cui potiss.		de	841.823
competat	441	uindictæ cupiditas	161
tyranno dignum supplicium		uini usus	194.312
quale	391	uolentia diuitiarum comes	
tyrus peninsula	838	119	

V

V alerii Publicolæ lex	463	uirorum corpora à feminariis	
uanitas mortalium	249	quid differant	500
ueneficii crimē & pœna	414.	uirtus etiam apud hostes lau-	
437		dabilis 858. 279. ipsa sibi	
per Ventum & Acinacem iura		merces 415. inde quomodo	
mentum	610. 653	docenda 61. rara & reperta	
uenus à Cupidine uicta	196.	difficilis 107. sola mori ne-	
199. myrtum exhibet in con		scia	265
uiuio decorum	692	uirtutis cum uoluptate con-	
uenus quarum rerum dicitur	202	tentio	18. inde
ueneris cingulū furatus Mer-		uiso, uisum	23
curius	185	uita mortalium qualis	659
ueratrum	279. 282	uitæ humanæ cursus Y literæ	
ueritas omnia uincit	840	similis	18
uertumnus	700	uitæ suæ contemptor, alienæ	
uestam amore non capl	203	dominus	459
uestem alieni sexus induere		uitium plantandarum inuen-	
prohibitum	841	tum	194
uestium luxus	48	uitia philosophiz repugnau-	
uictimarum sanguine deos ne		tia	50
		uitiorum multorum conscia	

I N D E X.

luna 683.	testis nox uoluptatem omnia domare
684.	214.
ulyssis ad inferos profectio	uoluptates ueræ ex philoso-
777.779. quomodo Si-	phia 65
renum uoces enitarit 53.	uoluptatum illecebræ quomo-
835.844.	do superandæ 53
ulyssis cum Cyclope gesta 214.	uoluptatum solæcismus 64
ulyssis socii loto gustata trans-	notorum uanitas 689
formati 299	urbis beata quæ 880
ulyssæ callidior, prouerbium	uulgi appellatio 513. insci-
106.138	tia 699
uigendi corpora mos 732	uxorem ducere, legibus nemo
uocales literæ, earumq; iudi-	cogendus 414
cium 74.77	uxore quomodo utendū 100
uocis causa 148	X
uolenti non fit iniuria 412	X Anthippe Socratis uxor
uoluisse in legibus quid 407.	148.151
460.454	Ævi. Jupiter 86.134
uoluisse, tantum in rebus ma-	Xy surripuisse dictiones quas-
gnis laudabile 387	dam r. Sigma 81
uoluntas, conatus, & effectus	Z
concurrentes, ad facinus suf-	Z Ariaspe oppidum 282
ficient 381.398	zenophontes 243
uoluntas solis diiscognita 407	zenothemis 603
uoluptas philosophis exosa	Ævis unde dictus 134
47	zeuxis pictor 129
uoluptatis cum uirtute disce-	Ævis iniuria affectum 27. au 81.
ptatio 18	iniurium in Sigma ibid.

F I N I S.

TOMI SECVNDI O

PERVM LVCIANI INDEX.

Bderitz	ultró	obiectus	13.890
Andromadæ	fa	adimantus, eiusq; notum ri-	
bulam	agunt,	detur	812.823
prouer.	341	admetus poeta à Demonaste	
Abderitarum		derisus	549
morbus sub	Lyfimacho	335	
adrastea	Ionis	nutrix	701
de Absentibus	aduersariis di-	adulatorum apud inferos pæ-	
centi non credendum	198	ne	58
academia ab ebrietate accusa-		zacus inferorum index	63
ta 638.640.	pro ebrieta-	eius officium	139
te causam dicit	ibid.	ægisti cæsi historia	772
ἀνάβαρτο	529	ægyptus Beli F.	811
acherusius campus	89	æmulatio quomodo homines	
achilles cur præstantissimus		perturbet	122
dux habitus 706.	exercitus	æqualitas	919
contra impios Elysiū cam	aer rerum principium	281	
pum innuadentes dux 706.	aer tēperatus longæ uitæ can-		
eius apud inferos forma de-	sa	781	
rifa 67.	pusillanimitas 141.	ærocoraces	421
dictum 64.201.	equus hu-	æschilus qualis, & quando ni-	
mana uoce uaticinatus 608	xerit	748	
achillis sepulchrum	132	æschyli pugillares cur Diony-	
aconiti usus	123.139.243	sus emerit	732
ἀκόντιον	811	æsculapius à Ioue cōtra Momū	
acrisius rex	41	defensus 866. ex quo deordi	
ælion 868.	cur à Diana	ordine sit 497. cur ei gallus	
transformatus, & canibus	cū dracone attributus 670		
	Qqqq 4	ætopus	

I N D E X.

scopulus apud inferos	465.	c.	alex ludum à Saturno regis	
ius fabula	278		884	
statum mundi vicissitudines			ad Alex scopulum multos na-	
702			fragium facere	884-893
æthiopē lauare, prouerb.	744		ἀλετριῶν & ἀλένῳ	unde
affectus non cadere in uirtu-			dicatur	607
te præditum	163		alexander cur præstantissimus	
æfrica cur dicatur semper ali-			dux habitus	706
quid noui adferre	809		alexandri cum Hannibale de	
agamemnon præstantissimus			præminentia lis apud Rha-	
dux 345. 706.			damentum	459
ros à coquo non differt	90		ἀλεξίανος Hercules & Apol-	
agathocles Sicil. rex 784.			lo	608, 560
peripateticus, eiusque arrogan-			ἀλεξίτωρ	698
tia	545		alci filii ob montes montibus	
agathon poeta	683		impositos puniri	105
de agrorum finibus litigantiū			amabilitas Veneris F.	28
uanitas	125		amalthæ capræ fabula	701.
aiax Telamonius 471.			an in prouerb. ἀμαλθείας κίρας ibi.	
heroum numerum referen-			ambrosia decorum cibus	31.
dus dubitatur	458		40. 41. Noctis epitheton	
aiacis sepulchrum	132		611	
alczi forma	347		amicitia & lis, rerum princi-	
alcmena Herculem parit	41.		pia	282
eiusdem genealogia, despon-			amphilochus nates	55. 135
satio, & cum Ioue concubi-			amphisbæna serpens	811
tus	7. 43		amphitrite	52
alcyonis nidus mæris magnitudo			amycæ	35
dinis	489		anacharsis 302.	curiæ Scy-
				thia

I N D E X.

phia Athenas profectus	316.	annulorum superstitio & effi-	
332	quomodo in patriam	cacia magica	860.852
redire parans, & toxari exce-		anteas rex	784.
ptus	320	antigenidas tibicen	314.
anacreon poeta	796.799.	antigonus Luscus Philippi fi-	
464		lius	785
anacyndaraxis	702	Demetrii filius	ibid.
anaxagoras Socratis præce-		antilochns à Momo apud Io-	
ptor	137	uem accusatus	872
anchistes à Momo carpitur		antimachus poeta	489
869		antiochus Seleuci filius, & c-	
ancoræ uitreæ	450	iufdem in nouercam amor	
<i>ἀνδραγα</i>	526	380	
andromeda à Perfeo liberata		antiochus Soter	298
48.54		antiopa Ioui amata	32
andromi	419	antipater Iolai filius	786
<i>ἀνεμοφόρητα</i>	527	antipho hiftrio	481
anima an immortalis effet in-		amytus Socratis accusator	
terroganti quid refponderit	138.627	cius pœna	670
Demonax	546	aorna Alexandro euerfa	157
anima non una tantum homi-		aornos petra	702
nibus	546	<i>ἀνάβητα</i> Stoica	617.651
de anima uariæ philofopho-		apollodorus rhetor	794.
rum opiniones	282	798	
animarum transmigratio Py-		apollo à Iunone accusatus, &	
thagorica	558.564	latona defenditur	11
animi magnitudo uirtutis		apollo qualis deus	496
præmium	161	cius oracula uariis locis	620
annulus Gygis	651	in Hyacinthum amor	9
		Qqqq 5	apopho-

I N D E X.

apophoreta	879	lus 32	ius custos 3.33
aqua rerum principium	281	argi oculi pauonis caudæ im-	
aquæ potus longæuitatis cau-		positi	497
sa	781	argo nauis 608	cins carina
aquâ pistillo tundere in mor-		locuta	561
tario, prouerb.	272	argos amphiloichium	435
aquila Ioui sacra	874	Peloponnesi	41
à Momo accusata	869	ariadne à Momo accusata	
arabiz felicitas odor	456	866	cius in Theſeum offi-
araneæ maiores Cycladibus		cium	222
insulis	421	ariarathes rex in cruce ſubla-	
arborci homines in Lunari		tus	787
insula	429	arii pugillatus in campo Ely-	
arbores Dodonæz ſyluæ uoca-		fio	470
les	608	arion Leſbius in campo Ely-	
arceſilaus	314	fio	463
archelaus Socratis præceptor		ariſtides iudex in beatorum inſu-	
137	Tragicus poeta 336	lis	459
archimedes cur ſapientis no-		ariſtippus in Elyſio cipo 465	
men meritis	706	cius autoritas apud infe-	
architeles Arcopagita	317	ros	88
arcopagitarum etymon, auto		ariſtippus Socratis primùm ſe-	
ritas & integritas	287	ſator, poſt mollicie corru-	
mos	246	ptus	638.653
arganthonius rex	784	ariſtobulus Caſſandrezus hiſto-	
argini unde dicti	41	ricus	793.350
argiuorum pro agris pugnan-		arſacidæ	755
sium ſtultitia	133	ars longa, uita breuis, Hippo-	
argus explorator multiocu-		cratis dictum, philoſophiz	
		tribui-	

I N D E X.

tribuitur	153.243	philosopho comparatio	212
artis utilitas	379	athotarum longæuitas	781
artifices potissimum laudandi, qui	704	athys Cræsi filius mutus	616
artabazus rex	789	atlas cæliger	106
artaxerxes Mnemon primus eius nominis Persarum rex	788. 798	de atomis doctrina Epicurorum ridetur	78.
artaxerxes alter Persarum rex, eiusq; cædes	788	attalus Philadelphus	786
asandrus rex	789	auaritia quomodo homines perturbet	122
asinus minans auribus, lyram auscultans, prouerb.	720	auari hominis hypotyposis	616.602
de asini umbra litigare, prouerb.	257	auarorum pœnæ apud inferos	85
asinorum duo genera	810	aui signiferi interitus	801
aspatia	586	in aurem dicere	616
asphodelus quid apud inferos	85.	aures minus fide dignæ oculis	769
aspis, serpens	810	aureus	569.577 nituperium
asterie inf. quæ pōst Delum	53	115	
ἀστράβη, ἀστραβηλάτης	526	αὐχμὸς	526
athamantis furor	43	αὐτοκαύδοι	525
prolex	52	αὐτόχθονες	333
athenienses αὐτόχθονες cur di	333	αὐτολήνυθος	525
Θι			
athenodorus Sandonis filius			
792			
athletarum mos	406		

B

Bacchus è Ionis femore natus	5.6.33
quomodo educatus	43
bacchi	

I N D E X.

bacchi & Herculis insula uiniflua	411	niones	77.281
bacchi genealogia & apotheosis	41	bonis caducis & temporalibus non superbiendum	535
nihil ad Bacchum, prouerb.	233	bracana olera	526
bastra	613	brachmanes longæui	780
balnearū domicilia apud ueteres	715	branchus	773
bardylis rex	785	bucephali	490
bassus sophista	739	βαπτηγῆς	811
baralus tibicen	ibid.	busyris Elysios campos inuadit	470
baurides	528		
beatorum ciuitas insulæ	460	C	
bellum omnium pater est, prouerb.	337.403	Abalusa insula	493
bellorum duces præstantissimi qui	705	cacozelia derisa	498.515
belus Priscus	811	cadmi regia	41.32
biton & Cleobis felicissimi	114	cæneus ex fæmina in uirum	587. 614
cur	41.135	ibid. & 587	inde in auem
bæotia	527	callimorphus medicus	356
bombylius	497	calpurnianus historicus	354
bona dea	187	calypsus ins.	475
ad bonum summum uariæ uiz		ad calypsum Vlyssis literæ ex	
de bono & bonorum finibus		Beatorum insulis	483
uariæ philosophorum opi-		cambyses, eiusq; furor	119.
		787 quantum à patre Cyro diuersus	148
		canis Aegyptius deus	870
		canis impudentiæ nota	140
		canis in præsepi, prouerb.	748
		canis, canicula, alex laterculus	

I N D E X.

lus	893	cephens	48. 54
cani quid cum balneo, pro-		ceramicus	319. 333
uerb	722. 746	cerastus serpens	810
canes Cynici	138	cerberus ultor malorum a-	
capra cœlestis fidus	701	pud inferos	88
καψιπιδάλος	528	nippi sopitus	84
carbones pro thesauro	256.	ceres	497
287		κερδρ	136
carimantes	527	cestus Veneris	23. 612
καρίμοισροι	ibid.	cethogus	546
carionautarum conflictus		chaldæorum longæuitas	781
485		charinus	136
carneadis longæuitas	791	charon	136
carnium esu abstinendum,		eius officium	139
iuxta Pythag.	564. 585	chimæra apud inferos	88.
cari de Vlyffe uictoria in Ely-		260	
fiis	470	χίος	893
casens inf.	454	chiron centaurus in zodiaco	
caspiæ nives, proverb.	360	451	eius genealogia &
castor & pollux nauigantium		fabula	142
numina	859	quomodo	χιτώνιορ
nati, & nicissitudine immor		chronosolou	894
tales	31. 41. 614	chrysippi longæuitas	791
caulomycetes	422	ante Elyfiorum ingressum	
καύμα	526	quater elleboro purgatus	
cebes philosophus	677. 700	466	
centaurus, Zeuxis pictura	293	cicuta quomodo non statim	
ecos inf.	800	nec semper lethalis	243
cephalus Phædri F.	754	καινός ἱερμῆς, proverb.	860
		cinyra,	

I N D E X.

cinyras	683. 702.	consuetudinis uis	748
cinyrus ob Helenæ raptum su-		consuetudinem transire in na-	
mo necatus	478.	turam	810
κῆπος	527	conuiuia diuitum & pauperū	
cithæron mons	43	inæqualia	907
κλίειν, prouerb.	615	cōuiuia sumptuosa noxia	592
clari oraculum	12	κῶπος	616
cleauthes	791	de corporeo & incorporeo	
cleobis cum fratre cur feli-		Stoicorum cum Platoniciis	
ciss.	114	contentio	206
cleopatrz aspis	810.	corybas à Momo accusatus	
clepsydraz inuentum	715.	870	
clitus	404	κῶς	893
clotho parca	119	cottaborum ludus	526
clytemnestrz parentes	614	crapulæ noxa	914
natinitas	41	crates cynicus	615. 618
floria	772	eiusdē anima Pythagoræ	588
coitus immodici comites		cratinus comicus	795. 799
morbi quales	484	credere non citò, nec facillè, &	
colossus Rhodius	365. 404	sobriū esse, Thesi filū	122
colossi, colossi magnitudine,		credulitatis nimis typi	253
prouerb.	615	creon Menæcei filius	92
columnarum uanitas	93. 130.	critolaus peripateticus	791
comam alere dedecori	815.	crobylus	859. 528
858		cræsus rex	113. 148 593. 836
cometarum incolæ	430	cræsi filius murus	616
communis Mercurius, pro-		κρόνια sacra	893
uerb.	823. 859	crotoniæ Pythagoræ additi	
concilii usus	379. 741	614	

ciss.

I N D E X.

etefix historici mēdacia	407.	deforme quid	346.
497.479		delphicum oraculum	12.240
etefibius historicus	792	delus inf.	44. 53
cupido Veneris fil.	28	demetrius philof.	531.734.
qualis	496	democritus, abſtinentia mor-	
curæ encomia	702.779	tuus	790 eius mundi
curioſitas reprehenſa	98	innumerabiles	282
cyclopus fabula	408	demonax	529. inde. 533.
κυκλιον	527	554.556	
cynobalani	422	demoſthenis ueſtigia ad elo-	
κύνωρ alex	893	quentiam imitatu difficilia	
κυψελίς	526	680	
cypſelus rex	ibid.	demoſthenes Thucydidis ſtu-	
cyrus Maior Perſarum rex	113.	dioſus	719. 746
148. 787		denſitas et raritas aeris, rerum	
pis	464	principia	281
cyrus iunior, eiusq; cēdes	798	deum ubiq; eſſe	275 facriſſi-
		ciis noſtris non indigere	538
D		nec Cræſi opibus	126
DAdaches	528	dii faciētes adiuvāt, pro.	702
damō Socratis præceptor		dii ſelecti, ſeu maiorum gen-	
137		tium	496.879
danae Acrifii fil.	32.41	deorum iudicium	14.
danaidum fabula	286.	deorum concilium	860 diſſe-
807.811		rentiæ	496 uanitas & ſtul-
daphne in arborem	413	titia	860
darius rex apud inferos mendi-		diſſemones, & mediocr.	497
cus	94	deſertor	860
ctus	675	dencalion	703
dedali exemplum	592		diana

I N D E X

diana à Iunone accusata, à La-	865.	868	
tona defenditur	17	dionysius Siciliæ tyrannis Cæ-	
qualis dea	497	rinthi ludimagister	593.
didimæum oraculum	12	615 à Dione accusatus, à	
dici pulcherrima pars quæ		Minoc absoluitur	87
755		cuius res gestæ	731.747
difficilia quæ pulchra	702	dionysius tibicen	314
diffidere & sobrium esse, filii		dioscuri	820.859
Thæsei	222	dipsas serpens	800.804.
dignitates nihil facere ad uir-		808.811	
tutem aut felicitatem	161	<i>dis dua waww</i>	403
<i>Διμοιρίται</i>	903	dis, qui & Pluto	139
diogenes apud inferos quid		per Ditem iuramentum	62
agat	94	cuius dolium	337
quo animo mortem subie-		disciplinæ nullo fuce com-	
rit	61	ptæ	776
in Elysiis campis		diuitiæ uanæ & incertæ	71
Laidem scortum ducit uxo-		diuitiarum molestiæ	558
rem	465	diuitias nihil facere ad uirtu-	
tem, ob adulteratam mone-		tem aut felicitatem	161
tam transfuga ad philoso-		in diuitiis confidentium stol-	
phiam	638.654	titia	99.113
diogenes Seleucus	791	de diuitiis uariæ philosopho-	
diomedes Thrax	470	rum opiniones	77
dion Heracleensis	164.	diuites ærumnosiores paupe-	
638.748		ribus	581. 920 non esse
dionysius Corinthi, prouerb.		felices, nec solos suauem ui-	
747		tam agere	912
dionysius Bacchus	6.33	diuitum uita fabulis Tragicis	
à Momo accusatus	861.	similis	71.90 animos in
			afinos

I N D E X.

affines migrare	72.96	elephantum sepultura	810
diuitum & pauperum felicitas		ἐλλοψ̄ piscis	607
ris collatio	912	eloquentiæ comparandæ ratio	499.520.671
doctos quid faciat	716	elysius campus	462
doctores quomodo medicis		empedocles semiuſtus in clyſios campos non receptus	469
ſimiles eſſe debeant	534.	encomii ab hiſtoria diſcrimē	343
dodonæ arbores tucales	561.	endromides	528
608		endymion à Momo repræſentatus	869
dolium in cranio uolutatum, prouerb.	402	rex Aciriæ inſ.	417
dolorem nō cadere in uirum perfectæ uirtutis præditum	163	endymionis fabula	451
domus laudatio	749.	enthydem⁹ peripateticus	167
750.765		epaphus	809
dorius tonus	305.314	epceus	707
δολάρια	524	ephialtes	670
E		epicharmus poeta	796.799
EBrietas Academiam accuſat	638.640	epiſtetus philoſophus	532
incommoda poſtridie	914	eiſdē lychnus fictilis quantus emptus	731
ἐχίς, ἐχιδνα, ἐχιδνῆϊος	810	epicurei quales habitatorum opinionēs	205.282.623.649
echo	753.776	epii pugilatus apud inferos	470
ta	670	equiformicæ	418
edeſſa	363	equiuultures	416
404		R I T	T R A C T.
ἐγγύα, ἐγγυοθήκη	526		
ἐγναψινιδάλορ	528		
electrion	34		

I N D E X.

erastosthenes	796	ἐρατοσθένης	516
erichthonius	774.777		
erichtheus	333	F	
Erigones canis	866	Fabarum abſtinentia Pytha-	
erinyes σεμνὰ θεῶν	669	gorica	564. 585
eridis pomum	14.36	fati uanum uocabulum	873
ἔρως Veneris fil.	28	fauonius uentus	35
errore humanū, errata emen-		fauni	497
dare diuinum	534	febres mortis miniſtræ & non	
errorem confiteri, magnani-		ciz	123
mitatis	265	felices Soloni qui	114
ethices inuentor	137	felicittatis finis	542
euangelus	725	urbis	187
eucrates Stoicus	166	felicittas incerta	248
605		de felicitate uariæ philoſopho-	
eumelos citharædus	727	rum opinionones	77
eunolp ⁹ , eiusq ⁹ ſacrificia	547	ferrum auro præſtantius	117
eunomus muſæus	463	ſeculæis ſenſibus, prou.	747
euphorbius	497.577	fides nulli facile habenda	222
uerſus in Pythagoram	558.	de ſuiſus philoſophorum o-	
581		piniones	98
cæſus	582.584.611	fluuii etiā morti obnoxii	133
enpolis comicus	670	ſemina loquax natura animal	
enryſtheus	868	696.703	
exercitationis uis	702	ſemina an uiri incundior ui-	
moda	782	com	587
ἔξινος	893	ta	
exordium hiftoriet	395	ſuneratorum pœnæ apud in-	
exunium neglecto ſerpente ſe	141	ſeros	85
ſtari, prouerb.	272	formæ fragilitas, fugacitas	
		fermoſum quid	346
		forma	

I N D E X.

formosi apud inferos derisi	gastromantia	428
67	geloni tyranno citi oris factor	
formica camelus, prouerb.	ab uxore non sit iudicatus	
904	202	
formicæ indicæ 613.909.910	genius	496
fortitudo priscorum quanto	genii mali tortores apud infe	
maior quàm recentium 59	ros	85
fortuna humanæ uitæ præses	geryonis ossa à Thebanis o-	
90 inane nomen 873	stentari solita	731
fortunæ bona, aliena, nō pro-	γηπάτ[α]λος bulbi genus 526	
pria nostra esse 92	glacie Gallica frigidius, pro-	
in fortuna confidentium stul-	uerb.	360
titia 99.113	gloriæ uanitas 65.71.99.	
farix, ultrices malorum apud	161.282 quomodo quis cū	
inferos 85	facile consequatur 305	
G	gniphon fenerator 605	
Galatea 496	γνώμων 315	
galeni longæuitas 797	goæsi longæuitas 789	
gallus adolescens in auem uer-	gorgiæ longæuitas 798	
sus 563. 610	gorgones à Persico domitæ 49	
gallus Mercurii affector 561.	gorgonum fabula cum Sire-	
609	nibus collata 260.	
galli cantus 563.610 epithe-	767	
ta 607	gosthre in fratrem Artaxer-	
ganymedes Ioni raptus 15.19.	xem insidiæ 788	
36.40 cum à Momo re-	grammatici longæui 796	
prehendi uetat Iupiter 869	γῆ 525	
garamantes 802	gygis annulus 651.	
gargarus mons 14	852.860	

Rrrr 2 gym

I N D E X.

gymnasia nostra ueterū scho-	helleſpontus unde dictus ibi.
lis deteriora	283 hercules & Mercurius cur pa-
gymnicorū certaminum cum	laſtræ præſides
ueritatis inquisitione com-	hercules à Ioue contra Mymū
paratio	211 defenditur 866 quomo-
H	do conceptus
H Acreeſes omnes inquirenda	hercules <i>Ἀλεξάνειος</i>
& examinanda cur	221. herculis genealogia & apo-
281.283	thecoſis
ab habitu nō iudicandum de	herculis inſula
probitate	175 hercules in Orta combuſta-
hannibalis cū Alexandro con-	bula
tentio de præminētia	459 herculē ocioſum in cælo deſ-
harmonides tibi en	305 dere 31 in cælo geſtando
hecate triformis an eadem cū	Atlantis uicem ſubire
Proſerpina	144 hermotimus
hecates carna, etymō	63.144 herodes
hectoris ſacra apud Ilium	872 herodoti ſcripta
hegeſii eloquentia	681 quare Muſæ appellatur
hellanici longæuitas	793 herodotum ob mēdacia acer-
helenæ & Pollux unde nati	rimē apud inferos puniri
41.613	497.479
helenæ in Elyſiis campis ra-	heros quid
ptus	472 item alius prior
27.36 pulchritudo	26. heron gubernator
27.67.683	heſiodus quomodo poëta ſta-
helicōn	746 tim à paſtore factus
helle, ab ariete in mare dela-	carpitur
pta	42.52 herododorus Homerum vincit
	Elyſiis campis
	478
	hiero-

I N D E X.

hieroglyphicæ literæ	614	homeri poematum celebritas	
hieron Syracusanus	784	496 sepulchrum	403
ingritudinis à Theocrito		homerum tempore belli Tro-	
accusatus	798	iani fuisse camelum in Ba-	
hieronymus historicus	792	Oris	583
hippiz præstantia	707.	ὄμνους	669
708.709		homicidarum pœnæ apud in-	
hippo	497	feros	85
hippocentaurorum fabula &		homo bulla, proucr.	126.149
pictura	260.293	à nominis formatione repræ-	
hippogypi	416	hensus à Momo Vulc.	179
hippotyphia	405	hominum studia ridicula	123
hircum mulgere, & cribrum		hominum pectora semestrata	
supponere, prouerb.	545	esse oportere	285
historia quid	396.404	honestum ipsum virtutis præ-	
quemodo scribenda	334.	mium	161
335.379 ab encomio quan		horæ quemodo inuentæ & un-	
tum distet	343	de dictæ	715
historicus qualis esse debeat		hordeacci panis usus	781
382.386.404 qualis eius		horologiorum species & usus	
stilus	388	715	
historici aliquot longæui	792	humanæ uitæ instabilitas & ua-	
historice quæ cauenda	341	nitas	72.90.99.149
homerus reprehensus	41.75.	hyacinthi fab.	9.34.67.465
469.497.886 ab Hesiodo		hydarnardia	493
in Elysio uictus	470	de hydrops ex intemperatâ	592
se multa in Elysiis testatus		hylas apud inferos	465
468.497.611.669		hypera omissa pedem quæris,	
homeri docta breuitas	398	prouerb.	137
		Rrrr s	hyperm-

X E C N I

hypermnestra Lino marito impossibilia non affectanda			
parcit	811	257	
hypsicrates historicus	793	impostura delubrum	481
hyaspasines rex	788	incerti nihil eligendum	203
I		incestus	613
I Aculandi exercitium	200	incredulitas & sobrietas, filii	
iacula animalia	811	Thesei	222
iambulus	408	indicta causa nemo damnanda	
ianus	496	dus	194
iapetus Saturno æqualis	888	indolentia præstantia, bonorum finis	282
iasius tonus	314	inedia, medicamentum febris	
iason & Momo carpitur	869	inedia, medicamentum febris	
iasonis amor Medæ unde	592		
260		inferorum cibus	140
icari casus	615	fabula	592
de icelis uana philosophorum		conditio	141
sententia	78. 282	ab inferis reditus nemini concessus	71. 143
idiotarum uita opt. & rutissima	77. 98. 279	de infinito uana opiniones philosophorum	282
ignis rerum principium	281	ingenium robori coniungendū ad parandā uictoriam	41
ignem gladio fodere, prouer.	476	de inani, philosophorum doctрина	78
ignorantia quomodo circumuoliter ac decipiat	121. 128	ino in mare se præcipitat	43.
ilium	703	52 Bacchi matertera	ibid.
illotis pedibus	686. 703	insulæ beatorū & impiorum optima quæ	552
imperii administrandi ratio	552	457. 447	
impiorum insulæ	475. 477	intemperantia uite quæ male adferat	

I N D E X.

adferat	592	ioniscatena	156	epitheta
in uaccam conuersa	3.32	560.608		
onicus xonus	305.314	iuramentum per Strygiam p		
onium mare unde dictum	33	iudem		879
phienassa	48	itrandi per suos deos mos cu		
phidus Herculis frater	34	in suis gentis		333
πυολέβης	527	iusticia Iouis fil.		626
ra quomodo homines circū-		iusticia querela		ibid.
uolitet	121	ixion		89.915
ira uacare quem potiss. deceat		L		
163.534.552		L Abore deos munera sua		
irum mendicum a rege non		uendere		702
discerni apud inferos	90	labyrinthi prouidendi tuta		
isis qualis dea	497	ratio		222
isidis ex Io transformatio	3.33	lachanopleron aulis		419
ismenias tibicen	721	λαγώνιον		526
isocrates quo ætatis anno		λαβὲ βιώσεως, proverb.		71
mortuus	794.798	latmus mons		451
isthmi duo	403	latonz cum Iunone dialog.		11
iucundum non esse quod sim		lauandi & ungendi ante co-		
plex & uniforme	70.346	nam mos		612
iudices mortis ministri	123	laus iucunda & solida que		315
iudicium humanum cæcum		learchus		868
38 inter potentes periculo-		lebadia	135	cins oracu-
sum	22	lum		56
Iuno 497 Zelotypa	3.32	lecitho		526
Iupiter 496 an patrem Sætur		leda	27.31.41.613	cins
nū cælo expulerit	886.887	forma apud inferos		67
cins adulteria	861.867	leuonum pœnz apud inf.		85
		Rrrr 4		leu-

I N D E X.

leucothea	483	luxus hiat, prouerb.	613
liber pater	496	lupini historia, & usus	63. 149
librorum copia superbientes		lupinis uesci uetat Rhadaman	
ridentur	716	thus	476
liberi qui	542	lycon orator	138
libido seruituti turpissima		lycurgus Laced. legumlator	
617 nimia, morborum	796.800	qualis apud infe	
causa	914	ros	464
libix descriptio 801 termini		lydia harena, prouerb.	148
803		lydix fertilitas	ibid.
lis & amicitia rerum princi-		lydius tonus	305.314
pia	282	lyra Orphi	728.730.747
de loco absurdæ philosopho-		lysimachi ætas	785
rum opiniones	ibid.	M	
loculo alterum pedē habere		M <i>Ανρέβιος</i>	778
insertum, prouerb.	270	mæandrius Polycratis ty	
longuorum catalogus	778	ranni occisor	91.120
longum ualere iubere, pro-		magistri nostri quales hodie	
uerb.	608	creari soliti	284
lucernarum urbs	434	magnanimitas uirtutis pr-	
lucianus rhetor, eius patria		mium	161
670 scriptorum apologia		magica, longæuitatis causa	
288		780.781	
luciferi colonia	427.433	magorum præstigiæ	72.144
lucina	497	superstitio & potestas	72.
luna insula	417	79	
lunæ in Endymionē amor	451	maiz genealogia, proles, &c.	
de luna absurdæ philosopho-		30.31.40	
rum opiniones	282	maiorum gentium dii	496
		maior	

I N D E X.

alazæ radix	475	ritate	228
andragoræ arbores in Som-		mendacium pœna apud infe-	
ni insula	480	ros	407.479
iano	789	menelaus Pelopides 27. eius	
iare lacteum	454	de Helena lis apud Rhadi-	
ars qualis deus, &c.	496.	manthum	458
563.610		menelai ædes	328.334
narffas tibicen	13.307.721	menippi ex inferis reditus	72.
nasiniffæ longæuitas	789	eiusdem patria, conditio,	
de Materia, uariæ philosopho-		mors	138
rum opiniones	282	menius luparis	427
mechanici laude digni qui		mercurius 496. eius officia &	
706		res gessit, item cognomina	
medex in liberos crudelitas		3.4.6.30.40.57.67.601.	
775		609.859	
medicinæ difficultas	153	metempsychosis Pythagoræ	
medici imperiti ostentatores		558.564.	
745		metus	404.121.385.542
medici qui potissimum accer-		midas rex, eius opulentia, uo-	
fendi	705	tum	95.611.832
mediocrimi	496	milo Crotoniates	111
medusæ cædes 49.54.		ca minerua 497. eius galca 23.	
put à Perseo amputatum		49.773. munera 25. E-	
773.777		richthonium gignit	774.
melitus & Amytus Socratis		777	
accusatores 138. qua pœna		cum Minerua manum moue,	
postea affecti	670	proverb.	701
menander comicus	798	minois tribunal	85
mendacium magis diligi ne-		minotaurus	498
		Rrrr s	mithres

I N D E X.

mithres à Momo accūsatus	764	
870		multitudo quantum faciat ad
mithridatis ætas	786	sectæ commendationem
mithrobarzanes	80	173.230
monascires	789	mundana omnia uana & in-
monesarchus Pythagoræ pater		certa 71.99
610.583		de mundo contrariæ philoso-
moni cauillatio, erymon, offi		phorum opiniones 78.282
cia, parentes 179.285.454.		Musæ cur uirgines 776
496.868		musicæ occultæ nullus respe-
mons, certis, felicitatis index		ctus, prouerb. 314
134. neminem metuit 857		musicus quis maioris præcii
mortis semper habenda ratio		habendus 705
99.109		musicorum moderum pro-
mortis nuntii & ministri qui		prietates 305.314
123		mutatio in melius sæpe ma-
morti omnia subiecta 99.		iorum malorū principium
109.133		436
mortem alterius non esse op-		mutatio rerum omnium in-
tandam 137		unda 143
mortuorū cultus & apotheco-		mutus magis quàm piscis, pro
sis ridetur 55		uerb. 560.607
mortuorum apud inferos lo-		mycenæ 132
ca 72.84		myron statuaris 595
de Motu uanz philosophorū		myrto Socratis uxor 138
opiniones 282		N
mulier natura loquax animal		Narcissus à Socrate armatus
696.703		467. eius forma 67
mulieris ornatus 756.757.		nare trahi, prouer, 253
		maru-

I N D E X.

matura quid, aut ubi perficitur, niſterion	421
Momi quaſtio	873
marura accuſatio	227 233
naturalis philoſophiz uſus	137
nauiſ, eiusq; inſtrumēta	817
neceſſar deorum potus	31. 40.
à Cicerone negatur	41
necra cadēmia Socratiſ in cā-	
pis Elyſiis	471
necromantia	72
negationes duæ inſtar affirma-	
tionis	612
negreſtus fons	480
Nemea ſylua	3
nemorum dii	497
νεοχρόν	526
nepheloconygia	435
neptunus 4. 496.	
logi, & reſ geſtæ	42. 44. 48.
179. 439. 777	
nerceides	42. 48
neſciotes in eloquentia limita-	
tu difficilis	681
neſtoris lōgēuitas	780. 797.
apud inferos cōuerſatio	94.
465	
neſtor tarſenſis Stoicę	792
nicandri ſcripta	812
nicoſtratus athleta	347
nihil ad Bacchum, prouerb.	
ninus urbs euerſa	132
nireus formoſus qualis apud	
inferos	67. 90
νῆσις	527
nobilitatiſ arte ſua parandæ ra-	
tio facilima	305
norma	351
nouitatiſ admiratio	288
nox ambroſia	611
noctiſ templum	481
noctua quomodo à reliquiſ	
auibus oppugnetur, ſcđ de-	
ſendat	306. 214.
nubecentauri	424
nubium urbs	435
nudo veſteſ detrahete, prouer-	
bium	139
numa in campis Elyſiis	464
numeri, rerum naturalium	
principia	282
nyctiporus fl.	480
nycter lunaris	427
nylus fl.	805. 812
in Nyſa Bacchuſ enutrituſ	6
Q	
Obſcuritatiſ affectatio ride-	
tur	

N D E X.

idus	515	oracula ridentur	12.55
obsoleta uerba	689.703	orationem ubiq;	Deum audi-
occas	283	re	545
occasus rerum omnium pa-		oratori an domus pulchritu-	
rens	281	do profit-	749.765
ocreas capiti aptare, prover-		orcus	496
bium	703	orci galea	651
ocripedes apud Scythas qui		ordinē deferere capitale	843:
316.332		860	
oculi auribus fide digniores		oreftis & Pyladis historia	773
769		orus Aegyptius	614.684
odiū quomodo homines cir-		orion cæcus	774
cum uoliter & diripiat	121	ornatus modestia	756.764.
ocbalia 34.	ocbalus 9.34	916	
ogygia inf.	482	orpheus à mulieribus discer-	
elco ignem restinguere, pro-		ptus	728.890
uer.	805.811	ortygia inf. quæ pōst Delos 53	
ad Olinæ ramum trahi, &c.		ostrea immensæ magnitudi-	
proverb.	253	nis	449
olympicum certamen	286.	orthryades	133
eiusdem cum inquisitione		ὁ δὲ πρὸς διόρυσον, prover.	
ueri comparatio	211	233	
olympus tybicen	307.721	P	
elyra	527	Pæanicius tribus Athenis	703
onager	810	παυδοβοοµὸς	528
onocritus Cynicus	542	palamedes qualis apud infe-	
onoscelæ mulieres	494	ros	94.465.774.777
opibus fidentium stultitia	99.	pancratii cum ueri inquisitio-	
115		ne comparatio	212.
		pan	

I N D E X.

in quomodo & qualis Athe-	desideret Momus	185. 285	
nas uenerit, quidq; ibi inue-	pecuniae contemptus	77.	
nerit 633. à Momo accu-	uis	543	
satus	865	pedem alterum loculo inser-	
anes dii	497	tum habere, prouerbium	
annychia fons	480	270	
αανονπλία	451	pelasgicum	670
anthus	497	pellibus se legendi mos apud	
arætonium	405	priscos	748
parcatum decreta	119	penelope	777
paris cognatus Ganymedis 15.	penheus Bacchi cognatus		
eius indicium inter deas 14.	868. à Menadibus casus		
36	890. 893		
patricii Scoti puteus	135	perdiccas	380. 787
pauonis caudæ oculi Argi im-	periander Corinthius	465.	
positi 497. quando cam	526		
extendere soleat	760.	περιδιω	526
776		περιεφθ	526
pauperes accusati apud Satur-	peripatetici	174.	
num 913. ad eosdem Sa-	perithoi audacia	143	
turni epistola	911	perpendicularum	315
pauperum necessarius usus in	persarum sagittandi exercita-		
repub.	920	rio	200
pauperum & diuitum felicitas	perfectus, eiusq; res gesta	43.	
tis collatio	912	54. 771. 773. 777	
paupertatis laus	558. 581	perspicuitas orationis alicuius	
peccare humanum, peccata	522		
emendare diuinum	534	pestis nino sedata Archemis	317
peñus hominum quale esse	phædrus Myrrhinusius	714	
	phæmaria		

I N D E X.

phæcetera obſetrix Socratis mater 137.670	153. Moralis inuentor 137.
phaeton Solis infulæ rex 417	Naturalis nullum eſſe fru-
phalaris apud inferos qualis 470	ctum 137. cias ſumma quæ-
phanomachus 837	dam capita 234. varia dog-
pharmaces Medus 800	mata 239
phari turris 401.405	philophi quales 630.633.
φάρμακον 527	617.627
phello inf. 456. phellopodes 455	philophorum cōfidentia &
phereridæ Syri lōgzuitas 793	temeritas 246. doctrina in-
phidas ſtatuarius 595. pictor 231	certa 72.76. ignorantia 223.
philadelphus quādo regna- rit 798	de ſummo bono variz opi-
philæteros eunuchus 786	niones 77. incertæ digladi-
philemon comicus 795.799	tiones 77.144.257. intem-
philippus Maced. rex apud in- feros calceos mercede con- ſuit 94	perantia 166. ſecta quæ opti- ma 150.170. uitia & uita do-
philodætes 721	ctrinæ contraria 78
philomides 72	philoxenus cur à Dionyſio in-
philosophia dolo cūſuſarum frugū cōparata 240. uariis hæreſib. infecta 281. cicuta & aconito collata 243. quomo- do in cōpendium contrahi poſſit. 235. eius difficultas	latumias coniectus 732 747
	phlogiſ Soleris 427
	phocyon Athenienſis apud in- feros 464
	phædra 744
	phrygius tonus 305.314
	phryxus Helleſpōtū tranat 43.
	phtifis ex intemperantia 592
	phyllira Oceani F. 142
	phyſices nullus fructus 137
	pictoria ars deſertorem ſuum accuſat

I N D E X.

accusat	654	ex Poetarum lectione duo pe-	
pilcatum esse, signum libera-		tenda 735. eorundem uani-	
tis	876	tas arguitur	41
piscatorum uana spel collata		polemō ex ebrio philosophus	
philosophorum temeritas	638. 641		
246		pollux & Helena quomodo ne-	
piscis qui muti, aut non, & nō		ti 613. immortalitatem cum	
& cur	607	fratre communicat	41
pittaci longuitas	790	polus histrio	92
pityocampes	470	polybius historicus	793
plato cur nō sit in Blyssis cam-		polycrates tyrannus 120. qua-	
pis 465, quādiu uixerit 792		lis apud inferos	94. 816
platonici quales uulgō habiti		polydamus Scotussens	380.
174		proditor Troie	404
platonici fœminæ commu-		polydamantis athleta statua	
nes	467	polylampes	427 (872
plautus Epicharum imitatus		pompili longuitas	783
799		porcus fluuiatilis	607
placione nympa	40	posidonius philosophus & hi-	
plorare iubemus, prouerbiali-		storicus	791
ter, quos contemnimus 139.		potamen rhetor	795
615		potentia mundi uana & inocr-	
pluto inferorū deus 139. qua-		ta 71. eius molestia & incommo-	
lis 466. eius regia	84	da 557. in potentia com-	
podagra ex intemperantia 592		fidantium stultitia	99
poemata quā diuersa ab hi-		præiudicia in ueritatis inquisi-	
storiis	344	tione uiranda	246
poenæ malorū apud inferos 85		præsentibus acquiescendum	
poetæ longui aliquot	795	98. 142	

præ-

I N D E X.

prætorium	401.405	πυρίπλεθρον	526
praxiteles statuarius	595	pyrphlegethon	84
preces ubiq; Deū audire	545	pyronides	427
priapus qualis deus	497	pyrrha epimethei F.	703
principia philosophorum du-		pyrrha coquus	90
bia & incerta	28.98.206.	Pyrrhi ducis præstantia	706.
256		ab assentatoribus corruptus	
prometheum cū fratre iactu	736		
lapidum homines procreas-		pyrrhon ex pictore philoso-	
se	703	phus	638 654
profopopæiæ ratio	399	pythagoras cur fabis & carni-	
protei Cynici baculus	731	bus abstinere iusserit	472.
protesilai facta	872	584. 585. ut impostor su-	
πρότης	332	gillatus 558. 564. eiusdem	
ψύλλα	451	animæ migrationes 581. 583.	
psyllotoxæ	419. 451	586. 588. disciplina & do-	
ψύτλα	526	gmata 564. 610	
ptolemæus Lagi F. quando ui-		Q	
xetit, cuiusq; in doctos libera-		Quæ supra nos, nihil ad nos,	
litas	798	Socratis dictum	137
ptolemæus Philadelphus	786	R	
pulchra difficilia	702	Reges apud inferos mendi-	
pulchrum, quod cuiusq; pro-		cantes 94. longæui re-	
prium	346	cententur	784
pulicem magnitudo in Luna		reges Colossis similes	618
inf.	419	quibus miseriis ac curis tor-	
pyladi & Orestis historia	772	queantur	126 593
πύλος	526	regula quid	315
pyramidum uanitas	193. 130	rhadamanthus	458. 496
		thæ	

I N D E X.

Sess Scithen

I N D E X

scythæ anthropophagi	12	septa transilire, proverbium	
sciartherus	452	611.567	
scipio Nasica clepsidra inuen-		sepulchrorum vanitas	130
tor	715	serum longæuitas	781
sciron	470	serpentes Libyæ	803
<i>σκόριος</i>	529	seruius Tullius	783
scorpionum duo genera	804.	fidon Phœniciz	41
octo	811	sidonius rhetor	540
scribæ sacri Aegyptiorum ple-		sigeum	131
runq longæui cur	780	silentium Pythagoricū quin-	
scriptorum communia uitia		quennale	564
342		silenus à Momo derisus	865
è Scriptorib. duo petenda	733	<i>σινναίειος</i>	526
sectarum uarietate philoso-		simia manet simia, &c. pro-	
phiam inanem argui	281	uerbium	729
de Sectis disceptatio	150	similares partes quibusdam	
seculum aureum sub Saturno		rerum principia	281
889 905		Simon coriarius repère diues,	
selecti dii	496	nomen auget	578
semele fulmine icta	533. 41	simonidis longæuitas	796.
semidei	496	eius industria, & arx duz cu	
semones dii	ibid.	iufmodi	800
senectutis longæ causa	782	simonides diues quib. curis no	
794		ctu in somnis uexetur	602
senectuti turpissima libido		sinarthocles rex	788
617		sinerdis interitus	148
senio alex	893	sinum non inspuit, proverb.	
sensus humani fastidium	143	827	
sentina	139	strenum fabula	767. 776
		Silyphus	

I N D E X.

sisyphus apud inferos	89	somnus deus	669.	quæstio
stim quæ animalia ferant	802	ris laboribus ad omnes uo-		
<i>σιμυλον</i>	616	lando, obnoxius	622	
sobrietas instar medicamenti		somni ciuitas	480.	portæ
592		479. 568. 611.		regia 482
sobriumesse, & diffidere, filum		sophistarum ambages	522. 525	
Thesei	222	<i>σοφιστης, σοφιστω</i>	288, 714.	
socrates 465.		sophocles poeta, & eius mors		
quid agat 94.		quo animo	795. 798	
mortem & infernū subierit		sophroniscus Socratis pater		
60.		eius accusatores	670	670.
		statuarius ibid. &		
socratis de hominum pectori-			137. 626	
bus fenestratis dictum	285.	sosipolis		517
fortitudo falsa 139.		sapient		
ria, constantia, uita	137	fostratus Cnidius	401. 530	
		706		
solariorum cum lunariis for-		spes		121. 259
dus	426	sphenopogones		910
solis insula 417.		regio ferri		
lissima	433	stefichorus musicus	464. poc	
solis diurnus labor	619	ta lyricus	796. 799	
solonis cū Cræso colloquium		stoici 174 558.		eorundem se-
113. 116.		sta & dogmata	150. 205.	
longæuitas 790.		266. 270		"
sapientia & uirtus	322. 323	struthionum oua, uasorum ui		
somnium	315	cc		807. 812
per Somnium diues, prouer-		strutobalani		420
bium	560. 607	per Stygiam paludē iururan-		
somniorum dux portæ	669.	dū religiosissimū	137. 879	
uaria forma	481	styx palus		879
somniorum insula 475. 479		de Summo bono uariæ		
		Ssss 2		philoso-

INDEX.

philosophorum sententiæ	77.205	telegonus Vlyssis F.	483.498
superborum apud inferos pœnæ	334.328.777	telemachus à patre relegatus	
sz	86	tellus dea	497
superstitio ueterum	497.	tēperantię cōmoda	797.780
860		tēpla cur ad Orientē aperta ut	
surdi natura, & muti	616	teres statui uoluerint	245
sycophanta	703	tempore omnia abire in dete-	
sycophantorum pœnæ apud		rius	879
inferos	85	de tēpore uarię philosophorū	
syllæ uita & res gestę	746	opiniones	282
sylogismorū uafra inuēta	98	temulentię incommoda	914
syllarum dii	497	teres rex	785
syllani	ibid.	tettigophori	333
syria 670. fertilissima	148	thales Milesius	707.790
T		thanatusia certamina	469
Tabes mortis nūncia	123	theagenes Thasius	380.872
talis lusus etiam Saturni se		thebæ Bœotię	135
culo in usu	890	thamis dea	497
tanagra	611	theocriti ætas	798
tantalus apud inferos	80.122.	theodotas Rhodius	299
806		theoxenus	327
tarquinius 783. cur Superbus		therideum poculum	527
dictus	145	therites solaris	427
tarsis, cur à ueſtigalibus immu		therſites 747. apud inferos à	
nis	792	Nireo non discernitur	90
taurus deus	870	thesaurus, carbonēs, prouerb.	
tauri cornutis oculis	454	256.287.292	
taygetus mons	35	thescl ætas	583
		thysco	

I N D E X.

theseo rapta Helena	27.583	dem monumentum	318
thesei filium	221	triton	48
thespis citharædus	726	tritonemendites incolæ	443
therys dea	497	troiani belli historia non uera	
<i>Θηριόδοτος</i>	527	613. ab Homero falsò de-	
trymmatides placenz	527	scripta	583
thucydides encomiò	385.387.	trophonius, eius oraculũ	135.
395.398.719.746		templum	99
tigranes rex	788	tyrannus	288
timæus historicus	793	tyro formosus apud inferos ri-	
timocrates	552	detur	67
timolaus	812	tyro Salmonci filia, regina in	
timon Phliæsius	314	Lactea inf.	455
timotheus tibicen	305.306	tyrus	496.

314.721

V

tirzus rex	789	V Alere longum inbere, pro-	
tiresias uates 80.97.	rex 587.	uerb.	608
614.		de Vacuo tanq̃ philosophorũ	
tiresiz longæuitas	780	opiniones	282
tithonus	286.869	uarietas incueta	70.143
tithonii anni	286	M. Varronis Satyræ	138
tityrus gigas	89	naticinia solius Dei	136
tomyris regina	119	uerecundia uirginum pro-	
tonorum musicorum proprie	pria		15
tates	305.314	uelim nolim, prouerb.	139
totum ex partibus non cogno-		uellus aureum à dracone cu-	
sci	232	stoditum	607
toxeris Scythia in Heroum nu-		uenus qualis dea	497
merum relatus 316.	cins.	ueneris iactus in alea	895
		Ssss 3	uene-

I. N D E X.

generis cæsus 23.612.	munc-	vita brevis, ars longa, Hippe-
ra 26. cum Pallade & Iuno-		cratis dictum, philosophiæ
ne contentio de forma 14		tribuitur 153.243
verba alata 769		vita humana histroni similis
in Verbis non esse uirtutem,		904. item bullæ 126. foliis
sed in factis 270		arborum 127, pompis solen-
ueritas exosa hominibus 217		nibus & tragicis fabulis 72.
ueritatis delubrum 481		90. peregrinationi 124
ueritatis inuentio impossi-		bitæ breuitas, & incertitudo
lis 226. uia quanta diligen-		153.287.836. uanitas 99
tia inuestiganda 187		uitæ genus optimum quod-
uerrumnus 497		nam 97
uespertilionum copia in So-		in Vita nihil iucundum 125
mini insula 480		uita non satis est nosse, nisi e-
pesta qualis dea 497		tiam fugiamus 525
uicissitudo iucundissima 143		ulysses, eiusque res & interitus
uiperarum discrimen 810		94. 408. 476. 483. 498.
uirginum pcculantis uerecun-		774.777
dia 15		umbrarum cibus 130.140
uiri ne an feminae uita iucun-		undæ numerantis fabula 278
dior 587		ungedi ante cenam mos 611
uirtutis uia 155.285.		unio alex 893
151.701. usus & finis 160		uoluptas accusatur 464
uirtutis urbs 185.282		uoluptas in uarietate 70
uirtutis uanum uocabulum		uoluptatis fons 464
873		in Voluptate summum bonū
uirtutem omnē in actione cō-		77.282
uoluerit 270		uoluptatū intēperantia mor-
uolū audiri superior 767		horum capsa 914
		nota hq.

I N O E X.

nota hominum stulta	812	Y	
urbes etiam. morti obnoxia	<i>ὀπίσθαι</i>		137
133		Z	
vulcanus 496.	Erichthonii	Z Amolxis Thrax in Elyfio	
pater quomodo 774. 777.		campo. qualis 464. a Mo-	
martem cum Venere depre-		mo accusatus	870
hensum ligat	563	ad zamolxim ablegandi mor-	
vulgi iudicium	348	tuos mos	317. 333
X		zenon Stoicorum princeps,	
X Antippe Socratis uxor	138	eius lōgicitas & mors	790
xāthus Achillis equus	608	zephyrus riuallis Apollinis	10.
xecutus	561	34	
xanthus fl.	46. 53	zephyri flatus, nemina, ety-	
xenia	679	mon	35
xenocrates	617. 641. 791	zeuxis pictor, eiusq; Hippocen-	
xenophilus muscus	790	taurus	289. 292. 297
xenophon 385.	eius longx	zodiacum ingressus Lucianus	
uitas	792	433	
xerxes rex apud inferos men-		zoroastes magus Babylonius	
dicans	94	79	

F I N I S.

S s s 4

T O M I

TOMI TERTII OPE

RVM LVCA NI INDEX.

Broea	mulier	lium	653
327		æthiopes felices 75.	cæteros
acarnan	qualis	mortales sapientia cur præ-	
in uita	64	cellant 242. inuectores A-	
accidens quid	113	strologiz	ibid.
achantus ex Phalaridis hostiũ		ætion Proxenidis gener	204
numero seruatus	223	ætolica mala	75
achilles podagricus	660	agalia Hirci mater	56
adonis 688. in eius memo-		agamemnon somnio delusus	
riam quæ sacra	ibid. & 689	439	
ægyptus rex simias instituens		agere aliud, aliud docere, ab-	
162		furdum est	160
ægyptii diuinandi rationem		aiax seipsum interfecit	67.
ab Æthiopibus imperfectã		qualiter Vlysses oderit	6.
acceperunt 243. eorum		furoris causa	68
sacra 87. 88. 244. item		alemena Herculis mater	44
dii, & cur ita pingantur	88	aleam iactare	305
ægyptios primos deorum no-		alesto podagrã eduxit	644
titiam habuisse	687	alexander Philippi ne an Io-	
æneas Veneris filius quomo-		uis filius 36. cur se Iouis fi-	
do intelligendus	250	lium appellari passus, quos	
æschines parasiticam exercuit		item, & quomodo supera-	
488. 489		uerit ibid. inde eius nuptiæ	
æsculapius deus ascriptitius		in Italia depictz 204. adora-	
417		ri se passus 40. montẽ ad sui	
ex Æsculapio genus morta-		imaginẽ formari noluit 29.	

I N D E X.

quid in eo laudabile	39	do filius	250
amicitia, parasitica principii		antibis deus	402
481		annus ex sole mensuram ha-	
amor quid? 5 diis & ho-		bet 243 eius principium	
minibus imperat	ibid.	Romanis sacrum	60
amphion, cantus dulcedine fa-		apis apud Aegyptios deus	
xa permouet	275	88 & 689	
amymone uirgo 25 & Ne-		apophras quid 610 tan-	
ptuno amata	27	quam barbarum derisum	
amniotes durus pater	25	608 idem Atheniensibus	
illius forma	ibid.	familia	ibid.
anaxarchi ad Alexandrum im-		apophrades dies unde dicti	
pia uox	525.526	610	
anaxicles Glaucae parens 550		<i>ἀφιστῆναι, & ἀφιστῆναι</i>	768
incautamentis ab inferis re-		apollo medicus 19 Dianæ	
uocatus	ibid.	frater	ibid.
anaximenes	123	chrysidis oratione pudefactus	
animæ morborum, an alicubi		77 exul 78 pestem in	
appareant? 569 & inde		Græcos iaculatur 77 ab	
animus, non lingua examina-		Homero falso diues prædic-	
ri debet	196	tus 403 eius delubrum	
animi absoluti imago	275	237 oracula 399 in ua-	
<i>ἀνιμῆα</i> uox antiqua	628	ticinando gestus & modus	
antigonus medicus	540	724.725 imago barbata	
<i>ἀντιλαμβάνομαι</i> pro intelli-		723 qua de causa	ibid.
go	768	aqua ab Aegyptiis culta	442
<i>ἀρβουρακτεῖν</i> barbaram esse		arachne contemptæ Palladis	
621		pœnas luit	665
antylachus Mercurii quomo-		araneæ podagrae peregrina-	
		555 5	tio

I N D E X.

tiō	667	artes labore addiscuntur	477
arz decorum inditia	451	fructū cultori tardē afferunt	
arcopagns	179	488 cur expetantur	478
arcades astrologiam respuunt		instrumentis egent	48 doz
254		in Luciano contrariæ	145
archilechus qualis	599	ad ascalaphus quomodo Martis	
maledicentem responsum		filius intelligendus	250
600.632		asii flos pädagricū iuuat	654
argos aqua non abundat	26	asinus quid?	120
arignotus Pythagoricus cele-		asini synectris pars hospiti de	
bris	568.569	no data	369
qualiter dæmonem ex dono		aspasia Milefia	281
eubatidæ expulerit	571	aspides serpentes	547
aristides Armodii parasitus		assentator hyperbolis utitur	
503 eiusdem opera Athe-		315 à laudatore quid disse	
nientes tyrannide liberati		rat	313
ibid.		astarte in Phœnicia tēplū	687
aristippus parasiticam exer-		astrologia	241
cuit	489	242 uetustissimū doctrinæ	
aristoteles parasiticā non igno-		genus	241
ravit	490	ab Aegyptiis	
arsaces ad inferos descendens		exculta	243
60 quomodo interemptus		assyrii doctrinam de diis ut ac	
61 pedibus incedens indi		ceperint	687
gnatur	59. 62	attes, ritus quibus Rhea cole-	
artemisia Mausoli uxor	53	retur, tradidit	698
ars quid?	465	à Rhea castratus	ibid.
arte quod caret, possidenti in-		ate dea noxæ	656
utile	469	284	
		athenienses fabis magistratus	
		eligunt	

I N D E X.

eligunt	97	<i>βασανίσεσσι</i>	767
atimarchus cognomen	625	bellerophon quomodo in ca-	
<i>αθηνιῶν ἢ αἰθηνῶν</i> barbarè	621	lum ascenderit	248
atho mons ingens	298	bellerophon tates podagram per-	
attis aureus deus	402	tulit	661
atreus quo pacto rex creatus		bello quænam ætas apta	526
247		bendis dea	402
augusto, ineptè gratiæ agitur		blepsias funerator ad inferos	
196		descendens	63
aurum & sapientib. charū	129	pecuniam	
B		cui custodiat	64
Babylonii astrologi	245	quod	
de Babylonio incantatore		genere mortis obierit	63
546		bos à Memphitis cultus	442
bacchus de Priapo ridicula cō-		bona tripliciæ	119
memorat 19.20 inductan		bonorum fortunæ paruos fru-	
do exercitu duo commites		ctus	192
588 eorum habitus, & orna-		<i>βράδιον</i>	768
tus ibid. & inde. prelianti		<i>βρομόλογος</i> barbaræ vox	621
acies ut instructa	591	brassicani in parasiticam Epi-	
exercitus signum siue tessera	593	gramma	519
eiusdem aduersus Indos bel-		brassicæ folia podagræ meden-	
lantis exereitus, quomodo		tur	654
instructos	587	bubalus	600
baculus tertii pedis uicem ge-		bulbi podagræ medetur	654
rens	647	C	
barbā sub tonsore uellere	675	Cælii de aranea & podagra	
uiri cultum fuisse æstima-		fabula	667
tam		calchas multa prædixit	
	752	636	
		callias molliq	449
		calydo-	

I N D E X.

calydoniorū calamitates un-	768	χαῖδα uerbum	768
de	75	chrysis sacerdos	76. 77
camarinā immotam relin-		apollini beneficia expro-	
quere	630	brat	ibid.
canis dens	109	chrysis & Glaucia adamata	
canis quomodo laudandus	310	549 ad amorem mutuum	
		incantamenti coacta	551
canes ut sint affecti	162	chrysippus quod uenditur, an	
capilli ante contractum con-		doleatur	112
nubium, tonsi ac sacrati	736	ptus	118
		& discipulis cu-	
caesiopea laudis cupida	297	ius gratia mercedem acci-	
castor & Pollux inter se im-		piat	117
mortalitatem diuiserūt	22	eius item no-	
& Polluce quomodo discer-		men quid significet, doctri-	
nendus	21	na, professio	115
eorundem		sylogismus inuitabilis	
similitudo	ibid.		117
χαίρειν nox antiqua	184	cicada insectum streperum	
cecropis	610	600	
χαρὸς λιμῶν inuictatum		cinædus apparens malum si-	
esse	621	gnum	615
cerberi morsus	664	ratus	ibid.
cercyon maleficus	417	cinædi deam Syriam per a-	
certaminum præfecti ut flagel-		gros & uillas circumferen-	
lent	159	tes	365. & inde
charopes Nirei parens	56	phialam suffurati	371
charybdis	626	capti, & uenditi	ibid.
chironis pedes	753	cinitatis præcipua loca	506
chius	602	ea quibus pateant	ibid.
		claudicatio in læso pede ac-	
		cident	

I N D E X.

cidens	113	cta putatur non tangitur	
clauum clauo trudere	189	733.734 ab Assyriis colli-	
clearchus	37	tur	442
cleodemus 541		columbam in Sacra ciuitate	
deductus 565		non comedunt	697
viderit ibid. eius colo-		combabus adolescens	704
quum cum Dinomacho de		sibi uirilia membra amputa	
medendo pedibus ibid.		uit 706 cum Stratonice	
clitus inter epulas ab Alexan-		ad ædificadum Iunoni tem	
dro cur interfectus	38	plum in Sacra missus	704
clotho parca	71	illinc imperfecto opere re-	
clypeum ablicere, quam habi		uocatus 709 ut libera-	
tum sit prebrosum	529	tus a rege ibid. & inde	
cnide podagra adhibite	653	eius imago ænea	713
cælum sursum aspicienti qua		conari absq; cognitione quid-	
le 82 forinsecus ferreum		uis	136
82 mortalibus inaccessum		concionem tria significare	
83 eiusdem partes	244	454	
cælitæ inter se discordes	439	controuersia ut disceptanda	
eorum dolores grauissimi		134	
394		cupia quid	742
cæpe a Pelusiis cultum	442	coracis opus	628
cogens peccare, peccati reus		corpus, ornatu potius	272
72		cothurno, mali homines col	
cognitionis comparanda que		lati	614
via compendiosissima	203	crates descendens ad inferos	
colossus a Rhodiis qualis fa-		quos fuerit sortitus itineris	
ctus	403	comites	59.
columba propterea quod sa-		60.61	

culcus

I N D E X.

cultus deorum ros stulta	74.	laurum conuertitur	13
cupido fratribus dissimilis	18	dearum imagines, nō assequi-	
cyclops	625.626	tur humana industria	317
cynæthus assentator	314	in Delitiis uiuere quā sit in-	
cynici pere	170	frugalius ne,	commodum 747 & inde
an egentius uiuant	741. &	delphi cæteros uitæ sanctimo-	
inde eorum insignia	531	nia antecellunt	211
uita cur misera	743.744	in arduis cautibus habitant	
eadē quomodo frugalis pro-		235 eorum abundantia un-	
betur	745	corundem ui-	de 236
ta, & ornatus	753.754	delphis citra sementem & o-	
cyrus à quo nutritus	79	rationem, omnia proueni-	unt 236

D

DAËDALUS ab astrologia		demetrius ob tussim lauda-	
haud alienus	248	tus	314
damanete Eucratis uxor	567	democritus spectra & phantas-	
septima post mortem die ei		mata negat	574 omnia
dem apparuit	ibid.	ridet	105 uenalis procla-
damis Corinthius ad inferos		matur	ibid.
descendens	63	quomodo	demonstratio elencho melior
mortuus sit	ibid.	à filio	144
iusta passus	ibid.	deos	demosthenes clypeo quid in-
negat	433	scripserit	528 uridem ei
danaë Athrisii filia à patre ut		succefferit	ibid.
tractata	30	cur coniēcta	demosthenes de obiurganti-
in arcam à patre	31	miserie	bus, dictum 419
à Thetide deplorantur	30	deus etiam harmonia & nu-	
danaus durus pater	25	merus	96
daphne Apollinem fugit & in		dei & cōuiuium parantis com-	
		paratio	

I N D E X.

paratio	745. & 746	memoriam quæ fuerat in-
deorum oracula subobscura		stituta 695. 696
416 res in discrimen		aquæ quomodo absumptæ
perductæ 395 alii alios		695
excellunt 401 aliorum,		dinomachus 542
aliæ, atq; aliæ effigies	85	diogenes uenalis proclama-
quis uisus domi	83	tus 98 tribus emitur obo-
dercerus imago	689	lis 103 scientia & pro-
eidem templum à Semira-		fessio 100 quid doceat
mide sacratum	ibid.	ibid. eius mores 102
descendentibus ad Orcū non		empti usus, & eiusdem ue-
prodest retrorsum respicere		nalis gestus ibid. & 103
59 eorum gestus	ibid.	de assequenda gloria, respon-
deucalion, quomodo solus ex		sum 309 comites, in
diluuiō seruatus	694	itinere ad inferos 63
diana apud Scythas colitur 19		fama apud uiros egregios
quod nō ad conuiuium uo-		54 in Lucianum oratio
cata esset irata	73	150 imago & corpus ubi
quod non esset ad epulas uo-		agat 46
cata ægrè fert	440	dion Syracusius mercator
dies ab Aethiopibus cultus	110	
442		dionysius deus ascripti titis
dii quid 107 nunquam	417	
ociosi 435 sua bona		dionysium templi in Sacra
nendunt mortalibus 76		urbe, autorem esse
Ioui assidentes quid agant	699	
83 falli non possunt		diuersi patres, diuersorum in
212		liberis studiorum cause
diluuium 694 in eius	19	

§ diuersis

I N D E X.

à diuersis hominibus diuersa	enipeus serò zelotypus	35	
sacrificia offeruntur	85	epicurus quibus cibis delecte	
diuitiæ & sanitas natura pri-	tur	111	
ma	115	ibid.	
diues, nisi aliis de suis commu	epicuri diuinam prouiden-		
nice, pauper	514	tiam cur negent	415
diuina prouidentia quibus ar	eorum curiositas	473	
gumentis ab Epicureis refel	equus leuis natura	314	
latur	415. 434	equitantis insanum equum,	
docti quidam aliud dicunt, a-	& iracundorum hominum		
liud ipsi faciunt	160	comparatio	756.
domus usus	741	787	
donaria ut indicanda	237	errati defensio difficilis	182
doridis de cõseruanda Danac	erraticæ stellæ solæ mouentur		
consilium	32	243	
E	erectus	610	
E Adem nani esse	666	eubatides	572
echidnæ uicus	664	eubatidæ domus, propter spe-	
egere, pluribus ne melius, an	ætra quæ illinc apparebant		
paucioribus	751	inhabitabilis	571
en Joseph	768	eadem ut talibus expurgata	
ellebori radix podagrico utilis	ibid.		
654	eucrates	538	ægrotus 540
elenchus ubi necessarius	144	pistillum incantatione, ut	
electra, idem nouit, & non no	fecerit haurire aquam	578	
uit	114	quæ monstra uiderit	554
endymion à Luna adamat	560	spectrum in sylua oblatum	
89. quæ pulcher	ibid.		
lunæ rationem docet	249	enripides uapulanti bus im-	
		mitandus	

I N D E X.

- *μισάνδρος* 101 parasitum fons quidam apud Indos hodie
egit 490 eiusdem carmines inebriat 595
μῖνα 129 dictum 631 forum ab Anacharso, quomodo
currit natura 133 do descriptum 531
europea Agenoris filia 688 item ab aliis quibusdā ibid.
quando in Phœnicibus cul-

ta 133 ibid. **G**alli alio modo, quàm ceteri
eurysthei famulus Hydram occi- si sepeliuntur 731
cidit 417.418 ganimedes ascriptitius deus
ἑξέτιπολῆς 768 414
ἑξορῶν 765 gentium de diis uariæ opinio
ἐνπράττων à Platone ut usur- nes 442
patum 186 glaucus, laudari se passus est
ἐν χῆναι antiquum 628 212 quomodo à poetis lau-
F datus 312

Fabrum mirabilis natura glaucias 549 eius inge-
97 nium, & amor ibid. & inde
fœnus duplex 116 gloria dulcis res 69
exercere cui competat ibid. gloriosi diis etiā infensi 164
fames quod cogit facere igno- gorybâtes Euantis orgia, qui-
scendum 628 bus in locis celebrent 646
farinæ fabatum podagricum græcia fabulosa 250
iuuat 654 græci à quibus astrologiam di-
fastidiosi, qui potissimum sint dicerint 245
284 eorum exitus 285 gratia Vulcani uxor 11
fato quæ fiunt an peccata 71. gubernatoris officium 449
& inde. **H**

feles à quibusdā culti 441 **H**æphæstio *ὕψιαινα* uerbo
suis uitæ iuxta Homerū 471 utitur 190

T t t t h e b e

I N D E X.

hebe cruribus formosa	43	de futuris sicut præmoneri	
Herculis uxor	44	nihil dixit	636 eiusdem
hecate incantamentis exhibi-		prædicta, de agricultura, non	
ta	549.562	esse uaticinia	641
helladonicarum curæ	299	iuxta Himeræum <i>παλινοδία</i>	
hellenæ, forma admiranda	286	<i>συγγράφειν</i>	305
heraclitus cur ploret	106	hipparchus	324. Lucianum
non potest uendi	107	hospitio suscipit	325. & inde
hercules an obierit mortem		eius domus à latronibus spo-	
42 deus ascriptitius	417.	liata	341 uxor in auen-
429 triplex	45	conuersa	336
rim apud inferos, partim a-		uxor, maga	318
pud superos	37	hippias Herodotum immita-	
idē quomodo ibid. & inde.		tus	203
herculis parentes	44	hippocentaurus	45
animus ex loue	45	hippocratis imago ænea	559
sententia cōtra Damin	429	ea si prætermittuntur sua	560
& inde. ornatus	751	crificia ulciscitur	560
eius laudes	ibid. & 42	hipponactes	600
hermaphroditus Veneris &		hircus non ab Aegyptiis ma-	
Mercurii filius	12	eius	statutur
forma	18	hirundo <i>δύσγχιμος</i>	647
heroas etiam parasitos fuisse		homerus poetarum præstan-	
289. & inde.		tissimus	437 Menelaum
herodotus quo pacto innotue-		egregiè descripsit	268
rit.	202	in laudando magna usus li-	
passim notus	201. 203	bertate	317. & inde.
uirtute excellens	200	eiusdē de congregandis diis	
hesiodus quæ scripserit	635	uersus	399
		homo	

I N D E X.

homo quid	107	ptias ridet	161
ex duobus compositus	45	ignis 2 Persis cultus	442
homines multi, laudis auidi		pletixus ariete per aerem me-	
2.92. & inde. deorum effi-		ctus	248
gies intuentes falluntur	85	ἡμεῖς ἐν τῇ πατρίᾳ	764
deorum compellationes im		imagines	259
mitati	320	imaginis, uisæ mulieris orna-	
hominum optimi	308	tus 261.262 eius dētes	270
hordeaceus panis podagræ me		immolantium ceremoniæ	86
detur	654	indigentia quid	741
hortulanus Lucii Dominus, in		indi Baccho cur se nollent op	
militem, incidit	374	ponere 589 iidem 2 Baccho	
eundem ut se gesserit	ibid.	in fugam conuersi	591
Hyacinthus ab Apolline ama		inuidentiæ malum, qui effu-	
tus	12	giant	284
hyoscyamus podagræ mede-		apud inferos æqualitas	57
tur	652	interficere quod liceat	134
hypata Thessaliæ urbs	324	Io, Inachi filia, 2 Ione amata 22	
hyperboreus quidam uolans		in Iuencam cōmutata ibi.	
548 eius uaria incantamen		uentis præfecta 29 in Aegy	
ta	549. & inde.	ptum paritura mittitur 29	
I		ion excellens Platonius	540
Ialemo frigidior	621	Iupiter amoris deditus 5 in si	
icarus discendæ astrologiæ		diolē petitus 438 omnis ge	
auidus nimis	248	neris disciplinas uenales p-	
filia pudica	283	clamat 93 Io filiam Inachi	
idæ Platonicæ	554	amat 29 mendacii arguitur	
extra uniuerstatem	110	39 in concionibus magnilo	
Idiotæ philosophorum inē-		quus	406
		Tttt 2	Iouis

I N D E X.

Ionis imago	720	variz de Ixionis amore signa	4
uxores & liberi	79.80		K
eiusdem vires quousq; se ex-		K <i>Αβίξαι & ναβίξαι</i> an dif-	
tendant	420.430	item ferat	774
consilium de remedio Ixio-		<i>ναϊαδισλῶρ & ναϊαδισλῶδα</i>	
nis amori adhibendo	6	differre	775
sepulchrum apud Cretenses		<i>νίβδηλον</i> quid	522
84 ad deos ceteros oratio		L	
408. & inde. eū quænam so-		L <i>Αἰτῶνα</i> carum foliis, podagre	
licitent	394. & inde	adhibita	653
<i>ἐπ'αδαι</i>	769	laerta Vlyssis mater	68
ismenodorus descendens ad		lacertæ ad podagram usurpa-	
inferos sibi succenset. quo-		tæ	654
modo interfectus. Eleusine		lampis ad inferos descendens	
proficiscens interficitur	60	63	
isocratis de doctrina dictum		lapillus columnaris in incan-	
523		tationibus usurpatus	546
inno, à quo, & ubi educata		lapidum usus	131
650		meruit ne Ixion glo-	
rietur de mutuo amore	7	latona Euagoræ regis uxor	320
cuius imago	720	laus quid	310
iuuenis, in necessitate senex		tolerabilis	292
674		præci-	
674		pua quæ	283
iuniorum de astrologia senten-		laude digni, qui?	309
tia	254	laudator quomodo laudetur	
ixion Iunonis amore captus		313 ab assentatore differt	
4		ibid.	
illius imagine falsus	6	laudanda res, cum quo confe-	
quæ supra ipsam sunt petit		renda	310
ibid.		cuius mores	
	3	legislatores rationi multum	
		tribuca-	

I N D E X.

tribuentes	220	luciano naria mortis genera	
λέλογχα	768	excogitantur	128
Iemaii Vulcanum suscipiunt		idq̄ cuius causa	130
81		lucius in asinum	338
Ientes, ad podagram mitiganda usurpari	653	lucius asinus à latronibus deductus	341. & inde. ex
Ico ceruo uelocior	542	eorum manu fugit	350
λέοντας	765	dominum prodit	375
λεσβιάζειν	626	idem alteri uenditus, & ut ab eo tractatus	376. & inde.
libanus mons	690	idem ob insuetum cibum derisus	378
ris templum	691	pistori uenditus	372
Iicambos	600	rursusq̄ hortulano	375
λήμματα ἀρετῆς αὐτῷ	765	amori indulgens	382. & inde.
lingua suum dominum accusans	622	officium	623
de loco quodam apud indos sacro, & celebri	594	sumit	386
Iucianus cōmunis hostis philosophorum	127	carmi in Lucium nouum supplicii genus excogitatum	353. & inde.
na connectens	129	quam nouerit artem	135. 145
in salutando lapsus	182	luna à Phrygibus culta	442
eius erroris causæ	183	Endymionis forma capitur	8
quos conuitiis insectatus		alia, atq̄ alia specie apparet	242
141 morti destinatus	130	imago ei cur non exhibeatur	722
eius in philosophos benefacta	132	ad Palladem oratio	146
ratio	146	pro suo bello defensione	307
			254

Tett 3 lydi

I N D E X.

Iydi Comon celebrant	646	menandri Elenchus	602
Iypacs orator	614	menippus de Nirci Therfi-	
M		tzq forma iudex	55
		mensēs ex luna metiūtur	243
M Achlzi Indiæ populi	594	mentiri quandoque laudabile	
apud Machlxos Indiæ po-			534
pulos lucus sacer & celebris		mercator in lapidem quem o-	
594		do	117
magicæ inuentor quis	585	mercurius deos ad consilium	
mala, audire tantum tolerabi-		conuocat	398
le	368	corum	
manes bibere nequeunt	48	preco ibid. poetice igna-	
marubium podagræ adhiberi		rus	399
653		Pana propter for-	
mausolus cur insolens	51	mam hircinam deridet	14
forma Diogeni similis. qui-		eundem agnoscit	15
bus imperauerit	ibid.	mercurii ob pulchritudinem	
eiusdem monumentum in		elatus animus, parentes	15
Halicarnasso	52	merula loquax	681
quibus		midas	545
conditum	53	eius digitus mor-	
mausolo monumentum quid		sus	546
afferat commoditatis	53	idem incanta-	
medici cognita morbi causa,		mentis sanatus	ibid.
tutius medentur	677	<i>μυθεϊσα</i>	766
medusa	259	midias mollis	449
inspicientibus		minerva ingeniosa	287
quid faciat	260	ex Iouis cerebro nata	180
mēgra podagræ mater	644	minos iudex apud inferos	70
melampygu8 homo	637	de Minois filio uaticiniū	641
<i>μελετιώα δέαια</i>	767	misitho Sybarita	602
memnon	575	mithres, ex auro solido	402
		mnestheus pro liberata nauē,	

I N D E X.

non sacrificat, pro dignitate	409	tiquritus tradita	520.
modestia philosophiz comes	142	mustelæ dēs pro medicamine	usurpatus 541 ex coctæ po-
modicum collatione non cre-		dagrâ medentur	654.
scit 302 cum maiori col-		N	
latum, de eius magnitudine		Naso trahere	5.
detrahit	ibid.	nauis à gubernatore de-	
moni ad deos oratio	414	pendet	446.
mori potius, quàm innocen-		neptunus Enipeo amorē præ-	
tes interficere	222	ripit. idcirco culpatur	34.
morſi à canibus rabidis aquâ		sub undis agit	420
horrent	583. & 49	à Lyſippo æneus factus	402.
mulier impudicâ, Aegyptiis		nerens Venerē educauit	650.
templis ſimilis	275	neſſi ſanguis	664.
mulieri, quis ornatus conue-		neſtor 498	paraſitus 500
niatur	275	neuroſpaſta humunculi	700.
de mulieræ ambitu reſponſum		nicias dux	186
626		niobe luſtu facta	665.
de muliere, Lucii aſini amore		nireus formoſiſſimus Græco-	
capta	382	rum. eius parentes. forma	
mulieribus in ſacris Adonidis		ſub terris quid ab aliis diſfe-	
nolentibus capillos tonde-		rat. ab Homer. celebrata	56.
re quæ multa	689	vñi τὸ το δονεῖ	766
munerum offerendorū ſacul-		numen humanis obſequiis	
tas nemiui intercluſa	239	non eget	75
mures araneos ad podagram		numerus quaternarius	96.
uſurpari	654	O	
muſica primum inuenibus an-		○ Cypus 670. 673. & inde.	
		odio digni plurimi	146
		Tttt 4	oedippus

I N D E X.

oedippus dux Thebanus	661	P	
podagram pertulit	ibid.	Paeon deorū medicus	633
ὁ δαίμων ἐστὶ μεθόσους	765	παυπάλημα	631
oeneus Dianam sacrificiū non		palæstra hominū coëtrix	330
adhibet	75	cum Luciano cōcubans	331
ollæ rinnitu, homo oratione		& inde. Hippar. ancilla	326
cognoscitur	521	pallas ex Iouis cerebro nata	
olimpia Herodoto commoda		650 à quo primò producta,	
102		& quando	ibid.
ophion primus Palladē produ-		pallium in Cynicorum insti-	
xit	650	gnibus	531
orpheus musicus	276	pallor cuius rei signum	399
orætes ad inferos descendens		pancrates in arte magica ex-	
60 pedibus debilis	62	cellens, quæ miracula arte	
à Mercurio adiunatur	ibid.	magica exercuerit	576
oratio mulieri conveniens		pan Mercurii filius, amator-	
275		14. eius ditio, exercitia	16
orodæcides	600	amicæ	17
orpheus astrologiam quo pa-		forma	14
sto docuerit	245	curialis	15
eius parentes	ibid.	pani fons in India sacer	594
orpheo locus in cælo designa-		pannus lacerus	616
tus	246	panthæ mulleris oratio	291
osiris	689	papaner podag. medetur	654
cultus	690	parasitica ars	461
oseulari alperam, melius quā		in quo excellat	467. 477
malum hominem	620	an inter artes muneranda	
idē cur nam	ibid.	465. 466 an honesta	514
		parasiticæ, sicut aliarum ar-	
		tium, nullus professor	480
		eiusdem	

I N D E X.

insidem definitio	467	dicatur	249
finis	469.470.	eius nomē	pastinaca podagræ utilia 654
quomodo apud ueteres au-		patroclus parasitus	500. eius-
dierit	518.	principium gene-	dem laudes & obitus. 501
rosium	481.482	patrocli morientis uox	502.
<i>παράσιτος</i> etymon	516	eius dictum, quo parasitus	
parasitus sua arte gaudet	464	affirmatur	ibid.
parasiti felicitas	482	pedum officium	742
parasiti sæpe feriantur	479	pelix opinio	293
dæmones dicti	473.	be-	pelichus 556. eius statuz mira-
stius cur formidolosi	507.	biles actiones	555. & inde
eorum uita ibid. & inde. bel		penelope Panos mater	15. eius
lo apti	493.504	parentes	ibid.
parasitandi eadem ubiq; ratio		penthele pagus Atticus	454
	486.487	peplion agreste	653
parce omnia decernunt	420.	pera in Cynicorum insigni-	
	430	bus	531
parembolæ	675.	quid sit	683
parrhisiades seu Lucianus qua-		perilans artifex ingeniosus	
lis extiterit	151.	quos conui-	224. bouem fabricatus 225.
ciis insectetur	163.	atro ac	eo supplicii genere quod ex-
placēta hamum inescat	173.	peripateticus quanti uenda-	
quos pisces capiat	175.	crim-	tur, & qualis 119. duplex ibi.
mine soluitur	165.	eius li-	2 Peripatetico quid discen-
ber blasphemii refertus	152.	dum	120
oratio pro seipso	154.	in	<i>περί τῆς αὐτοῦ</i> 766
aduersarios actio permitti-		<i>περί τῆς αὐτοῦ</i> masculino genere	
tur	166	769	
passphæ tauro cur copulata		perithous Iouis spurius	5
		Tttt	5. persica

I N D E X

perſea folia podagræ meden	philomela Ityn genuit	647
tur	philipidis mors	185
<i>πετραία</i> antiquū uerbū	philippus Alexandri perſua-	628
phaeton ſolis filius falſo credi	ſionem increpat	36
tur	philosophia unde cognosca-	240
phaetentis ſorores in populos	tur 139. in iudicem electa	
conuerſæ	135. ſola uerax 141. man-	250
de phactonte fabula falſa	ſucta 149. propter flagi-	250
<i>φαιδρ</i> uaria ſignificat	tioſos philoſophos malè au-	769
phalaris ut imperium obtinue	dit 158. ſcommatibus ſplen-	
rit 212. ut adminiſtrarit 214.	didior 140. à Luciano con-	
ſatellitibus munitus 218. cru-	uitiis lacceſſita 130. par pari	
delitatis accuſatus ibid. à	referens	140.
Delphis cōſilium petit 217.	philosophiæ cauſæ diſceptan-	
cur illis æneum bouem mi-	dæ commiſſæ 141. habitatio	
ſerit 227. eius genus 212. de	137. ad eam accedere an ſit	
ſeab inſidiis tuendo conſi-	opus 139. eius falſi amato-	
lium ibid. cuius opera ei de-	res 156. eius hypocritæ un-	
rectæ inſidix 216. cōtra cum	de dignoſcendi	172
cines concitati 115. de eo fal	de Philoſophiā diuerſæ ſenten-	
ſa crudelitatis ſuſpicio	tix	484.
phalli, ſine priapiapi Iunoni ſa	philosophicæ ſapientix ſinis	
crati 699. in eorum unum	121. 122.	
quorannis bis aſcendit 716.	phryges Atti clamorem faciū	
qua de cauſa ibid. & inde.	646	
pharmaca uaria à medicis po-	phryni ſerpentes	547
dagræ fruſtra adhiberi	philophus quanti emptus	653
phidias Iouis Imaginem ut re-	122. cur nihil ſciat	121
tractauerit	philophi & paraſti compa-	303
	ratio	

I N D E X.

ratio, quoad corpus attinet	plesthones podagricus	661
493	πλήρ ἐϊμή	678
philosophi stateræ ad quid. ib.	pluto inferorum rex	565. las
philosophi affectibus multis	gus 650. podagra aluit ibid.	
subiacent	511. podagra 644. eius parentes	
pisces muti 177. in sacra civi	& patria ibid. quæ tormen	
tate sacri	ta afferat 645. quibus se	
ad πῶνιναι ἐξήσει quomodo re	facilem præbeat, & quibus	
spondendum	nō 655 huius principiū 681.	
philosophi sæpe parafiti 487.	eius uim an ullum pharma-	
iidem anari 508. ingrati 131.	cum compescit 662. vires	
in uenalicium deducti 154.	ubi primū apparuerint 650.	
ipsi ne, an parafiti feliciori fa	etymologia 656. sacra quæ	
cto absumantur	651. quod tempus dicatum	
513	646. 647	
philosophorum prata 132. de	podagræ mederi ut conentur	
dignitate contentio	169 medici	653.
philosophos non esse belio a-		
ptos	494. 496. 505 podagricus	647
phinea multa prædixisse	636 podagricos quid confoletur	
χοινίσιαν	626 666	
plantaginem podagræ adhibe	pœnis infligendis nemo gau-	
ri	653 det	121.
plato Diogenem instruit ut re	poetæ & pictores liberi	309
ctæ accusationem instituat	poetis ueritas nō est curæ	438.
148. etiā parafiticus fuit 490.	poetarū materia adulādi	195
eius de inuitantibus conui-	pollux in facie uulneratus	21
uas dictum 468. eius lau	polyidus	636
147. eiusdem cui nati fi-	polygnotus pictor	267
mus aliud	520 populi diuersi, diuersos deos	
	colunt	

I N D E X.

colone	84	prohibitus 604. quid post
priamus podagricus fuit 660		quinquennii silentium doceat 95.96. nentalis prouocatur 94. quid sciat ibid. ubi institutus, eius commune
proborum apud iaferos habitationes	70.71	faciendi modus 95. decem
prometheus cruci à loue affigitur	81	drachmis emitur 98. unde uoluerit exordiū sumi 186. eius iusiurandum 96. ci-
<i>προνόηται ἐν τοῖς μαθήμασι</i>		bus
767		97
protesilaus dux Theſſalorum		pythius Lydo ambigue reſpon-
666. podagricus ibid.		dit 443. eius de miſſo do-
proxenides certaminum iudex	204	no ſententia 233
pyſyllion podagrigo utile 654		pytiocampres maleſicus 417
ptolemeis ordo epiſtolæ inuerſus	191	R
pulchritudo abſoluta quæ 272		Ranz coſtæ ad podagram
punici pomi cortex podagricum iuuat	654	uſurpatæ 654
purpura piſcis 749. eo tinguntur panai ibid. & 750		reſ humanæ calamitoſæ 106
pyra feſtum 730. quo tempore, & quibus ceremoniis peragatur	ibid. & inde	reſ ſumptuoſæ diuitibus indigent 105
pyrrhias	564	reipublicæ adminiſtrandæ græuis provincia 115
pyrrhus poſt Alexandrum ſecundas tenet 191. quid poſſiſ. precaretur	ibid	rerū magna perturbatio 415. 425
pythagoras Phalarim inuiſit		rhea dea 697. templum eius
223. ab Eleuſiniſ ſacris cur		ab Atto extructum ibid. pueros adamat 82
		rhetoricæ cum paraſitica collatio 484. de eadem diuerſa ſen

I N D E X.

sz sententiæ	ibid. & inde	sacrifici in sacris Cyclopi simi	
rhetores bello nō aptos	494.	les	86
uariis affectibus subiacent		salmoncus suæ temeritatis pœ	
911. & inde.		degrauantur	nas luit 664
uariis	155	saluere uerbo nullum tempus	
ῥησιμετρεῖν barbarū esse	621	præfinitum 184.	huius uer
risus Sardonius	455	bi duplex significatio	184.
rex cur Græcè ἄραξ nuncupe-		elius usus	ibid.
tur	526	salutis cura meritō prima	193
rhoxanē uirgo depicta	204	sapientem fœnus exercere an	
rhododaphne cognomē	624	liceat	116
rubetæ podagrē medētur	654	sapientes quibus signis digno	
S		scendi	172
§ Acra Syriæ ciuitas	686.	sapientiæ falsi amatores ut cr-	
unde nomen hoc sit sortita		ga amicos affecti	162
ibid.		sappho à Socrate laudata	282
factæ ciuitatis templum reli-		sardanapalus mollis	449
giosissimum 692.		ex uariis saturnus cur uinculis alligat-	
gentibus illuc diuitiæ allatæ		tus dicatur	251
ibid. de eo uariæ sententiæ		satyris locus sacer apud Indos	
693. & inde		594	
factense templum quale, aut		sciron maleficus	417
quomodo formatum	718.	scythæ homines Dianæ ma-	
& inde.		eius sacerdotes & stant	87
sacrificia 727. 728.		eius tem seculum quid	107
pli autores 700. & inde.		in seleuci de diademate dictum	
eo ædificādo quantum tem		526	
poris consumptum	707.	semiramidis simulachri cur	
eius situs	715	dextra adē lunonis demon-	
		stret	

I N D E X.

stret	726	uenalis 108. quanti uendi-
senes etiā à morte abhorrēt	65	tus ibid. eius dogmata 109.
senem à decoro defleātere, an		doctrinæ summa 100. genus
tolerandum	183	764. is, quos in sermone
de Sene misero, qui etiam in-		peccantes arguerit ibid.
uitus moritur	65	<i>σοχά?ουαυ ἀτ?ς</i> 767
sepis nomen ob barbæ spinosi		sol geminus, prouer. 616
tatem attribui	624	solis cur non exhibenda ima-
serpentes incantamētis ex re-		go 722. 723
gione quadam coacti	547	solæcissantem deprehendere
seruus qualis esse debeat	375	cuius sit 761
seruis res dominorum cogui-		fontes an iure puniantur 72
tz	329	sophista quidam Apophradis
de Seruo quodam Lybico, sa-		uocabulum deridet 604.
crilego, & eiusdē pœna	558	is ob id obiurgatus 608
sileni fons 595. huic locus in		solstratus prædo 71. eius ne-
India sacer	594	quitæ conuictus. pecca-
simia manē apparens malum		torū causam in fatum transf
omen	614	fert ibid.
simonides	600	spadones manē apparentes,
<i>στεινὰ</i> quid	516	malum omen 614
<i>στρου</i> quid	ibid.	<i>σφενδινίς</i> inusitatum 621
sitis in Tantalo supplicii ge-		stellarum erraticarum aliz ma
nus	48	res, aliz feminæ 247
sisyphus	645	stellis nomina non sorte indi
socrates solus ex philosophis		ta 243
in bellum egressus 497. ir		stratonice regina Assyriorum
sisus 152. qualis amator pue		700. à priuigno adamata, &
rorum ibid. proclamatur		ut illi cesserit ibid. Comba
		burn

I N D E X.

bum adamauit 707.	Com-	regumenti usus	742
balo commissa 704.	ciof.	τιθνήσκει	767
dem somniū, de extruendo		telephus multa prädixit	636
Iunoni templo	703.	templa Aegyptia	275
factum ridiculum	295.	terra in communi à natura cō	
stultitiæ finis	631	stituta	743
sues à Gallis nō sacrificiis ad-		thamyris	132
hibentur	733	thebæ duplices, prouerbium	
sylogismus minister publicus	616		
166		de Theopompo dictum sophi	
συμπατριώτης ἐστὶ μοι	765	itz	627
συνετέξατό μοι	766	theseus Herculis discipulus	
συνεργίη το αὐτῷ	ibid. 751.	cuius uestitus	ibid.
syrus rei magicæ peritus	553	theris Iunonem educauit	
		650	
T			
Tantalus fideus	47	thus pedagogicum iouat	654
is quo potu egeat	48	thyestes 79. astrologus	247
taurus ab Aegyptiis cultus		timocles decorum partes tue-	
244. æneus nouum suppli-		tur	196
cii genus 225. æneus, trium		timoclis Stoici contra Damia	
maximarum rerum monu		disputatio 196. 411. eadem	
mentum 232. is Apollini di		restaurata 433. loquela qua	
catus	227	lis	423
taurum ab Apollinis templo		tissas	629
arceri turpe	234	tormenta, pedagogica nefaria	
de Tauro non respuendo ora-		principes	662
tio	231	tragicus mimus	157
θάρτερον τῶν πεινήτων, non be		τροπομαθλατας barbara uox	
ac dictum	628	621	

τιζενία

I N D E X.

træzeniorum de contrahen-	ti	171		
dis matrimoniis lex	736	ueritas nullius de causa men-		
τηνὸν πανοῖν antiquum	628	titur	144	
tychiades	461	ueritatis de segregandis malis		
tyranno cur infesti homines		à bonis consilium	171. ha-	
219		bicus	142. uestis usus	741
tyranni Græcorum sapientes		ueteres diuinationibus maxi-		
220		mè utebantur	252	
tyrannorum res ut fabula de		uictus nimius studiis incom-		
Hydra 221. Græciæ oratio		modus	480	
nes in templis	220	uictu egentes non sunt par-		
V		firi	510	

V Alere uerbum à Platone	uinosis nonnihil tribuendum
quomodo usurpatū 168.	592
cui tempori conueniat 182.	uir bonus inuitus de aliis su-
ceteris. salutandi uerbis cur	mit supplicium 223
anteponendum 189	uirginum corruptiones nefa-
uenus ex æthere nata 650.	rix 115
ubi, & à quibus educata ibi.	ulysses Ithacæ princeps 661.
cum Marte uersata 12. à	podagra laborauit ibid.
Diomedæ uulnerata 439.	inferos penetrauit 253. so-
de <i>spores</i> filii nequitia con-	lus Aiaci opponitur ibid.
queritur 9. Vulcani uxor 11.	ulyssi ignoscendum, quod ar-
Apollini minus propitia 12	ma appetiit 69
veneris imago apud Cnidios	ad Voluptatem quæ requiran-
403. ex qua materia ibid.	tur 475. & inde. quæ item
veneris supercilia à Praxitele	cum ea coniuncta sint ibid.
ut sint formata 265	uoluptatem Epicurus ne, an
ueri sapientes quo signo signa	parafitus magis affequetur

I N D E X.

473. eiusdem descriptio	vulpes coctæ podagræ adhibi-	
ibid.	ta	654
usuras colligere, idē quod syl-		Y
logismos concludere	116	
utis Vlyffes	626	ὕβρις, & ὕβρις quid 772
vulcanum a Junone sine pa-		ὕγιαίνειν 193. tessera militi
tre natum	80	bus datur 191. significa-
vulcanus claudus 11. pul-		tiones 187
cherrimas duxit uxores, &		ὕπαλάττω καὶ ἐναλάττω
ex an se inuicem æmulen-	773	
tur	ibid.	Z
de Vulcano fabulæ tolerandæ	Zamolxides fugitiuus à Thra-	
81	cibus cultus	442
vulgi natura	151	ῥεγομαχεῖν 767

F I N I S.

Vuuu

TOMI QVARTI OPE

RVM LVCIANI INDEX.

Carnanes miles	agenor Europæ pater 24.	rei
380	Phœnicum	27
achilles curmor	alabastrum unguenti Phœoi	
tem Patrocli	à Venere pro transfuſione	
gemuerit 239.	cur interfi-	datum 35
lias Lycomedis delituerit	alceſtis Proteſilai cognata 47	
401. Thetidis & Pelei filius	alcibiades 201.	eius amator
442. in expeditione Troia-	Socrâtes	232
na illum periturum oraculo	alcidamas catulus melitæ	
prædictum	401 appellatus 353.	cynicus, &
æſtræon à canib. diſcerptus 278	conuitiator egregius	346
admetus Theſſaliæ rex	264 alcidamantis cū Morione con-	
adraſtus Argiuorum rex ibid.	certatio 353.	in conuivio
adulterium Veneris	241.	immodestia 347
Iouis	9 ἀλλ' ἐν ἀτρεΐδῃ, &c. Homeri	
æacus 37.	inferorū index 532	uerſus explicatio 378
æaci rerum apud inferos exiſtē	amatores. contumelia affecti	
tium commemoratio	40	amare deſinunt 390.
æacum cæcutientes ſuſcipere	quales 406. qui dicēdi 413	
305	amatoria amicitia	230
æmilii Probi de ſaltatione lo-	ambitionis deſcriptio	266
cus	552 ambroſia	55
ænigma quid	35 amicitia inter Pyladem & O-	
æoli in uentos imperium	125 reſtem	231
æthiopū in bellū ingreſſus 105	amicitiæ affectus	212
ætoles miles Crocalis amator	amicitiæ amor	229
451.	amici ficti	66

I N D E X.

amor deus uetustissimus	97	in Animantibus peruersa affectu	
amor duplex deus	218.	erga senes orbos diuites frequēs	33
amor in iuuenes puerus	200.	in mulieres	169.
ibid. masculus commune		uirtutis & uoluptatis opus	
210. militaris	453.	mortuorum	46.
in pueris qualis		requiratur	233.
amoris gradus	237. 238.	nimii incommoda	435.
uis	428	amoretm geminos efflare spiritus	219
de Amore puerorum doctrina		Socratis	232
amyci & Pollucis pugna	516	anacharsis Scyrha	427
ancora nouissima nauigantibus	318	sacra dicta	
ancoram nouissimam soluere,		proverbii explicatio	334.
335		ancyle	154
androcles Epicharis F.	486	animus non posse sustinere	
continua studia	170	animalia nulla maris congressam appetere	198. 199
in Animantibus peruersa affectu		oratione carentibus, naturæ salua legislatura	198
antigonus rex unoculus	155	antiochiæ ciues saltationem	
omnibus aliis exercitiis antequæ		reponere	142
ab Antiochenſibus saltatores		qui reprehensi	ibid.
antisthenes diligens Socratis		auditor	334.
Cynicæ sectæ		autor ibid.	
Protei præceptor			270
antrum Didæum			27
anus Theſſalæ incâtatrices	391	apollo & uates, & medicus	
461.		Zephyri riualis	124.
eius aduersus Cræsum simul		tas	157.
eius ambigua respōsa	461.	Hyacinthi forma	
captus			495
aqua Lethæa			46
in Aqua scribere, proverb.	78	ara Iouis in Gargaro	4
arbitet intra patrem & Herculem acceptus	335	arcadia fabulatum plena	126
argonautas ad cætum Orphei		remigasse,	330
Vuuu a		Arctus	

I N D E X.

aristænetus 336.	Cliniæ præce	ex Aspectu nasci amorē	450
ptor 422.	pæderastes	426	æbe Lucian. cur dictus 243
ab Aristæneto philosophi ad	artica paupertas, prouer.	326	
cœnam & nuptiarum cele-	in Aues mulieres transforma-		
britatem uocati	336	te	51
aristander <i>ὀνειροπόλος</i>	475.	augeias	325
476.485		augiæ finum repurgare, pro-	
aristippus Agasthenis F.	489	uerb.	325
aristippi de pulchritudine ora	auro nō indigere sapiētes	330	
tio	498	aureæ uirgæ Mercurii effectus	
aristarchus Imperator	441	350	
aristophanis locus	153 467		B
aristotelis locus	517	Bacchanalia	339
in Armis saltandi consuetudo		bacchica saltatio 107.143.	
98		Satyra dicta	ibid.
artemidorus <i>ὀνειροπόλος</i>		baccho ferula & obliuio cursi	
475.476.485		mul consecratæ	378
arx sophistarum maledicentia	d Baccho saltandi arte qui		
320	subingati	108	
arualia festa	380	bacidis oraculū de Proteo 293	
in Asia fabularum copia	127	bagoas eunuchus 161.	cuius
asiana mensa	35	cum Diocle philosopho con-	
asiaticis quibusdam omnia cō-		certatio	ibid.
munia	276	barbam non facere philoso-	
asinus Curmanus Aesopi	318	phum	165
asinus ad lyram, prouer.	450	barbari d Nerone petizio	133
aspasia meretrix 110.	Milesia	barbari primū d philosophia	
pollex 155.	Periclis Athe-	instituti	313
niensis scortum	241	barbari super saltatore testi-	
		monium	

INDEX.

monium	132.134	cuius insana exclamatio	187.
bassatio tertius gradus in amo		cuius serui imberbes	181
re	238	callimachi uersus	233.240
beatorum insulae	261	calui apud inferos, itē simi	43
bithynia	36	calidonijs aper	362
bonia hac uita infinitis ma-		candorem sine rubore in puer-	
lis impliciti	260	lis non commendari	21
boni honore, mali supplicio		canes domus custodes	320
afficiendi	262	canū erga heros amor	ibid.
bonos faciliē bona iudicare	30	cantus Lydius	454
bonum inuitus faciens, an ho-		cantare & saltare Romae tur-	
nore dignus	262 (241	pe	152
bos arator Herculi immolatus		capillorum in mulieribus cu-	
bouimanduco Hercules	604	riosa textura	22.222
gnominatus	241	caria	36
brachmanes	288	à Carione Glycerium Megapen-	
brachmanes felix hominum		tis pellex subacta	67
genus 313. Nechris & Oxy-		à Carione Megapenthes mor-	
dracis finitimi	ibid.	tus quomodo tractatus	68
<i>βυδοίρας</i>	241	carmina salaria quae	154
		caryatissare	100 (488
C		castoris & Pollucis encomiū	
Cacozelia	89	casus fortunae uarii	377
cadmus Europae frater	28	cathumeni Christiani appel-	
caedes à Megapenthe perpetra-		lati	455
ta	84	catellus melitrus	379
caeli Rhodigini de saltatione		centauri à Lapithis in nuptiis	
locus	152	Pyrrhoi & Hippodames cur	
calchas	118	profligati	378
callicratides Atheniensis	180.		

I N D E X.

fine Cera inutilia uerba audire	sophi à sophistis cur traditi
96	316
cerberus	40 claudiani uersus 88.156
certamen decimumtertium	cleodemus Peripateticus, ar-
Heruli impositum 325	gutus, & dicax 342
charicles Corinthius adole-	cleodemi & Pocillatoris in cō
scens formæ studiosus 180	uiuio philosophico conten-
chariclis domus mulieribus	tio 349.350
referta 191. intana & furi-	inter Cleodemum & Zenothe
bunda exclamatio 185.191	mim contentio 363.364
chaon minimus inter infer-	à Cleodemo Sostrati uxor stu-
nos habitatores 530	prata 363
charops Aeginetes mascula	cleonymus Androclis nepos
Venere infam's 259. ma-	489
trein fame necauit 260	codri in patriam pietas 36.
chio 35	mors, genus ibid.
chirifophi 136	cœna opipera quæ 379
chleuocharmus 475	ante Cognitionem non esse
christus à Luciano impostor	reprehendendum 94
appellatus 276. in Palæstina	cognomena Veneris 412
crucifixus 274	colias promontorium Atti-
chryсарium uenefica 381	cæ 242
chrestus 471	comastæ, seu Comestatores a-
chorea siderum 97	pud Græcos qui dicti 240
chorea Romanorum cum ue-	comburi sacro in loco, res gra-
rerum comparatio 151	uis & præclara 283
ciceronis locus 36	comicorum & Tragicorum fa-
circes dictum 150	bula defalrandæ oblatæ 151
ad Cicutam bibendam philo-	de Comædiarum & Trago-
	diazum

I N D E X.

<i>Atarom palmario</i> , certami-	in Conuiujs longa uerbositas	
<i>na</i> poetis proposita	91	molesta 498
in <i>Comædiis</i> & <i>Tragædiis</i> plu	cordaca saltationis genus 111	
<i>res</i> feminas, quàm uiros in-	cornices ad sepulchrum He-	
troducti	113	siodi aduolasse 302
<i>con</i> cubitus <i>Veneris</i> cum <i>Mar</i>	cornices nec inter columbas,	
<i>te</i>	17	nec inter cornos numerari
<i>cō</i> fabulationes nauigantibus	164	
<i>gratz</i>	532	corybantes 14. 97. <i>Cybeles</i>
<i>con</i> gressus cum mulierib. 205	sacerdotes 153	
<i>con</i> iugio omnia esse uacua	corybantum infania 14	
<i>dum</i>	235	crates Thebanus, <i>Diogenis</i> Cy-
<i>de</i> <i>Coniugio</i> malo <i>Menandri</i>	nici discipulus 334. <i>cur</i> <i>bu-</i>	
<i>uersus</i>	225	<i>παπυρίτης</i> appellatus ibi.
<i>con</i> tentio in conuiuio philo-	cretam multa habere ad salta-	
sophico unde orta	366	tionem pertinentia 126
<i>con</i> tentionum genera	219	cretenses saltatores præstantif
<i>de</i> <i>Conuersatione</i> cum mulie	simi 98	
ribus <i>Proidentia</i> lex	198	comanus asinus leonina pelle
<i>con</i> uiuium philosophicum i-	indutus 318	
nitiō tacitum & quietū	345	cupido arcanorū sacerdos 211.
<i>cō</i> uiuii philosophici finis	376	amicitiæ fautor ibid. etiam
in <i>Cō</i> uiuium philosophicum	leonibus familiaris 15. <i>Ga-</i>	
<i>cur</i> accersitus <i>Morio</i>	352	nymedis collusor 6
in <i>Con</i> uiuio philosophico <i>cō</i>	cupido Thespiensis 183	
<i>fab</i> ulationes 348. ad biben-	eupidinis in mortales & deos	
dum inuitationes	ibid. improbitas 13. pictura 16.	
in <i>Con</i> uiuio quæ fiunt, non	in solem & lunam uis 14.	
diuulganda	378	cureta 97
	<i>Vu u u</i> 4	cybestete.

I N D E X.

cybesteterę Hom. qui dicti	102	mi Etidis	518
cyniscus in Beatorum insulis		dencalion	378
inter optimos locatus	82	deus <i>ναρδίο γυνώνης</i>	472
cyniscus philosophus	76.80	deū bonos non negligere	483
cynisci cicatrices obliteratę	81	diana uenationis & uirginita	
cynisci contra Megapenthem		tis praeses	517. Iouis filia ibi
accusatio	83.	cuius in deos	diastia festa Iouis Milichii
impietas	252.	qualis mors	unde dicta
ei decreta	61.	maculas ani	dii & quę ac homines Parcarū
mi sapientię studio cum ab		imperio subiecti	250
sterfisse	82	dū Parcarum famuli	254. 255

D

D anaus à Lino interfectus		dii sororū fataliū asciz & tere-	
446		bri	255. hominū cōserui
danaides, & danaidum pęnz		deorum marinorum princeps	
apud inferos	446	Neptunus	250.
dearum de aureo Eridis pomo		dīs ab hominibus cur sacra	
contentio	29	fiant	250.
deliciz Siculorum	35	diis omnibus non parem esse	
in Delo sine saltatione nulla fa		felicitatem	251
cra peracta	194.	de Dioscuris Theocriti Erdyl-	
deianira ab Achille stuprata		lion	516
401		deos non decere irasci	257
demetrius artificiosa saltatio		deos ob oracula etiam & diui	
ne exhilaratus	132.	nationē esse colendos	256
demetrius Cynicus	132.	deos olim apud homines ter-	
exclamatio	132.	uius uos extitisse	252
democriti risus	305	dialogus Philopatris in Traia-	
demr pulchriori, in scriptiope		ni Caesaris gratiam conscri-	
		ptus	454

dialogi

I N D E X.

dialogi meretricii cur Latini dodonza fagus, puerorum a-			
facti	379	mores prædicat	219
distrum antrum	27	dodonzum, prouerb.	241
dies prior pesterioris magister dormire cū pulchris suauē	7		
214		draco aurei fructus custos	228
in diem atram incurrere, pro-		E	
verb.	477	Echo garrula	22
dilemma	379	elementa mundi quæ	194
diocles senex contentiosus		elenfinia sacra	79
160		elidis pars magna fimo bubu-	
dionicus medicus philoso-		lo completa	338
phorum conuina	337	ἐμμέλεια saltationis genus	
à polypreponte tibicine uol	111. 155		
neratus	355	empedocles à monte Aethna,	
dionysiaca	107	semicoctus	42
dionysidorus Rhetor	342	empedoclis interitus	267
diphilus cognomine Labyrin		empedoclem in Sicilia in cra-	
thus *	341	teras insiliisse	310
disciplinas omnes perdiscere,		empusa in uarias rerum for-	
nec eas ad uitæ rationes ac-		mas mutata	106
commodare, nullum esse o-		empusa spectrum	134
peræprecium	336	de Empusa Aristophanis uer-	
diuitiarum sectatores uitam		sus	134
peffimam agere	52	encomium Herculis, item Ca-	
mortem grauissimo animo		storis & Pollucis	488
pati	ibid.	Polyphemi	20
docti apud inferos	41	epiphroditus Neroni familia-	
doctori turpe cum culpa re-		ris	703
darguit ipsum	365	ephebi cur amandi	228
		Vuuu §	ephebie

I N D E X.

epheſiæ Dianæ templum cur igne deletum	286	eunolpus cuncta diuina à phi loſophia edoſtus	314
epiſtetus ex Hierapoli Phry giæ urbe oriundus	367	cur à philoſophia in Gra ciam miſſus	314
epaphrodito Romæ ſeruiſſe ibid.		eunolpi & Gipsei cum philo ſophia congreſſi	ibid.
epithalamium in cōiuiio phi loſophico ab Iſtizo Graſi matico recitarum	371	eunuchus animal uarium & auceps	164
eraſ. Rotterod. ad Ioannem En tychium epiſtolam	335	beat aut poſſit philoſophū agere	157.162
eridis auream pomum	29	neq. ui rū eſſe, neq. mulierem	162
eiuſdem inſcriptio	ibid.	monſtrum, ab hominum na tura ſpecieſ alienum	ibid.
eridis deæ pomum	366.	eunuchorum conditio quæm ſpadonum uilior	164
erinnys	80	eunuchos adoleſcentibus eru diendis eſſe idoneos	169
etheocles Ioeſſæ amator	433	europa Agenoris filia	24
cōiuiio philoſopherum		à Ioue in antrum Didæum abduſta	25.27
excluſus	357	Cadmi foror	28
etæmocles Stoicus	355	europa tertia mundi pars	27
etæmoeles ad Ariſtænetum		europa Theocriti	ibid.
epiſtola per puerum tranſ miſſa	356	europa unde diſta	28
etæmoelis epiſtola Eridis po mo aſſimilata	366	europæ raptus	25
eucrius numularius	341	ex Europa Ioui qui nati filii	
eumenidibus templum ab A rhenienſibus conſtructum		27	
264		<i>europa</i>	36
		euriſſe Orphei uxor	47
		euſipidis	

I N D E X.

euripidis Medea	49	ferula & obliuio Baccho fl.	
euripidis locus	358.377	mul cur consecratæ	378
exercitia uetera necessaria	216	festæ Arualia	380
expostulatio Ganymedis cum Ioue	4	ad formam genus nihil pre-	
		desse	19
expostulatio Iunonis cum Ioue	10	formæ Iouis uariæ	16
ue propter adulterium	9	formositatem sine uirtute nō	
F		esse laudandam	200
F abula quot constet partibus	134	fortunæ uarij casus	377
1 Fabis abstinuisse Pythagoram	41	fortuna & Fato nihil uspiam	
fabulose formarum transfor-		esse potentius	246
mationes	128	fructus ex inuocatione deo-	
facinorosis maculæ inuistæ	88	rum & sacrificandi studio	
fagus Dodoneæ	241	quis requiratur	248
familiaritas Cupidinis cū leonibus	15	G	
fatum duplex	469	G alatæ ab Leonticho in fugam conuersi	440
fati & fortunæ potentia	246	galatæ fortes bellatores	439
fati necessitas	243	galatæa Polyphemo amata	20
de Fato & Parcis Homeri & Hesiodi sententia	245	cur	21
felicitas humana quæ	73	ganymedes condormienti pa-	
femina genitalis feminis receptaculum	195	tri molestus	7
feminis etiam cum philosophia commercium	163	ganymedes Cupidinis coxæ	
femur aureum Pythagoræ	41	neus	6
		cellusor	ibid.
		ganymedes cur à Ioue in cælum perlatus	8
		ganymedes effeminatus	
			11

In forma

I N D E X.

in forma aquilæ à Ioue ra-	ratus	ibid.
ptus 3 inter deos rela-	gymnosophistæ	313
tos	5	H
ganymedes Trois regis Darda	Hædera Baccho sacra	24
norum fil.	8 laurus Phœbo sacra	245
ganymedis officium	6 hæmus mons Thraciæ	326
ganymedis osculatio Ioni o-	333	
mini nectare suavior	10 hæres Polystrati Phrygius ado-	
in Gargara Iouis ara	4 lescens	34
genetyllis	242 in hæreditatem qui uocentur	
genus nihil prodesse ad for-	74	
nam	19 hebe deorum pincerna	8
genere proximos lege in hære	cur à Ioue ab officio amota	
ditatem uocari	74 ibid. Iunonis filia	ibid.
gloria, labore & sudore paran-	hebrus Thraciæ fl.	327
da	306 helena adhuc uirguncula à	
gloriæ sitim magnis uiris ple-	Theseo rapta	517
rumq; inharere	299 Menelai uxor	518
glycerium meretrix	381 à Paride rapta	ibid.
à Carione Megapenthis fa-	helena pulchritudo	517
mulo subasta	67 hecates cœna	61
in Gnido Veneris templum	heptaphonus porticus	301
182	hercules Archegeta	350
gnipho funerator	74 <i>Ἡρακλῆς</i>	174
gradus in amore qui	237 cur <i>Ἡρακλῆς</i> cognomina-	
græci plorare quos iusserint	35 tus 241 cur inter deos	
græcorum dii ab Asiaticis ab-	relatus	492
negati, contempti	276 hercules malorum depulsor	
ab iisdem crucifixus adp-	333	
		hercules

I N D E X.

hercules apud Spartanos cul-	recepti	492	
tus	516	heroica uita	196
herculis encomium	488	ad Hesiodi sepulchrum corni-	
pictura	347	ces aduolasse	302
herculi bos arator immola-	ἐτεράληξά νίκην	484	
tus	241	hircus calcatus Pani sacrificia-	
rium certamen impositum	rus	4	triennis precium
325		redemptionis pro Ganyme-	
herculi quæ placuerint sacrifi	de		5
cia	174	hircum olens, prouerb.	ibid.
herculem bis integrum bo-	hircum, si proluxa barba face-		
nem deuorasse	240	ret philosophum, cæteros	
herculem ætiam postquam	omnes antecellere	165	
inter deos relatus fuisset, in-	histriones in Comædiis	112	
explebilis edacitatis fuisse	homerus uates Chius diuus		
241	35		
hermaphroditus	399	homerus ueritatis interpres	
hermeas eunuchus	165	200	
hermeti duo dentes in conui	homeri & Hesiodi de Fato &		
uio excussi	376	Parcis sententia	245
hermione Menelai fil.	518	homeri locus de Fato	468.
hermon Castoris & Pollucis	469. 470. 200. 378. 379.		
sacerdos	343	485. 93. 102. 109. 169. 245.	
hermon Epicureus	342	358	
hermus saltandi genus	101	homericæ fabula	131
heroës unde dicti	517	homo uile & malum animal	
ex deo & homine composi-	199		
ti	516	homini ingenuo quæ fugien-	
heroës in numerum deorum	da		91
		hominem	

I N D E X.

hominem ingenuum non de-	igne ignem non extingui	171
cere turpi incumbere specta-	iliaca historia copiosa & mul-	
culo	152	tiplex 124
homines cur diis potiores ha-	imperii amici, ac tempori ser-	
bendi 251	cur diis sa-	uientes qui 66
crificent 250	ex lapidi	incantatione phamas Bacchi
bus proguati 120.	378	di reconciliatus 395
homines prisca & nobiliores	indi, gens maxima	315
apud inferos qui 40	indorum mane & uesperu cu	
homines qui primdm philo-	saltatione solem salutandi	
sophari ceperint 308	consuetudo	155
hominum uita rudis & inde-	indorum precatio	104
cta 212	chori, sacrificium	ibid.
hominibus felicia quae uide-	inferorum iudices	87
antur 73	apud inferos homines nobi-	
homines impios malefacto-	liores qui	40
rum penas dare 285	omnes calui & simi	43
horatii locus 152. 334.	apud inferos paria omnia &	
378	eiufdem coloris	79
hortensis Venus cur dicta	rerum existentium comme-	
412	moratio	40
hymenaeum canere 385	ingenuum hominem non de	
hypermaestra Danae filia	cere turpi incumbere spe-	
446	culo	152
hyporchemata 104	initiandi cum rhythmo & salta-	
I	tione consuetudo	103
Carus 458	inscribo uino, &c. Senarii ex-	
ab idiotis philosophia cur	plicatio	378
contemnatur 324	inscriptio pomi Eridis	49
	interro-	

I N D E X.

interrogationes labyrinthæ	10	ionis ara in Gargaro	4
sophistarum	316	ionis & Titanum bellum	
inutilibus nō studendum	89	155	
iocasta Creontis Thebani filia	16	ionis formæ variz	16
264		perulantia	460
iocossa meretrix	433	rostrum aduncum, unguis	
ion Platonicus Regula cur di-		acuti, & alæ	3
ctus	342	irransformatio	ibid.
ab Ioue argumēta de nuptiis		uafamenta innumerabilia	
proposita	368	493	
ionicus cantus	454	à Ioue in forma aquilæ raptus	
iupiter à Cynifco mendax re-		Ganymedes	3
prehensus	253	iphiclus pater Protefilai	
iupiter amatorius	25	46	
iupiter contentioni dearum		istius Grammaticus	342
feipsum interponit	29	istius in conuiuio fauciatus	
cur taurus factus	25. 460	374	
frater Neptuni	26	isthmi fossio	520
hospitalis	177	ab Italis saltatores uocari Pan-	
iupiter in cygnum conuersus		tomimos	134
493		index formarum Paris	
iupiter ὀμῆριος à Græcis uene-	30		
ratus	8	iudices infernales qui	
omnium dēorum rex	3	275	
Saturni fil.	156	iudicium super duobus phi-	
iupiter uolucris quando appa-		lofophis contendentibus	
ruerit	3	167	
uxore legitima relicta, in ter iuno		ionis soror & coniunx	
ra adulteria exerceat	9	496	

innonis

I N D E X.

iononis cñ Ioue. propter adul-	pua	139	nimis
terium expostulatio	10	nocens	490
inno uxor & soror Iouis	465	in Lemno res gestæ	127
inno zelotypa	13	inter Leontichum & satrapā	
iuuenalis locus	378	singulare prelium	440
L		ab Leonticho Galatæ in fugā	
L Abdacus rex Thebarum	conuersi	ibid.	
264	lesbonax Mitylenzus Timo-		
labyrinthæ sophistarum in-	cratis discipulus	136	
terrogationes	316	lesbos insula	401
absurdæ responsiones	ibid.	lethæa aqua	46
lacedæmonii Græcorum præ-	libidinis incontinentia	196	
stantissimi habiti	100	liburni, gens ad Ionium sinū	
lacedæmoniorum præliandi	habirans	177	quibus nñ
mos idem eorandem	naugis	ibid.	
uictoria	ibid.	licium conuolucere prouerb.	
latus à filio secundum oracu-	317		
lum interfectus	257	lis inter duos eiusdem sectæ	
λαὸς, λαπίθης	378	philosophos	158
ex lapidibus homines progna-	lotophagi	92	
ti	119	lucianus arrogantiz insecta-	
lapithæ Thessaliæ populi	378	tor 265	cur αἰεὶς no
unde sic dicti	ibid.	catus 243	philosophorum
à lapithis Centauri cur pro-		osor 305	Euangelii Ioan
fligari	378	nis insectator	455
λαῖς, λίθος	378	lucianus in dialogis Meretri	
cum laruis pugnare, prouerb.		cis quid tractet	379
529		professor Rhetorices	379
laus in saltatoribus præci-		rerum turpiū spectator	91
		lucianus	

I N D E X.

lucanus sapientior ex theatro	93	malesus amor comune ult-	210
regressus	93	regressus ac uoluptatis opus	210
dator	93	malesum non posse prabere	206
luna Protei necis spectatrix	309	delectatione muliebri	206
lycaonis filie transformatio	51	malesum	35
lydia	36	medea Euripidis	49
lydius cantus	454	medicamentum odii concii-	395
		liandi	395
		medii inter philosophantes &	311
		multitudinem qui dicit	311
		megades Megapenthis conso-	63
		brinus	63
		megapenthis à Cynisco accu-	83
		satus	83
		malo adstrictus	69
		puna à Rhadamantho affe-	87
		ctus	87
		megapenthis statuz erutz	66
		stupra & adulteria	85
		megapenthis uxor à Mida flu-	65
		prata	65
		megapenthi fons oblivionis	87
		interdictus	87
		à Megapenthe noua supplicia	84
		inuenta	84
		megillæ meretricis coma ficti-	398
		cia	398
		megillus	79
		meleager	363
		meleus	363

X x x

I N D E X.

meletus Socratis accusator ca	uirgæ aureæ effectus	150	
pitis damnatus	265	mercurium quoq; inter disci-	
melissa amat Hermotimū in-	plinas uersari	325	
scriptam parieti in Cerami	meretrix quibus moribus de-		
co	beat esse prædita	405	
melitæus catellus	379	meretricum amor instabilis	
memoriam promptam & ex-	446		
peditam in saltatore requi-	meretricum dolus	380	
ri	118	meretricii dialogi cur Latini	
menandri fabula cur Thessa-	facti	379	
la inscripta	382	micylli promptus è uita di-	
menandri uersus	225	scelus	72
menelaus belli Troiani causæ	à Mida uxor Megapenthis stu-		
37	prata	65	
menelao à Paride rapta con-	mitæsi sermones	171	
iunx	37	militaris amor	453
menippi pera	41	mimis & histrionibus priora	
menon saltator clarus	98	secula floruisse	151
mensa Asiatica	35	minerva bellatrix	495
mensæ Siculæ m	32	minerva Glaucoptis	463.
Syracusanae	35	497	è Iouis capite pro-
mercurius captus forma	Cad	gnata	518
mi	495	minerva τριτογένεια cur di-	
mercurius ὁ βύχας	87	cta	ibid.
furum præses	ibid.	minos Cretensis inferorum in	
mercurius præco	80.327	dex	53.261.265
umbrarum dux	53.59	mollicies omnis mali magi-	
artis furandi professor	54	stra	197
mercurii lamentatio	77	monetam ab ipsis notis faci-	

I N D E X.

agnosci	83	impostura	220
amor in conuiuium philoso-		mulierum curiosa capillarum	
phicum cur accersitus	352	textura	221
amorionis cum Alcідamante		ornatus exquisitus	223
pugna	353	mulierum cum uiris conuer-	
amor omnibus cōmunis	304	satio	195
amor per ignem illata cur ue-		encomium	204
locior & properantior	285	mulierum status cur optimus	
mortis contemptores qui	52	49	
mortem ultrā aduenire	304	mulieres uiris dominari ibid.	
mortalibus breue tempus ui-		mulieribus perfectam & soli-	
uendi fato pręstitutum	195	dam uirtutē nō innasci	235
mortuorum amor	46	de mulierib. lex Platonica	322
mortuos ex obliuionis fonte		ā mulieribus Ōrphęus dila-	
bibere	87	biatus	127
mortuis non esse conuictian-		mundi elementa quę	194
dum	528	musęus & orphęus optimi sal-	
morum dexteritas doctrina		tatores	103
pręstantior	161	musarum encomium	109
mulierem fallere, non magna		saltatio	ibid.
gloria	434	musicam in homine com-	
mulieres cur & quando aman-		mendari	96
dę	203	myrtus Veneti sacra	241
mulieres, genus scelestum	225	mysia	36
mulieres gulosę	224.		
plę-		N	
runq; mane deformes	200.	Natura duplex in unoquo-	
quędam in aues transfor-		que genere	195
matę	51	nauium gubernatores grauib.	
mulierum aliena atq; asciticia		laboribus subiecti	530
		nazianzeni locus	241
		Xxxx 2	nectar,

I N D E X.

nectar, potus deorum	655	nosce teipsum, uerbum Del-	
neoptolemus Achillis fil.	99	phicum	146
neoptolemus admodum ado-		nuptiæ res utilis & beata	236
lescens ad bellum Troianũ		in nuptiis nemo perturban-	
adductus	153	ob saltandi	359
peritiam Pyrrhichie dictus			
99		O	
neoptolemus Pyrrhici tripu-		Obscura allegoria	35
dii generis iuuentor	153	ante obitum, beatum di-	
neptunus deorum marinorũ		cendum esse neminem	73
princeps	23	odi memorem compotorem	
frater Iouis		prouerb.	339
26		odii conciliandi medicamen-	
Pelopis forma captus		tum	395
495		officium Ganymedis	6
neptunus Sifichthon appella-		olea Myneræ sacra	242
tus	461	olympiarum primi athlete	
nero Musicæ studiosiss.	529	125	
nireus Græcorum ad Troiam		in olympiis circa Proteũ quæ	
naugantium, excepto Her-		acciderint	307
cule formosiss.	36	oedipus Laïum patrem interũ	
debilis	ibid.	cit	264
<i>νῖνῃ ἑτερονλίῃ</i>	184	matrem in uxo-	
niobes liberi ad unum om-		rem ducit	ibid.
nes interfecti	485	onesicritus classis Alexandri-	
niobe Amphionis uxor. in sa-		næ gubernator	268
xum transformata	ibid.	opes Polystrato unde proue-	
nomen uenerabile in turpib.		nerint	32
personis herere indignũ	336	orestes furiis exagitatus	230
non est cura Hippocliidi, pro-		oracula deorum obliqua &	
uerb.	484	ambigua	257
		orationem	

I N D E X.

orationem singula persequen	Hesiodum 264	parca tres
do extendere, absurdum 117	246	rerum dominæ 250
orchestice 156	orgia 103.	ab Atheniensibus Eumeni-
339	des appellatæ	264
orpheus Argonautarū iuven-	parcas parum fauente & pro-	
dissimus 330	pitio fato in lucem esse edi-	
ribus dilaniatus 127	tas 263	
& philosophia cur in Graciâ	paris arbiter trium dearū con-	
missus 315	stitutus 30	author belli
orpheus Calliopes fil. 330	Troiani 37.518	elegantiz
orpheus & Eumolpus cū phi-	studiosus. Priami filius 30	
losophis congressi 314.	patroclus ab Achille cur ama-	
orpheus & Musæus optimi sal	tus 237	
tatores 103	patrocli cadaver 372	
orpei caput loquens 127	pauperum & regum vitā per-	
osculatio Ganymedis Ioui i-	pēdiculo inter se distare 70	
pso nectare suavior 10	pauperum quā diuturn	
ovidii uersus 169.517	mors facilior ibid.	
P	paupertatē artes exigere 213.	
P alinurus 529	pecunias in tertio bonorū ge-	
pamphylius finus 178	nere esse ponendas, Peripa-	
panos descriptio 3.4	teticorum decretum 160	
pani coleatus hircus sacrifici-	pele-silla 242	
tus 4	pelopis elephantinus home-	
phantomimi ab Italis saltatores	rus 127	carnea depastio ibi.
disti 134	pella Thracica 154.	
parca omnium rerum causa	penelope 433	
262	pentheus Aëtronis consobri-	
parca Noctis filiz secundum	nus à Bacchis discerpt' 268	

I N D E X.

perhas nullus egrediatur ser-	perſe cur in crucē ſubacti	160
mo, Lycurgi inſtitutio	perſeus magus	464
peregrinus à principio Chri-	perſonis in ſcenam productis	
ſtianus. cur in Olympiis, ſe-	quæ ſervanda	133
ipſum in ignem conſecerit	in perſonis turpibus neneri bi	
266 novus Socrates dictus	le nomen habere turpe	336
275 philoſophus Stoicus	phzaci ſaltatione oblectati	
266 quo tempore uixerit	102	
ibid. quando & à quo liber	phalaridis taurus	185
dimiſſus	277 phanareta obſetrix, Socratis	
peregrini ambitio	295 mater	334
cum Muſonio & Epiſteto	phanias Bacchidi quomodo	
conſuetudo	282 reconciliatus	394
peregrini in Græciam profe-	phason à Venere iuſſetati reſti	
ſſio ibid. in Italiam profe-	tutus 35 cur Venerem à	
ſſio 282 eiſdem in	Chio tranſuexerit	33
Aegyptum peregrinatio ad	phaen Iocēſſæ amator	434
Agathobulum	ibid. quomodo formoſus effectus	35
ne ſeni ignem conſiceret, do-	35	
lus irritus	295 phaeni à Venere unigeniti ala	
peregrini in Elienſes probroſa	baſtrum pro tranſuccione	
dicta	282 datum	39
peregrini ultima nox	298 <i>φιλαντία</i>	305
peregrino cur nullæ opes miſ-	phileus Augææ fil.	335
ſe	276 philippi Thraciæ civitas	327
in peregrino Luciani ſapiētiz	philo Alopecenſis	384
ſimulatæ imago	305 Diniz fil.	489
perſe circa Salaminem navali	philonis de pulchritudine en-	
prelio ſuperati	236 camium	495
		philome la

I N D E X.

philomela in anem mutata	51	philosophos litigare, ridicu-	
philopatris dialogus cur com-		lum	158
positus	454	inter philosophos contentio	
philosophia à Ione num in ter		exorta	337
ras demissa	308.317	phocion uir sanctus & iustus	
philosophia à Sophistis iniu-		259	
ria affecta	317.311	phœnix avis Indica	290
philosophia cur ab Idiotis cō-		phrygia minoris Asiæ regio	36
tempta	324	phrygius adolescentulus Po-	
philosophiæ septem discipuli		lystrati hæres cōstitutus	34
315	uiatica	318	phryne 79 famosum scor-
philosophiæ nullam cum So-		tum	155
phistis consortium	328	phryx plagis sit melior, pro-	
ad philosophiā eunuchus an		uerb.	36
admixtatur	164	phryges & Barbaris habiti	36
ad philosophiam quidē à ser-		pictura Cupidinis	16
uis progressi	308	pindari uersus	156
philosophi cur à Sophistis ad		platanus arbor Socraticorum	
cicuta bibendā traditi	316	sermonum auscultator	210
plerumq; arrogantes & glo-		platonis lex de mulierib.	322
riz cupidi	265	locus de saltat.	117.88.265
philosophi sancti à conuiuio		plorare iussi, phraſis explica-	
asportati	336	tio	34
philosophorū cōuiuium	337	plutarchi locus	517
mores	336	pœnæ impiis destinatæ	261
philosophorum recentiorum		polemon zelotypus	419
uita & mores	307	tribunus militum	420
philosophis ab Imperatore cō-		Pannychidis amator	ibid.
ſtitutum ſalarium	159	pollucis & Cast. encomiū	488

Xxxx 4 inter

I N D E X.

inter Pollucem & Amycū Be	lus	214
briciorum pugna	516	præconis munus 80
polycletus nobilis statuarius	157	præstigiæ mulierum & amicula- larum inuenta 480
polyphemus canendi peritus	21	praxitelis industria 138
hospitum mastator	23	precatio de osculata manu
polyphemus Neptuni	19	qualis 104
Galatæ amator	20	precium redēptionis pro Ga-
Polyphemus unoculus	19	nymede rapto hircus trien-
hispidus atq; agrestis	20	nis 5
polyphemi uox asina	21	priapus 155 deus bellico
lyra	ibid.	sus 107 saltator ibid.
polypi ingenium	156	prometheus in crucem actus
polyprexæ tibicem phrenesi	354	251 mulierū fabricator 225
corruptus	354	prothesilaus Iphidi fil. 46
polystratus in summa senectute	32	primus Græcorum interfe-
ab optimatib. amatus	32	ctus 39
polystrati ætas	ibid.	prote ⁹ Aegyptius eximius sal-
ad Polystrati fores munera de-	32	tator 105 in varias rerum fa-
portata	32	cies transmutatus ibid.
polystrati hæres Phrygius ado-	34	in carcerem coniectus 274.
lescens	34	269 ex urbe Roma eiectus
pomum aureum Eridis	29	ibid.
pomi Erides inscriptio	518	protei fabula 105.153 uita im-
popul ⁹ alba Herculi sacra	241	prudenter instituta 299
porticus Heptaphonus	301	proteū omnia propter gloriā
possidendi, Possidonii &c. so-	328	& hominum laudē aucupan-
phistæ cur appellati	328	dam & fecisse & dixisse 303
posterior dies prioris discipu-		de Proteo narratio 269
		providentia

I N D E X.

providentia lex, de conuerfa-

tione cum mulieribus 198

sine Providentia res humanas
administrari, sophistarū gar-
rulus 249

proxenus Epicratis F. 486

pueri concinnari 324

puerorum amatores à Lacedæ-
monib. infames habiti 242

pueros amare quomodo con-
ueniat 233. amare, solis phi-
losophis relinquendum 235

in Pueris animus non corpus
amandus 242

pugna inter Satyrionem Mo-
rionem & Alcida mætem, in
convivio philosophico 353

pulchritudo sine uirtute con-
tempribilis 200. 201

pulchritudinis omnes cupidi
492

pulchritudinis potestas 496

pyladi & Orestis amicitia
230

pyriphlegeton 40

pyrrhus patriæ uirtutis imita-
tor 401

pythagoræ aureum femur 41

pythag. à fabis abstinuisse 41

Q

Quercus Ioni sacra 241

quercuum fructus primo-
rum hominum uictus 212

R

Raptus Europæ 25. qualis ib.

reliqui terram, &c. uox uul-
turis 301.

reprehendere res incognitas
turpe 89

res humanæ ab Homero in
duo tantum diuise 107

regum & pauperum uitam per-
pêdiculo inter se distare 70

rhadamanthus à Cynisco accu-
satus 53. inferorum iudex
87. 532

rhea 16. saltandi artificio oble-
scata 97

risus Democraticus 272

rhodope mons Thraciæ 326

rhodus 178. 179

romanorum saltatio 106

rubor in mulieribus circa ge-
nas fucatus 223

S

Sacra à Musæo & Orpheo

insituta cum saltatione 155

sacrificia hominum superua-

XIII 5 cance

I N D E X.

canes	249	ma comes 131. quæ conti-
facilegi & parricidæ cur com-		neat 135. quantis de rebus
burendi	288	homines admoneat 95. res
circa Salaminatæ Perſæ navali		friuola & muliebris 89
prælio superari	236	ſaltationis exercitium in Theſ-
ſalaſium ab Imperatore philo-		ſalia quale 103. habitus de-
ſophis conſtitutum	159	ſens & modestus 113. utili-
ſalii Martis ſacerdotes	134.	tas 89. 138
eorundem ſacra	ibid.	ſaltationi & oculorum & au-
ſalmonæus 460. rex Elidis		riū iudiciū præſtò eſſe 142
cur à Ione fulminatus 484		ſaltationem bonum eſſe mul-
ſaltandi ars comprehenſu diſ-		tiplicis ornatus & ſciētiz 97
ſciliſ	117	citra ſaltationem veteres nul-
ſaltandi ſtudium apud vete-		læ celebraſſe feſtinitates 103
res	88	de ſaltatione libelli conſcri-
inter ſaltandam capendimos		pti 115
102		in ſaltatione præſentem & ſu-
ſaltātibz cur ſuccinatur 114		gularē requiri memoriā 118
ſaltandi in armis conſuetudo		ſaltatione ſolem conſultare
98		qui ſoliti 104
ſaltatio ab Homero laudata		ſaltationum cur nulla ſint cer-
108. à Socrate laudata 110		tamina 114. genera 107.
ſaltatio affectata 148. bacchi		ſpeciez numero comprehen-
ca 143. in Ionia & Ponto		ſa 115
celebris ibid. cum mundi		ſaltator corpore & animo qua-
ae omnium rerum genera-		lis eſſe debeat 140. 145. 118
tione nata 97. imitatrix 129		ſaltatoris laus præcipua quæ
ſaltatio inuentum vetus 97.	119	(146
multarum deliciarum exire		ſaltatori cæcæzelia evitanda
		ſaltatori

I N D E X.

saltatori euidā à Barbaro qua-	scytharum in canendo rito-	
le datum testimonium	132	347
saltatores ab Atheniensibus	scythica oratio prouerb.	426
qui reprehensi	141.	olim sempronius à Sallustio curre-
simul & canere & saltare so-	prehensa	152
liti	113.	Lesbonaci Mityle-
nro chirisophi dicti	136	senem affatū uidere, iniucun-
in Saltatoribus uicia & uirtu-	senibus uita molesta	32
tes sagaciter deprehensa	142	septem sapientes apud inferos
sandalia uariis coloribus tin-	42.	latriores ceteris ibidem
&2	222	existentibus
sapientes autē nō indigere	330	sermōnes inter pocula habiti
sapientia simulata imago in	non diuulgandi	339
Peregrino Luciani proposi-	seruili locus	484
ta 305.	studium animi ma-	à Sernis quidam ad philoso-
culas abstergere	82	phiam progressi
sardanapalus mollis & effemi	serui utrique commune indi-	
natus 260.41.	seuiuir ibi.	tum desiderium
saturnus à Ioue rege expulsus	156.	sibyllæ uersus de Proteo
		seculorum deliciae
saturnium seculum	321	mensæ
satyri Bacchi ministri	107	siderum chorea
satyrien morio	353	similis simili gaudet
saxum uoluerē, prouer.	265	simile simili charum
scarabeus Cynicus	329. 332	simi omnes apud inferos
scelerati post mortem suppli-	43	
cio afficiendi	260	simulachrum Veneris artifi-
scripta religioni nocentia non		ciosē ex Pario marmore con-
esse uestenda	455	festum
		185
		simulcas

I N D E X.

<i>Amolcas</i> Apollinis aduersus	num contemptores	ibid.
<i>Cræsum</i>	puerorum corruptores, &	
<i>Ærenes</i> nauigio prætereunti, ce	mulierum 321. quibus dedi	
ra aures occludendæ	ti exercitiis 317. illorum ab-	
<i>Æschion</i> Neptunus appella	surdæ responsiones 316. la-	
tus	byrintheæ interrogationes	
<i>Æsophus</i> à Theseo Atheniensis	ibid. 211. maledicentia 320.	
rege cur interfectus	garrulitas, res humanas nul-	
<i>Socrates</i> adolescentum corru	la providentia administrari	
ptor 165. <i>Sophronisci</i> mar	249. mores in cōuiciis 322.	
morarii, & <i>Phanaretæ</i> F. 334	ob res leuissimas iræ uehe-	
<i>Socrates</i> undecimuiris tradi-	mentia 323. petacitas ibid.	
tus 260. eius de amore pue	persuasio 315. uita & mors	
rorum iudicium 232. in Al	319 inde illorum uitam nō	
cibi idem amor 239. peruer	cum doctrina congruere 322	
a oratio 199. eius focii in	sophistas ab extrâ castos & se-	
carcere depicti 299. illum	ueros apparere 321. præter	
salutationem discere non eru	quistum nihil curare 334.	
buisse 119. unum hoc scire	sophocles & Aeschyles trage-	
quod nihil sciret	diarum scriptores	268
de Socrate post mortem quæ	sophoclis locus	358
existimatio	sophroniscus marmorarius So-	
<i>σφιγὼς ἀνισκολισμὲν</i> Chri	cratis pater	334
stus à Luciano dictus	forte sua nemo contentus 553	
sophistæ 315. ab Isocrate per	sostratus Cleodemi discipulus	
stricti 334. cur Possidonii ap	363. eius uxor à Cleodemo	
pellati 328. genus hominū	stuprata	ibid
seruile ac mercenariū 316.	spectaculorum utilitas	93
philosophorum redargutio.	statua Veneris marmorea ab	
	Charicle	

I N D E X.

Charicle deosculata	186	ne notata	382. 390. 396
Supplicia noua à Megapenthe		θεοσαλαὶ ὠδαι	382
inuenta	94	theffalia saltationi quæ submi	
sylogismus cornutus	357.	nistret	127
æcernalis, metens	ibid.	thetis mater Achillis	401
Syracusana mensæ	35	θετ[α]λὴ γυνή	382
Syracusanos conuictorū luxui		in Thracia multa saltanti ne-	
miniom indulgisse	35	cessaria inueniri	126
T		timocrates Lesbodiacis Mity-	
Tactus secundus gradus amo-		lenzi præceptor	136
ris	137. 138	tiresias uates Thebanus	51.
tauriporus Hercules	174.	in fœminam ex mare muta-	
tempus nihil relinquere inten-		tus. uisu à Iunone priuatus.	
tatum	215	à Ioue uaticinandi arte do-	
tempori seruientes, & imperii		natus	ibid.
amici qui dicantur	66	titani & Iouis bellum	155
thaidis saltatio	388	tragicorum & comicorum fa-	
theagenes Peregrin ^{us} discipu-		bulæ desaltandæ oblata	158
lus 287. præ amoris impa-		tragedia iniucundum specta-	
tientia mortem sibi consci-		culum	112
uit	60	traiani uictoria	454.
thecano Pythagoricæ doctrinæ		tramam uertere, prouer.	317
filia	209	transformatio Iouis	8
theocriti Europa	27	τρίτω	518
theocriti locus	412	τρίτοια cur appellata ibid.	
cherſites	331	transformationes formarum	
thesillam armatam cōtra Spar-		fabulosæ	128
tanos processisse	209	tribas	397
theffala gens neneficii nomi-		troia prouincia	36
		troiam	

I N D E X

troiam absente Achille expu-	gnari non potuisse	401	tum	188.189.	ex Paro
troianū bellū unde ortū	366		marmore confectum	189	
tyrānorum ingenia ebria	522		veneris templum in Cuido		
tyro ab Eaipeo Thessalia flu-			182.183.	tribus ac frugi-	
uic adamata	484		feris arboribus fecundū	183	
tyro Salmonci filia à Neptune			venerius iactus quis	241	
uiriata	461		uerbositatem in conuiliis im-		
			probari	497	
V			uerescēdia ambigua & anceps		
V Aframenta Iouis innutue			dea	219	
rabilia	493		victoria dubia & incerta	484	
vates plerūq; mendacia pro-			uirgilio locus	378.156.518	
ferre	51		uirum ex uito nasci non posse		
uenus amatoriorum sermo-			196		
num germana mater	194		uirorum cum mulieribus cō-		
uenus cum Marte in adulte-			uersatio	195.196	
rio diis exhibita	17.18.19		uiris dominari mulieres	49	
241. cur à Phaone è Chio			uirtus ffirmositate pristin-		
transuecta 33. è spuma ma-			tior 200. voluptati ante-		
ris nata	412.	mulierum	ponenda	425	
patrona	194		uirtutis studiosos mortē con-		
uenus <i>χρυσή</i>	497		temperē	52	
uenus pro Cupidine sollicita			uisus primus gradus amoris		
14.15			237		
veneris cum F. Cupidine expo-			uita Heroica	196	
stulatio	14		uita hominum rudis & inde-		
veneris cognomenta	412		cta	212	
veneris simulachrum ab ado-			uita mulierum cur potior ha-		
lescente quodam adama-			benda	49	
			uita		

I N D E X.

vita senibus molesta	31	vulcanus decorum faber	251
vitium plantatio facta ab Ica-		uxoris animus amandus, non	
ro	121	corpus	242
Ulysses Homero qualis finga-			Z
tur 36.		Z Armanocheegas Indas cur	
laberum patien-		scipsum cremavit	307.
tissimus	ibid.	cuiusdem epitaphium	ibid.
voluptas naturæ violatrix	196	zenon Aristoteli F.	341
voluptatis audacia	ibid.	zenonis & conuiuio discessus	
voluptatis supernacanci &			
supposititii modi	197	361	
ex Voluptate parua quâta ma-		zenothemis uxoris sue leno	
la proueniant	197	363.	
voluptates quæ potiores ha-		oculo & narce in con-	
bendæ	202	uiuio mutilatus 376.	
voluptatum mutui atq; alter-		stoi-	
ni affectus	204	cus 341.	
trania cur cognominata Ve-		cins cum Cleodas-	
nus	412	me contentio 363.	
		in con-	
		uiuio immodestia	347
		zephyrus Apollinis	341
		324	

F I N I S.

B A S I L E A E,
PER HENRICVM PETRI,
Anno Salutis humane M. D. LXII,
Mense Martio.

